

The Holy Bible: Latvian Translation

by

Anonymous

About *The Holy Bible: Latvian Translation*

Title: The Holy Bible: Latvian Translation
URL: <http://www.ccel.org/ccel/bible/lv.html>
Author(s): Anonymous
Publisher: Grand Rapids, MI: Christian Classics Ethereal Library
Description: This Bible translation was converted automatically from data files made available by the Unbound Bible project. Book names, introductions, titles, paragraphs, and the like were not available, so standard English names have been used. Therefore this file would benefit from additional work by someone who has access to a print edition.
Source: The Unbound Bible
Language: lv
Rights: Public Domain
Date Created: 2002-12-31
CCEL Subjects: All; Bible; New Testament

Table of Contents

<i>About This Book</i>	p. ii
Title Page	p. 1
New Testament	p. 2
Matthew	p. 2
Matthew 1	p. 2
Matthew 2	p. 2
Matthew 3	p. 3
Matthew 4	p. 4
Matthew 5	p. 5
Matthew 6	p. 6
Matthew 7	p. 7
Matthew 8	p. 8
Matthew 9	p. 9
Matthew 10	p. 10
Matthew 11	p. 11
Matthew 12	p. 12
Matthew 13	p. 13
Matthew 14	p. 15
Matthew 15	p. 16
Matthew 16	p. 17
Matthew 17	p. 18
Matthew 18	p. 19
Matthew 19	p. 20
Matthew 20	p. 21
Matthew 21	p. 22
Matthew 22	p. 23
Matthew 23	p. 25
Matthew 24	p. 26
Matthew 25	p. 27
Matthew 26	p. 28
Matthew 27	p. 31
Matthew 28	p. 32
Mark	p. 33
Mark 2	p. 33
Mark 3	p. 34

Mark 4.	p. 35
Mark 5.	p. 36
Mark 6.	p. 37
Mark 7.	p. 39
Mark 8.	p. 40
Mark 9.	p. 41
Mark 10.	p. 43
Mark 11.	p. 44
Mark 12.	p. 45
Mark 13.	p. 47
Mark 14.	p. 48
Mark 15.	p. 50
Mark 16.	p. 51
Luke.	p. 52
Luke 1.	p. 52
Luke 2.	p. 54
Luke 3.	p. 55
Luke 4.	p. 56
Luke 5.	p. 58
Luke 6.	p. 59
Luke 7.	p. 61
Luke 8.	p. 62
Luke 9.	p. 64
Luke 10.	p. 66
Luke 11.	p. 67
Luke 12.	p. 69
Luke 13.	p. 70
Luke 14.	p. 72
Luke 15.	p. 73
Luke 16.	p. 74
Luke 17.	p. 75
Luke 18.	p. 76
Luke 19.	p. 77
Luke 20.	p. 78
Luke 21.	p. 79
Luke 22.	p. 80
Luke 23.	p. 82
Luke 24.	p. 84
John.	p. 85
John 1.	p. 85

John 2.	p. 87
John 3.	p. 87
John 4.	p. 88
John 5.	p. 90
John 6.	p. 91
John 7.	p. 93
John 8.	p. 94
John 9.	p. 96
John 10.	p. 97
John 11.	p. 98
John 12.	p. 100
John 13.	p. 101
John 14.	p. 102
John 15.	p. 103
John 16.	p. 104
John 17.	p. 105
John 18.	p. 106
John 19.	p. 107
John 20.	p. 108
John 21.	p. 109
Acts.	p. 110
Acts 1.	p. 110
Acts 2.	p. 111
Acts 3.	p. 113
Acts 4.	p. 114
Acts 5.	p. 115
Acts 6.	p. 116
Acts 7.	p. 117
Acts 8.	p. 118
Acts 9.	p. 120
Acts 10.	p. 121
Acts 11.	p. 122
Acts 12.	p. 123
Acts 13.	p. 124
Acts 14.	p. 126
Acts 15.	p. 127
Acts 16.	p. 128
Acts 17.	p. 129
Acts 18.	p. 130
Acts 19.	p. 131

Acts 20.	p. 132
Acts 21.	p. 133
Acts 22.	p. 135
Acts 23.	p. 136
Acts 24.	p. 137
Acts 25.	p. 138
Acts 26.	p. 139
Acts 27.	p. 140
Acts 28.	p. 141
Romans.	p. 142
Romans 1.	p. 142
Romans 2.	p. 143
Romans 3.	p. 144
Romans 4.	p. 145
Romans 5.	p. 146
Romans 6.	p. 147
Romans 7.	p. 147
Romans 8.	p. 148
Romans 9.	p. 149
Romans 10.	p. 150
Romans 11.	p. 151
Romans 12.	p. 152
Romans 13.	p. 153
Romans 14.	p. 153
Romans 15.	p. 154
Romans 16.	p. 155
1 Corinthians.	p. 156
1 Corinthians 1.	p. 156
1 Corinthians 2.	p. 157
1 Corinthians 3.	p. 157
1 Corinthians 4.	p. 158
1 Corinthians 5.	p. 159
1 Corinthians 6.	p. 159
1 Corinthians 7.	p. 160
1 Corinthians 8.	p. 161
1 Corinthians 9.	p. 162
1 Corinthians 10.	p. 163
1 Corinthians 11.	p. 163
1 Corinthians 12.	p. 164
1 Corinthians 13.	p. 165

1 Corinthians 14.	p. 166
1 Corinthians 15.	p. 167
1 Corinthians 16.	p. 168
2 Corinthians.	p. 169
2 Corinthians 1.	p. 169
2 Corinthians 2.	p. 170
2 Corinthians 3.	p. 170
2 Corinthians 4.	p. 171
2 Corinthians 5.	p. 172
2 Corinthians 6.	p. 172
2 Corinthians 7.	p. 173
2 Corinthians 8.	p. 174
2 Corinthians 9.	p. 174
2 Corinthians 10.	p. 175
2 Corinthians 11.	p. 176
2 Corinthians 12.	p. 177
2 Corinthians 13.	p. 177
Galatians.	p. 178
Galatians 1.	p. 178
Galatians 2.	p. 179
Galatians 3.	p. 179
Galatians 4.	p. 180
Galatians 5.	p. 181
Galatians 6.	p. 182
Ephesians.	p. 182
Ephesians 1.	p. 182
Ephesians 2.	p. 183
Ephesians 3.	p. 184
Ephesians 4.	p. 184
Ephesians 5.	p. 185
Ephesians 6.	p. 186
Philippians.	p. 187
Philippians 1.	p. 187
Philippians 2.	p. 188
Philippians 3.	p. 189
Philippians 4.	p. 189
Colossians.	p. 190
Colossians 1.	p. 190
Colossians 2.	p. 191
Colossians 3.	p. 192

Colossians 4.	p. 193
1 Thessalonians.	p. 193
1 Thessalonians 1.	p. 193
1 Thessalonians 2.	p. 194
1 Thessalonians 3.	p. 194
1 Thessalonians 4.	p. 195
1 Thessalonians 5.	p. 195
2 Thessalonians.	p. 196
2 Thessalonians 1.	p. 196
2 Thessalonians 2.	p. 197
2 Thessalonians 3.	p. 197
1 Timothy.	p. 198
1 Timothy 1.	p. 198
1 Timothy 2.	p. 199
1 Timothy 3.	p. 199
1 Timothy 4.	p. 199
1 Timothy 5.	p. 200
1 Timothy 6.	p. 201
2 Timothy.	p. 202
2 Timothy 1.	p. 202
2 Timothy 2.	p. 202
2 Timothy 3.	p. 203
2 Timothy 4.	p. 204
Titus.	p. 204
Titus 1.	p. 204
Titus 2.	p. 205
Titus 3.	p. 205
Philemon.	p. 206
Philemon 1.	p. 206
Hebrews.	p. 207
Hebrews 1.	p. 207
Hebrews 2.	p. 207
Hebrews 3.	p. 208
Hebrews 4.	p. 208
Hebrews 5.	p. 209
Hebrews 6.	p. 209
Hebrews 7.	p. 210
Hebrews 8.	p. 211
Hebrews 9.	p. 212
Hebrews 10.	p. 212

Hebrews 11.	p. 214
Hebrews 12.	p. 215
Hebrews 13.	p. 216
James.	p. 217
James 1.	p. 217
James 2.	p. 217
James 3.	p. 218
James 4.	p. 219
James 5.	p. 219
1 Peter.	p. 220
1 Peter 1.	p. 220
1 Peter 2.	p. 221
1 Peter 3.	p. 222
1 Peter 4.	p. 222
1 Peter 5.	p. 223
2 Peter.	p. 224
2 Peter 1.	p. 224
2 Peter 2.	p. 224
2 Peter 3.	p. 225
1 John.	p. 226
1 John 1.	p. 226
1 John 2.	p. 226
1 John 3.	p. 227
1 John 4.	p. 228
1 John 5.	p. 229
2 John.	p. 229
2 John 1.	p. 229
3 John.	p. 230
3 John 1.	p. 230
Jude.	p. 230
Jude 1.	p. 231
Revelation.	p. 231
Revelation 1.	p. 232
Revelation 2.	p. 232
Revelation 3.	p. 233
Revelation 4.	p. 234
Revelation 5.	p. 235
Revelation 6.	p. 235
Revelation 7.	p. 236
Revelation 8.	p. 237

Revelation 9.	p. 237
Revelation 10.	p. 238
Revelation 11.	p. 238
Revelation 12.	p. 239
Revelation 13.	p. 240
Revelation 14.	p. 241
Revelation 15.	p. 241
Revelation 16.	p. 242
Revelation 17.	p. 243
Revelation 18.	p. 243
Revelation 19.	p. 244
Revelation 20.	p. 245
Revelation 21.	p. 246
Revelation 22.	p. 247
Indexes.	p. 248
Index of Scripture References.	p. 248

Holy Bible

Latvian Translation

New Testament

Matthew

Chapter 1

¹J zus Kristus, D vida d la, brahama d la, cilts gr mata. ²brahams dzemdin ja z ku. Un z ks dzemdin ja J kabu. J kabs dzemdin ja J du un vi a br us. ³J da dzemdin ja Faresu un Z ru no Tam ras; Fares dzemdin ja Esronu; Esrons dzemdin ja Aramu; ⁴Arams dzemdin ja Aminadabu; un Aminadabs dzemdin ja N sonu; N sons dzemdin ja Salmonu; ⁵Salmons dzemdin ja Boozu no Rahabas; Boozs dzemdin ja Obedu no Rutes; Obeds dzemdin ja Jesi; Jese dzemdin ja ni u D vidu; ⁶ni š D vids dzemdin ja Salomonu no t s, kas bija rija; ⁷Salomons dzemdin ja Roboamu; Roboams dzemdin ja Abiju; Abijs dzemdin ja Azu; ⁸Azs dzemdin ja Jozafatu; Jozafats dzemdin ja Joram; Jorams dzemdin ja Oziju; ⁹Ozijs dzemdin ja Joatamu; Joatams dzemdin ja Ahazu; Ahazs dzemdin ja Ezehiju; ¹⁰Un Ezehijs dzemdin ja Manasu; Manass dzemdin ja Amonu; Amons dzemdin ja Josiju; ¹¹Josijs dzemdin ja Jehoniju un vi a br us Babilonas verdz b . ¹²P c Babilonas verdz bas Jehonijs dzemdin ja Salati lu; Salati ls dzemdin ja Zorobabelu; ¹³Zorobabels dzemdin ja Abiudu; Abiuds dzemdin ja Eliakimu; Eliakims dzemdin ja Azoru; ¹⁴Azors dzemdin ja Sadoku; Sadoks dzemdin ja Ahimu; un Ahims dzemdin ja Eliudu; ¹⁵Un Eliuds dzemdin ja Eleazaru; un Eleazars dzemdin ja Matanu; un Matans dzemdin ja J kabu; ¹⁶Bet J kabs dzemdin ja J zepu, Marijas v ru, no kuras dzimis J zus, kas top saukts Kristus. ¹⁷Visas paaudzes t tad no brahama l dz D vidam ir etrpadsmi paaudzes; un no D vida l dz Babilonas verdz bai ir etrpadsmi paaudzes; un no Babilonas verdz bas l dz Kristum etrpadsmi paaudzes. ¹⁸Bet ar Kristus dzimšanu bija t : kad Vi a m te Marija tika saderin ta ar J zepu, iekams vi i sag ja kop , izr d j s, ka vi a sav s mies s ie musi no Sv t Gara. ¹⁹Bet J zeps, vi as v rs, b dams taisn gs un negrib dams vi ai neslavu celt, grib ja vi u slepeni atst t. ²⁰Bet kam r vi š par to dom ja, l k, Kunga e elis par d j s vi am sapn , sac dams: J zep, D vida d ls, neb sties pie emt savu sievu Mariju, jo kas vi iedzimis, ir no Sv t Gara. ²¹Vi a dzemd s D lu, un tu nosauksi Vi u v rd J zus, jo Vi š atpest s savu tautu no t s gr kiem. ²²Bet tas viss ir noticis, lai piepild tos, ko Kungs run jis caur pravieti, kas saka: ²³L k, jaunava ie ems sav s mies s un dzemd s D lu, un nosauks Vi u v rd Emanu ls, kas ir tulkots: Dievs ar mums. ²⁴Bet J zeps, uzmodies no miega, dar ja t , k Kunga e elis bija vi am pav l jis, un pie ma savu sievu. ²⁵Un vi š to neatzina, kam r vi a dzemd ja savu pirmdzimto D lu, nosaucot Vi u v rd J zus.

Chapter 2

¹Kad Jzus nīa Heroda laik bija dzimis jdu Betl m , gudrie no austrumiem aizg ja uz Jeruzalemi, ²Sac dami: Kur ir piedzimušais jdu nīš? Jo m s redz j m Vi a zvaigzni austrumos un atn c m Vi u piel gt. ³ nīš Herods, izdzirdis to, izbij s, un visa Jeruzaleme l dz ar vi u. ⁴Un vi š, sapulcin jis visus augstos priesterus un tautas rakstu m c t jus, iztauj ja tos, kur Kristum bija j piedzimst. ⁵Un vi i tam sac ja: J du Betl m , jo t pravietis rakst jis: ⁶Un tu, Betl me, j du zeme, necik neesi maz ka par J das lielpils t m, jo no tevis izies Vadonis, kas vald s p r manu Izra a tautu. ⁷Tad Herods, slepeni pieaicin jis gudros, r p gi iztauj ja vi us par zvaigznes laiku, kas bija par d jusies tiem. ⁸Un, s t dams vi us uz Betl mi, sac ja: Ejiet un r p gi iztauj jiet par B rnu, un, kad j s atrad siet, zi ojiet man, lai ar es aizg jis piel dzu Vi u! ⁹Šie, uzklausi juši nīu, aizg ja. Un, l k, zvaigzne, ko vi i redz ja austrumos, g ja tiem pa priekšu, l dz atn kusi apst j s augš , kur atrad s B rns. ¹⁰Bet vi i, ieraudz juši zvaigzni, pniec j s liel priek . ¹¹Un tie, ieg juši m j , atrada B rnu un Vi a m ti Mariju; un Vi u, zem nometušies, piel dza; un tie, atv ruši savas mantas, upur ja Vi am zeltu, v raku un mirres. ¹²Un vi i, sapn sa muši atbildi neatgriezties pie Heroda, pa citu ce u aizg ja sav zem . ¹³Kad vi i bija aizg juši, l k, t Kunga e elis par d j s J zepam sapn , sac dams: Celies un em B rnu un Vi a M ti, un b dz uz ipti, un paliec tur, kam r es tev sac šu, jo notiks, ka Herods mekl s B rnu non v šanai! ¹⁴Vi š, uzc lies nakt , pa ma B rnu un Vi a m ti un aizg ja uz ipti. ¹⁵Un vi š bija tur l dz Heroda n vei, lai izpild tos, ko Kungs ir sac jis caur pravieti, kas priekšsludin ja: No iptes es aicin ju savu D lu. ¹⁶Tad Herods, redz dams, ka vi u gudrie izsm juši, oti dusmoj s, aizs t ja un nogalin ja visus b rnus, kuri bija Betl m un vis t s apk rtn , s kot ar diviem gadiem un jaun kus, saska ar laiku, k du vi š iztauj ja gudrajiem. ¹⁷Tad izpild j s, ko bija teicis pravietis Jeremijs, kas sac ja: ¹⁸Raudu un vaimanu balss bija dzirdama Ram ; Rahele apraud savus b rnus un nav iepriecin ma, jo vi u vairs nav. ¹⁹Bet p c Heroda n ves, l k, Kunga e elis ipt par d j s J zepam sapn un sac ja: ²⁰Celies un em B rnu un Vi a m ti, un ej uz Izra a zemi, jo miruši ir tie, kas tiec s p c B rna dv seles. ²¹Un vi š piec l s, ma B rnu un Vi a m ti un ieg ja Izra a zem . ²²Bet izdzirdis, ka Arhelaus valda J dej , sava t va Heroda viet , vi š baid j s tur iet un, sapn pam c ts, aizg ja Galilejas da . ²³Un nog jis Vi š dz voja pils t , kura sauc s N carete, lai izpild tos, ko pravietis bija sac jis: Vi š tiks saukts N carietis.

Chapter 3

¹Tan s dien s n ca J nis Krist t js, m c dams J dejas tuksnes ²Un sac dams: Gandariet par gr kiem, jo debesvalst ba tuvu! ³Šis ir tas, par ko min pravietis Isajs, sac dams: Sauc ja balss tuksnes : sagatavojiet Kunga ce u, dariet taisnas Vi a tekas! ⁴Bet pašam J nim bija uzvalks no kamie u spalv m un das josta ap vi a gurniem; vi a diens sast v ja no sise iem un meža medus. ⁵Tad izg ja pie vi a Jeruzaleme, visa J deja un viss apgabals ap Jord nu; ⁶Un vi i, atzinuši savus gr kus, pie ma no vi a krist bu Jord n . ⁷Bet vi š, redz dams daudz farizeju un saduceju n kot pie krist bas, sac ja tiem: sku izdzimums, kas nor d ja jums b gt no n kam m dusm m? ⁸Tad dariet gandar juma cien gus

aug us! ⁹Un nesakiet: brahams ir m su t vs, jo es jums saku, ka Dieva var ir no šiem akme iem rad t brahama d lus; ¹⁰Jo cirvis jau pielikts pie koku sakn m. T tad katrs koks, kas nenes labus aug us, tiks nocirsts un ugun iemests. ¹¹Jo es krist ju j s ar deni gr ku nož lošanai, bet kas p c manis n ks, ir varen ks par mani. Es neesmu cien gs Vi am kurpes nest; Vi š j s krist s Sv taj Gar un ar uguni. ¹²V teklis ir Vi a rok : un Vi š izt r s savu klonu, un Vi š sakr s kviešus sav š n , bet pelavas sadedzin s neizdz šam ugun . ¹³Tad atn ca J zus no Galilejas uz Jord nu pie J a, lai tas Vi u krist tu. ¹⁴Bet J nis attur ja Vi u, sac dams: Man j sa em krist bu no Tevis, bet Tu n c pie manis? ¹⁵Bet J zus atbild dams sac ja vi am: Lai tas t notiek! T ta u mums pien kas izpild t visu taisn bu! Tad vi š to pie va. ¹⁶P c krist bas J zus t li izk pa no dens, un, l k, debess atv r s, un Vi š redz ja Dieva Garu baloža veid nolaižamies uz sevi. ¹⁷Un, l k, balss no debes m sac ja: Šis ir mans m ais D ls, kurš man labpat k.

Chapter 4

¹Tad Gars aizveda J zu tuksnes , lai Vi š tiku velna k rdin ts. ²Un Vi š p c tam, kad etrdesmit dienas un etrdesmit naktis bija gav jis, izsalka. ³Un k rdin t js piest j s un sac ja Vi am: Ja Tu esi Dieva D ls, saki, lai šie akme i k st maize! ⁴Vi š atbild ja un sac ja: Ir rakst ts: cilv ks nedz vo no maizes vien, bet no ikviena v rda, kas iziet no Dieva mutes. ⁵Tad velns ma Vi u sev l dz sv taj pils t un novietoja Vi u sv tn cas jumta gal , ⁶Un sac ja Vi am: Ja Tu esi Dieva D ls, tad meties zem ! Jo ir rakst ts: Vi š saviem e e iem pav l jis par Tevi un vi i Tevi nes s uz rok m, lai Tu k dreiz pie akmens nepiedauz tu savu k ju. ⁷J zus vi am sac ja: Atkal ir rakst ts: nek rdini Dievu, savu Kungu! ⁸Atkal velns ma Vi u l dz oti augst kaln un r d ja Vi am visas pasaules valstis un to god bu, ⁹Un sac ja Vi am: To visu es Tev došu, ja Tu, zem mezdames, mani piel gsi. ¹⁰Tad J zus saka vi am: Atk pies, s tan! Jo ir rakst ts: piel dz Dievu, savu Kungu, un Vi am vienam kalpo! ¹¹Tad velns Vi u atst ja; un, l k, e e i piesteidz s un kalpoja Vi am. ¹²Bet kad J zus dzird ja, ka J nis ir nodots, Vi š atgriez s Galilej . ¹³Un Vi š, atst jis N caretēs pils tu, aizg ja dz vot Kafarnaum pie j ras, Zabulona un Neftalima robež s, ¹⁴Lai izpild tos tas, ko pravietis Isaja sac jis: ¹⁵Zabulona zeme un Neftalima zeme, piej ras ce š Aizjord nij , pag nu Galileja, ¹⁶Tauta, kas s d ja tums , redz lielu gaišumu; un tiem, kas s d ja n ves nas valst , ir uzaususi gaisma. ¹⁷No t laika J zus ies ka sludin t un sac t: Gandariet par gr kiem, jo debesvalst ba atn kusi! ¹⁸Bet J zus, staig dams gar Galilejas j ru, redz ja divus br us: S mani, kas tiek sauks P teris, un Andreju, t br li, izmetam t klus j r , jo vi i bija zvejnieki. ¹⁹Un Vi š tiem sac ja: Sekojiet man, un es j s padar šu par cilv ku zvejniekiem. ²⁰Un vi i t da atst ja t klus un g ja Vi am l dz. ²¹Un no turienes iedams t l k, Vi š redz ja citus divus br us: J kabu, Zebedeja d lu, un J ni, t br li, l pot t klus laiv kop ar savu t vu Zebedeju: un Vi š tos aicin ja. ²²Un vi i, atst juši t da t klus un t vu, sekoja Vi am. ²³Un J zus g ja pa visu Galileju, m c dams vi u sinagog s un sludin dams valst bas eva liju, un dziedin dams tautu no vis m slim b m un vis m s rg m. ²⁴Un Vi a slava izpaud s vis S rij ; un tie nesa pie Vi a visus

neveselos, daž du slim bu un ciešanu p r emtos un aun gara aps stos, un triekas skartos, un m ness rdz gos; un Vi š tos izdziedin ja. ²⁵Un lieli aužu pulki no Galilejas un Dekapoles, un Jeruzalemes, no J dejas un Aizjord nijas g ja Vi am l dz.

Chapter 5

¹Kad J zus redz ja aužu pulkus, Vi š uz k pa kaln ; un, kad Vi š bija ats dies, m cek i pieg ja pie Vi a. ²Un Vi š, atdar jis savu muti, m c ja tos, sac dams: ³Sv t gi ir gar nabadz gie, jo vi u ir debesvalst ba. ⁴Sv t gi ir l npr t gie, jo vi i iemantos zemi. ⁵Sv t gi ir tie, kas raud, jo vi i tiks iepriecin ti. ⁶Sv t gi ir tie, kas alkst un sl pst taisn bas, jo vi i tiks piepild ti. ⁷Sv t gi ir ž lsird gie, jo vi i tiks apž loti. ⁸Sv t gi ir sirdsš stie, jo vi i skat s Dievu. ⁹Sv t gi ir mierm l gie, jo vi i sauksies Dieva b mi. ¹⁰Sv t gi ir tie, kas cieš vaj šanu taisn bas d , jo vi u ir debesvalst ba. ¹¹Sv t gi esat j s, ja j s manis d lam s un vaj s, un visu aunu netaisni par jums run s. ¹²Priec jieties un l ksmojieties, jo j su alga ir liela debes s! T vi i ir vaj juši praviešus, kas dz voja pirms jums. ¹³J s esat zemes s ls. Bet ja s ls zaud savas sp jas, ar ko tad s l s? T neder vairs nekam, tikai izmešanai r , lai cilv ki to sam tu. ¹⁴J s esat pasaules gaisma. Pils ta, kas celta kaln , nav pasl pjama. ¹⁵T pat, iededzin jis sveci, neviens neliek to zem p ra, bet sve tur , lai t dotu gaismu visiem, kas atrodas m j . ¹⁶T lai j su gaisma sp d cilv kiem: lai vi i redz j su labos darbus un god j su T vu, kas ir debes s. ¹⁷Nedom jiet, ka es atn cu atcelt bauš us un praviešus: es neatn cu atcelt, bet izpild t. ¹⁸Patiesi es jums saku: kam r debess un zeme p ries, no bauš iem nep ries neviens jota un neviena z m te, kam r viss izpild sies. ¹⁹Kas vienu no šiem vismaz kajiem bauš iem atmet un t m c s cilv kus, tas debesvalst b sauksies par maz ko; bet kas pild s un m c s, tas tiks saukts liels debesvalst b . ²⁰Es jums saku: ja j su taisn ba neb s liel ka k rakstu m c t ju un farizeju, j s debesvalst b neieiesiet. ²¹J s dzird j t, ka sen iem ir sac ts: Tev neb s nokaut, bet kas nokauj, tiks nodots tiesai. ²²Bet es jums saku, ka ikviens, kas dusmojas uz savu br li, tiks nodots tiesai. Bet kas sac s savam br lim: nelga, tiks nodots augst kai tiesai. Bet kas vi am sac s: nepr tis, tiks sod ts elles ugun . ²³Bet ja tu nes savu d vanu pie alt ra un tur atmin si, ka tavam br lim ir kas pret tevi, ²⁴Atst j tur savu d vanu alt ra priekš , ej, samierinies iepriekš ar savu br li, un tad n c un upur savu d vanu. ²⁵Esi piek p gs savam pretiniekam bez kav šan s, kam r tu v l esi ce ar vi u, lai pretinieks nenodod tevi tiesnesim, un tiesnesis nenodod tevi tiesas izpild t jam un tevi neiemet cietum . ²⁶Patiesi es tev saku, ka no turienes tu neizk si, kam r neb si samaks jis p d jo artavu. ²⁷J s esat dzird juši, ka sen iem ir sac ts: tev neb s laul bu p rk pt. ²⁸Bet es jums saku, ka ikviens, kas uzskata sievieti, iek rodams vi u, jau sav sird p rk pis laul bu ar to. ²⁹Ja tava lab acs apgr cina tevi, izrauj to un aizmet no sevis proj m, jo lab k tev zaud t vienu no saviem locek iem, nek visa tava miesa tiek iemesta ell . ³⁰Un ja tava lab roka tevi apgr cina, c rt to nost un met no sevis proj m, jo lab k tev zaud t vienu no saviem locek iem, nek visa tava miesa tiek iemesta pekl . ³¹Bet ir ar sac ts: kas savu sievu grib atst t, lai dod vi ai š iršan s rakstu. ³²Bet es jums saku, ka ikviens, kas atst j savu sievu, iz emot laul bas

p r k pšanas gad jumu, padara vi u par laul bas p r k p ju; un kas atst tu prec , p r k pj laul bu. ³³V l
 j s esat dzird juši, ka sen iem sac ts: tev neb s nepatiesi zv r t, bet izpild t to, ko Kungam esi zv r jis.
³⁴Bet es jums saku: nezv riet nemaz: ne pie debes m, jo t s ir Dieva tronis, ³⁵Ne pie zemes, jo t ir
 Vi a k ju balsts, ne pie Jeruzalemes, jo t ir liel ni a pils ta! ³⁶Ar pie savas galvas nezv ri, jo tu
 nevari nevienu matu padar t baltu vai melnu! ³⁷Bet j su runai j b t: j , j ! n , n ! Kas vair k par to,
 ir no auna. ³⁸J s esat dzird juši, ka sac ts: aci pret aci, zobu pret zobu. ³⁹Bet es jums saku:
 nepretojieties aunumam, bet ja k ds tev sit labaj vaig , pagriez vi am ar kreiso! ⁴⁰Un tam, kas
 grib ar tevi iet ties un pa emt tavus sv rkus, atst j vi am ar m teli! ⁴¹Bet kas spied s tevi t kstoš
 so us l dz iet, ej ar vi u v l citus divus! ⁴²Dod tam, kas no tevis l dz, un nenov rsies no t , kas grib
 aiz emties! ⁴³J s esat dzird juši, ka ir sac ts: m li savu tuv ko un n sti savu ienaidnieku! ⁴⁴Bet es
 jums saku: m liet savus ienaidniekus, dariet labu tiem, kas j s ien st, un l dziet Dievu par tiem, kas
 j s vaj un godu laupa, ⁴⁵Lai j s b tu t T va b rni, kas debes s, kas liek savai saulei uzl kt p r labajiem
 un aunajiem un lietum l t p r taisn gajiem un netaisn gajiem! ⁴⁶Ja j s m l siet tos, kas j s m l, k du
 algu j s par to sa emsiet? Vai ar muitnieki t nedara? ⁴⁷Un ja j s sveicin siet tikai savus br us, ko
 j s dar t seviš u? Vai ar pag ni t nedara? ⁴⁸T p c esiet piln gi, k ar j su Debest vs ir piln gs!

Chapter 6

¹Uzmaniet, lai j s savu taisn bu nedar tu cilv ku priekš , lai vi i j s redz tu, jo tad j s nesa emsiet
 algu no j su T va, kas ir debes s. ²T tad, ja dosi nabagiem d vanas, nebaz n sav priekš , k to dara
 lieku i sinagog s un iel s, lai cilv ki vi us cildin tu! Patiesi es jums saku: vi i savu algu sa muši.
³Bet kad tu dosi nabagiem d vanas, tad lai nezina tava kreis roka, ko dara lab . ⁴Lai paliek tava
 d vana nosl pum ; un tavs T vs, kas redz nosl pumus, atalgos tevi. ⁵Un kad l dziet Dievu, neesiet
 k lieku i, kuriem pat k sinagog s un ielu st ros st vot, Dievu l gt, lai cilv ki redz tu! Patiesi, vi i savu
 algu sa muši. ⁶Bet tu, kad l gsi Dievu, ieej sav kambar un, durvis aizsl dzis, piel dz savu T vu
 slepen b , un tavs T vs, kas redz slepen b , atalgos tevi. ⁷L dzot Dievu, nerun jiet daudz k pag ni,
 kas dom , ka daudzo v rdu d tiks uzklauti! ⁸Nek stiet vi iem l dz gi, jo j su T vs, pirms j s l dziet
 Vi u, zina, kas jums vajadz gs! ⁹L dziet Dievu t : T vs m su, kas esi debes s, sv t ts lai top Tavs
 v rds! ¹⁰Lai atn k Tava valst ba! Tavs pr ts lai notiek k debes s, t ar virs zemes! ¹¹M su dieniš o
 maizi dod mums šodien! ¹²Un piedod mums m su par dus, k ar m s piedodam saviem par dniekiem!
¹³Un neieved m s k rdin šan , bet atpest m s no auna! Amen. ¹⁴Ja j s piedosiet cilv kiem vi u
 vainas, ar Debest vs piedos jums j su gr kus. ¹⁵Bet ja j s nepiedosiet cilv kiem, j su T vs nepiedos
 jums j su gr kus. ¹⁶Bet kad j s gav jat, neesiet noskumuši k lieku i! Vi i p rv rš savu seju, lai cilv ki
 redz tu, ka vi i gav . Patiesi es jums saku: vi i savu algu sa muši. ¹⁷Bet tu, kad gav , svaidi savu
 galvu un nomazg savu seju, ¹⁸Lai ner d tos k gav t js cilv ku, bet gan tava T va priekš , kas ir
 nosl pum ! Un tavs T vs, kas redz slepen b , atalgos tevi. ¹⁹Nekr jiet sev mantu virs zemes, kur r sa

un kodes boj un kur zag i izrok un zog! ²⁰Bet kr jiet mantu debes s, kur nedz r sa, nedz kodes boj un kur zag i neizrok un nezog! ²¹Jo kur tava manta, tur ir ar tava sirds. ²²Tavas miesas gaisma ir tava acs. Ja tava acs b s vesela, tad visa tava miesa b s gaiša. ²³Bet ja tava acs b s auna, tad visa tava miesa b s tumša. Ja nu gaisma, kas tev , ir tumša, cik lielai tad j b t pašai tumsai? ²⁴Neviens nevar diviem kungiem kalpot: vai nu vienu ien d s un otru m l s, vai pie viena tur sies un otru atmet s. J s nevarat kalpot Dievam un mamoni. ²⁵T p c es jums saku: neb stieties par savu dz v bu, ko j s d siet, nedz ar par savu miesu, ar ko rbsieties! Vai dz v ba nav vair k k bar ba un miesa vair k k ap rbs? ²⁶Skatieties debess putnos: ne tie s j, ne tie p auj, ne š os krauj, un j su Debest vs tos uztur. Vai j s neesat daudz vair k nek vi i? ²⁷Bet kas no jums var pie sava auguma pielikt vienu olekti? ²⁸Un ko j s raiz jaties ap rba d ? Skatieties lauka lilij s, k t s aug: ne t s str d , ne t s v rpj. ²⁹Bet es jums saku, ka pat Salomons vis sav god b nebija t t rpts, k viena no t m. ³⁰Ja nu lauka z li, kas šodien ir, bet r t to kr sn met, Dievs t rbj, cik daudz vair k j s, j s maztic gie? ³¹T p c neraiz jieties jaut dami: ko m s d sim, ko dzersim vai ar ko rbsimies? ³²Jo to visu mekl pag ni. Jo j su T vs zina, ka t visa jums vajag. ³³Mekl jiet t p c vispirms Dieva valst bu un Vi a tain s bu, un viss tas tiks jums dots kl t. ³⁴T p c neraiz jieties par r tdienu! R tdiena r p sies pati par sevi. Katrai dienai pietiek savu r pju.

Chapter 7

¹Neties jiet, lai j s netiktu ties ti! ²K du tiesu j s spried siet, t da jums tiks spriesta, un ar k du m ru j s m r siet, ar t du jums tiks atm r ts. ³Bet ko tu raugi skabargu sava br a ac , bet ba i sav ac neredzi? ⁴Vai ar k tu vari sac t savam br lim: at auj man izvilkt skabargu no tavas acs! Un, l k, ba is ir tav ac ? ⁵Liekuli, izmet vispirms ba i no savas acs un tad l ko izvilkt skabargu no sava br a acs! ⁶Nedodiet sv tumu su iem un nemetiet p rles c k m, ka vi as k dreiz t s nesam tu k j m un atgriezuš s j s nesaplos tu! ⁷L dziet, un jums tiks dots, mekl jiet, un j s atrad siet, klauv jiet, un jums tiks atv rts! ⁸Jo katrs, kas l dz, sa em, kas mekl - atrod, un kas klauv , tam tiek atv rts. ⁹Vai starp jums ir cilv ks, kas pasniegtu savam d lam akmeni, ja tas l gtu maizi? ¹⁰Vai ar kas dotu sku, ja vi š l gtu zivi? ¹¹Ja tad j s, kas esat auni, protat saviem b rniem dot labas d vanas, cik daudz vair k j su T vs, kas debes s, dos labu tiem, kas Vi u l dz! ¹²T tad visu, ko j s v laties, lai cilv ki jums dar tu, dariet j s vi iem, jo t ir bausl ba un pravieši! ¹³Ieejiet caur šaurajiem v rtiem, jo plaši ir v rti un plats ir ce š, kas ved pazušan ; un ir daudzi, kas pa to iet. ¹⁴Cik šauri ir v rti un šaurs ir ce š, kas ved dz v b ! Un tikai nedaudzi to atrod. ¹⁵Sargieties no vilt gajiem praviešiem, kas n k pie jums avju dr b s, bet iekšien ir pl s gi vilki! ¹⁶No vi u aug iem j s tos paz siet. Vai no rkš iem nov c v nogas, vai v es no dadžiem? ¹⁷T katrs labs koks dod labus aug us, bet nelabs koks dod nelabus aug us. ¹⁸Labs koks nevar dot nelabus aug us, un nelabs koks nevar dot labus aug us. ¹⁹Katrs koks, kas nedod labus aug us, tiek nocirsts un ugun iemests. ²⁰T tad p c to aug iem j s paz siet tos. ²¹Ne

katrs, kas man saka: Kungs! Kungs! ieies debesvalst b , bet kas izpilda mana T va gribu, kas debes s, tas ieies debesvalst b . ²²Daudzi man sac s tan dien : Kungs, Kungs, vai ne Tav v rd m s pravietoj m un Tav v rd neizdzin m aunos garus, un Tav v rd nedar j m daudz br numu? ²³Un tad es vi iem pasludin šu: Es nekad j s neesmu pazinis; atk pieties no manis, j s aundari! ²⁴T tad katrs, kas šos manus v rdus dzird un tos izpilda, b s l dz gs pr t gajam v ram, kas savu namu c lis uz klints. ²⁵Un lija lietus, un n ca pl di, un p ta v ji, un g z s p r šo m ju, bet t nesagruva, jo t bija celta uz klints. ²⁶Un katrs, kas šos v rdus dzird, bet tos neizpilda, b s l dz gs nepr t gajam v ram, kas savu m ju c la uz smilt m. ²⁷Un lija lietus, un n ca pl di, un p ta v ji, un g z s p r šo m ju, un t sagruva; un t s posts bija liels. ²⁸Un notika, kad J zus pabeidza šos v rdus, ka audis br n j s par Vi a m c bu. ²⁹Jo Vi š tos m c ja k t ds, kam ir vara, un ne t k rakstu m c t ji un farizeji.

Chapter 8

¹Kad Vi š nok pa no kalna, Vi am sekoja daudz aužu. ²Un, l k, spit l gais atn cis piel dza Vi u, sac dams: Kungs, ja Tu gribi, Tu vari mani š st t. ³J zus, izstiepis savu roku, piesk r s vi am un sac ja: Es gribu, topi t rs! Un vi š k uva t rs no savas spit l bas. ⁴Un J zus sac ja vi am: Piel ko, ka tu par to nesaki nevienam, bet ej, par dies priesterim un upur d vanu, k du Mozus pav l jis vi iem par liec bu! ⁵Bet kad Vi š bija ieg jis Kafarnaum , k ds virsnieks pieg ja pie Vi a un l dza Vi u, ⁶Sac dams: Kungs, mans kalps, triekas skarts, gu m j s un oti cieš. ⁷Un J zus sac ja tam: Es iešu un izdziedin šu vi u. ⁸Virsnieks atbild dams sac ja: Kungs, es neesmu cien gs, ka Tu n c zem mana jumta, bet saki tikai v rdu, un mans kalps k s vesels. ⁹Jo ar es esmu cilv ks, pak auts priekšniec bai. Es saku vienam no maniem padotajiem kareivjiem: ej, un vi š iet; un citam: n c, un vi š n k; un manam kalpam: dari to, un vi š dara. ¹⁰To dzird dams, J zus br n j s un sac ja tiem, kas Vi am sekoja: Patiesi es jums saku: t du tic bu Izra l es neesmu atradis! ¹¹Bet es jums saku, ka daudzi n ks no austrumiem un rietumiem un novietosies ar brahamu un z ku, un J kabu debesu valst b . ¹²Bet valst bas b rni tiks izmesti r j tums ; tur b s raud šana un zobu griešana. ¹³Un J zus sac ja virsniekam: Ej, lai notiek tev, k tu esi tic jis! Un tan pat stund kalps k uva vesels. ¹⁴Un kad J zus atn ca P tera m j , Vi š redz ja t sievasm ti gu am drudz . ¹⁵Un Vi š piesk r s t s rokai, un drudzis atst ja to; un t uzc l s un kalpoja vi iem. ¹⁶Vakaram iest joties, atnesa pie Vi a daudzus aun gara aps stos, un ar v rdu Vi š izdzina garus un dziedin ja visus, kas bija slimi, ¹⁷Lai izpild tos pravieša Isaja v rdi, kas saka: Vi š uz ma m su v j bas un nesa m su slim bas. ¹⁸Bet J zus, redz dams ap sevi daudz aužu, pav l ja p rcelties otr krast . ¹⁹Un k ds rakstu m c t js pien cis sac ja Vi am: M c t j, es sekošu Tev, kurp vien tu iesi. ²⁰Un J zus sac ja vi am: Laps m ir alas, debesu putniem - ligzdas, bet Cilv ka D lam nav kur nolikt galvu. ²¹Viens cits no Vi a m cek iem sac ja Vi am: Kungs, atauj man vispirms aiziet un apglab t savu t vu! ²²Bet J zus atbild ja vi am: Seko man un atst j mirušajiem apglab t savus mirušos! ²³Tad Vi š iek pa laiv , un m cek i sekoja Vi am. ²⁴Un, l k, j r sac l s liela v tra, t ka vi i parpl din ja laivu, bet Vi š gul ja. ²⁵Un Vi a m cek i g ja un modin ja Vi u, sac dami:

Kungs, gl b m s, m s ejam boj ! ²⁶Un J zus saka vi iem: K p c b staties, j s maztic gie? Tad uzc lies Vi š pav l ja v tra i un j rai, un iest j s piln gs klusums. ²⁷Tad audis br n j s, sac dami: Kas Vi š ir, jo Vi am v tra un j ra paklausa? ²⁸Un kad Vi š ierad s otr krast , geraziešu zem , atsteidz s pie Vi a divi aun gara aps stie, kas izn ca no kaps tas. Tie bija oti mežon gi, t ka neviens nevar ja iet pa šo ce u. ²⁹Un, l k, vi i kliezda, sac dami: Kas mums ar Tevi, J zu, Dieva D ls? Vai Tu atn ci šeit, lai m s pirms laika moc tu? ³⁰Bet net lu no vi iem gan j s liels c ku bars. ³¹Un aunie gari l dza Vi u, sac dami: Ja Tu m s izdzen no šejienes, s ti m s c ku bar ! ³²Un Vi š sac ja: Ejiet! Un tie izg juši ieg ja c k s; un, l k, viss gan mpulks strauji met s no nog zes j r un den dab ja galu. ³³Gani b ga un, ieg juši pils t , past st ja visu, ar par tiem, kas bija aun gara aps sti. ³⁴Un, l k, visa pils ta izg ja J zum pretim un l dza, ieraudz juši Vi u, lai Vi š aizietu no to robež m.

Chapter 9

¹Un Vi š, iek pis laiv , p rc l s p ri un ierad s sav pils t . ²Un, l k, pie Vi a atnesa paraliz to, kas gul ja gult . Un J zus, redz dams vi u tic bu, sac ja paraliz tajam: Uzticies, d ls, tavi gr ki tev piedoti! ³Bet, l k, daži no rakstu m c t jiem paši sev dom ja: Šis zaimo Dievu. ⁴Kad J zus redz ja to domas, Vi š sac ja: Ko j s dom jat aunu sav s sird s? ⁵Ko viegl k pateikt: tavi gr ki tev piedoti, vai sac t: celies un staig ? ⁶Bet lai j s zin tu, ka Cilv ka D lam ir vara virs zemes gr kus piedot, - tad Vi š sac ja paraliz tajam: Celies, em savu gultu un ej sav s m j s! ⁷Un vi š c l s un g ja sav s m j s. ⁸audis, redzot to, nobij s un godin ja Dievu, kas t du varu devis cilv kiem. ⁹Un kad J zus no turienes g ja t l k, Vi š redz ja cilv ku, Mateju v rd , s žot muitn c . Un Vi š sac ja tam: Seko man! Un tas uzc lies sekoja Vi am. ¹⁰Un notika, kad Vi š atrad s m j pie galda, l k, daudzi muitnieki un gr cinieki n ca un novietoj s kop ar J zu un Vi a m cek iem. ¹¹Farizeji, to redz dami, sac ja Vi a m cek iem: K p c j su M c t js d kop ar muitniekiem un gr ciniekiem? ¹²To redzot, J zus sac ja: Veseliem nav vajadz gs rstis, bet gan slimiem. ¹³Ejiet un m cieties saprast, ko tas noz m : Es v los ž lsird bu, bet ne upuri! Es neesmu n cis aicin t taisn gos, bet gan gr ciniekus. ¹⁴Tad atn ca J a m cek i pie Vi a un jaut ja: K p c m s un farizeji bieži gav jam, bet Tavi m cek i negav ? ¹⁵Un J zus sac ja vi iem: Vai var k zu viesi b t noskumuši, kam r l gavainis ir pie vi iem? Bet n ks dienas, kad l gavaini atraus no vi iem; tad vi i gav s. ¹⁶Neviens neliek jaunus dr nas iel pu uz vec m dr b m, jo tas dr b s izpl s s vis sav platum , un pl sums b s v l slikt ks. ¹⁷Ar jaunu v nu nelej vecos maisos, cit di maisi p rpl s s; un v ns izl s, un maisi ies boj . Bet jaunu v nu lej jaunus maisos, tad abi uzglab sies. ¹⁸Kam r Vi š to run ja tiem, l k, k ds priekšnieks atn ca un piel dza Vi u, sac dams: Kungs, mana meita tikko nomira, bet n c, uzliec vi ai savu roku, un t dz vos! ¹⁹Un J zus uzc lies sekoja vi am kop ar saviem m cek iem. ²⁰Un, l k, sieviete, kas divpadsmit gadus slimoja ar asins nopl šanu, no mugurpuses pien ca un piesk r s Vi a dr bju v lei. ²¹Jo vi a sac ja sev : Ja tikai es pieskaršos Vi a dr b m, es k šu vesela. ²²Bet J zus, atgriezies un ieraudz jis vi u, sac ja: Uzticies, meita, tava tic ba tevi izdziedin ja! Un no š br ža sieviete k uva vesela. ²³Un kad J zus atn ca priekšnieka m j un

redz ja stabulnieku un trokšot ju p li, Vi š sac ja: ²⁴Atk pieties, jo meiti a nav mirusi, bet gu ! Un tie Vi u izsm ja. ²⁵Un kad p lis bija izdz ts, Vi š ieg ja un sa ma vi as roku, un meiti a uzc l s. ²⁶Un š zi a izplat j s vis tan zem . ²⁷Un kad J zus no turienes g ja t l k, Vi am sekoja divi aklie, saukdami un sac dami: D vida D ls, apž lojies par mums! ²⁸Bet tikl dz Vi š bija atn cis m j s, aklie pieg ja pie Vi a. Un J zus sac ja vi iem: Vai j s ticat, ka es varu jums l dz t? Tie atbild ja: J gan, Kungs! ²⁹Tad Vi š sk ra to acis, sac dams: K j s tic j t, t jums lai notiek! ³⁰Un vi u acis atv r s; un J zus vi iem piekodin ja, sac dams: L kojiet, ka neviens to nezin tu! ³¹Bet tie aizg juši godin ja Vi u vis tan apk rtn . ³²Kad tie bija aizg juši, l k, atnesa vienu m mu, aun gara aps stu cilv ku. ³³Kad aunais gars bija izdz ts, m mais s ka run t, bet audis br n j s, sac dami: Nekad v l Izra l nav bijusi t da par d ba. ³⁴Bet farizeji sac ja: Ar velnu virsnieka sp ku Vi š izdzen aunos garus. ³⁵Un J zus apstaig ja visas pils tas un miestus, m c dams vi u sinagog s un sludin dams valst bas eva liju, un dziedin dams katru slim bu un katru v j bu. ³⁶Bet, redzot audis, Vi am k uva to ž l, jo vi i bija apspiesti k avis, kam nav gana. ³⁷Tad Vi š sac ja saviem m cek iem: P auja gan liela, bet str dneiku maz. ³⁸T p c l dziet p aujas Kungu, lai Vi š s ta str dneikus sav p auj !

Chapter 10

¹Un Vi š, pieaicin jis savus divpadsmit m cek us, deva tiem varu izdz t aunos garus un dziedin t katru slim bu un katru v j bu. ²Bet divpadsmit apustu u v rdi ir sekojoši: pirmais ir S manis, saukts P teris, un vi a br lis Andrejs; ³J kabs, Zebedeja d ls, un vi a br lis J nis; Filips un B rtulis, Toms un muitnieks Matejs. J kabs, Alfeja d ls, un Tadejs. ⁴S manis Kan nietis un J dass Iskariots, kas Vi u nodeva. ⁵J zus s t ja šos divpadsmit un pav l ja vi iem, sac dams: Ce u uz pag niem nestaig jiet un samariešu pils t s neieejiet, ⁶Bet dr z k ejiet pie Izra a nama pazudušaj m av m! ⁷Ejiet un sludiniet, sac dami: Debesvalst ba ir tuvu kl t. ⁸Dziediniet slimos, uzmodiniet mirušos, spit l gos dariet t rus, izdzeniet aunos garus! Bez maksas esat sa muši, bez maksas dodiet! ⁹Neturiet sav s jost s ne zeltu, ne sudrabu, ne naudu, ¹⁰Ne ce a somu, ne divus sv rkus, ne kurpes, ne spie i, jo str dneiks ir sava uztura cien gs! ¹¹Bet kur pils t vai ciem j s ieiesit, pajaut jiet, kas tan cien gs; tur ar palieciat, kam r iziesiet! ¹²Ieejot m j , sveiciniet to, sac dami: miers šai m jai! ¹³Un ja š m ja b s t cien ga, j su miers n ks p r to; bet ja t neb s cien ga, j su miers atgriez sies j sos. ¹⁴Bet kas j s neuz ems un j su v rdos neklaus sies, izejot no t m jas vai pils tas ar , nokratiet putek us no sav m k j m! ¹⁵Patiesi es jums saku: sodomiešu un gomoriešu zemei b s viegl k tiesas dien nek šai pils tai. ¹⁶L k, es j s s tu k avis starp vilkiem. T p c esiet gudri k skas un vienk rši k baloži! ¹⁷Sargieties no cilv kiem: vi i nodos j s tiesai, j s šaust s sav s sinagog s. ¹⁸Manis d j s ved s valdnieku un ni u priekš vi iem un pag niem par liec bu. ¹⁹Bet kad j s nodos, nedom jiet, ko un k run t! Tan br d tiks jums dots, kas jums j run . ²⁰Ne j s esat tie, kas run , bet j su T va gars, kas run j sos. ²¹Jo br lis nodos n v br li, un t vs - savu b rnu; un b rni sacelsies pret saviem vec kiem

un vi us non v s. ²²Un visi j s ien d s mana v rda d , bet kas iztur s l dz galam, b s pest ts. ²³Bet kad j s vaj s vien pils t , b dziet otr ! Patiesi es jums saku: j s nebeigsiet ar Izra a pils t m, iekams atn ks Cilv ka D ls. ²⁴M ceklis nav p r ks par m c t ju, nedz kalps par savu kungu. ²⁵M ceklim pietiek, ja vi š k st t ds k vi a m c t js, un kalps - k vi a kungs. Ja nama t vu sauca par Belcebulu, tad jo vair k vi a m jiniekus. ²⁶Tom r neb stieties no vi iem, jo nekas nav nosl pts, kas neatkl sies, un nekas nav slepens, kas nek s zin ms. ²⁷Ko es jums saku tums , par to j s run jiet gaism ; un ko j s dzirdat aus , to sludiniet no jumtiem! ²⁸Neb stieties no t , kas nokauj miesu, bet dv seli nesp j non v t! Bet vair k b stieties no t , kas sp j dv seli un miesu pazudin t ell ! ²⁹Vai divus zvirbu us nep rk par vienu grasi? Bet neviens no tiem nekr t bez j su T va (zi as). ³⁰Pat mati uz j su galvas visi saskait ti. ³¹Neb stieties, jo j s esat lab ki nek daudz zvirbu i! ³²Katru, kas mani atz st cilv ku priekš , es atz šu sava T va priekš , kas ir debes s. ³³Bet kas mani noliegs cilv ku priekš , to es noliegšu sava T va priekš , kas ir debes s. ³⁴Nedom jiet, ka es atn cu nest mieru virs zemes! Es neatn cu nest mieru, bet š pu. ³⁵Jo es n cu š irt d lu no vi a t va, meitu no vi as m tes un vedeklu no vi as v ram tes. ³⁶Un vi a m jnieki b s cilv ka ienaidnieki. ³⁷Kas m l t vu vai m ti vair k nek mani, nav manis cien gs; un kas m l d lu vai meitu vair k nek mani, nav manis cien gs. ³⁸Kas ne em savu krustu un neseko man, nav manis cien gs. ³⁹Kas savu dz v bu ieg st, pazaud to; bet kas savu dz v bu pazaud s manis d , atrad s to. ⁴⁰Kas j s uz em, tas uz em mani; un kas mani uz em, tas uz em to, kas mani s t jis. ⁴¹Kas uz em pravieti pravieša v rd , sa ems pravieša algu; un kas uz em taisn go taisn g v rd , sa ems taisn g algu. ⁴²Un kas dos dzert vienam no šiem mazajiem kaut gl zi auksta dens m cek a v rd , patiesi es jums saku: vi š savu algu nezaud s.

Chapter 11

¹Un kad J zus bija beidzis m c t savus divpadsmit m cek us, notika, ka Vi š no šejienes aizg ja, lai m c tu un sludin tu vi u pils t s. ²Bet J nis, dzird dams cietum par Kristus darbiem, nos t ja divus no saviem m cek iem ³Un sac ja Vi am: Vai Tu esi tas, kam bija j n k, vai lai citu gaid m? ⁴Un J zus, atbild dams vi iem, sac ja: Ejiet un zi ojiet J nim, ko j s dzird j t un redz j t! ⁵Akli redz, tizli staig , spital gie k st t ri, kurli dzird, miro i ce as augš m, nabagiem tiek sludin ts eva lijs. ⁶Un sv t gs ir tas, kas no manis neapgr cin s. ⁷Bet vi iem aizejot, J zus s ka run t aud m par J ni: Ko j s g j t tuksnes skat t? Vai v ja š ob tu niedri? ⁸Bet ko j s g j t skat t? Vai m kst s dr b s t rptu cilv ku? L k, kas t rpjas m kst s dr b s, tie dz vo ni u pil s. ⁹Bet ko j s g j t skat t? Vai pravieti? J , es saku jums, un vair k nek pravieti. ¹⁰Šis ir tas, par ko rakst ts: l k, es s tu savu e eli pirms Tava vaiga, kas sagatavos Tavu ce u pirms Tevis. ¹¹Patiesi es jums saku: starp dzimušajiem no sieviet m neviens nav liel ks n cis par J ni Krist t ju; bet maz kais debesvalst b ir liel ks par vi u. ¹²No J a Krist t ja laikiem l dz šim debesvalst ba cieš varu: un tie, kas varu lieto, ieg st to. ¹³Jo visi pravieši un bausl ba l dz pat J nim pravietoja. ¹⁴Un ja j s gribat pie emt: vi š ir Elijs, kam bija j n k. ¹⁵Kam ausis

dzird šanai, lai dzird! ¹⁶Bet kam lai es piel dzinu šo cilti? Vi a l dz ga b rniem, kas tirgus laukum s d un, kliegdami sev l dz gajiem, ¹⁷Saka: M s jums sp l j m, bet j s nedejoj t; m s jums dzied j m raudu dziesmas, bet j s neraud j t. ¹⁸Jo atn ca J nis: ne da, ne dz ra, bet tie saka, ka vi aunais gars. ¹⁹Atn ca Cilv ka D ls; Vi š d un dzer, un tie saka: l k, cilv ks, kas rij js un dz r js, muitnieku un gr cinieku draugs! Un to b rni attaisnoja vi u gudr bu. ²⁰Tad Vi š s ka p rmet t m pils t m, kur s bija dar ti daudzi br numi, ka t s neatgriežas no gr kiem. ²¹B das tev, Horacina! B das tev, Betsaida! Jo, ja Tir un Sidon b tu notikuši tie br numi, kas tika dar ti j sos, vi i sen jau maisos un pelnos nož lotu gr kus. ²²Bet es jums saku: Tirai un Sidonai tiesas dien tiks viegl k piedots nek jums. ²³Un tu, Kafarnauma, vai tu pacelsies l dz debes m? L dz pat ellei tu nokrit si, jo, ja Sodom b tu dar ti tie br numi, kas notika tev , t noteikti paliktu l dz šai dienai. ²⁴Tom r es jums saku: Sodomas zemei tiesas dien b s viegl k nek tev. ²⁵Tan laik J zus atbild dams sac ja: Es godinu Tevi, T vs, debess un zemes Kungs, ka Tu nosl pi to m c tiem un gudriem, bet atkl ji to mazajiem. ²⁶J , T vs, jo tas Tev t labpatika. ²⁷Mans T vs man visu atdevis. Un neviens nepaz st D lu k tikai T vs; un neviens nepaz st T vu k tikai D ls, un kam D ls grib to atkl t. ²⁸N ciet pie manis visi, kas p laties un esat apgr tin ti! Es j s atspirdzin šu. ²⁹emiet manu j gu uz sevis un m cieties no manis, jo es esmu l npr t gs un pazem gu sirdi; un j s atrad siet mieru sav m dv sel m. ³⁰Jo mans j gs ir t kams, un mana nasta viegla.

Chapter 12

¹Tan laik J zus g ja sabat caur druvu. Vi a m cek i, b dami izsalkuši, s ka raut v rpas un st. ²Farizeji, to redz dami, sac ja Vi am: L k, Tavi m cek i dara to, ko sabat nepien kas dar t! ³Bet Vi š sac ja tiem: Vai j s neesat las juši, ko dar ja D vids un tie, kas bija ar vi u, kad tas bija izsalcis? ⁴K vi š ieg ja Dieva nam un da upura maizi, kuru vi am un ar tiem, kas ar vi u bija, st nepien c s, bet tikai vien gi priesteriem? ⁵Vai, atkal, j s nelas j t bausl b , ka priesteri sv tn c sabat lauž sabata mieru un ir bezvain gi? ⁶Bet es jums saku: šeit ir liel ks nek sv tn ca. ⁷Ja j s saprastu, ko tas noz m : es v los ž lsird bu, bet ne upuri, tad j s nekad nepazudin tu nevain gos; ⁸Jo Cilv ka D ls ir ar sabata kungs. ⁹Un Vi š aizg ja no turienes un ieg ja vi u sinagog . ¹⁰Un, l k, tur bija cilv ks ar nokaltušu roku. Lai Vi u apvainotu, tie jaut ja Vi am, sac dami: Vai sabat at auts dziedin t? ¹¹Bet Vi š sac ja tiem: Kurš cilv ks no jums, kam viena avs un t sabat iekr t bedr , ne emtu un neizvilktu to? ¹²Cilv ks ir daudz lab ks par avi. T p c ar at auts sabat labu dar t. ¹³Tad Vi š sac ja cilv kam: Izstiep savu roku! Un vi š izstiepa; un t bija k uvusi vesela k otra. ¹⁴Bet farizeji, izg juši r , sazv r j s pret Vi u, k to nogalin t. ¹⁵J zus, zin dams to, aizg ja no turienes. Un daudzi sekoja Vi am, un Vi š tos visus izdziedin ja. ¹⁶Un Vi š pav l ja, lai tie Vi u neatkl j, ¹⁷Lai izpild tos pravieša Isaja v rdi, kas saka: ¹⁸Šis ir mans kalps, kuru es izredz ju, mans m lulis, pie k manai dv selei labpatika. Es likšu uz Vi u savu garu, un Vi š pasludin s taut m tiesu. ¹⁹Vi š nenaidosies un netrokš os, un neviens iel s Vi a

balsi nedzird s. ²⁰Vi š ielauztu niedri nenolauz s un kv lošu degli neizdz s s, kam r neb s lics taisn bai uzvar t. ²¹Un Vi a v rds ir tautu cer ba. ²²Tad atveda pie Vi a aun gara aps sto, kas bija akls un m ms; un Vi š to izdziedin ja t , ka tas var ja run t un redz t. ²³Un visi audis br n j s un sac ja: Vai tik Vi š nav D vida D ls? ²⁴Bet farizeji, to dzird dami, sac ja: Vi š neizdzen aunos garus cit di k tikai ar Belcebulu, velnu virsnieku. ²⁵J zus, zin dams vi u domas, tiem sac ja: Ikviena valsts, kura pati sev saš lusies, izn ks; un ikviena pils ta vai m ja, kura pati sev saš lusies, nepast v s. ²⁶Ja nu s tans izdzen s tanu, tad vi š pats sev saš lies: k tad past v s vi a valsts? ²⁷Ja tad es aunos garus izdzenu ar Belcebulu, ar ko tad izdzen j su d li? T p c vi i b s j su ties t ji. ²⁸Bet ja es izdzenu s tanus ar Dieva garu, tad pie jums atn kusi Dieva valst ba. ²⁹Un k var k ds ieiet stipra cilv ka m j un izlaup t vi a mantu, ja iepriekš nesasien stipro? Un tad t m ju izlaup s. ³⁰Kas nav ar mani, tas ir pret mani; kas ar mani nesakr j, tas izš iež. ³¹T p c es jums saku: Katrs gr ks un zaimi cilv kiem tiks piedots; bet zaimi pret Garu netiks piedoti. ³²Un ja k ds sac s v rdu pret Cilv ka D lu, tam tiks piedots, bet kas run s pret Sv to Garu, tam netiks piedots ne šin , ne n košaj pasaul . ³³Vai nu j s koku atz stat par labu un t aug us par labiem, vai atz stat koku par nelabu un t aug us par nelabiem, jo koku paz st p c t aug iem. ³⁴sku izdzimums, k j s varat run t labu, b dami auni? Jo no sirds p rpiln bas run mute. ³⁵Labs cilv ks no d rgumu kr tuves iznes labu mantu, bet auns cilv ks no aunumu kr tuves iznes aunu. ³⁶Bet es jums saku, ka cilv ki par katru nevajadz gu v rdu, ko tie izrun , dos nor inu tiesas dien . ³⁷Jo p c taviem v rdiem tevi attaisnos un p c taviem v rdiem tevi pazudin s. ³⁸Tad daži rakstu m c t ji un farizeji atbild ja Vi am, sac dami: M c t j, m s v lamies no Tevis redz t br numu! ³⁹Vi š atbild ja tiem un sac ja: auna un laul bas p rk p ja cilts mekl z mi, bet cita z me netiks dota k tikai pravieša Jonasa z me. ⁴⁰K Jonass tr s dienas un tr s naktis bija lielzivs iekš s, t Cilv ka D ls tr s dienas un tr s naktis b s zemes kl p . ⁴¹Nin ves v ri st sies ties pret šo cilti un noties s to, jo vi i, Jonassam sludinot, atgriez s no gr kiem. Un, l k, šeit ir vair k k Jonass. ⁴²Dienvidu ni iene st sies ties pret šo cilti un noties s to, jo vi a n ca no pasaules malas, lai dzird tu Salomona gudr bu, bet šeit ir vair k k Salomons. ⁴³Kad aunais gars iziet no cilv ka, tas klejo, mekl dams mieru, bet neatrod to. ⁴⁴Tad vi š saka: Es atgriez šos sav m j , no kuras es izg ju. Un atn cis, vi š atrod to neaiz emtu, izslauc tu ar slotu un uzpostu. ⁴⁵Tad vi š aiziet un pa em l dz septi us garus, kas aun ki par vi u; un ieg juši tie tur dz vo; un š cilv ka p d jais st voklis k st aun ks nek pirmais. T tas notiks ar šai aunajai ciltij. ⁴⁶Kam r Vi š v l run ja aud m, l k, Vi a m te un Vi a br i st v ja r , v l damies ar Vi u run t. ⁴⁷K ds Vi am sac ja: L k, Tava m te un Tavi br i st v r un mekl Tevi. ⁴⁸Bet Vi š atbild ja tam, kas Vi am pazi oja, sac dams: Kas ir mana m te un kas mani br i? ⁴⁹Un Vi š, izstiepis roku p r saviem m cek iem, sac ja: L k, mana m te un mani br i! ⁵⁰Jo kas izpilda mana T va pr tu, kas debes s, tas ir mans br lis un m sa, un m te.

Chapter 13

¹Tan dien J zus izg ja no m jas un aps d s j rmal . ²Un daudz aužu sapulc j s ap Vi u. T p c Vi š iek pa laiv un aps d s. Visi audis st v ja krast . ³Un Vi š daudz run ja tiem l dz b s, sac dams: L k, s j js izg ja s t. ⁴Vi am s jot, cita nokrita ce mal , un debess putni n ca un to ap da. ⁵Cita krita akmen j , kur nebija daudz zemes, un t li uzd ga, jo t nebija dzi i zem . ⁶Kad uzl ca saule, t nov ta un nokalta, jo tai nebija saknes. ⁷Bet cita krita starp rkš iem, un rkš i uzauga un to nom ca. ⁸Bet cita krita lab zem un nesa aug us: cita simtk rt gus, cita sešdesmitk rt gus, cita tr sdesmitk rt gus. ⁹Kam ausis dzird šanai, lai dzird! ¹⁰Un Vi a m cek i pieg juši sac ja Vi am: K p c Tu tiem run l dz b s? ¹¹Vi š atbild ja un sac ja tiem: Jums dots saprast debesvalst bas nosl pumus, bet vi iem nav dots. ¹²Jo kam ir, tam tiks dots, lai b tu p rpiln b , bet kam nav, no t tiks at emts ar tas, kas vi am ir. ¹³T p c es run ju vi iem l dz b s, jo tie redz dami neredz, dzird dami nedzird un ar nesaprot. ¹⁴Un izpild sies vi os Isaja pravietojums, kas saka: ar dzirdi j s dzird siet, bet nesaprat siet; skat damies redz siet, bet nesaredz siet. ¹⁵Jo š s tautas sirds ir nocietin ta, un ar aus m vi i gr ti dzird, un savas acis vi i aizver, lai ac m neredz tu un ar aus m nedzird tu, un sird nesaprastu un neatgrieztos, lai es vi us izdziedin tu. ¹⁶Sv t gas ir j su acis, jo t s redz, un j su ausis, jo t s dzird. ¹⁷Patiesi es jums saku: daudzi pravieši un tainš gie v l j s redz t, ko j s redzat, bet nav redz juši, un dzird t, ko j s dzirdat, un nedzird ja. ¹⁸Tad nu klausieties l dz bu par s j ju! ¹⁹Pie ikviena, kas v rdu par valst bu dzird, bet to nesaprot, n k aunais un izrauj to, kas bija ies ts vi a sird . Šis ir tas, kas ce mal bija ies ts. ²⁰Bet ies tais akmen j ir tas, kas v rdu dzird un t li to priek pie em. ²¹Bet tan nav saknes, tas nav past v gs. Tikl dz s kas b das un vaj šanas v rda d , vi š t da ie aunojas. ²²Bet starp rkš iem s tais ir tas, kas v rdu dzird, bet š s pasaules r pes un bag t bas vilt ba nom c v rdu; un vi š nenes aug us. ²³Bet lab zem s tais ir tas, kas v rdu dzird un to saprot, un nes aug us: cits simtk rt gus, cits sešdesmitk rt gus, bet cits tr sdesmitk rt gus. ²⁴Citu l dz bu Vi š teica tiem, sac dams: Debesvalst ba piel dzin ma cilv kam, kas labu s klu ies ja sav t rum . ²⁵Bet kam r audis gul ja, atn ca vi a ienaidnieks un ies ja nez li starp kviešiem, un aizg ja. ²⁶Bet kad lab ba uzauga un deva aug us, tad par d j s ar nez le. ²⁷Tad pien ca nama t va kalpi un sac ja vi am: Kungs, vai tu neies ji labu s klu sav t rum ? No kurienes tad rad s nez le? ²⁸Vi š tiem sac ja: Cilv ks, ienaidnieks, to padar ja. Bet kalpi sac ja vi am: Ja v lies, m s iesim un to izrav sim. ²⁹Bet vi š sac ja: N , lai j s, rav jot nez li, kop ar to neizrautu ar kviešus. ³⁰aujiet abiem augt l dz p aujas laikam! Un p aujas laik es teikšu p v jiem: sav ciet vispirms nez li un sasieniet to k l šos sadedzin šanai, bet kviešus sakraujiet man š n . ³¹V l citu l dz bu Vi š tiem st st ja, sac dams: Debesvalst ba piel dzin ma sinepju graudam, ko cilv ks pa ma un ies ja sav t rum . ³²Š gan ir maz k no vis m s kl m, bet kad t izaug, t liel ka par visiem d rza st diem un k st koks, t ka debess putni n k un dz vo t zaros. ³³Citu l dz bu Vi š tiem sac ja: Debesvalst ba piel dzin ma raugam, ko sieviete em un iejauc trijos m ros miltu, iekams viss sar gst. ³⁴Šo visu J zus run ja aud m l dz b s; un bez l dz b m Vi š tiem nerun ja nek , ³⁵Lai piepild tos, ko pravietis priekšsludin jis, sac dams: Es atdar šu savu muti l dz b s, atkl šu to, kas no pasaules rad šanas bija apsl pts. ³⁶Tad Vi š, atlaidis audis, ieg ja nam , un Vi a m cek i pieg ja pie Vi a un sac ja: Izskaidro mums l dz bu par nez li t rum ! ³⁷Vi š atbild ja un sac ja tiem: Cilv ka D ls ir tas, kas s j labo s klu. ³⁸Bet t rums ir pasaule, un lab s kla - valst bas b rni,

bet nez le ir aun b rni. ³⁹Bet ienaidnieks, kas to s jis, ir s tans. P auja ir pasaules gals, bet p v ji ir e e i. ⁴⁰K nez les sav c un ugun sadedzina, t tas notiks ar pasaules beig s. ⁴¹Cilv ka D ls izs t s savus e e us, un tie salas s Vi a valst b visus apgr c bas un netaisn bas dar t jus ⁴²Un iemet s tos uguns kr sn . Tur b s raud šana un zobu griešana. ⁴³Tad taisn gie sp d s k saule sava T va valst b . Kam ausis dzird šanai, lai dzird! ⁴⁴Debesvalst ba piel dzin ma t rum apls ptai mantai, ko cilv ks atrod un pasl pj; un vi š, b dams priec gs par to, iet un p rdod visu, kas vi am ir, un p rk šo t rumu. ⁴⁵V l debesvalst ba piel dzin ma tirgot jam, kas mekl labas p rles. ⁴⁶Un vi š, atradis vienu d rgu p rli, aizg ja un p rdeva visu, kas vi am bija, un nopirka to. ⁴⁷V l debesvalst ba piel dzin ma j r izmestam t klam, kas sav c vis da veida zivis. ⁴⁸Un vi i, kad tas bija pilns, izvilkuši un krast s d dami, lab s sav ca traukos, bet slikt s izmeta r . ⁴⁹T tas b s ar pasaules beig s: e e i izies un no taisn go vidus atš irs aunos, ⁵⁰Un iemet s vi us uguns kr sn ; tur b s raud šana un zobu griešana. ⁵¹Vai j s visu to saprat t? Tie atbild ja Vi am: J gan! ⁵²Vi š tiem sac ja: T p c ikviens rakstu m c t js, kas m c ts debesvalst bai, piel dzin ms nama t vam, kas no sava mantu kr juma izce jauno un veco. ⁵³Un notika, kad J zus š s l dz bas bija beidzis, ka Vi š aizg ja no turienes. ⁵⁴Un Vi š, non cis sav dzimten , m c ja tos vi u sinagog s t , ka tie br n j s un sac ja: No kurienes Vi am t da gudr ba un sp ks? ⁵⁵Vai Vi š nav galdnieka d ls? Vai Vi a m te nesaucas Marija un Vi a br i – J kabs un J zeps, un S manis, un J da? ⁵⁶Un vai Vi a m sas nav visas pie mums? No kurienes tad Vi am tas viss? ⁵⁷Un tie ie auoj s no Vi a. Bet J zus sac ja vi iem: Praviētis nav bez cie as, bet ne sav t vzem un sav s m j s. ⁵⁸Un Vi š tur nedar ja daudz br numu vi u netic bas d .

Chapter 14

¹Tan laik tetrarhs Herods dzird ja run jam par J zu, ²Un vi š sac ja saviem aud m: Šis ir J nis Krist t js; vi š no miro iem uzc lies, un t p c vi br numdar t ja sp ks. ³Jo Herods sava br a sievas Herodijas d J ni bija apcietin js, saist jis un ieslodz jis cietum . ⁴Jo J nis sac ja vi am: Nav br v tev to pie sevis atst t. ⁵Bet, grib dams vi u non v t, baid j s tautas, jo t atzina vi u par pravieti. ⁶Heroda dzimšanas dien Herodijas meita dejoja vi u priekš , un vi a patika Herodam. ⁷T p c vi š zv r dams apsolv ja dot tai visu, ko vien vi a l gs. ⁸Un vi a, savas m tes pam c ta, sac ja: Dod man šeit b od J a Krist t ja galvu! ⁹Un ni š noskuma; bet zv resta un to d , kas atrad s pie galda, vi š pav l ja dot. ¹⁰Vi š s t ja, lai J nim cietum noc rt galvu. ¹¹Un vi a galvu atnesa b od un deva meitenei; vi a to aiznesa savai m tei. ¹²Un vi a m cek i atn kuši pa ma t miesu un apbed ja to; tad vi i aizg ja un pazi oja J zum. ¹³Kad J zus to dzird ja, Vi š no turienes laiv aizbrauca uz atseviš u tuksnešainu vietu; bet audis, to dzird dami, no pils t m sekoja Vi am k j m. ¹⁴Un Vi š izk pis redz ja daudz aužu; un Vi š par tiem iež loj s; un Vi š dziedin ja vi u slimos. ¹⁵Vakaram iest joties, Vi a m cek i pieg ja pie Vi a un sac ja: Vieta tuksnešaina, un stunda jau v la; atlaid audis, lai tie iet miestos iepirkt sev bar bu! ¹⁶Bet J zus vi iem sac ja: Nevajag vi iem aiziet, dodiet j s vi iem st!

¹⁷Tie atbild ja Vi am: Mums šeit nek nav, bet ir tikai piecas maizes un divas zivis. ¹⁸Un Vi š sac ja tiem: Atnesiet man t s šurp! ¹⁹Un Vi š, pav l jis aud m apmesties z l , pa ma piecas maizes un divas zivis; un Vi š, pac lis acis pret debes m, sv t ja un lauza, un pasniedza maizes m cek iem, bet m cek i - aud m. ²⁰Un visi da un pa da. Un sav ca atlieku druskas pilnus divpadsmit grozus. ²¹Bet to, kas duši, skait bija pieci t kstoši v riešu, neieskaitot sievietes un b rmus. ²²Un t li J zus pamudin ja m cek us k pt laiv un pirms Vi a p rcelties otr krast , iekams Vi š atlaid s audis. ²³Un Vi š, audis atlaidis, viens pats uz k pa kaln l gt Dievu. Vakaram iest joties, Vi š bija tur viens pats. ²⁴Bet vi i j ras vid svaids ja laivu, jo bija pretv jš. ²⁵Bet Vi š ceturt s nakts sardzes laik , iedams pa j ru, n ca pie tiem. ²⁶Un tie, redzot Vi u staig jam pa j ru, iztr k s un sac ja: T ir par d ba. Un bail s tie kiedza. ²⁷Un J zus t li vi us uzrun ja, sac dams: Esiet droši! Es esmu, neb stieties! ²⁸Bet P teris atbild ja un sac ja: Kungs, ja Tu tas esi, pav li man iet pie Tevis pa dens virsu! ²⁹Un Vi š sac ja: N c! Un P teris, izk pis no laivas, g ja pa dens virsu, lai ietu pie J zus. ³⁰Bet vi š, redz dams stipro v ju, izbij s un, kad s ka grimt, sauca, sac dams: Kungs, gl b mani! ³¹Un J zus, roku izstiepis, satv ra vi u un sac ja: Maztic gais, k p c tu šaub jies? ³²Un kad vi i iek pa laiv , v tra apklusa. ³³Bet tie, kas bija laiv , n ca un piel dza Vi u, sac dami: Patiesi, Tu esi Dieva D ls! ³⁴Un p rc lušies vi i non ca enezaretēs zem . ³⁵Un t novada audis, Vi u pazinuši, izzi oja vis apgabal ; un tie atnesa pie Vi a visus savus slimniekus un l dza Vi u, lai at auj pieskarties kaut Vi a dr bju v lei. Un visi, kas piesk r s, k uva veseli.

Chapter 15

¹Tad rakstu m c t ji un farizeji no Jeruzalemes n ca pie Vi a un sac ja: ²K p c Tavi m cek i p rk pj sen u ieražas? Vi i nemazg rokas pirms maizes šanas. ³Bet Vi š tiem atbild ja un sac ja: K p c j s p rk pjat Dieva bausli savu ieražu labad? Jo Dievs sac ja: ⁴God t vu un m ti, un kas t vu vai m ti niev , tam b s mirt! ⁵Bet j s sak t: kas t vam un m tei saka: kas tev no manis par labu pien kas, lai ir upura d vana, ⁶Un tam vairs nav j godina savs t vs un sava m te. Un j s apejat Dieva bausli savu ieražu d . ⁷J s, lieku i! Isajs ir labi pravietojis par jums, sac dams: ⁸Š tauta godina mani ar l p m, bet vi u sirdis ir t lu no manis. ⁹Bez pamata vi i mani godina, jo tie sludina cilv ku m c bas un likumus. ¹⁰Un Vi š, sasaucis pie sevis audis, tiem sac ja: Klausieties un iegaum jiet: ¹¹Ne tas, kas mut ieiet, sag na cilv ku, bet tas, kas no mutes iziet, sag na cilv ku. ¹²Tad Vi a m cek i pien kuši sac ja Vi am: Vai zini, ka farizeji, izdzirduši šos v rdus, krita apgr c b ? ¹³Bet Vi š atbild ja un sac ja: Visi st di, ko mans Debest vs nav st d jis, tiks ar sakn m izrauti. ¹⁴Atst jiet tos! Vi i ir akli un aklo vado i. Bet kad aklais aklo vada, abi iekr t bedr . ¹⁵Bet P teris atbild ja un sac ja Vi am: Paskaidro mums šo l dz bu! ¹⁶Un Vi š sac ja: Vai ar j s v l neizprotat? ¹⁷Vai nesaprotat, ka viss, kas mut ieiet, noiet v der un tiek izmests lauk ? ¹⁸Bet kas no mutes iziet, tas n k no sirds, un tas sag na cilv ku. ¹⁹Jo no sirds iziet aunas domas, slepkav ba, laul bas p rk pšana, neš st ba, z dz ba,

nepatiesa liec ba, zaimi. ²⁰Tas ir, kas sag na cilv ku. Bet šana nemazg t m rok m cilv ku nesag na. ²¹Un J zus, turieni atst jis, aizg ja Tiras un Sidonas robež s. ²²Un, l k, kan niešu sieviete, no t s puses atn kusi, sauca, sac dama Vi am: Kungs, D vida D ls, apž lojies par mani! Manu meitu šausm gi moka aunais gars. ²³Bet Vi š tai neatbild ja ne v rda. Un Vi a m cek i pien ca, l dza Vi u un sac ja: Atlaid vi u, jo t sauc p c mums. ²⁴Bet Vi š atbild ja un sac ja: Es esmu s t ts vien gi pie Izra a nama pazudušaj m av m. ²⁵Bet t atn ca un piel dza Vi u, sac dama: Kungs, pal dzi man! ²⁶Vi š atbild ja un sac ja: Nav labi at emt maizi b rniem un mest su iem. ²⁷Bet Vi a atbild ja: Tieš m, Kungs, tom r ar sun ši d druskas, kas nokr t no vi u kunga galda. ²⁸Tad J zus atbild ja un sac ja vi ai: Ak, sieviet, liela ir tava tic ba. Lai notiek, k esi v l jusies! Un no t br ža vi as meita k uva vesela. ²⁹Un J zus, iedams no turienes, g ja gar Galilejas j ru; un, uzk pis kaln , Vi š tur aps d s. ³⁰Un daudz aužu n ca pie Vi a un atveda l dz m mus, aklus, klibus, krop us un daudz citus un nolika tos pie Vi a k j m; un Vi š tos dziedin ja. ³¹T k audis, redzot m mos run jam, tizlos staig jam, aklos redzam, br n j s un godin ja Izra a Dievu. ³²Bet J zus, saaicin jis savus m cek us, sac ja: Man ž l šo aužu, jo jau tr s dienas tie palikuši pie manis, un vi iem nav ko st. Es negribu vi us atlaist ne dušus, lai tie ce nepagurtu. ³³Un m cek i sac ja Vi am: No kurienes mums šeit, tuksnes , tik daudz maizes, lai pa dīn tu tik daudz aužu? ³⁴J zus jaut ja vi iem: Cik jums maizes? Vi i atbild ja: Septi as un dažas zivti as. ³⁵Un Vi š pav l ja aud m apmesties zem . ³⁶Un Vi š, pa mis septi as maizes un zivis, izteicis pateic bas l gšanu, lauza un deva saviem m cek iem, bet m cek i deva tautai. ³⁷Un visi da un pa da. Un vi i sav ca septi us grozus, pilnus ar p rpalikušaj m drusk m. ³⁸Bet to, kas da, bija etri t kstoši cilv ku, neieskaitot b rnus un sievietes. ³⁹Un Vi š, atlaidis audis, iek pa laiv un non ca Magedanas novad .

Chapter 16

¹Tad atn ca pie Vi a farizeji un saduceji un, k rdin dami Vi u, l dza, lai Vi š r da tiem z mi no debes m. ²Bet Vi š atbild ja un tiem sac ja: Vakaram iest joties, j s sak t: b s labs laiks, jo debesis s rtojas. ³Un r t : šodien b s negaiss, jo debess ir sarkana un apm kusies. ⁴Debess izskatu j s protat izskaidrot, bet laika z mes nevarat saprast. auna un laul bas park p ja cilts mekl z mi, un neviena z me vi ai netiks dota, k tikai pravieša Jonasa z me. Un, tos atst jis, Vi š aizg ja. ⁵Un Vi a m cek i, p rcelandies otr krast , bija aizmirsuši l dzi pa emt maizi. ⁶Vi š tiem sac ja: Uzmanieties un sargieties no farizeju un saduceju rauga. ⁷Bet vi i sev nodom ja un sac ja: M s ta u maizi nepa m m l dzi. ⁸Bet J zus, to zin dams, sac ja: J s, maztic gie, ko j s sev dom jat, ka jums maizes nav? ⁹Vai j s v l nesaprotat un neatminaties piecas maizes pieciem t kstošiem cilv ku, un cik grozu j s v l sav c t? ¹⁰Un septi as maizes etriem t kstošiem cilv ku, un cik grozu j s v l salas j t? ¹¹K p c j s nesaprotat, ka es ne par maizi jums sac ju: sargieties no farizeju un saduceju rauga? ¹²Tad tie saprata, ka Vi š nebija licis sarg ties no maizes rauga, bet no farizeju un saduceju m c bas. ¹³Bet J zus non ca Filipa Cesarijas robež s un jaut ja saviem m cek iem, sac dams: Par ko audis uzskata

Cilv ka D lu? ¹⁴Bet vi i atbild ja: Vieni par J ni Krist t ju, citi par Eliju, bet citi par Jeremiju vai vienu no praviešiem. ¹⁵J zus vi iem sac ja: Bet par ko j s mani uzskat t? ¹⁶S manis P teris atbild ja un sac ja Vi am: Tu esi Kristus, dz v Dieva D ls. ¹⁷Bet J zus atbild ja un sac ja vi am: Sv t gs tu esi, S mani, Jonas d ls, jo miesa un asins tev to neatkl ja, bet mans T vs, kas debes s. ¹⁸Un es tev saku: Tu esi P teris, un uz š s klints es celšu savu Bazn cu, un elles v rti to neuzvar s. ¹⁹Un es tev došu debesvalst bas atsl gas. Un ko tu saist si virs zemes, tas b s saist ts ar debes s; un ko tu atrais si virs zemes, tas b s atrais ts ar debes s. ²⁰Tad Vi š saviem m cek iem pav l ja, lai nevienam nesaka, ka Vi š ir J zus Kristus. ²¹No t laika J zus s ka skaidrot saviem m cek iem, ka Vi am vajag iet uz Jeruzalemi un daudz ciest no vec kajiem un rakstu m c t jiem, un augstajiem priesteriem, un tikt non v tam, un trešaj dien augš mcelties. ²²Un P teris, mis Vi u savrup, s ka Vi am aizr d t, sac dams: Nost to no Tevis, Kungs! Lai tas ar Tevi nenotiek! ²³Vi š pagriez s un sac ja P terim: Atk pies no manis, s tan! Tu esi man par apgr c bu, jo tu nedom to, kas ir Dieva, bet kas cilv c gs. ²⁴Tad J zus sac ja saviem m cek iem: Ja kas grib man sekot, lai aizliedz sevi, uz emas savu krustu un seko man! ²⁵Jo kas grib savu dz v bu gl bt, tas to pazaud s; bet kas savu dz v bu pazaud s manis d , tas to ieg s. ²⁶Jo ko tas l dz cilv kam, ja vi š iemantos visu pasauli, bet sav dv sel ciet s zaud jumu? Vai k du izpirkumu cilv ks dos par savu dv seli? ²⁷Jo Cilv ka D ls n ks ar saviem e e iem sava T va god b , un tad Vi š atdos ikvienam p c t darbiem. ²⁸Patiesi es jums saku, ka daži, kas šeit st v, n vi nebaud s, iekams vi i neredz s Cilv ka D lu ieejam sav valst b .

Chapter 17

¹Un p c seš m dien m J zus ma P teri un J kabu, un t br li J ni un uzveda vi us savrup augst kaln , ²Un tika apskaidrots vi u priekš . Un Vi a seja mirdz ja k saule, bet Vi a dr bes k uva baltas k sniegs. ³Un, l k, vi iem par d j s Mozus un Elijs un run ja ar Vi u. ⁴Bet P teris atbild dams sac ja J zum: Kungs, labi mums šeit b t! Ja v lies, m s tais sim šeit tr s teltis: vienu Tev, vienu Mozum un vienu Elijam. ⁵Vi am v l run jot, l k, spoža padebess tos ap noja. Un, l k, balss padebes sac ja: Šis ir mans m ais D ls, kas man labpat k. Vi u j s klausiet! ⁶Kad m cek i to dzird ja, vi i krita uz sava vaiga un oti izbij s. ⁷Bet J zus pieg ja un piesk r s vi iem, un sac ja tiem: Celieties un neb stieties! ⁸Bet vi i, pac luši savas acis, neviena neredz ja, k vien tikai J zu. ⁹Un vi iem, no kalna nok pjot, J zus pav l ja, sac dams: Nevienam nesakiet par šo p r d bu, iekams Cilv ka D ls neb s uzc lies no miro iem! ¹⁰Un m cek i Vi am jaut ja, sac dami: Ko tad rakstu m c t ji saka, ka vispirms j n k Elijam? ¹¹Bet Vi š tiem atbild ja, sac dams: Elijs gan n ks un visu satais s. ¹²Bet es jums saku, ka Elijs jau atn ca, un vi i to neatzina, bet dar ja ar to visu, ko grib ja. T ar Cilv ka D ls ciet s no vi iem. ¹³Tad m cek i saprata, ka Vi š run ja tiem par J ni Krist t ju. ¹⁴Un kad Vi š atn ca pie aud m, pien ca pie Vi a k ds cilv ks un, Vi a priekš ce os nometies, sac ja: Kungs, apž lojies par manu d lu, jo vi š ir m ness rdz gs un tam oti j cieš, jo vi š bieži kr t ugun un bieži den . ¹⁵Un es vi u atvedu pie Taviem m cek iem, bet tie nesp ja vi u izdziedin t. ¹⁶Bet J zus atbild ja un sac ja: Tu netic g

kaut ko l gs, to vi iem dos mans T vs, kas ir debes s. ²⁰Jo kur divi vai tr s sapulc jušies man v rd , tur es esmu vi u vid . ²¹Tad P teris pieg ja pie Vi a un sac ja: Kungs, cikl rt man j piedod savam br lim, ja vi š pret mani gr ko? Vai l dz septi k rt? ²²J zus sac ja vi am: Es nesaku tev: l dz septi k rt, bet l dz septi desmitk rt septi i. ²³T p c debesvalst ba piel dzin ma cilv kam, ni am, kas grib ja nor in ties ar saviem kalpiem. ²⁴Un kad vi š ies ka nor inu, tika pie vi a atvests viens, kas tam bija par d desmit t kstošu talentu. ²⁵Bet kad tam nebija ko atdot, t kungs pav l ja p rdot vi u un t sievu, un b rnus, un visu, kas tam bija, un samaks t. ²⁶Bet kalps, nokritis ce os, l dza vi u, sac dams: Esi ar mani paciet gs, un es tev visu atdošu. ²⁷Tad kungs apž loj s par šo kalpu; vi š to atbr voja un atlaida vi am par du. ²⁸Bet šis kalps, izg jis r , atrada vienu savu l dzgaitnieku, kas tam bija simts den riju par d ; un vi š, sagra bis to, ž audza, sac dams: Atdod, ko esi par d ! ²⁹Un vi a l dzgaitnieks, nokritis pie k j m, l dza to, sac dams: Esi paciet gs ar mani, un es tev visu atdošu. ³⁰Bet vi š negrib ja un g ja, un meta to cietum , iekams neatdos par du. ³¹Bet vi a l dzgaitnieki, redz dami notikušo, oti noskuma un aizg ja, un past st ja savam kungam visu, kas bija noticis. ³²Tad vi a kungs to pasauca un sac ja: Tu nekrietnais kalps! Es visu par du tev atlaidu, jo tu mani l dzi. ³³Vai tad tev nevajadz ja apž loties par savu l dzgaitnieku, k es apž lojos par tevi? ³⁴Un vi a kungs, k uvis dusm gs, nodeva to moc t jiem, kam r tas neatdos visu par du. ³⁵T ar mans Debest vs jums dar s, ja j s ikviens no sirds nepiedosiet savam br lim.

Chapter 19

¹Un notika, kad J zus šos v rdus bija beidzis run t, ka Vi š aizg ja no Galilejas un non ca p ri Jord nai J dejas robež s. ²Un daudz aužu sekoja Vi am; un Vi š tos turpat dziedin ja. ³Un farizeji, k rdin dami Vi u, n ca pie Vi a un sac ja: Vai cilv kam br v kaut k du iemeslu d atst t savu sievu? ⁴Vi š atbild ja un sac ja tiem: Vai j s neesat las juši, ka Tas, kas s kum rad ja cilv ku, tos rad ja v rieti un sievieti? ⁵Un sac ja: T p c cilv ks atst s t vu un m ti un paliks pie savas sievas; un b s divi vien mies . ⁶T tad vi i nav vairs divi, bet viena miesa. T p c: ko Dievs savienojis, to cilv kam neb s š irt. ⁷Tie sac ja Vi am: K tad Mozus lika dot š iršan s gr matu un š irties? ⁸Vi š sac ja tiem: J su cietsird bas d Mozus at va jums atst t savas sievas, bet no s kuma tas t nebija. ⁹Bet es jums saku: kas savu sievu atst j, ja ne laul bas p rk pšanas d , un prec citu, tas p rk pj laul bu; un kas š irtu prec , tas p rk pj laul bu. ¹⁰Vi a m cek i saka Vi am: Ja tas t ir v ra un sievas starp , tad lab k neprec ties. ¹¹Vi š tiem sac ja: Visi nesaprot šo v rdu, bet tie, kam tas ir dots. ¹²Ir einuhi, kas t di dzimuši no m tes mies m; un ir einuhi, kurus par t diem padar juši cilv ki; un ir einuhi, kuri paši atteikušies no laul bas dz ves debesvalst bas d . Kas var to saprast, lai saprot! ¹³Tad atnesa pie Vi a b rnus, lai Vi š tiem uzliktu rokas un l gtu Dievu; bet m cek i nor ja tos. ¹⁴Bet J zus vi iem sac ja: Laidiet b rni us un neliedziet vi iem pie manis n kt, jo t diem pieder debesvalst ba. ¹⁵Un Vi š, uzlicis tiem rokas, aizg ja no turienes. ¹⁶Un, l k, viens pieg ja un sac ja: Labais M c t j, kas

man labs j dara, lai es iemantotu m ž go dz vi? ¹⁷Vi š tam atbild ja: Ko tu man jaut par labo? Viens ir labs, - Dievs. Bet ja tu gribi ieiet dz v b , pildi bauš us. ¹⁸Tas jaut ja Vi am: K dus? Bet J zus sac ja: Tev neb s nokaut, tev neb s laul bu p rk pt, tev neb s zagt, tev neb s nepatiesu liec bu dot, ¹⁹Tev b s savu t vu un m ti god t, un tev b s savu tuv ko m l t k sevi pašu! ²⁰Jauneklis sac ja Vi am: To visu pild ju no savas jaun bas; k v l man tr kst? ²¹J zus atbild ja vi am: Ja tu gribi b t piln gs, ej, p rdod, kas tev ir, un atdod nabagiem, un tev b s manta debes s; un n c, seko man! ²²Bet kad jauneklīs dzird ja šos v rdus, vi š aizg ja noskumis, jo vi am pieder ja daudz pašumu. ²³Bet J zus sac ja saviem m cek iem: Patiesi es jums saku: bag tam gr ti ieiet debesvalst b . ²⁴Un atkal es jums saku: Viegl k kamielim izl st caur adatas aci, nek bag tam ieiet debesvalst b . ²⁵Kad m cek i to dzird ja, vi i oti br n j s un sac ja: Kas tad var tikt pest ts? ²⁶Bet J zus uzl koja vi us un sac ja: Cilv kiem tas nav iesp jams, bet Dievam viss iesp jams. ²⁷Tad P teris atbild ja un sac ja Vi am: L k, m s atst j m visu un sekoj m Tev. Kas mums par to b s? ²⁸Bet J zus sac ja vi iem: Patiesi es jums saku, ka j s, kas esat man sekojuši, pie atdzimšanas, kad Cilv ka D ls d s sav god bas tron , ar j s s diesiet divpadsmit s dek os un ties siet divpadsmit Izra a ciltis. ²⁹Un katrs, kas atst s m ju vai br us, vai m sas, vai t vu, vai m ti, vai sievu, vai b rnus, vai t rumus mana v rda d , tas sa ems simtk rt gi un iemantos m ž go dz v bu. ³⁰Un daudzi pirmie k s p d jie, bet p d jie - pirmie.

Chapter 20

¹Debesvalst ba piel dzin ma nama t vam, kas r ta agrum izg ja der t str dneikus savam v na d rzam. ²Un vi š, vienojies ar str dneikiem par d n riju dien , s t ja tos sav v na d rz . ³Un vi š, izg jis ap trešo stundu, redz ja citus tīrg bez darba st vam. ⁴Un vi š sac ja tiem: Ejiet ar j s man v na d rz , un es jums došu, kas pien kas. ⁵Un vi i aizg ja. Atkal vi š izg ja ap sesto un dev to stundu un dar ja t pat. ⁶Bet vi š, ap vienpadsmito stundu izg jis, atrada v l citus st vam un sac ja tiem: Ko j s šeit st vat visu dienu bezdarb ? ⁷Vi i atbild ja: Neviens nav m s der jis. Vi š sac ja tiem: Ejiet ar j s man v na d rz ! ⁸Kad iest j s vakars, v na d rza kungs sac ja savam saimniec bas p rzinim: Pasauc str dneikus un, s kot ar p d jiem un beidzot ar pirmajiem, izmaks vi iem algu! ⁹Tad atn ca tie, kas darb iest j s ap vienpadsmito stundu, un sa ma katrs pa d n rijam. ¹⁰Un kad atn ca pirmie, vi i cer ja vair k sa emt, bet ar tie dab ja katrs pa d n rijam. ¹¹Un sa muši vi i kurn ja pret nama t vu. ¹²Un sac ja: Šie p d jie str d ja vienu stundu; un tu vi us piel dzin ji mums, kas izciet m dienas nastu un karstumu. ¹³Un vi š atbild ja vienam no tiem, sac dams: Draugs, es nedaru tev netaisn bu. Vai tu ar mani nesader ji par vienu d n riju? ¹⁴Sa em, kas tavs, un ej! Šim p d jam es gribu dot tik, cik tev. ¹⁵Vai man nav ties bu dar t to, ko es gribu? Vai tava acs skaud ga, ka es esmu labs? ¹⁶T p d jie b s pirmie un pirmie b s p d jie, jo daudz aicin tu, bet maz izredz tu. ¹⁷Kad J zus g ja uz Jeruzalemi, Vi š ma divpadsmit m cek us savrup un sac ja tiem: ¹⁸L k, m s aizejam uz Jeruzalemi, un Cilv ka D lu nodos augstajiem priesteriem un rakstu m c t jiem; un tie Vi u noties s uz n vi.

¹⁹Un tie nodos Vi u pag niem apsmiešanai, šaust šanai un krust sišanai; un trešaj dien Vi š augš mcelsies. ²⁰Tad Zebedeja d lu m te pieg ja ar saviem d liem pie Vi a, atdeva godu un l dza kaut ko Vi am. ²¹Vi š sac ja tai: Ko tu v lies? T atbild ja Vi am: Saki, lai šie abi mani d li s ž Tav valst b : viens Tav labaj , otrs kreisaj pus ! ²²Bet J zus atbild ja un sac ja: J s nezint, ko l dzat. Vai j s varat dzert to bi eri, ko es dzeršu? Vi i atbild: Varam! ²³Vi š atbild ja tiem: Manu bi eri gan j s dzersiet, bet man nepiedienas jums dot s d t man labaj vai kreisaj pus , bet tiem, kam mans T vs sagatavojis. ²⁴Kad p r jie desmit to dzird ja, vi i sa ga uz abiem br iem. ²⁵Bet J zus pieaicin ja vi us pie sevis un sac ja: J s zin t, ka valdnieki valda p r sav m taut m, un lielie izmanto savu varu p r t m; ²⁶Starp jums tas t neb s. Bet kas no jums grib b t liel ks, tas lai ir j su sulainis! ²⁷Bet kas starp jums grib b t pirmais, tas lai ir j su kalps! ²⁸Jo Cilv ka D ls nav atn cis, lai Vi am kalpotu, bet lai Vi š kalpotu un atdotu savu dz v bu daudz atpest šanai. ²⁹Un kad tie izg ja no J rikas, daudz aužu sekoja vi iem. ³⁰Un, l k, divi aklie, s dot ce mal , dzird ja J zu gar m ejam, un vi i sauca, sac dami: Kungs, D vida D ls, apž lojies par mums! ³¹Bet audis apsauca vi us, lai tie klus tu. Bet vi i v l ska k sauca, sac dami: Kungs, D vida D ls, apž lojies par mums! ³²Un J zus apst j s, pasauca vi us un sac ja: Ko j s gribat, lai es jums daru? ³³Tie sac ja Vi am: Kungs, lai atdar s m su acis! ³⁴Bet J zum k uva to ž l. Vi š piesk r s to ac m; un t da tie redz ja un sekoja Vi am.

Chapter 21

¹Un kad vi i tuvoj s Jeruzalemei un non ca Betf g pie Ol vkalna, tad J zus s t ja divus m cek us, ²Sac dams tiem: Ejiet uz miestu, kas j su priekš , un t da atrad siet piesietu ze a m ti un kume u pie t s; atraisiet tos un atvediet man! ³Un ja kas jums ko teiktu, tad sakiet, ka Kungam to vajag; un t da vi š tos atlaid s. ⁴Bet tas viss notika, lai piepild tos pravieša priekšsludin jums, kas saka: ⁵Sakiet Siona meitai: L k, tavs ni š n k pie tevis l npr t gs, s d dams zel un nastnes jas ze m tes kume . ⁶Bet m cek i nog ja un dar ja t , k J zus vi iem pav l ja. ⁷Un atveda ze a m ti un kume u, un apkl ja tos sav m dr b m, un s din ja Vi u tur virs . ⁸Bet daudz aužu kl ja savas dr bes ce ; bet citi cirta koku zarus un kl ja ce . ⁹Bet audis, kas g ja priekš un sekoja Vi am, sauca, sac dami: Hozanna D vida D lam! Sv t gs, kas n k Kunga v rd ! Hozanna augst b ! ¹⁰Un kad Vi š ieg ja Jeruzalem , uztrauc s visa pils ta un sac ja: Kas tas ir? ¹¹Bet audis sac ja: Šis ir pravietis J zus no Galilejas N caretēs. ¹²Un J zus ieg ja Dieva sv tn c un izdzina visus, kas sv tn c p rdeva un pirka, un apg za naudas mij ju galdus un baložu p rdev ju s dek us. ¹³Un Vi š sac ja: Ir rakst ts: mans nams sauksies l gšanas nams, bet j s to padar j t par slepkavu bedri. ¹⁴Un aklie un klibie n ca pie Vi a sv tn c , un Vi š tos dziedin ja. ¹⁵Bet kad augstie priesteri un rakstu m c t ji redz ja br numus, ko Vi š dar ja, un b rnus sv tn c kliezdam un saucam Vi am: Hozanna D vida D lam, tad tie saniknoj s. ¹⁶Un tie sac ja Vi am: Vai tu dzirdi, ko šie saka? Bet J zus sac ja vi iem: J gan, bet vai j s nekad neesat las juši: no b rnu un z dai u mut m Tu sev sag d ji godu? ¹⁷Un Vi š atst ja tos, izg ja

r no pils tas uz Bet niju un palika tur. ¹⁸Bet r ta agrum , kad Vi š atgriez s pils t , Vi š bija izsalcis. ¹⁹Un Vi š redz ja ce mal vienu v es koku, pieg ja tam kl t un, nek taj neatradis, k tikai lapas, sac ja: Lai tu nenestu aug us ne m žam vairs! Un v es koks t da nokalta. ²⁰Un m cek i, to redz dami, br n j s, sac dami: K tas tik tri nokalta? ²¹Bet J zus atbild ja un sac ja vi iem: Patiesi es jums saku: ja jums b s tic ba un j s nešaub sieties, tad ne tikai ar v es koku t dar siet, bet, ja j s ar sac siet šim kalnam: celies un meties j r , tad tas notiks. ²²Un visu, ko j s l gšan tic dami l gsiet, j s sa emsiet. ²³Un kad Vi š ieg ja sv tn c , tad, Vi am m cot, augstie priesteri un tautas vec kie pien ca pie Vi a un jaut ja: K var Tu to dari? Un kas Tev deva t du varu? ²⁴J zus atbild ja un sac ja vi iem: Es ar jaut šu jums vienu v rdu un, ja j s man atbild siet, tad es jums sac šu, k var es to daru. ²⁵No kurienes bija J a krist ba – no debes m vai no cilv kiem? Bet vi i apspried s sav starp un sac ja: ²⁶Ja m s teiksim: no debes m, Vi š sac s: k p c tad j s vi am netic j t? Bet ja m s sac sim: no cilv kiem, tad mums j b stas no aud m, jo visi vi u tur par pravieti. ²⁷Un vi i atbild ja J zum un sac ja: M s nezim m. Tad Vi š tiem atbild ja: Ar es jums neteikšu, k var es to daru. ²⁸Bet k jums š iet? K dam cilv kam bija divi d li; un vi š g ja pie pirm un sac ja: D ls, ej un str d šodien man v na d rz ! ²⁹Bet tas atbild ja un sac ja: Es negribu! Bet v l k vi am k uva ž l, un vi š aizg ja. ³⁰Bet vi š, aizg jis pie otra, teica t pat. Tas atbild ja un sac ja: Es eju, kungs, bet neg ja. ³¹Kurš no šiem diviem izpild ja t va pr tu? Vi i saka: Pirmais. J zus vi iem sac ja: Patiesi es jums saku, ka muitnieki un netikles pirms jums ieies debesvalst b . ³²Jo J nis n ca pie jums pa taisn bas ce u, bet j s vi am netic j t; bet muitnieki un netikles tic ja vi am. J s to redz j t, bet ar v l k j s neatgriez ties un netic j t vi am. ³³Klausieties citu l dz bu! Bija cilv ks, nama t vs, kas iest d ja v na d rzu un iežogoj to, un izraka tan v na spiedi, un uzc la torni, un iznom ja to str dnekiem, bet pats aizce oja t lum . ³⁴Kad aug u laiks tuvoj s, vi š s t ja savus kalpus pie str dnekiem, lai sa emtu savus aug us. ³⁵Bet str dneiki, sagr buši vi a kalpus, vienu šaust ja, citu nogalin ja, citu nom t ja akme iem. ³⁶Atkal vi š s t ja citus kalpus, vair k nek pirmo reizi; un tie dar ja ar vi iem t pat. ³⁷Bet beidzot vi š s t ja pie tiem savu d lu un sac ja: No mana d la vi i kaun sies. ³⁸Bet str dneiki, ieraudz juši d lu, sac ja viens otram: Šis ir mantinieks; iesim, nogalin sim vi u un patur sim vi a mantojumu! ³⁹Un tie sagr ba vi u, izmeta no v na d rza r un nogalin ja. ⁴⁰Bet kad v na d rza kungs atn ks, ko vi š dar s ar str dnekiem? ⁴¹Tie sac ja Vi am: Vi š šos aundarus bez ž last bas nogalin s un savu v na d rzu iznom s citiem v nkopjiem, kas atdos vi am aug us staj laik . ⁴²J zus sac ja vi iem: Vai j s nekad neesat las juši Rakstos: Akmens, kuru c l ji atmeta, ir k uvis st rakmens? To Kungs dar jis, un tas ir br nums m su ac s. ⁴³T p c es jums saku, ka Dieva valst ba tiks jums at emta un dota tautai, kas nes t s aug us. ⁴⁴Un kas uz šo akmeni krit s, tas saš d s; un uz ko tas krit s, to tas satrieks. ⁴⁵Un kad augstie priesteri un farizeji dzird ja Vi a l dz bas, tie saprata, ka Vi š par tiem run ja. ⁴⁶Un tie mekl ja Vi u aiztur t, bet bij s no aud m, jo tie saskat ja Vi pravieti.

Chapter 22

¹Un J zus atbild ja un atkal run ja vi iem l dz b s, sac dams: ²Debesvalst ba piel dzin ma cilv kam, ni am, kas savam d lam sar koja k zas. ³Un vi š izs t ja savus kalpus aicin t iel gtos k z s, bet tie negrib ja n kt. ⁴Vi š atkal s t ja citus kalpus un teica: Sakiet iel gtajiem: l k, es esmu savu mielastu sagatavojis, mani v rši un barotie lopi ir nokauti, un viss sagatavots, n ciet k z s! ⁵Bet vi i, neiev rodami to, aizg ja cits uz savu saimniec bu, bet cits – sav tirdzniec b. ⁶Bet p r jie satv ra vi a kalpus, nonicin ja tos un non v ja. ⁷Bet, kad ni š to dzird ja, vi š sadusmoj s, un nos t jis savu karasp ku, non v ja šos slepkavas un nodedzin ja vi u pils tu. ⁸Tad vi š sac ja saviem kalpiem: K zas gan sar kotas, bet tie, kas bija aicin ti, nebija cien gi. ⁹T p c izejiet krustce os un aiciniet k z s, ko vien atrad siet! ¹⁰Un vi a kalpi izg ja uz lielce iem un saaicin ja visus, k dus atrada: aunus un labus; un k zu nams pild j s viesiem. ¹¹Bet ni š ien ca apl kot viesus un ieraudz ja cilv ku, kas nebija t rpijs k zu dr n s. ¹²Un vi š sac ja tam: Draugs, k tu šeit ien ci, neb dams k zu dr n s? Bet tas cieta klusu. ¹³Tad ni š sac ja kalpiem: Sasieniet vi am rokas un k jas, metiet vi u r j tums ! Tur b s raud šana un zobu griešana. ¹⁴Jo aicin to ir daudz, bet maz izredz to. ¹⁵Tad farizeji aizg ja un apspried s, k notvert Vi u v rdos. ¹⁶Un tie s t ja savus m cek us ar herodiešiem pie Vi a, sac dami: M c t j, m s zin m, ka Tu esi patiess, ka Tu Dieva ce u paties b m ci un ka Tu neraugies ne uz ko, jo Tu neskaties uz cilv ka personu. ¹⁷T p c saki mums: k Tev š iet? Vai at auts eizaram maks t nodok us, vai n ? ¹⁸Bet J zus, paz dams vi u vilt bu, sac ja: K p c j s, lieku i, mani k rdin t? ¹⁹Par diet man nodevu naudu! Un tie atnesa Vi am d n riju. ²⁰Un J zus sac ja vi iem: K šis att ls un uzraksts? ²¹Vi i sac ja: eizara! Tad Vi š tiem sac ja: Tad atdodiet eizaram, kas eizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder! ²²Un kad vi i to dzird ja, tie br n j s, atst ja Vi u un aizg ja. ²³Tan dien atn ca pie Vi a saduceji, kas m ca, ka augš mcelšan s neesot, un jaut ja Vi am, ²⁴Sac dami: M c t j, Mozus teicis: ja kas nomirst bez b rniem, tad lai vi a br lis prec t sievu un rada savam br lim p cn c jus! ²⁵Bet bija pie mums septi i br i; pirmais apprec ja sievu un nomira; un t k tam nebija b rnu, vi š atst ja savu sievu savam br lim. ²⁶T pat otrs un trešais l dz pat sept tajam. ²⁷Un beidzot p c vi iem visiem nomira ar sieva. ²⁸Tad kuram no septi iem š sieva pieder s p c augš mcelšan s, jo vi a visiem pieder jusi? ²⁹Bet J zus atbild ja un sac ja vi iem: J s mald ties, nesaprazdami Rakstus, nedz ar Dieva sp ku. ³⁰Jo p c augš mcelšan s ne prec jas, ne tiek prec ti, bet visi b s k Dieva e e i debes s. ³¹Bet vai j s neesat las juši par miro u augš mcelšanas, ko Dievs teicis, kas jums saka: ³²Es esmu brahama Dievs un z ka Dievs, un J kaba Dievs. Dievs nav mirušo, bet dz vo Dievs. ³³Un audis, to dzird dami, br n j s par Vi a m c bu. ³⁴Bet kad farizeji izdzirda, ka Vi š saducejiem muti aizdar jis, tie sapulc j s kop. ³⁵Un viens no tiem, bausl bas m c t js, k rdin dams Vi u, jaut ja: ³⁶M c t j, kurš liel kais bauslis likum ? ³⁷J zus sac ja vi am: M li Dievu savu Kungu no visas savas sirds, no visas savas dv seles un no visa sava pr ta! ³⁸Šis ir liel kais un pirmais bauslis! ³⁹Bet otrs tam l dz gs: m li savu tuv ko k sevi pašu! ⁴⁰Šajos divos bauš os ietverta visa bausl ba un pravieši. ⁴¹Bet kad farizeji bija san kuši, J zus jaut ja vi iem, ⁴²Sac dams: K jums š iet, kas ir Kristus? K d ls Vi š ir? Vi i atbild ja: D vida. ⁴³Vi š sac ja tiem: K tad D vids gar sauc Vi u par Kungu, sac dams t : ⁴⁴Kungs sac ja manam Kungam: S dies pie manas lab s rokas, iekams es lieku Tavus

ienaidniekus par pakl ju Tav m k j m. ⁴⁵Bet ja D vids sauc Vi u par Kungu, k tad Vi š ir t d ls?
⁴⁶Un neviens nevar ja Vi am ne v rda atbild t; un no š s dienas neviens neuzdrošin j s Vi am vairs
 jaut t.

Chapter 23

¹Tad J zus run ja ar aud m un saviem m cek iem, ²Sac dams: Rakstu m c t ji un farizeji nos dušies Mozus kr sl . ³Visu, ko vi i jums saka, to iev rojiet un dariet, bet p c vi u darbiem nedariet, jo vi i gan saka, bet paši nedara. ⁴Jo vi i sasien smagas un nepanesamas nastas un uzkrauj t s cilv ku pleciem, bet paši negrib t s ar pirkstu kustin t. ⁵Un vi i t p c dara visus savus darbus, lai audis tos redz tu: vi i lieto platas l gšanas siksnas un garus puš us pie dr b m. ⁶Vi i m l pirm s vietas mielastos un pirmos s dek us sinagog s. ⁷Un lai audis vi us tirgus laukumos sveicin tu un sauktu par "rabbi". ⁸Bet j s nesaucieties par rabbi, jo viens ir j su M c t js, bet j s visi esat br i! ⁹Un nevienu nesauciet virs zemes par t vu, jo viens ir j su T vs, kas ir debes s. ¹⁰Un nesaucieties par m c t jiem, jo viens ir j su M c t js - Kristus! ¹¹Bet liel kais starp jums lai ir j su kalps! ¹²Bet kas sevi paaugstin s, tiks pazemots; bet kas sevi pazemos, tiks paaugstin ts. ¹³Bet b das jums, rakstu m c t ji un farizeji, j s lieku i, jo j s aizsl dzat debesvalst bu cilv kiem; j s paši neejat iekš un ne aujat ietiem, kas to v las. ¹⁴B das jums, rakstu m c t ji un farizeji, j s lieku i, jo j s ap dat atrait u m jas, skaitot garas l gšanas; t p c j s sa emsiet barg ko sodu. ¹⁵B das jums, rakstu m c t ji un farizeji, j s lieku i, jo j s apstaig jat j ru un sauszemi, lai ieg tu kaut vienu j du tic bai; un, kad tas noticis, tad j s padar t vi u par elles mantinieku, divreiz aun ku, nek j s paši. ¹⁶B das jums, j s aklie vado i, kas sak t: ja k ds zv r pie sv tn cas, tas nav nekas, bet kas zv r pie sv tn cas zelta, tam tas j pilda. ¹⁷J s, nepr t gie un aklie! Jo kas vair k: vai zelts, vai sv tn ca, kas sv t zeltu? ¹⁸Un, ja kas zv r pie alt ra, tas nav nekas; bet ja k ds zv r pie d vanas, kas atrodas uz t , tam tas j pilda. ¹⁹J s aklie! Kas vair k: d vana vai alt ris, kas sv t d vanu? ²⁰Kas zv r pie alt ra, zv r pie t un visa, kas uz t atrodas. ²¹Un kas zv r pie sv tn cas, zv r pie t s un pie visa, ka tan atrodas. ²²Un kas pie debes m zv r, tas zv r pie Dieva tro a un pie t , kas uz t s d. ²³B das jums, rakstu m c t ji un farizeji, j s lieku i! J s dodat desmito da u no m tr m, dill m un imen m, bet neiev rojat svar g ko bausl b : taisn bu, ž lsird bu un tic bu. Šo jums vajadz ja dar t un to neatst t. ²⁴J s, aklie vado i, kas odus izk šat, bet kamie us aprijat! ²⁵B das jums, rakstu m c t ji un farizeji, j s lieku i, jo j s t r t bi era un b odas rpusi, bet sav iekšien j s esat pilni laup juma un net r bas. ²⁶Aklais farizej, izt ri vispirms bi era un b odas iekšieni, lai tad ar rpuse k tu t ra! ²⁷B das jums, rakstu m c t ji un farizeji, j s lieku i, jo j s l dzinaties nobalsin tiem kapiem, kas no rienes cilv kiem izr d s dai i, bet iekš ir miro u kaulu un vis das net r bas pilni. ²⁸T ar j s: r gi gan j s cilv kiem izr d ties taisn gi, bet iekš gi j s esat liekul bas un netaisn bas pilni. ²⁹B das jums, rakstu m c t ji un farizeji, j s lieku i! J s ce at kapenes praviešiem un izrot jat pieminek us taisn gajiem, ³⁰Un sak t: ja m s dz votu savu t vu laikos, m s nek tu vi u l dzdal bnieki praviešu asins izliešan . ³¹T tad j s liecin t par sevi, ka j s esat to b rni, kas nogalin ja praviešus.

³²Tad nu piepildiet savu t v u m ru! ³³J s, sku un odžu izdzimums, k j s izb gsiet no elles sod bas?
³⁴L k, t p c es s tu praviešus un gudros, un rakstu m c t jus; un dažus no vi iem j s nogalin siet un sit siet krust , un dažus šaust siet sav s sinagog s un vaj siet no vienas pils tas uz otru, ³⁵Lai uz jums n ktu visas taisn g s asinis, kas izlietas virs zemes, s kot ar taisn g bela asin m l dz Zaharija, Barahija d la, asin m, ko j s nogalin j t starp sv tn cu un alt ri. ³⁶Patiesi es jums saku: tas viss n ks p r šo paaudzi. ³⁷Jeruzaleme, Jeruzaleme, kas nokauj praviešus un akme iem nom t tos, kas pie tevis s t ti! Cik reizes es grib ju sapulcin t tavus b rnus, k vista sav c savus c us zem sp rniem, bet tu negrib ji! ³⁸L k, j su m ja tiek jums atst ta post ! ³⁹Jo es jums saku: no š laika j s mani vairs neredz siet, iekams sac siet: sv t gs, kas n k Kunga v rd !

Chapter 24

¹J zus atst ja sv tn cu un aizg ja. Tad Vi a m cek i pien ca, lai r d tu Vi am sv tn cas celtnes.
²Bet Vi š atbild ja un sac ja tiem: Vai j s redzat to visu? Patiesi es jums saku: šeit nepaliks akmens uz akmens, kas netiktu nopost ts. ³Bet kad Vi š s d ja Ol vkaln , m cek i vieni pien ca pie Vi a un sac ja: Saki mums, kad tas viss notiks, un k da b s Tavas atn kšanas un pasaules gala z me? ⁴J zus atbild ja un sac ja vi iem: Uzmanieties, lai neviens j s nepieviltu! ⁵Jo daudzi n ks man v rd un sac s: Es esmu Kristus; un tie pievils daudzus. ⁶J s dzird siet par kariem un karu baum m. Piel kojiet un nebaidieties, jo tam visam j notiek, bet tas v l nav gals. ⁷Jo tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti, un b s m ris, bads un vietviet m zemestr ces. ⁸Bet tas viss tikai ciešanu s kums. ⁹Tad j s nodos mok s un j s non v s; un j s b siet visu tautu n sti mana v rda d . ¹⁰Un tad daudzi ie aunosies, un viens otru nodos, un viens otru ien d s. ¹¹Un rad sies daudzi viltus pravieši, un pievils daudzus. ¹²Un t p c m lest ba daudzos atdzis s, jo netaisn ba b s p rpiln b . ¹³Bet, kas past v s l dz galam, tas b s pest ts. ¹⁴Un š s valst bas eva lijs tiks sludin ts vis pasaul , vis m taut m par liec bu; un tad n ks gals. ¹⁵Un, kad j s redz siet izpost šanas negant bu esam sv taj viet , k to pravietis Dani ls sac jis, - kas to lasa, lai saprot! - ¹⁶Tad tie, kas J dej , lai b g kalnos! ¹⁷Un kas uz jumta, lai nek pj zem iznest kaut ko no savas m jas! ¹⁸Un kas ir t rum , lai neatgriežas pa emt savus virssv rkus! ¹⁹Bet b das gr tniec m un z d t j m tan s dien s. ²⁰Bet l dziet Dievu, lai j su b gšana nenotiek ziem vai sabat ! ²¹Jo tad b s lielas b das, k das nav bijušas no pasaules s kuma l dz pat šim un ar vairs neb s. ²²Un ja š s dienas nesa sin tu, tad neviena miesa neizgl btos; bet izredz to d š s dienas sa sin s. ²³Ja tad k ds jums sac tu: L k, še vai tur ir Kristus, neticiet! ²⁴Jo celsies viltus Kristi un viltus pravieši un dar s lielas z mes un br numus, lai maldin tu, ja tas iesp jams, ar izredz tos. ²⁵L k, es jums saku to jau iepriekš. ²⁶Ja tad jums sac s: L k, Vi š ir tuksnes , neizejiet! L k, Vi š ir kambaros, tad neticiet! ²⁷Jo k zibens rodas austrumos un atsp d l dz rietumiem, t b s ar ar Cilv ka D la atn kšanu. ²⁸Jo kur ir miesa, tur salas s ar rg i. ²⁹Bet t da p c šo b du dien m saule aptumšosies, un m ness nedos savu sp dumu, un zvaigznes krit s no debes m, un debesu stiprumi sakust sies.

³⁰Un tad Cilv ka D la z me par d sies debes s; un tad visas zemes ciltis vaiman s; un vi as redz s Cilv ka D lu n kam debesu padebešos liel sp k un god b . ³¹Un Vi š s t s savus e e us ar baz n m un stipru ska u; un tie sav ks Vi a izredz tos no etriem v jiem, no vienas debesu malas l dz otrai. ³²Bet m cieties l dz bu no v es koka: kad zari jau paliek maigi un lapas plaukst, ziniet, ka vasara tuvu! ³³T ar j s: kad visu to redz siet, ziniet: Vi š ir tuvu – durv s! ³⁴Patiesi es jums saku: š cilts neizzud s, kam r tas viss notiks. ³⁵Debess un zeme zud s, bet mani v rdi nezud s. ³⁶Bet to dienu un stundu neviens nezina, pat ne debesu e e i, k vien gi T vs. ³⁷Jo k bija Noasa dien s, t b s ar Cilv ka D la atn kšan . ³⁸Jo k tan laik pirms dens pl diem vi i da un dz ra, prec j s un dev s laul b l dz tai dienai, kad Noass ieg ja š irst , ³⁹Un vi i nesaprata, iekams pl di n ca un aizr va visus; t b s ar Cilv ka D la atn kšan . ⁴⁰Tad divi b s t rum : vienu pa ems, otru atst s. ⁴¹Divas mals dzirnav s: vienu pa ems, otru atst s. ⁴²T p c esiet modri, jo j s nezint, kur stund j su Kungs atn ks. ⁴³Bet tas jums j zina: ja nama t vs zin tu, kur stund zaglis n ks, tad vi š paliktu nomod un ne autu ielauzties sav m j . ⁴⁴T p c esiet ar j s sagatavoti, jo j s nezint, kur stund Cilv ka D ls atn ks. ⁴⁵K tev š iet, kurš ir uztic gais un gudrais kalps, ko kungs iec la p r savu saimi, lai vi iem dotu bar bu st laik ? ⁴⁶Sv t gs tas kalps, kuru kungs p rn cis atrad s t dar m. ⁴⁶Bet ja aunais kalps sac s sav sird : mans kungs kav jas n kt, ⁴⁷Patiesi es jums saku: Vi š to iecels p r visiem saviem pašumiem. ⁴⁹Un ies ks sist savus l dzdarbiniekus, un d s, un dzers ar pl tniekiem, ⁵⁰Tad š kalpa kungs n ks t d dien , kad vi š to negaida, un stund , kuru nezina. ⁵¹Un vi š to satrieks un dos tam kopalgu ar lieku iem: tur b s raud šana un zobu griešana.

Chapter 25

¹Tad debesvalst ba b s piel dzin ma desmit jaunav m, kas, pa mušas savas lampi as, izg ja pretim l gavainim un l gavai. ²Bet piecas no t m bija vieglpr t gas un piecas gudras. ³Jo piecas vieglpr t g s pa ma sev l dz lampi as, bet nepa ma e u. ⁴Bet gudr s l dz ar lampi m pa ma ar e u savos traukos. ⁵Kad l gavainis kav j s, visas iemiga un gul ja. ⁶Bet nakts vid atskan ja sauciens: L k, l gavainis n k, izejiet vi am pretim! ⁷Tad visas š s jaunavas uzc l s un iededzin ja savas lampi as. ⁸Bet vieglpr t g s sac ja gudraj m: Dodiet mums no j su e as, jo m su lampi as izdziest. ⁹Gudr s atbild ja, sac damas: Lai nepietr ktu mums un jums, lab k ejiet pie p rdev jiem un nop rciet sev! ¹⁰Bet kam r vi as g ja pirkt, atn ca l gavainis; un kas bija sagatavojuš s, t s kop ar vi u ieg ja k z s un durvis aizsl dza. ¹¹Bet p c tam atn ca ar p r j s jaunavas un sac ja: Kungs, kungs, atver mums! ¹²Bet vi š atbild ja un sac ja: Patiesi es jums saku: es j s nepaz stu. ¹³T p c esiet modri, jo nezint ne dienu, ne stundu! ¹⁴Tas t pat k ar cilv ku, kas pirms aizce ošanas sasauca savus kalpus un uztic ja vi iem savu mantu. ¹⁵Un vienam vi š deva piecus talentus, citam divus, bet citam vienu, katram p c t sp j m; un pats t da aizce oja. ¹⁶Bet tas, kas piecus talentus bija sa mis, aizg ja un laida tos darb , un ieguva citus piecus. ¹⁷T pat tas, kas divus bija sa mis, ieguva citus divus. ¹⁸Bet tas, kas bija sa mis vienu, aizg ja un ieraka to zem , un t pasl pa sava kunga naudu. ¹⁹Bet p c ilga laika

p r n ca š o kalpu kungs un s ka nor in ties ar vi iem. ²⁰Tad atn ca tas, kas bija sa mis piecus talentus. Vi š atnesa v l piecus talentus un sac ja: Kungs, tu man iedevi piecus talentus, l k, es ieguvu v l citus piecus! ²¹Tad vi a kungs sac ja tam: Pareizi, tu labais un uztic gais kalps. Tu esi bijis uztic gs mazum , es tevi iecelšu daudzum . Ieej sava kunga priek ! ²²Atn ca ar tas, kas divus talentus bija sa mis, un sac ja: Kungs, tu man iedevi divus talentus; l k, es ieguvu v l citus divus! ²³Vi a kungs sac ja tam: Labi, labais un uztic gais kalps. Tu biji uztic gs mazum , es tevi iecelšu daudzum . Ieej sava kunga priek ! ²⁴Bet atn ca ar tas, kas vienu talentu bija sa mis, un sac ja: Kungs, es zinu, ka tu esi bargs cilv ks: tu p auj tur, kur tu neesi s jis, un sav c, kur neesi izkais jis. ²⁵Es baid jos, aizg ju un pasl pu tavu talentu zem . L k, te sa em, kas tavs! ²⁶Bet vi a kungs atbild ja un tam sac ja: aunais un k trais kalps! Tu zin ji, ka es p auju tur, kur neesmu s jis, un sav cu, kur neesmu kais jis. ²⁷Ta u tev vajadz ja dot manu naudu naudas main t jiem, lai es p r n cis sa emtu savu mantu ar aug iem. ²⁸T p c at emiet vi am talentu un dodiet tam, kam desmit talentu! ²⁹Jo katram, kam ir, tiks dots, un tam b s p rpiln b ; bet no t , kam nav, tiks at emts ar tas, kas vi am š ietami ir. ³⁰Bet neliet go kalpu izmetiet r j s tums b s; tur b s raud šana un zobu griešana. ³¹Bet kad Cilv ka D ls n ks sav majest t un visi e e i l dz ar Vi u, tad Vi š s d s sav god bas tron . ³²Un visas tautas tiks sapulcin tas Vi a priekš ; un Vi š t s atdal s vienu no otras, k gans atš ir avis no žiem. ³³Un Vi š novietos avis sav labaj , bet žus kreisaj pus . ³⁴Tad ni š sac s tiem, kas b s Vi a labaj pus : N ciet j s, mana T va sv t tie, un iemantojiet valst bu, kas jums sagatavota no pasaules rad šanas! ³⁵Jo es biju izsalcis, un j s mani pa din j t; es biju izsl pis, un j s man dev t dzert; es biju svešinieks un j s mani pie m t. ³⁶Es biju kails un j s mani ap rb t; es biju slimis un j s mani apmekl j t; es biju cietum un j s atn c t pie manis. ³⁷Tad taisn gie atbild s Vi am un sac s: Kungs, kad m s esam redz juši Tevi izsalkušu un Tevi pa din juši, izsl pušu un devuši Tev dzert? ³⁸Kad m s esam redz juši Tevi k svešinieku un Tevi pie muši, vai kailu un Tevi ap rbuši? ³⁹Kad m s esam redz juši Tevi slimu vai cietum un esam g juši pie Tevis? ⁴⁰Un ni š atbild s vi iem un sac s: Patiesi es jums saku: ko j s esat dar juši vienam no šiem maniem vismaz kajiem br iem, to j s esat man dar juši. ⁴¹Tad Vi š sac s ar tiem, kas pa kreisi: Ejiet prom no manis j s, nol d tie, m ž gaj ugun , kas ir sagatavota velnam un t e e iem! ⁴²Jo es biju izsalcis, un j s mani nepa din j t; es biju izsl pis, un j s man nedev t dzert. ⁴³Es biju svešinieks, un j s mani nepie m t; biju kails, un j s mani neap rb t; es biju slimis un biju cietum , bet j s mani neapmekl j t. ⁴⁴Tad atbild s ar tie un sac s Vi am: Kungs, kad m s redz j m Tevi izsalkušu vai izsl pušu, vai k svešinieku, vai neap rbtu, vai slimu, vai cietum , un neesam Tev kalpojuši? ⁴⁵Tad Vi š atbild s tiem un sac s: Patiesi es jums saku: ko j s neesat dar juši vienam no šiem vismaz kajiem, to j s ar man neesat dar juši. ⁴⁶Un šie ieies m ž gaj s mok s, bet taisn gie - m ž gaj dz v .

Chapter 26

¹Un beidzot notika, ka J zus, kad bija pabeidzis visas š s runas, sac ja saviem m cek iem: ²J s zin t, ka p c div m dien m b s Lieldienas; un Cilv ka D ls tiks nodots, lai Vi u krust sistu. ³Tad sapulc j s augstie priesteri un tautas vec kie augst priestera, kas sauc s Kaifa, nam . ⁴Un vi i apspried s, k J zu ar viltu aiztur t un non v t. ⁵Bet vi i sac ja: Tikai ne sv tku dien , lai k dreiz aud s nesaceltu nemieru. ⁶Bet kad J zus bija Bet nij , S ma a spit l g nam , ⁷Pie Vi a pien ca sieviete, kurai bija alabastra trauks ar d rgo svaid mo e u; un vi a izl ja to uz Vi a galvas, Vi am pie galda esot. ⁸Kad m cek i to redz ja, vi i saskait s un sac ja: K p c š izš rd ba? ⁹Jo var ja to d rgi p rdot un naudu izdal t tr c gajiem. ¹⁰Bet J zus, to zin dams, sac ja vi iem: K p c j s skumdin t šo sievieti, jo vi a man dar jusi labu darbu, ¹¹Jo nabagi vienm r pie jums, bet es neesmu vienm r. ¹²Jo vi a, izliedama š s svaid m s z les uz manas miesas, sagatavoja mani apbed šanai. ¹³Patiesi es jums saku: Kur vien vis pasaul sludin s šo eva liju, tur ar sac s vi as piemi ai, ko t dar jusi. ¹⁴Tad viens no tiem divpadsmit, kuram v rds J dass Iskariots, aizg ja pie augstajiem priesteriem ¹⁵Un sac ja vi iem: Ko j s gribat man dot, un es jums Vi u nodošu? Un vi i nol ma tam tr sdesmit sudraba gabalus. ¹⁶Un no t laika tas mekl ja izdev bu, lai Vi u nodotu. ¹⁷Bet pirmaj neraudz t s maizes dien m cek i n ca pie J zus un sac ja: Kur Tu v lies, lai m s Tev sagatavojam Lieldienu malt ti? ¹⁸Un J zus sac ja: Ejiet pils t pie zin m (cilv ka) un sakiet vi am: M c t js saka: Mans laiks tuvu; pie tevis es ar saviem m cek iem svin šu Lieldienas. ¹⁹Un m cek i dar ja t , k J zus bija tiem pav l jis; un vi i sagatavoja Lieldienas. ²⁰Un Vi š, vakaram iest joties, ar saviem divpadsmit m cek iem novietoj s pie galda. ²¹Un Vi š, tiem dot, sac ja: Patiesi es jums saku, ka viens no jums mani nodos. ²²Un vi i oti noskuma, un viens p c otra s ka jaut t: Kungs, vai es tas esmu? ²³Bet Vi š atbild ja un sac ja: Kas kop ar mani m rc roku b od , tas mani nodos. ²⁴Cilv ka D ls gan aiziet, k par Vi u ir rakst ts, bet b das tam cilv kam, kas nodod Cilv ka D lu; b tu labi, ja šis cilv ks neb tu dzimis. ²⁵Bet J dass, kas Vi u nodeva, atbild ja, sac dams: Rabbi, vai es tas esmu? Vi š tam atbild ja: Tu to pateici. ²⁶Bet, tiem dot, J zus pa ma maizi un sv t ja, un lauza, un deva to saviem m cek iem, un sac ja: emiet un diet, š ir mana Miesa! ²⁷Un Vi š, pa mis bi eri, pateic s un deva vi iem, sac dams: Dzeriet visi no t ! ²⁸Š s ir manas Jaun s der bas Asinis, kuras par daudziem tiks izlietas gr ku piedošanai. ²⁹Bet es jums saku, ka no š laika es vairs nedzeršu no šiem v na koka aug iem l dz tai dienai, kad es to ar jums no jauna dzeršu sava T va valst b . ³⁰Un vi i, noskait juši pateic bas l gšanu, aizg ja uz Ol vkalnu. ³¹Tad J zus sac ja vi iem: J s visi šin nakt ie aunosities no manis, jo ir rakst ts: Es sit šu ganu, un gan m pulka avis izkl d s. ³²Bet p c manas augš mcelšan s es pirms jums aiziešu uz Galileju. ³³Bet P teris atbild ja un sac ja Vi am: Un ja visi no Tevis ie aunotos, es nekad neie aunošos. ³⁴J zus vi am sac ja: Patiesi es tev saku, ka šin nakt , pirms gailis dzied s, tu mani tr sk rt noliegsi. ³⁵P teris sac ja Vi am: Kaut ar man n ktos ar Tevi mirt, es Tevi nenoliegšu. T pat sac ja visi citi m cek i. ³⁶Tad J zus kop ar vi iem aizg ja uz muižu, ko sauc par etzemani, un sac ja saviem m cek iem: S dieties šeit, kam r es aiziešu t l k un piel gšu Dievu! ³⁷Un Vi š ma sev l dz P teri un divus Zebedeja d lus un ies ka skumt un bai oties. ³⁸Tad Vi š tiem sac ja: Mana dv sele ir noskumusi l dz n vei; palieciet šeit un esiet ar mani nomod ! ³⁹Un, nedaudz pag jis uz priekšu, Vi š krita uz sava vaiga, l dza Dievu un sac ja: Mans T vs, ja tas ir iesp jams, tad lai šis bi eris iet

man secen, tom r ne k es v los, bet k Tu! ⁴⁰Un Vi š g ja pie saviem m cek iem un atrada vi us
 gu ot, un sac ja P terim: T j s nesp j t pat vienu stundu b t ar mani nomod ? ⁴¹Esiet modri un l dziet
 Dievu, lai j s nekristu k rdin šan ! Gars gan ir modrs, bet miesa v ja. ⁴²Atkal Vi š aizg ja otrreiz un
 l dza Dievu, sac dams: Mans T vs, ja šis bi eris nevar iet man secen un man tas j izdzer, tad lai
 notiek Tavs pr ts! ⁴³Un Vi š atkal n ca un atrada tos gu ot, jo vi u acis bija smagas. ⁴⁴Un Vi š,
 atst jis tos, aizg ja atkal un trešo reizi l dza Dievu, sac dams tos pašus v rdus. ⁴⁵Tad Vi š n ca pie
 saviem m cek iem un sac ja tiem: Guliet jau nu un dusiet; l k, stunda pien kusi, un Cilv ka D ls tiks
 nodots gr cinieku rok s. ⁴⁶Celieties, iesim! L k, tuvojas tas, kas mani nodos! ⁴⁷Un kam r Vi š v l
 run ja, l k, n ca J dass, viens no divpadsmit, un l dz ar vi u daudz aužu ar zobeniem un rung m,
 kurus s t ja augstie priesteri un tautas vec kie. ⁴⁸Bet Vi a nodev js bija devis tiem z mi, sac dams:
 kuru es sk pst šu, ir Vi š, to aizturiet! ⁴⁹Un t li vi š pieg ja pie J zus un sac ja: Esi sveicin ts, Rabbi!
 Un sk pst ja Vi u. ⁵⁰Bet J zus sac ja vi am: Draugs, k p c tu atn ci? Tad tie pieg ja, satv ra J zu un
 aiztur ja Vi u. ⁵¹L k, viens no tiem, kas bija ar J zu, izstiepa roku, izvilka savu zobenu, cirta augst
 priestera kalpam un nocirta tam ausi. ⁵²Tad J zus sac ja vi am: Liec savu zobenu sav viet , jo visi,
 kas zobenu tver, no zobena ies boj . ⁵³Vai tu dom , ka es nevaru l gt savu T vu, un Vi š man t li
 neats t tu vair k nek divpadsmit le ionu e e u? ⁵⁴K tad lai izpild tos Raksti, ka tam t j notiek?
⁵⁵Tan stund J zus sac ja p lim: K pret slepkavu j s esat izg juši ar zobeniem un rung m mani g st t.
 Ik dienas es s d ju pie jums sv tn c m c dams, un j s mani neaiztur j t. ⁵⁶Bet tas viss notika, lai
 piepild tos pravieša raksti. Tad visi m cek i atst ja Vi u un aizb ga. ⁵⁷Bet tie, kas J zu sa ma, noveda
 Vi u pie augst priestera Kaifas, kur bija sapulc jušies rakstu m c t ji un vec kie. ⁵⁸Bet P teris sekoja
 Vi am no t lienes l dz pat augst priestera pagalmam. Un vi š, ieg jis iekš , aps d s pie kalpiem, lai
 redz tu galu. ⁵⁹Bet augstie priesteri un visa tiesa mekl ja nepatiesu liec bu pret J zu, lai Vi u noties tu
 n v , ⁶⁰Un neatrada, lai gan uzst j s daudz netaisnu liecinieku. Bet beidzot n ca divi netaisni liecinieki
⁶¹Un sac ja: Vi š ir teicis: es varu Dieva namu nojaukt un to trij s dien s atkal uzcelt. ⁶²Un augstais
 priesteris piec l s un sac ja Vi am: Vai Tu nek neatbildi uz to, ko tie pret Tevi liecina? ⁶³Bet J zus
 klus ja. Un augstais priesteris sac ja Vi am: Es zv rinu Tevi pie dz v Dieva, lai Tu mums sac tu,
 vai Tu esi Kristus, Dieva D ls? ⁶⁴J zus vi am sac ja: Tu to pateici: bet es jums saku, ka no š laika
 j s redz siet Cilv ka D lu s žam pie Vissp c g Dieva lab s rokas un n kam debesu padebešos. ⁶⁵Tad
 augstais priesteris sapl sa savas dr bes, sac dams: Vi š Dievu zaimojis. K p c mums v l vajag
 liecinieku? L k, tagad j s paši dzird j t zaimus. ⁶⁶K jums š iet? Bet vi i atbild ja un sac ja: Vi š n vi
 peln jis. ⁶⁷Tad tie sp va Vi am sej un sita Vi u d r m, bet citi pli ja Vi u sej ⁶⁸Un sac ja: Uzmini,
 Kristu, kurš Tevi sita? ⁶⁹Bet P teris s d ja r , pagalm . Un viena kalpone pien ca pie Vi a, sac dama:
 Ar tu biji ar J zu no Galilejas. ⁷⁰Bet vi š to noliedza visu priekš , sac dams: Es nezinu, ko tu run .
⁷¹Bet kad vi š g ja pa v rtiem, vi u ieraudz ja cita kalpone un sac ja tiem, kas tur bija: Ar šis bija
 ar J zu N carieti. ⁷²Un vi š atkal liedz s, zv r dams: Es to Cilv ku nepaz stu. ⁷³Un p c sa br ža
 pieg ja tie, kas tur st v ja, un sac ja P terim: Patiesi tu esi viens no tiem, jo ar tava valoda nodod
 tevi. ⁷⁴Tad vi š s ka l d ties un zv r t, ka vi š to Cilv ku nepaz st. Un t da gailis dzied ja. ⁷⁵Un

P teris atmin j s J zus v rdus, ko Vi š bija teicis: Pirms gailis dzied s, tu mani tr sk rt noliegsi. Un vi š, izg jis r , r gti raud ja.

Chapter 27

¹Bet r ta agrum visi augstie priesteri un tautas vec kie apspried s par J zu, lai Vi u nodotu n vei.
²Un tie, saist juši Vi u, aizveda un nodeva zemes p rvaldniekam Poncijam Pil tam. ³Tad J dass, Vi a nodev js, redz dams, ka Vi š noties ts, ž luma pamudin ts, aiznesa tr sdesmit sudraba gabalus augstajiem priesteriem ⁴Un sac ja: Es esmu gr kojis, nododams nevain gas asinis. Bet tie sac ja: K da mums da a? Skaties pats! ⁵Un vi š, nometis sudraba gabalus sv tn c , aizg ja un pak r s cilp .
⁶Bet augstie priesteri pa ma sudraba gabalus un sac ja: Nav br v tos mest upurl d , jo t ir asins nauda. ⁷Un apspriedušies vi i nopirka par tiem podnieka t rumu svešinieku kaps tai. ⁸T p c šis t rums l dz šai dienai saucas Hakeldama, tas ir, asins t rums. ⁹T piepild j s pravieša Jeremija sludin jums, kas saka: Un tie sa ma tr sdesmit sudraba gabalus, nov rt t maksu, k du Izra a d li bija noteikuši, ¹⁰Un atdeva tos par podnieka t rumu, k Kungs man pav l jis. ¹¹Bet J zus nost j s zemes p rvaldnieka priekš ; un p rvaldnieks Vi am jaut ja, sac dams: Vai Tu esi j du ni š? J zus vi am atbild ja: Tu to saki. ¹²Un kad augstie priesteri un vec kie Vi u aps dz ja, Vi š nek neatbild ja. ¹³Tad Pil ts sac ja Vi am: Vai Tu nedzirdi, cik smagu liec bu vi i nodod pret Tevi? ¹⁴Un Vi š tam neatbild ja ne uz vienu v rdu, t ka p rvaldnieks oti br n j s. ¹⁵Bet augstos sv tkos zemes p rvaldnieks m dza atbr vot vienu cietumnieku, kuru vi i v l j s. ¹⁶Bet tan laik vi am bija seviš i aunas slavas cietumnieks, v rd Baraba. ¹⁷Un kad vi i bija sapule jušies, Pil ts sac ja tiem: Kuru j s gribat, lai es jums atlaižu, Barabu vai J zu, kuru sauc Kristus? ¹⁸Jo vi š zin ja, ka tie skaud bas d Vi u bija nodevuši. ¹⁹Bet kad vi š s d ja so a kr sl , vi a sieva s t ja pie t , sac dama: Neaiztiec šo Taisn go, jo es šodien sapn Vi a d daudz cietu! ²⁰Bet augstie priesteri un vec kie pamudin ja tautu, lai t pieprasa Barabu, bet J zu nogalina. ²¹Un zemes p rvaldnieks atbild ja un sac ja vi iem: Kuru no šiem diviem gribat, lai es jums atlaižu? Bet vi i sac ja: Barabu. ²²Pil ts vi iem sac ja: Ko tad man dar t ar J zu, kas saucas Kristus? ²³Visi vi i sac ja: Sist Vi u krust ! Zemes p rvaldnieks vi iem sac ja: Ko tad Vi š aunu dar jis? Bet vi i v l ska k kliecda un sac ja: Sist Vi u krust ! ²⁴Bet Pil ts, redz dams to, ka vi š nek nepan k, bet troksnis pavairojas, ma deni, mazg ja rokas tautas priekš , sac dams: Es esmu nevain gs pie š Taisn g asin m. Skatieties paši! ²⁵Un visi audis atbild ja un sac ja: Vi a asinis lai n k p r mums un p r m su b rniem. ²⁶Tad vi š tiem atlaida Barabu, bet J zu, šaust tu, nodeva tiem, lai Vi u sit krust . ²⁷Tad p rvaldnieka kareivji ma J zu tiesas nam un sapulcin ja pie Vi a visu pulku. ²⁸Un tie, iz rbuši Vi u, apvilka Vi am purpura m teli. ²⁹Un tie, nopinuši kroni no rkš iem, lika to Vi am galv un niedri Vi a labaj rok . Un tie, Vi a priekš ce os mezdames, izsm ja Vi u, sac dami: Esi sveicin ts, j du ni ! ³⁰Un tie sp va uz Vi u, pa ma niedri un sita Vi am pa galvu. ³¹Un tie, kad bija Vi u izsm juši, novilka Vi am m teli un iet rpa Vi u Vi a paša dr b s un aizveda, lai Vi u sistu krust . ³²Bet izg juši, vi i sastapa cilv ku no Kir nes, v rd

S mani; tie piespieda šo nest Vi a krustu. ³³Un vi i non ca tai viet , ko sauc par Golg tu, tas ir, Kalv rijas vietu. ³⁴Un tie Vi am deva dzert v nu, sajauktu ar žulti. Un Vi š, baud jis, negrib ja to dzert. ³⁵Bet kad tie bija Vi u krust piesituši, tie loz jot izdal ja Vi a dr bes, lai izpild tos pravieša priekšsludin jums, kas saka: Vi i izdal ja manas dr bes un par maniem sv rkiem meta kauli us. ³⁶Un tie s d ja un apsarg ja Vi u. ³⁷Un virs Vi a galvas tie uzlika Vi a vainas uzrakstu: Šis ir J zus, j du ni š. ³⁸Tad divi slepkavas reiz ar Vi u tika sisti krust : viens pa labi, otrs pa kreisi. ³⁹Bet gar mg j ji zaimoja Vi u, galvas krat dami, ⁴⁰Un sac ja: Tu, kas nopl s Dieva sv tn cu un to trij s dien s atkal uzcel, atpest pats sevi! Ja Tu esi Dieva D ls, nok p no krusta! ⁴¹T pat augstie priesteri ar rakstu m c t jiem un vec kie izsmiedami sac ja: ⁴²Citiem Vi š pal dz ja, pats sev nevar pal dz t. Ja Vi š ir Izra a ni š, lai nok pj tagad no krusta, un m s tic sim Vi am. ⁴³Vi š pa v s uz Dievu, lai tagad gl bj, ja Vi š to v las, jo Vi š sac jis: Es esmu Dieva D ls. ⁴⁴Bet ar slepkavas, kas l dz ar Vi u bija krustos piesisti, t pat niev ja Vi u. ⁴⁵Bet no sest s stundas tumsa iest j s p r visu zemi l dz pat dev tajai stundai. ⁴⁶Bet ap dev to stundu J zus sauca stipr bals , sac dams: Eli, Eli, lema sabahtani? Tas ir: Mans Dievs, mans Dievs, k p c Tu mani atst ji? ⁴⁷Bet daži, kas tur st v ja, to dzird dami, teica: Vi š sauc Eliju. ⁴⁸Un t da viens no tiem aizskr ja, pa ma s kli, pies cin ja to eti , uzsprauda niedr un deva Vi am dzert. ⁴⁹Bet citi sac ja: Pagaidi, redz sim, vai Elijs n ks Vi u gl bt. ⁵⁰Bet J zus atkal sauca ska bals un atdeva savu garu. ⁵¹Un, l k, sv tn cas priekškars p rpl sa div s da s no augšas l dz apakšai, un zeme tr c ja, un klintis pl sa, ⁵²Un kapi atv r s, un daudz sv to miesas, kas dus ja, uzc l s no miro iem. ⁵³Un p c Vi a augš mcelšan s tie izg ja no kapiem, n ca sv taj pils t un par d j s daudziem. ⁵⁴Bet virsnioks un tie, kas ar Vi u bija, sarg ja J zu un, redz dami zemestr ci un visu, kas notika, oti izbij s un sac ja: Patiesi, Vi š bija Dieva D ls. ⁵⁵Bet tur bija daudz sieviešu no t lienes, kas pavad ja J zu no Galilejas un kalpoja Vi am. ⁵⁶Starp t m bija Marija Magdal na un Marija, J kaba un J zepa m te, un Zebedeja d lu m te. ⁵⁷Bet vakaram iest joties, n ca k ds bag ts cilv ks no Arimatejas, v rd J zeps, kas ar bija J zus m ceklis. ⁵⁸Vi š aizg ja pie Pil ta un izl dz s J zus miesas. Tad Pil ts pav l ja miesas atdot. ⁵⁹Un kad J zeps sa ma miesas, vi š ietina t s tr audekl . ⁶⁰Un vi š ielika t s sav jaunaj kap , ko bija izcirtis klint . Un vi š, piev lis kapa durv m lielu akmeni, aizg ja. ⁶¹Bet tur bija Marija Magdal na un otra Marija; vi as s d ja iepretim kapam. ⁶²Bet otr dien , kas ir p c satais šan s dienas, augstie priesteri un farizeji sapulc j s pie Pil ta ⁶³Un sac ja: Kungs, m s atmin j mies, ka šis viltnieks, v l dz vs b dams, sac ja: P c trim dien m es augš mcelšos. ⁶⁴T p c pav li apsarg t kapu l dz trešajai dienai, ka k dreiz neatn k Vi a m cek i un nenozog Vi u, un nepasaka tautai: Vi š uzc lies no miro iem. Tad p d j vilt ba b tu liel ka nek pirm . ⁶⁵Pil ts vi iem atbild ja: emiet sardzi, ejiet un apsarg jiet, k zin t! ⁶⁶Un vi i aizg ja, pielika kapam sardzi un apz mogoja akmeni.

Chapter 28

¹Bet, kad sabats beidz s, pirmajai ned as dienai austot, Marija Magdal na un otra Marija n ca apskat t kapu. ²Un, l k, notika liela zemestr ce, jo Kunga e elis n ca no debes m un pieg jis nov la akmeni, un aps d s uz t . ³Un vi a skats bija k zibens un vi a dr bes – baltas k sniegs. ⁴Bet sargi bail s dreb ja un bij s no vi a, un k uva k miruši. ⁵Bet e elis uzrun ja sievietes un sac ja: Neb stieties, jo es zinu, ka j s mekl jat J zu, krust sisto. ⁶Vi a šeit nav, jo Vi š ir augš mc lies, k bija sac jis. N ciet un apl kojiet to vietu, kur Kungs bija nolikts! ⁷Un ejiet steigšus un pasakiet Vi a m cek iem, ka Vi š ir augš mc lies, un, l k, Vi š pirms jums aizies uz Galileju. Tur j s Vi u redz siet. L k, es jums to v st ju. ⁸Un vi as bail s un liel priek tri izg ja no kapa un steidz s to v st t Vi a m cek iem. ⁹Un, l k, J zus sastapa vi as un sac ja: Esiet sveicin tas! Bet t s pieg ja, apsk va Vi a k jas un piel dza Vi u. ¹⁰Tad J zus sac ja vi m: Neb stieties, ejiet un pazi ojiet maniem br iem, lai vi i iet uz Galileju! Tur vi i mani redz s. ¹¹Kad vi as bija aizg jušas, l k, daži no sargiem, ieg juši pils t , pazi oja augstajiem priesteriem visu, kas bija noticis. ¹²Un vi i, sapulc jušies ar vec kajiem, nol ma dot kareivjiem daudz naudas. ¹³Un teica: Sakiet: Vi a m cek i atn ca nakt un, mums gu ot, nozaga Vi u. ¹⁴Un m s, ja zemes p rvaldnieks par to dab s zin t, vi u p rliecin sim un g d sim par j su droš bu. ¹⁵Un sargi, sa muši naudu, dar ja, k bija m c ti. Un š valoda izpaud s starp j diem l dz pat šai dienai. ¹⁶Bet vienpadsmit m cek i aizg ja Galilej uz to kalnu, kur J zus bija vi iem pav l jis. ¹⁷Un tie, Vi u ieraudz juši, piel dza Vi u, bet daži šaub j s. ¹⁸Un J zus pieg ja un run ja vi iem, sac dams: Man dota visa vara debes s un virs zemes. ¹⁹T p c ejiet un m ciet visas tautas, krist dami t s T va un D la, un Sv t Gara v rd , ²⁰M c dami t s pild t visu, ko es jums esmu pav l jis, un, l k, es esmu ar jums l dz pasaules galam.

Mark

Chapter 2

¹Un p c daž m dien m Vi š atkal g ja uz Kafarnaumu; ²Un, kad k uva zin ms, ka Vi š ir nam , daudzi sapulc j s t , ka tiem pat durvju priekš nebija vietas; un Vi š tiem sludin ja v rdu. ³Un pie Vi a n ca ar triekas piemekl to, ko etri nesa. ⁴Un kad tie nevar ja aiznest to pie Vi a aužu pulku d , tie atsedza jumtu tur, kur Vi š bija, un, atv ruši to, vi i nolaida gultu, kur gul ja triekas skartais. ⁵Bet J zus, redz dams vi u tic bu, sac ja triekas skartajam: D ls, tavi gr ki tev tiek piedoti! ⁶Bet tur bija daži no rakstu m c t jiem, kas s d ja un dom ja sav s sird s: ⁷Ko Vi š t run ? Vi š zaimo Dievu. Kas cits var gr kus piedot, k vien gi Dievs? ⁸J zus sav gar t da noman ja, ka tie sev t dom ja, un sac ja vi iem: K p c j s t dom jat sav s sird s? ⁹Ko viegl k pateikt triekas slimajam: tavi gr ki tev tiek piedoti, vai teikt: celies, em savu gultu un staig ? ¹⁰Bet lai j s zin tu, ka Cilv ka D lam ir vara virs zemes gr kus piedot, – Vi š sac ja triekas slimajam: ¹¹Es tev saku: celies, em savu gultu un ej sav s m j s! ¹²Un tas t l t uzc l s un, gultu pa mis, aizg ja, visiem redzot, t ka visi br n j s un

godin ja Dievu, sac dami: To m s v l nekad neesam redz juši. ¹³Un Vi š izg ja atkal pie j ras, un visi audis g ja pie Vi a, un Vi š tos m c ja. ¹⁴Un Vi š, gar m iedams, redz ja Levi, Alfeja d lu, s žam pie muitas, un sac ja tam: Seko man! Un tas uzc lies g ja Vi am l dz. ¹⁵Un notika, ka Vi am, t m j esot pie galda, daudz maitnieki un gr cinieki bija pie galda l dz ar J zu un Vi a m cek iem, jo to bija daudz, kas ar Vi am g ja l dz. ¹⁶Un rakstu m c t ji un farizeji, redz dami, ka Vi š d kop ar maitniekiem un gr ciniekiem, sac ja Vi a m cek iem: K p c j su M c t js d un dzer kop ar maitniekiem un gr ciniekiem? ¹⁷Un J zus, to dzird jis, sac ja vi iem: Veseliem rsts nav nepieciešams, bet gan slimiem, jo es neesmu n cis aicin t taisn gos, bet gan gr ciniekus. ¹⁸Un J a m cek i un farizeji gav ja; un tie n ca un sac ja Vi am: K p c J a m cek i un farizeji gav , bet Tavi m cek i negav ? ¹⁹Un J zus sac ja vi iem: Vai k zu viesi var gav t, kam r l gavainis pie vi iem? Tik ilgi, kam r l gavainis pie vi iem, tie nevar gav t. ²⁰Bet n ks dienas, kad l gavaini vi iem at ems, tad tan s dien s tie gav s. ²¹Neviens neliek jaunus dr nas iel pu uz vec m dr b m: cit di jaunais iel ps izpl st no vecaj m dr b m, un pl sums top liel ks. ²²Un neviens nelej jaunu v nu vecos das maisos: cit di v ns p rpl š maisus, un v ns izl st, un maisi iet boj . Bet jauno v nu vajag liet jaunajos maisos. ²³Un notika atkal, ka Kungs sabat g ja cauri druvai, un Vi a m cek i iedami s ka raut v rpas. ²⁴Bet farizeji sac ja Vi am: L k, tie dara sabat to, ko nav br v. ²⁵Un Vi š sac ja tiem: Vai j s nekad neesat las juši, ko dar ja D vids, kad tam bija tr kums, un vi š pats bija izsalcis, un tie, kas ar vi u bija? ²⁶K vi š augst priestera Abiatarā laik ieg ja dievnam un da upura maizi, kuru nevienam nen c s st, k vien priesteriem; un vi š deva tiem, kas ar vi u bija. ²⁷Un Vi š tiem sac ja: Sabats ir iecelts cilv ka d , bet ne cilv ks sabata d . ²⁸T p c Cilv ka D ls ir Kungs ar p r sabatu.

Chapter 3

¹Un Vi š atkal ieg ja sinagog . Un tur atrad s cilv ks, kam bija nokaltusi roka. ²Un tie Vi u uzman ja, vai Vi š sabat nedziedin s, lai Vi u aps dz tu. ³Un Vi š sac ja cilv kam, kam roka bija nokaltusi: St jies vid ! ⁴Un Vi š sac ja tiem: Vai sabat pien kas labu vai aunu dar t, dv seli gl bt vai pazudin t? Bet vi i klus ja. ⁵Un Vi š, noskumis par vi u sirds aklumu, visapk rt tos dsm gi uzl koja un sac ja cilv kam: Izstiep savu roku! Un tas izstiepa; un vi a roka k uva vesela. ⁶Un farizeji izg juši t l t apspried s ar herodiešiem pret Vi u, k Vi u non v t. ⁷Bet J zus ar saviem m cek iem aizg ja pie j ras; un daudz aužu no Galilejas un J dejas sekoja Vi am. ⁸Un liels daudzums no Jeruzalemes un no Idumejas, un Aizjord nijas, un no Tiras apk rtnes, un Sidonas, dzird dami, ko Vi š dara, n ca pie Vi a. ⁹Un Vi š sac ja saviem m cek iem, lai tie sagatavo Vi am laivu aužu d , lai tie Vi u nenospiešu. ¹⁰Jo Vi š daudzus izdziedin ja, t ka tie, kam bija k das kaites, met s pie Vi a, lai Vi am pieskartos. ¹¹Un neš stie gari, redzot Vi u, met s Vi a priekš zem un kliezda, sac dami: ¹²Tu esi Dieva D ls! Un Vi š tos stingri nor ja, lai tie Vi u neatkl j. ¹³Un Vi š, uz k pis kaln , aicin ja pie sevis tos, kurus pats v l j s; un tie pien ca pie Vi a. ¹⁴Un Vi š iec la divpadsmit, lai tie ar Vi u b tu un lai s t tu tos sludin t. ¹⁵Un Vi š tiem deva varu dziedin t slim bas un izdz t

aunos garus. ¹⁶Un S manim Vi š pielika v rdu P teris; ¹⁷Un J kabu, Zebedeja d lu, un J ni, J kaba br li, un pielika vi iem v rdu Boanerges, tas ir, p rkona d li; ¹⁸Un Andreju, un Filipu, un B rtuli, un Mateju, un Tomu, un J kabu, Alfeja d lu, un Tadeju, un S mani Kan nieti. ¹⁹Un J dasu Iskariotu, kas Vi u ar nodeva. ²⁰Un vi i atn k m j s; un daudz aužu atkal sapulc j s, t ka vi i nevar ja pat maizi st. ²¹Un kad Vi a pieder gie to dzird ja, tie izg ja Vi u aitzur t, jo tie sac ja: Vi š k uvis bezpr t gs. ²²Un rakstu m c t ji, kas bija atn kuši no Jeruzalemes, sac ja, ka Vi Belcebuls un ka aunos garus Vi š izdzen ar velnu virsnieka sp ku. ²³Un tos kop sasaucis, Vi š sac ja tiem l dz b s: k s tans var s tanu izdz t? ²⁴Un ja valsts sav iekšien saš e as, tad t da valsts nevar past v t. ²⁵Un ja k ds nams pret sevi pašu n k naid , t ds nams nevar past v t. ²⁶Ja nu s tans celsies pret sevi pašu, tad vi notiek š elšan s; un vi š nevar past v t, bet vi am ir gals kl t. ²⁷Neviens nesp j, sp c g nam ieg jis, t r kus laup t, pirms neb s stiprais saist ts; un tad vi š t namu izlaup s. ²⁸Patiesi es jums saku, ka cilv ku b rniem visi gr ki un zaimi, ar k diem ir zaimojuši, tiks piedoti, ²⁹Bet kas zaimo Sv to Garu, tas piedošanu ne m žam nedab s, bet peln s m ž go gr ku. ³⁰Jo vi i sac ja: Vi ir neš stais gars. ³¹Un atn ca Vi a m te un br i; un tie, r st v dami, s t ja pie Vi a un aicin ja Vi u. ³²Un audis s d ja ap Vi u un sac ja Vi am: L k, Tava m te un Tavi br i r mekl Tevi. ³³Un Vi š tiem atbild ja un sac ja: Kas ir mana m te un mani br i? ³⁴Un Vi š visapk rt uzl koja tos, kas ap Vi u s d ja, un sac ja: L k, mana m te un mani br i! ³⁵Jo, kas pilda Dieva pr tu, tas ir mans br lis un mana m sa, un m te.

Chapter 4

¹Un Vi š atkal s ka m c t pie j ras; un daudz aužu pulc j s pie Vi a, t ka Vi š, iek pis laiv , s d ja uz j ras; un visi audis bija uz zemes pie j ras. ²Un Vi š tos daudz m c ja l dz b s; un sav m c b sac ja tiem: ³Klausieties: l k, s j js izg ja s t. ⁴Un s kla, vi am s jot, krita ce mal ; un debess putni n ca un to ap da. ⁵Cita krita akmen j , kur tai nebija daudz zemes; un t t li uzd ga, t p c, ka nebija dzi i zem . ⁶Un kad uzl ca saule, t nov ta un nokalta, t p c, ka tai nebija saknes. ⁷Un cita krita starp rkš iem; un rkš i uzauga un nom ca to, un t nenesa aug us. ⁸Un cita krita lab zem , t uzd ga un auga, un nesa aug us; un cita nesa tr sdesmitk rt gi, cita sešdesmitk rt gi un cita simtk rt gi. ⁹Un Vi š sac ja: Kam ir ausis dzird šanai, lai dzird! ¹⁰Un kad Vi š bija viens pats, tie divpadsmit, kas ar Vi u bija, jaut ja par l dz bu. ¹¹Un Vi š tiem sac ja: Jums ir dots saprast Dieva valst bas nosl pumus, bet tiem, kas ir r , tas viss notiek l dz b s, ¹²Ka tie skat damies skat s, bet neredz, un klaus damies dzird, bet nesaprot, ka tie neatgriežas, un gr ki tiem netiek piedoti. (Is. 6,9; Mt.13,14; J .12,40; Apd.28,26; Rom.11,8) ¹³Un Vi š tiem sac ja: J s nesaprotat šo l dz bu? K tad j s saprat siet visas l dz bas? ¹⁴Tas, kas s j, s j v rdu. ¹⁵Bet šie, kas ce mal , kur v rds top s ts, ir tie, kas dzird juši, bet t da n k s tans un at em vi u sird s s to v rdu. ¹⁶Un t pat tie, kas akmen j s ti; vi i, kad v rdu dzird, t da to priec gi pie em. ¹⁷Bet tiem nav saknes sev : vi i ir nepast v gi; tikl dz rodas apspiešanas un vaj šanas v rda

d, tie t da kr t apgr c b. ¹⁸Bet citi, kas starp rkš iem s ti, tie ir tie, kas v rdu uzklausa, ¹⁹Bet pasaules r pes un bag t bas, viltus un citas k r bas, ieejot tan, nom c v rdu, un tas paliek neaugl gs. ²⁰Un labaj zem s tie ir tie, kas v rdu dzird un to uz em, un nes aug us: cits tr sdesmitk rt gus, cits sešdesmitk rt gus, cits simtk rt gus. ²¹Un Vi š sac ja tiem: Vai tad gaismu mekl, lai to liktu zem p ra vai zem gultas? Vai ne t p c, lai to liktu sve tur? ²²Jo nekas nepaliek apsl pts, kas nen ktu gaism; un nekas nenotiek slepen b, kas netaptu zin ms. ²³Kam ir ausis dzird šanai, lai dzird! ²⁴Un Vi š tiem sac ja: Lieciet v r, ko j s dzirdat! Ar k du m ru j s m r siet, ar t du jums atm r s un v l kl t pieliks. ²⁵Jo kam ir, tam tiks dots; un kam nav, ar tas, kas vi am ir, tiks no t at emts. ²⁶Un Vi š sac ja: Ar Dieva valst bu ir t pat, k cilv ks s klu ies j zem. ²⁷Vai nu vi š gu, vai ce as nakt, vai dien, s kla d gst un aug, tam nezinot. ²⁸Jo zeme nes aug us: vispirms stiebru, tad v rpu, beig s pilnu v rpu graudiem. ²⁹Un kad aug i ien kušies, tad vi š t da lieto sirpi, jo p aujamais laiks ir kl t. ³⁰Un Vi š sac ja: Kam m s piel dzin sim Dieva valst bu? Vai k d l dz b m s to att losim? ³¹Vi a ir k sinepju grauds, kas ies ts zem, kurš ir maz kais no vis m s kl m, kas ir virs zemes; ³²Un kad tas ir ies ts, tas aug un k st liel ks par visiem st diem; un tas laiž lielus zarus, t ka debesu putni var dz vot t pav n. ³³Un daudz s t d s l dz b s Vi š run ja tiem v rdu, t ka tie sp ja to saprast. ³⁴Bet bez l dz b m Vi š tiem nerun ja, bet saviem m cek iem Vi š atseviš i izskaidroja visu. ³⁵Un tan pat dien, kad vakars bija iest jies, Vi š tiem sac ja: P rcelsimies pret j krast! ³⁶Un tie, audis atlaiduši, t ka Vi š bija laiv, ma Vi u l dz, ar citas laivas bija pie Vi a. ³⁷Un sac l s liela v tra, un g za vi us laiv, t ka laiva pild j s. ³⁸Bet Vi š gul ja laivas gal uz spilvena; un tie modin ja Vi u un sac ja Vi am: M c t j, vai Tev ner p, ka m s ejam boj? ³⁹Un uzc lies, Vi š piedraud ja v jam un sac ja j rai: Paliec klusu, nomierinies! Un v jš nost j s, un iest j s liels klusums. ⁴⁰Un Vi š tiem sac ja: K p c j s esat tik bail gi? Vai jums v l tr kst tic bas? Un vi i oti izbij s un jaut ja viens otram: K tev š iet, kas Vi š ir, ka Vi am v ji un j ra paklausa?

Chapter 5

¹Un Vi i non ca vi pus j ras geraziešu zem. ²Un Vi am, izk pjot no laivas, t da no kapiem n ca pretim neš st gara aps sts cilv ks. ³Vi am bija m tne kapos; un neviens nevar ja vi u pat važ m sasiet, ⁴Jo bieži vi š, sasiets k ju valg un važ s, sar va važas un salauza valgu; un neviens nesp ja vi u savald t. ⁵Un vienm r dien m un nakt m vi š mita kapos un kalnos, kliezda un sevi daudz ja akme iem. ⁶Bet ieraudz jis J zu t lum, tas pieskr ja un piel dza Vi u. ⁷Un vi š, kliegdams stipr bals, sac ja: Kas man un Tev, J zu, Dieva Visaugst k D ls? Es zv rinu Tevi pie Dieva, nemoci mani! ⁸Jo Vi š tam sac ja: Neš stais gars, izej no š cilv ka! ⁹Un Vi š tam jaut ja: K ds tavs v rds? Un tas atbild ja Vi am: Le ions mans v rds, jo m s esam daudz. ¹⁰Un tas Vi u oti l dza, lai Vi š tos no š apgabala neizdz tu. ¹¹Bet tur pie kalna gan j s liels c ku bars. ¹²Un gari l dza Vi u, sac dami: S ti m s c k s, lai m s tan s ieejam! ¹³Un J zus t da at va tiem. Un neš stie gari izg ja un ieg ja c k s, un c ku bars, kur bija ap divi t kstoši, liel trum met s j r un nosl ka. ¹⁴Bet to gani aizb ga

un past st ja pils t un laukos. Un iedz vot ji izg ja raudz t, kas noticis. ¹⁵Un vi i n ca pie J zus un redz ja to, kas tika aun gara moc ts, s žam ap rbtu un piln pr t ; un tie oti nobij s. ¹⁶Un tie, kas to bija redz juši, st st ja vi iem, kas notika ar aun gara aps sto un c k m. ¹⁷Un tie s ka Vi u l gt, lai Vi š aizietu no to robež m. ¹⁸Bet kad Vi š k pa laiv , s ka Vi u l gt tas, kas bija aun gara aps ts, lai tas var tu palikt pie Vi a. ¹⁹Un Vi š tam neat va, bet sac ja tam: Ej sav s m j s pie sav jiem un pasludini vi iem, k das lielas lietas Kungs tev dar jis un ka Vi š par tevi apž lojies! ²⁰Un vi š aizg ja un desmit pils tu apgabal s ka sludin t, ko J zus vi am dar jis, un visi br n j s. ²¹Un kad J zus atkal laiv p rc l s p ri j rai, pie Vi a sapulc j s liels aužu pulks; un Vi š bija pie j ras. ²²Un n ca pie Vi a viens no sinagogas priekšniekiem, Jairs v rd , un, redz dams Vi u, krita pie Vi a k j m, ²³Un oti Vi u l dza, sac dams: Mana meiti a ir pie miršanas; n c, uzliec vi ai savu roku, lai t k tu vesela un dz votu! ²⁴Un Vi š aizg ja kop ar to. Un daudz aužu sekoja Vi am un dr zm j s ap Vi u. ²⁵Un bija sieviete, kas divpadsmit gadu cieta no asins tec šanas. ²⁶T bija daudz cietusi no daudziem rstiem un bija izt r jusi visu savu mantu, bet, pal dz bu neatradusi, bija non kusi v l aun k st vokl . ²⁷Vi a, izdzirdusi par J zu, n ca aužu pulk un no mugurpuses piesk r s Vi a dr b m. ²⁸Jo t sac ja: Ja tikai pieskaršos Vi a dr b m, es k šu vesela. ²⁹Un t da vi as asins avots izs ka; un vi a sajuta sav s mies s, ka t no š s kaites izdziedin ta. ³⁰Un J zus t da , sev noman dams, ka sp ks no Vi a izg jis, pagriez s pret aud m un sac ja: Kas sk ra manas dr bes? ³¹Un Vi a m cek i sac ja Vi am: Tu redzi, ka audis spiežas pie Tevis, un Tu saki: kas man piesk r s? ³²Un Vi š apskat j s, lai redz tu to, kas to bija dar jusi. ³³Bet sieviete, nobijusies un tr c dama, zin dama, kas ar vi u noticis, n ca un krita Vi a priekš zem un teica Vi am visu paties bu. ³⁴Bet Vi š tai sac ja: Meit, tava tic ba tevi dar jusi veselu! Ej mier un esi vesela no savas kaites! ³⁵Vi am v l run jot, n ca pie sinagogas priekšnieka un sac ja: Tava meita jau mirusi, ko v l apgr tini M c t ju? ³⁶Bet J zus, izdzirdis v rdus, kas bija sac ti, teica sinagogas priekšniekam: Neb sties, tikai tici! ³⁷Un Vi š ne va nevienam sev l dz iet, k vien P terim un J kabam, un J nim, J kaba br lim. ³⁸Un vi i non ca sinagogas priekšnieka nam ; un Vi š redz ja uzbudin jumu un tos, kas raud ja un daudz vaiman ja. ³⁹Un Vi š, ieg jis, sac ja tiem: Ko j s trokš ojat un raudat? Meiti a nav mirusi, bet gu . ⁴⁰Un tie izsm ja Vi u. Bet Vi š, visus izraid jis, pa ma l dz meiti as t vu un m ti, un tos, kas ar Vi u bija, un ieg ja, kur meiti a gul ja. ⁴¹Un Vi š, satv ris meiti as roku, sac ja tai: Talita, kumi! Tulkojum : Meiti , es tev saku, celies augš m! ⁴²Un meiti a t l t uzc l s un staig ja, jo t bija divpadsmit gadus veca. Un tos p r ma liels izbr ns. ⁴³Un Vi š tiem stingri piekodin ja, lai neviens par to neuzzin tu; un Vi š lika dot tai st.

Chapter 6

¹Un Vi š, izg jis no turienes, g ja uz savu dzimteni; un Vi a m cek i sekoja Vi am. ²Un, kad atn ca sabats, Vi š s ka m c t sinagog ; un daudzi, Vi u dzird dami, br n j s par Vi a m c bu, sac dami: No kurienes Vi am tas viss? Un kas t par gudr bu, kas Vi am dota, un t di br numi, kas notiek ar

Vi a rok m? ³Vai Vi š nav galdnieks, Marijas d ls, J kaba un J zepa, un J das, un S ma a br lis? Un vai Vi a m sas nav šeit pie mums? Un tie ie aunoj s no Vi a. ⁴Un J zus sac ja vi iem: Nekur pravietis nav bez cie as, iz emot savu dzimteni, savu m ju un savus radus. ⁵Un Vi š tur nevar ja dar t nevienu br numu, tik vien nedaudzus slimniekus Vi š dziedin ja, uzlikdams rokas. ⁶Un Vi š br n j s par vi u netic bu; un m c dams Vi š apstaig ja apk rtnes miestus. ⁷Un Vi š aicin ja tos divpadsmi, un s ka tos s t t pa diviem, un deva tiem varu p r neš stajiem gariem. ⁸Un Vi š pav l ja tiem nek ne emt ce l dz: ne somu, ne maizi, ne naudu jost , bet tikai spie i, ⁹Un apaut sandales un neuzvilkt divus sv rkus. ¹⁰Un Vi š tiem sac ja: Kur j s k d m j ieiesiet, tur palieci, kam r no turienes iziesiet. ¹¹Un ja k ds j s neuz emtu un j s neuzklaus tu, iziedami no turienes, nokratiet putek us no sav m k j m tiem par liec bu! ¹²Un vi i izg ja un sludin ja gr ku gandar šanu. ¹³Un vi i izdzina daudz auno garu un daudzus slimos svaid ja ar e u, un dar ja tos veselus. ¹⁴ ni š Herods dzird ja (jo Vi a v rds bija k uvis zin ms), un sac ja, ka J nis Krist t js uzc lies no miro iem, un t p c t di br numsp ki darbojas Vi . ¹⁵Bet citi sac ja, ka Vi š ir Elijs. Bet citi run ja, ka Vi š ir pravietis vai viens no praviešiem. ¹⁶To dzirdot, Herods sac ja: J nis, kam es galvu nocirtu, ir uzc lies no miro iem. ¹⁷Jo Herods pats s t ja un apcietin ja J ni, un saist ja vi u cietum Herodijas, sava br a Filipa sievas d , jo vi š to bija apprec jis. ¹⁸Jo J nis sac ja Herodam: Tu nedr ksti tur t pie sevis sava br a sievu. ¹⁹Bet Herodija n da vi u un grib ja to non v t, bet nevar ja. ²⁰Jo Herods no J a bij s, zin dams, ka Vi š ir taisn gs un sv ts v rs, un sarg ja vi u; un, to uzklaus jis, daudz dar ja un labpr t vi klaus j s. ²¹Un kad pien ca attiec ga diena, Herods sav dzimšanas dien Galilejas lielkungiem un kara virsniekiem, un augstajiem sar koja mielastu. ²²Un Herodijas meita ien ca un dejoja, un patika Herodam un tiem, kas kop atrad s pie galda. Tad ni š sac ja meitenei: Prasi no manis, ko grib dama, un es tev to došu. ²³Un vi š tai zv r ja: Visu, ko tu pras si, es tev došu, kaut vai pusi no savas valsts. ²⁴Bet t izg ja un sac ja savai m tei: Ko lai es prasu? Bet t sac ja: J a Krist t ja galvu. ²⁵Un kad vi a t l t steigšus ieg ja pie ni a, t pras ja, sac dama: Es gribu, ka tu t da dotu man b od J a Krist t ja galvu. ²⁶Un ni š noskuma, bet zv resta un to d , kas bija pie galda, vi š negrib ja to apb din t. ²⁷Un tas nos t ja bendi un pav l ja atnest b od vi a galvu. Un tas cietum nocirta vi am galvu. ²⁸Un atnesa vi a galvu b od un deva to meitenei; un meitene atdeva to savai m tei. ²⁹Un kad vi a m cek i to dzird ja, tie n ca, pa ma vi a miesas un ielika t s kap . ³⁰Un apustu i, sapulc jušies pie J zus, past st ja Vi am visu, ko tie bija dar juši un m c juši. ³¹Un Vi š tiem sac ja: N ciet savrup vientu viet un atp tieties drusku! Jo daudz bija to, kas n ca un g ja, un vi iem nebija pat laika šanai. ³²Un vi i, iek puši laiv , aizbrauca savrup vientu viet . ³³Un tie redz ja vi us aizbraucam, un daudzi uzzin ja to. Un tie k j m no vis m pils t m saskr ja tur, aizsteidzoties vi iem priekš . ³⁴Un J zus, izk pdams mal , redz ja daudz aužu; un Vi am k uva to ž l, jo tie bija k avis, kam nav gana; un Vi š daudz m c ja tos. ³⁵Un kad pien ca v la stunda, Vi a m cek i pieg ja un sac ja: Š vieta ir tuksnešaina, un diena jau pag jusi; ³⁶Atlaid vi us, lai tie iet tuv kaj s s t s un miestos un lai p rk sev bar bu šanai! ³⁷Bet Vi š atbild ja tiem un sac ja: Dodiet j s vi iem st! Un tie sac ja Vi am: M s iesim un nopirksim par divi simts d n rjiem maizi un dosim vi iem st. ³⁸Un Vi š sac ja tiem: Cik maizes jums ir? Ejiet un pal kojiet! Un vi i uzzin juši sac ja: Piecas un divas zivis. ³⁹Un Vi š tiem pav l ja, lai tie visus nos dina za aj

z l . ⁴⁰Un aps d s rind s pa simtiem un pa piecdesmit. ⁴¹Un Vi š, pa mis piecas maizes un divas zivis, pac la acis pret debes m, sv t ja un lauza maizi, un deva saviem m cek iem, lai tie vi iem liek priekš ; ar divas zivis Vi š sadal ja visiem. ⁴²Un visi da un pa da. ⁴³Un tie sav ca divpadsmit pilnus grozus ar p rpalikušaj m drusk m un ziv m. ⁴⁴Bet to, kas da, bija pieci t kstoši v ru. ⁴⁵Un Vi š t da lika saviem m cek iem k pt laiv un pirms Vi a p rcelties p ri j rai uz Betsaidu, kam r Vi š atlaid s audis. ⁴⁶Un Vi š, atlaidis tos, uzg ja kaln Dievu l gt. ⁴⁷Un kad vakars met s, laiva bija j ras vid un Vi š viens pats uz zemes. ⁴⁸Un Vi š redz ja tos str d jam air jot, jo bija pretv jš; un ap ceturto nakts sardzes mai u Vi š, iedams pa j ru, g ja pie tiem un grib ja paiet tiem gar m. ⁴⁹Bet tie, redzot Vi u pa j ras virsu staig jam, notur ja Vi u par par d bu un kliezda. ⁵⁰Jo visi Vi u redz ja un izbij s. Un Vi š t da uzrun ja tos un tiem sac ja: Nomierinieties, es esmu, neb stieties! ⁵¹Un Vi š iek pa pie tiem laiv ; un v jš aplusa. Bet vi i v l vair k sev br n j s. ⁵²Jo vi i nesaprata notikumu ar maiz m; un vi u sirdis bija akluma skartas. ⁵³Un p rc lušies vi i n ca enezaretēs zem un piest j s mal . ⁵⁴Kad vi i izk pa no laivas, audis t l t pazina Vi u. ⁵⁵Un tie skr ja pa visu to apgabalu un s ka gult s nest tos, kas slimoja, turp, kur tie dzird ja Vi u esam. ⁵⁶Un kur vien Vi š ieg ja miestos vai ciemos, vai pils t s, visur tie lika neveselos iel s un l dza Vi u at aut pieskarties Vi a dr bju šuvei; un kas Vi am piesk r s, tie k uva veseli.

Chapter 7

¹Un pie Vi a sapulc j s farizeji un daži no Jeruzalemes atn kušie rakstu m c t ji. ²Un tie, redz dami dažus no Vi a m cek iem net r m, tas ir, nemazg t m rok m maizi dam, ma to aun . ³Jo farizeji un visi j di ne d, pirms tie, tur damies pie sen u ieraž m, nav vair kk rt nomazg juši rokas. ⁴Un tie, p rn kuši no tirgus, ne d, kam r nav mazg jušies; un ir v l daudz cita, kas tiem uzdots pild t: k bi eru, kr žu, vara trauku un gu amvietu mazg šana. ⁵Un farizeji un rakstu m c t ji jaut ja Vi am: K p c Tavi m cek i nedz vo p c sen u ieraž m, bet d maizi, nemazg juši rokas? ⁶Bet Vi š tiem atbild ja un sac ja: Isajs labi pravietojis par jums, lieku iem, k ir rakst ts: Š tauta godina mani l p m, bet vi u sirdis ir t lu no manis. ⁷Velti vi i mani cien , m cot cilv ku m c bas un likumus. (Is.29,13) ⁸Dieva bausli atmetuši, j s pild t cilv ku ieražas: kr žu un kausu mazg šanas un daudz ko citu šim l dz gu j s dar t. ⁹Un Vi š tiem sac ja: Vai labi, ka j s Dieva bausli padar t nesaistošu, lai pild tu savas ieražas? ¹⁰Jo Mozus saka: God savu t vu un m ti! Un kas nol d t vu un m ti, tam b s mirt. ¹¹Bet j s sak t: Ja k ds sac tu t vam un m tei: Korban, tas ir: Upura d vana lai b s tas, kas tev no manis var tu par labu n kt, ¹²Tad j s ne aujat vi am vairs nek dar t sava t va un m tes lab , ¹³Atceldami Dieva v rdu ar j su ieraž m, ko j s esat ievēduši. Un daudz šim l dz ga j s dar t. ¹⁴Un atkal Vi š, pieaicin jis audis, tiem sac ja: Klausieties mani visi un saprotiet! ¹⁵Nekas cilv ku nevar sag n t, kas no rienes vi ieiet, bet kas no cilv ka iziet, tas ir, kas cilv ku apg na. ¹⁶Ja kam ir ausis dzird šanai, lai dzird! ¹⁷Un kad Vi š aizg ja no aud m nam , Vi a m cek i jaut ja Vi am par šo l dz bu. ¹⁸Un Vi š tiem sac ja: T ar j s v l esat neprašas? Vai j s nesaprotat, ka viss, kas no rienes

Tas t p c, ka mums nav maizes. ¹⁷To noman dams, J zus sac ja vi iem: Ko j s dom jat, ka jums maizes nav? Vai j s v l neman t, nedz noprotat? Vai jums sirds v l nocietin ta? ¹⁸Jums ir acis, bet j s neredzat; jums ir ausis, bet j s nedzirdat? Un j s neatminaties, ¹⁹Kad es piecas maizes lauzu pieciem t kstošiem, cik grozu j s sav c t pilnus drusk m? Tie Vi am saka: Divpadsmit. ²⁰Kad es lauzu septi as maizes etriem t kstošiem: cik grozu j s sav c t ar drusk m? Un tie sac ja Vi am: Septi us. ²¹Un Vi š tiem sac ja: K tad j s v l nesaprotat? ²²Un vi i non ca Betsaid ; un pie Vi a atveda neredz go un l dza Vi u, lai Vi š tam pieskartos. ²³Un Vi š, pa mis neredz go aiz rokas, izveda to rpus miesta; ar siekal m apslapin jis vi a acis un uzlicis tam savas rokas, Vi š jaut ja, vai vi š ko redzot? ²⁴Un tas, atv ris acis, sac ja: Es redzu cilv kus k kokus staig jam. ²⁵Tad Vi š atkal uzlika rokas uz t ac m; un tas s ka redz t. Un tas k uva vesels, t ka visu skaidri redz ja. ²⁶Un Vi š s t ja to m j s, sac dams: Ej sav s m j s un, kad ieiesi miest , nesaki nevienam! ²⁷Un J zus un Vi a m cek i aizg ja uz Filipa Cesarijas miestiem; un Vi š ce jaut ja saviem m cek iem, tiem sac dams: Ko audis saka? Kas es esmu? ²⁸Tie atbild ja Vi am un sac ja: J nis Krist t js, citi – Elijs, bet citi – ka viens no praviešiem. ²⁹Tad Vi š tiem sac ja: Bet par ko j s mani turat? P teris atbild ja un sac ja Vi am: Tu esi Kristus. ³⁰Un Vi š tiem piekodin ja, lai tie par Vi u nevienam nek nesaka. ³¹Un Vi š s ka tos m c t, ka Cilv ka D lam b s daudz j cieš un j k st vec ko un augsto priesteru, un rakstu mac t ju atmestam un non v tam, un p c trim dien m Vi š celsies no miro iem. ³²Un Vi š run ja šos v rdus atkl ti. Un P teris, pa mis savrup Vi u, s ka Vi u apsaukt. ³³Vi š, pagriezies un savus m cek us uzl kojis, piedraud ja P terim, sac dams: Atk pies no manis, s tan, jo tu neizproti dieviš o, bet cilv c go! ³⁴Un Vi š, pieaicin jis audis l dz ar saviem m cek iem, sac ja tiem: Ja kas man grib sekot, lai aizliedz pats sevi, lai em savu krustu un seko man! ³⁵Un kas savu dz v bu grib gl bt, tas to pazaud s; bet kas savu dz v bu pazaud s manis un eva lija labad, tas to izgl bs. ³⁶Jo k ds labums cilv kam, ja vi š iemantotu visu pasauli, bet savai dv selei dar s zaud jumu? ³⁷Vai k du mai as pretv rt bu cilv ks dos par savu dv seli? ³⁸Ja kas manis un manu v rdu d kaun sies š s laul bas p rk p jas un gr c g s cilts priekš , t d ar Cilv ks D ls kaun sies, kad Vi š ar saviem e e iem n ks sava T va god b . ³⁹Un Vi š tiem sac ja: Patiesi es jums saku, ka daži no šeit st vošajiem n vi nebaud s, pirms tie neb s redz juši Dieva valst bu sp k atn kam.

Chapter 9

¹Un p c seš m dien m J zus ma l dz P teri un J kabu, un J ni un veda vi us vienus savrup august kaln , un tika apskaidrots vi u priekš . ²Un Vi a dr bes k uva spožas un oti baltas k sniegs, k das neviens balin t js virs zemes nevar izbalin t. ³Un vi iem par d j s Elijs ar Mozu un run ja ar J zu. ⁴Un P teris griez s pie J zus un sac ja: M c t j, labi mums šeit b t; m s tais sim tr s teltis: Tev vienu, Mozum vienu un Elijam vienu! ⁵Jo vi š nezin ja, ko vi š run ja, jo tie bija p rbijušies. ⁶Un padebess tos ap noja, un no padebess n ca balss, sac dama: Šis ir mans vism ais D ls; klausiet Vi u! ⁷Un vi i, t da apskat jušies, vairs nevienu pie sevis neredz ja, k tikai J zu. ⁸Un Vi š, tiem no kalna

nok pjot, pav l ja nevienam par redz to nest st t, pirms Cilv ka D ls neb s no miro iem augš mc lies.
⁹Un vi i v rdu patur ja sev , sav starp p rrun dami, kas tas ir, kad Vi š b s no miro iem augš mc lies.
¹⁰Un tie jaut ja Vi am, sac dami: K tad farizeji un rakstu m c t ji saka, ka iepriekš j n k Elijam?
¹¹Vi š atbild ja un sac ja tiem: Elijs, protams, iepriekš atn cis, visu atjaunos, t pat k ar par Cilv ka
 D lu ir rakst ts, ka Vi am daudz b s j cieš un j top nicin tam? ¹²Bet es jums saku, ka ar Elijs ir n cis,
 un tie vi am dar ja, ko grib dami, k par to rakst ts. ¹³Un Vi š, atn cis pie saviem m cek iem, redz ja
 lielu aužu pulku ap tiem un rakstu m c t jus, str doties ar vi iem. ¹⁴Un tikl dz visi audis ieraudz ja
 J zu, tie br n j s un nobij s, un pieskr juši sveicin ja Vi u. ¹⁵Un Vi š jaut ja tiem: Ko j s sav starp
 str daties? ¹⁶Un viens no aužu pulka atbild ja un sac ja: M c t j, es atvedu pie Tevis savu m m
 gara aps sto d lu. ¹⁷Un kur vien tas vi u sagr bj, tas to met zem , un vi š puto un griež zobus, un
 sastingst. Un es Taviem m cek iem sac ju, lai vi i to izdzen, bet vi i nevar ja. ¹⁸Vi š tiem atbild ja
 un sac ja: Ak, netic g cilts! Cik ilgi es pie jums b šu? Cik ilgi es j s ciet šu? Vediet to pie manis!
¹⁹Un vi i to atveda. Un kad Vi š to redz ja, gars t da to raust ja; un tas, zem nokritis, putodamies
 v rt j s. ²⁰Un Vi š jaut ja t t vam: Cik ilgs laiks ir, kam r tam t noticis? Un tas atbild ja: No b rn bas.
²¹Un bieži tas vi u metis ugun un den , lai vi u nogalin tu. Bet ja Tu ko sp j, tad pal dzi un apž lojies
 par mums! ²²Bet J zus vi am sac ja: Ja tu sp j tic t. Kas tic, tam viss iesp jams. ²³Un t da z na t vs
 iesauc s un raud dams sac ja: Es ticu, Kungs, pal dzi manai netic bai! ²⁴Un J zus, redz dams audis
 sapulc joties, piedraud ja neš stajam garam un sac ja tam: Tu kurlais un m mais gars, es tev pav lu:
 izej no vi a un vairs tan neieej! ²⁵Un tas, kliegdams un stipri vi u raust dams, izg ja no t ; un vi š
 k uva k mironis, t ka daudz sac ja: Vi š ir miris. ²⁶Bet J zus, satv ris vi u aiz rokas, pac la to; un
 vi š piec l s. ²⁷Un kad Vi š ieg ja nam , m cek i, vienatn b dami, jaut ja Vi am: K p c m s to nesp j m
 izdz t? ²⁸Un Vi š tiem sac ja: Š suga cit di nevar tikt izdz ta, k tikai Dievu l dzot un gav jot. ²⁹Un
 tie, izg juši no turienes, g ja cauri Galilejai; un Vi š nev l j s, lai k ds par to zin tu. ³⁰Bet Vi š m c ja
 savus m cek us un sac ja tiem: Cilv ka D ls tiks nodots aužu rok s; un tie Vi u non v s; un p c
 nogalin šanas Vi š trešaj dien augš mcelsies. ³¹Bet tie šo v rdu nesaprata un baid j s Vi am jaut t.
³²Un vi i non ca Kafarnaum . Kad vi i bija nam , Vi š jaut ja tiem: Par ko j s ce run j t? ³³Bet vi i
 klus ja, jo tie ce sav starp bija str d jušies, kurš no tiem liel ks. ³⁴Un Vi š, aps dies, piesauca tos
 divpadsmi un sac ja tiem: Ja kas grib b t pirmais, tas b s no visiem p d jais un visu kalps. ³⁵Un
 Vi š ma b rnu, novietoja to vi u vid un, to apsk vis, sac ja tiem: ³⁶Kas vienu no šiem b rniem
 uz em man v rd , tas mani uz em; bet kas mani uz em, tas neuz em mani, bet to, kas mani s t jis.
³⁷J nis Vi am atbild ja un sac ja: M c t j, m s redz j m k du, kas mums neseko, Tav v rd aunos
 garus izdzenam; un m s vi am aizliedz m. ³⁸Bet J zus sac ja: Neliedziet vi am, jo neviens nedara
 man v rd br numu, kas t da var tu par mani aunu run t. ³⁹Jo kas nav pret jums, tas ir ar jums.
⁴⁰Jo kas jums pasniegs man v rd dzeršanai bi eri dens, t p c, ka j s Kristum piederat, patiesi es
 jums saku, tam vi a alga nezud s. ⁴¹Un ja kas apgr cina vienu no šiem mazajiem, kas uz mani tic,
 tam b tu lab k, ja tam kakl piek rtu dzirnakmeni un iemestu vi u j r . ⁴²Un ja tevi apgr cina tava
 roka, noc rt to: lab k tev kroplim ieiet dz v b , nek ar div m rok m ieiet ell , neizdz šam ugun ,
⁴³Kur vi u t rps nemirst un uguns neizdziest. ⁴⁴Un ja tava k ja tevi apgr cina, tad noc rt to: lab k

tev klibam ieiet m ž g dz v b , nek tev divas k jas un tiec iemests ell , neizdz šam ugun , ⁴⁵Kur vi u t rps nemirst un uguns neizdziest. ⁴⁶Un ja tava acs tevi apgr cina, izrauj to: lab k tev ir k vienacim ieiet Dieva valst b , nek tev divas acis un tu tiec iemests elles ugun , ⁴⁷Kur vi u t rps nemirst un uguns neizdziest. ⁴⁸Jo ikviens ugun taps s l ts, un katrs upuris tiks s l s l ts. ⁴⁹S ls ir laba, bet ja s ls paliek neder ga, ar ko j s to padar siet der gu? Turiet s li sev un uzturiet mieru sav starp !

Chapter 10

¹Un Vi š, c lies no turienes, n ca J dejas robež s, vi pus Jord nai; un atkal aužu pulki sapulc j s pie Vi a; un Vi š k parasti m c ja tos. ²Un farizeji pien ca un, Vi u k rdin dami, jaut ja: Vai v rs dr kst š irties no sievas? ³Bet Vi š atbild dams sac ja tiem: Ko Mozus jums pav l jis? ⁴Tie sac ja: Mozus at vis rakst t š iršan s gr matu un š irties. (5.Moz.24,1) ⁵J zus atbild ja un sac ja vi iem: J su cietsird bas d vi š jums šo likumu rakst jis. ⁶Bet no rad šanas s kuma Dievs vi us rad ja k v rieti un sievieti. (1.Moz.1,27) ⁷T p c cilv ks atst s savu t vu un m ti un paliks pie savas sievas. (1.Moz.2,24; Mt.19,5; 1.Kor.7,10; Ef.5,31) ⁸Un tie b s divi vien mies . T tad vi i jau nav divi, bet viena miesa. (1.Kor.6,16) ⁹T p c, ko Dievs savienojis, to cilv kam neb s š irt. ¹⁰Un Vi a m cek i m j s atkal jaut ja Vi am par to pašu. ¹¹Un Vi š tiem sac ja: Ja kas no savas sievas š iras un citu prec , tas p rk pj laul bu ar vi u. ¹²Un ja sieva š iras no sava v ra un iziet pie cita, t p rk pj laul bu. (Lk.16,18; 1.Kor.7,10-11) ¹³Un Vi am atnesa b rni us, lai Vi š tiem pieskartos, bet m cek i nor ja nes jus. ¹⁴J zus, tos redz dams, sa ga un sac ja vi iem: Laidiet b rni us pie manis n kt un neliedziet vi iem, jo t diem pieder Dieva valst ba. ¹⁵Patiesi, es jums saku: kas Dieva valst bu nepie em k b mns, tas tan neieies. (Mt.18,3) ¹⁶Un Vi š tos apsk va un, uzlicis tiem rokas, tos sv t ja. ¹⁷Un kad Vi š bija izg jis ce , k ds piesteidz s un, ce os pret Vi u nometies, l dza Vi u: Labais M c t j, kas man j dara, lai es iemantotu m ž go dz vošanu? ¹⁸Bet J zus sac ja vi am: K p c tu mani sauc par labo? Neviens nav labais, k vien gi Dievs. ¹⁹Tu bauš us zini: tev neb s laul bu p rk pt, tev neb s nokaut, tev neb s zagt, tev neb s nepatiesu liec bu dot, tev neb s kr pt, tev b s t vu un m ti god t! ²⁰Bet tas atbild ja un sac ja Vi am: M c t j, no savas jaun bas es esmu visu to pild jis. ²¹Bet J zus, uzl kodams vi u, iem l ja to un sac ja tam: Viena tev tr kst: ej, p rdod visu, kas tev ir, un atdod nabagiem, un tev b s manta debes s; un n c, seko man! ²²Tas, noskumis par šo v rdu, aizg ja b d gs, jo vi am bija daudz pašumu. ²³Un J zus apskat jies sac ja saviem m cek iem: Cik gr ti tiem, kam bag t ba, ieiet Dieva valst b ! ²⁴Bet m cek i iztr k s par Vi a v rdiem. Bet J zus atkal atbild dams, sac ja tiem: B rni i, cik gr ti ieiet Dieva valst b tiem, kas pa aujas uz naudu! ²⁵Viegl k kamielim iziet caur adatas aci nek bag tam ieiet Dieva valst b . ²⁶Tie v l vair k br n j s un sav starp run ja: Un kas tad var k t pest ts? ²⁷Un J zus, vi us uzl kodams, sac ja: Tas nav iesp jams cilv kiem, bet ne Dievam, jo Dievam viss ir iesp jams. (Mt.19,26) ²⁸Un P teris s ka Vi am run t: L k, m s visu atst j m un sekoj m Tev. (Mt.19,27;Lk.18,28) ²⁹J zus atbild dams sac ja: Patiesi es jums saku: nav

nevienu, kas manis un eva lija d b tu atst jis namu vai br us, vai m sas, vai t vu, vai m ti, vai b rnus, vai t rumus, ³⁰Kas tagad, šin laik , nesa emtu simtk rt tik daudz, kaut caur vaj šan m, namus un br us, un m sas, un m tes, un b rnus, un t rumus, un n košaj laik m ž go dz vi. ³¹Bet daudzi pirmie b s p d jie, un p d jie b s pirmie. (Mt.19,30) ³²Bet vi i bija ce , iedami uz Jeruzalemi; un J zus g ja vi iem pa priekšu; un tie, iztr kušies un baid damies, sekoja. Un Vi š atkal, pieaicin jis tos divpadsmit, s ka tiem run t par to, kas Vi am notiks. (Mt.20,17; Lk.18,31) ³³Jo, l k, m s ejam uz Jeruzalemi, un Cilv ka D ls tiks nodots augstajiem priesteriem un rakstu m c t jiem, un vec kajiem; un tie Vi u noties s n v un nodos pag niem; ³⁴Un tie Vi u izsmies un apsp aud s Vi u, un šaust s Vi u, un non v s Vi u, un trešaj dien Vi š augš mcelsies. ³⁵Un Zebedeja d li, J kabs un J nis, pieg juši pie Vi a, sac ja: M c t j, m s v lamies, lai Tu mums dar tu, ko vien m s l gsim! ³⁶Bet Vi š tiem sac ja: Ko j s v laties, lai es jums dar tu? ³⁷Tie sac ja: Dod mums, lai m s Tav god b s d tu viens tav labaj , otrs Tav kreisaj pus ! ³⁸Bet J zus vi iem sac ja: J s nezint, ko l dzat. Vai j s varat dzert to bi eri, ko es dzeru, un tapt krist ti krist b , kur es tieku krist ts? ³⁹Bet tie Vi am sac ja: M s varam! Bet J zus vi iem sac ja: Bi eri, kuru es dzeru, j s gan dzersiet un tapsiet krist ti krist b , kur es topu krist ts, ⁴⁰Bet s d t pie manas lab s vai kreis s rokas man nepiederas dot jums, bet kuriem tas ir satais ts. ⁴¹Kad tie desmit to dzird ja, tie ma to J kabam un J nim aun . ⁴²Bet J zus tos pieaicin ja un sac ja vi iem: J s zint, ka tie, kas tiek uzskat ti par tautu valdniekiem, valda p r t m; un vi u valdnieki izmanto varu p r t m. ⁴³Bet t lai nav j su starp , bet kas grib tapt liel ks, lai ir j su sulainis! ⁴⁴Bet kas no jums grib b t pirmais, lai ir visu kalps! ⁴⁵Jo ar Cilv ka D ls nav n cis, lai Vi am kalpotu, bet lai Vi š kalpotu un dotu savu dz v bu daudzo atpest šanai. ⁴⁶Un tie non ca J rik ; un Vi am ar saviem m cek iem un daudz aud m no J rikas izejot, Bartimejs, Timeja d ls, b dams neredz gs, s d ja ce mal un ubagoja. ⁴⁷Vi š, izdzirdis, ka tas ir J zus no N caretēs, s ka saukt un sac ja: J zu, D vida D ls, apž lojies par mani! ⁴⁸Un daudzi to apsauca, lai vi š paliktu klusu. Bet vi š v l ska k sauca: D vida D ls, apž lojies par mani! ⁴⁹Un J zus apst jies lika vi u pasaukt. Un tie sauca neredz go, sac dami vi am: Neb sties, celies, Vi š tevi sauc! ⁵⁰Tas, nometis savu m teli, c l s un n ca pie Vi a. ⁵¹Un J zus, uzrun dams, sac ja vi am: Ko tu gribi, lai es tev daru? Bet aklais sac ja Vi am: M c t j, lai es redzu! ⁵²Bet J zus vi am sac ja: Ej, tava tic ba tevi gl busi. Un t da tas redz ja un ce Vi am sekoja.

Chapter 11

¹Un Vi š, kad tie tuvoj s Jeruzalemei un Bet nijai pie Ol vkalna, s t ja divus no saviem m cek iem ²Un sac ja vi iem: Ejiet miest , kas j su priekš ! Un j s, ieiedami tur, t da atrad siet piesietu kume u, uz kura v l neviens cilv ks l dz šim nav s d jis; atraisiet to un atvediet! ³Un ja k ds jums sac s, ko j s dar t, tad sakiet, ka Kungam t vajag! Un t da vi š to atlaid s šurp. ⁴Un nog juši vi i atrada kume u, piesietu r pie durv m uz ce a; un vi i atrais ja to. ⁵Un daži, kas tur st v ja, sac ja vi iem: Ko j s dar t, atrais dami kume u? ⁶Vi i tiem sac ja, k J zus bija pav l jis; un tie vi us atlaida. ⁷Un

vi i atveda kume u pie J zus un uzlika tam savas dr bes; un Vi š s d s tan . ⁸Bet daudzi izkl ja savas dr bes ce ; bet citi cirta zarus no kokiem un kl ja tos ce ; ⁹Un tie, kas g ja priekš , un tie, kas sekoja, kliezda, sac dami: Hozanna! ¹⁰Slav ts, kas n k Kunga v rd ! Slav ta lai ir m su t va D vida valst ba, kas n k! Hozanna augst b ! ¹¹Un Vi š ieg ja Jeruzalem , dievnam ; un Vi š, visu apskat jis, vakara stundai jau iest joties, ar tiem divpadsmit izg ja uz Bet niiju. ¹²Un otr dien , kad tie izg ja no Bet nijas, Vi š bija izsalcis. ¹³Un Vi š, ieraudz jis t lien v es koku, kam bija lapas, g ja, vai tan ko neatrastu; un Vi š, pieg jis pie t , neatrada nek , k tikai lapas, jo v l nebija v u laiks. ¹⁴Un Vi š ierun j s un sac ja tam: Lai ne m žam neviens no tevis aug us ne d! Un Vi a m cek i to dzird ja. ¹⁵Un vi i ieg ja Jeruzalem . Un Vi š, ieg jis dievnam , s ka dz t r tos, kas p rdeva un pirka sv tn c ; un Vi š apg za naudas main t ju galdus un baložu p rdev ju solus. ¹⁶Un Vi š ne va, lai k ds nestu k du trauku caur sv tn cu. ¹⁷Un Vi š m c ja, sac dams tiem: Vai nav rakst ts: manu namu sauks par l gšanas namu vis m taut m? Bet j s to esat padar juši par slepkavu bedri. ¹⁸To dzirdot, augstie priesteri un rakstu m c t ji mekl ja, k Vi u non v t, bet baid j s Vi a, jo viss aužu pulks br n j s par Vi a m c bu. ¹⁹Un Vi š, vakaram metoties, izg ja no pils tas. ²⁰Un no r ta, gar m iedami, tie redz ja v es koku nokaltušu l dz sakn m. ²¹Un P teris atmin jies sac ja Vi am: M c t j, l k, v es koks, kuru Tu nol d ji, ir nokaltis. ²²Un J zus atbild ja un sac ja vi am: Ticiet Dievam! ²³Patiesi es jums saku: ja kas sac s šim kalnam: celies un meties j r , un nešaub sies sav sird , bet tic s, ka tas notiks, ko vi š saka, tad tas vi am t notiks. ²⁴T p c es jums saku: visu, ko j s, Dievu l gdami, l gsiet, ticiet, ka j s sa emsiet; un tas jums notiks. ²⁵Un piedodiet, kad j s st vat, Dievu l gdami, ja jums kas ir pret citu, lai ar j su T vs, kas ir debes s, piedotu jums j su gr kus. ²⁶Bet ja j s nepiedosiet, ar j su T vs, kas ir debes s, nepiedos jums j su gr kus. (Mt.6,14-15) ²⁷Un vi i atkal atn ca Jeruzalem . Un Vi am sv tn c staig jot, augstie priesteri un rakstu m c t ji, un vec kie pien ca pie Vi a ²⁸Un sac ja Vi am: K var Tu šo dari? Un kas Tev šo varu devis, lai Tu to dar tu? ²⁹Bet J zus atbild ja un sac ja vi iem: Es ar jaut šu jums vienu v rdu, un j s atbildiet man! Un tad es jums pateikšu, k var es to daru. ³⁰Atbildiet man: vai J a krist ba bija no debes m, vai no cilv kiem? ³¹Bet vi i sav starp p rdom ja un sac ja: Ja m s teiksim: no debes m, Vi š mums sac s, k p c tad m s netic j m vi am? ³²Ja m s sac sim: no cilv kiem, mums j baid s no tautas, jo visi par J ni dom ja, ka vi š patiesi ir pravietis. ³³Un vi i atbild ja un sac ja J zum: M s nezina m. Un J zus atbild ja un sac ja vi iem: Ar es jums neteikšu, k var es to daru.

Chapter 12

¹Un Vi š ies ka run t tiem l dz b s: K ds cilv ks iest d ja v na d rzu un apžogoj to ar s tu, un izraka v na spiedi, un uztais ja torni, un iznom ja to v na d rznikiem, un aizce oja t lum . ²Un sav laik vi š s t ja pie str dnekiem kalpu, lai sa emtu no str dnekiem v na d rza aug us. ³Tie, satv ruši vi u, sita un aizs t ja tukš . ⁴Un atkal vi š s t ja pie tiem citu kalpu; bet tie ievainoja vi u galv un apsm ja. ⁵Un vi š atkal s t ja citu; un tie to non v ja, un v l citus, no kuriem dažus sita, bet citus

nogalin ja. ⁶V l vi am bija viens d ls, kas tam bija oti m š, un beig s vi š to s t ja pie tiem, sac dams: mana d la ta u tie kaun sies. ⁷Bet v na d rza str dnieki run ja sav starp : Šis ir mantinieks; n ciet, non v sim vi u, un mantojums b s m su! ⁸Un tie, satv ruši vi u, to nogalin ja un izmeta no v na d rza r . ⁹Ko tad dar s v na kalna kungs? Vi š n ks un nogalin s d rzniekus un savu v na d rzu izdos citiem. ¹⁰Vai j s neesat las juši Rakstos: Akmens, ko nama c l ji atmata, ir k uvis st rakmens. (Ps 117,22; Is.23,16; Mt.21,42; Apd.4,11; Rom.9,33; 1.P t.2,7) ¹¹To Kungs ir dar jis; un m su ac s tas ir apbr nošanas cien gs. ¹²Un tie mekl ja Vi u aiztur t, bet baid j s aužu, jo tie noprata, ka Vi š šo l dz bu vi iem run jis. Un tie, atst juši Vi u, aizg ja. ¹³Un tie s t ja pie Vi a dažus no farizejiem un herodiešiem, lai Vi u pie ertu v rdos. ¹⁴Tie atn kuši sac ja Vi am: M c t j, m s zin m, ka Tu esi patiess un neiztopi nevienam, jo Tu neuzl ko cilv ka vaigu, bet m ci Dieva ce us paties b ; vai pien kas maks t eizaram nodokli, vai lai nemaks jam? ¹⁵Bet Vi š, paz dams to vilt bu, tiem sac ja: Kam j s mani k rdin t? Atnesiet man den riju, lai es to redzu! ¹⁶Un tie atnesa Vi am. Un Vi š sac ja tiem: K šis att ls un uzraksts? Tie saka Vi am: eizara. ¹⁷Bet J zus atbild ja tiem un sac ja: Tad atdodiet eizaram, kas ir eizara, un Dievam, kas ir Dieva! Un tie br n j s par Vi u. (Rom 13,7) ¹⁸Un saduceji, kas saka, ka augš mcelšan s neesot, n ca pie Vi a un jaut ja Vi am, sac dami: ¹⁹M c t j, Mozus mums rakst jis: ja kam br lis mirst un atst j sievu, bet b rnus neatst j, tad lai t br lis prec vi a sievu un rada br lim p cn c jus. ²⁰Tad nu bija septi i br i. Un pirmais apprec ja sievu un, neatst jis p cn c jus, nomira. ²¹Un otrs apprec ja vi u; un ar tas, neatst jis p cn c jus, nomira. T pat ar trešais. ²²L dz g k rt vi u apprec ja visi septi i, bet p cn c jus neatst ja. Beidzot p c visiem nomira sieva. ²³Tad nu augš mce oties, kad vi i augš mcelsies, kuram no vi iem š sieva pieder s, jo septi iem t bijusi sieva? ²³Jo kad tie no miro iem augš mcelsies, vi i nedz prec sies, nedz taps prec ti, bet b s k e e i debes s. ²⁴Un J zus atbild ja un sac ja vi iem: Vai j s nemald ties, nepaz dami nedz Rakstus, nedz Dieva sp ku? ²⁶Bet par mirušajiem, ka vi i celsies augš m, vai neesat las juši Mozus gr mat , k Dievs tam pie rkš u kr ma run jis, sac dams: Es esmu brahama Dievs un z ka Dievs, un J kaba Dievs? ²⁷Vi š nav mirušo, bet dz vo Dievs. Un t j s oti mald ties. ²⁸Un pien ca viens no rakstu m c t jiem, kas bija noklaus jies vi u sarun , un, redz dams to, ka Vi š labi tiem atbild jis, jaut ja Vi am: Kurš ir no visiem augst kais bauslis? ²⁹Bet J zus atbild ja vi am: Augst kais bauslis no visiem ir: klausies, Izra l, Kungs tavš Dievs ir vien gais Dievs. ³⁰Un tev b s Kungu savu Dievu m l t no visas savas sirds un no visas savas dv seles, un no visa sava pr ta, un no visa sava sp ka. Šis ir augst kais bauslis! ³¹Bet otrs ir šim l dz gs: tev b s m l t savu tuv ko k sevi pašu. Cita bauš a, liel ka par šo, vairs nav. (3.Moz.19,18; Mt.22,39; Rom.13,9; Gal.5,14; J k.2,8) ³²Un rakstu m c t js Vi am sac ja: Labi, M c t j! Tu paties bu teici, ka viens ir Dievs, un nav cita, k Vi š vien. ³³Un Vi u m l t no visas sirds un no visa pr ta, un no visas dv seles, un no visa sp ka, un savu tuv ko m l t k sevi pašu, tas ir vair k par visiem dedzin majiem un citiem upuriem. ³⁴Bet J zus, redz dams, ka vi š gudri atbild jis, sac ja vi am: Tu neesi t lu no Dieva valst bas. Un neviens neuzdrošin j s Vi am vairs jaut t. ³⁵Un J zus, m c dams sv tn c , atbild ja un sac ja: K rakstu m c t ji saka, ka Kristus ir D vida d ls? ³⁶Jo pats D vids, Sv t Gara apgaismots, saka: Kungs sac ja manam Kungam: s dies pie manas lab s rokas, iekams es Tavus ienaidniekus lieku par pakl ju Tav m k j m. ³⁷Ta u pats

D vīds sauc Vi u par Kungu, un k tad Tas ir vi a d ls? Un lielais aužu pulks Vi u labpr t klaus j s.
³⁸Un Vi š sav m c b sac ja tiem: Sargieties no rakstu m c t jiem, kam pat k staig t garos sv rkos un sa emt sveicin jumus tirgus laukumos, ³⁹Un sinagog s s d t goda viet s, un pirmaj s viet s mielastos, ⁴⁰Kas garu l gšanu iemesla d aprij atrait u namus; šie sa ems smag ku sodu. ⁴¹Un J zus, s d dams iepretim upuru l dei, redz ja, ka audis meta naudu upuru l d ; un daudzi bag tie meta daudz. ⁴²Bet viena nabaga atraitne atn kusi iemeta divas artavas, kas ir viens kvadrants, ⁴³Un Vi š, pieaicin jis savus m cek us, tiem sac ja: Patiesi es jums saku, ka š nabaga atraitne vair k iemetusi nek visi, kas upuru l d tika metuši. ⁴⁴Jo visi meta no t , kas vi iem bija lieks, bet š upur ja no savas nabadz bas visu, kas tai bija, - visu savu uzturu.

Chapter 13

¹Un Vi am izejot no sv tn cas, viens no Vi a m cek iem sac ja Vi am: M c t j, l k, k di akme i un k das celtnes! ²Un J zus atbild dams sac ja vi am: Vai tu redzi visas š s liel s celtnes? Akmens uz akmens nepaliks, kas netaptu sagrauts. (Lk 19,44; 21,6) ³Un kad Vi š s d ja iepretim sv tn cai Ol vkaln , P teris un J kabs, un J nis, un Andrejs atseviš i jaut ja Vi am: ⁴Saki mums, kad tas notiks un k da z me b s, kad tas viss s ks piepild ties? ⁵Un J zus atbild dams s ka vi iem run t: Skatieties, ka j s k ds nepievi ! ⁶Jo daudzi n ks man v rd , sac dami: Es tas esmu, un daudzus pievils. ⁷Bet kad j s dzird siet par kariem un karu nost stus, neb stieties, jo tam ir j notiek, bet v l nav gals. ⁸Jo tauta celsies pret tautu, un valsts pret valsti, un viet m b s zemestr ces un bads. Tas b s b du s kums. ⁹Bet paši sev skatieties! Jo vi i j s nodos tiesai un sinagog s j s šaust s, un manis d j s st sieties valdnieku un ni u priekš vi iem par liec bu. ¹⁰Un pirms t j top eva lijam pasludin tam vis m taut m. ¹¹Un kad vi i j s ved s nodošanai, iepriekš nedom jiet par to, kas jums b s j run ; bet kas jums tan stund tiks dots, to run jiet, jo j s neesat tie, kas run , bet Sv tais Gars. ¹²Bet br lis nodos n vei br li un t vs – d lu; un b rni sacelsies pret vec kiem un non v s vi us. ¹³Un mana v rda d j s visi ien d s. Bet kas iztur s l dz galam, tas izgl bsies. ¹⁴Bet kad redz siet izpost šanas negant bu esam, kur nevajag, kas to lasa, lai saprot! - tad, kas ir J dej , lai b g kalnos! ¹⁵Un kas uz jumta, tas lai nenok pj nam un lai neieiet kaut ko pa emt sav s m j s! ¹⁶Un kas b s t rum , lai neatgriežas atpaka pa emt savas dr bes! ¹⁷Bet b das gr tniec m un z d t j m tan s dien s! ¹⁸Bet l dziet Dievu, lai tas nenotiek ziem ! ¹⁹Jo tan s dien s b s t das apspiešanas, k das nav bijušas no ies kuma l dz šim, kam r Dievs pasauli rad jis, un ar vairs neb s. ²⁰Un ja Kungs š s dienas nesa sin tu, neviena miesa netiktu izgl bta, bet izv l to d , kurus Vi š ir izredz jis, Vi š š s dienas sa sin jis. ²¹Un ja k ds tad jums sac s: L k, še ir Kristus, l k, tur, tad neticiet! ²²Jo celsies viltus kristi un viltus pravieši, un dar s z mes un br numus, lai pieviltu, ja tas iesp jams, ar izredz tos. ²³Bet to j s iev rojiet! L k, es esmu jums to visu iepriekš pateicis. ²⁴Bet tan s dien s p c t m apspiešan m saule aptumšosies, un m ness nedos vairs savu sp dumu, ²⁵Un zvaigznes krit s no debes m, un debess stiprumi

sakust sies. ²⁶Un tad redz s Cilv ka D lu n kam padebešos liel sp k un god b . ²⁷Un tad Vi š s t s savus e e us un sapulcin s savus izredz tos no etriem v jiem, no zemes gala l dz debesu augstumiem. ²⁸Bet m cieties l dz bu no v es koka! Kad jau t zari k st maigi un lapas plaukst, tad ziniet, ka vasara tuvu. ²⁹T ar j s, kad redz siet to notiekam, ziniet, ka Vi š tuvju durvju priekš . ³⁰Patiesi es jums saku: Š cilts neizzud s, iekams viss tas notiks. ³¹Debess un zeme zud s, bet mani v rdi nezud s. ³²Bet par šo dienu vai stundu neviens nezina: ne e e i debes s, ne D ls, tikai T vs. ³³Skatieties, esiet modri un l dziet Dievu, jo j s nezin t, kad tas laiks b s. ³⁴Tas ir t : cilv ks, aizce odams t lum , atst ja savu namu un deva saviem kalpiem varu p r katru darbu, un durvju sargam pav l ja b t nomod . ³⁵T p c esiet nomod , jo j s nezin t, kad nama Kungs n ks: vakar vai nakts vid , vai gai iem dziedot, vai agri no r ta. ³⁶Ka vi š, nejauši atn kot, neatrod j s gu ot. ³⁷Bet ko es jums saku, to es saku visiem: Esiet nomod !

Chapter 14

¹Bet p c div m dien m bija Lieldienas un neraudz t s maizes sv tki; un augstie priesteri un rakstu m c t ji mekl ja, k Vi u vilt gi apcietin t un non v t. ²Bet vi i sac ja: Tikai ne sv tku dien , lai k dreiz nesace as taut nemiers! ³Un kad Vi š bija Bet nij , S ma a spit l g nam , un, Vi am pie galda esot, n ca sieviete, kurai bija alabastra trauks ar d rgu, t ras nardes svaid mo e u, un, trauku sasitusi, vi a izl ja to uz Vi a galvas. ⁴Bet bija daži, kas sev apskait s un sac ja: K p c notikusi š e as izš rd ba? ⁵Jo var ja šo e u p rdot vair k nek par tr s simti den rjiem un atdot nabagiem. Un tie kurn ja pret Vi u. ⁶Bet J zus sac ja: Lieciet vi u mier ! Ko j s vi u apgr tin t? Vi a man labu darbu dar jusi. ⁷Jo tr c gie ir vienm r pie jums, un, ja j s grib siet, var siet vi iem labu dar t; bet es neesmu vienm r pie jums. ⁸Ko vi a var ja, to t dar ja; vi a jau iepriekš svaid ja manu miesu apbed šanai. ⁹Patiesi es jums saku: kur vien vis pasaul sludin s šo eva liju, vi as piemi ai tiks st st ts, ko t dar jusi. ¹⁰Un viens no tiem divpadsmit, J dass Iskariots, aizg ja pie augstajiem priesteriem, lai Vi u tiem nodotu. ¹¹Un kad vi i to dzird ja, tie pniec j s un apsol ja vi am dot naudu. Un tas mekl ja, k Vi u nodot izdev g br d . ¹²Bet pirm neraudz t s maizes dien , kad upur ja Lieldienu j ru, Vi a m cek i sac ja Vi am: Kur tu v lies, lai m s ejam un sagatavojam Tev Lieldienu malt ti? ¹³Un Vi š s t ja divus no saviem m cek iem un sac ja tiem: Ejiet pils t , un j s sastaps cilv ks, kas nes dens kr zi; sekojiet vi am! ¹⁴Un kur vi š ieies, tur sakiet nama kungam, ka M c t js jaut : kur ir man telpa, kur es ar saviem m cek iem var tu st Lieldienu j ru? ¹⁵Un vi š jums ier d s iek rtotu lielu istabu; un tur sagatavojiet mums. ¹⁶Un Vi a m cek i aizg ja un ieg ja pils t , un atrada, k Vi š tiem bija sac jis, un sagatavoja Lieldienas. ¹⁷Vakaram iest joties, Vi š atn ca ar tiem divpadsmit. ¹⁸Un kad vi i bija pie galda un da, J zus sac ja: Patiesi es jums saku, ka viens no jums, kas kop ar mani d, nodos mani. ¹⁹Un tie s ka skumt un cits p c cita jaut ja: Vai es tas esmu? ²⁰Vi š tiem sac ja: Viens no tiem divpadsmit, kas ar mani roku m rc b od . ²¹Jo Cilv ka D ls gan aiziet, k par Vi u ir rakst ts, bet b das tam cilv kam, kas Cilv ka D lu nodod! Lab k b tu šim cilv kam, ja vi š neb tu dzimis.

²²Un J zus, vi iem dot, pa ma maizi, sv t ja to, lauza, deva vi iem un sac ja: emiet, š ir mana Miesa. ²³Un Vi š ma bi eri, sac ja pateic bu un deva vi iem; un tie visi dz ra no t . ²⁴Un Vi š tiem sac ja: Š s ir manas jaun s der bas Asinis, kas par daudziem tiks izlietas. ²⁵Patiesi es jums saku, ka es jau vairs nedzeršu no šiem v na koka aug iem l dz tai dienai, kad es to no jauna dzeršu Dieva valst b . ²⁶Un vi i, slavas dziesmu nodzied juši, izg ja uz Ol vkalnu. ²⁷Un J zus sac ja vi iem: J s visi šin nakt emsiet apgr c bu no manis, jo ir rakst ts: Es sit šu ganu un avis tiks izkl din tas. ²⁸Bet p c tam, kad es no miro iem b šu uzc lies, es pirms jums noiešu Galilej . ²⁹Bet P teris sac ja Vi am: Un ja visi ie aunotos no Tevis, es tom r ne. ³⁰Un J zus vi am sac ja: Patiesi es tev saku, ka šodien, v l šin nakt , pirms gailis otrreiz dzied s, tu mani tr sk rt noliegsi. ³¹Bet vi š run ja t l k: Un ja man b tu l dz ar Tevi j mirst, es Tevi nenoliegšu. T pat ar visi run ja. ³²Un Vi š g ja uz muižu, kuru sauca etzemane. Un Vi š sac ja saviem m cek iem: S diet šeit, kam r es l gšu Dievu! ³³Un Vi š ma sev l dz P teri un J kabu, un J ni, un ies ka bai oties un skumt. ³⁴Un Vi š tiem sac ja: Mana dv sele noskumusi l dz n vei. Palieciet šeit un esiet nomod ! ³⁵Un Vi š, nedaudz pag jis t l k, krita zem un l dza Dievu: ja tas var tu b t, lai š stunda paietu Vi am secen. ³⁶Un Vi š sac ja: Abba, T vs! Tev viss iesp jams, nov rs šo bi eri no manis, tom r ne ko es gribu, bet ko Tu. ³⁷Un Vi š atn ca un atrada tos gu am. Un Vi š sac ja P terim: S mani, tu guli? Vai tu nevar ji vienu stundu b t nomod ? ³⁸Esiet nomod un l dziet Dievu, lai j s nekristu k rdin šan ! Gars gan ir modrs, bet miesa v ja. ³⁹Un atkal Vi š nog ja un l dza Dievu, tos pašus v rdus sac dams. ⁴⁰Un atgriezies Vi š atkal atrada tos gu am, jo vi u acis bija smagas k uvušas; un tie nezin ja, ko Vi am atbild t. ⁴¹Un Vi š atn ca trešoreiz un sac ja tiem: Guliet jau un dusiet! Ir diezgan! Stunda ir pien kusi: l k, Cilv ka D ls tiks nodots gr cinieku rok s. ⁴²Celieties, iesim! L k, kas mani nodos, jau ir tuvu kl t! ⁴³Un, Vi am v l run jot, no augstajiem priesteriem un rakstu m c t jiem, un vec kajiem atn ca J dass Iskariots, viens no tiem divpadsmit, un ar vi u liels aužu p lis ar zobeniem un rung m. ⁴⁴Bet Vi a nodev js bija devis tiem z mi, sac dams: Ko es sk pst šu, tas ir Vi š, to g stiet un vediet uzman gi! ⁴⁵Un kad Vi š atn ca, tas t li , pieg jis pie Vi a, sac ja: Esi sveicin ts, Rabbi! Un sk pst ja Vi u. ⁴⁶Un tie pac la pret Vi u rokas un sa ma Vi u. ⁴⁷Bet viens no tiem, kas ap Vi u st v ja, izvilcis zobenu, cirta augst priestera kalpam un nocirta tam ausi. ⁴⁸Un J zus uzrun dams sac ja tiem: J s esat izg juši ar zobeniem un n j m mani g st t it k k du slepkavu? ⁴⁹Ik dienas es biju pie jums sv tn c un m c ju; un j s mani nesa m t. Bet Rakstiem j piepild s. ⁵⁰Tad Vi a m cek i, atst juši Vi u, visi aizb ga. ⁵¹Bet k ds jauneklis, apjozis audekl kailo miesu, sekoja Vi am; un vi u satv ra; ⁵²Bet vi š, nometis audeklu, kails aizb ga no tiem. ⁵³Un vi i atveda J zu pie augst priestera; un tur sapulc j s visi priesteri un rakstu m c t ji, un vec kie. ⁵⁴Bet P teris sekoja Vi am no t lienes l dz pat augst priestera pagalma iekšienei un, s d dams ar kalpiem pie uguns, sild j s. ⁵⁵Bet augstie priesteri un visa tiesa mekl ja liec bu pret J zu, lai Vi u nodotu n vei, bet neatrada. ⁵⁶Jo daudzi nepareizi liecin ja pret Vi u; bet liec bas nesaskan ja. ⁵⁷Un daži c l s un nepareizi liecin ja pret Vi u, sac dami: ⁵⁸M s dzird j m Vi u run jam: Es šo rok m celto dievnamu nopl s šu un trij s dien s uzcelšu citu, ne rok m celtu. ⁵⁹Bet vi u liec b nebija saska as. ⁶⁰Un augstais priesteris, nost jies vid , jaut ja J zum, sac dams: Vai Tu nek neatbildi uz to, ko vi i Tev p rmet? ⁶¹Bet Vi š klus ja un nek neatbild ja. Atkal augstais priesteris jaut ja Vi am, sac dams:

Vai Tu esi Kristus, augsti teicam Dieva D ls? ⁶²Bet J zus sac ja vi am: Es esmu; un j s redz siet Cilv ka D lu s ņam pie Dieva sp ka lab s rokas un n kam debesu padebešos. ⁶³Tad augstais priesteris sapl sa savas dr bes un sac ja: Kam mums v l vajag liecinieku? ⁶⁴J s dzird j t zaimus! K jums ņiet? Un tie visi Vi u noties ja, ka Vi ņ esot peln jis n vi. ⁶⁵Un daži s ka apsp aud t Vi u un, aizkl juši Vi a vaigu, sita Vi u d r m, sac dami Vi am: Pravieto! Un kalpi sita Vi u sej . ⁶⁶Un P terim apakš pagalm esot, n ca viena no augst priestera kalpon m ⁶⁷Un, redz dama P teri sild mies, uzl koja vi u un sac ja: Ar tu biji ar J zu N carieti. ⁶⁸Bet vi ņ noliedza, sac dams: Ne es zinu, ne es saprotu, ko tu run . Un vi ņ izg ja r , pagalma priekš ; tad gailis dzied ja. ⁶⁹Bet kalpone, ieraudz jusi atkal vi u, s ka run t apk rtst vošajiem: ņis ir viens no tiem. ⁷⁰Un vi ņ atkal noliedza. Un p c br ti a tie, kas bija kl t, atkal sac ja P terim: Patiesi tu esi viens no vi iem, jo tu esi galilejietis. ⁷¹Bet vi ņ s ka l d ties un zv r t: Es nepaz stu to Cilv ku, par ko j s run jat. ⁷²Un t da gailis otrreiz iedzied j s. Un P teris atmin j s v rdu, ko J zus vi am sac ja: Pirms nek gailis otrreiz dzied s, tu mani tr sk rt noliegsi. Un vi ņ s ka raud t.

Chapter 15

¹Un t da r ta agrum augstie priesteri ar vecajiem un rakstu m c t jiem, un visa augst tiesa apspried s; un tie, saist juši J zu, aizveda Vi u un nodeva Pil tam. ²Un Pil ts Vi am jaut ja: Vai Tu esi j du ni ņ? Bet Vi ņ atbild ja un sac ja tam: Tu to saki! ³Un augstie priesteri Vi u aps dz ja daudz s liet s. ⁴Bet Pil ts atkal jaut ja Vi am, sac dams: Vai Tu nek neatbildi? L k, cik smagi vi i Tevi aps dz! ⁵Bet J zus neatbild ja vairs nek , t ka Pil ts br n j s. ⁶Bet sv tkos vi ņ m dza tiem atlaist vienu cietumnieku, kuru tie pras ja. ⁷Bet bija viens, v rd Baraba, kas ar dumpiniekiem bija sag st ts un kas dump bija izdar jis slepkav bu. ⁸Un aužu p lis, san cis augš , s ka pras t, lai vi ņ tiem dara k vienm r. ⁹Bet Pil ts atbild ja vi iem un sac ja: Vai j s v laties, lai jums atlaižu j du ni u? ¹⁰Jo vi ņ zin ja, ka augstie priesteri aiz skaud bas Vi u nodevuši. ¹¹Bet augstie priesteri k d ja p li, lai lab k tiem atlaiž Barabu. ¹²Bet Pil ts atkal uzrun ja vi us un sac ja: Ko tad j s v laties, lai es daru ar j du ni u? ¹³Bet tie atkal kliezda: Sit Vi u krust ! ¹⁴Bet Pil ts sac ja vi iem: Ko tad Vi ņ aunu dar jis? Bet tie v l vair k kliezda: Sit Vi u krust ! ¹⁵Bet Pil ts, v l damies aud m iztapt, atlaida tiem Barabu, bet J zu ņaust ja un nodeva, lai Vi u sistu krust . ¹⁶Bet kareivji ieveda Vi u tiesas pagalm un sasauca kop visu pulku. ¹⁷Un tie ap rba Vi u purpura t rp un, nopinuši rkš u kroni, uzlika to Vi am. ¹⁸Un tie s ka Vi u sveicin t: Sveiks, j du ni ! ¹⁹Un ar niedri sita Vi a galvu, un sp va Vi am, un, ce us loc dami, piel dza Vi u. ²⁰Un tie, kad bija Vi u izsm juši, novilka Vi am purpura dr nas un iet rpa to Vi a paša dr n s, un veda Vi u, lai Vi u sistu krust . ²¹Un vi i piespieda k du gar mejošo, Kir nes S mani, kas n ca no laukiem, Aleksandra un Rufa t vu, lai tas nestu Vi a krustu. ²²Un tie Vi u noveda uz Golgotas vietu, kas tulkojum noz m : Pieres vieta. ²³Un tie Vi am deva dzert v nu, sajauktu ar mirr m, bet Vi ņ nepie ma. ²⁴Un tie, piesituši Vi u krust , izdal ja Vi a dr nas, mezdami

kauli us, kam ko sa emt. ²⁵Bet t bija treš stunda, kad Vi u piesita krust . ²⁶Un bija uzrakst ts Vi a vainas apz m jums: J du ni š. ²⁷Un l dz ar Vi u tie sita krust divus slepkavas: vienu labaj , otru kreisaj pus . ²⁸T izpild j s Raksti, kas saka: Un aundariem Vi š tika pieskait ts. (Is.53,12) ²⁹Un gar mg j ji zaimoja Vi u un, krat dami savas galvas, sac ja: Redzi, Tu, kas nopl s Dieva namu un trij s dien s atkal to uzcel, ³⁰Nok pdams no krusta, gl b pats sevi! ³¹L dz gi ar augstie priesteri izsm ja Vi u un ar rakstu m c t jiem sav starp sarun j s: Citus Vi š gl ba, bet pats sevi nevar izgl bt. ³²Lai Kristus, Izra a ni š, tagad nok pj no krusta, lai m s, to redz dami, tic tu! Ar tie, kas l dz ar vi u bija krust sisti, zaimoja Vi u. ³³Un sestajai stundai iest joties, palika tumšs vis zem l dz pat dev tajai stundai. ³⁴Un dev taj stund J zus ska bals sauca, sac dams: Eloi, Eloi, lema sabahtani! Tulkojum : MansDievs, mans Dievs, k p c Tu mani esi atst jis? (Ps.21,2; Mt.27,46) ³⁵Un daži no kl tesošajiem, to dzird dami, sac ja: Redzi, Vi š sauc Eliju. (Ps.21,2;Mt.27,46) ³⁶Bet viens aizsteidz s un, pies cin jis s kli eti un piestiprin jis to niedrei, deva Vi am dzert, sac dams: Pagaidiet, redz sim, vai Elijs n ks un no ems Vi u. ³⁷Bet J zus, stipr bals iesaucies, atdeva savu Garu. ³⁸Un priekšgars dievnam p rpl sa div s da s no augšas l dz apakšai. ³⁹Bet simtnieks, kas iepretim st v ja, redz dams, ka Vi š, t saukdams, nomira, sac ja: Patiesi, šis Cilv ks bija Dieva D ls! ⁴⁰Bet bija tur ar sievietes, kas no t lienes skat j s; starp vi m bija Marija Magdal na un Marija, J kaba Jaun k un J zepa m te, un Salome. ⁴¹T s, kad Vi š bija Galilej , sekoja Vi am un kalpoja Vi am, un daudzas citas, kas atn ca Vi am l dz uz Jeruzalemi. ⁴²Un kad vakars jau bija iest jies, jo bija sagatavošanas diena, kas ir pirms sabata, ⁴³N ca J zeps no Arimatejas, iev rojams padomnieks, kas pats ar gaid ja Dieva valst bu, un, ieg jis droši pie Pil ta, l dza J zus miesas. ⁴⁴Bet Pil ts br n j s, ka Vi š jau ir nomiris. Un vi š, simtnieku pieaicin jis, jaut ja tam: Vai Vi š jau miris. ⁴⁵Un dab jis to no simtnieka zin t, vi š atv l ja J zepam J zus miesas. ⁴⁶Bet J zeps, nopircis audeklu un no mis Vi u, ietina audekl un ielika Vi u kap , kas bija izcirsts klint , un piev la kapa durv m akmeni. ⁴⁷Bet Marija Magdal na un Marija, J zepa m te, nov roja, kur Vi u noliek.

Chapter 16

¹Un kad sabata diena bija pag jusi, Marija Magdal na un Marija, J kaba m te, un Salome pirka svaid m s z les, lai ietu un svaid tu J zu. ²Un pirmaj ned as dien , oti agri, kad saule jau bija uzl kusi, vi as g ja uz kapu ³Un run ja sav starp : Kas mums novels akmeni no kapa durv m? ⁴Un ieskatoties vi as redz ja, ka akmens novelts; jo tas bija oti liels. ⁵Un vi as, kap ieg jušas, redz ja balt s dr b s t rptu jaunekli, s žot pa labi; un vi as izbij s. ⁶Vi š sac ja t m: Neb stieties! J s mekl jat J zu no N caretēs, krust sisto. Vi š ir augš mc lies. Vi a šeit nav, redziet vietu, kur tie Vi u bija nolikuši. ⁷Bet noejiet un sakiet Vi a m cek iem un P terim, ka Vi š pirms jums noies Galil j ; tur j s Vi u redz siet, k Vi š jums sac jis. ⁸Un izg jušas vi as b ga no kapa, jo bailes un izmisums vi as p r ma; un vi as nevienam nek neteica, jo t s baid j s. ⁹Bet pirmaj ned as dien , r ta agrum augš mc lies, Vi š vispirms par d j s Marijai Magdal nai, no kuras Vi š bija izdzinis septi us aunos

garus. ¹⁰Vi a nog jusi pasludin ja tiem, kas ar Vi u bija, kas bija noskumuši un raud ja. ¹¹Un tie, dzird dami, ka Vi š dz vs un ka t Vi u redz jusi, netic ja. ¹²Bet p c tam Vi š cit izskat par d j s uz ce a diviem no vi iem, kas g ja uz laukiem. ¹³Un šie nog juši pasludin ja to p r jiem, bet ar šiem vi i netic ja. ¹⁴Beig s Vi š par d j s, tiem vienpadsmit pie galda esot, un nor ja vi u netic bu un cietsird bu, ka vi i netic ja tiem, kas bija redz juši Vi u augš mc lušos. ¹⁵Un Vi š tiem sac ja: Ejiet pa visu pasauli un sludiniet eva liju visai rad bai! ¹⁶Kas tic s un taps krist ts, tas b s pest ts, bet kas netic s, tas tiks pazudin ts. ¹⁷Bet tiem, kas tic s, sekos š s z mes: man v rd vi i izdz s aunos garus, run s jaun s valod s; ¹⁸skas cil s; un ja kas dzers ko n v gu, tas vi am nekait s; slimajiem vi i uzliks rokas, un tie k s veseli. ¹⁹Un Kungs J zus p c tam, kad ar vi iem bija run jis, tika uz emts debes s un s d pie Dieva lab s rokas. ²⁰Bet vi i g ja un sludin ja visur; un Kungs vi iem pal dz ja un m c bu apstiprin ja ar l dzejošaj m z m m.

Luke

Chapter 1

¹Jau daudzi m in juši uzrakst t nost stus par notikumiem, kas risin jušies m su vid . ²K tos mums not lojuši tie, kas s kum paši redz juši un bijuši v rda kalpi, ³T iedom jos, visu no s kuma pamat gi izp tot, tev, visciem g kais Teofil, p c k rtas uzrakst t, ⁴Lai tu p rliecin tos t s m c bas paties b , kur tu esi m c ts. ⁵J dejas ni a Heroda laik dz voja k ds Abijas k rtas priesteris, v rd Zaharijs, un vi a sieva, v rd Elizabete, no rona cilts. ⁶Bet abi vi i bija taisn gi Dieva priekš un nevainojami pild ja visus Kunga bauš us un noteikumus. ⁷Bet vi iem nebija b rnu, jo Elizabete bija neaugl ga; un abi bija veci gados. ⁸Un notika, ka vi š savureiz pild ja priestera pien kumus Dieva priekš , ⁹Un vi am, p c priestera paražas loz jot, bija j iet Kunga sv tn c kv pin t; ¹⁰Un visi daudzie audis r l dza Dievu kv pin šanas stund . ¹¹Tad vi am par d j s Kunga e elis, st vot kv pin šanas alt ra labaj pus . ¹²Un Zaharijs, to redz dams, izbij s, un vi u p r ma bailes. ¹³Bet e elis sac ja vi am: Neb sties, Zaharij, jo tava l gšana ir uzklausa: tava sieva Elizabete dzemd s tev d lu un tu nosauksi vi u v rd J nis. ¹⁴Un Tev b s prieks un l ksm ba, un daudzi pniec sies par vi a piedzimšanu. ¹⁵Jo vi š b s liels Kunga priekš ; v nu un reibinošus dz rienus vi š nedzers; un Sv tais Gars vi u piepild s jau m tes mies s. ¹⁶Un daudzus Izra a b rnus vi š atgriez s pie Kunga, vi u Dieva. ¹⁷Un tas ies vi a priekš Elija gar un sp k , piev rsdams t vu sirdis b rniem un netic gos taisn go gudr bai, lai sagatavotu Kungam paklaus gu tautu. ¹⁸Un Zaharijs sac ja e elim: K lai es to zinu? Jo es esmu vecs, un mana sieva ar gados. ¹⁹Un e elis vi am atbild ja un sac ja: Es esmu Gabriels, kas st v Dieva priekš , un es esmu s t ts, lai tev to sac tu un tev pasludin tu šo prieka v sti. ²⁰Un, l k, tu k si m ms un nevar si run t l dz tai dienai, kam r tas notiks, t p c ka tu netic ji maniem v rdiem, kas savlaic gi piepild sies. ²¹Un audis gaid ja Zahariju un br n j s, k p c vi š kav jas sv tn c . ²²Bet vi š

izn cis nevar ja tos uzrun t; un tie noprata, ka vi š dievnam redz jis par d bu. Un vi š m ja tiem un palika m ms. ²³Un notika, ka izbeidz s vi a kalpošanas laiks; un vi š aizg ja sav s m j s. ²⁴Bet p c š m dien m vi a sieva Elizabete k uva gr ta un ner d j s piecus m nešus, sac dama: ²⁵T Kungs mani sv t jis; Vi š izraudz jis š s dienas, lai at emtu manu negodu aužu priekš . ²⁶Bet sestaj m nes Dievs s t ja e eli Gabrielu uz Galilejas pils tu, kas sauc s N carete. ²⁷Pie jaunavas, kas bija saderin ta D vida cilts v ram, kam v rds bija J zeps; un jaunavas v rds bija Marija. ²⁸Un e elis, ien cis pie vi as, sac ja: Esi sveicin ta, ž last bas piln ! Kungs ir ar tevi; tu esi sv t ta starp sieviet m. ²⁹To izdzirdusi, t iztr k s no vi a valodas un dom ja: kas t par sveicin šanu? ³⁰Bet e elis vi ai sac ja: Neb sties, Marija, jo tu esi atradusi ž last bu pie Dieva. ³¹L k, tu k si gr ta mies s un dzemd si D lu, un nosauksi Vi u v rd J zus. ³²Un Vi š b s liels un sauksies Visaugst k D ls, un Dievs Kungs dos Vi am t va D vida troni, un Vi š vald s p r J kaba namu m ž gi, ³³Un Vi a valst bai neb s gala. ³⁴Bet Marija sac ja e elim: K tas var notikt, jo es v ra nezinu? ³⁵Un e elis atbild ja un sac ja vi ai: Sv tais Gars n ks p r tevi, un Visaugst k sp ks tevi ap nos. T p c ar Sv tais, kas no tevis dzims, sauksies Dieva D ls. ³⁶Un, l k, tava radniece Elizabete, kuru sauc par neaugl go, sav vecum ie ma d lu un staig sestaj m nes . ³⁷Jo Dievam neviena lieta nav neiesp jama. ³⁸Bet Marija sac ja: L k, es esmu Kunga kalpone, lai man notiek p c tava v rda! Un e elis no vi as aizg ja. ³⁹Bet Marija, tan s dien s c lusies, steigšus aizg ja kalnos, j du pils t . ⁴⁰Un vi a, ieg jusi Zaharija nam , sveicin ja Elizabeti. ⁴¹Un notika, ka Elizabetei, Marijas sveicin šanu dzirdot, b rni š priec gi sakust j s vi as mies s; un Elizabete piepild j s Sv t Gara; ⁴²Un vi a ska bals sauca un sac ja: Tu esi sv t ta starp sieviet m, un sv ts ir tavas miesas auglis! ⁴³Un no kurienes man tas, ka mana Kunga m te n k pie manis? ⁴⁴Jo, l k, tikl dz tava sveicin šanas balss atskan ja man s aus s, b rni š l ksm b sakust j s man s mies s. ⁴⁵Un sv t ga tu esi tic dama, ka tas izpild sies, ko Kungs tev sac jis. ⁴⁶Un Marija sac ja: Augsti slav Kungu mana dv sele. ⁴⁷Un mans gars gavil Diev , man Pest t j , ⁴⁸Jo vi š ir uzl kojis savas kalpones pazem bu; l k, no š br ža mani sv t gu teiks visas paaudzes, ⁴⁹Jo Varenais lielas lietas man dar jis; un sv ts ir Vi a v rds. ⁵⁰Un vi a ž lsird ba paliek paaudžu paaudz s tiem, kas Vi a b stas. ⁵¹Vi š par d ja varu ar savu elkoni, izkl din dams lepnos sav sirdspr t . ⁵²Vi š varenos g za no tro iem un paaugstin ja pazem gos. ⁵³Izsalkušos vi š pild ja labumiem un bag tos atst ja tukš . ⁵⁴Vi š uz ma savu kalpu Izra li, atmin jies savu ž lsird bu, ⁵⁵K Vi š run jis m su t viem, brahamam un vi a p cte iem m ž gi. ⁵⁶Bet Marija palika pie vi as k dus tr s m nešus un tad atgriez s sav s m j s. ⁵⁷Bet Elizabetei pien ca laiks dzemd t; un vi a dzemd ja d lu, ⁵⁸Un vi as kaimi i un radi, izdzirduši, ka Kungs vi ai par d jis savu ž last bu, priec j s l dz ar vi u. ⁵⁹Un notika, ka astotaj dien tie san ca b rni u apgraiz t un sauca to vi a t va v rd : Zaharijs. ⁶⁰Un vi a m te atbild ja un sac ja: Nek d zi , bet vi š sauksies J nis. ⁶¹Un tie sac ja vi ai: Ta u nav neviena tavos rados, kas sauktos šin v rd . ⁶²Bet tie m ja vi a t vam, k tas v l tos vi u saukt. ⁶³Un vi š piepras ja galdi u un rakst ja: Vi a v rds ir J nis. Un visi br n j s. ⁶⁴Un te atdar j s vi a mute un m le; un vi š run ja, godin dams Dievu. ⁶⁵Un bailes p r ma visus vi u kaimi us; un visas š s zi as izpaud s vis J dejas kaln j . ⁶⁶Un visi, kas to dzird ja, patur ja to sav sird , sac dami: K jums š iet, kas b s šis b rns, jo

Dieva roka ir ar vi u? ⁶⁷Un Zaharijs, vi a t vs, Sv t Gara piepild ts, pravietoja, sac dams: ⁶⁸Godin ts lai ir Kungs, Izra a Dievs, jo Vi š ir apmekl jis savu tautu un devis tai pest šanu; ⁶⁹Un Vi š mums pac la pest šanas ragu p r sava kalpa D vida namu; ⁷⁰K Vi š run jis ar savu sv to praviešu muti, kas no m ž bas; ⁷¹Ka Vi š m s atpest s no m su ienaidniekiem un visu to rok m, kas m s ien st; ⁷²Lai pier d tu ž lsird bu m su t viem un atcer tos savu sv to der bu. ⁷³Zv restu, ko Vi š zv r jis m su t vam brahamam un dod mums, ⁷⁴Lai m s, izgl bti no savu ienaidnieku rok m, bezbail gi Vi am kalpotu ⁷⁵Sv tum un taisn b Vi a priekš vis s m su m ža dien s. ⁷⁶Un tevi, b rni , sauks par Visaugst k pravieti, jo tu iesi Kunga vaiga priekš sagatavot Vi am ce u, ⁷⁷Lai dotu pest šanas atzi u Vi a aud m to gr ku piedošānai ⁷⁸M su Dieva sirsn g s ž lsird bas d , ar kuru Auseklis no augšienes m s uzl kojis, ⁷⁹Lai apgaismotu tos, kas tums b un n ves n s d, un virz tu m su k jas uz miera ce u. ⁸⁰Un b rns auga, un stiprin j s gar , un palika tuksnes l dz tai dienai, kad vi am bija j st j s Izra a priekš .

Chapter 2

¹Bet notika, ka tan laik eizars Augusts izdeva pav li, lai tiktu sarakst ta visa valsts. ²Š pirm sarakst šana notika Kvirinija, S rijas p rvaldnieka, laik . ³Un visi g ja pierakst ties, katrs sav pils t . ⁴Un ar J zeps no N caretas pils tas Galilej nog ja J dej , D vida pils t , kas sauc s Betl me, t p c ka vi š bija no D vida nama un cilts. ⁵Lai pierakst tos ar Mariju, savu saderin to sievu, kas bija gr ta. ⁶Un notika, ka, vi iem tur esot, pien ca laiks, lai vi a dzemd tu. ⁷Un vi a dzemd ja savu pirmdzimto D lu, un ietina Vi u auti os, un ielika Vi u sil , jo tiem nebija vietas m jviet . ⁸Un bija gani tan apvid , kas, b dami nomod , sarg ja nakts stund s savu gan mpulku. ⁹Un, l k, Kunga e elis piest j s vi iem, un Dieva spožums apsp d ja tos, un vi i oti izbij s. ¹⁰Un e elis vi iem sac ja: Neb stieties, jo, l k, es jums pasludin u lielu prieku, kas notiks visiem aud m: ¹¹Jo jums šodien D vida pils t piedzimis Pest t js, kas ir Kristus Kungs. ¹²Un t da jums b s z me: j s atrad siet B rnu, auti os iet tu un sil ieliktu. ¹³Un piepeši e elim pievienoj s daudz debess karapulku, kas godin ja Dievu, sac dami: ¹⁴Gods Dievam augst b , un miers virs zemes laba pr ta cilv kiem. ¹⁵Un notika, kad e e i bija no tiem aizg juši debes s, ka gani run ja sav starp : Aiziesim uz B tlemi paskat ties to v rdu, kas noticis, ko Kungs mums pasludin jis! ¹⁶Un vi i steig atn ca un atrada Mariju un J zepu, un B rni u, kas gul ja sil . ¹⁷Bet kad vi i to redz ja, tie pazina to v rdu, kas vi iem bija sac ts par šo B rni u. ¹⁸Un visi, kas to dzird ja, br n j s par to, ko gani tiem sac ja. ¹⁹Bet Marija glab ja visus šos v rdus, p rdom dama sav sird . ²⁰Un gani atgriez s atpaka , godin dami un teikdami Dievu par visu, ko tie bija dzird juši un redz juši, k tas vi iem bija sac ts. ²¹Un B rns, kad asto as dienas bija pag jušas, bija j apgraiza, nosaucot Vi u v rd J zus, k to e elis bija teicis, pirms Vi š bija ie emts m tes mies s. ²²Un tie, kad saska ar Mozus likumu vi as š st šanas dienas bija pag jušas, nesa Vi u uz Jeruzalemi, lai Vi u upur tu Kungam, ²³K Kunga bausl b rakst ts, lai ikviens v riešu k rtas pirmdzimtais tiktu

Kungam sv t ts; (2.Moz.13,2) ²⁴Un lai upur tu vienu p ri be u vai divus jaunus baložus, k tas sac ts Kunga bausl b . ²⁵Un, l k, Jeruzalem bija cilv ks, v rd Simeons; šis cilv ks bija taisn gs un dievbij gs, un vi š gaid ja Izra a iepriecin šanu; un Sv tais Gars bija vi . ²⁶Un no Sv t Gara vi š bija sa mis nor d jumu, ka vi š n ves neredz s, iekams neb s skat jis Kunga Svaid to. ²⁷Vi š, gar pamudin ts, ieg ja sv tn c ; un, kad vec ki ienesa J zus B rni u, lai pie Vi a izpild tu bausl bas paražas, ²⁸Tas ma Vi u sav s rok s un, Dievu teikdams, sac ja: ²⁹Tagad, Kungs, saska ar Taviem v rdiem atlaid savu kalpu mier . ³⁰Jo manas acis redz jušas Tavu pest šanu, ³¹Ko Tu esi satais jis visu aužu vaiga priekš : ³²Gaismu pag nu apgaismošanai un Tavas Izra a tautas godu. ³³Un Vi a t vs un m te br n j s par to, kas par Vi u tika run ts. ³⁴Un Simeons sv t ja vi us un sac ja Marijai, Vi a m tei: L k, Vi š ir likts par krišanu un augš mcelšanas daudziem Izra l un par z mi, kam pret run s (Is.8,14; Rom.9,38; 1.P t.2,7) ³⁵Un tavas pašas dv seli p rdurs zobens, lai atkl tos daudzu siržu domas. ³⁶Un tur bija praviete Anna, Fanu a meita, no Asera cilts, kas sasniegusi lielu vecumu, nodz vojot p c savas jaunav bas ar savu v ru septi us gadus. ³⁷Un vi a bija atraitne ap asto desmit etriem gadiem, kas neatk p s no sv tn cas, bet gav dama un l gdama nakt m un dien m, kalpoja Dievam. ³⁸Un vi a, ien kusi tan pat stund , teica Kungu un run ja par Vi u visiem, kas gaid ja Izra a atpest šanu. ³⁹Un vi i, visu p c Kunga bausl bas izpild juši, atgriez s atpaka Galilej , sav N caretēs pils t . ⁴⁰Bet B rni š auga un stiprin j s, pilns gudr bas; un Dieva ž last ba bija ar Vi u. ⁴¹Un Vi a vec ki Lieldienu sv tkos ik gadus g ja uz Jeruzalemi. ⁴²Un tie, kad Vi š bija divpadsmit gadus vecs, p c sv tku ieraduma g ja uz Jeruzalemi. ⁴³Un kad vi i, izbeidzoties sv tku dien m, atgriez s atpaka , b rns J zus palika Jeruzalem , bet Vi a vec ki to nezin ja. ⁴⁴Bet tie dom ja, ka Vi š ir pie ce a biedriem; un tie, dienas ce u nostaig juši, mekl ja Vi u starp radiem un paz stamajiem; ⁴⁵Un tie, neatraduši Vi u, atgriez s Jeruzalem , To mekl dami. ⁴⁶Un notika, ka p c trim dien m tie Vi u atrada s žam dievnam starp rakstu m c t jiem, tos uzklautot un tiem jaut jot. ⁴⁷Un visi, kas Vi u dzird ja, bija p rsteigti par Vi a gudr bu un atbild m. ⁴⁸Un tie, Vi u ieraudz juši, br n j s. Un Vi a m te sac ja Vi am: D ls, k p c Tu mums t dar ji? L k, Tavs t vs un es ar s p m Tevi mekl j m. ⁴⁹Un Vi š tiem sac ja: K p c j s mani mekl j t? Vai j s nezin j t, ka man j darbojas tan s liet s, kas ir mana T va? ⁵⁰Un tie neizprata tos v rdus, kurus Vi š tiem run ja. ⁵¹Un Vi š g ja tiem l dz. Un vi i non ca N caret ; un Vi š bija tiem paklaus gs. Un Vi a m te glab ja visus šos v rdus sav sird . ⁵²Un J zus pie m s gudr b un gados, un ž last b pie Dieva un cilv kiem.

Chapter 3

¹Bet eizara Tib rija vald šanas piecpadsmitaj gad , kad Poncijs Pil ts bija p rvaldnieks Galilej , bet vi a br lis Filips p rvaldnieks Iturej un Trahonit das da un Lizanijs p rvaldnieks Abilin , ²Augsto priesteru Annas un Kaifas laik Kunga v rds n ca uz J ni, Zaharija d lu, tuksnes . ³Un vi š staig ja vis Jord nas apk rtn , sludin dams gr ku nož lošanas krist bu gr ku piedošānai, ⁴K rakst ts pravieša Isaja sludin jumu gr mat : Sauc ja balss tuksnes : sataisiet Kunga ce u, taisnas dariet Vi a

takas! ⁵Katra ieleja lai piepild s, un katrs kalns un pakalns lai nol dzin s, kas l ks, tam j top taisnam, un kas nel dzens, tam j top l dzenam ce am; ⁶Un ikviena miesa redz s Dieva pest šanu. (Is 40,3-5)
⁷Vi š run ja aud m, kas n ca pie vi a krist ties: J s, odžu dzimums! Kas j s m c ja b gt no n kamaj m
dusm m? ⁸T p c nesiet gr ku nož lošanas cien gus aug us un nes ciet sac t: Mums brahams ir t vs.
Jo es jums saku, ka Dievs sp j gs no šiem akme iem rad t brahamam b rnus. ⁹Jau cirvis pielikts
pie koku sakn m. Katrs koks, kas nenes labus aug us, tiks nocirsts un ugun iemests. ¹⁰Un audis
jaut ja vi am, sac dami: Ko tad mums dar t? ¹¹Bet vi š tiem atbild ja un sac ja: Kam divi sv rki, lai
dod tam, kam nav; un kam p rtika, lai dara t pat. ¹²Bet n ca ar muitnieki krist ties; un tie sac ja
vi am: M c t j, ko lai m s dar m? ¹³Un vi š tiem sac ja: Ne emiet vair k, nek jums noteikts. ¹⁴Bet
jaut ja vi am ar kareivji, sac dami: Ko mums b s dar t? Un vi š tiem sac ja: Nedariet nevienam
p rest bu un netaisn bu un esiet mier ar savu algu! ¹⁵Bet kad aud m lik s un vi i sav s sird s dom ja
par J ni, vai vi š nav Kristus, ¹⁶J nis atbild ja un sac ja visiem: Es j s krist ju ar deni, bet n ks
varen ks par mani, kam es neesmu cien gs Vi a kurpju siksnas atrais t; Vi š j s krist s Sv taj Gar
un ugun . ¹⁷T v tekli ir Vi a rok ; un Vi š izt r s savu klonu, un kviešus Vi š sakr s sav kl t , bet
pelavas sadedzin s neizdz šam ugun . ¹⁸V l daudz citu ko vi š sludin ja, m c dams audis. ¹⁹Bet
zemes p rvaldnieks Herods, ko vi š nop la par Herodiju, t br a sievu, un par visiem aunumiem,
ko Herods dar ja, ²⁰Visam tam pievienoja v l to, ka ieslodz ja J ni cietum . ²¹Bet notika, ka visi
audis krist j s, un ar J zus bija krist ts, tad Vi am, Dievu l dzot, debesis atv r s, ²²Un Sv tais Gars
mies g veid k balodis nolaid s uz Vi u; un balss atskan ja no debes m: Tu esi mans m ais D ls,
pie Tevis man labpatikšana! ²³Un J zus pats, kad Vi š ies ka, bija apm ram 30 gadus vecs, k m dza
dom t, J zepa d ls; J zeps bija Heli, bet tas Matata d ls, ²⁴Tas bija Levi, tas Melhi, tas Jannes, tas
J zepa d ls. ²⁵Tas bija Matatija, tas Amosa, tas Nauma, tas Hesli, tas Nages d ls, ²⁶Tas bija Maata,
tas Matatija, tas Semeja, tas J zepa, tas J das d ls, ²⁷Tas bija Joanna, tas R zas, tas Zorobabela, tas
Salati la, tas Neri d ls, ²⁸Tas bija Melhi, tas Adi, tas Kozama, tas Elmadama, tas H ra d ls, ²⁹Tas
bija J zus, tas Eliezera, tas Jorima, tas Matata, tas Levi d ls, ³⁰Tas bija Simeona, tas J das, tas J zepa,
tas Jona, tas Eliak ma d ls, ³¹Tas bija Melejas, tas Mennas, tas Matata, tas Natana, tas D vida d ls,
³²Tas bija Jeses, tas Obeda, tas Booza, tas Salomona, tas Naasona d ls, ³³Tas bija Aminadaba, tas
Admina, tas Arni, tas Esrona, tas Faresa, tas J das d ls, ³⁴Tas bija J kaba, tas z ka, tas brahama,
tas Taras, tas Nahora d ls. ³⁵Tas bija Seruha, tas Ragaua, tas Falega, tas Hebera, tas Salas d ls,
³⁶Tas bija Kainana, tas Arfaks da, tas S ma, tas Noasa, tas Lameha d ls, ³⁷Tas bija Matuzala, tas
Henoha, tas Jareda, tas Malale la, tas Kainana d ls, ³⁸Tas bija Enosa, tas Seta, tas dama d ls, tas
Dieva.

Chapter 4

¹Bet J zus, Sv t Gara pilns, atgriez s no Jord nas, un Gars Vi u aizveda tuksnes . ²Tur Vi š bija
etrdesmit dienas un tika velna k rdin ts. Un Vi š tan s dien s nek ne da; un kad t s bija pag jušas,

Vi š izsalka. ³Bet velns sac ja Vi am: Ja Tu esi Dieva D ls, saki šim akmenim, lai tas k st maize!
⁴Un J zus atbild ja vi am: Ir rakst ts: ne no maizes vien cilv ks dz vo, bet no ikviena Dieva v rda.
⁵Tad velns uzveda Vi u augst kaln un vien acumirkl r d ja Vi am visas pasaules valstis, ⁶Un sac ja Vi am: Es Tev došu visu šo varu un šo god bu, jo t s man nodotas, un kam es gribu, tam es t s dodu. ⁷T p c, ja Tu mani piel gsi, tas viss b s Tavs. ⁸Bet J zus atbild ja vi am, sac dams: Ir rakst ts: Dievu, savu Kungu tev b s piel gt un Vi am vienam kalpot! ⁹Tad tas aizveda Vi u uz Jeruzalemi un novietoja Vi u uz sv tn cas jumta virsotnes, un sac ja Vi am: Ja Tu esi Dieva D ls, meties no šejienes zem . ¹⁰Jo ir rakst ts: Vi š saviem e e iem pav l s par Tevi, lai tie Tevi sarg tu; ¹¹Un vi i nes s Tevi rok s, lai Tu savu k ju neapdauz tu pie akmens. (Ps.91,11) ¹²Bet J zus atbild ja vi am un sac ja: Ir teikts: tev neb s k rdin t Dievu, savu Kungu! ¹³Un kad velns visas savas k rdin šanas bija pabeidzis, tas l dz turpm kajam laikam atst ja Vi u. ¹⁴Bet J zus gara sp k atgriez s Galilej , un v sts par Vi u izpaud s vis apgabal . ¹⁵Un Vi š tos m c ja sinagog s, un visi vi u godin ja. ¹⁶Un Vi š non ca N caret , kur bija uzaudzis, un p c sava paraduma sabata dien ieg ja sinagog ; un vi š piec l s lai las tu. ¹⁷Un Vi am pasniedza pravieša Isaja gr matu. Un Vi š, gr matu atverot, atrada vietu, kur bija rakst ts: ¹⁸Kunga gars ir p r mani; t p c Vi š mani svaid ja un s t ja mani sludin t eva liju nabagiem un dziedin t tos, kam satriekta sirds. ¹⁹Cietumniekiem pasludin t atbr vošanu un akliem redzi, nom ktos palaist br v b , pasludin t Kunga ž last bas gadu un atmaksas dienu. (Is.61,1-2) ²⁰Un Vi š aizv ra gr matu, atdeva to apkalpot jam un aps d s. Un visu acis sinagog bija v rstas uz Vi u. ²¹Un Vi š s ka run t tiem: šodien šie Raksti izpild jušies j su aus s. ²²Un visi Vi am piekrita un br n j s par Vi a ž last bas v rdiem, kas n ca no Vi a mutes, un sac ja: Vai šis nav J zepa d ls? ²³Un Vi š tiem sac ja: J s katr zi man sac siet sak mv rdu: rst, izdziedini pats sevi! M s dzird j m lielas lietas notiekam Kafarnaum ; dari to ar šeit, sav t vij ! ²⁴Bet Vi š teica: Patiesi es jums saku: neviens pravietis netiek atz ts sav t vij . ²⁵Es jums saku paties bu: daudz atrait u bija Izra l Elija laik , kad debesis bija sl gtas tr s gadus un sešus m nešus, t ka vis zem vald ja liels bads, ²⁶Bet ne pie vienas no t m netika s t ts Elijs, k vien pie sievietes atraitnes Sidonas Sarept . ²⁷Un daudz spit l go bija pravieša Eliseja laik , bet neviens no vi iem netika š st ts k vien s rietis Naamans. ²⁸Un visi, to dzird dami, k uva pilni dusmu. ²⁹Un tie c l s un izmeta Vi u no pils tas r , un noveda Vi u l dz kalna virsotnei, uz kura to pils ta bija celta, lai Vi u nogr stu zem . ³⁰Bet Vi š, iedams starp tiem, aizg ja. ³¹Un Vi š aizg ja uz Galilejas pils tu Kafarnaumu, un tur Vi š sabatos tos m c ja. ³²Un visi bija p rsteigti par Vi a m c bu, jo Vi a v rdi bija vareni. ³³Un sinagog atrad s cilv ks, kas bija neš st gara aps sts, un vi š kiedza stipr bals , ³⁴Sac dams: Dod mieru! Kas mums ar Tevi, J zu no N caretēs? Vai Tu esi n cis m s nomait t? Es zinu, Tu esi Dieva Sv tais. ³⁵Un J zus nor ja to, sac dams: Paliec klusu un izej no vi a! Un auna is gars nog za to zem vi u vid un izg j no t , nek auna vi am nenodar jis. ³⁶Un visus p r ma bailes; un vi i run ja sav starp , sac dami: Kas tas par v rdu, jo Vi š ar varu un sp ku pav l neš stajiem gariem, un tie iziet? ³⁷Un v sts par Vi u izpaud s vis s š apgabala viet s. ³⁸Bet J zus atst ja sinagogu un aizg ja uz S ma a namu. Bet S ma a sievasm te slimoja liel drudz , un t s d tie Vi u l dza. ³⁹Un Vi š, pie t s st v dams, pav l ja drudzim, un tas to atst ja. Un t , t da uzc lusies, kalpoja vi iem. ⁴⁰Bet visi, kam bija slimnieki

daž d m kait m, saulei norietot, veda tos pie Vi a. Bet Vi š, katram rokas uzliekot, izdziedin ja tos. ⁴¹Ar aunie gari no daudziem izg ja, kliegdami un sac dami: Tu esi Dieva D ls! Bet Vi š nor ja tos un ne va tiem run t, jo tie zin ja, ka Vi š ir Kristus. ⁴²Bet Vi š, dienai austot, aizg ja un staig ja tuksnešain viet , bet audis mekl ja Vi u; un tie, non kuši pie Vi a, p l j s Vi u aiztur t, lai Vi š no tiem neaizietu. ⁴³Vi š tiem sac ja: Ar cit m pils t m man j sludina Dieva valst ba, jo t p c es esmu s t ts. ⁴⁴Un Vi š sludin ja Galilejas sinagog s.

Chapter 5

¹Bet notika, kad Vi š st v ja pie enezaretēs ezera, ka audis spied s pie Vi a, lai klaus tos Dieva v rdu. ²Un Vi š redz ja divas laivas atrodamiēs pie ezera; bet zvejnieki bija izk puši un skaloja t klus. ³Bet Vi š, iek pis vien laiv , kas pieder ja S manim, l dza to atb d t nedaudz no malas; un Vi š, s žot laiv , m c ja audis. ⁴Un Vi š, pabeidzis run t, sac ja S manim: Dodies dzi k un izmet savus t klus zvejai! ⁵Bet S manis atbild ja un sac ja Vi am: M c t j, visu nakti m s str d j m, bet nek nesazvejoj m; tom r Tav v rd es izmet šu t klu. ⁶Un vi i, to izdar juši, no ra lielu daudzumu zivju, t ka vi u t kls pl sa. ⁷Un vi i m ja biedriem, kas bija otr laiv , lai tie n k un pal dz vi iem. Un tie piebrauca; un vi i piepild ja abas laivas, t ka t s gandr z grima. ⁸Kad S manis P teris to redz ja, vi š krita pie J zus k j m, sac dams: Aizej no manis, Kungs, jo es esmu gr c gs cilv ks! ⁹Jo izbr na p r ma vi us un visus, kas ar tiem bija, par zivju lomu, ko vi i bija vilkuši; ¹⁰T pat ar J kabu un J ni, Zebedeja d lus, kas bija S ma a biedri. Un J zus sac ja S manim: Neb sties, no š laika tu zvejosi cilv kus. ¹¹Un vi i, laivas krast izvilkuši, atst ja visu un sekoja Vi am. ¹²Un notika, kad Vi š bija vien pils t , l k, k ds cilv ks, kas bija spit l bas pilns, ieraudz ja J zu, krita uz sava vaiga un l dza Vi u sac dams: Kungs, ja Tu v lies, Tu vari mani š st t. ¹³Un Vi š, roku izstiepis, piesk r s tam, sac dams: Es gribu, topi š st ts! Un t da spit l ba atst ja vi u. ¹⁴Un Vi š tam pav l ja to nevienam nesac t, bet noiet, par d ties priesterim un upur t par savu š st šanu, k to Mozus pav l jis, tiem par liec bu. ¹⁵Bet v sts izplat j s par Vi u v l vair k; un daudz aužu sapulc j s Vi u klaus ties un dziedin ties no sav m slim b m. ¹⁶Bet Vi š aizg ja tuksnes un piel dza Dievu. ¹⁷Un notika, ka k d dien Vi š s d ja m c dams. Un tur s d ja ar farizeji un rakstu m c t ji, kas bija san kuši no visiem Galilejas un J dejas miestiem un no Jeruzalemes; un Kunga sp ks bija vi us dziedin t. ¹⁸Un, l k, v ri nesa gult cilv ku, kas bija triekas skarts; un tie l koja to ienest un nolikt Vi a priekš . ¹⁹Un aužu daudzuma d neatrazdami, no kuras puses to ienest, vi i uzk pa uz jumta un caur segumu nolaida to gult vi u vid , J zum priekš . ²⁰Un Vi š, redz dams vi u tic bu, sac ja: Cilv k, tavi gr ki tev tiek piedoti! ²¹Un rakstu m c t ji un farizeji s ka dom t, sac dami: Kas Vi š ir, kas run zaimus? Kas var gr kus piedot, ja ne Dievs? ²²Bet J zus, izpratis vi u domas, atbild ja tiem un sac ja: Ko j s dom jat sav s sird s? ²³Ko viegl k teikt: tavi gr ki tev piedoti, vai teikt: celies un staig ? ²⁴Bet lai j s zin tu, ka Cilv ka D lam ir vara virs zemes gr kus piedot, – Vi š sac ja triekas skartajam: Es tev saku: celies, em savu gultu un ej sav s m j s! ²⁵Un t li tas vi u kl tb tn piec l s, pa ma gultu, kur

vi š gul ja, un, Dievu godin dams, aizg ja sav s m j s. ²⁶Un izbr ns p r ma visus, un vi i godin ja Dievu. Un vi i, bai u p r emti, sac ja: M s šodien redz j m br numdarbus. ²⁷P c tam Vi š izg ja un ieraudz ja muitnieku, v rd Levi, s žot muitn c , un sac ja: Seko man! ²⁸Un tas, atst jis visu, c l s un sekoja Vi am. ²⁹Un Levi sar koja Vi am lielu mielastu sav m j ; un tur bija daudz muitnieku un citu, kas l dz ar vi iem atrad s pie galda. ³⁰Un farizeji un to rakstu m c t ji kurn ja, run dami Vi a m cek iem: K p c j s dat un dzerat kop ar muitniekiem un gr ciniekiem? ³¹Un J zus atbild dams sac ja vi iem: Veselie m rsts nav vajadz gs, bet tiem, kas slimi. ³²Es esmu n cis ne taisn gos saukt atgriezties no gr kiem, bet gr ciniekus. ³³Un tie Vi am sac ja: K p c J a un t pat farizeju m cek i bieži gav un skaita l gšanas, bet Tav jie d un dzer? ³⁴Vi š tiem atbild ja: Vai tad varat likt k zu viesiem gav t, kam r l gavainis ar tiem? ³⁵Bet n ks laiks, kad l gavainis b s no vi iem at emts, tad tan s dien s tie gav s. ³⁶Bet Vi š tiem sac ja l dz b : Neviens neliek iel pu no jaun m dr b m uz vec m dr b m, cit di tas saboj s jaun s, un jaunais iel ps nepiest v s vecaj m. ³⁷Un neviens nepilda jaunu v nu vecos maisos, cit di jaunais v ns sapl s s maisus, un tas pats izl s, un maisi ies boj . ³⁸Bet jaunais v ns j pilda jaunus maisos, tad abi uzglab sies. ³⁹Un neviens, kas dz ris veco, negrib s jauno, jo vi š sac s: vecais ir lab ks.

Chapter 6

¹Bet notika otr sabbat , pirmaj , vi am caur druvu ejot, ka Vi a m cek i pl ca v r pas un t s, rok m izberz dami, da. ²Bet k di no farizejiem sac ja vi iem: K p c j s dar t to, kas sabbat aizliegts? ³Un J zus atbild ja vi iem, sac dams: Ar to j s neesat las juši, ko D vids un tie, kas ar vi u bija, dar ja, kad bija izsalcis? ⁴K vi š ieg ja dievnam , un, pa mis upura maizes, kuras nevienam nav br v st, k tikai priesteriem, da un deva tiem, kas ar vi u bija. ⁵Un Vi š tiem sac ja: Cilv ka D ls ir Kungs ar p r sabbatu. ⁶Bet atkal cit sabbat notika, ka Vi š ieg ja sinagog un m c ja. Un tur bija cilv ks, kam lab roka bija sausa. ⁷Bet rakstu m c t ji un farizeji nov roja, vai Vi š sabbat nedziedin s, lai rastu aps dz bu pret Vi u. ⁸Bet Vi š, zin dams to domas, sac ja cilv kam, kam roka bija sausa: Celies un st jies šeit vid ! Un vi š piec l s un nost j s, ⁹Bet J zus sac ja tiem: Es jums jaut ju: vai sabbat n kas labu vai aunu dar t, dv seli gl bt vai pazudin t? ¹⁰Un Vi š, visapk rt visus uzl kojis, sac ja cilv kam: Izstiep savu roku! Un tas izstiepa, un vi a roka k uva vesela. ¹¹Bet tie, nepr ta p r emti, sarun j s sav starp , ko dar t J zum. ¹²Bet tan s dien s notika, ka Vi š izg ja kaln Dievu piel gt; un Vi š visu nakti pavad ja, l dzot Dievu. ¹³Un Vi š, dienai austot, sasauca savus m cek us un izv l j s no vi iem divpadsmi, kurus nosauca par apustu iem: ¹⁴S mani, kuru Vi š nosauca par P teri, un Andreju, vi a br li, J kabu un J ni, Filipu un B rtuli, ¹⁵Mateju un Tomu, J kabu, Alfeja d lu, un S mani, kas saukts Cent gais, ¹⁶Un J du, J kaba d lu, un J dasu Iskariotu, kas k uva nodev js. ¹⁷Un vi š, nok pis l dz ar tiem, apst j s l dzen viet , kur bija daudz vi a m cek u un liels daudzums aužu no visas J dejas un Jeruzalemes, un j rmalas, un Tiras, un Sidonas, ¹⁸Kas bija n kuši, lai Vi u

klaus tos un lai tiktu izdziedin ti no sav m kait m. Ar tie, kurus moc ja neš stie gari, tika izdziedin ti,
¹⁹Un visi audis tiec s Vi am pieskarties, jo sp ks izg ja no Vi a; un Vi š visus izdziedin ja. ²⁰Un
 Vi š, pac lis acis uz saviem m cek iem, sac ja: Sv t gi nabadz gie, jo Dieva valst ba ir j su. ²¹Sv t gi,
 kas tagad ciešat izsalkumu, jo j s tiksiet pa din ti. Sv t gi, kas tagad raudat, jo j s smiesieties. ²²Sv t gi
 j s b siet, ja cilv ki j s ien d s un j s izsl gs no sava vidus, j s lam s un j su v rdu izmet s it k k du
 aunumu Cilv ka D la d . ²³Priec jieties tan dien un l ksmojiet, jo j su alga ir liela debes s: to pašu
 vi u t vi dar juši praviešiem. ²⁴Turpretim b das jums, bag tajiem, jo j s savu iepriecin jumu jau
 sa emat! ²⁵B das jums, kas esat pa duši, jo j s ciet siet izsalkumu! B das jums, kas tagad smejaties,
 jo j s skumsiet un raud siet! ²⁶B das jums, ja j s audis liel s, jo to pašu vi u t vi dar ja viltus
 praviešiem! ²⁷Bet es jums, kas mani klausaties, saku: m liet savus ienaidniekus, labu dariet tiem,
 kas j s ien st! ²⁸Sv t jiet tos, kas j s nol d, un l dziet Dievu par tiem, kas j s apvaino! ²⁹Un kas tev
 sit pa vienu vaigu, tam pagriez ar otru! Un tam, kas em tavu m teli, neliedz ar sv rkus! ³⁰Bet dodī
 katram, kas tevi l dz, un neatprasi to, kas tavs, no t , kas to at em! ³¹Un k j s v laties, lai audis
 jums dara, t pat j s dariet vi iem. ³²Ja j s m lat tos, kas j s m l, k da pateic ba jums par to n kas? Jo
 ar gr cinieki m l tos, kas vi us m l. ³³Un ja j s labu dar siet tiem, kas jums labu dara, k da pateic ba
 jums n kas? Ar gr cinieki t pat to dara. ³⁴Un ja j s aizdosiet tiem, no k cerat sa emt atpaka , k da
 pateic ba jums n kas? Jo ar gr cinieki aizdod gr ciniekiem, lai tikpat sa emtu. ³⁵Turpretim m liet
 savus ienaidniekus, dariet labu un aizdodiet, nek par to negaid dami! Un j su alga b s liela, un j s
 b siet Visaugst k b rni, jo Vi š ir laipns pret nepateic gajiem un aundariem. ³⁶T p c esiet ž lsird gi,
 k ar j su T vs ir ž lsird gs! ³⁷Neties jiet, tad ar j s netiksiet ties ti, nepazudiniet, tad ar j s netiksiet
 pazudin ti, piedodiet, tad ar jums tiks piedots! ³⁸Dodiet, tad ar jums tiks dots: labu, saspaid tu
 sakrat tu un p rpiln gu m ru jums iedos j su kl p . Jo ar to m ru, ar k du j s m r siet, jums atm r s.
³⁹Bet Vi š sac ja tiem ar l dz bu: Vai akls var vad t aklu? Vai abi neiekrit s bedr ? ⁴⁰M ceklis nav
 augst ks par m c t ju, bet katrs b s piln gs, ja vi š b s k t m c t js. ⁴¹Bet ko tu redzi skabargu sava
 br a ac , bet ba i, kas tav ac , nesaskati? ⁴²Vai k tu vari savam br lim teikt: auj, br li, es izvilķšu
 skabargu no tavs acs, bet pats tu sav ac ba i neredzi? Tu, liekuli, izmet vispirms ba i no savas
 acs un tad l ko izvikt skabargu no sava br a acs! ⁴³Jo tas koks nav labs, kas nes sliktus aug us;
 nedz koks sliktus, ja tas nes labus aug us. ⁴⁴Ikvienu koku paz st no t aug iem. Jo no rkš iem nesalasa
 v es, un no dadžiem neiev c v nogas. ⁴⁵Labs cilv ks no savas sirds labajiem kr jumiem sniedz labu;
 bet auns cilv ks no aunajiem kr jumiem sniedz aunu, jo no sirds p rpiln bas mute run . ⁴⁶Un ko
 j s mani saucat: Kungs, Kungs, bet nedar t, ko es saku? ⁴⁷Es jums r d šu ikkatru, kas pie manis n k
 un manus v rdus klausā, un tos izpilda, kam vi š l dz gs. ⁴⁸Vi š l dz gs cilv kam, kas, ku celdams,
 raka dzi i un pamatus lika uz klints. Un straume denspl diem uzn kot, g z s pret šo m ju un nevar ja
 to sakustin t, jo t s pamati bija uz klints. ⁴⁹Bet kas dzird un nedara, tas l dz gs cilv kam, kas savu
 namu ce uz zemes bez pamatiem; pret to g z s straume, un t da t sagruva; un š nama sabrukšana
 bija liela.

Chapter 7

¹Bet Vi š, pabeidzis visus savus vrdus tautas pamc bai, iegja Kafarnaum. ²Bet viena virsnieka kalps, kas viam bija drgs, gulja slims pie miršanas. ³Un vi š, izdzirdis par Jzu, stja jdu vec kos, lgdams Viu, lai nk un izdziedina t kalpu. ⁴Un tie, pie Jus atn kuši, oti Viu l dza, sacdami Vi am: Tas cien gs, lai Tu vi am to dari; ⁵Jo vi š m l m su tautu, un vi š ar uzc la mums sinagogu. ⁶Un Jus gja vi iem l dz. Un kad Vi š vairs nebija t lu no t nama, virsnieks stja draugus pie Vi a, sacdams: Kungs, nep lies, jo es neesmu cien gs, ka Tu nktu man pajumt. ⁷Tpc ar es uzskatju sevi necien gu nkt pie Tevis; bet saki v rdu, un mans kalps izvese osies. ⁸Jo ar es esmu cilv ks, kas pak auts augst kai varai, un man pak auti kareivji; un es saku šim: ej, un vi š iet; un - otram: nc, un vi š nk; un manam kalpam: dari to, un vi š dara. ⁹To izdzirdis, Jus br n j s, un, griezdamies pie aud m, kas Vi am sekoja, sac ja: Patiesi es jums saku: tik lielu tic bu es pat Izra l neesmu atradis. ¹⁰Un tie, kas bija st ti, atgriezušies m j s, atrada slimo kalpu veselu. ¹¹Un notika, ka Vi š pc tam gja uz pils tu, kuru sauc par Nainu; un Vi a m cek i un daudz aužu gja Vi am l dz. ¹²Un kad vi š tuvoj spils tas v rtiem, lk, te iznesa mironi, kas bija savas m tes vien gais d ls, un vi a bija atraitne; un liels pulks pils tnieku bija ar vi u. ¹³Un kad Kungs vi u redz ja, Vi am palika t š l; un Vi š tai sac ja: Neraudi! ¹⁴Un pieg jis Vi š sk ra nestuves. Bet tie, kas nesa, apst j s. un Vi š sac ja: Jaunekli, es tev saku: celies augš m! ¹⁵Un tas, kas bija miris, ats d s un s ka run t. Un Vi š to atdeva t m tei. ¹⁶Bet bailes pr ma visus; un vi i teica Dievu, sacdami: Liels pravietis c lies starp mums, un Dievs apmekl jis savus audis. ¹⁷Un š v sts par Vi u izpaud s vis J dej un vis apgabala apk rtn. ¹⁸Par visu šo J nim pazi oja vi a m cek i. ¹⁹Un J nis, ataicin jis divus savus m cek us, stja vi us pie Jus, jautdams: Vai Tu esi tas, kam j nk, vai lai gaid m citu? ²⁰Un v ri, atn kuši pie Vi a, sac ja: J nis Krist t js m s st ja pie Tevis, sacdams: Vai Tu esi Tas, kam j nk, vai mums b s citu gaid t? ²¹Bet tan br d Vi š daudzus izdziedin ja no slim b m un kait m, un no aunajiem gariem, un daudziem aklajiem d v ja redzi. ²²Un Vi š atbild ja un sac ja tiem: Ejiet un pasludiniet J nim, ko j s dzird j t un redz j t: jo aklie redz, klibie staig, spit l gie top š sti, kurlie dzird, miro i ce as augš m un nabagiem eva lijs tiek sludin ts. (Is.35,5-6) ²³Un sv t gi tie, kas no manis ne em apgr c bu. ²⁴Kad J a s t tie bija aizg juši, Vi š s ka aud m run t par J ni: Ko j s izg j t tuksnes skat t? Vai v ja š ob tu niedri? ²⁵Bet ko j s izg j t skat t? Vai m kst s dr nas trptu cilv ku? Redziet, kas trpjas d rg s dr n s un dz vo izpriec s, tie ir ni u pil s. ²⁶Bet ko j s izg j t skat t? Vai pravieti? Patiesi es jums saku: un vair k nek pravieti. ²⁷Šis ir tas, par ko rakst ts: Lk, es s tu savu e eli Tava vaiga priekš, kas iepriekš Tevis sagatavos Tev ce u. (Mal.3,1) ²⁸Jo es jums saku: Starp dzimušajiem no sieviet m nav neviena liel ka pravieša par J ni Krist t ju, bet maz kais Dieva valst b ir liel ks par vi u. ²⁹Un visa tauta un muitnieki, to dzirddami, god ja Dieva taisn bu un krist j s J a krist b. ³⁰Bet farizeji un bausl bas prat ji nicin ja Dieva gribu par sevi, nesa emot no vi a krist bu. ³¹Bet Kungs sac ja: Kam lai es piel dzinu š s paudz es audis? Kam vi i l dz gi? ³²Vi i ir l dz gi tirg s došiem b rniem, kas savstarp ji sarun jas, sacdami: M s jums stabul j m, bet j s nedejoj t; m s dzied j m raudu dziesmas, bet j s neraud j t. ³³Jo atn ca J nis Krist t js: vi š ne d maizi un nedzer v nu, un j s sak t:

vi ir aunais gars. ³⁴Atn ca Cilv ka D ls: Vi š d un dzer, un j s sak t: L k, cilv ks, kas ir rij js un v na dz r js, muitnieku un gr cinieku draugs. ³⁵Un šo gudr bu attaisno visi vi as b rni. ³⁶Bet k ds no farizejiem l dza Vi u, lai Vi š pie t stu. Vi š, ieg jis farizeja nam , novietoj s pie galda. ³⁷Un, l k, tan pils t viena sieviete, kas bija gr ciniece, uzzin jusi, ka Vi š piedal s mielast farizeja nam , atnesa alabastra trauk svaid mo e lu; ³⁸Un t , nost jusies aiz Vi a pie Vi a k j m, s ka asar m slacin t Vi a k jas un susin t t s ar saviem galvas matiem, un sk pst ja Vi a k jas, un svaid ja t s ar e lu. ³⁹Bet farizejs, kas Vi u bija aicin jis, dom ja sev , sac dams: Ja Tas b tu pravietis, tad gan zin tu, kas un k da ir š sieviete, kas Vi am pieskaras, jo t ir gr ciniece. ⁴⁰Un J zus atbild ja un sac ja vi am: S man, man tev kas sak ms. Bet vi š teica: M c t j, saki! ⁴¹K dam naudas aizdev jam bija divi par dneiki: viens bija par d pieci simti den riju un otrs - piecdesmit. ⁴²T k šiem nebija no k atdot, vi š atlaida abiem. Kurš no tiem vi u vair k m l? ⁴³S manis sac ja, atbild dams: Dom ju, ka tas, kam vair k atlaida. Bet Vi š tam sac ja: Tu pareizi esi spriedis. ⁴⁴Un Vi š, pagriezies pret sievieti, sac ja S manim: Vai tu redzi šo sievieti? Es ien cu tav nam , un tu nedevi deni man m k j m; bet š asar m slacin ja manas k jas un saviem matiem t s susin ja. ⁴⁵Tu mani nesk pst ji, bet š , tikko es ien cu, nep rst j sk pst t manas k jas. ⁴⁶Tu nesvaid ji ar e lu manu galvu, bet vi a ar svaid mo e lu svaid ja manas k jas. ⁴⁷T p c es tev saku: vi ai daudzie gr ki tiek piedoti, jo vi a oti m l jusi; bet kam maz k piedod, tas m l maz k. ⁴⁸Un Vi š sac ja tai: Tavi gr ki tev tiek piedoti! ⁴⁹Un tie, kas ar Vi u atrad s pie galda, s ka sev run t: Kas Vi š t ds, kas pat gr kus piedod? ⁵⁰Bet Vi š sac ja sievietei: Tava tic ba tevi gl busi, ej mier !

Chapter 8

¹Un p c tam notika, ka Vi š apstaig ja pils tas un miestus, m c dams un sludin dams Dieva valst bu, un tie divpadsmit bija ar Vi u, ²Un ar dažas sievietes, kuras Vi š bija izdziedin jis no aunajiem gariem un slim b m: Marija, saukta Magdal na, no kuras bija izg juši septi i aunie gari, ³Un Joanna, Heroda nama p rvaldnieka K zas sieva, un Zuzanna, un daudzas citas, kas ar savu roc bu kalpoja Vi am. ⁴Bet kad san ca daudz aužu un no vis m pils t m steidz s pie Vi a, tad Vi š run ja l dz b : ⁵Izg ja s j js savu s klu s t; un s jot cita krita ce mal , un to samina, un debess putni to ap da. ⁶Cita krita uz klints un uzd gusi nokalta, jo tai nebija mitruma. ⁷Un cita krita starp kš iem, un rkš i, kop augot, nom ca to. ⁸Un cita krita lab zem un uzd gusi deva simtk rt gus aug us. To sac jis, Vi š sauca: Kam ausis dzird šanai, lai dzird! ⁹Bet Vi a m cek i jaut ja, ko š l dz ba noz m ? ¹⁰Vi š tiem sac ja: Jums dota Dieva valst bas nosl pumu saprašana, bet citiem l dz b s, t ka redz dami neredz un dzird dami nesaprot. ¹¹Bet š l dz ba ir: s kla ir Dieva v rds. ¹²Bet kas ce mal , ir tie, kas dzird; p c tam n k velns un aiznes v rdu no vi u sird m, lai tie netic tu un netiktu pest ti. ¹³Un kas uz klints, ir tie, kas dzird dami v rdu, priek uz em to, bet tiem nav saknes; k du laiku vi i tic, bet k rdin šanas br d tie atkr t. ¹⁴Bet kas krita rkš os, ir tie, kas dzird, bet, vi iem aizejot, gan r pes, gan bag t ba un dz ves bauda nom c to; un vi i nenes aug us. ¹⁵Bet kas labaj zem , ir tie, kas, v rdu

dzird juši, patur to labaj un dzi aj sird ; un vi i nes aug us paciet b . ¹⁶Bet neviens, aizdedzin jis sveci, to neapsedz ar trauku, nedz liek zem gultas, bet liek sve tur , lai ien c ji redz tu gaismu. ¹⁷Jo nav nek nosl pta, kas netiktu atkl ts, un nek pasl pta, kas nek s zin ms un nen ks atkl t b . ¹⁸T p c iev rojiet, ko j s klaus ties! Jo kam ir, tam tiks dots; un kam nav, no t tiks at emts ar tas, kas tam š ietami ir. ¹⁹Bet atn ca pie Vi a m te un Vi a br i un daudz o aužu d nevar ja Vi am tikt kl t. ²⁰Un Vi am tika zi ots: Tava m te un Tavi br i st v r un grib Tevi redz t. ²¹Vi š atbild ja tiem, sac dams: Mana m te un mani br i ir tie, kas Dieva v rdu klaus s un izpilda. ²²Bet k d dien notika, ka Vi š un Vi a m cek i iek pa laiv ; un Vi š tiem sac ja: P rcelsimies p ri ezeram! Un vi i c l s p ri. ²³Un, tiem p rce oties, Vi š aizmiga. Un p ri ezeram sac l s br zmains v ji, un vi us apl ja, un tie bija briesm s. ²⁴Bet pieg juši, tie modin ja Vi u, sac dami: M c t j, m s ejam boj ! Un Vi š uzc lies apsauca v ju un dens vi ošanu, un tie norima, un tapa klusums. ²⁵Tad Vi š tiem sac ja: Kur j su tic ba? Un vi i bail s un izbr n viens otram sac ja: K š iet, kas Vi š ir, ka Vi š pav l v jiem un j rai, un tie Vi am paklausa? ²⁶Un vi i p rc l s uz geraziešu apgabalu, kas iepretim Galilejai. ²⁷Un, kad Vi š izk pa krast , Vi u sastapa k ds v rs, kas jau ilg ku laiku bija aun gara aps sts. Dr bes vi š nevalk ja un ar m j s nedz voja, bet kapen s. ²⁸Vi š, ieraudz jis J zu, krita Vi a priekš , un, ska bals kliegdams, sac ja: Kas man ar Tevi, J zu, visaugst k Dieva D ls? Es Tevi l dzu, nemoci mani! ²⁹Un Vi š pav l ja neš stajam garam iziet no š cilv ka, jo jau ilgu laiku vi š moc ja to. Un vi u saist ja važ s un dzelžos, lai sarg tu vi u. Bet vi š sar va važas, un aunais gars to dzina tuksnes . ³⁰Bet J zus vi am jaut ja, sac dams: K ds ir tavs v rds? Un vi š atbild ja: Le ions, jo daudzi aunie gari bija vi ieg juši. ³¹Un tie l dza Vi u, lai Vi š nepav l tiem iet bezdiben . ³²Bet tur bija liels c ku bars, kas gan j s kaln ; un tie l dza Vi u, lai at auj ieiet tan s. Un Vi š tiem at va. ³³Tad aunie gari, izg juši no cilv ka, ieg ja c k s; un gan mais pulks no kraujas strauji met s ezer un nosl ka. ³⁴Kad gani redz ja notikušo, vi i aizskr ja un izst st ja par to pils t un ciemos. ³⁵Un vi i izg ja skat t notikušo, un, atn kuši pie J zus, atrada cilv ku, no kura bija izg juši aunie gari, ap rbtu un piln pr t s žam pie Vi a k j m, un tie izbij s. ³⁶Bet tie, kas redz ja, st st ja vi iem, k tas no le iona izdziedin ts. ³⁷Un viss geraziešu apgabala iedz vot ju vair kums l dza Vi u aiziet no tiem, jo vi us bija p r mušas lielas bailes. Bet Vi š, iek pis laiv , atgriez s atpaka . ³⁸Un v rs, no kura aunie gari bija izg juši, l dza Vi u, lai at auj palikt pie Vi a; bet J zus atlaida to, sac dams: ³⁹Atgriezies sav s m j s un st sti, ko Dievs tev lielu dar jis! Un vi š g ja, sludin dams vis pils t , ko lielu J zus vi am dar jis. ⁴⁰Bet notika, kad J zus atgriez s, ka audis sa ma Vi u, jo visi Vi u gaid ja. ⁴¹Un, l k, tur atn ca cilv ks, v rd Jairs, kas bija sinagogas priekšnieks; un tas, nokritis pie J zus k j m, l dza Vi u ien kt t nam , ⁴²Jo vi am bija vien g meiti a ap divpadsmit gadu, un vi a bija pie miršanas. Un notika, ka, Vi am ejot, audis dr zm j s ap Vi u. ⁴³Un k da sieviete, kura divpadsmit gadus cieta no asins tec šanas un rstiem bija atdevusi visu savu mantu, bet neviens nesp ja to iz rst t, ⁴⁴No mugurpuses pieg jusi, piesk r s Vi a dr bju šuvei, un t li asins tec šana apst j s. ⁴⁵Un J zus sac ja: Kas man piesk r s? Bet kad visi liedz s, P teris un tie, kas ar Vi u bija, sac ja: M c t j, audis dr zm jas un Tevi spiež, un Tu saki: kas man piesk r s? ⁴⁶Un J zus sac ja: Man k ds piesk r s, jo es jutu, ka sp ks iziet no manis. ⁴⁷Bet sieviete, redz dama, ka vi a nav palikusi neman ta, tr c dama pieg ja un

krita pie Vi a k j m, un visas tautas priekš nor d ja, k da iemesla d Vi am piesk rusies un ka t da k uvusi vesela. ⁴⁸Bet vi š tai sac ja: Meit, tava tic ba tevi gl busi, ej mier ! ⁴⁹Vi am v l run jot, n ca k ds pie sinagogas vec k un sac ja vi am: Tava meiti a mirusi, neapgr tini Vi u! ⁵⁰Bet J zus, dzird jis šos v rdus, sac ja meiti as t vam: Neb sties, tikai tici, un vi a tiks gl bta! ⁵¹Un Vi š, nam ieejot, neat va nevienam l dzi n kt, k vien P terim un J kabam, un J nim, un meiti as t vam, un m tei. ⁵²Bet visi raud ja un apraud ja vi u. Bet Vi š sac ja: Neraudiet, meitene nav mirusi, bet gu . ⁵³Un tie izsm ja Vi u, zin dami to, ka t mirusi. ⁵⁴Bet Vi š ma to aiz rokas un sauca, sac dams: Meiti , celies augš m! ⁵⁵Un vi as gars atgriez s; un vi a t da uzc l s. Un Vi š lika dot tai st. ⁵⁶Un vi as vec ki br n j s; un Vi š tiem pav l ja nesac t nevienam par notikušo.

Chapter 9

¹Bet Vi š, saacin jis divpadsmit apustu us, deva tiem sp ku un varu p r visiem aunajiem gariem un slim bu rst šanai. ²Un Vi š s t ja tos sludin t Dieva valst bu un dziedin t slimos. ³Un Vi š tiem sac ja: Ne emiet nek l dz ce : ne spie i, ne somu, ne maizi, ne naudu, ar divus sv rkus ne emiet l dz! ⁴Un k d m j j s ieiesiet, tur palieciet un no turienes neizejiet! ⁵Un ja k ds j s neuz em, tad, iziedami no t s pils tas, nokratiet putek us no sav m k j m par liec bu pret vi iem! ⁶Un izg juši vi i apstaig ja miestus, visur sludin dami eva liju un dziedin dami. ⁷Bet tetrarhs Herods, dzird dams par visu, ko Vi š dar ja, uztrauc s, jo daži run ja, ⁸Ka J nis esot uzc lies no miro iem; bet citi, ka Elijs par d jies; bet v l citi, ka k ds no senajiem praviešiem augš mc lies. ⁹Un Herods sac ja: J nim es nocirtu galvu; bet kas šis ir, par ko es dzirdu t das lietas, un mekl ja Vi u redz t. ¹⁰Un apustu i atgriezušies st st ja Vi am, ko visu vi i dar juši; un Vi š, mis tos l dz, aizg ja savrup tuksnešain viet , kas atrad s pie Betsaidas. ¹¹Daudzi audis, to uzzin juši, sekoja Vi am; un Vi š, pie mis tos, run ja vi iem Dieva valst bu, un tos, kam vajadz ja dziedin šanas, izdziedin ja. ¹²Bet diena s ka iet uz beig m; un tie divpadsmit, pieg juši Vi am, sac ja: Atlaid audis, lai vi i iet miestos un apk rt jos ciemos mekl t naksm jas un p rtiku, jo m s šeit esam tuksnešain viet . ¹³Bet Vi š tiem sac ja: Dodiet j s vi iem st! Bet tie atbild ja: Mums nav vair k k piecas maizes un divas zivis; vai atkal: M s iesim un nopirsim p rtiku visiem šiem aud m. ¹⁴Bet bija vi u ap pieci t kstoši v riešu. Un Vi š sac ja saviem m cek iem: Lieciet vi iem aps sties grup s pa piecdesmit! ¹⁵Un vi i t dar ja un novietoja visus. ¹⁶Bet Vi š, pa mis piecas maizes un divas zivis un paskat jies uz debes m, sv t ja t s un lauza, un deva saviem m cek iem, lai celtu aud m priekš . ¹⁷Un visi da un pa da; un ar p rpalikušaj m drusk m vi i pielas ja divpadsmit grozus. ¹⁸Un notika, ka Vi š viens pats l dza Dievu; ar m cek i bija pie Vi a; un Vi š tiem jaut ja, sac dams: Par ko audis mani uzskata? ¹⁹Vi i atbild ja un sac ja: Par J ni Krist t ju, bet citi par Eliju, bet v l citi, ka uzc lies viens no senajiem praviešiem. ²⁰Un Vi š tiem sac ja: Bet par ko j s mani turat? S manis P teris atbild ja, sac dams: Par Dieva Svaid to. ²¹Un Vi š tiem noliedza un pav l ja nevienam par to neteikt, ²²Sac dams: Cilv ka D lam vajadz s daudz ciest, un vec kie, un augstie priesteri, un rakstu m c t ji Vi u atmet s un nogalin s,

bet trešaj dien Vi š celsies augš m. ²³Bet Vi š run ja visiem: Ja k ds grib man sekot, tas lai aizliedz sevi un ik dienas em savu krustu, un seko man! ²⁴Jo kas grib s savu dv seli gl bt, tas to pazaud s, bet kas savu dv seli pazaud s manis d , tas to izgl bs. ²⁵Jo ko tas cilv kam l dz, ja vi š iemantos visu pasauli, bet pats sevi pazudin s un sev dar s zaud jumus? ²⁶Jo kas kaun sies manis un manas m c bas d , t Cilv ka D ls kaun sies, kad Vi š n ks sav un T va, un sv to e e u god b . ²⁷Patiesi es jums saku: daži no šeit st vošiem n vi nebaud s, iekams neb s skat juši Dieva valst bu. ²⁸Un notika, ka p c š s runas pag ja apm ram asto as dienas; un Vi š ma l dz P teri un J kabu, un J ni un uzka kaln , lai l gtu Dievu. ²⁹Un kad Vi š l dza Dievu, Vi a sejas izskats k uva cit ds, un Vi a ap rbs tapa balts un staroja. ³⁰Un, l k, divi v ri sarun j s ar Vi u; tie bija Mozus un Elijs. ³¹Vi i par d j s god b ; un tie run ja par Vi a gala norisi, ko Vi š piepild s Jeruzalem . ³²Bet P teris un tie, kas atrad s pie Vi a, bija miega nom kti; un uzmodušies tie redz ja Vi a god bu un divus v rus, st vot pie Vi a. ³³Un notika, kad tie g ja no Vi a, ka P teris, pats nezindams, ko run , sac ja J zum: M c t j, mums labi šeit; m s tais sim tr s teltis: Tev vienu un Mozum vienu, un Elijam vienu. ³⁴Vi am t run jot, par d j s m konis un ap noja vi us; un tie izbij s, kad m konis vi us apkl ja. ³⁵Un balss atskan ja padebes , sac dama: Šis ir mans m ais D ls, Vi u klausiet! ³⁶Un kad balss atskan ja, J zus tur atrad s viens pats. Un vi i klus ja un nevienam tan s dien s nesac ja nek par to, ko bija redz juši. ³⁷Bet notika n košaj dien , kad vi i nok pa no kalna, ka daudz aužu satika vi us. ³⁸Un, l k, k ds v rs aud s kliezda, sac dams: M c t j, l dzu Tevi, uzl ko manu d lu, jo vi š man ir vien gais! ³⁹Jo, l k, gars vi u satver; un vi š piepeši kliezdz, un tas vi u plosa un gr sta l dz put m, un nov rdzin tu v l negrib atst t. ⁴⁰Un es l dzu Tavus m cek us izdz t to, bet vi i nevar ja. ⁴¹Bet J zus atbild ja un sac ja: Ak netic g un izvirtus cilts, cik ilgi es v l b šu pie jums un cik ciet šu? Ved savu d lu šurp! ⁴²Un kad vi š n ca, aunais gars svaid ja vi u un gr st ja. ⁴³Bet J zus nor ja neš sto garu un izdziedin ja jaunekli, un atdeva vi u t vam. ⁴⁴Un visi br n j s par Dieva varen bu. Bet Vi š, kad visi v l br n j s par visu, ko Vi š dar ja, sac ja saviem m cek iem: Lieciet šos v rdus sav s sird s: Cilv ka D ls tiks nodots cilv ku rok s. ⁴⁵Bet vi i nesaprata šos v rdus, un tie palika apsl pti vi iem, lai vi i tos izprastu, un tie baid j s jaut t Vi am par šiem v rdiem. ⁴⁶Bet vi os rad s domas, kurš no vi iem ir tas liel kais? ⁴⁷Un J zus, redz dams vi u sirds domas, pa mis b rnu, novietoja to sev blakus, ⁴⁸Un Vi š tiem sac ja: Kas šo b rnu uz em man v rd , tas mani uz em; un kas uz em mani, tas uz em to, kas mani s t jis; jo kas maz ks starp jums visiem, tas b s liel kais. ⁴⁹Bet J nis run ja, sac dams: M c t j, m s redz j m k du Tav v rd izdzenam aunos garus; un m s vi am to noliedz m, jo vi š neseko mums l dz. ⁵⁰Un J zus sac ja vi am: Neliedziet, jo kas nav pret jums, tas ir ar jums. ⁵¹Bet notika, kad izpild j s Vi a uz emšanas diena, vi š v rsa savu seju, lai ietu uz Jeruzalemi. ⁵²Un Vi š s t ja pirms sevis v stnešus; un tie g ja un ieg ja k d samariešu pils t , lai sagatavotu Vi am (vietu). ⁵³Un tie Vi u neuz ma, jo Vi a seja bija v rsta, lai ietu uz Jeruzalemi. ⁵⁴Bet, to redzot, vi a m cek i J kabs un J nis sac ja: Kungs, ja tu v lies, m s teiksim, lai uguns n k no debes m un izn cina vi us. ⁵⁵Un Vi š pagriezies nor ja tos, sac dams: J s nezint, k da gara j s esat. ⁵⁶Cilv ka D ls nen ca dv seles pazudin t, bet pest t. Un vi i aizg ja uz citu pils tu. ⁵⁷Bet notika, ka tiem ejot pa ce u, k ds sac ja Vi am: Es sekošu Tev, kurp vien Tu iesi. ⁵⁸J zus sac ja vi am: Laps m ir alas, debess putniem – ligzdas, bet Cilv ka

D lam nav kur nolikt galvu. ⁵⁹Bet otram vi š sac ja: Seko man! Bet tas atbild ja: Kungs, at auj man vispirms noiet un apbed t savu t vu! ⁶⁰Un J zus vi am sac ja: auj mirušajiem aprakt savus miro us, bet tu n c un sludini Dieva valst bu! ⁶¹Un cits sac ja: Es sekošu Tev, Kungs, bet at auj man vispirms atvad ties no tiem, kas m j s! ⁶²J zus vi am sac ja: Neviena, kas savu roku pielicis arklam un skat s atpaka , nav der gs Dieva valst bai.

Chapter 10

¹P c tam Kungs noz m ja v l citus septi desmit divus un s t ja vi us pa diviem sava vaiga priekš vis s pils t s un viet s, kur Vi š dom ja iet. ²Un Vi š tiem sac ja: P aujam daudz, bet str dneiku maz. L dziet tad p aujas Kungu, lai Vi š s ta str dneikus sav p auj ! ³Ejiet! L k, es j s s tu k j rus vilku starp . ⁴Nenesiet l dz nedz naudas maku, nedz somu, nedz kurpes un nevienu ce nesveiciniet! ⁵Un kur j s k d nam ieiesiet, vispirms sakiet: miers šim namam! ⁶Un ja tur b s miera b rns, j su miers mit s p r vi u; bet ja n , tad tas atgriez sies j sos. ⁷Bet tan pat nam palieciat un diet, un dzeriet, kas vi iem ir, jo str dneiks ir savas algas cien gs! Nestaig jiet no vienas m jas otr ! ⁸Un ja j s ieiesiet k d pils t un j s tur uz ems, diet, ko jums liks priekš ! ⁹Un dziediniet slimos, kas tan ir, un sakiet vi iem: Dieva valst ba jums tuvu kl t! ¹⁰Bet ja j s ieiesiet k d pils t , un vi i j s neuz ems, izg juši t s gatv s, sakiet: ¹¹Pat putek us, kas no j su pils tas mums pielipuši, m s nokrat m uz jums; tom r to ziniet, ka Dieva valst ba ir tuvu! ¹²Es jums saku, ka Sodomai tai dien b s viegl k nek šai pils tai. ¹³B das tev, Horacina! B das tev Betsaida, jo, ja Tir un Sidon b tu notikuši tie br numi, kas notika j sos, tad t s jau sen, rupj s dr b s un pelnos s dot, gandar tu par gr kiem. ¹⁴Tieš m Tirai un Sidonai tiesas dien b s viegl k nek jums. ¹⁵Un tu, Kafarnauma, kas l dz debes m esi paaugstin ta, tiks nogremd ta l dz pat ellei. ¹⁶Kas j s klausa, tas mani klausa; un kas j s nicina tas nicina mani; bet kas mani nicina tas nicina to, kas mani s t jis. ¹⁷Bet tie septi desmit divi atgriez s un priec damies sac ja: Kungs, pat aunie gari mums Tav v rd padodas. ¹⁸Un Vi š tiem sac ja: Es redz ju s tanu k zibeni no debes m kr tam. ¹⁹L k, es jums devu varu p r katru ienaidnieka sp ku un sku un skorpiju sam šanai, un nekas jums nekait s. ²⁰Tom r nepriec jieties par to, ka gari jums pak auti, bet priec jieties, ka j su v rdi ierakst ti debes s! ²¹Tan pat br d Vi š gaviļ ja Sv taj Gar un sac ja: Es god ju Tevi, T vs, debess un zemes Kungs, ka Tu to apsl pi gudrajiem un m c t jiem, bet atkl ji mazajiem! Tieš m, T vs, jo tas Tev t labpaticis! ²²Mans T vs visu man atdevis; un neviens nezina, kas ir D ls, k tikai T vs; un kas ir T vs, k tikai D ls un kam D ls to v las atkl t. ²³Un Vi š, griezdamies pie saviem m cek iem, sac ja: Sv t gas t s acis, kas redz to, ko j s redzat! ²⁴Jo es jums saku, ka daudzi pravieši un ni i v l j s redz t, ko j s redzat, un nav redz juši, un dzird t to, ko j s dzirdat, un nav dzird juši. ²⁵Un, l k, k ds likumu pazin js piec l s, un, Vi u k rdin dams, sac ja: M c t j, ko man dar t, lai es iemantotu m ž go dz vi? ²⁶Bet Vi š tam sac ja: Kas bausl b rakst ts? K tu lasi? ²⁷Un tas atbild ja un sac ja: M li Kungu, savu Dievu, no visas savas sirds un no visas savas dv seles, un

ar visu savu spēku, un ar visu savu prātu, un savu tuvko - k sevi pašu. ²⁸Un Viš tam sac ja: Tu pareizi atbildi; dari to, un tu dzīvo! ²⁹Bet viš, grib dāms sevi attaisnot, sac ja Jzum: Un kas tad ir mans tuvkais? ³⁰Tad Jzus ies ka un sac ja: Kds cilvēks, iedams no Jeruzalemes uz Jriku, iekrita slepkavu rokās. Tie viņu aplaupja un ievainoja, un, atstājusi pusdzīvu, aizgāja. ³¹Bet gādājis, ka kds priesteris gāja pa to pašu ceļu, un, viņu ieraudzījis, pagāja garām. ³²Tpat ar levīti, kad bija tān vietā, viņu redzēdams, pagāja garām. ³³Bet kds samarietis, iedams savu ceļu, nonāca pie viņa, un, to ieraudzījis, apžaloja. ³⁴Un tas, piegājījis klāt, apsēja viņa brūces, ieliedams tān seļu un vīnu, un, uzcelis viņu savā lopā, aizveda to mājvietā un rādījis par viņu. ³⁵Bet otrdien viš, izvilcis divus denārijus, deva tos mājās saimniekam, sac dāms: Gādā viņu, un, ko tu vairāk izdosi, es, kad atgriezšos, atdošu tev. ³⁶Ktev šīet, kurš no šiem trim bija tuvkais tam, kas iekrita slepkavu rokās? ³⁷Un viš atbild ja: Tas, kas viņam parādīja šīrdību. Un Jzus viņam sac ja: Ej, un tu dari to pat! ³⁸Bet notika, ka, tālāk iedami, viņi nonāca kādā miestā; un kāda sieviete, vārds Marta, uz viņu savām. ³⁹Un viņai bija māsa, vārds Marija, kas, apsēdusies pie Kunga kājām, klausījās viņa vārdos. ⁴⁰Bet Marta, noplūjusies, lai viņu labāk apkalpotu, pienāca un sac ja: Kungs, vai Tev nē, ka mana māsa atstāj mani, lai es viena kalpotu? Saki viņai, lai viņa man palīdz! ⁴¹Un Kungs viņai atbild ja, sac dāms: Marta, Marta, tu rādīsi un plūsi par daudz lietām, ⁴²Bet tikai viena ir nepieciešama. Marija izvēlējusies sev labāko; tā viņai netiks atņemta.

Chapter 11

¹Un notika, ka Viš kādā vietā Dievu; un kad beidza, viens no viņa mācekļiem sac ja viņam: Kungs, mēģināsim Dievu lūgt, tāpat kā Jnis ar savus mācekļus mēģināja! ²Un Viš tiem sac ja: Kad jūs lūdzat Dievu, saki: Tāvs, svētī šīs lūgšanas! Lai atnāktava valstībā! ³Mūsu dienīšos maizī dod mums šodien! ⁴Un piedod mums mūsu grēkus, kā arī mūsu paši piedodam visiem saviem par dniekiem! Un neievēd mūs kārdināšanai! ⁵Un viš tiem sac ja: Ja kādam jums ir draugs un viš aizies pie tā nakts vidū un sacīs viņam: Draugs, aizdod man trīs maizes, ⁶Jo mans draugs no ceļā ienāca pie manis, un man nav ko viņam celt priekš. ⁷Bet tas atbild s, sac dāms: Neapgrābini mani, jo durvis jau aizslēgtas, un mani bērnī ir pie manis guļamistabā; es nevaru celties un tev dot. ⁸Un ja viš turpinās klauzīnēt, ja viš necelsies un nedos viņam draudzības dāvanu, es jums saku, ka tā neatlaidības dāvanā viš celsies un dos tam, cik tam vajag. ⁹Ar es jums saku: lūdziet, un jums tiks dots, meklējiet, tad jūs atradīsiet, klauzīniet, un jums tiks atvērta! ¹⁰Jo katrs, kas lūdz, saņem; un kas meklē, atrod; un kas klauzīnā, tam atver. ¹¹Bet ja kāds no jums lūdz no tava maizī, vai tad tas viņam pasniegs akmeni? Vai atkal zivi, un tas viņam zivs vietā pasniegs sku? ¹²Vai atkal, viš dos skorpiju, ja tas lūgs oļu? ¹³Ja nu jūs, bēdāmī auni, protiet dot saviem bērnīem labas dāvanas, cik daudz vairāk jūs, Tāvs, no debes mēģināsim labu garu tiem, kas Viu lūdz! ¹⁴Un Viš izdzina auno garu; un tas bija mēģinājums. Un kad auna gars bija izdzīts, mēģināja skaņot, un nē audis bērnī. ¹⁵Bet dažī no tiem sac ja: Viš

izdzen velnus ar Belcebula, velnu virsnieka, sp ku. ¹⁶Un citi, k rdin dami Vi u, pras ja Vi am z mi no debes m. ¹⁷Bet Vi š, redz dams to domas, sac ja tiem: Ikviena valsts, kas sav iekšien saš lusies, sabr k, un nams g žas p ri namam. ¹⁸Bet ja s tanam vairs nav vien bas sev , k tad past v s vi a valsts? Jo j s sak t, ka es izdzenu aunos garus ar Belcebulu. ¹⁹Bet ja es izdzenu aunos garus ar Belcebulu, ar ko tos izdzen j su b rni? T p c vi i b s j su ties t ji. ²⁰Bet ja es aunos garus izdzenu ar Dieva pirkstu, tad tieš m pie jums ir atn kusi Dieva valst ba. ²¹Ja stiprais apbru ojies sarg savu m ju, tad viss, kas vi am ir, paliek droš b . ²²Bet ja stipr ks par vi u atn k un uzvar to, tad tas pa em visas vi a bru as, uz kur m tas pa v s, un izdala savu laup jumu. ²³Kas nav ar mani, tas ir pret mani; un kas ar mani nesakr j, tas izš iež. ²⁴Kad neš stais gars atst j cilv ku, tad tas staig pa tuksnešain m viet m, mekl dams mieru, bet, neatradis to, tas saka: Es atgriez šos sav m jokl , no kura izg ju. ²⁵Un atn cis Vi š atrod to ar slotu izslauc tu un izgreznotu. ²⁶Tad vi š iet un em sev l dz septi us citus garus, kas aun ki par to; un tie tur dz vo; un š cilv ka p d j s lietas k st aun kas nek pirm s. ²⁷Bet notika, ka, Vi am t run jot, aužu pulk k da sieviete pacelt bals sac ja Vi am: Sv t gas t s miesas, kas Tevi nesušas, un kr tis, kas Tevi barojušas! ²⁸Un Vi š sac ja: Tieš m sv t gi tie, kas Dieva v rdu dzird un to izpilda. ²⁹Bet kad sapulc j s audis, Vi š s ka run t: Š cilts ir auna cilts; t mekl z mi, bet cita z me tai netiks dota k vien gi pravieša Jonasa z me. ³⁰Jo k Jonass bija z me nin viešiem, t cilv ka D ls b s šai ciltij. ³¹Dienvidu ni iene st v s ties ar š s cilts aud m un pazudin s tos, jo vi a n ca no pasaules gala klaus ties Salomona gudr bu; un, l k, te ir vair k nek Salomons! ³²Nin ves v ri st v s ties ar šo cilti un pazudin s to, jo vi i, Jonassam sludinot, gandar ja par gr kiem; un, l k, šeit ir vair k nek Jonass! ³³Sveci aizdedzin jis, neviens to neliek sl ptuv vai zem p ra, bet sve tur , lai tie, kas ien k, redz tu gaismu. ³⁴Tavas miesas gaisma ir tava acs. Ja tava acs ir vesela, ar visa tava miesa b s gaiša, bet ja t ir auna, tad visa tava miesa b s tumša. ³⁵T p c piel ko, ka gaisma, kas tev ir, nek st tumsa. ³⁶Ja tad visa tava miesa b s gaiša un tan neb s vietas tums bai, tad t b s visa gaiša, it k zibens spožums tevi apsp d tu. ³⁷Un kad Vi š t run ja, k ds farizejs l dza Vi u pie sevis pusdienot. Un Vi š ieg jis novietoj s. ³⁸Bet farizejs, sev p rdom dams, sac ja, k p c gan Vi š pirms šanas nemazg jas. ³⁹Bet Kungs sac ja vi am: Tagad j s, farizeji, t rat bi era un b odas rpusi, bet kas j su iekšien , tas ir pilns laup juma un vilt bas. ⁴⁰J s nepr t gie! Vai tad tas, kas rad ja rpusi, nerad ja ar to, kas iekšpus ? ⁴¹Patiesi, dodiet d vanu no t , kas jums p ri paliek, un, l k, viss jums b s t rs. ⁴²Bet b das jums, farizeji! J s dodat desmito tiesu no m tr m un r t m, un vis diem d rza augiem, bet atst jat neiev rotu taisn bu un Dieva m lest bu. Vienu vajadz ja dar t, bet ar otru neatst t. ⁴³B das jums, farizeji! Jums pat k pirm s vietas sinagog s un sveicieni tirgus laukumos. ⁴⁴B das jums, jo j s esat k neredzami kapi, un audis, to nezin dami, staig p r tiem. ⁴⁵Bet k ds no bausl bas prat jiem atbild ja Vi am, sac dams: M c t j, t run dams, Tu dari ar mums negodu. ⁴⁶Un Vi š tam sac ja: Ar jums, bausl bas m c t ji, b das! J s apgr tinat cilv kus nast m, ko vi i nesp j nest, bet paši j s pat ar vienu pirkstu nepieskaraties to sait m. ⁴⁷B das jums, kas ce at praviešiem pieminek us, bet j su t vi vi us nogalin ja! ⁴⁸Patiesi j s apliecin t, ka j s piekr tat savu t vu darbiem, jo tie vi us nogalin ja, bet j s ce at tiem pieminek us. ⁴⁹T p c ar Dieva gudr ba sac ja: Es s t šu vi iem praviešus un apustu us; un no tiem vi i dažus nogalin s un vaj s, ⁵⁰Lai visu praviešu asinis,

kas izlietas no pasaules radšanas, tiktu piepras tas no š s cilts, ⁵¹S kot ar bela asin m, l dz Zaharija asin m, kas g ja boj starp alt ri un sv tn cu. T s, es jums saku, tiks piepras tas no š s cilts. ⁵²B das jums, bausl bas m c t ji! Atzi as atsl gu j s pa m t, bet paši j s iekš neejat, un tiem, kas grib ieiet, j s to liedzat. ⁵³Bet kad Vi š to tiem sac ja, farizeji un bausl bas m c t ji s ka Vi am neatlaid gi uzmk ties un daudzrun b nom kt Vi a runu, ⁵⁴Tie uzgl n ja un mekl ja satvert Vi u v rdos, lai aps dz tu Vi u.

Chapter 12

¹Bet kad daudz aužu bija sapulc jušies, t ka tie gandr z viens otru samina, Vi š s ka run t saviem m cek iem: Sargieties no farizeju rauga, kas ir liekul ba! ²Jo nekas nav apsl pts, kas netiks atkl ts, un nekas nezins ms, kas nen ks zin ms. ³T p c, ko j s esat teikuši tums , to run s gaism ; un ko j s kambaros sac j t aus , tas tiks sludin ts no jumtiem. ⁴Un es jums, saviem draugiem, saku: neb stieties no tiem, kas non v miesu un p c tam vairs neko nesp j dar t! ⁵Bet es jums r d šu, no k jums j baid s: b stieties no t , kam vara p c non v šanas iemest ell . Tieš m, es saku jums: t baidieties! ⁶Vai piecus zvirbus nep rdod par diviem grašiem? Un neviens no tiem nav aizmirsts Dieva priekš . ⁷Bet ar visi j su galvas mati ir saskait ti. T p c neb stieties, j s esat v rt g ki nek daudzi zvirbu i. ⁸Un es jums saku: katru, kas mani atz s cilv ku priekš , to ar Cilv ka D ls apliecin s Dieva e e u priekš . ⁹Bet kas mani noliegs cilv ku priekš , tas tiks noliegts Dieva e e u priekš . ¹⁰Un katram, kas run pret Cilv ka D lu, tas tiks piedots, bet kas zaimo Sv to Garu, tam to nepiedos. ¹¹Bet kad vi i ved s j s sinagog s un iest žu, un vald bas priekš , ner p jieties par to, ko j s atbild siet vai ko teiksiet! ¹²Jo Sv tais Gars j s tan br d m c s, kas jums j run . ¹³Bet k ds no aužu pulka sac ja Vi am: M c t j, saki manam br lim, lai vi š dal s ar mani mantojum ! ¹⁴Un Vi š tam sac ja: Cilv k, kas mani iec lis jums par tiesnesi vai mantas dal t ju? ¹⁵Un Vi š sac ja tiem: Piel kojiet un sargieties no katras mantk r bas, jo ne no p rpiln bas un t , kas vi am ir, atkar ga vi a dz ve! ¹⁶Bet vi š tiem teica l dz bu, sac dams: K da bag ta cilv ka t rums deva bag tu ražu. ¹⁷Un vi š sev dom ja, sac dams: Ko lai es daru, jo man nav kur novietot savu ražu. ¹⁸Un vi š sac ja: Es dar šu t : nojaukšu savus š us un uzcelšu liel kus; un tur es sav kšu, kas man izaudzis un visu savu mantu. ¹⁹Un es sac šu savai dv selei: dv sele, tev mantas piekr tas ilgiem gadiem, atp ties, d, dzer un dz ro! ²⁰Bet Dievs sac ja vi am: Tu nepr t gais, šin nakt atpras s tavu dv seli no tevis, bet kam paliks tas, ko tu sakr ji? ²¹T iet tiem, kas kr j sev mantu, bet nav bag ts pie Dieva. ²²Un Vi š sac ja saviem m cek iem: T p c es jums saku: nebaidieties par savu dz v bu, ko j s d siet, nedz ar par savu miesu, ar ko j s rbsieties. ²³Jo dz v ba ir v rt g ka par bar bu, un miesa vair k par ap rbu! ²⁴V rojiet krauk us! Vi i nes j un nep auj, tiem nav ne kl ts, ne š a, bet Dievs tos uztur. Cik daudz v rt g ki par tiem esat j s? ²⁵Bet kas no jums r p joties var pagarin t savu augumu par vienu olekti? ²⁶Ja j s nesp jat pat vismaz ko, ko tad j s raiz jaties par citu? ²⁷emiet v r lilijas, k t s aug! T s nestr d un nev rpj, bet es jums saku: pat Salomons vis sav god b nebija t ap rbts k viena no t m. ²⁸Bet ja Dievs t rbj z li, kas šodien

t rum , bet r t tiek kr sn mesta, cik gan vair k j s, j s maztic gie! ²⁹T p c ar j s nejaut jiet, ko d siet vai ko dzersiet, un neuztraucieties! ³⁰Jo to visu mekl pasaules tautas. Bet j su T vs zina, ka visa t jums vajag. ³¹Lab k cenšaties vispirms p c Dieva valst bas un Vi a taisn bas, un viss tas tiks jums piedots kl t. ³²Nebaidies, mazais gan mpulci , jo j su T vam labpaticis dot jums valst bu! ³³P rdodiet savu mantu un dodiet nabagiem d vanas! G d jiet sev somas, kas nenoveco, un neizs kstošu mantu debes s, kur zag i netuvojas un kodes neboj ! ³⁴Jo kur j su manta, tur ar j su sirdis. ³⁵J su gurni lai ir apjozti un degoša l pa j su rok s! ³⁶Esiet l dz gi aud m, kas gaida savu kungu no k z m p rn kam, lai t l t atv rtu vi am, kad tas n ks un klaudzin s! ³⁷Sv t gi tie kalpi, kurus kungs p rn kot atrad s nomod . Patiesi es jums saku, ka vi š apjozies nos din s tos, un, tos apstaig dams, vi iem kalpos. ³⁸Un ja vi š n ktu otr nakts mai , un ja vi š n ktu trešaj sardzes mai un t vi us atrastu, tad sv t gi šie kalpi! ³⁹Bet tas jums j zina: ja nama t vs zin tu, kur stund zaglis n ks, tad vi š paliktu nomod un neat autu tam ielauzties sav nam . ⁴⁰T ar j s esiet gatavi, jo Cilv ka D ls n ks t d stund , kad j s to nedom jat. ⁴¹Bet P teris sac ja Vi am: Kungs, vai tu šo l dz bu saki mums vai visiem? ⁴²Un Kungs sac ja: K tev š iet, kas ir tas uztic gais un sapr t gais nama tur t js, ko Kungs iec lis savai saimei, lai vi š tai dotu laik kviešu m ru? ⁴³Sv t gs tas kalps, ko kungs atn cis atrad s t dar m. ⁴⁴Patiesi es jums saku: vi š iecels to p r visiem saviem pašumiem. ⁴⁵Bet ja šis kalps, sav sird sac dams: Mans kungs kav jas n kt, s ks sist kalpus un kalpones un d s, un dzers, un piedzersies, ⁴⁶Tad t kalpa kungs n ks tan dien , kad tas negaida, un stund , kuru tas nezina, un atdal s vi u, un dos tam t da u ar netic gajiem. ⁴⁷Bet šis kalps, kas zin dams sava kunga gribu, neb s sagatavojies un nepild s vi a pr tu, sa ems daudz sitienu. ⁴⁸Bet kas nezin dams dara to, kas sod ms, tas sa ems maz sitienu. Bet no katra, kam daudz dots, daudz ar pras s; un kam daudz uztic ts, no t daudz atpras s. ⁴⁹Es atn cu uguni mest uz zemi, un mana v l šan s ir, lai t iedegtos. ⁵⁰Bet man j krist s krist b : un k es ilgojos, kam r tas notiks! ⁵¹J s dom jat, ka es esmu n cis mieru nest virs zemes? Es jums saku n , bet š elšanos! ⁵²Jo no š laika pieci vien nam saš elsies: tr s pret diviem un divi pret trim. ⁵³Saš elsies t vs pret d lu un d ls pret savu t vu, m te pret meitu un meita pret m ti. V ram te pret savu vedeklu un vedekla pret savu v ram ti. ⁵⁴Bet aud m Vi š sac ja: Kad j s redzat rietumos pace amies m koni, j s t li sak t: b s lietus; un t ar notiek. ⁵⁵Un kad p š dienvidu v jš, j s sak t: b s karstums; un t notiek. ⁵⁶J s, lieku i, par debess un zemes izskatu j s protat spriest, bet k p c j s nespriežat par šo laikmetu? ⁵⁷Un k p c j s nespriežat paši no sevis, kas taisn gi? ⁵⁸Bet ja tu ej ar savu pretinieku pie priekšnieka, p lies jau ce no t atbr voties, lai vi š tevi neaizvestu pie tiesneša un tiesnesis nenodotu tevi tiesas izpild t jam, un tiesas izpild t js neiemestu tevi cietum ! ⁵⁹Es tev saku: no turienes tu neiziesi, kam r neb si samaks jis p d jo grasi.

Chapter 13

¹Bet tan pat laik atn ca daži un zi oja Vi am par galilejiešiem, kuru asinis Pil ts sajauca ar to upuriem. ²Un Vi š tiem atbild ja, sac dams: Vai j s dom jat, ka šie galilejieši bija liel ki gr cinieki

nek visi galilejieši, t p c ka vi iem t bij j cieš? ³Es jums saku: n ; bet ja j s par gr kiem negandar siet, visi t pat aiziesiet boj . ⁴Vai j s dom jat, ka tie asto padsmi, uz kuriem nog z s Siloes tornis un nosita vi us, bija vair k vain gi nek visi p r jie Jeruzalemes iedz vot ji? ⁵Es jums saku: n ; bet ja j s par gr kiem negandar siet, visi t pat aiziesiet boj . ⁶Un Vi š sac ja tiem šo l dz bu: K dam bija v es koks, iest d ts paša v na d rz ; un vi š n ca un mekl ja tan aug us, bet neatrada. ⁷Tad vi š sac ja v na d rza kop jam: L k, jau trešo gadu n ku mekl t aug us šai v es kok , bet neatrodu. T p c noc rt to, lai tas neaiz em zemi! ⁸Bet tas atbild ja vi am, sac dams: Kungs, atst j to v l šogad, kam r es to aprakšu un uzlikšu m slus, ⁹Varb t tas nes s aug us, bet ja n , tad n kotn tu nocirt si to. ¹⁰Un Vi š m c ja sabatos to sinagog . ¹¹Un, l k, sieviete: tai asto padsmi gadu bija slim bas gars; un vi a bija saliekta un nesp ja pat augšup paskat ties. ¹²J zus, ieraudz jis vi u, pasauca to pie sevis un sac ja tai: Sieviete, tu esi atbr vota no savas slim bas. ¹³Un Vi š uzlika tai rokas; un t da t uzc l s un godin ja Dievu. ¹⁴Bet sinagogas priekšnieks, sa dzis, ka J zus dziedin ja sabat , s ka run t aud m, sac dams: Ir sešas dienas, kur s j str d ; tan s n ciet un dziedinieties, bet ne sabat ! ¹⁵Bet Kungs atbild ja vi am, sac dams: J s, lieku i, vai katrs no jums sabat neatraisa savu v rsi vai zeli no siles un neved dzirdin t? ¹⁶Bet vai nevajadz ja sabat atrais t no š m sait m šo brahama meitu, kuru s tans bija saist jis, l k, jau asto padsmi gadu? ¹⁷Un kad Vi š to pateica, visi Vi a pretinieki nosarka, bet visa tauta priec j s par visu, ko Vi š vareni dar ja. ¹⁸Un Vi š sac ja: Kam l dz ga Dieva valst ba? Ar ko lai es to sal dzinu? ¹⁹T l dz ga sinepju graudi am, ko cilv ks pa ma un ies ja sav d rz ; un tas auga un k uva liels koks; un debess putni m joja t zaros. ²⁰Un v l Vi š sac ja: Ar ko lai es sal dzinu Dieva valst bu? ²¹T l dz ga raugam, kuru sieviete pa ma un iejauca trijos m ros miltu, kam r viss sar ga. ²²Un Vi š, turpin dams ce u uz Jeruzalemi, apstaig ja pils tas un miestus m c dams. ²³Bet k ds sac ja Vi am: Kungs, vai maz ir to, kas tiks pest ti? ²⁴P lieties ieiet caur šauraj m durv m, jo, es jums saku, daudzi mekl s ieiet, bet nevar s. ²⁵Jo kad nama t vs b s ieg jis un durvis nosl dzis, tad j s, r st v dami, s ksiet pie durv m klauv t, sac dami: Kungs, atver mums! Tad Vi š, atbild dams jums, sac s: Es nezinu, no kurienes j s esat. ²⁶Tad j s s ksiet run t: M s Tav kl tb tn d m un dz r m, un Tu m c ji m su iel s. ²⁷Un Vi š jums sac s: Es nezinu, no kurienes j s esat; ejiet prom no manis, j s, visi auna dar t ji! ²⁸Tur b s raud šana un zobu griešana, kad redz siet brahamu un z ku, un J kabu, un visus praviešus Dieva valst b , bet sevi izmestus r . ²⁹Un n ks no austrumiem un rietumiem, no zieme iem un dienvidiem un ie ems vietu Dieva valst b ! ³⁰Un, l k, ir p d jie, kas b s pirmie, un ir pirmie, kas b s p d jie. ³¹Tan pat dien n ca daži farizeji un sac ja Vi am: Aizej un aizce o no šejienes, jo Herods grib Tevi non v t! ³²Un Vi š tiem sac ja: Ejiet un sakiet šim lapsai: l k, es izdzenu aunos garus un dziedinu slimos šodien un r t, bet trešaj dien es pabeigšu. ³³Tom r man šodien un r t, un n košaj dien j b t ce , jo nepiedienas pravietim rpus Jeruzalemes iet boj . ³⁴Jeruzaleme, Jeruzaleme, kas nokauj praviešus un akme iem nom t tos, kas pie tevis s t ti! Cik reizes es grib ju sav kt tavus b rnus, k putns sav c savus c us zem sp rniem, bet tu to negrib ji! ³⁵L k, j su nams tiks jums atst ts tukšs. Bet es jums saku: j s mani neredz siet, kam r n ks laiks, kad j s sac siet: Sv t gs, kas n k Kunga v rd !

Chapter 16

¹Bet Vi š sac ja ar saviem mcek iem: Kds cilvks bija bagts, un tam bija mantas p rvaldnieks. Un šis tika vi am aps dz ts, it k tas izš iežot t mantu. ²Un vi š, to pasaucis, sac ja tam: Ko es dzirdu par tevi? Dod nor inu par mantas p rvald šanu, jo tu p rvaldnieks vairs nevar si b t! ³Bet p rvaldnieks sac ja sev : Ko lai es daru, jo mans kungs at em man mantas p rvald šanu? Rakt es nesp ju, ubagot kauns. ⁴Es zinu, ko dar t, lai vi i mani uz emtu sav s m j s, kad b šu atcelts no p rvald šanas. ⁵Un vi š, ataicin jis pa vienam sava kunga par dniekus, sac ja pirmajam: Cik tu esi manam kungam par d ? ⁶Un tas vi am sac ja: Simts mucu e las. Un vi š tam sac ja: em savu par da z mi, aps sties t l t un raksti piecdesmit! ⁷Tad vi š sac ja otram: Bet tu cik esi par d ? Tas atbild ja: Simts m ru kviešu. Vi š tam sac ja: em savu z mi un raksti asto desmit! ⁸Un kungs paliel ja netaisn go p rvaldnieku, ka vi š gudri dar jis, jo š s pasaules b rni ir atjaut g ki sav cilt nek gaismas b rni. ⁹Un es jums saku: ieg stiet sev draugus no netaisnas bag t bas, lai tad, kad j su pietr ks, uz emtu j s m ž gajos m jok os. ¹⁰Kas uztic gs vismaz kaj s liet s, tas uztic gs ar liel s, un kas ir netaisns vismaz kaj s liet s, tas ar netaisns liel s. ¹¹Ja jau j s netaisnas bag t bas liet s neesat bijuši uzticami, kas lai jums uztic to, kas ir patiess, ¹²Un ja j s sveš s liet s neesat bijuši uzticami, kas jums dos to, kas ir j su? ¹³Neviens kalps nevar diviem kungiem kalpot: vai nu vi š vienu n d s un citu m l s, vai vienam pak ausies un otru atmet s. J s nevarat kalpot Dievam un bag t bai. ¹⁴Bet to visu dzird ja farizeji, kas bija mantk r gi; un tie izsm ja Vi u. ¹⁵Un Vi š tiem sac ja: J s esat t di, kas sevi attaisno cilv ku priekš , bet Dievs paz st j su sirdis, jo kas cilv kiem augsts, tas Dieva priekš ir negant ba. ¹⁶Bausl ba un pravieši turpin j s l dz J nim; no t laika tiek sludin ta Dieva valst ba, un katrs ar sp ku laužas tan . ¹⁷Bet dr z k debess un zeme zud s, nek viena z me no bausl bas atkrit s. ¹⁸Katrs, kas š iras no savas sievas un apprec citu, p rk pj laul bu; un tas, kas apprec t du, kas no v ra š irta, p rk pj laul bu. ¹⁹Bija k ds bag tnieks, kas rb s purpur un smalk audekl un katru dienu lepni dz roja. ²⁰Un bija k ds nabags, v rd L cars, kas gul ja pie vi a durv m un bija augo u pilns. ²¹Vi š grib ja st druskas, kas krita no bag tnieka galda; un neviens vi am t s nedeva, bet su i n ca un laiz ja vi a augo us. ²²Bet notika, ka nomira nabadz gais; un e e i aiznesa vi u brahama kl p . Bet nomira ar bag tais un tika paglab ts ell . ²³Mokas ciezdams, vi š pac la savas acis un t lien ieraudz ja brahamu un L caru vi a kl p . ²⁴Tad vi š sauca, sac dams: T vs, braham, apž lojies par mani un s ti L caru, lai vi š, sava pirksta galu den iem rcis, dzes manu m li, jo es ciešu mokas šais liesm s! ²⁵Un brahams sac ja vi am: Atminies, d ls, ka tu savu labumu sa mi, b dams dz vs, turpret L cars - aunu. Tagad vi š tiek iepriecin ts, bet tev j cieš mokas. ²⁶Un pie tam starp mums un jums atrodas liels bezdibenis, t ka tie, kas no šejienes v l tos aiziet pie jums, to nesp tu, t pat ar p riet no jums pie mums. ²⁷Un vi š sac ja: Tad es l dzu tevi, t vs, s ti vi u mana t va nam , ²⁸Jo man pieci br i; lai vi š tos br dina, ka ar tie nenon k šai moku viet ! ²⁹Un brahams sac ja tam: Tiem ir Mozus un pravieši, lai vi i klausu tos! ³⁰Bet tas sac ja: N , brahama t v, bet ja k ds no mirušajiem aiziet pie tiem, tad vi i gandar tu par gr kiem! ³¹Bet vi š tam sac ja: Ja tie Mozu un praviešus neklausu, tad ar , ja k ds no miro iem uzceltos, tie netic s.

Chapter 17

¹Un Vi š sac ja saviem m cek iem: Nav iesp jams, ka apgr c ba nen ktu; bet b das tam, caur ko t n k! ²Lab k t dam b tu, ja vi am uzk rtu kakl dzirnakmeni un iemestu j r , nek vi š apgr cina vienu no šiem mazajiem. ³Piel kojiet paši sevi! Ja tavs br lis gr ko pret tevi, pam ci vi u! Bet ja tas to nož lo, piedod tam! ⁴Un ja vi š septi as reizes dien gr kotu pret tevi un septi as reizes grieztos pie tevis, sac dams: es nož loju, tad piedod tam! ⁵Un apustu i sac ja Kungam: Vairo m su tic bu! ⁶Bet Kungs sac ja: Ja jums b tu tic ba k sinepju gaudi š un j s sac tu šim z dt rpu kokam: izraujies un p rst dies j r , tad tas jums paklaus tu. ⁷Bet kurš no jums, kam ir kalps, ar js vai gans, kad tas p rn ks no lauka, sac s vi am: t l t n c un s dies pie galda? ⁸Vai vi š tam neteiks: pagatavo man dienu un apjoz priekšautu, un apkalpo mani, kam r es d šu un dzeršu; un p c tam tu d si un dzersi. ⁹Un vai vi š izsaka pateic bu tam kalpam, ka tas dar ja to, ko tam pav l ja? ¹⁰Es nedom ju. T ar j s, kad izpild siet visu, kas jums uzdots, sakiet: M s esam neder gi kalpi, m s dar j m to, ko mums vajadz ja dar t. ¹¹Un, ejot uz Jeruzalemi, notika, ka Vi š g ja caur Samarijas un Galilejas vidieni. ¹²Un k d miest ieejot, Vi am pretim n ca desmit spit l gi v rieši, kas apst j s not l m. ¹³Un pacelt bals sac ja: J zu, M c t j, apž lojies par mums! ¹⁴To ieraudz jis, Vi š sac ja: Ejiet un par dieties priesteriem! Un notika, ka, tiem ejot, vi i k uva t ri. ¹⁵Bet viens no tiem, redz dams, ka vi š izdziedin ts, griez s atpaka un ska bals godin ja Dievu, ¹⁶Un nokrita uz sava vaiga pie Vi a k j m, un pateic s; un tas bija samarietis. ¹⁷Bet J zus atbild ja un sac ja: Vai desmit nek uva veseli? Kur ir devi i? ¹⁸Nav neviens atradies, kas b tu atgriezies un Dievam godu devis, k vien šis svešinieks. ¹⁹Un Vi š tam sac ja: Celies un ej, jo tava tic ba tev pal dz jusi! ²⁰Bet farizeji jaut ja Vi am: Kad n ks Dieva valst ba? Vi š tiem atbild ja un sac ja: Dieva valst ba nen k redzam veid . ²¹Un ar neteiks: L k, še ir, vai, l k, tur ir, jo, l k, Dieva valst ba ir j sos pašos. ²²Un Vi š sac ja saviem m cek iem: N ks dienas, kad j s alksiet redz t vienu Cilv ka D la dienu, bet neredz siet. ²³Un jums sac s: L k, še ir, un, l k, tur ir! Neejiet tur un neseko jiet tam! ²⁴Jo k zem debes m uzliesmojis zibens apsp d to, kas zem debes m ir, t b s Cilv ka D ls sav dien . ²⁵Bet vispirms Vi am daudz vajag ciest un no š s cilts atmestam k t. ²⁶Un k tas bija Noasa dien s, t tas b s ar Cilv ka D la dien s. ²⁷Tie da un dz ra; prec ja sievas un izdeva pie v ra l dz pat tai dienai, kad Noass ieg ja š irst ; un tad n ca denspl di un izn cin ja visu. ²⁸T pat, k tas notika Lata dien s: da, dz ra, pirka un p rdeva, st d ja un b v ja; ²⁹Bet tai dien , kad Lats izg ja no Sodomas, lija uguns un s rs no debes m un izn cin ja visus. ³⁰Gluži t pat b s tai dien , kad par d sies Cilv ka D ls. ³¹Ja k ds tan stund b s uz jumta, bet vi a lietās - nam , tas lai nek pj zem t s pa emt, un ja kas t rum , tas lai neatgriežas atpaka ! ³²Pieminiet Lata sievu! ³³Kas savu dz v bu cent sies gl bt, tas to pazaud s, bet kas to pazaud s, tas to atg s. ³⁴Es jums saku: tan nakt divi b s vien gult : vienu uz ems, bet otru atst s. ³⁵Divas kop mals: vienu uz ems un otru atst s; divi b s t rum : vienu uz ems un otru atst s. ³⁶Tad m cek i jaut ja Vi am, sac dami: Kur, Kungs? ³⁷Vi š tiem sac ja: Visur, kur miesa, salas s ar rg i.

Chapter 18

¹Bet v l Vi š tiem st st ja l dz bu par to, ka vienm r vajag Dievu l gt un nepagurt, ²Sac dams: Vien pils t bija k ds tiesnesis, kas Dieva nebij s un no cilv kiem nekaun j s. ³Bet k da atraitne bija tan pils t ; un vi a n ca pie vi a un sac ja: Aizst vi mani pret manu pretinieku! ⁴Un tas ilgu laiku negrib ja. Bet p c tam vi š sev sac ja: Lai gan es Dieva nebaidos un no cilv kiem nekaunos, ⁵Tom r, lai š atraitne mani neapgr tin tu, es spried šu tiesu, ka vi a, beig s atn kusi, neuzbruktu man. ⁶Bet Kungs sac ja: Klausieties, ko netaisnais tiesnesis saka! ⁷Un vai Dievs lai nespriestu taisn gu tiesu saviem izredz tajiem, kas dienu un nakti Vi u piesauc, un neb tu paciet gs ar vi iem? ⁸Es jums saku, ka Vi š dr z tiem spried s taisn gu tiesu. Tom r, k r d s, vai Cilv ka D ls atn cis atrad s tic bu virs zemes? ⁹Bet tiem, kas sevi uzskat ja taisn gus esam un citus nicin ja, Vi š sac ja šo l dz bu: ¹⁰Divi cilv ki ieg ja sv tn c Dievu l gt. Viens bija farizejs un otrs muitnieks. ¹¹Farizejs nost jies sev t l dza: Es tev pateicos, Dievs, ka es neesmu t ds, k citi cilv ki: laup t ji, netaisn gi, laul bas p rk p ji vai ar k šis muitnieks! ¹²Es gav ju divreiz ned un dodu desmito tiesu no visa, kas man ir. ¹³Bet muitnieks, t l k st v dams, negrib ja pat acis pacelt pret debes m, bet, sitot pie sav m kr t m, sac ja: Dievs, esi man, gr ciniekam ž l gs! ¹⁴Es jums saku: šis aizg ja sav s m j s attaisnots, bet tas ne. Jo katrs, kas sevi paaugstina, tiks pazemin ts. ¹⁵Bet ar b rnus Vi am atnesa, lai Vi š tiem pieskartos. Kad m cek i to redz ja, tie nor ja tos. ¹⁶Bet J zus pasauca vi us un sac ja: Laidiet b rnus pie manis n kt un neliedziet vi iem to, jo t diem pieder Dieva valst ba! ¹⁷Patiesi es jums saku: kas Dieva valst bu nepie ems k b rns, tas tan neieies. ¹⁸Un k ds priekšnieks jaut ja Vi am, sac dams: Labais M c t j, kas man j dara, lai es iemantotu m ž go dz vi? ¹⁹Bet J zus vi am sac ja: K p c tu mani sauc par labo? Nevienš nav labs, k vien gi Dievs. ²⁰Bauš us tu zini: tev neb s nokaut; tev neb s laul bu p rk pt; tev neb s zagt; tev neb s nepatiesu liec bu dot; tev b s t vu un m ti god t. ²¹Tas sac ja: To visu esmu izpild jis kopš jaun bas. ²²J zus, to dzird dams, sac ja vi am: V l viena tev tr kst: p rdod visu, kas tev pieder, un dod nabagiem, tad tev b s manta debes s, un n c, seko man! ²³To dzird dams, vi š noskuma, jo bija oti bag ts. ²⁴Bet J zus, redz dams vi u noskumušu, sac ja: Cik gr ti tiem, kam nauda, ieiet Dieva valst b ! ²⁵Viegl k kamilim iziet caur adatas aci, nek bag tam ieiet Dieva valst b . ²⁶Tad tie, kas dzird ja, sac ja: Un kas tad var k t pest ts? ²⁷Vi š tiem sac ja: Kas cilv kiem nav iesp jams, tas iesp jams Dievam. ²⁸Bet P teris sac ja: L k, m s visu atst j m un sekoj m Tev. ²⁹Vi š tiem teica: Patiesi es jums saku: nav neviena, kas atst jis m ju vai vec kus, vai br us, vai sievu, vai b rnus Dieva valst bas d . ³⁰Un kas nesa em daudz vair k jau šin laik , bet n košaj m ž m ž go dz vi. ³¹Bet J zus ma tos divpadsmit sev l dz un sac ja vi iem: L k, m s ejam uz Jeruzalemi; un viss izpild sies, ko pravieši rakst juši par Cilv ka D lu. ³²Jo Vi u nodos pag niem un apsmies, un šaust s, un apsp aud s, ³³Un p c šaust šanas Vi u non v s, bet trešaj dien Vi š celsies augš m. ³⁴Bet no t vi i neko nesaprata; un šis v rds palika tiem apsl pts; un vi i neaptv ra to, kas tika run ts. ³⁵Bet notika, kad Vi š tuvoj s J rikai, k ds aklais s d ja ce mal un ubagoja. ³⁶Un, kad vi š dzird ja aužu pulku gar m ejam, tas jaut ja, kas tas ir. ³⁷Bet vi am pateica, ka J zus N carietis iet gar m. ³⁸Tad vi š sauca, sac dams: J zu, D vida D ls, apž lojies par mani! ³⁹Bet tie, kas g ja priekš , nor ja

vi u, lai vi š ciestu klusu. Bet vi š v l ska k sauca: D vida D ls, apž lojies par mani! ⁴⁰Tad J zus apst jies lika vi u atvest pie sevis. Un kad tas tuvoj s, vi š jaut ja tam, ⁴¹Sac dams: Ko tu gribi, lai es tev daru? Bet vi š sac ja: Kungs, lai es redzu! ⁴²Un J zus sac ja vi am: Topi redz gs, tava tic ba tevi gl busi. ⁴³Un t da vi š k uva redz gs un, Dievu godin dams, sekoja Vi am. Un visa tauta, to redz dama, godin ja Dievu.

Chapter 19

¹Un Vi š, ieg jis J rik , g ja tai cauri. ²Un, l k, k ds cilv ks, v rd Zahejs, kas bija muitnieku priekšnieks un bag ts, ³Mekl ja J zu redz t, kas Vi š ir, un nevar ja aužu d , jo bija mazs augum . ⁴Un tas, paskr jis uz priekšu, uz k pa v es kok , lai Vi u redz tu, jo tur Vi am bija j iet gar m. ⁵Un kad J zus atn ca tai viet , Vi š, uz augšu paskat jies, ieraudz ja to un sac ja vi am: Zahej, k p steigšus zem , jo šodien man j paliek tav nam ! ⁶Un tas steigšus nok pa un uz ma Vi u ar prieku. ⁷To redzot, visi kurn ja, sac dami, ka Vi š apmeties pie gr c ga cilv ka. ⁸Bet Zahejs piec lies sac ja Kungam: L k, Kungs, pusi no savas mantas es atdodu nabagiem; un es atdošu etrk rt gi, ja es k dam to b tu nokr pis. ⁹J zus sac ja vi am: Šodien šim namam notikusi pest šana, jo ar šis ir brahama d ls. ¹⁰Jo Cilv ka D ls n cis mekl t un pest t to, kas bija zudis. ¹¹Tiem klausoties, Vi š turpin ja un sac ja l dz bu, jo Vi š bija tuvu Jeruzalemei; un tie dom ja, ka Dieva valst ba t li par d sies. ¹²Vi š sac ja: K ds dižcilt gs cilv ks aizg ja t l s zem s, lai ieg tu sev valsti un atgrieztos atpaka . ¹³Un vi š, pasaucis savus desmit kalpus, deva tiem desmit minas un sac ja vi iem: Tirgojieties, kam r es p m kšu! ¹⁴Bet vi a pilso i ien da to; un tie s t ja s t us vi am paka un sac ja: M s nev lamies, ka šis vald tu p r mums. ¹⁵Un notika, ka vi š, valsti ieguvis, atgriez s atpaka un lika pasaukt kalpus, kuriem vi š bija devis naudu, lai uzzin tu, cik katrs ietirgojis. ¹⁶Tad n ca pirmais un sac ja: Kungs, tava mina nopeln ja desmit minas. ¹⁷Vi š tam sac ja: Pareizi, labais kalps, tu biji uzticams maz s liet s; tu vald si p r desmit pils t m. ¹⁸Un otrs atn ca un sac ja: Kungs, tava mina nopeln ja piecas minas. ¹⁹Un vi š tam sac ja: Ar tu valdi p r piec m pils t m. ²⁰Un v l cits n ca un sac ja: Kungs, še ir tava mina. Es to biju noglab jis sviedraut . ²¹Jo es baid jos tevis, t p c ka tu esi bargs cilv ks: tu em, ko neesi nolīcis, un p auj, ko neesi s jis. ²²Vi š sac ja tam: Nekrietnais kalps, ar tavu muti es tevi ties ju. Tu zin ji, ka esmu bargs cilv ks, kas em, ko nav nolīcis, un p auj, ko nav s jis. ²³Un k p c tu neatdevi manu naudu mai gald , lai es p rn cis atpras tu to ar aug iem! ²⁴Un kl tesošiem vi š teica: At emiet vi am minu un dodiet tam, kam desmit minas! ²⁵Un tie sac ja vi am: Kungs, vi am jau desmit minas! ²⁶Bet es jums saku: katram, kam ir, tiks dots, lai vi am b tu p rpiln ba; bet no t , kam nav, tiks emts ar tas, kas vi am ir. (Mt.13,12; 25,29; Mk.4,25) ²⁷Bet tos manus ienaidniekus, kas negrib ja, lai es p r vi iem vald tu, atvediet šurp un nogaliniet man priekš ! ²⁸Un to teicis, Vi š, iedams uz Jeruzalemi, turpin ja ce u. ²⁹Un notika, kad Vi š tuvoj s Betf gai un Bet nijai pie kalna, kas saucas Ol vkalns, ka Vi š s t ja divus savus m cek us, ³⁰Sac dams: Ejiet uz miestu, kas j su priekš ! Un j s ieiedami atrad siet piesietu ze a m tes kume u, uz kura v l neviens cilv ks

nav s d jis; atraisiet to un atvediet! ³¹Un ja k ds j s jaut s, k p c j s to atrais t, tad sakiet vi am t : Kungs v las t pakalpojumu. ³²Un tie, kas bija s t ti, aizg ja un atrada kume u st vam, k vi š tiem bija sac jis. ³³Bet kad vi i rais ja kume u va , t pašnieki sac ja tiem: K p c j s atrais t kume u? ³⁴Un vi i atbild ja: Kungam to vajag. ³⁵Un vi i atveda to pie J zus. Un vi i, savas dr bes kume am uzkl juši, uzs din ja J zu. ³⁶Bet, Vi am j jot, tie izkl ja savas dr bes ce . ³⁷Un kad Vi š jau tuvoj s Ol vkalna nog zei, viss m cek u pulks s ka priec gi ska bals godin t Dievu par visiem br numiem, ko vi i bija redz juši, ³⁸Sac dami: Sv t gs, ni š, kas n k Kunga v rd ! Miers debes s un gods augst b ! ³⁹Un daži farizeji aužu pulk sac ja Vi am: M c t j, apsauc savus m cek us! ⁴⁰Vi š tiem sac ja: Es jums saku: ja vi i klus tu, kliegtu akme i. ⁴¹Un Vi š, pien cis tuv k un uzl kodams pils tu, raud ja par to, sac dams: ⁴²Kaut jel ar tu atz tu un pat šin tav dien , kas pie tava miera vajadz gs! Bet tagad tas apsl pts tav m ac m: ⁴³Jo n ks dienas p r tevi, kad tavi ienaidnieki aplenks tevi va iem; un tie ielenks tevi un spied s tevi no vis m pus m; ⁴⁴Un vi i nospied s tevi zem un tavus b rnus, kas tev ir, un neatst s tev akmeni uz akmens, t p c ka tu neatzini savas piemekl šanas dienu. ⁴⁵Un Vi š, ieg jis sv tn c , s ka dz t r tos, kas tan p rdeva un pirka, ⁴⁶Sac dams vi iem: Ir rakst ts: mans nams ir l gšanas nams, bet j s esat padar juši to par slepkavu bedri. (Is.56,7; Jer.7,11) ⁴⁷Un vi š katru dienu m c ja sv tn c . Bet augstie priesteri un rakstu m c t ji, un tautas priekšnieki mekl ja Vi u non v t; ⁴⁸Un tie neizprata, ko Vi am dar t, jo visa tauta neatlaid gi klaus j s Vi .

Chapter 20

¹Un notika, kad Vi š k d dien sv tn c m c ja tautu un sludin ja tai eva liju, ka augstie priesteri un rakstu m c t ji kop ar vec kajiem sapulc j s ²Un jaut ja Vi am, sac dami: Saki mums, k var Tu to dari, vai kas ir, kas Tev šo varu devis? ³Bet J zus atbild ja un sac ja vi iem: Ar es jums jaut šu vienu v rdu. Atbildiet man: ⁴Vai J a krist ba bija no debes m, vai no cilv kiem? ⁵Bet vi i sev dom ja, sac dami: Ja m s teiksim: no debes m, Vi š mums sac s: K p c tad j s netic j t vi am? ⁶Bet ja m s teiksim: no cilv kiem, tad visa tauta m s nom t s akme iem, jo vi a p rliecin ta, ka J nis ir pravietis. ⁷Un vi i atbild ja: M s nezin m, no kurienes. ⁸Un J zus sac ja vi iem: Ar es jums nesaku, k var es to daru. ⁹Bet Vi š s ka st t tautai š du l dz bu: K ds cilv ks iest d ja v na d rzu un iznom ja to v nkopjiem, bet pats palika t lum ilg ku laiku. ¹⁰Sav laik vi š aizs t ja savu kalpu pie str dnekiem, lai tie dotu vi am no v na d rza aug iem. Bet tie sita vi u un aizs t ja tukš . ¹¹Un vi š aizs t ja v l otru kalpu. Bet tie ar šo sita, apsm ja un aizs t ja tukš . ¹²Un vi š aizs t ja v l trešo, bet ar šo tie ievainoja un izmeta r . ¹³Tad v na d rza kungs sac ja: Ko man dar t? Es s t šu savu m o d lu; varb t, redz dami to, tie vi u iev ros. ¹⁴Kad str dneiki ieraudz ja vi u, tie sev dom ja un sac ja: Šis ir mantinieks; nogalin sim vi u, un mantojums b s m su! ¹⁵Un tie, izmetuši vi u no v na d rza r , non v ja to. Ko nu gan dar s tiem v na d rza kungs? ¹⁶Vi š atn ks un izn cin s šos d rzniekus un v na d rzu atdos citiem. To dzird dami, tie sac ja Vi am: Tas nedr kst notikt! ¹⁷Bet Vi š, tos uzl kodams, sac ja: ko

tad tas nozīm, kas rakstīs: akmens, ko atmeta namdari, kura par stakmeni? ¹⁸Katrs, kas uz šo akmeni kritīs, sašūds, bet uz ko tas kritīs, to sadragās. (Ps.117,22; Is.28,16; Mt.21,42; Apd.4,11; Rom.9,33; 1.Pt.2,7) ¹⁹Un augstie priesteri un rakstnieki, saprazdami, ka Višpar tiem runā šodien, tan patstund meklēja pielikt pie Viarokas, bet baidījās tautas. ²⁰Un tie, novrodami Viu, stāja spieģus, kas izlikās taisngi, lai notvertu Viu vrdos un nodotu Viu priekšniecībai un zemes sava varai. ²¹Un tie jautāja Viam, sacdami: Mēcētji, mēs zinām, ka tu pareizi runā un mēci, un neskaties uz personu, bet patiesībā mēci Dieva ceļu; ²²Vai mums atauts maksāt nodokļus eizaram, vai nē? ²³Bet Viš, izpratis to viltību, sacja viņiem: Kāpēc jūs mani kardināt? ²⁴Par diem man denriju! Kā tātals un virsraksts uz tās? Tie atbildēja Viam, sacdami: eizara! ²⁵Un Viš tiem sacja: Tad atdodiet eizaram, kas ir eizara, un Dievam, kas ir Dieva! ²⁶Un tie nespēja notvert Viu vrdos tautas priekšun, izbrīnījušies par Viatbildi, apklusā. ²⁷Bet tad pienāca daži no saducejiem, kas noliedza augšmcelšanos, un jautāja Viam, ²⁸Sacdami: Mēcētji, Mozus mums rakstījis: jākam nomirst brālis, kam sieva, bet nav bērnu, tad lai viņa brālis apprecē sievu un rada savam brālim pēcnācējus! ²⁹Bija septi brāļi. Pirmais apprecēja sievu un, bērns bez bērniem, nomira. ³⁰Un nākošais apprecēja viņu un nomira, bērns ar bērniem. ³¹Un trešais apprecēja viņu; tātāt visi septi brāļi, neatstādami bērnu, nomira. ³²Beigās pēc visiem nomira sieva. ³³Kā sieva viņa brāļu augšmcelšanā brādis, jo septi brāļi viņa bijusi sieva? ³⁴Un Jēzus viņiem sacja: Šīs pasaules bērni precējas un tiek precēti. ³⁵Bet tie, kas tiks atzīti augšmcelšanā un tās dzīvības, ne precēsies, ne sievas ēms. ³⁶Un ar mirtīviem vairs nevarēs, jo tie lūdz ē eiem; un viņi ir Dieva bērni, jo tie ir augšmcelšanās bērni. ³⁷Bet kā miro i celsies augšm, uz to norādīja ar Mozus pierādīšanu, kur viņš sacja: Kungs ir brahama Dievs un zka Dievs, un Jkaba Dievs. ³⁸Bet Viš nav mirušo, bet dzīvo Dievs, jo Viam visi dzīvo. ³⁹Bet daži rakstnieki atbildēja Viam, sacdami: Mēcētji, Tu labi pateici. ⁴⁰Un tie neuzdrošinājās vairs neko Viam jautāt. ⁴¹Bet Viš tiem sacja: Kā tad saka, ka Kristus ir Dēvida Dēls? ⁴²Un pats Dēvids psalmu grāmatā saka: Kungs sacja manam Kungam: sēd pie manas labās rokas, ⁴³Iekāms es Tavus ienaidniekus lieku par pakļauju Tavam kējam. (Ps.109,1) ⁴⁴Tad Dēvids sauc Viu par Kungu; un kā tad Viš tē dēls? ⁴⁵Bet Viš, visai tautai dzirdot, sacja saviem mēcekļiem: ⁴⁶Sargieties no rakstniekiem, kas vēlas staigāt garajos svērkos un mēl sveicienus laukumos, un pirmos sēdekļus sinagogās, un iemē goda vietas mielastos, ⁴⁷Kas, izlikdamies garas lēģšanas skaitm, aprijātraim un mējas! Šie sāēms lielku sodu.

Chapter 21

¹Tad Viš, pacēlis savas acis, redzēja bagātus metam savus ziedojumus upuru traukos. ²Bet Viš redzēja arī kēdu nabaga atraitni, divas artavas iemetam. ³Un Viš sacja: Patiesi es jums saku, ka šā nabaga atraitne ziedoja vairāk nekā visi, ⁴Jo šie visi ziedoja Dievam dēvanas no tās, kas tiem palika pēri, bet šā no savas trēcības upurēja visu savu iztiku, kas tai bija. ⁵Un kad daži runāja par svētnācu, kā tē skaistiem akmeņiem un dēvanām izgreznota, Viš sacja: ⁶Nēks dienas, kad notē, ko jūs redzāt,

ne akmens uz akmens nepaliks, ko nenoposts. ⁷Bet tie jaut ja Vi am, sac dami: M c t j, kad tas notiks, un k da z me tam, kad tas s ks izpild ties? ⁸Vi š sac ja: Piel kojiet, ka j s nepievi ! Jo daudzi n ks man v rd , sac dami: Es tas esmu, un tas laiks ir pien cis. Bet neejiet tiem paka ! ⁹Bet kad j s dzird siet par kariem un nemieriem, neb stieties! Tam visam iepriekš j notiek, bet t da v l nav gals. ¹⁰Tad Vi š tiem sac ja: Tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti. ¹¹Un vietu viet m b s lielas zemestr ces un m ris, un bads, un šausmas, un lielas z mes no debes m. ¹²Bet pirms visa t vi i pacels pret jums savas rokas un vaj s j s, nododot sinagog m un cietumiem, un ved s j s ni u un valdnieku priekš mana v rda d . ¹³Bet tas notiks jums par liec bu. ¹⁴Tad nu ap ematies sav s sird s nedom t par to, ko j s atbild siet! ¹⁵Jo es jums došu valodu un gudr bu, kurai visi j su pretinieki nesp s pretoties un pret run t. ¹⁶Pat vec ki un br i, un radi, un draugi j s nodos un dažus no jums non v s. ¹⁷Un visi j s ien d s mana v rda d ; ¹⁸Bet neviens mats no j su galvas nepazud s. ¹⁹Sav paciet b j s iemantosiet savas dv seles. ²⁰Bet kad j s redz siet karasp ku ielencam Jeruzalemi, tad ziniet, ka t s izpost šana pien kusi. ²¹Tad tie, kas J dej , lai b g kalnos, kas pils t , lai iet r , un kas t s apk rtn , lai neieiet tan ! ²²Jo š s ir atmaksas dienas, lai izpild tos viss, kas rakst ts. ²³Bet b das gr tniec m un z d t j m tan s dien s, jo liela apspiešana n ks p r zemi un dusmas p r šo tautu. ²⁴Un no zobena asmens tie krit s, un tos k g stek us aizved s vis s taut s, un pag ni m d s Jeruzalemi, iekams izpild sies pag nu laiks. ²⁵Un b s z mes pie saules un m ness, un zvaigzn m, un j ras kaukšanas un pl du d bailes taut m virs zemes. ²⁶Cilv ki bail s sastings, gaidot, kas n ks p r visu pasauli, jo debesu stiprumi sakust sies. ²⁷Un tad redz s Cilv ka D lu n kam padebes liel var un god b . ²⁸Bet kad tas viss s ks piepild ties, skatieties un paceliet savas galvas, jo j su pest šana tuvojas! ²⁹Un Vi š tiem sac ja l dz bu: Uzl kojiet v es koku un visus kokus! ³⁰Kad tiem jau aug i metas, tad ziniet, ka vasara tuvu. ³¹T pat ar j s, redzot to notiekam, ziniet, ka Dieva valst ba tuvu. ³²Patiesi es jums saku: Š cilts neizzud s, iekams viss tas notiks. ³³Debess un zeme zud s, bet mani v rdi nezud s. ³⁴Bet piel kojiet, ka j su sirdis k dreiz neapgr tin tu p r šan s, piedzeršan s un š s dz ves r pes, un ka š diena nepien ktu jums negaid ta. ³⁵Jo k valgs t n ks p r visiem, kas dz vo virs zemes. ³⁶T p c esiet nomod un vienm r l dziet Dievu, lai j s b tu cien gi st ties Cilv ka D la priekš un izb gtu no visa t , kas notiks! ³⁷T Vi š dienas pavad ja, m c dams sv tn c , bet nakt s Vi š g ja un palika kaln , ko sauc par Ol vkalnu. ³⁸Bet visa tauta r ta agrum steidz s pie Vi a, lai sv tn c Vi u klaus tos.

Chapter 22

¹Bet tuvoj s neraudz t s maizes sv tki, ko sauc par Lieldien m. ²Un augstie priesteri un rakstu m c t ji mekl ja, k J zu non v t, bet vi i baid j s no aud m. ³Bet s tans bija ieg jis J das , ko sauca par Iskariotu, vien no tiem divpadsmit. ⁴Un vi š nog ja un sarun j s ar augstajiem priesteriem un priekšniekiem, k Vi u tiem nodot. ⁵Un tie piec j s un piesol ja dot vi am naudu. ⁶Un vi š apsol ja un mekl ja izdev bu, k Vi u tiem nodot, aud m nezino t. ⁷Bet pien ca neraudz t s maizes diena, kad

vajadz ja nokaut Lieldienu j ru. ⁸Un Vi š s t ja P teri un J ni, sac dams: Ejiet un sagatavojiet mums Lieldienas j ru, lai m s stu! ⁹Bet vi i sac ja: Kur Tu v lies, lai m s t s satais tu? ¹⁰Un Vi š tiem sac ja: L k, pils t ieejot, j s sastapsiet k du cilv ku, kas nes s dens kr zi; sekojiet vi am tai nam , kur vi š ieies, ¹¹Un sakiet nama kungam: M c t js tev jaut : kur ir telpa, kur es ar saviem m cek iem var tu svin t Lieldienas? ¹²Un vi š jums par d s lielu, izkl tu damistabu; tur ar sagatavojiet! ¹³Un tie aizg juši atrada, k Vi š tiem bija sac jis, un satais ja Lieldienas j ru. ¹⁴Un kad pien ca stunda, Vi š novietoj s un divpadsmit apustu i ar Vi u. ¹⁵Un Vi š tiem sac ja: Es ilgoties ilgojos st šo Lieldienu j ru kop ar jums, pirms es ciešu. ¹⁶Jo es jums saku, ka no š laika to vairs ne d šu, iekams t s izpild sies Dieva valst b . ¹⁷Un Vi š, bi eri pa mis, pateic s un sac ja: emiet un daliet sav starp ! ¹⁸Jo es jums saku: Es nedzeršu no v na koka aug iem, iekams nen ks Dieva valst ba. ¹⁹Tad Vi š pa ma maizi un, izsac jis pateic bu, lauza to un deva vi iem, sac dams: Š ir mana Miesa, kas par jums top dota. To dariet man par piemi u! ²⁰T pat Vi š ma bi eri p c vakar diena, sac dams: Šis bi eris ir jaun der ba man s Asin s, kas par jums top izlietas. ²¹Bet, l k, mana nodev ja rokas ir ar mani uz galda. ²²Jo Cilv ka D ls aiziet, k tas ir nolemts, bet b das tam cilv kam, kas Vi u nodod! ²³Un visi s ka apjaut ties savstarp ji, kurš gan tas no vi iem b tu, kas to dar s? ²⁴Bet izc l s starp vi iem ar ilda, kurš, š iet, esot no tiem liel kais? ²⁵Bet Vi š tiem sac ja: Pag nu ni i valda p r vi iem, un vi u varas nes jus sauc par labdariem. ²⁶Bet j s t ne. Kas no jums liel ks, lai k st k maz kais, bet priekšnieks – k kalps; ²⁷Jo kas ir liel ks: vai tas, kas atrodas pie galda, vai tas, kas apkalpo? Ta u tas, kas atrodas pie galda. Bet es j su vid esmu k t ds, kas kalpo. ²⁸Bet j s esat tie, kas past v juši pie manis manos p rbaud jumos. ²⁹Un es jums nov lu valst bu, k to man sagatavojis mans T vs, ³⁰Lai j s stu un dzertu pie mana galda man valst b un s d tu tro os, ties jot divpadsmit Izra a ciltis. ³¹Un Kungs sac ja: S man! S man! L k, s tans mekl j s sij t k kviešus, ³²Bet es l dzu par tevi, lai tava tic ba nemit tos; un tu, k dreiz atgriezies, stiprini savus br us! ³³Tas Vi am sac ja: Kungs, es esmu gatavs iet ar Tevi cietum un n v ! ³⁴Bet Vi š sac ja: Es tev saku, P ter, šodien v l gailis neb s nodzied jis, iekams tu tr sreiz b si noliedzis, ka mani paz sti. Un Vi š tiem sac ja: ³⁵Kad es j s s t ju bez naudas maka un somas, un kurp m, vai jums k tr ka? ³⁶Bet vi i atbild ja: Nek ! Bet es jums saku: tagad, kam naudas maks, lai em l dz ar somu, un kam nav, tas lai p rdod sv rkus un p rk zobenu! ³⁷Jo es jums saku, ka v l pie manis j piepild s tam, kas rakst ts: Un noziedzniekam Vi š pieskait ts. jo tas, kas par mani rakst ts, piepild s. ³⁸Bet vi i sac ja: Kungs, l k, te ir divi zobeni. Un Vi š tiem sac ja: Diezgan! ³⁹Un izg jis, Vi š p c ieraduma g ja uz Ol vkalnu; un m cek i sekoja Vi am. ⁴⁰Un Vi š, tai viet non cis, sac ja tiem: L dziet Dievu, lai j s nekristu k rdin šan ! ⁴¹Un Vi š att lin j s no tiem akmens metiena t lum un, ce os nometies, l dza Dievu, ⁴²Sac dams: T vs, ja Tu v lies, at em šo bi eri no manis! Tom r ne mans, bet Tavs pr ts lai notiek! ⁴³Bet e elis no debes m par d j s Vi am un stiprin ja Vi u. Un Vi š, n ves bai u p r emts, l dza Dievu jo karst k. ⁴⁴Un Vi a sviedri k uva k asins l ses, kas pil ja zem . ⁴⁵Un Vi š, piec lies no l gšanas, g ja pie saviem m cek iem un atrada tos no skumj m aizmigušus. ⁴⁶Un Vi š tiem sac ja: Ko j s gu at? Celieties un l dziet Dievu, lai j s neiekristu k rdin šan ! ⁴⁷V l Vi am run jot, l k, aužu p lis un viens no tiem divpadsmit, J dass

v rd , kas g ja tiem priekšgal , tuvoj s J zum, lai Vi u sk pst tu. ⁴⁸Bet J zus vi am sac ja: J das, vai tu sk pst dams nodod Cilv ka D lu? ⁴⁹Bet tie, kas pie Vi a bija, redzot, kam j notiek, sac ja Vi am: Kungs, vai lai c rtam ar zobenu? ⁵⁰Un viens no vi iem cirta augst priestera kalpam un nocirta tam labo ausi. ⁵¹Bet J zus atbild ja, sac dams: Apst jieties, diezgan! Un Vi š, piesk ries t ausij, izdziedin ja to. ⁵²Bet J zus augstajiem priesteriem un sv tn cas priekšniekiem, un vec kajiem, kas pret Vi u bija san kuši, sac ja: K pret slepkavu j s esat izg juši ar zobeniem un miln m. ⁵³Kad es ik dienas ar jums biju sv tn c , j s nepac l t savas rokas pret mani; bet š ir j su stunda un tums bas vara. ⁵⁴Un tie Vi u apcietin ja un veda augst priesteram nam . Bet P teris sekoja no t lienes. ⁵⁵Un vi i, sak ruši uguni pagalma vid , s d ja ap to, un P teris bija starp tiem. ⁵⁶K da kalpone, redz dama vi u š žam gaism , uzl koja to un sac ja: Šis ar bija ar Vi u. ⁵⁷Bet tas noliedza Vi u, sac dams: Sieviet, es Vi u nepaz stu. ⁵⁸Un p c br ža cits, vi u redz dams, sac ja: Ar tu esi viens no vi iem. Bet P teris sac ja: Cilv k, es neesmu. ⁵⁹Un kad apm ram viena stunda bija pag jusi, k ds cits apstiprin ja, sac dams: Patiesi, ar šis pie Vi a bija, jo ar vi š ir galilejietis. ⁶⁰Bet P teris sac ja: Cilv k, es nezinu, ko tu run ! Un t da , vi am v l run jot, iedzied j s gailis. ⁶¹Un Kungs pagriez s un uzl koja P teri. Un P teris atmin j s Kunga v rdu, ko Vi š sac ja: Pirms gailis dzied s, tu mani tr sreiz noliegsi. ⁶²Un P teris, izg jis r , r gti raud ja. ⁶³Un v ri, kas Vi u apsarg ja, izsm ja un šaust ja Vi u. ⁶⁴Un tie apkl ja Vi u, un sita Vi u sej , un jaut ja Vi am, sac dami: Pravieto, kas ir tas, kas Tevi sita? ⁶⁵Un daudz citus zaimus tie teica Vi am. ⁶⁶Un kad uzausa diena, sapulc j s tautas vec kie un augstie priesteri, un rakstu m c t ji un aizveda Vi u savas augst s tiesas priekš , sac dami: Ja Tu esi Kristus, tad saki mums to! ⁶⁷Un Vi š tiem sac ja: Ja es jums teikšu, j s man netic siet. ⁶⁸Bet ja es jaut šu, j s neatbild siet un mani neatbr vosiet, ⁶⁹Bet no š laika Cilv ka D ls s d s pie Dieva sp ka lab s rokas. ⁷⁰Tad visi sac ja: T tad tu esi Dieva D ls? Vi š teica: J s sak t, ka es tas esmu. ⁷¹Bet vi i sac ja: K das liec bas mums v l vajag? Jo m s paši to dzird j m no Vi a mutes.

Chapter 23

¹Un viss vi u pulks c l s un aizveda Vi u pie Pil ta. ²Un tie s ka Vi u aps dz t, sac dami: M s atrad m, ka Vi š jauc m su tautu un ka Vi š aizliedz eizaram maks t nodok us un saka, ka Vi š ir Kristus - Karalis. ³Un Pil ts jaut ja Vi am, sac dams: Vai Tu esi j du ni š? Bet Vi š atbild ja un sac ja: Tu to saki. ⁴Tad Pil ts sac ja augstajiem priesteriem un aužu pulkam: Es nek das vainas neatrodu pie š Cilv ka. ⁵Un tie uzm c s vi am, sac dami: Vi š k da tautu, m c dams vis J dej , s kot ar Galileju l dz šejienei. ⁶Bet Pil ts, dzird dams par Galileju, jaut ja, vai šis cilv ks ir galilejietis. ⁷Un uzzin jis, ka Vi š ir no Heroda apgabala, tas aizs t ja Vi u pie Heroda, kas pats tan s dien s bija Jeruzalem . ⁸Bet Herods, ieraudz jis J zu, oti priec j s, jo tas no seniem laikiem Vi u grib ja redz t, jo daudz par Vi u bija dzird jis, un cer ja no Vi a redz t k du br numu. ⁹Un tas daudz v rdiem Vi u izjaut ja, bet Vi š tam nek neatbild ja. ¹⁰Bet augstie priesteri un rakstu m c t ji st v ja un uzm c gi Vi u aps dz ja. ¹¹Tad Herods ar saviem kareivjiem, vi u nonicin jis, izsmiekla d ap rba Vi u balt s

dr b s un aizs t ja atpaka pie Pil ta. ¹²Un tan dien Herods un Pil ts k uva draugi, jo iepriekš vi i bija ienaidnieki sav starp . ¹³Bet Pil ts, sasaucis augstos priesterus un priekšniekus, un tautu, ¹⁴Sac ja vi iem: J s atved t pie manis šo cilv ku, it k Vi š b tu tautas k d t js; l k, es Vi u izjaut ju j su kl tb tn un neatradu pie š Cilv ka nevienas no t m vain m, k d s j s Vi u aps dzat; ¹⁵Un Herods ar ne, jo es j s aizs t ju pie vi a un, l k, nekas nav dar ts, ar ko Vi š n vi b tu peln jis. ¹⁶T p c es Vi u sod šu un atbr vošu. ¹⁷Bet sv tkos vi am vajadz ja tiem vienu atbr vot. ¹⁸Bet viss p lis kliezda, sac dams: Nost šo, un atlaid mums Barabu, ¹⁹Kas pils t k das notikuš s sacelšan s un slepkav bas d bija ielikts cietum . ²⁰Un Pil ts, grib dams J zu atbr vot, atkal run ja vi iem, ²¹Bet tie kliezda, sac dami: Sit Vi u krust , sit Vi u krust ! ²²Bet trešo reiz vi š tiem teica: Ko tad Vi š aunu dar jis? Es nek das vainas, kas pelna n vi, pie Vi a neatrodu. T p c es Vi u p rm c šu un atlaid šu. ²³Bet tie turpin ja vi am uzm kties, ska i kliezdot, piepras dami, lai Vi u sistu krust ; un vi u kliegšana pie m s. ²⁴Tad Pil ts nol ma izpild t vi u l gumu. ²⁵Un vi š tiem atbr voja to, kas slepkav bas un sacelšan s d bija ieslodz ts cietum , ko tie bija l guši, bet J zu nodeva vi u iegribai. ²⁶Un kad Vi u veda, tie aiztur ja k du S mani no Kir nes, kas n ca no laukiem, un uzlika vi am krustu, lai nes to J zum paka . ²⁷Bet Vi am sekoja liels pulks aužu un sieviešu, kas Vi u apraud ja un nož loja. ²⁸Bet J zus, pagriezies pret t m, sac ja: Jeruzalemes meitas, neraudiet par mani, bet raudiet pašas par sevi un savu b rnu d ! ²⁹Jo n ks dienas, kad sac s: Sv t gas neaugl g s un t miesas, kas nav dzemd jušas, un kr tis, kas nav barojušas. ³⁰Tad s ks run t kalniem: g zieties p r mums, un uz pakalniem: aplk jiet m s! ³¹Jo, ja to dara ar za u koku, kas notiks ar nokaltušo? ³²Bet l dz ar Vi u tika vestidivi citi aundari, lai vi us nogalin tu. ³³Un kad tie non ca viet , kas saucas Kalv rija, tur tie sita Vi u un slepkavas krust : vienu pa labi, otru pa kreisi. ³⁴Bet J zus sac ja: T vs, piedod vi iem, jo tie nezina, ko dara. Un tie, dalot Vi a dr bes, meta kauli us. ³⁵Un audis st v ja un skat j s; un priekšnieki kop ar tiem izsm ja Vi u, sac dami: Citiem Vi š pal dz ja, - lai gl bj sevi, ja Vi š ir Kristus, Dieva izredz tais. ³⁶Ar kareivji, Vi u izsmiedami, n ca un sniedza Vi am eti i, ³⁷Un sac ja: Ja Tu esi j du ni š, tad gl b sevi! ³⁸Un bija ar virs Vi a uzraksts, rakst ts grie u un lat u, un ebreju valod : Šis ir j du ni š. ³⁹Bet viens no tiem aundariem, kas bija piesists krust , zaimoja Vi u, sac dams: Ja Tu esi Kristus, tad gl b sevi un m s! ⁴⁰Bet otrs atbild dams nor ja vi u un sac ja: Pats tu, b dams tan pat sod , neb sties Dieva! ⁴¹Jo m s ta u sa emam taisn gi un pien c gi par m su darbiem, bet Vi š nek auna nav dar jis. ⁴²Un vi š sac ja J zum: Kungs, piemini mani, kad Tu n ksi sav valst b ! ⁴³Un J zus sac ja vi am: Patiesi, es tev saku: šodien tu b si ar mani parad z . ⁴⁴Bet bija ap sesto stundu, un tumsa iest j s l dz pat dev tajai stundai. ⁴⁵Un saule aptumšoj s, un priekšgars sv tn c p rpl sa vid pušu. ⁴⁶Un J zus sauca ska bals , sac dams: T vs, Tav s rok s es nododu savu garu! Un Vi š, to teikdams, izdvesa garu. ⁴⁷Bet simtnieks, redz dams to, kas notika, godin ja Dievu, sac dams: Patiesi, šis Cilv ks bija taisn gs! ⁴⁸Un viss aužu pulks, kas bija kl t pie š šausmu skata, redzot notikušo, sita sav s kr t s un atgriez s atpaka . ⁴⁹Bet visi Vi a paz stamie un sievietes, kas ar Vi u bija n kušas no Galilejas, to redz damas, st v ja nost k. ⁵⁰Un, l k, viens v rs, J zeps v rd , b dams labs un taisn gs cilv ks, kas bija pils tas p rvaldes loceklis, ⁵¹No Arimatejas, J dejas pils tas, kas ar pats gaid ja Dieva valst bu, nepiekrita to l mumiem un darbiem; ⁵²Šis aizg ja pie Pil ta un l dza

J zus miesas. ⁵³Un vi š t s no ma un ietina audekl , un ielika izcirst kap , kur v l neviens nebija glab ts. ⁵⁴Un t bija sagatavošan s diena, un sabats jau tuvoj s. ⁵⁵Bet sekot jas sievietes, kas ar Vi u bija n kušas no Galilejas, redz ja kapu un to, k Vi a miesas tika noliktas. ⁵⁶Un atgriezuš s, vi as sagatavoja smaržas un svaids m s z les, bet sabatu saska ar bausl bu t s pavad ja klusu.

Chapter 24

¹Bet pirmaj ned as dien oti agri vi as atn ca pie kapa, nesdamas smaržas, ko t s bija sagatavojušas. ²Un t s atrada akmeni no kapa noveltu, ³Un vi as g ja iekš , bet Kunga J zus miesas neatrada. ⁴Un notika, kam r vi as bija sav pr t satriektas par to, l k, divi v ri spož s dr n s piebiedroj s vi m. ⁵Un kad t s p rbijuš s v rsa savu seju pret zemi, vi i t m sac ja: Ko j s mekl jat dz vo starp mirušajiem? ⁶Vi a šeit nav, bet Vi š ir augš mc lies. Atminieties, ko Vi š jums teica, kam r v l bija Galilej , ⁷Sac dams: Cilv ka D lam j b t nodotam cilv ku - gr cinieku rok s, j top krust sistam un trešaj dien j ce as no miro iem. ⁸Un t s atmin j s Vi a v rdus. ⁹Un vi as, atgriezuš s no kapa, pazi oja to visu tiem vienpadsmit un visiem p r jiem. ¹⁰Bet tur bija Marija Magdal na un Joanna, un Marija, J kaba m te, un citas, kas ar t m bija un kas apustu iem to sac ja. ¹¹Un šie v rdi tiem izlik s nepr t gi; un tie vi m netic ja. ¹²Bet P teris piec lies aizskr ja pie kapa un, pieliecies uz priekšu, ieraudz ja vien gi noliktos autus un aizg ja, br n damies sev par notikušo. ¹³Un, l k, divi no vi iem tan pat dien g ja uz miestu, v rd Emmaus, kas atrad s sešdesmit stadiju att lum no Jeruzalemes. ¹⁴Un vi i sav starp sarun j s par visu to, kas bija noticis. ¹⁵Un notika, ka, vi iem sarun joties un vienam otru izvaic jot, ar pats J zus tuvoj s un g ja kop ar vi iem. ¹⁶Bet vi u acis tika tur tas, lai tie Vi u nepaz tu. ¹⁷Un Vi š tiem sac ja: Kas t s par run m, ko j s, iedami, sav starp run jat un esat noskumuši? ¹⁸Tad viens, kam v rds Kleofass, atbild ja Vi am, sac dams: Vai Tu viens pats esi t ds svešinieks Jeruzalem , kas nezina, kas tur šin s dien s noticis? ¹⁹Un Vi š tiem sac ja: Kas tad? Un vi i teica: Par J zu no N caretas, kas bija pravietis, varens darbos un v rdos Dieva un visas tautas priekš , ²⁰Un ka augstie priesteri un m su priekšnieki nodeva Vi u pazudin šanai n v un piesita Vi u krust . ²¹Bet m s cer j m, ka Vi š atpest s Izra li; un šodien ir treš diena p c visa t , kas notika. ²²Bet ar dažas no m su sieviet m, kas pirms gaismas bijušas pie kapa, izbied ja m s. ²³Un t s, neatradušas Vi a miesu, n ca un sac ja: Š s ar e e u par d šanos redz jušas. Kas saka, ka Vi š dz vo. ²⁴Un daži no m s jiem aizg ja pie kapa un viss bija t , k sievietes bija sac jušas, bet Vi u neatrada. ²⁵Tad Vi š tiem sac ja: J s, neprāšas un sirdsk trie, lai tic tu visam tam, ko pravieši run juši! ²⁶Vai Kristum t nebija j cieš un j ieiet sav god b ? ²⁷Un, ies kdams no Mozus un visiem praviešiem, Vi š tiem izskaidroja visus Rakstus, kas par Vi u bija uzrakst ti. ²⁸Un vi i tuvoj s miestam, kurp tie g ja, bet Vi š izlik s t l k ejot. ²⁹Bet tie Vi u oti l dza, sac dami: Paliec ar mums, jo vakars jau metas un diena tuvojas beig m! Un Vi š ieg ja pie tiem. ³⁰Un notika, ka Vi š, b dams ar tiem pie galda, pa ma maizi un sv t ja, un lauza, un pasniedza to vi iem. ³¹Tad vi u acis atv r s;

un tie pazina Vi u, bet Vi š nozuda no to ac m. ³²Un vi i teica viens otram: Vai m su sirds nedega m sos, kad Vi š ce run ja mums, atkl dams mums Rakstus? ³³Un tai paš stund vi i c l s, atgriez s Jeruzalem un atrada san kušus tos vienpadsmit un ar tos, kas ar vi iem bija; ³⁴Tie sac ja: Kungs patiesi augš mc lies un par d j s S manim. ³⁵Un vi i st st ja, kas notika ce , un k tie, kad Vi š lauza maizi, to pazina. ³⁶Bet kam r vi i t run ja, J zus nost j s vi u vid un sac ja tiem: Miers jums, neb stieties, es tas esmu! ³⁷Bet vi i iztr k s un izbijušies dom ja garu redzam. ³⁸Un Vi š sac ja tiem: K p c esat t izbijušies un k p c t das domas rodas j su sird s? ³⁹Skatiet manas rokas un k jas, jo es pats tas esmu! Taustiet un redziet, jo garam miesas un kaulu nav, k to redzat man! ⁴⁰Un Vi š, to sac jis, tiem par d ja rokas un k jas. ⁴¹Bet kad vi i priek v l netic ja un br n j s, Vi š tiem sac ja: Vai jums ir šeit kas dams? ⁴²Un tie Vi am atnesa gabalu ceptas zivs un k ri medus. ⁴³Un kad Vi š to kl tb tn bija dis, pa mis atlikušo, vi š deva tiem. ⁴⁴Un Vi š tiem sac ja: Šie ir v rdi, ko es jums sac ju, v l pie jums b dams, ka nepieciešami visam bija j piepild s, kas par mani rakst ts Mozus bausl b un praviešos, un psalmos. ⁴⁵Tad Vi š tiem atv ra pr tu, lai izprastu Rakstus. ⁴⁶Un Vi š tiem sac ja: Jo t rakst ts un t Kristum vajadz ja ciest un trešaj dien no miro iem augš mcelties. ⁴⁷Un Vi a v rd j sludina gr ku gandar šana un gr ku piedošana vis m taut m, s kot ar Jeruzalemi. ⁴⁸Bet j s esat liecinieki par šo visu. ⁴⁹Un es jums s tu sava T va apsoluto, bet j s palieciat pils t , kam r tiksiat t rpti sp k no augšienes! ⁵⁰Un Vi š tos izveda r l dz Bet nijai, un savas rokas pac lis, sv t ja tos. ⁵¹Un notika, ka Vi š, sv t jot tos, att lin j s no tiem un pac l s debes s. ⁵²Bet tie piel guši Vi u, liel priek atgriez s Jeruzalem . ⁵³Un vi i vienm r bija sv tn c , godin dami un teikdami Dievu. Amen.

John

Chapter 1

¹Ies kum bija V rds, un V rds bija pie Dieva, un Dievs bija V rds. ²Tas ies kum bija pie Dieva. ³No Vi a viss radies, un bez Vi a nekas nav radies, kas rad ts. ⁴Vi bija dz v ba, un dz v ba bija cilv ku gaisma. ⁵Un gaisma sp d tums b , bet tums ba to neuz ma. ⁶Bija cilv ks, Dieva s t ts, v rd J nis. ⁷Vi š n ca liec bas d , lai liecin tu par gaismu, lai visi tic tu caur vi u. ⁸Vi š nebija gaisma, bet lai liecin tu par gaismu. ⁹Bija patiesā Gaisma, kas apgaismo katru cilv ku, kas n k šin pasaul . ¹⁰Vi š bija pasaul , un pasaule ir Vi a rad ta, un pasaule Vi u neatzina. ¹¹Vi š n ca sav pašum , bet sav jie Vi u neuz ma. ¹²Bet kuri Vi u uz ma, kas tic Vi a v rdam, tiem Vi š deva varu k t par Dieva b rniem. ¹³Kas ne no asin m, ne no miesas iegribas, ne no v ra gribas, bet no Dieva dzimuši. ¹⁴Un V rds k uva miesa un dz voja starp mums; un m s redz j m Vi a god bu, T va Vienpiedzimuš god bu, pilnu ž last bas un paties bas. ¹⁵J nis liecina par Vi u un sauc, sac dams: Šis bija Tas, par ko es sac ju: kas p c manis n ks, Tas bija pirms manis, jo Vi š bija agr k nek es, ¹⁶Jo no Vi a piln bas

m s visi esam sa muši ž last bu p c ž last bas. ¹⁷Jo Mozus deva bausl bu, bet ž last ba un paties ba notika caur J zu Kristu. ¹⁸Dievu neviens nekad nav redz jis: vienpiedzimušais D ls, kas ir T va kl p , To atkl ja. ¹⁹Un š ir J a liec ba, kad j di no Jeruzalemes s t ja pie t priesterus un lev tus, lai jaut tu Vi am: Kas tu esi? ²⁰Un vi š atzin s un neliedz s; un vi š apliecin ja: Es neesmu Kristus. ²¹Un tie jaut ja Vi am: Kas tad? Vai tu esi Elijs? Un vi š sac ja: Es neesmu. Vai tu esi pravietis? Un vi š atbild ja: N ! ²²Tad tie vi am sac ja: Kas tad tu esi? Mums ta u j dod atbilde tiem, kas m s s t ja. Ko tu pats par sevi saki? ²³Vi š sac ja: Es esmu sauc ja balss tuksnes . Sataisiet Kunga ce u, k to teicis pravietis Isajs! (Is.40, 3) ²⁴Un ats t tie bija farizeji. ²⁵Un tie vi am jaut ja: K p c tad tu krist , ja tu neesi ne Kristus, ne Elijs, ne pravietis? ²⁶J nis atbild ja vi iem, sac dams: Es krist ju ar deni, bet starp jums atrodas Viens, ko j s nepaz stat. ²⁷Šis ir Tas, kas n ks p c manis, kam es neesmu cien gs atrais t kurpju siksnas. ²⁸Tas notika Bet nij , vi pus Jord nas, kur J nis krist ja. ²⁹Otr dien J nis redz ja J zu n kam pie vi a un sac ja: L k, Dieva J rs, kas deld pasaules gr kus. ³⁰Šis ir, par ko es teicu: P c manis n ks V rs, kas bija pirms manis, jo Vi š bija pirm k nek es. ³¹Un es Vi u nepazinu, bet es n cu t p c, krist dams ar deni, lai Vi š k tu zin ms Izra lim. ³²Un J nis liecin ja, sac dams: Es redz ju Garu k balodi nolaižamies no debes m un paliekam uz Vi a. ³³Un es Vi u nepazinu, bet, kas mani s t ja krist t ar deni, tas man sac ja: Uz k tu redz si Garu non kam un uz Vi a paliekam, tas ir, kas krista Sv taj Gar . ³⁴Un es redz ju un liecin ju, ka Vi š ir Dieva D ls. ³⁵Otr dien J nis un divi no vi a m cek iem atkal st v ja. ³⁶Un vi š, ieraudz jis J zu staig jam, sac ja: L k, Dieva J rs! ³⁷Un abi m cek i dzird ja vi u sak m un sekoja J zum. ³⁸Bet J zus, pagriezies un redz dams vi us sekojam, sac ja tiem: Ko j s mekl jat? Tie Vi am atbild ja: Rabbi (kas tulkojum noz m : M c t j), kur Tu m jo? ³⁹Vi š tiem sac ja: N ciet un skatieties! Tad tie g ja un redz ja, kur Vi š m jo, un palika tan dien pie Vi a. Bija apm ram desmit stunda. ⁴⁰Bet Andrejs, S ma a P tera br lis, bija viens no tiem diviem, kas to no J a bija dzird juši un Vi am sekojuši. ⁴¹Vi š vispirms atrada savu br li S mani un sac ja Vi am: M s atrad m Mesiju (kas tulkojum - Kristus), ⁴²Un atveda to pie J zus. Bet J zus, uzl kojis vi u, sac ja: Tu esi S manis, Jonas d ls; tu sauksies K fa, kas tulkojum - P teris. ⁴³N košaj dien Vi š grib ja iet uz Galileju. Bet J zus atrada Filipu un sac ja vi am: Seko man! ⁴⁴Bet Filips bija no Betsaidas, Andreja un P tera pils tas. ⁴⁵Bet Filips sastapa Natana li un sac ja vi am: M s atrad m J zu, J zepa d lu no N caretes. Par Vi u Mozus rakst jis sav bausl b un pravieši. ⁴⁶Un Natana ls vi am sac ja: Vai no N caretes var b t kas labs? Filips vi am saka: N c un skaties! ⁴⁷J zus, redz dams Natana lu n kam pie sevis, sac ja par vi u: L k, kur paties izra lietis, kur nav vilt bas! ⁴⁸Natana ls sac ja Vi am: No kurienes Tu mani paz sti? J zus atbild ja vi am, sac dams: Pirms Fillips tevi aicin ja, tu biji zem v es koka. ⁴⁹Natana ls Vi am atbild ja un sac ja: Rabbi, Tu esi Dieva D ls. Tu esi Izra a ni š. ⁵⁰J zus atbild ja vi am, sac dams: Tu tici t p c, ka es tev sac ju: es redz ju tevi zem v es koka. Tu redz si liel kas lietas par š m. ⁵¹Un Vi š tam sac ja: Patiesi, patiesi, es jums saku: j s redz siet debesis atv rtas un Dieva e e us uzejam un non kam p r Cilv ka D lu.

Chapter 2

¹Un trešaj dien Galilejas K n bija k zas; un J zus m te bija tur. ²Bet ar J zus un Vi a m cek i tika aicin ti k z s. ³Un, kad pietr ka v na, J zus m te sac ja Vi am: Vi iem nav v na. ⁴Bet J zus vi ai sac ja: Kas man un tev, sieviet? V l mana stunda nav n kusi! ⁵Vi a m te sac ja apkalpot jiem: Visu, ko Vi š jums sac s, dariet. ⁶Bet saska ar j du š st šanos tur bija novietoti seši akmens trauki denim, un katr no tiem ietilpa divi vai tr s m ri. ⁷J zus sac ja vi iem: Piepildiet traukus ar deni! Un vi i tos piepild ja l dz mal m. ⁸Tad J zus sac ja vi iem: Tagad smeliet un nesiet galdzinim! Un vi i aiznesa. ⁹Bet, kad galdzinis nogaršoja deni, tas bija p rv rst s v n . Nezin dams, no kurienes tas (kam r apkalpot ji, kas sm la deni, to zin ja), galdzinis aicin ja l gavaini. ¹⁰Un sac ja vi am: Ikviens cilv ks vispirms pasniedz labo v nu, bet, kad tie jau ieskurbuši, tad slikt ko; bet tu taup ji labo v nu l dz šim. ¹¹Šo s kumu br numiem J zus dar ja Galilejas K n , atkl dams savu god bu; un Vi a m cek i tic ja uz Vi u. ¹²P c tam Vi š un Vi a m te, un Vi a br i, un Vi a m cek i aizg ja uz Kafarnaumu un tur palika dažas dienas. ¹³Un j du Lieldienas bija tuvu; un J zus aizg ja uz Jeruzalemi. ¹⁴Un Vi š atrada sv tn c s žam v ršu un avju, un baložu p rdev jus, un naudas mij jus. ¹⁵Un Vi š, iztais jis no aukl m p tagu, izdzina visus no sv tn cas, ar avis un v ršus, bet mij ju naudu izkais ja un apg za galdus. ¹⁶Bet tiem, kas p rdeva baložus, Vi š sac ja: Aiznesiet tos no šejienes un nepadariet mana T va namu par tirgus m ju! ¹⁷Tad Vi a m cek i atmin j s, ka ir rakst ts: Cent ba par Tavu namu mani izn cina (Ps 68). ¹⁸Bet j di atsauc s un sac ja Vi am: K du z mi Tu mums r di, t dar dams. ¹⁹J zus atbild ja vi iem: Nojauciet šo sv tn cu, un es trij s dien s to uzcelšu. ²⁰Tad j di sac ja: etrdesmit sešus gadus š sv tn ca celta, un Tu to uzcelsi trij s dien s? ²¹Bet Vi š run ja par savu miesas sv tn cu. ²²Kad nu Vi š bija uzc lies, Vi a m cek i atmin j s, ka Vi š to sac jis, un tic ja Rakstiem un v rdiem, ko J zus bija run jis. ²³Bet, kad nu Vi š Lieldienas sv tku dien bija Jeruzalem , tad daudzi, redz dami br numus, ko Vi š dar ja, tic ja Vi a v rdam. ²⁴Bet pats J zus vi iem neuztic j s, jo Vi š visus pazina. ²⁵Un Vi am nebija vajadz bas, lai k ds liecin tu par cilv ku, jo pats zin ja, kas ir cilv k .

Chapter 3

¹Bet bija cilv ks no farizejiem, v rd Nikod ms, j du priekšnieks. ²Tas nakt atn ca pie J zus un sac ja Vi am: Rabbi! M s zin m, ka Tu esi no Dieva n cis m c t js, jo neviens nevar t dus br numus dar t, k dus Tu dari, ja ar Vi u nav Dievs. ³J zus atbild ja vi am, sac dams: Patiesi, patiesi es tev saku: Ja kas no jauna neatdzimst, tas Dieva valst bu nevar saskat t. ⁴Nikod ms sac ja Vi am: K var cilv ks, b dams vecs, piedzimt? Vai vi š var v lreiz atgriezties m tes mies s un no jauna piedzimt? ⁵J zus atbild ja: Patiesi, patiesi es tev saku: ja kas neatdzimst no dens un Sv t Gara, tas nevar ieiet debesu valst b . ⁶Kas no miesas ir dzimis, tas ir miesa, bet, kas no Gara ir dzimis, ir gars. ⁷Nebr nies par to, ka es tev sac ju: jums vajag no jauna atdzimt. ⁸Gars dveš, kur grib dams, un tu dzirdi t balsi, bet nezini, no kurienes tas n k un kurp aiziet. T ir ar katru, kas piedzimis no Gara. ⁹Nikod ms

atbild ja Vi am, sac dams: Kas tas var notikt? ¹⁰Jzus atbild ja vi am un sac ja: Tu esi Izraēla mēcētājs, un tu to nezini? ¹¹Patiesi, patiesi, es tev saku: Mēs runājam, ko zinām, un liecinām, ko redzam, bet jūs mūsu liecību nepieņemat. ¹²Jā, jūs neticat, kad es jums runāju par zemes dzīvīti, kā tad jūs ticāsit, ja es jums stāstīšu par debesīm? ¹³Un neviens neuziet debesīs, kā vienīgi Cilvēka Dēls, kas nācis no debesīm un kas ir debesīs. ¹⁴Un kā Mozus uzcēla skatu tuksnesī, tāpat jābūt paaugstinātam Cilvēka Dēlam; ¹⁵Lai katrs, kas uz Viņu tic, neieiet pazušanā, bet iemanto mūžīgā dzīvību. ¹⁶Jo Dievs tēmlajā pasaulī, kā deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas uz Viņu tic, nepazūd, bet iegūst mūžīgā dzīvību. ¹⁷Jo Dievs nesūtīja savu Dēlu pasaulī, lai Viš pasaulī tiesātu, bet lai pasaule tiktu caur Viņu pestīta. ¹⁸Kas uz Viņu tic, tas netiek tiesāts, bet, kas netic, tas tūpēc notiesāts, kā netic Dieva vienpiedzimušā Dēla vārdam. ¹⁹Bet šī ir jau tiesa, ka gaismā nāca pasaulī; bet cilvēki vairāk mēlajā tumsā nekā gaismā, jo viņi u darbi bija auni. ²⁰Jo ikviens, kas dara aunu, ienst gaismā un nenāk pie gaismas, lai viņi a darbi netiktu nopelti. ²¹Bet, kas dara patiesību, tas nāk pie gaismas, lai viņi a darbi atklājas, jo tie darīti Dievā. ²²Pēc tam Jzus un Viā mēcētāji aizgāja Jēdžas zemē un tur uzturējās ar viņiem, un kristāja. ²³Bet Jnis kristāja Aīnonā pie Salīmas, jo tur bija daudz dēns; un tie nāca un kristājās, ²⁴Jo Jnis vēl nebija ieslodzīti cietumā. ²⁵Bet starp Jā mēcētājiem un jdiem izcēlās strīds par šāstāšanu. ²⁶Un tie nāca pie Jā un sacāja viņam: Rābī! Tas, kas ar tevi bija viņpus Jōrdānas, par ko tu nodevī liecību, lūk, Viš krist, un visi iet pie Viā. ²⁷Jnis atbild ja, sac dams: Cilvēks nekā nevar ēmt, ja viņam netiek dots no debesīm. ²⁸Jūs paši man liecināt par to, ko sacījāt: Es neesmu Kristus, bet esmu sūtīts pirms Viā. ²⁹Kā mē ir lēgava, tas ir lēgavainis; bet lēgavai a draugs, kas stāv un klausās viņi, priekā priecājas par lēgavai a balsi. Šīs mans priekš tādu piepildījies. ³⁰Viā m vajāga augt, bet man mazināties. ³¹Kas nāk no augšienes, tas ir pārvīsiem. Kas no zemes, tas ir no zemes un par zemi runā. Kas nāk no debesīm, tas ir pārvīsiem. ³²Un ko Viš redz ja un dzird ja, par to Viš liecina; bet Viā liecību neviens nepieņem. ³³Kas Viā liecību pieņēmis, tas apzāmogojis, kā Dievs ir patiesgs. ³⁴Jo, ko Dievs sūtījis, tas runā Dieva vārdus, jo Dievs nedod Garu mērdams. ³⁵Tvs mēl Dēlu un visu ir nodevis Viā rokā. ³⁶Kas tic uz Dēlu, tam ir mūžīgā dzīvība; bet, kas Dēlam netic, tas dzīvības neredzēs, bet Dieva dusmas paliek pārvīsiem.

Chapter 4

¹Kad Jzus uzzināja, kā farīzeji bija dzirdējuši, ka Jzus krist un iegūst vairāk mēcētājus Jnis, ²(Lai gan Jzus nekristāja, bet Viā mēcētāji), ³Tad Viš atstāja Jēdžu un aizgāja atkal uz Galīleju. ⁴Bet Viā m bija jāiet caur Samāriju. ⁵Tad Viš nonāca Samārijas pilsētā, kas saucās Sīrā, netālu no tēruma, ko Jkabs bija devis savam dēlam Jēpam. ⁶Tur bija Jkāba āka. Tad Jzus, noguris ceļā, apsēdās pie ākas. Bija apmāram sestā stunda. ⁷No Samārijas atnāca sievietē smeltā dēni. Jzus sacāja viņai: Dod man dzert! ⁸(Jo Viā mēcētāji bija aizgājuši uz pilsētu, lai iepirktu pērtiku.) ⁹Tad šā samāriešu sievietē sacāja Viā m: Kā Tu, bā dāms jāds, prāsi no manis, samārietes, dzert? Jo jādi nesāietas ar

samariešiem. ¹⁰J zus atbild ja vi ai, sac dams: Ja tu paz tu Dieva d vanu un kas ir Tas, kas tev saka: dod man dzert, tad tu gan no Vi a lgtu; un Vi š tev dotu dz vo deni. ¹¹Sieviete sac ja Vi am: Kungs Tev nav ar ko smelt, bet aka dzi a; no kurienes tad Tev dz vais dens? ¹²Vai Tu esi liel ks par m su t vu J kabu, kas mums šo aku devis, un pats vi š no t s dz ra un vi a b rni, un vi a dz vnieki? ¹³J zus atbild ja vi ai un sac ja: Ikvienam, kas šo deni dzer, atkal sl pst, bet kas dzers to deni, ko es vi am došu, tam ne m žam vairs nesl ps. ¹⁴Bet dens, ko es tam došu, k s par dens avotu, kas verd m ž gai dz vei. ¹⁵Sieviete sac ja Vi am: Kungs, Dod man šo deni, lai man nesl pst un nav j n k šurp smelt! ¹⁶J zus sac ja vi ai: Ej, pasauc savu v ru un n c šurp! ¹⁷Sieviete atbild ja un sac ja: Man nav v ra. J zus sac ja vi ai: Tu pareizi pateici: man nav v ra. ¹⁸Jo pieci v ri tev bijuši, bet, kas tev tagad ir, tas nav tavs v rs. To tu pareizi teici. ¹⁹Sieviete Vi am sac ja: Kungs! Redzu, ka Tu esi pravietis. ²⁰M su t vi l dza Dievu šin kaln , bet j s sak t, ka Jeruzaleme ir t vieta, kur Dievu vajag piel gt. ²¹J zus sac ja vi ai: Sieviet, tici man, ka n k stunda, kad j s T vu nepiel gsiet ne šin kaln , ne Jeruzalem ! ²²J s piel dzat, ko nezin t; m s piel dzam, ko zin m, jo pest šana n k no j diem. ²³N k stunda, un tagad t ir, kad stie dievl dz ji piel gs T vu gar un paties b , jo ar T vs mekl t dus, kas Vi u piel dz. ²⁴Dievs ir Gars; un kas Vi u piel dz, tiem Vi š ir j piel dz gar un paties b . ²⁵Sieviete sac ja Vi am: Es zinu, ka n k Mesija (ko sauc Kristus). Kad Vi š atn ks, tad visu mums pasludin s. ²⁶J zus sac ja vi ai: Es tas esmu, kas ar tevi run . ²⁷Un t da atn ca Vi a m cek i un br n j s, ka Vi š sarun jas ar sievieti. Tom r neviens neteica: Ko v lies? vai: Ko run ar vi u? ²⁸Tad sieviete atst ja savu denstrauku, aizg ja uz pils tu un sac ja turienes aud m: ²⁹N ciet un skatieties cilv ku, kas man visu pateica, ko esmu dar jusi! Vai Vi š nav Kristus? ³⁰Tad tie aizg ja no pils tas un nog ja pie Vi a. ³¹Tan laik m cek i l dza Vi u, sac dami: Rabbi, d! ³²Bet Vi š tiem sac ja: Man ir bar ba, ko st, ko j s nepaz stat. ³³Tad m cek i run ja sav starp : Vai k ds Vi am atnesis st? ³⁴J zus sac ja vi iem: Mana bar ba ir izpild t T gribu, kas mani s t jis, lai es pabeigtu Vi a darbu. ³⁵Vai j s nesak t: V l etri m neši, tad n k p auja. L k, es saku jums: paceliet savas acis un skatiet druvas, jo t s jau baltas p aujai! ³⁶Un p v js sa em algu un sav c aug us m ž gai dz vei, lai kop gi pries tos s j js un p v js. ³⁷Jo še piepild s v rds, ka cits ir, kas s j, un cits, kas p auj. ³⁸Es j s s t ju p aut to, ko j s neesat iestr d juši. Citi str d ja, bet j s ieg j t vi u darb . ³⁹Bet daudzi š s pils tas samarieši tic ja Vi am sievietes v rdu d , kas deva liec bu: Vi š man visu pateica, ko biju dar jusi. ⁴⁰Kad samarieši atn ca pie Vi a, tie l dza Vi u palikt pie tiem, un Vi š palika tur divas dienas. ⁴¹Un v l liel ks vairums uz Vi u tic ja Vi a v rdu d . ⁴²Un vi i sac ja sieviete: Ne jau tavas runas d m s ticam, jo paši m s dzird j m un uzzin j m, ka Vi š ir patiesi pasaules Pest t js. ⁴³Bet p c div m dien m Vi š aizg ja no turienes un dev s uz Galileju; ⁴⁴Jo pats J zus apliecin ja, ka pravietis sav t vij netiek cien ts. ⁴⁵Kad Vi š non ca Galilej , tad galilejieši uz ma Vi u, jo tie visu bija redz juši, ko Vi š sv tkos dar ja Jeruzalem , jo paši bija sv tkos. ⁴⁶Tad Vi š atkal non ca Galilejas K n , kur Vi š deni bija p rv rtis v n . Un Kafarnaum bija k ds galminieks, kura d ls slimoja. ⁴⁷Šis, izdzirdis, ka J zus no J dejas atn cis Galilej , aizg ja pie Vi a un l dza Vi u atn kt un izdziedin t t d lu, jo tas bija pie miršanas. ⁴⁸Tad J zus sac ja vi am: Ja j s z mes un br numus neredzat, j s neticat. ⁴⁹Galminieks sac ja Vi am: Kungs, n c, iekams mans d ls nav miris! ⁵⁰J zus sac ja vi am: Ej, tavs d ls dz vo! Cilv ks tic ja

v rdiem, ko J zus vi am teica, un aizg ja. ⁵¹Bet, vi am jau ejot, kalpi atsteidz s tam pretim un zi oja, sac dami, ka vi a d ls dz vo. ⁵²Tad vi š jaut ja tiem par stundu, kad tam palicis lab k. Un tie sac ja vi am: Vakar ap sept to stundu drudzis vi u atst ja. ⁵³Tad t vs noprata, ka t bija t stunda, kad J zus sac ja vi am: Tavs d ls dz vo. Un vi š tic ja pats un viss vi a nams. ⁵⁴Šis bija jau otrš br nums, ko J zus padar ja, atn cis no J dejas Galilej .

Chapter 5

¹P c tam bija j du sv tki; un J zus aizg ja uz Jeruzalemi. ²Bet Jeruzalem bija ar piec m pajumt m Avju d is, kas ebrejiski saucas Betsata. ³Tan s gul ja liels daudzums slimnieku, aklo, klibo un izkaltušo, kas gaid ja dens sakust šanos. ⁴Bet Kunga e elis savulaik nolaid s d ; un kas pirmais p c dens sakust šan s iek pa d , tas izvese oj s, lai ar k du slim bu vi š neslimotu. ⁵Bet tur bija k ds cilv ks, kas slimoja tr sdesmit asto us gadus. ⁶J zus, redz dams vi u gu am un zin dams, ka tas jau ilgu laiku slimo, sac ja vi am: Vai gribi b t vesels? ⁷Slimais atbild ja Vi am: Kungs, man nav cilv ka, kas mani ievestu d , kad dens sakustas, jo, kam r es aizeju, cits ieiet pirmais. ⁸J zus sac ja vi am: Celies, em savu gultu un staig . ⁹Un t da šis cilv ks izvese oj s, ma savu gultu un staig ja. Bet bija sabata diena. ¹⁰Tad j di sac ja izdziedin tajam: Ir sabats! Tev nav br v nest savu gultu! ¹¹Vi š tiem atbild ja: Kas mani izdziedin ja, tas teica man: em savu gultu un staig ! ¹²Tad tie jaut ja vi am: Kas ir tas cilv ks, kas tev sac ja: em savu gultu un staig ? ¹³Bet izdziedin tais nezina ja, kas Tas bija, jo J zus aizg ja no aud m, kas atrad s tan viet . ¹⁴V l k J zus atrada vi u sv tn c un sac ja tam: L k, tu esi izdziedin ts; negr ko vairs, lai tev kas aun ks nenotiek. ¹⁵Tas cilv ks aizg ja un pazi oja j diem, ka J zus ir tas, kas vi u izdziedin ja. ¹⁶T p c j di vaj ja J zu, ka Vi š to dar ja sabat . ¹⁷Bet J zus atbild ja vi iem: Mans T vs aizvien darbojas, un es ar darbojos. ¹⁸T p c j di v l vair k mekl ja Vi u non v t, ka Vi š ne tikai neiev roja sabatu, bet sauca Dievu par savu T vu, piel dzin dams sevi Dievam. Tad J zus atbild ja un sac ja vi iem: ¹⁹Patiesi, patiesi es jums saku: D ls no sevis neko nevar dar t, ja neredz s T vu dar m; jo, ko Vi š dara, to t pat dara ar D ls. ²⁰Jo T vs m l D lu un r da Vi am visu, ko pats dara, un r d s Vi am v l liel kus darbus nek šos, lai j s br n tos. ²¹Jo k T vs uzmodina miro us un atdz vina, t ar D ls atdz vina, kurus v las. ²²Jo T vs neties nevienu, bet visu tiesu nodevis D lam, ²³Lai visi t pat god tu D lu, k god T vu. Kas D lu negodina, tas negodina T vu, kas Vi u s t jis. ²⁴Patiesi, patiesi es jums saku: Kas manus v rdus klausu un tic uz To, kas mani s t jis, tam ir m ž g dz v ba; un vi š ties nen k, bet no n ves p riet dz v b . ²⁵Patiesi, patiesi es jums saku, ka n k stunda, un t tagad ir, kad miro i dzird s Dieva D la balsi, un tie, kas dzird s, dz vos. ²⁶Jo k T v am ir dz v ba pašam sev , t Vi š ar D lam devis, lai Vi am b tu dz v ba pašam sev . ²⁷Un deva Vi am varu ties t, jo Vi š ir Cilv ka D ls. ²⁸Nebr neties par to, jo n k stunda, kur visi, kas atrodas kapos, dzird s Dieva balsi, ²⁹Un izies tie, kas labu dar juši, uz augš mcelšanas dz v bai, bet tie, kas aunu dar juši, uz augš mcelšanas tiesai. ³⁰Es pats no sevis nek nevaru dar t.

K es dzirdu, t es ties ju; un mana tiesa ir taisn ga, jo es nemekl ju savu gribu, bet t , kas mani s t jis. ³¹Ja es pats dodu liec bu par sevi, mana liec ba nav patiesa. ³²Ir Cits, kas liecina par mani; un es zinu, ka liec ba, k du Vi š par mani dod, ir patiesa. ³³J s s t j t pie J a; un vi š deva liec bu paties bai. ³⁴Tom r es nepie emu liec bu no cilv ka, bet saku šo, lai j s tiktu pest ti. ³⁵Vi š bija sp deklis, kas deg un sp d, bet j s grib j t su laiku l ksmoties vi a gaism . ³⁶Bet man ir liel ka liec ba nek J a: jo darbi, ko T vs man deva, lai tos pabeidzu, šie paši darbi, ko es daru, dod liec bu par mani, ka T vs mani s t jis. ³⁷Un T vs, kas mani s t jis, pats deva liec bu par mani. Bet j s nekad Vi a balsi neesat dzird juši, nedz Vi a seju redz juši. ³⁸Un Vi a v rds j sos nav palic js, jo j s neticat tam, ko Vi š s t jis. ³⁹J s p t t Rakstus, jo j s dom jat, ka tajos ir m ž g dz v ba; un tie ir, kas liecina par mani. ⁴⁰Bet j s negribat n kt pie manis, lai ieg tu dz v bu. ⁴¹No cilv kiem es godu nepie emu. ⁴²Bet es j s paz stu, ka Dieva m lest bas j sos nav. ⁴³Es atn cu sava T va v rd , un j s mani nepie m t; ja atn ks cits sav v rd , to j s pie emsiet. ⁴⁴K j s varat tic t, cits no cita godu pie emdami, bet nemekl jat godu, kas n k no vien g Dieva. ⁴⁵Nedom jiet, ka es j s aps dz šu T vam. Ir kas j s aps dz - Mozus, uz ko j s cerat. ⁴⁶Jo, ja j s tic tu Mozum, tad j s tic tu ar man, jo par mani vi š rakst jis (1.Moz.3,15; 22,18; 5.Moz.18,15), ⁴⁷Bet ja j s neticat vi a rakstiem, k j s tic siet maniem v rdiem?

Chapter 6

¹P c tam J zus p rc l s p ri Galilejas, tas ir, Tib rijas j rai. ²Un daudz aužu sekoja Vi am, jo tie redz ja br numus, ko Vi š dar ja tiem, kas slimoja. ³Tad J zus uzk pa kaln un aps d s tur ar saviem m cek iem. ⁴Tuvoj s jau Lieldienas, j du sv tki. ⁵Kad J zus, pac lis acis, redz ja, ka oti daudz aužu n k pie Vi a, tad Vi š sac ja Filipam: Kur pirksim maizi, lai tie pa stu. ⁶Bet to Vi š sac ja, vi u p rbaud dams, jo pats zin ja, ko dar s. ⁷Filips atbild ja Vi am: Par divi simts den rijiem nepietiek tiem maizes, lai katrs nedaudz sa emtu. ⁸Tad viens no Vi a m cek iem, Andrejs, S ma a P tera br lis, sac ja Vi am: ⁹Šeit ir viens z ns, kam piecas miežu maizes un divas zivis; bet kas tas ir tik daudziem? ¹⁰Tad J zus sac ja: Lieciet aud m novietoties! Bet tan viet bija daudz z les. T novietoj s skait ap peci t kstoši v riešu. ¹¹Bet J zus, pa mis maizi un izsac jis pateic bu, izdal ja tiem, kas novietoj s, t pat ar zivis, cik tie v l j s. ¹²Bet kad tie pa da, Vi š sac ja saviem m cek iem: Salasiet atlikuš s druskas, lai t s neiet boj . ¹³Tad vi i sav ca un piepild ja divpadsmit grozus drusk m, kas no piec m miežu maiz m bija p ri palikušas tiem, kas da. ¹⁴Tad audis, redz dami br numu, ko padar ja J zus, sac ja: Šis patiesi ir pravielis, kam bija j n k pasaul . ¹⁵Bet J zus, noman dams to, ka tie n ks, lai Vi u ar varu emtu un ieceltu par ni u, aizg ja atkal viens pats kaln . ¹⁶Bet kad jau vakars met s, Vi a m cek i aizg ja pie j ras. ¹⁷Un vi i, iek puši laiv , c l s p ri j rai uz Kafarnaumu. Un iest j s jau tumsa, bet J zus v l nen ca pie vi iem. ¹⁸Bet j ra, p šot stipram v jam, bangoj s. ¹⁹Kad vi i divdesmit piecas vai tr sdesmit stadijas bija noair juši, tie redz ja J zu pa j ru staig jam un laivai tuvojamies, un vi i izbij s. ²⁰Bet Vi š tiem sac ja: Es esmu, neb stieties! ²¹Tad tie vi u grib ja uz emt Vi u laiv ,

bet laiva t da sasniedza zemi, kurp tie brauca. ²² audis, kas st v ja vi pus j ras, otr dien uzzin ja, ka tur citas laivas nav bijis, k tikai viena, un ka J zus nav iek pis laiv kop ar saviem m cek iem, bet m cek i aizbraukuši vieni paši. ²³ Bet citas laivas n ca no Tib rijas tuvu tai vietai, kur vi i, pateikdamies Kungam, da maizi. ²⁴ Kad audis redz ja, ka tur nav ne J zus, ne Vi a m cek u, tie iek pa laiv s un brauca uz Kafarnaumu, lai mekl tu J zu. ²⁵ Un tie, atraduši Vi u vi pus j ras, sac ja Vi am: Rabbi! Kad Tu šeit atn ci? ²⁶ J zus vi iem atbild ja, sac dams: Patiesi, patiesi es jums saku: j s mekl jat mani nevis t p c, ka redz j t br numus, bet t p c, ka baud j t maizi un pa d t. ²⁷ Necentieties p c izn kstoš s bar bas, bet p c t das, kas paliek m ž gai dz vei, ko Cilv ka D ls jums dos, jo Vi u Dievs T vs apz mogojis. ²⁸ Tad tie Vi am sac ja: Kas mums j dara, lai dar tu Dieva darbus? ²⁹ Tad J zus atbild ja vi iem, sac dams: Tas ir Dieva darbs, lai j s tic tu uz to, ko Vi š s t jis. ³⁰ Tad tie sac ja Vi am: K du z mi tad Tu dod, lai m s redz tu un tic tu Tev? Ko Tu dar si? ³¹ M su t vi da mannu tuksnes , k tas rakst ts: maizi no debes m Vi š deva tiem st (2.Moz.16,15; 4.Moz.11,7; Ps.77). ³² Tad J zus tiem sac ja: Patiesi, patiesi es jums saku: ne Mozus jums deva maizi no debes m, bet mans T vs dod jums patieso debessmaizi. ³³ Jo Dieva maize ir t , kas n k no debes m un pasaulei dod dz v bu. ³⁴ Tad tie Vi am sac ja: Kungs, dod mums vienm r šo maizi! ³⁵ Bet J zus vi iem sac ja: Es esmu dz v bas maize; kas pie manis n k, tas neizsalks; un kas uz mani tic, tam nesl ps nekad. ³⁶ Bet es jums to esmu teicis: j s mani gan redz j t, bet neticat. ³⁷ Visi, ko T vs man dod, n ks pie manis; un kas pie manis n k, to es lauk nedz šu. ³⁸ Jo es esmu n cis no debes m ne t d , lai izpild tu savu gribu, bet T gribu, kas mani s t jis. ³⁹ Bet šis ir T va pr ts, kas mani s t jis, lai no visa, ko Vi š man devis, es nek nepazaud tu, bet to uzmodin tu pastar dien . ⁴⁰ Jo š ir mana T va v l šan s, kas mani s t jis, lai katrs, kas D lu redz un uz Vi u tic, iemantotu m ž go dz vi; un es vi u uzmodin šu pastar dien . ⁴¹ Tad j di kurn ja pret Vi u t p c, ka Vi š sac ja: Es esmu dz v maize, kas no debes m n kusi. ⁴² Un vi i sac ja: Vai šis nav J zus, J zepa d ls, kura t vu m s paz stam? K tad Vi š saka: Es esmu n cis no debes m? ⁴³ Tad J zus atbild ja vi iem, sac dams: Nekurniet sav starp ! ⁴⁴ Neviens nevar pie manis n kt, ja T vs, kas mani s t jis, nevelk vi u; un es to uzmodin šu pastar dien . ⁴⁵ Ir rakst ts praviešos: Un visi b s Dieva m c ti. Ikviens, kas no T va dzird jis un m c jies, n k pie manis (Is.54,13). ⁴⁶ Nevis ka T vu k ds b tu redz jis. Tikai Tas, kas no Dieva ir, Tas T vu ir redz jis. ⁴⁷ Patiesi, patiesi es jums saku: Kas uz mani tic, tam ir m ž g dz vošana. ⁴⁸ Es esmu dz v bas maize. ⁴⁹ J su t vi da mannu tuksnes un nomira. ⁵⁰ Š ir maize, kas no debes m n kusi, lai katrs, kas no t s d, nemirtu. ⁵¹ Es esmu dz v maize, kas no debes m n kusi. ⁵² Ja kas d s no š s maizes, tas dz vos m ž gi; un maize, ko es jums došu, ir mana Miesa pasaulei par dz v bu. ⁵³ Tad j di str d j s sav starp , sac dami: k Vi š mums var dot st savu miesu? ⁵⁴ Bet J zus tiem sac ja: Patiesi, patiesi es jums saku: ja j s Cilv ka D la Miesu ne d siet un Vi a Asinis nedzersiet, tad j sos neb s dz v bas. ⁵⁵ Kas manu Miesu d un manas Asinis dzer, tam ir m ž g dz v ba; un es vi u uzmodin šu pastar dien ; ⁵⁶ Jo mana Miesa ir patiess diens, un manas Asinis ir patiess dz riens. ⁵⁷ Kas manu Miesu bauda un manas Asinis dzer, tas paliek man un es vi . ⁵⁸ K mani s t jis dz vais T vs un es dz voju T va labad, t tie, kas mani bauda, dz vos manis labad. ⁵⁹ Š ir maize, kas n kusi no debes m. Ne t , k j su t vi da mannu un nomira. Kas šo maizi d, tas dz vos m ž gi. ⁶⁰ To Vi š teica Kafarnaum ,

m c dams sinagog . ⁶¹Tad daudzi no Vi a m cek iem, to dzird dami, sac ja: Smaga ir š runa, kas var to klaus ties? ⁶²Bet J zus, zin dams sev , ka Vi a m cek i kurn par to, sac ja tiem: Vai tas j s apgr cina? ⁶³Bet ja j s redz siet Cilv ka D lu uzejam tur, kur Vi š iepriekš bija? ⁶⁴Gars ir tas, kas atdz vina, miesa neder nekam. V rdi, ko es jums run ju, ir gars un dz v ba. ⁶⁵Bet starp jums ir daži netic gie; jo J zus zin ja no s kuma, kas ir netic gie un kas Vi u nodos. ⁶⁶Un Vi š sac ja: T p c es jums teicu, ka neviens nevar n kt pie manis, ja tas vi am neb s dots no mana T va. ⁶⁷No š laika daudzi Vi a m cek i atk p s un vairs nestaig ja Vi am l dz. ⁶⁸Tad J zus sac ja tiem divpadsmi: Vai ar j s gribat aiziet? ⁶⁹Tad S manis P teris atbild ja Vi am: Kungs, pie k lai m s ejam? Pie Tevis ir m ž g s dz ves v rdi. ⁷⁰Un m s esam tic juši un atzinuši, ka Tu esi Kristus, Dieva D ls. ⁷¹J zus atbild ja vi iem: Vai ne divpadsmi es j s esmu izredz jis? Bet viens no jums ir velns. ⁷²Vi š run ja par J dasu Iskariotu, S ma a d lu, jo šis bija tas, kas Vi u nodos, lai gan bija viens no tiem divpadsmi.

Chapter 7

¹P c tam J zus staig ja pa Galileju, jo Vi š negrib ja apmekl t J deju, t p c ka j di mekl ja Vi u non v t. ²Bet j du b di u sv tki (Scenopegia) bija oti tuvu. ³Tad T br i sac ja Vi am: Aizej no šejienes un dodies uz J deju, lai ar Tavi m cek i redz Tavus darbus, ko Tu dari. ⁴Neviens ta u neko nedara slepen b , bet katrs grib b t iev rojams. Ja Tu to dari, tad atkl j sevi pasaulei. ⁵Jo pat Vi a br i netic ja Vi am. ⁶Tad uz to J zus sac ja vi iem: mans laiks v l nav pien cis, bet j su laiks vienm r ir kl t. ⁷Pasaule nevar j s ien st, bet mani n st, jo es liecinu par to, ka t s darbi ir auni. ⁸J s ejiet šajos sv tkos, bet es v l neēju šajos sv tkos, jo mans laiks v l nav piepild jies. ⁹To pateicis, Vi š palika Galilej . ¹⁰Bet, kad Vi a br i bija aizg juši, tad ar Vi š aizg ja sv tkos ne atkl ti, bet it k slepeni. ¹¹Bet j di mekl ja Vi u sv tkos un sac ja: Kur Vi š ir? ¹²Un daudz kurn šanas bija aud s par Vi u; jo vieni sac ja: Vi š ir labs, bet citi teica: N , Vi š maldina audis. ¹³Tom r neviens, b damies j du, nerun ja par Vi u atkl ti. ¹⁴Bet kad sv tki bija jau pus , J zus ieg ja sv tn c un m c ja. ¹⁵Bet j di br n j s un sac ja: K Vi š, nem c ts b dams, zina Rakstus? ¹⁶J zus vi iem atbild ja, sac dams: Mana m c ba nav mana, bet T , kas mani s t jis. ¹⁷Ja k ds v las Vi a gribu pild t, tas no m c bas saprat s, vai t no Dieva, vai es run ju pats no sevis. ¹⁸Kas run pats no sevis, tas mekl sev godu; bet kas mekl T godu, kas mani s t jis, tas ir patiess un netaisn bas vi nav. ¹⁹Vai Mozus nedeva jums bausl bu? Bet neviens no jums nepilda bausl bu. ²⁰K p c j s mekl jat mani non v t? audis atbild ja, sac dami: aunais gars Tevi aps dis: kas mekl Tevi nogalin t? ²¹J zus atbild ja un sac ja vi iem: Vienu darbu es padar ju, un j s visi br n ties. ²²T p c Mozus deva jums apgraiz šanu, lai gan t nav no Mozus, bet no t viem; un j s sabat apgraiz t cilv ku. ²³Ja cilv ks sabat sa em apgraiz šanu un Mozus bausl ba netiek p rk pta, ko tad j s dusmojaties uz mani, ka es sabat izdziedin ju visu cilv ku? ²⁴Neties jiet p c rienes, bet spriediet taisn gu tiesu! ²⁵Tad daži no jeruzlemiešiem sac ja: Vai šis nav Tas, ko mekl non v t? ²⁶Un, l k, Vi š run atkl ti, un tie Vi am

nek nesaka. Vai priekšnieki tieš m p rliecin jušies, ka Vi š ir Kristus? ²⁷Un m s zin m Vi u, no kurienes Vi š; bet kad n ks Kristus, neviens nezina, no kurienes Vi š. ²⁸Tad J zus sauca, sv tn c m c dams, un sac ja: J s paz stat mani un zin t, no kurienes es esmu n cis. Ir viens Paties gais, kas mani s t jis, kuru j s nepaz stat. ²⁹Es Vi u paz stu, jo es esmu no Vi a, un Vi š mani s t ja. ³⁰Tad tie mekl ja Vi u satvert, bet neviens Vi am rokas nepielika, jo v l Vi a stunda nebija pien kusi. ³¹Bet daudzi no aud m tic ja Vi am un sac ja: Kad atn ks Kristus, vai Vi š padar s vair k br numu, nek šis dara? ³²Farizeji dzird ja audis t par Vi u run jam; un priekšnieki un farizeji s t ja kalpus, lai Vi u aiztur tu. ³³Tad J zus sac ja vi iem: V l neilgi man ar jums b t, un tad aiziešu pie T , kas mani s t jis. ³⁴J s mani mekl siet, bet neatrad siet, jo kur es esmu, tur j s nevarat n kt. ³⁵Tad j di savstarp ji sarun j s: Kur Vi š grib iet, ka m s Vi u neatrad sim? Vai Vi š ies pie izkl dušajiem starp pag niem un m c s pag nus? ³⁶Kas t par runu, ko Vi š teica: j s mani mekl siet un neatrad siet, un kur es esmu, tur j s nevarat n kt? ³⁷Bet beidzamaj lielaj sv tku dien J zus st v ja un sauca, sac dams: Kam sl pst, lai n k pie manis un dzer! ³⁸Kas uz mani tic, no t iekšienes, k sac ts Rakstos, pl d s dz v dens straumes (Is.12,3). ³⁹Bet to Vi š sac ja par Garu, ko sa ems tie, kas uz Vi u tic, jo Gars v l nebija dots, t p c ka J zus v l nebija pagodin ts. ⁴⁰Kad daži no aud m dzird ja Vi a runu, tie sac ja: Patiesi Vi š ir praviētis. ⁴¹Citi sac ja: Vi š ir Kristus. Bet citi teica: Vai Kristus n k no Galilejas? ⁴²Vai Rakstos nav sac ts, ka Kristus n k no D vida cilts un no Betl mes miesta, kur bija D vids? ⁴³T aud s izc l s š elšan s Vi a d . ⁴⁴Un daži no tiem grib ja Vi u apcietin t, bet rokas neviens Vi am nepielika. ⁴⁵Tad kalpi atgriez s pie augstajiem priesteriem un farizejiem; un tie sac ja vi iem: K p c j s Vi u neatved t? ⁴⁶Kalpot ji atbild ja: Nekad cilv ks nav t run jis, k šis Cilv ks. ⁴⁷Tad farizeji atbild ja vi iem: Vai ar j s esat apm ti? ⁴⁸Vai tad k ds no priekšniekiem un farizejiem tic uz Vi u? ⁴⁹Bet šis p lis, kas nezina bausl bu, lai ir nol d ts! ⁵⁰Nikod ms, kas bija viens no tiem, kas nakt bija n cis pie Vi a, sac ja tiem: ⁵¹Vai m su likums ties cilv ku, ja iepriekš neuzklausa vi u pašu un neuzzina, ko vi š dar jis? ⁵²Tie atbild ja vi am, sac dami: Vai ar tu esi galilejietis? Izp ti Rakstus un redz si, ka no Galilejas nen k praviētis. ⁵³Un tie atgriez s katrs sav s m j s.

Chapter 8

¹Bet J zus aizg ja uz Ol vkalnu. ²Un agri r t Vi š atkal atn ca sv tn c , un visa tauta san ca pie Vi a. Un Vi š aps d s un m c ja tos. ³Te rakstu m c t ji un farizeji atveda sievieti, pie ertu laul bas p rk pšan , un to vid nost d juši, ⁴Sac ja Vi am: M c t j, š sieviete tikko pie erta laul bas p rk pšan . ⁵Bet Mozus bausl b mums pav l jis t du sieviete nom t t akme iem. Ko Tu saki? (3.Moz.20,10). ⁶To tie sac ja, Vi u k rdin dami, lai var tu Vi u aps dz t. Bet J zus, uz priekšu noliecies, ar pirkstu rakst ja smilt s. ⁷Kad nu tie turpin ja Vi am jaut t, Vi š piec lies sac ja tiem: Kas no jums bez gr ka, lai pirmais met akmeni uz vi u! (5.Moz.17,7). ⁸Un Vi š, atkal noliecies, rakst ja zem . ⁹Bet tie, to

dzird juši, s kot ar vec kajiem, cits p c cita aizg ja. Palika J zus viens un sieviete, vid st vot. ¹⁰Tad J zus piec lies sac ja vi ai: Sieviet, kur ir tie, kas tevi aps dz ja? Vai neviens tevi nepazudin ja? ¹¹Vi a sac ja: Neviens, Kungs! Tad J zus teica tai: Ar es tevi nepazudin šu. Ej un negr ko vairs! ¹²Tad J zus atkal run ja un sac ja tiem: Es esmu pasaules gaisma; kas man seko, tas nestaig tums , bet ieg s dz v bas gaismu. ¹³Bet farizeji sac ja Vi am: Tu liecini pats par sevi; tava liec ba nav patiesa. ¹⁴J zus atbild ja vi iem, sac dams: Un ja es liecinu pats par sevi, tad mana liec ba ir pareiza, jo es zinu, no kurienes n ku un kur eju; bet j s nezin t, no kurienes es n ku un kur eju. ¹⁵J s ties jat mies gi; es neties ju nevienu. ¹⁶Un ja es ties ju, mans l mums ir pareizs, jo es neesmu viens, bet es un T vs, kas mani s t jis. ¹⁷Un j su bausl b rakst ts, ka divu cilv ku liec ba ir pareiza (5.Moz.17,6; 19,15). ¹⁸Es esmu, kas liec bu dod pats par sevi, un par mani liecina T vs, kas mani s t jis. ¹⁹Tad tie sac ja Vi am: Kur ir tavs T vs? J zus atbild ja: Ne j s mani paz stat, ne manu T vu. Ja j s mani paz tu, tad paz tu ar manu T vu. ²⁰Šos v rdus J zus, m c dams sv tn c , teica pie upura l des; un neviens Vi u neapcietin ja, jo Vi a stunda v l nebija pien kusi. ²¹Tad J zus atkal vi iem sac ja: Es aizeju, un j s mekl siet mani un sav gr k nomirsiet. Kur es eju, tur j s nevarat n kt. ²²Tad j di teica: Vai Vi š sevi non v s, ka Vi š sac ja: Kur es eju, tur j s nevarat n kt? ²³Un Vi š tiem sac ja: J s esat no š s zemes, es esmu no augšienes. J s esat no š s pasaules, es neesmu no š s pasaules. ²⁴T p c es jums sac ju, ka j s nomirsiet savos gr kos; jo ja j s netic siet, ka es tas esmu, j s nomirsiet savos gr kos. ²⁵Tad tie sac ja Vi am: Kas Tu esi? J zus vi iem atbild ja: S kums, kas ar ar jums run . ²⁶Daudz man par jums j run un j ties , bet Tas, kas mani s t jis, ir paties; un es run ju pasaulei to, ko esmu no Vi a dzird jis. ²⁷Un tie nesaprata, ka Vi š Dievu sauca par savu T vu. ²⁸Tad J zus sac ja vi iem: Kad j s paaugstin siet Cilv ka D lu, tad j s atz siet, ka es tas esmu; un es pats no sevis nek nedaru un run ju tikai to, ko T vs man m c jis. ²⁹Un Tas, kas mani s t jis, ir ar mani; un Vi š nav atst jis mani vienu, jo es vienm r daru to, kas Vi am labpat k. ³⁰Kad Vi š t run ja, daudzi tic ja Vi am. ³¹Tad J zus sac ja tiem j diem, kas Vi am tic ja: Ja j s past v siet man m c b , tad patiesi j s b siet mani m cek i. ³²Un j s atz siet paties bu, un paties ba dar s j s br vus. ³³Tie Vi am atbild ja: M s esam brahama p cn c ji un nekad nevienam neesam vergojuši, k tad Tu saki: j s b siet br vi? ³⁴J zus atbild ja vi iem: Patiesi, patiesi es jums saku: ikviens, kas gr ku dara, ir gr ka vergs. ³⁵Vergs nepaliek m j s m ž gi, bet d ls paliek m ž gi. ³⁶Ja tad D ls j s atbr vos, j s patiesi b siet br vi. ³⁷Zinu, ka j s esat brahama D li, bet j s mekl jat mani non v t, t p c ka j s manus v rdus neaptverat. ³⁸Es run ju to, ko esmu redz jis pie sava T va; un j s dar t to, ko redz j t pie sava t va. ³⁹Tie atbild ja Vi am, sac dami: M su t vs ir brahams. J zus vi iem sac ja: Ja j s esat brahama b rni, tad dariet brahama darbus! ⁴⁰Bet j s tagad tiecaties non v t mani, Cilv ku, kas jums teicu paties bu, ko dzird ju no Dieva. To brahams nedar ja. ⁴¹J s dar t savu t vu darbus. Tad tie sac ja Vi am: M s neesam netikl b dzimuši, mums ir viens T vs, Dievs! ⁴²J zus vi iem sac ja: Ja Dievs b tu j su t vs, tad j s mani m l tu, jo es esmu izg jis un n ku no Dieva. Jo es neesmu n cis no sevis, bet Vi š mani ir s t jis. ⁴³K p c j s nesaprotat manu runu? T p c, ka j s neesat sp j gi klaus ties manos v rdos. ⁴⁴J su t vs ir velns; un j s gribat dar t sava t va k r bas. Tas s kum ir bijis slepkava un nepast v paties b , jo vi paties bas nav. Melus run dams, vi š run savu, jo vi š ir melis un me u t vs. ⁴⁵Bet kad run ju

paties bu, j s neticat man. ⁴⁶Kas no jums man var p rmet gr ku? Ja es jums run ju paties bu, k p c j s neticat man? ⁴⁷Kas ir no Dieva, tas Dieva v rdus dzird. J s t p c nedzirdat, ka neesat no Dieva. ⁴⁸Tad j di Vi am atbild ja, sac dami: Vai m s labi nesak m, ka Tu esi samarietis un ka Tev ir aunais gars? ⁴⁹J zus atbild ja: Man aun gara nav, bet es godinu savu T vu, bet j s man dar t negodu. ⁵⁰Bet es savu godu nemekl ju; ir Kas mekl un ties . ⁵¹Patiesi, patiesi es jums saku: Ja kas manus v rdus izpild s, tas n ves m žam neredz s. ⁵²Tad j di sac ja: Tagad m s zin m, ka Tev ir aunais gars. brahams un pravieši nomira, bet Tu saki: kas manus v rdus pild s, tas n vi m žam nebaud s. ⁵³Vai Tu esi liel ks nek m su t vs brahams, kas miris? Ar pravieši miruši. Par ko Tu sevi turi? ⁵⁴J zus atbild ja: Ja es sevi godinu, mans gods nav nekas. Tas ir mans T vs, kas mani godina, par ko j s sak t, ka Vi š ir j su Dievs. ⁵⁵Un j s Vi u nepaz stat, bet es Vi u zinu. Un ja es sac tu, ka es Vi u nezinu, tad es b tu jums l dz gs melis. Bet es Vi u paz stu un pildu Vi a v rdu. ⁵⁶J su T vs brahams priec j s, ka vi š redz s manu dienu. Vi š redz ja un gavil ja (1.Moz.18,18; 22,18). ⁵⁷Tad j di sac ja Vi am, Tev v l nav piecdesmit gadu, un Tu esi brahamu redz jis? ⁵⁸J zus vi iem sac ja: Patiesi, patiesi es jums saku: pirms nek brahams bija, es esmu. ⁵⁹Tad vi i pac la akme us, lai mestu Vi am, bet J zus pasl p s un izg ja no sv tn cas.

Chapter 9

¹Un J zus, gar m iedams, ieraudz ja cilv ku, kas no dzimšanas bija neredz gs. ²Un m cek i jaut ja Vi am: Rabbi, kas ir gr kojis: vi š pats vai vi a vec ki, ka tas neredz gs piedzimis? ³J zus atbild ja: Ne vi š gr kojis, ne vi a vec ki, bet Dieva darbiem j par d s vi . ⁴Kam r ir diena, man j str d T darbus, kas mani s t jis. N k nakts, kad neviens nevar str d t. ⁵Kam r es esmu pasaul , es esmu pasaules gaisma. ⁶To teicis, Vi š sp va zem un tais ja javu no siekal m, un zieda javu uz vi a ac m, ⁷Un sac ja vi am: Ej, mazg jies Siloe (t.i. tulkojum "s t tais") d ! Vi š aizg ja, nomazg j s un atn ca redz gs. ⁸Tad kaimi i un tie, kas redz ja vi u iepriekš ubagojam, sac ja: Vai šis nav tas, kas s d ja un ubagoja? Daži teica: Šis ir tas. ⁹Bet citi: N , tas l dz gs vi am. Vi š pats sac ja: Es tas esmu. ¹⁰Tad tie vi am sac ja: K tavas acis tika atv rtas? ¹¹Vi š atbild ja: Tas Cilv ks, kuru sauc J zus, iztais ja javu un nozieda manas acis, un sac ja man: ej pie Siloe d a un nomazg jies. Es aizg ju, nomazg jos un redzu. ¹²Un tad tie sac ja vi am: Kur Vi š ir? Vi š teica: Nezinu. ¹³Tad vi i aizveda to, kas bija neredz gs, pie farizejiem. ¹⁴Bet bija sabats, kad J zus iztais ja javu un atv ra vi a acis. ¹⁵Tad farizeji vi am atkal jaut ja, k vi š k uvis redz gs. Bet tas tiem sac ja: Vi š uzlika uz man m ac m javu, es nomazg jos un redzu. ¹⁶Tad daži no farizejiem sac ja: Šis cilv ks, kas sabatu neiev ro, nav no Dieva. Bet citi teica: K var gr c gs cilv ks dar t t dus br numus? Un starp vi iem izc l s š elšan s. ¹⁷Tad vi i atkal sac ja neredz gajam: Ko tu saki par To, kas atv ra tavas acis? Un tas sac ja: Vi š ir pravietis. ¹⁸Bet tad j di netic ja tam, ka vi š bijis neredz gs un k uvis redz gs, iekams neatsauca redzi atguvuš vec kus. ¹⁹Un jaut ja tiem, sac dami: Vai šis ir j su d ls, par kuru j s sak t, ka vi š

akls dzimis? K tad vi š tagad redz? ²⁰Vi a vec ki atbild ja tiem, sac dami: M s zin m, ka šis ir m su d ls un ka vi š neredz gs piedzima; ²¹Bet k vi š tagad redz, m s nezin m, un kas atv ra vi a acis, ar nezin m. Jaut jiet vi am pašam, vi š ir pilngad gs, lai saka pats par sevi! ²²T vi a vec ki run ja t p c, ka baid j s no j diem, jo j di jau bija sazv r jušies, lai to, kas atz tu Vi u par Kristu, izsl gtu no sinagogas. ²³T p c vi a vec ki sac ja: vi š pilngad gs, jaut jiet vi am pašam! ²⁴Tad vi i atkal atsauca cilv ku, kas bija bijis neredz gs, un sac ja vi am: Dod Dievam godu! M s zin m, ka šis Cilv ks ir gr cinieks! ²⁵Tad vi š tiem teica: Vai Vi š ir gr cinieks, to es nezinu. Vienu zinu, ka es biju akls un tagad redzu. ²⁶Tie vi am sac ja: Ko Vi š tev dar ja? K Vi š atv ra tavas acis? ²⁷Vi š tiem atbild ja: Es jums jau sac ju, un j s dzird j t. K p c j s to v lreiz gribat dzird t? Vai ar j s gribat k t Vi a m cek i? ²⁸Tad tie l d ja vi u un sac ja: Tu esi Vi a m ceklis, bet m s esam Mozus m cek i. ²⁹M s zin m, ka Dievs ar Mozu run ja, bet no kurienes Šis, to m s nezin m. ³⁰Tas cilv ks atbild ja vi iem, sac dams: Par to j br n s, ka j s nezin t, no kurienes Vi š, bet Vi š atv ra man acis. ³¹Bet m s zin m, ka Dievs gr ciniekus neuzklausa. Bet kas god Dievu un Vi a gribu pilda, to klausu. ³²Ne m žam nav dzird ts, ka b tu k ds atv ris acis no dzimšanas aklajam. ³³Ja Vi š neb tu no Dieva, tad Vi š neko nevar tu dar t. ³⁴Tie vi am atbild ja, sac dami: Tu viss esi gr kos dzimis un tu m s m c si? Un tie izdzina vi u r . ³⁵J zus, izdzirdis, ka tie vi u izraid juši r , un, atradis to, sac ja vi am: Vai tu tici uz Dieva D lu? ³⁶Vi š atbild ja sac dams: Kas Vi š ir, Kungs, lai es uz Vi u tic tu? ³⁷Un J zus sac ja vi am: Tu Vi u redz ji; un kas ar tevi run , tas ir Vi š. ³⁸Un vi š teica: Es ticu, Kungs! Un, nokritis ce os, piel dza Vi u. ³⁹Un J zus sac ja: Es atn cu šin pasaul uz tiesu, lai neredz gie redz tu, bet redz gie k tu akli. ⁴⁰To dzird dami, daži no farizejiem, kas ar Vi u bija, sac ja Vi am: Vai ar m s esam akli? ⁴¹J zus tiem sac ja: Ja j s b tu akli, jums neb tu gr ka, bet tagad j s sak t: M s redzam; t p c j su gr ks paliek.

Chapter 10

¹Patiesi, patiesi es jums saku: kas neieiet avju k t pa durv m, bet iek pj pa citurieni, tas ir zaglis un laup t js. ²Bet kas ieiet pa durv m, tas ir avju gans. ³Vi am durvju sargs atver, un avis klausu vi a balsi, un vi š sauc savas avis v rd un izved t s. ⁴Un vi š, izlaidis savas avis, iet t m pa priekšu; un avis seko vi am, jo paz st t balsi. ⁵Svešam t s neseko, bet b g no t , t p c ka nepaz st svešinieka balsi. ⁶Šo l dz bu J zus tiem sac ja, bet vi i nesaprata, ko Vi š tiem run ja. ⁷Tad J zus atkal vi iem sac ja: Patiesi, patiesi es jums saku: Es esmu durvis av m. ⁸Visi, kas bija n kuši, bija zag i un laup t ji; un avis vi us neklaus ja. ⁹Es esmu durvis. Ja k ds caur mani ieiet, tas tiks pest ts; un vi š ieies un izies, un atrad s gan bas. ¹⁰Zaglis n k, lai zagtu, slepkavotu un izn cin tu. Es esmu n cis, lai tiem b tu dz v ba un lai t b tu p rpiln b . ¹¹Es esmu labais gans. Labais gans atdod savu dz v bu par sav m av m. ¹²Bet alg dzis, kas nav gans, kam avis nepieder, redz dams vilku n kam, atst j avis un b g; un vilks t s nolaupa un izkl dina. ¹³Bet alg dzis b g t p c, ka vi š ir alg dzis, un avis vi am ner p. ¹⁴Es esmu labais gans; es paz stu savas, un manas paz st mani. ¹⁵K T vs mani paz st, t es

pazstu Tavu; un es lieku savu dzīvību par savu mīļoto. ¹⁶Man vēl ir citas aģi, kas nav noškrītas; ar tām man jāatved; un tās dzirds manu balsi, un būs viens ganmpulks un viens gans. ¹⁷Tāpēc Tavš mani, ka es atdodu savu dzīvību, lai atkal to atgūtu. ¹⁸Neviens neatņem to no manis, bet es to atdodu pats no sevis. Un man ir vara to atdot un ir vara to atkal ņemt. Šo bausli es samu no sava Tāva. ¹⁹Tad atkal to vērdu dājis dos izcēlism starp bāsi. ²⁰Daudzi no tiem sacja: Višāun gars apssts un prtu zaudjis. KojšVi klaus ties? ²¹Citi sacja: Tānavāun gars apsst runa. Vai tad aunaš gars var atvrt aklo acis? ²²Tad bija svtn cas iesv tšanas svtki Jeruzalem, un bija ziema. ²³Un Jzus staigja svtn c, Salomona priekštel. ²⁴Tad jdi ielēca Viu un sacja Vi am: Cik ilgi Tu tur si m s nezi? Ja Tu esi Kristus, saki mums atkl ti! ²⁵Jzus atbildja viiem: Es jums saku, bet jšneticat. Darbi, ko es daru sava Tāva vrd, tie liecina par mani. ²⁶Bet jšneticat, jo nepiederat pie man mīļoto. ²⁷Manas aģi klaus manu balsi, un es tš pazstu, un vias man seko. ²⁸Un es tmdodu mžgo dzvi, un vias ne mžam boj neies, un neviens tš no manas rokas neizraus. ²⁹Manš Tvs, kas man deva tš, ir lielks par visiem; un neviens nespj izraut tš no mana Tāva rokas. ³⁰Es un Tvs esam viens. ³¹Tad jdi pac la akme us, lai nomttu Viu. ³²Jzus atbildja tiem: Daudz labu darbu no sava Tāva es jums esmu rdjis. Kura darba d jšmani gribat nomtt akmeiem? ³³Jdi atbildja Vi am: Laba darba d m s Tevi nenomttjam, bet Dieva zaimošanas d, jo Tu, cilvks b dams, dari sevi par Dievu. ³⁴Jzus viiem atbildja: Vai nav rakstš jšbausl b: Es sacju, jš esat dievi? (Ps.81,6) ³⁵Ja tos nosauc par dieviem, kuriem Dievs runjis, un Raksti nevar tikt atcelti, ³⁶K tad jš sak t Tam, ko Tvs svttjis un pasaul s ttjis: Tu zaimo Dievu! Tāpēc, ka es sacju: Es esmu Dieva Dls? ³⁷Ja es sava Tāva darbus nedaru, neticiet man! ³⁸Bet ja es daru un ja jšman negribat tic t, tad ticiet darbiem, lai jšatztu un tic tu, ka Tvs ir man un es Tv. ³⁹Tad tie tais jš Viu saemt, bet Viš izgja no to rok m. ⁴⁰Un Viš atkal aizgja p ri Jord nai uz to vietu, kur Jnis vispirms bija kristjis, un tur palika. ⁴¹Un daudzi nca pie Vi a un sacja, ka Jnis ta u nevienubr numu nav darjis. ⁴²Bet viss, ko Jnis par Viu sacjis, bija paties ba. Un daudzi ticja Vi am.

Chapter 11

¹Bet Betnij, Marijas un vias mšas Martas miest, bija kds slimnieks Lcars. ²Š bija t Marija, kas ar svaidmo e u svaidja Kungu un saviem matiem susinja Vi akjas. Vi as brlis Lcars slimoja. ³Tad t mšas stja pie Vi a, sac damas: Kungs, lk, tas, ko Tu mli, slimo. ⁴Bet Jzus, to dzird dams, sacja viiem: Š slimba nav nvei, bet Dieva godam, lai Dieva Dls ar to tiktu pagodin ts. ⁵Bet Jzus mlja Martu un vias mšsu Mariju, un Lcaru. ⁶Un Viš, dzird dams to, ka tas slimš, palika tan viet vl divas dienas. ⁷Tikai p c tam Viš sacja saviem mcekciem: Iesim atkal uz Jdeju! ⁸Mcek i sacja Vi am: Rabbi, nupat jdi meklja nomtt Tevi akmeiem, un Tu atkal ej uz turieni? ⁹Jzus atbildja: Vai dien nav divpadsmit stundu? Ja kas staig dien, tas neapdaus s, jo redz šš pasaules gaismu. ¹⁰Bet ja kds staig nakt, tas apdaus s, jo gaismas tam nav. ¹¹To teicis, Viš p c

tam sac ja: M su draugs L cars gu , bet es eju to modin t no miega. ¹²Tad Vi a m cek i sac ja: Kungs, ja vi š gu , tad izvese osies. ¹³Bet J zus run ja par vi a n vi, turpret vi i dom ja, ka Vi š run par gul šanu mieg . ¹⁴Tad J zus vi iem pateica atkl ti: L cars ir nomiris. ¹⁵Bet es pniec jos j su d , lai j s tic tu, jo es tur nebiju, bet iesim pie vi a! ¹⁶Tad Toms, sauks Dv nis, sac ja p r jiem m cek iem: Iesim ar m s, lai kop ar Vi u nomirtu! ¹⁷Tad J zus nog ja un atrada vi u jau etras dienas kap gu am. ¹⁸Bet Bet nija bija apm ram piecpadsmi stadiju att lum no Jeruzalemes. ¹⁹Bet daudz j du bija atn kuši pie Martas un Marijas, lai mierin tu t s par vi u br li. ²⁰Tad Marta, izdzirdusi, ka J zus n k, steidz s Vi am pretim; bet Marija s d ja m j s. ²¹Tad Marta sac ja J zum: Kungs, ja Tu b tu bijis šeit, mans br lis neb tu nomiris. ²²Bet es ar tagad zinu, ka visu, ko Tu no Dieva l gsi, Dievs Tev dos. ²³J zus sac ja vi ai: Tavs br lis celsies augš m! ²⁴Marta sac ja Vi am: Zinu, ka vi š celsies augš m, augš mce oties pastar dien . ²⁵J zus sac ja vi ai: Es esmu augš mcelšans un dz v ba: kas uz mani tic, lai ar vi š b tu nomiris, dz vos. ²⁶Un ikviens, kas dz vo un tic uz mani, ne m žam nemirs. Vai tu tici tam? ²⁷T sac ja Vi am: Tieš m Kungs, es esmu tic jusi, ka Tu esi Kristus, dz v Dieva D ls, kas atn cis šin pasaul . ²⁸Un vi a, to pateikusi, aizg ja un pasauca savu m su Mariju, klusi sac dama: M c t js atn ca un sauc tevi. ²⁹Vi a, to dzird dama, steig piec l s un aizg ja pie Vi a, ³⁰Jo J zus v l nebija ieg jis miest , bet v l atrad s tan viet , kur Vi u sastapa Marta. ³¹Tad j di, kas pie vi as bija m j un mierin ja vi u, redz dami Mariju steigšus piece amies un aizejot, sekoja vi ai, sac dami: Vi a iet pie kapa, lai tur raud tu. ³²Bet Marija non ca tur, kur bija J zus; ieraudz jusi Vi u, t met s pie Vi a k j m un sac ja Vi am: Kungs, ja Tu b tu šeit bijis, mans br lis neb tu nomiris. ³³J zus, redz dams vi u un j dus, kas ar to bija atn kuši, raudam, gar satriekts, uztrauca sevi, ³⁴Un Vi š sac ja: Kur j s vi u nolik t? Tie Vi am atbild ja: Kungs, n c un skaties! ³⁵Un J zus raud ja. ³⁶Tad j di sac ja: L k, k Vi š to m l jis. ³⁷Bet daži no vi iem sac ja: Vai šis, kas atv ra acis aklajam no dzimšanas, nevar ja izdar t, lai vi š nenomirtu? ³⁸Tad J zus, atkal sev satraukts, pieg ja pie kapa. T bija ala, un tai bija uzlikts akmens. ³⁹J zus sac ja: No emiet akmeni! Miruš cilv ka m sa Marta sac ja Vi am: Kungs, vi š jau smird, jo ir pag jušas etras dienas. ⁴⁰J zus sac ja vi ai: Vai es tev neteicu: ja tu tic si, tad redz si Dieva god bu? ⁴¹Tad no ma akmeni. Bet J zus, pac lis acis uz augšu, sac ja: T vs, es pateicos Tev, ka Tu mani esi uzklaus jis! ⁴²Es gan zin ju, ka Tu mani vienm r uzklausi; bet apk rtst voš s tautas d es sac ju, lai vi i tic tu, ka Tu mani esi s t jis. ⁴³To sac jis, Vi š stipr bals sauca: L car, n c r ! ⁴⁴Un t da izn ca nomirušais. K jas un rokas tam bija iet tas l autos, un vi a seja bija ar sviedrautu aizsieta. J zus sac ja vi iem: Atraišiet vi u un at aujiet vi am aiziet! ⁴⁵Tad daudzi no j diem, kas bija atn kuši pie Marijas un Martas, redz juši, ko J zus padar ja, tic ja uz Vi u. ⁴⁶Tad daži no tiem aizg ja pie farizejiem un pateica tiem, ko J zus padar ja. ⁴⁷Tad augstie priesteri un farizeji sasauca tiesas s di un run ja: Ko mums dar t, jo šis Cilv ks dara daudz br numu? ⁴⁸Ja m s Vi u t atst sim, tad visi tic s uz Vi u; un romieši atn ks un at ems m su zemi un tautu. ⁴⁹Bet viens no vi iem, Kaifa v rd , b dams augstais priesteris tan gad , sac ja vi iem: J s neko nezin t. ⁵⁰Un neapsverat, ka jums lab k, lai viens cilv ks mirst par tautu, nek visa tauta iet boj . ⁵¹Bet to vi š sac ja ne pats no sevis, bet, b dams augstais priesteris tan gad , pare oja, ka J zus nomirs par tautu; ⁵²Un ne tikai par tautu, bet lai izkl din tos Dieva b rnus sapulcin tu kop . ⁵³No t s dienas tie

nol ma Vi u non v t. ⁵⁴T p c J zus vairs atkl ti nestaig ja starp j diem, bet aizg ja uz apgabalu tuksneša apvid , uz pils tu, kas saucas Efraima, un tur palika ar saviem m cek iem. ⁵⁵Bet tuvoj s j du Lieldienas, un daudzi g ja no š apgabala pirms Lieldien m uz Jeruzalemi, lai sevi š st tu. ⁵⁶Bet tie mekl ja J zu un, st v dami sv tn c , sarun j s sav starp : K jums š iet: vai augstie priesteri un farizeji izdeva pav li, ka ikvienam, kas zina, kur Vi š ir, j uzr da, lai tie Vi u apcietin tu.

Chapter 12

¹Tad J zus sešas dienas pirms Lieldien m atn ca Bet nij , kur bija nomiris L cars, ko J zus uzmodin ja no miro iem. ²Tur sar koja Vi am mielastu; un Marta apkalpoja, bet L cars bija viens no tiem, kas atrad s ar Vi u pie galda. ³Un Marija, pa musi m rci u stas, d rgas nardu e as, svaid ja J zus k jas; un t susin ja Vi a k jas saviem matiem; un svaid m s e as smarža piepild ja m ju. ⁴Tad J dass Iskariots, viens no Vi a m cek iem, kas Vi u v l k nodeva, sac ja: ⁵K p c šo svaid mo e u nep rdeva par tr s simts den rjiem un tos neizdal ja nabagiem? ⁶Bet to vi š sac ja ne t p c, ka vi am r p tu nabagi, bet gan t p c, ka vi š bija zaglis; un vi š, naudas kasi pie sevis tur dams, piesavin j s to, kas tan tika ielikts. ⁷Tad J zus sac ja: Atst jiet vi u, lai vi a to uzglab manai apbed šanas dienai! ⁸Jo nabagi vienm r ir pie jums, bet es neesmu vienm r. ⁹Tad daudzi j du audis uzzin ja, ka Vi š ir tur; un atn ca ne tikai J zus d , bet lai redz tu ar L caru, ko Vi š bija uzmodin jis no miro iem. ¹⁰Bet augstie priesteri nodom ja nogalin t ar L caru, ¹¹Jo vi a d daudzi j di n ca un tic ja uz J zu. ¹²Bet otr dien daudz aužu, kas bija ieradušies sv tkos, dzird dami, ka J zus n k uz Jeruzalemi, ¹³Pa muši palmu zarus un izg juši Vi am pret , sauca: Hozanna, sv t gs, kas n k Kunga v rd , Izra a ni š! ¹⁴Un J zus, atradis jaunu zeli, uzs d s tan , k rakst ts: ¹⁵Neb sties, Siona meita, l k, tavs ni š n k, s d dams zelienes kume ! ¹⁶Vi a m cek i vispirms to nesaprata, bet, kad J zus tika pagodin ts, tad atmin jas, ka t par Vi u bija rakst ts, un t Vi am dar ja. ¹⁷Bet audis, kas ar Vi u bija, kad Vi š sauca L caru no kapa un to uzmodin ja no miro iem, deva liec bu. ¹⁸T p c ar audis izg ja Vi am pretim, jo dzird ja, ka Vi š dar jis šo br numu. ¹⁹Bet farizeji sarun j s sav starp : Redziet, ka m s nek nepadar sim! L k, visa pasaule seko Vi am! ²⁰Bet starp tiem, kas bija atn kuši, lai sv kos piel gtu Dievu, bija daži pag ni. ²¹Vi i pieg ja pie Filipa, kas bija no Betsaidas Galilej , un l dza to, sac dami: Kungs, m s gribam redz t J zu! ²²Filips n k un saka to Andrejam; bet Andrejs un Filips pateica to J zum. ²³Bet J zus atbild ja vi iem, sac dams: Pien kusi stunda, lai Cilv ka D ls tiktū pagodin ts. ²⁴Patiesi, patiesi es jums saku: ja kviešu grauds neiekr t zem un nenomirst, ²⁵Tas paliek viens; bet ja nomirst, tad atnes daudz aug u. Kas savu dz v bu m l, tas to zaud ; bet kas šin pasaul savu dz v bu ien st, tas to saglab m ž gai dz vei. ²⁶Ja kas man kalpo, tas lai seko man, un kur es esmu, tur b s ar mans kalps. Un kas man kalpo, to godin s mans T vs. ²⁷Tagad mana dv sele ir satraukta. Un ko lai es saku? T vs, atpest mani no š s stundas? Bet šai stundai es ta u atn cu. ²⁸T vs, pagodini savu v rdu! Tad n ca balss no debes m: Es to pagodin ju un v l pagodin šu! ²⁹Tad audis, kas st v ja un dzird ja, sac ja: P rkons r ca. Citi sac ja: E elis run ja Vi am. ³⁰J zus atbild ja

un sac ja: Ne manis d š balss atskan ja, bet j su d . ³¹Tagad š pasaule tiek ties ta; tagad š s pasaules valdnieks tiks izmests r . ³²Un kad es tikšu no š s zemes pacelts, es visus vilkšu pie sevis. ³³Bet to Vi š sac ja, nor d dams, k d n v Vi š mirs. ³⁴audis Vi am atbild ja: M s dzird j m bausl b , ka Kristus paliek m ž gi; k tad Tu saki, ka Cilv ka D lam j k st paceltam? Kas ir šis Cilv ka D ls? ³⁵Tad J zus sac ja vi iem: V l neilgi gaisma ir pie jums. Staig jiet, kam r jums ir gaisma, lai j s tumsa neap em, un kas tums staig , tas nezina, kurp vi š iet. ³⁶Kam r jums ir gaisma, ticiet gaismai, lai j s b tu gaismas b rni! To J zus sac ja un aizg ja, un pazuda no vi iem. ³⁷Bet lai gan Vi š tik lielus br numus dar ja to priekš , tie netic ja Vi am. ³⁸Lai izpild tos pravieša Isaja v rdi, ko vi š ir teicis: Kungs, kas ir tic jis m su sludin jumam, un kam ir atkl jies Kunga elkoni? (Is.53,1) ³⁹T p c tie nevar ja tic t, jo Isajs t l k saka: ⁴⁰Vi š to acis aptumšoja un vi u sirdis nocietinaja, lai ac m neredz tu un sird m nesaprastu, un neatgrieztos, ka es tos dziedin tu. ⁴¹To Isajs sac ja, kad redz ja Vi a god bu un run ja par Vi u. ⁴²Tom r daudzi priekšnieki tic ja Vi am, bet farizeju d neapliecin ja, lai tos neizslgtu no sinagogas. ⁴³Jo vi i m l ja vair k cilv ku godin šanu nek Dieva godu. ⁴⁴Bet J zus sauca, sac dams: Kas man tic, tas netic man, bet tam, kas mani s t jis. ⁴⁵Un kas mani redz, tas redz To, kas mani s t jis. ⁴⁶Es, gaisma, atn cu pasaul , lai ikviens, kas man tic, nepaliktu tums b . ⁴⁷Un ja k ds dzird manus v rdus un tiem neseko, es to neties ju, jo es nen cu pasauli ties t, bet pasauli gl bt. ⁴⁸Kas mani niev un manus v rdus nepie em, tam ir savs tiesnesis. V rdi, ko run ju, tie vi u ties s pastar dien . ⁴⁹Jo es nerun ju no sevis, bet T vs, kas mani s t ja, Vi š man deva pav li, ko sac t un ko run t. ⁵⁰Un es zinu, ka Vi a bauslis ir m ž g dz ve. T p c visu, ko run ju, es saku t , k to man teica T vs.

Chapter 13

¹Pirms Lieldienu svtkiem J zus, zin dams, ka Vi a stunda atn kusi, lai no š s pasaules aizietu pie T va, m l dams sav jos, kas bija pasaul , tos m l ja l dz beig m. ²Un, vakari as dot, kad velns J dasam, S ma a Iskariota d lam, sird jau bija iedvesmojis Vi u nodot, ³Vi š, zin dams, ka T vs visu atdevis Vi a rok s un ka Vi š no Dieva izg jis un pie Dieva aiziet, ⁴No mielasta piec lies, novilka savas virsdr bes un, linu priekšautu pa mis, apjoz s. ⁵P c tam, iel jis deni trauk , s ka mazg t m cek u k jas un susin ja t s linu priekšaut , ar ko Vi š bija apjozies. ⁶Tad Vi š atn ca pie S ma a P tera; un P teris sac ja Vi am: Kungs, Tu man mazg si k jas? ⁷J zus atbild ja vi am, sac dams: Ko es daru, to tu tagad nezini, bet v l k tu to izprat si. ⁸P teris sac ja Vi am: Tu man ne m žam nemazg si k jas! J zus atbild ja vi am: Ja es tevi nemazg šu, tev neb s da as ar mani. ⁹S manis P teris sac ja Vi am: Kungs, ne vien manas k jas, bet ar rokas un galvu. ¹⁰J zus sac ja vi am: Kas mazg jies, tam vajag tikai k jas mazg t, un vi š b s viss t rs. Ar j s esat t ri, bet ne visi. ¹¹Jo Vi š zin ja, kas Vi u nodos; t p c Vi š teica: Ne visi j s esat t ri. ¹²P c tam, kad to k jas bija mazg jis un savas virsdr bes uz rbis, Vi š atkal novietoja s pie galda un sac ja tiem: Vai j s zin t, ko es jums dar ju?

¹³J s mani saucat par M c t ju un Kungu, un j s labi dar t, jo es tas esmu. ¹⁴Ja nu es, Kungs un M c t js, mazg ju j su k jas, tad ar jums pien kas cits citam k jas mazg t. ¹⁵Jo es jums devu priekšz mi, lai j s dar tu to, ko es jums dar ju. ¹⁶Patiesi, patiesi es jums saku: kalps nav liel ks par savu kungu, nedz s tnis liel ks par t s t t ju. ¹⁷Ja to zin t, sv t gi j s b siet, ja to dar siet. ¹⁸Es nerun ju par jums visiem; es zinu, kurus izredz ju, bet Rakstiem j piepild s: Kas kop ar mani d maizi, tas pacels savu pap di pret mani (Ps.40). ¹⁹Jau tagad es jums saku: pirms tas noticis, lai j s, kad piepild sies, tic tu, ka es tas esmu. ²⁰Patiesi, patiesi, es jums saku: kas uz em to, ko es s t šu, tas mani uz em; bet kas mani uz em, tas uz em manu S t t ju. ²¹To teicis, J zus, satraukts gar , liecin ja un sac ja: Patiesi es jums saku: viens no jums mani nodos. ²²Tad m cek i uzl koja viens otru nezi , par kuru Vi š run . ²³Bet viens no Vi a m cek iem, kuru J zus m l ja, piek v s J zus kr t m. ²⁴Tam S manis P teris pam ja un sac ja vi am: Kurš ir tas, par ko Vi š run ? ²⁵Tas, piek vies J zus kr t m, sac ja Vi am: Kungs, kurš tas ir? ²⁶J zus atbild ja: Tas, kuram es, maizi iem rcis, pasniegšu. Un Vi š, maizi iem rcis, deva to J dasam, S ma a Iskariota d lam. ²⁷Un p c š kumosa s tans ieg ja vi . Tad J zus sac ja vi am: Ko dar si, dari dr z k! ²⁸Bet no tiem, kas bija pie galda, neviens nezina, k p c Vi š tam to sac ja. ²⁹Jo daži dom ja, ka J zus vi am sac jis: Iep rc sv tku dien m to, ko mums vajag, vai lai vi š dod kaut ko nabagiem, jo pie J dasa bija naudas maks. ³⁰Sa mis kumosu, vi š t l t izg ja r . Bija nakts. ³¹Kad vi š bija izg jis, J zus sac ja: Tagad Cilv ka D ls tiek pagodin ts, bet Dievs pagodin ts Vi . ³²Ja Dievs pagodin ts Vi , tad ar Dievs pagodin s Vi u sev , un dr z vien pagodin s Vi u. ³³B rni i! V l neilgi es esmu ar jums. J s mani mekl siet, bet, k es j diem sac ju, t es tagad saku jums: kur es eju, tur j s nevarat n kt. ³⁴Jaunu bausli es jums dodu, lai j s viens otru m l tu. K es j s m l ju, t ar j s cits citu m liet! ³⁵No t visi paz s, ka j s esat mani m cek i, ja jums b s m lest ba sav starp . ³⁶S manis P teris sac ja Vi am: Kungs, kurp Tu ej? J zus atbild ja: Kurp es eju, tur tu tagad nevari man sekot, bet tu sekosi v l k. ³⁷P teris sac ja Vi am: Kungs, k p c es nevaru Tev tagad sekot? Es savu dz v bu atdošu par Tevi. ³⁸J zus atbild ja vi am: Tu savu dz v bu atdosi par mani? Patiesi, patiesi es tev saku: v l gailis neb s nodzied jis, kad jau tu tr sk rt b si mani noliedzis.

Chapter 14

¹Lai j su sirdis neb stas! Ticiet Dievam un ticiet man! ²Mana T va nam daudz m jok u. Ja tas t neb tu, es jums pateiktu. Es eju jums satais t vietu. ³Un kad es aiziešu un jums vietu satais šu, es atkal atn kšu un pa emšu j s pie sevis, lai ar j s tur b tu, kur es esmu. ⁴Un kur es eju, j s zin t, un ce u zin t. ⁵Toms sac ja Vi am: Kungs, m s nezina, kurp Tu ej, un k m s varam ce u zin t? ⁶J zus vi am sac ja: Es esmu ce š, paties ba un dz v ba; neviens nen k pie T va, k vien caur mani. ⁷Ja j s mani paz tu, j s paz tu ar manu T vu. Bet no š br ža j s Vi u paz siet un esat Vi u redz juši. ⁸Filips sac ja Vi am: Kungs, r di mums T vu un mums pietiek. ⁹J zus sac ja vi am: Es esmu tik ilgi pie jums, bet j s neesat mani pazinuši? Filip, kas mani redz, redz ar T vu! K tu saki: r di mums

Tvu? ¹⁰Vai j s neticat, ka es T v , un T vs man ? V rdus, kurus es jums run ju, es nerun ju no sevis, bet T vs, kas man atrodas, Vi š dara darbus. ¹¹Vai j s neticat, ka es T v un T vs man ? ¹²Ja n , tad ticiet pašu darbu d . Patiesi, patiesi es jums saku: kas uz mani tic, tas dar s tos darbus, ko es daru, un v l liel kus par tiem dar s, jo es aizeju pie T va. ¹³Un visu, ko j s l gsiet no T va man v rd , to es dar šu, lai T vs tiktu pagodin ts D l . ¹⁴Ja j s ko l gsiet man man v rd , to es dar šu. ¹⁵Ja j s mani m lat, izpildiet manus bauš us! ¹⁶Un es l gšu T vu, un Vi š dos jums citu Iepriecin t ju, lai Tas paliktu pie jums m ž gi, ¹⁷Paties bas Garu, ko pasaule nevar sa emt, t p c ka t neredz Vi u un nepaz st Vi u; bet j s Vi u paz stiet, jo Vi š paliks pie jums un j sos m jos. ¹⁸Es neatst šu j s b re os, es n kšu pie jums. ¹⁹V l neilgi, un pasaule mani vairs neredz s. Bet j s redz siet mani, jo es dz voju, un j s dz vosiet. ²⁰Tan dien j s atz siet, ka es sav T v un j s man , un es j sos. ²¹Kam ir mani bauš i un vi š tos pilda, tas mani m l. Bet, kas mani m l, to m l s mans T vs; un es m l šu vi u un sevi atkl šu tam. ²²J da, ne Iskariots, sac ja Vi am: Kungs, kas noticis, ka Tu gribi mums sevi atkl t, bet ne pasaulei? ²³J zus atbild ja vi am, sac dams: Ja kas mani m l, tas manus v rdus pild s, un mans T vs vi u m l s, un m s n ksim pie t un emsim m jvietu vi ²⁴Kas mani nem l, tas manus v rdus nepilda. Un v rdi, ko j s dzirdat, nav mani, bet T va, kas mani s t jis. ²⁵To es jums sac ju, atrazdamies pie jums. ²⁶Bet Iepriecin t js Sv tais Gars, ko T vs s t s man v rd , jums visu iem c s un atg din s jums visu, ko es jums sac ju. ²⁷Mieru es jums atst ju. Savu mieru es jums dodu; ne t , k pasaule dod, es jums dodu, lai j su sirdis neuztraucas un neb stas. ²⁸J s dzird j t, ko es jums sac ju: Es aizeju no jums un atkal atn kšu. Ja j s mani m l tu, j s priec tos, ka es aizeju pie T va, jo T vs ir liel ks nek es. ²⁹Un tagad es jums to sac ju, pirms tas notiek, lai j s, kad tas notiks, tic tu. ³⁰Es daudz ar jums vairs nerun šu, jo n k š s pasaules valdnieks, bet tam nav nek ar mani. ³¹Bet t es daru, k man T vs pav l jis, lai pasaule zin tu, ka es T vu m lu. Celieties, iesim no šejienes!

Chapter 15

¹Es esmu stais v na koks, un mans T vs ir kop js. ²Vi š noc rt no manis ikkatru zaru, kas nenes aug us, un ikkatru, kas nes aug us, t ra, lai tas v l vair k nestu aug us. ³J s jau esat t ri to v rdu d , ko jums teicu. ⁴Palieciat man , un es j sos. K zars nevar nest aug us no sevis, ja nepaliek pie v na koka, t ar j s ne, ja j s nepaliksiet man . ⁵Es esmu v na koks, bet j s zari. Kas paliek man , un es vi , tas nes daudz aug u, jo bez manis j s nek nesp jat dar t. ⁶Ja kas man nepaliek, to k zaru izmet r ; un tas sakalst, un to pa em un iemet ugun , un tas sadeg. ⁷Ja j s paliksiet man , un mani v rdi paliks j sos, tad, ko vien j s v l sieties un l gsiet, tas jums notiks. ⁸Ar to mans T vs tiek pagodin ts, ja j s nesat daudz aug u un k stat mani m cek i. ⁹K T vs mani m l jis, t es j s m lu. Palieciat man m lest b ! ¹⁰Ja j s manus bauš us pild siet, j s paliksiet man m lestib , t pat k es sava T va bauš us pild ju un palieku Vi a m lest b . ¹¹To es jums sac ju, lai mans prieks paliktu j sos un j su prieks b tu piln gs. ¹²Tas ir mans bauslis, lai j s viens otru m l tu, k es j s m l ju. ¹³Nav nevienam liel kas

m lest bas par to, ja k ds atdod savu dz v bu par saviem draugiem. ¹⁴J s esat mani draugi, ja j s dar siet to, ko es jums pav lu. ¹⁵Es j s vairs nesauca par kalpiem, jo kalps nezina, ko vi a kungs dara; bet es j s sauca par draugiem, jo visu, ko dzird ju no sava T va, es jums pasludin ju. ¹⁶Ne j s mani izredz j t, bet es j s izredz ju un liku, lai j s ietu un nestu aug us un lai j su aug i paliktu, jo visu, ko j s no T va l gsiet man v rd , to Vi š jums dos. ¹⁷Šo es jums pav lu, lai j s cits citu m l tu. ¹⁸Ja pasaule j s ien st, ziniet, ka t pirms jums mani ien da. ¹⁹Ja j s b tu no pasaules, pasaule sav jos m l tu. Bet t k j s neesat no pasaules, bet es j s no pasaules izredz ju, tad pasaule j s ien st. ²⁰Atcerieties manus v rdus, ko es jums teicu: kalps nav liel ks par savu kungu. Ja vi i mani vaj ja, tie vaj s ar j s. Ja vi i manus v rdus iev rojuši, tie pild s ar j s jos. ²¹Bet to visu vi i jums dar s mana v rda d , t p c ka tie nepaz st to, kas mani s t j is. ²²Ja es neb tu atn cis un vi iem to sac jis, tiem neb tu gr ka; bet tagad vi iem nav sava gr ka attaisnojuma. ²³Kas mani ien st, ien st ar manu T vu. ²⁴Ja es vi iem neb tu dar jis darbus, k dus neviens cits nav dar jis, tiem neb tu gr ka; bet tagad vi i tos redz ja un ien da mani un manu T vu. ²⁵Bet v rdiem j izpild s, kas rakst ti vi u bausl b : Vi i mani velt gi ien da. ²⁶Bet kad atn ks Iepriecin t js, ko es s t šu no T va, paties bas Gars, kas no T va iziet, Vi š dos jums liec bu par mani. ²⁷Un j s dosiet liec bu, t p c ka no s kuma esat pie manis.

Chapter 16

¹To es jums sac ju, lai j s nekristu apgr c b . ²Vi i j s izsl gs no sinagog m, bet n ks stunda, kad ikviens, kas j s non v s, dom s, ka ar to kalpo Dievam. ³Bet vi i jums to dar s t p c, ka nav atzinuši ne T vu, ne mani. ⁴Bet to es jums sac ju, lai j s, kad pien ks vi u stunda, atcer tos, ka es jums to teicu. ⁵No s kuma es jums to neteicu, t p c ka biju pie jums. Bet tagad es eju pie t , kas mani s t j is; un neviens no jums nejaut man: kur tu ej? ⁶Bet t p c, ka es jums to pateicu, skumjas piepild ja j su sirdis. ⁷Bet es jums saku paties bu: tas jums par labu, ka es aizeju, jo, ja es neaizietu, Iepriecin t js nen ktu pie jums; bet ja aiziešu, es s t šu Vi u pie jums. ⁸Un Vi š atn cis p rliecin s pasauli par gr ku, taisn bu un sodu. ⁹Par gr ku, jo tie netic ja man. ¹⁰Par taisn bu, jo es eju pie T va, un j s mani vairs neredz siet. ¹¹Bet par tiesu, jo š s pasaules valdnieks jau noties ts. ¹²Man v l daudz kas jums sak ms, bet to j s tagad nesp jat aptvert. ¹³Bet kad atn ks Vi š, Paties bas Gars, tad jums m c s visu paties bu, jo Vi š nerun s no sevis, bet run s to, ko dzird s, v st jot jums n kotni. ¹⁴Vi š mani pagodin s, jo no manis ems un jums pasludin s. ¹⁵Viss, kas T vam pieder, ir mans. T p c es sac ju, ka no manis ems un jums pasludin s. ¹⁶V l neilgi, un j s mani vairs neredz siet; un atkal neilgu br di, un j s mani redz siet, jo es eju pie T va. ¹⁷Tad daži Vi a m cek i sac ja viens otram: Kas tas ir, ko Vi š mums saka: v l neilgi, un j s mani vairs neredz siet; un atkal - neilgu br di, un j s mani redz siet, jo es eju pie T va? ¹⁸Tad vi i sac ja: Kas tas ir, ko Vi š saka: v l neilgu br di? M s nezina m, ko Vi š run . ¹⁹Tad J zus saprata, ka tie v l j s Vi am jaut t, un sac ja tiem: Vai j s par to jaut jat viens otram, ka es jums sac ju: v l neilgi, un j s mani vairs neredz siet; un atkal - neilgu br di, un j s mani redz siet?

²⁰Patiesi, patiesi es jums saku: j s raud siet un vaiman siet, bet pasaule priec sies; j s skumsiet, bet j su skumjas p rv rt sies priek . ²¹Kad sieviete dzemd , t skumst, ka vi as stunda pien kusi, bet, kad t dzemd jusi b rnu, tad vairs neatceras b das prieka d , jo cilv ks dzimis pasaul . ²²Ar jums tagad ir skumjas. Bet es j s atkal redz šu, un j su sirds priec sies, un j su prieku neviens jums neat ems. ²³Un tan dien j s man vairs neko nejaut siet. Patiesi, patiesi es jums saku: ja j s ko l gsiet no T va man v rd , to Vi š jums dos. ²⁴L dz šim j s neko neesat l guši man v rd ; l dziet un j s sa emsiet, lai j su prieks b tu piln gs. ²⁵To es jums run ju l dz b s. N k stunda, kad es vairs l dz b s jums nerun šu, bet atkl ti pasludin šu jums par T vu. ²⁶Tan dien j s l gsiet man v rd , un es nesaku jums, ka es l gšu T vu par jums, ²⁷Jo T vs pats j s m l, t p c ka j s mani esat m l juši un tic juši, ka es esmu no T va n cis. ²⁸Es izg ju no T va un atn cu pasaul ; es atkal atst ju pasauli un eju pie T va. ²⁹Vi a m cek i sac ja Vi am: L k, tagad Tu atkl ti run un nesaki nek das l dz bas. ³⁰Tagad m s zin m, ka Tu visu zini, un Tev nav vajadz gs, lai Tev k ds jaut tu. T p c m s ticam, ka Tu esi no Dieva izg jis. ³¹J zus atbild ja vi iem: Tagad j s ticat? ³²L k, n k stunda un jau atn kusi, kad j s izkl d siet katrs uz savu pusi un atst siet mani vienu. Bet es neesmu viens, T vs ir ar mani. ³³To es jums sac ju, lai jums b tu miers man . Pasaul jums b s apspiešana, bet stiprinieties: es uzvar ju pasauli.

Chapter 17

¹T run ja J zus un, acis pret debes m pac lis, sac ja: T vs, stunda ir pien kusi, pagodini savu D lu, lai D ls pagodina Tevi! ²T k Tu esi devis Vi am varu p r ikkatru miesu, lai visiem, ko Tu Vi am esi devis, dotu m ž go dz v bu. ³Bet š ir m ž g dz v ba, lai vi i atz st Tevi, vien go un patieso Dievu un J zu Kristu, ko Tu esi s t jis. ⁴Es Tevi pagodin ju virs zemes, pabeidzu darbu, ko Tu man uzdevi dar t. ⁵Bet tagad Tu, T vs, pagodini mani pie sevis paša ar to godu, k ds man bija pie Tevis, pirms pasaule k uva. ⁶Es Tavu v rdu atkl ju cilv kiem, ko Tu man no pasaules devi. Vi i bija Tavi, un Tu devi tos man, un vi i tur ja Tavus v rdus. ⁷Tagad vi i atzina, ka viss, ko Tu man devi, no Tevis ir, ⁸Jo v rdus, ko Tu man devi, es devu vi iem; un vi i tos pie ma un patiesi atzina, ka es esmu izg jis no Tevis, un tic ja, ka Tu mani esi s t jis. ⁹Es l dzu par vi iem. Es nel dzu par pasauli, bet par tiem, ko Tu man devi, jo vi i ir Tavi. ¹⁰Un viss mans ir Tavus, un Tavus ir mans, un es pagodin jos vi os. ¹¹Es vairs neesmu pasaul , bet vi i ir pasaul , un es eju pie Tevis. Sv tais T vs, pasargi sav v rd vi us, kurus Tu man devi, lai vi i b tu vienoti k m s! ¹²Kad es biju ar vi iem, es tos sarg ju tav v rd . Es sarg ju tos, ko Tu man devi; un neviens no vi iem nepazuda, k vien pazušanas d ls, lai Raksti piepild tos. (Ps.108) ¹³Bet tagad es eju pie Tevis un šo run ju pasaul , lai vi os mans prieks b tu piln gs. ¹⁴Es vi iem devu Tavus v rdus; un pasaule tos ien da, jo tie nav no pasaules, t pat k ar es neesmu no pasaules. ¹⁵Es nel dzu, lai Tu vi us pa emtu no pasaules, bet lai Tu tos pasarg tu no auna. ¹⁶Vi i nav no pasaules, t pat k es neesmu no pasaules. ¹⁷Sv t vi us paties b ! Tavi v rdi ir paties ba. ¹⁸K Tu mani s t ji pasaul , t ar es vi us s t ju pasaul . ¹⁹Vi u d

es uzupur ju sevi, lai ar vi i paties b b tu sv t ti. ²⁰Bet ne tikai par vi iem vien es l dzu, bet ar par tiem, kas caur vi u v rdiem tic s man. ²¹Lai visi b tu vienoti, k Tu, T vs, man un es Tev ; un lai vi i b tu m sos vienoti; lai pasaule tic tu, ka Tu mani esi s t jis. ²²Un god bu, ko Tu man devi, es devu vi iem, lai vi i b tu vienoti, k ar m s esam viens. ²³Es vi os, un Tu man ; lai vi i b tu piln gi vien b ; un lai pasaule atz st, ka Tu esi mani s t jis un m l jis tos, t pat k Tu mani esi m l jis. ²⁴T vs, es v los, lai ar tie, kurus Tu man devi, b tu ar mani tur, kur es, lai vi i redz tu manu god bu, k du Tu man devi, t p c ka mani m l ji pirms pasaules rad šanas. ²⁵Taisn gais T vs, pasaule Tevi neatzina, bet es Tevi atzinu, un šie atzina, ka Tu mani esi s t jis. ²⁶Un es vi iem atkl ju Tavu v rdu un atkl šu, lai m lest ba, ar k du Tu mani m l ji, b tu vi os, un es vi os.

Chapter 18

¹To teicis, J zus ar saviem m cek iem g ja p ri Kedronas strautam, kur bija d rzs. Tan ieg ja Vi š un Vi a m cek i. ²Bet ar J dass, nodev js, zin ja šo vietu, jo J zus ar saviem m cek iem bieži tur sapulc j s. ³Tad J dass, pa mis kareivju noda u un augsto priesteru un farizeju kalpus, atn ca tur ar latern m, l p m un iero iem. ⁴Tad J zus, zin dams visu, kas n ks p r Vi u, izg ja tiem pret un sac ja vi iem: Ko j s mekl jat? ⁵Tie atbild ja Vi am: J zu N carieti. J zus sac ja tiem: Es esmu tas. Bet ar J dass, nodev js, st v ja ar vi iem. ⁶Kad nu Vi š teica tiem: Es esmu tas, tie atk p s atpaka un nokrita zem . ⁷Tad atkal Vi š tiem jaut ja: Ko j s mekl jat? Un tie sac ja: J zu N carieti. ⁸J zus atbild ja: Es jums teicu, ka es esmu tas. Ja j s mani mekl jat, atst jiet tos, lai tie iet. ⁹Lai piepild tos v rdi, ko Vi š bija teicis: Nevienu no tiem, ko Tu man devi, es nepazudin ju. ¹⁰Tad S manis P teris, kam bija zobens, izvilka to un cirta augst priestera kalpam, un nocirta vi am labo ausi. Bet kalpa v rds bija Malhuss. ¹¹Tad J zus sac ja P terim: B z savu zobenu makst ! Vai man neizdzert to bi eri, ko devis man T vs? ¹²Tad kareivji un virsnieks, un j du kalpi apcietin ja J zu un sas ja Vi u. ¹³Un tie aizveda Vi u vispirms pie Annas, jo tas bija t gada augst priestera Kaifas sievast vs. ¹⁴Bet Kaifa bija tas, kas j diem deva padomu, ka lab k vienam cilv kam mirt tautas d . ¹⁵Bet J zum sekoja S manis P teris un otrs m ceklis. Bet šis m ceklis bija paz stams augstajam priesterim, un vi š l dz ar J zu ieg ja augst priestera priekštelp . ¹⁶Bet P teris st v ja r pie durv m. Tad otrs m ceklis, kas bija paz stams augstajam priesterim, izn ca, pateica durvju sarg t jai un ieveda P teri iekš . ¹⁷Tad kalpone, durvju sarg t ja, sac ja P terim: Vai tu ar neesi viens no š Cilv ka m cek iem? Vi š sac ja: Neesmu. ¹⁸Bet kalpi un sulai i st v ja ap ogl m un sild j s, jo bija auksts. Bet ar P teris st v ja pie vi iem un sild j s. ¹⁹Tad augstais priesteris jaut ja J zum par Vi a m cek iem un Vi a m c bu. ²⁰J zus atbild ja vi am: Es atkl ti run ju pasaulei; es vienm r m c ju sinagog un templ , kur san k visi j di, un neko es nerun ju slepeni. ²¹Ko tu man jaut ? Jaut tiem, kas dzird ja, ko es tiem sac ju! L k, tie zina, ko es teicu. ²²Bet kad Vi š to teica, viens no kl tesošajiem kalpiem sita J zum vaig , sac dams: Vai t Tu atbildi augstajam priesterim? ²³J zus atbild ja vi am: Ja es aunu run ju, pier di aunumu, bet ja labi, k p c tu mani sit? ²⁴Tad Anna aizs t ja Vi u sasietu pie augst priestera Kaifas. ²⁵Bet S manis

P teris st v ja un sild j s. Tad vi am sacija: Vai ar tu neesi viens no Vi a m cek iem? Vi š noliedza un sac ja: Neesmu. ²⁶Viens no augst priestera kalpiem, radnieks tam, kam P teris nocirta ausi, sac ja: Vai es tevi neredz ju pie Vi a d r z ? ²⁷Tad P teris atkal noliedza; un t da gailis iedzied j s. ²⁸Tad vi i veda J zu no Kaifas uz p rvaldnieka pili. Bija agrs r ts. Paši tie neieg ja pil , lai neapg n tos, bet lai stu Lieldienas j ru. ²⁹Tad Pil ts izg ja r pie vi iem un sac ja: K du aps dz bu j s ce at pret šo cilv ku? ³⁰Tie atbild ja vi am, sac dami: Ja Vi š neb tu aundaris, m s Vi u tev nenodotu. ³¹Tad Pil ts sac ja vi iem: emiet j s Vi u un ties jiet Vi u p c sava likuma! Bet j di sac ja vi am: Mums nav br v nevienu non v t. ³²T piepild j s J zus v rdi, k dus Vi š teica, nor d dams to, k d n v Vi š.mirs. ³³Tad Pil ts atkal ieg ja pil un iesauca J zu, un sac ja Vi am: Vai Tu esi j du ni š? ³⁴J zus atbild ja: Vai tu pats no sevis to saki, vai citi tev par mani st st juši? ³⁵Pil ts atbild ja: Vai tad es esmu j ds? Tava tauta un augstie priesteri nodeva Tevi man. Ko Tu esi dar jis? ³⁶J zus atbild ja: Mana valst ba nav no š s pasaules. Ja mana valst ba b tu no š s pasaules, tad mani kalpi c n tos par to, lai es netiktu nodots j diem. Bet tagad mana valst ba nav no šejienes. ³⁷Tad Pil ts sac ja Vi am: T tad Tu esi ni š? J zus atbild ja: Tu saki, ka esmu ni š. T p c es esmu dzimis un t p c pasaul n cis, lai apliecin tu paties bu. Ikviens, kas no paties bas ir, klausu manu balsi. ³⁸Pil ts Vi am sac ja: Kas ir paties ba? Un vi š, to pateicis, atkal izg ja pie j diem un sac ja tiem: Es neatrodu pie Vi a nek das vainas. ³⁹Bet jums ir ieradums, ka es jums Lieldien s vienu atbr voju. Ja v laties, es atlaid šu jums j du ni u? ⁴⁰Tad visi atkal kliecēja, sac dami: Vi u ne, bet Barabu! Bet Baraba bija laup t js.

Chapter 19

¹Tad Pil ts ma un šaust ja J zu. ²Un kareivji, nopinuši rkš u kroni, uzlika to Vi am galv un aplika Vi am purpura virsdr bes. ³Un tie n ca pie Vi a un sac ja: Esi sveicin ts, j du ni , un sita Vi am vaig . ⁴Tad Pil ts atkal izg ja r un sac ja vi iem: L k, es Vi u izvedu pie jums r , lai j s atz tu, ka es pie Vi a nek das vainas neatrodu. ⁵Tad J zus izn ca rkš u kron un purpura virsdr b s. Un vi š tiem sac ja: L k, k ds Cilv ks! ⁶Kad augstie priesteri un kalpi ieraudz ja Vi u, tie kliecēja, sac dami: Sit Vi u krust , sit Vi u krust ! Pil ts vi iem sac ja: emiet j s Vi u un sitiet krust , jo es pie Vi a vainas neatrodu! ⁷J di vi am atbild ja: Mums ir likums un p c likuma Vi am j mirst, jo Vi š sevi dar jis par Dieva D lu. ⁸Pil ts, dzird dams šos v rdus, v l vair k nobij s. ⁹Un vi š, atkal ieg jis tiesas nam , sac ja J zum: No kurienes Tu esi? Bet J zus nedeava v am atbildi. ¹⁰Tad Pil ts sac ja Vi am: Tu man neatbildi? Vai Tu nezini, ka man vara Tevi krust sist un vara Tevi atlaist? ¹¹J zus atbild ja: Tev neb tu nek das varas p r mani, ja t neb tu tev dota no augšienes. T p c tam, kas mani tev nodeva, liel ks gr ks. ¹²Un no š laika Pil ts mekl ja Vi u atlaist. Bet j di kliecēja, sac dami: Ja tu Vi u atlaid, tu neesi eizara draugs, jo ikviens, kas sevi ce par ni u, pretojas eizaram. ¹³Bet Pil ts, dzird dams šos v rdus, izveda J zu r un s d s so a kr sl tan viet , kas sauc s Litostrotos, ebrejiski Gabata. ¹⁴Bija sagatavošan s diena pirms Lieldien m ap sesto stundu. Un vi š sac ja j diem: L k, j su ni š! ¹⁵Bet tie kliecēja: Nost, nost! Sit Vi u krust ! Pil ts sac ja vi iem: J su ni u lai situ krust ? Augstie

priesteri atbild ja: Mums nav ni a, tik vien gi eizars! ¹⁶Tad vi š atdeva tiem Vi u krust sišanai. Bet tie pa ma J zu un aizveda. ¹⁷Un Vi š, nesdams savu krustu, g ja uz to vietu, kas sauc s Kalv rija, bet ebrejiski Golgota. ¹⁸Tur tie piesita Vi u krust un l dz ar Vi u ab s pus s citus divus, bet J zu vid . ¹⁹Bet Pil ts uzrakst ja ar uzrakstu un uzlika krust . Un uzrakst ts bija: J zus N carietis, j du ni š. ²⁰Šo uzrakstu las ja daudzi j di, jo vieta, kur J zus bija krust piesists, bija tuvu pils tai; un rakst ts bija ebrejiski, grie iski un lat niski. ²¹Tad j du augstie priesteri sac ja Pil tam: Neraksti: j du ni š, bet ka Vi š pats sac ja: Es esmu j du ni š. ²²Pil ts atbild ja: Ko uzrakst ju, to uzrakst ju. ²³Tad kareivji, piesituši Vi u krust , pa ma Vi a dr bes (un sadal ja etr s da s, katram kareivim pa da ai) un sv rkus. Bet sv rki nebija š ti: tie bija viscaur austi. ²⁴Tad tie viens otram sac ja: Nedal sim tos, bet met sim kauli us, kam tie b s. T piepild j s, kas teikts Rakstos: vi i sadal ja sav starp manas dr bes, bet par maniem sv rkiem meta kauli us. T kareivji to padar ja. (Ps.21,19) ²⁵Bet pie J zus krusta st v ja Vi a m te un Vi a m tes m sa Marija, Kleofasa sieva, un Marija Magdal na. ²⁶Tad J zus, redz dams m ti un m cekli, ko Vi š m l ja, st vam, sac ja savai m tei: Sieviet, l k, tavs d ls! ²⁷P c tam Vi š sac ja m ceklim: L k, tava m te! Un no t s stundas m ceklis ma vi u pie sevis. ²⁸P c tam J zus, zin dams, ka viss padar ts, lai piepild tos Raksti, sac ja: Sl pstu! ²⁹Tur bija nolikts trauks, pilns eti a. Tad kareivji eti pies cin ja s kli, uzsprauda izapa stiebr un pac la pie Vi a mutes. ³⁰Kad J zus eti i bija baud js, Vi š sac ja: Ir izpild ts! Un Vi š, galvu noliecis, atdeva garu. ³¹Bet t k bija sagatavošan s diena, tad j di, lai miesas sabaat nepaliktu krust , jo t bija liel sabata diena, l dza Pil tu, lai vi u stilbkauli tiktu salauzti un tos no emtu. ³²Tad atn ca kareivji un pirmajam un otrajam, kas kop ar Vi u bija piesisti krust , salauza stilbkaulus. ³³Bet kad vi i nog ja pie J zus un redz ja, ka Vi š jau miris, tie nelauza Vi a stilbkaulus, ³⁴Bet viens no kareivjiem ar š pu atv ra Vi a s nus, un t da iztec ja asinis un dens. ³⁵Un tas, kas to redz ja, deva liec bu, un vi a liec ba patiesa. Un vi š zina, ka run paties bu, lai ar j s tic tu. ³⁶Jo tas notika, lai izpild tos Raksti: nevienu kaulu Vi am neb s salauzt. (2.Moz.12,46) ³⁷Un ar citi Raksti saka: Tie skat s Vi u, ko tie p rd ruši. (Zah.12,10) ³⁸Bet p c tam J zeps no Arimatejas (t p c ka vi š bija J zus m ceklis, bet slepen b aiz bail m no j diem) l dza Pil tu, lai at auj no emt J zus miesas un Pil ts at va. Tad vi š n ca un no ma J zus miesas. ³⁹Bet ar Nikod ms atn ca, kas agr k bija n cis pie J zus nakt , un atnesa k das simts m rei as mirru un aloes mais jumu. ⁴⁰Tad vi i pa ma J zus miesas un satina t s audekl kop ar smarž m, k tas bija parasts, j dus apbed jot. ⁴¹Bet tan viet , kur Vi š tika krust piesists, bija d rzs un d rz jauns kaps, kur v l neviens nebija guld ts. ⁴²J du sagatavošan s dienas d tur vi i guld ja J zu, jo kaps bija tuvu.

Chapter 20

¹Pirmaj ned as dien , r ta agrum , kad v l bija tumsa, Marija Magdal na atn ca pie kapa un redz ja akmeni noveltu no kapa. ²Tad vi a skriešus dev s pie S ma a P tera un pie otra m cek a, ko J zus m l ja, un sac ja vi iem: Vi i Kungu no kapa pa muši, un m s nezin m, kur tie Vi u nolikuši.

³Tad P teris un otrs m ceklis izg ja un atn ca pie kapa. ⁴Abi vi i skr ja reiz ; bet otrs m ceklis skr ja tr k nek P teris un non ca pie kapa pirmais. ⁵Un vi š noliec s un redz ja noliktu audeklu, tom r iekš neg ja. ⁶Tad, vi am sekodams, atn ca S manis P teris, ieg ja kap un redz ja noliktu audeklu. ⁷Un sviedrauts, kas bijis uz Vi a galvas, nebija nolikts pie audekla, bet atseviš i sat ts sav viet . ⁸Tad ieg ja ar tas m ceklis, kas pirmais atn ca pie kapa un redz ja un tic ja. ⁹Jo vi i v l neizprata Rakstus, ka Vi am vajadz ja no miro iem augš mcelties. ¹⁰Tad m cek i atkal atgriez s sav m tn . ¹¹Bet Marija st v ja r pie kapa un raud ja. Un, v l raud dama, vi a noliec s un paskat j s kap . ¹²Un vi a redz ja divus e e us balt s dr n s s žam: vienu galvgal un otru k jgal , kur bija novietotas J zus miesas. ¹³Vi i tai sac ja: Sieviet, ko tu raudi? Vi a tiem sac ja: T p c, ka tie manu Kungu aiznesuši, un es nezinu, kur tie Vi u likuši. ¹⁴To sac jusi, vi a pagriez s atpaka un redz ja J zu st vam, bet nezin ja, ka tas J zus. ¹⁵J zus sac ja vi ai: Sieviet, ko raudi? Ko tu mekl ? T , dom dama, ka tas d rznieks, sac ja Vi am: Kungs, ja tu Vi u aiznesi, tad saki man, kur tu Vi u liki, un es Vi u pa emšu. ¹⁶J zus sac ja vi ai: Marija! T apgriez s un sac ja Vi am: Rabboni! kas noz m : M c t j! ¹⁷J zus sac ja vi ai: Nepieskaries man, jo es v l neesmu aizg jis pie sava T va, bet ej pie maniem br iem un saki vi iem: es aizeju pie sava T va un j su T va, pie sava Dieva un j su Dieva. ¹⁸Tad Marija Magdal na aizg ja un pazi oja m cek iem: Es redz ju Kungu, un to Vi š man pateica. ¹⁹Kad tan pat pirmaj ned as dien , vakaram iest joties, aiz bail m no j diem durvis, kur m cek i bija sapulc jušies, bija aizsl gtas, J zus atn ca un nost j s vi u vid , un sac ja tiem: Miers jums! ²⁰Un Vi š, to pateicis, tiem r d ja rokas un s nus. Tad m cek i, redz dami Kungu, k uva l ksmi. ²¹Tad Vi š atkal tiem sac ja: Miers jums! K mans T vs s t jis mani, t es j s s tu. ²²To pateicis, Vi š dvesa un sac ja tiem: Sa emiet Sv to Garu! ²³Kam j s gr kus piedosiet, tiem tie b s piedoti, kam tos aiztur siet, tiem tie b s aiztur ti. ²⁴Bet Toms, viens no tiem divpadsmit, saukts Dv nis, nebija pie vi iem, kad atn ca J zus. ²⁵Tad p r jje m cek i sac ja vi am: M s redz j m Kungu. Bet vi š sac ja tiem: Ja es neredz šu naglu r tas Vi a rok s un savu pirkstu neielikšu naglu r t s, un savu roku neielikšu Vi a s nos, es netic šu. ²⁶Un p c asto m dien m atkal Vi a m cek i un ar Toms bija iekš . Un durvis bija aizsl gtas. J zus atn ca un nost j s starp vi iem, un sac ja: Miers jums! ²⁷P c tam Vi š sac ja Tomam: Sniedz šurp savu pirkstu un apl ko manas rokas, un sniedz šurp savu roku un liec to manos s nos, un neesi netic gs, bet tic gs! ²⁸Toms atbild ja Vi am, sac dams: Mans Kungs un mans Dievs! ²⁹J zus sac ja vi am: Tom, tu tic ji t p c, ka tu mani redz ji. Sv t gi tie, kas nav redz juši, bet ir tic juši. ³⁰V l daudz citus br numus J zus dar ja savu m cek u priekš , kas nav rakst ti šin gr mat . ³¹Bet šis ir rakst ts, lai j s tic tu, ka J zus ir Kristus, Dieva D ls, un lai j s tic dami iemantotu dz v bu Vi a v rd .

Chapter 21

¹P c tam J zus atkal par d j s m cek iem pie Tib rijas j ras. Vi š par d j s t : ²Tur bija kop S manis P teris un Toms, saukts Dv nis, un Natana ls, kas bija no Galilejas K nas, un Zebedeja d li, un v l citi divi no Vi a m cek iem. ³S manis P teris sac ja vi iem: Es eju zvejot. Tie sac ja vi am: Ar m s

iesim tev l dz. Un vi i izg ja un iek pa laiv , bet tan nakt nek neieguva. ⁴Bet r ta ausm J zus st v ja krast ; tom r m cek i nepazina, ka tas ir J zus. ⁵Tad J zus vi iem sac ja: B rni, vai jums ir kas dams? Tie atbild ja Vi am: Nav! ⁶Vi š tiem sac ja: Izmetiet t klu laivas labaj pus un j s atrad siet. Tad vi i izmeta un vairs nesp ja to pavilk t zivju daudzuma d . ⁷Tad m ceklis, ko J zus m l ja, sac ja P terim: Tas ir Kungs! S manis P teris, dzird dams, ka tas ir Kungs, apjoza virsdr bes (jo bija iz rbies) un met s j r . ⁸Bet citi m cek i brauca laiv , vilkdami t klu ar ziv m (jo tie nebija t lu no krasta, bet tikai apm ram divsimt olekšu). ⁹Kad vi i izk pa mal , tie redz ja saliktas ogles, bet virs t m uzliktu zivi un maizi. ¹⁰J zus sac ja vi iem: Atnesiet no t m ziv m, ko j s tagad ieguv t! ¹¹Tad S manis P teris, iek pis laiv , izvilka krast pilnu t klu ar simt piecdesmit trim liel m ziv m. Un, lai gan to bija tik daudz, t kls nesapl sa. ¹²J zus sac ja vi iem: N ciet un diet! Un neviens no kl tesošajiem neuzdrošin j s Vi am jaut t: Kas Tu esi? Jo vi i zin ja, ka tas ir Kungs. ¹³Tad J zus n k, em maizi un dod vi iem, un t pat ar zivi. ¹⁴Š jau bija treš reize, kad J zus p c augš mcelšan s no miro iem par d j s saviem m cek iem. ¹⁵Kad nu vi i bija pa duši, J zus sac ja S manim P terim: S mani, Jonas d ls, vai tu mani m li vair k nek vi i? Tas Vi am sac ja: Tieš m, Kungs, Tu zini, ka es Tevi m lu. Vi š sac ja tam: Gani manus j rus! ¹⁶Tad Vi š atkal sac ja tam: S mani, Jonas d ls, vai tu mani m li? Tas Vi am sac ja: Tieš m, Kungs, Tu zini, ka es Tevi m lu! Vi š tam sac ja: Gani manus j rus! ¹⁷Un trešo reizi Vi š tam sac ja: S mani, Jonas d ls, vai tu mani m li? P teris noskuma, t p c ka Vi š trešo reizi tam sac ja: Vai tu mani m li? Un tas Vi am sac ja: Kungs, Tu visu zini; Tu zini, ka es Tevi m lu. Vi š tam sac ja: Gani manas avis! ¹⁸Patiesi, patiesi es tev saku: kad tu biji jauns, tad pats apjozies un g ji, kur v l jies. Bet kad tu paliksi vecs, tu izstiepsi savas rokas, un citi tevi apjoz s un ved s, kur tu nev lies. ¹⁹Bet to Vi š sac ja, nor d dams, k d n v tas pagodin s Dievu. Un Vi š, to pateicis, sac ja tam: Seko man! ²⁰P teris, pagriezies atpaka , redz ja to m cekli sekojam, ko J zus m l ja, kas Vakari s piek v s Vi a kr t m un sac ja: Kungs, kurš ir tas, kas Tevi nodos? ²¹P teris to ieraudz jis sac ja J zum: Kungs, kas b s ar šo? ²²J zus sac ja vi am: T es v los, lai vi š paliek, kam r es atn ku, kas tev da as? Tu seko man! ²³T š runa izpaud s starp br iem, ka šis m ceklis nemirs. Bet J zus nesac ja vi am, ka tas nemirs, bet: T es v los, lai vi š paliek, kam r atn kšu, kas tev da as? ²⁴Šis ir tas m ceklis, kas par šo liec bu dod un uzrakst ja šo; un m s zin m, ka vi a liec ba patiesa. ²⁵Bet v l ir daudz citu lietu, ko J zus dar jis. Ja t s atseviš i uzrakst tu, man š iet, visa pasaule nesp tu aptvert sarakst t s gr matas.

Acts

Chapter 1

¹Es pirmajos nost stos, Teofil, run ju par visu, ko J zus dar ja un m c ja no s kuma ²L dz tai dienai, kur Vi š pac l s debes s, pav l dams caur Sv to Garu apustu iem, kurus Vi š izredz ja. ³Tiem

Vi š ar p c sav m ciešan m, daudzos pier d jumos apliecin ja, ka Vi š ir dz vs, un, etrdesmit dienas par d damies, run ja par Dieva valst bu. ⁴Un Vi š da kop ar tiem un pav l ja vi iem neaziet no Jeruzalemes, bet gaid t T va apsol jumu, ko j s (t Vi š sac ja) no manas mutēs dzird j t. ⁵Jo J nis gan krist ja ar deni, bet j s p c nedaudz dien m tiksiet krist ti Sv taj Gar . ⁶Tad tie, kas bija sapulc jušies, jaut ja Vi am, sac dami: Kungs, vai Tu šin laik atjaunosi Izra a valsti? ⁷Bet Vi š tiem sac ja: Nav j su da a zin t laiku vai br žus, ko T vs atst jis sav var . ⁸Bet kad n ks p r jums Sv tais Gars, tad j s sa emsiet Vi a sp ku; un j s b siet mani liecinieki Jeruzalem un vis J dej , un Samarij , un vis zem . ⁹Un to sac jis, tiem redzot, Vi š tika pacelts, un padebess pa ma Vi u no to ac m. ¹⁰Kad tie, Vi am debes s uzejot, skat j s, l k, divi v ri balt s dr b s piest j s tiem ¹¹Un sac ja: Galilejas v ri, ko j s st vat, skat damies debes s? Šis J zus, kas no jums tika pa emts debes s, t pat atn ks, k j s redz j t Vi u debes s aizejam. ¹²Tad vi i atgriez s atpaka Jeruzalem no kalna, ko sauc par Ol vkalnu, kas ir tuvu Jeruzalemei, sabata g jiena att lum . ¹³Un vi i atn kuši uzg ja Vakari u telp , kur uztur j s P teris un J nis, J kabs un Andrejs, F lips un Toms, B rtulis un Matejs, J kabs, Alfeja d ls, un S manis Cent gais, un J da, J kaba br lis. ¹⁴Vi i visi vienpr t gi palika l gšan kop ar sieviet m un Mariju, J zus M ti, un Vi a br iem. ¹⁵Tan s dien s P teris, nost jies br u vid , (bet tie bija kop ap simts divdesmit cilv ku) sac ja: ¹⁶Br i, vajag izpild t Rakstus, ko Sv tais Gars pasludin ja ar D vida muti par J dasu, kas bija vadonis tiem, kas apcietin ja J zu. ¹⁷Tas bija pieskait ts mums, un vi š piedal j s šin kalpošan . ¹⁸Tas ieguva t rumu par netaisn bas algu un, pak ries, vid p rspr ga, un visas vi a iekšas izg z s. ¹⁹Tas k uva zin ms visiem Jeruzalemes iedz vot jiem, t ka tas t rums vi u valod tika nosaukts Hakeldama, tas ir, asins t rums. ²⁰Jo psalmu gr mat rakst ts: Lai vi u m jvieta paliek tukša un lai neviens tan nedz vo; un vi a b skapa pilnvaras lai sa em cits. (Ps 68; 108) ²¹T p c vienam no tiem v riem, kas ar mums bija vienoti visu laiku, kad Kungs J zus pie mums n ca un g ja, ²²S kot ar J a krist bu, l dz tai dienai, kad Vi š no mums tika uz emts debes s, j k st l dz ar mums par Vi a augš mcelšan s liecinieku. ²³Un vi i izraudz ja divus: J zepu, ko sauca par Barsabu, kas iesaukts Taisn gais, un Matiju. ²⁴Un vi i, Dievu piel gdami, sac ja: Tu, Kungs, paz sti visu sirdis, par di, kuru no šiem diviem Tu esi izv l jies, ²⁵Lai tas sa emtu kalpošanas un apustu a pien kumus, ko J dass atst ja, lai aizietu sav viet . ²⁶Un tie deva vi iem lozes, un loze krita Matijam, un vi š tika pieskait ts vienpadsmit apustu iem.

Chapter 2

¹Kad Vasarsv tku diena bija pien kusi, visi vi i bija kop tan pat viet . ²Un piepeši no debes m n ca r ko a, it k stipra v ja p sma, un piepild ja visu m ju, kur tie s d ja. ³Un vi iem par d j s m les it k no uguns, kas sadal j s un nolaid s uz ikviena no vi iem. ⁴Un visi tika Sv t Gara piepild ti un ies ka run t daž d s valod s, k Sv tais Gars deva vi iem izrun t. ⁵Bet Jeruzalem dz voja j di, dievbij gi v ri no vis m taut m zem debess. ⁶Kad š balss atskan ja, daudzi san ca kop un apjuka, jo ikviens dzird ja tos run jam sav valod . ⁷Un visi samulsa un br n j s, sac dami: L k, vai tie visi, kas run ,

nav galilejieši? ⁸Un k m s ikviens dzird j m savu valodu, kur m s dzimuši? ⁹Partieši un m dieši, un elamitieši, un kas dz vo Mezopot mij , J dej un Kapadokij , Pont un zij . ¹⁰Fr ij un Pamf lij , ipt un L bijas da ap Kir ni un ien c ji no Romas, ¹¹T pat j di un prozel ti, kr tieši un ar bi; m s dzird j m vi us m su valod s sludin m Dieva lielos darbus. ¹²Un visi p rsteigti br n j s, viens otram sac dami: Ko tas noz m ? ¹³Bet citi izsmiedami sac ja: Tie ir salda v na pilni. ¹⁴Bet P teris, nost jies ar tiem vienpadsmit, pacelt bals sac ja vi iem: J dejas v ri un visi, kas dz vojat Jeruzalem , lai tas jums zin ms, un sav m aus m uzmaniet manus v rdus: ¹⁵Vi i nav iereibuši, k j s dom jat, jo ir tikai dienas treš stunda; ¹⁶Bet tas ir, ko pravietis Jo ls sac ja: ¹⁷Tas b s p d j s dien s, saka Kungs, es izliešu no sava Gara p r ikvienu miesu, un j su d li un j su meitas pravietos, un j su jaunieši redz s par d bas, un j su sirmgalvj i sap os sap us. ¹⁸Un ar p r saviem kalpiem un sav m kalpon m es tan s dien s izliešu no sava Gara, un vi i pravietos. ¹⁹Un es došu br numz mes augš pie debes m un apakš virs zemes: asinis un uguni, un d mu kv pus; ²⁰Saule p rv rt sies tums un m ness asin s, iekams n ks Kunga liel un redzam diena. ²¹Un notiks, ka ikviens, kas Kunga v rdu piesauks, k s pest ts. (Jl.2,28-31) ²²Izra liešu v ri! Uzklusiet šos v rdus: J zu no N caretēs, šo V ru, ko Dievs jums apliecin jis sp k un br numos, un z m s, ko Dievs caur Vi u dar jis j su vid , k ar j s to zin t, ²³To j s p c Dieva noteikt l muma un paredzes nodev t un ar noziedznieku rok m piekal t krust , un non v j t. ²⁴Dievs Vi u, atbr vodams no miro u valsts ciešan m, uzmodin ja, jo tai bija neiesp jami Vi u patur t. ²⁵Jo D vids par Vi u saka: Es vienm r redz ju Kungu savu acu priekš , jo Vi š ir man pa labi, lai es nešaub tos. ²⁶T p c mana sirds priec j s, un mana m le gavil ja, un ar mana miesa dus s cer b . ²⁷Jo Tu neatst si manu dv seli mirušo valst , nedz dosi savam Sv tajam redz t satr d šanu. ²⁸Tu man esi zin mus dar jis dz ves ce us, un ar l ksm bu Tu mani piepild si sava vaiga priekš . ²⁹Br i, es uzdrošinos ar jums va sird gi run t par patriarhu D vidu, ka vi š ir nomiris un aprakts, un vi a kaps pie mums ir l dz šai dienai. ³⁰Vi š bija pravietis un zin ja, ka Dievs vi am zv r dams apsoll ja s din t vi a tron vienu no t miesas atvas m. (Ps.131,11) ³¹Vi š, to paredz dams, sac ja par Kristus augš mcelšanas, jo Vi š netika atst ts mirušo valst , nedz Vi a miesa redz ja satr d šanu. (Ps.15,10) ³²Šo J zu Dievs c la augš m, tam m s visi esam liecinieki. ³³Dieva lab s rokas paaugstin ts un no T va sa mis Sv t Gara apsoll jumu, Vi š izl ja to, ko j s redzat un dzirdat. ³⁴Jo D vids neuzg ja debes s, bet pats sac ja: Kungs sac ja manam Kungam: s dies pie manas lab s rokas, ³⁵Iekams es Tavus ienaidniekus lieku par pakl ju Tav m k j m. (Ps.109,1) ³⁶T p c lai viss Izra a nams visnoteikt k zina, ka Dievs padar ja Vi u par Kungu un Kristu, šo J zu, ko j s sit t krust . ³⁷Bet vi i, to dzirdot, satriektu sirdi, sac ja P terim un p r jiem apustu iem: Br i, ko mums dar t? ³⁸Un P teris vi iem sac ja: Gandariet par saviem gr kiem, un ikviens no jums lai krist s J zus Kristus v rd j su gr ku piedošana, un j s sa emsiet Sv t Gara d vanu. ³⁹Jo sol jums pieder jums un j su b rniem, un visiem, kas t lu ir, kurus Kungs, m su Dievs, v l aicin s. ⁴⁰V l daudz citos v rdos vi š apliecin ja un m c ja tos, sac dams: Gl bieties no š s samait t s cilts! ⁴¹Kas vi a v rdus pie ma, tie krist j s; un tan dien pievienoj s ap tr s t kstoši dv se u. ⁴²Un vi i past v ja apustu u m c b , maizes laušanas sadraudz b un l gšan . ⁴³Un ikvienai dv selei bija bailes, jo apustu i Jeruzalem dar ja daudzus br numus un z mes, un lielas bailes p r ma visus. ⁴⁴Bet visi, kas tic ja, tur j s kop , un viss vi iem bija kop gs.

⁴⁵Vi i p rdeva savus pašumus un mantu un izdal ja visiem, k kuram vajadz ja. ⁴⁶Vi i ik dienas vienpr t gi san ca sv tn c un m j s lauza maizi, un gaviļ jot ar vienties gu sirdi pie ma bar bu, ⁴⁷Godin dami Dievu un ieg dami ž last bu vis taut . Bet Kungs ik dienas pievienoja vi iem tos, kam vajadz ja k t pest tiem.

Chapter 3

¹P teris un J nis g ja sv tn c ap dev to l gšanas stundu. ²Tad atnesa k du v ru, kas bija tizls no m tes mies m. Vi u ik dienas nolika pie t sauktaj m greznaj m durv m, lai vi š l gtu d vanas no tiem, kas ieiet sv tn c . ³Vi š, redz dams P teri un J ni pirms ieiešanas dievnam , l dza no tiem k du d vanu. ⁴Bet P teris ar J ni, uzl kodami vi u, sac ja: Paskaties uz mums! ⁵Un vi š uzl koja tos, cer dams kaut ko no vi iem sa emt. ⁶Bet P teris sac ja: Sudraba un zelta man nav; bet kas man ir, to es tev dodu: N carieša J zus Kristus v rd celies un staig ! ⁷Un vi š, pa mis aiz lab s rokas, to piec la; un t da t k jas un p das nostiprin j s ⁸Un tas uzl cis nost j s un s ka iet, un kop ar vi iem ieg ja sv tn c , un l k ja, un godin ja Dievu. ⁹Un visa tauta redz ja vi u staig jam un Dievu godin m. ¹⁰Un vi i pazina to, ka vi š bija tas, kas, d vanas l gdams, s d ja pie greznaj m sv tn cas durv m; un tos p r ma izbr ns un bailes par to, kas vi am bija noticis. ¹¹Bet kad vi š tur j s kop ar P teri un J ni, tad visa tauta br n dam s saskr ja ap vi iem t sauktaj Salomona priekštelp . ¹²To redz dams, P teris sac ja tautai: Izra liešu v ri, ko j s br n ties par to, vai ko skat ties uz mums it k m s ar savu sp ku un varu b tu padar juši to, ka šis staig ? ¹³brahama Dievs un z ka Dievs, un J kaba Dievs, m su t vu Dievs pagodin ja savu D lu J zu, ko j s nodev t un noliedz t Pil ta priekš , kad tas nol ma Vi u atbr vot. ¹⁴Sv to un Taisn go j s noliedz t un l dz t, lai jums dod slepkavu. ¹⁵Un dz v bas dev ju j s non v j t, bet Dievs Vi u uzmodin ja no miro iem. Tam m s esam liecinieki. ¹⁶Un tic bas d Vi a v rdam šo, kuru j s redzat un paz stat, Vi a v rds stiprin ja; un tic ba, kas no Vi a ir, d v ja tam piln gu vesel bu visu j su priekš . ¹⁷Bet tagad br i, es zinu, ka j s t pat k j su priekšnieki nezina šanas d to padar j t. ¹⁸Jo Dievs to t izpild ja, k ar visu praviešu mut m priekšsludin jis, ka Kristum j cieš. ¹⁹T p c nož lojiet gr kus un atgriezieties, lai j su gr ki tiktu izdeld ti! ²⁰Un lai Kungs dotu atspirgšanas laikus, lai s t tu To, ko Vi š jums priekšsludin jis, J zu Kristu. ²¹Ko debes m vajag uz emt l dz tam laikam, kad viss b s piepild ts, ko Dievs run jis no m ž bas ar savu sv to praviešu muti. ²²Jo Mozus sac ja: Kungs, j su Dievs, iecels jums pravieti no j su br iem t pat k mani; Vi u j s klaus siet vis s liet s, ko vien Vi š jums run s. (5.Moz.18,15) ²³Un notiks, ka ikviena dv sele, kas šo pravieti neklaus s, tiks no tautas vidus izskausta. (5.Moz.18,19) ²⁴Un visi pravieši, kas run juši, s kot ar Samu lu un turpm k, pasludin ja š s dienas. ²⁵J s esat praviešu un der bas, ko Dievs sl dzis ar m su t viem, b rni, jo Vi š sac ja brahamam: Un tavos p cn c jos tiks sv t tas visas zemes ciltis. ²⁶Dievs dodams savu D lu, vispirms s t ja Vi u pie jums, lai Vi š j s sv t tu, lai ikviens atgrieztos no saviem aunajiem darbiem.

Chapter 4

¹Kam r vi i run ja tautai, pien ca priesteri, sv tn cas p rvalde un saduceji, ²Kas bija sar gtn ti par to, ka vi i m c ja tautu un sludin ja augš mcelšanas no miro iem caur J zu. ³Un tie satv ra vi us un nodeva sardzei l dz r tam, jo bija jau vakars. ⁴Bet daudzi, kas šos v rdus bija dzird juši, tic ja; un šo v riešu skaits bija pieci t kstoši. ⁵Bet n košaj dien notika, ka Jeruzalem sapulc j s vi u priekšnieki un vec kie, un rakstu m c t ji, ⁶Un augstais priesteris Anna, un Kaifa, un J nis, un Aleksandrs, un cik to bija no priesteru k rtas. ⁷Un tie, novietojuši vi us vid , jaut ja: Ar k sp ku vai k v rd j s to dar j t? ⁸Tad P teris, Sv t Gara piepild ts, sac ja vi iem: Tautas priekšnieki un vec kie, klausieties: ⁹Ja m s šodien pratina lab darba d , kas slimo cilv ku dar ja veselu. ¹⁰Tad lai jums visiem un visai Izra a tautai ir zin ms, ka m su Kunga J zus Kristus N carieša v rd , kuru j s krust sit t, kuru Dievs augš mc la no miro iem, šis st v j su priekš vesels. ¹¹Vi š ir akmens, ko j s, c l ji, atmet t, bet kas k uvis par st rakmeni; (Ps.117,22; Is.28,16; Mt.21,42; Mk.12,10; Lk.20,17; Rom.9,33) ¹²Un nevien cit nav pest šanas, jo zem debess cilv kiem nav dots neviens cits v rds, kur vi i var tu k t pest ti. ¹³Bet tie, redz dami P tera un J a patst v bu un nopratuši, ka vi i ir nem c ti un vienk rši cilv ki, br n j s un uzzin ja, ka vi i bijuši kop ar J zu. ¹⁴Un tie, redzot izdziedin to cilv ku ar vi iem kop st vam, nevar ja nek pretim run t. ¹⁵Bet tie lika vi iem atst t augsto tiesu un apspried s sav starp , ¹⁶Sac dami: Ko lai dar m ar šiem cilv kiem? Jo, ka br nums caur vi iem noticis, tas zin ms visiem Jeruzalemes iedz vot jiem. Tas zin ms, un m s to nevaram noliegt. ¹⁷Bet lai tas t l k taut neizpaustos, m s vi iem piedraud sim, lai tie Vi a v rd vairs nevienam cilv kam nek nerun . ¹⁸Un tie, pasaukuš i vi us, pav l ja vairs nerun t un nem c t J zus v rd . ¹⁹Tad P teris un J nis tiem atbild ja, sac dami: Spriediet, vai Dieva priekš ir taisn gi j s vair k klaus t nek Dievu? ²⁰Jo m s nevaram nerun t par to, ko esam redz juši un dzird juši. ²¹Un vi i piedraud dami atlaida tos, neatrazdami iemesla tautas d tos sod t, jo visi teica, kas bija dar ts un kas bija noticis; ²²Jo cilv kam, pie k šis izdziedin šanas br nums notika, bija vair k nek etrdesmit gadu. ²³Kad vi us atlaida, tie aizg ja pie sav jiem un st st ja vi iem, ko augstie priesteri un vec kie tiem sac juši. ²⁴To noklaus jušies, vi i vienpr t gi pac la savas balsis uz Dievu, sac dami: Kungs, kas esi rad jis debesis un zemi, j ru un visu, kas tan ir, ²⁵Kas caur Sv to Garu ar sava kalpa D vida, m su t va, muti esi sac jis: K p c pag ni trako un audis izdom neliet bas? ²⁶Zemes ni i sace as un valdnieki apvienojas pret Kungu un Vi a Svaid to? (Ps.2,1-2) ²⁷Jo patiesi šin pils t Herods un Poncijs Pil ts apvienojušies ar pag niem un ar Izra a aud m pret Tavu sv to kalpu J zu, ko Tu esi svaid jis, ²⁸Lai dar tu to, ko Tava roka un Tavs padoms nol mis, ka tam j notiek. ²⁹Bet tagad, Kungs, skaties vi u draudos un dod saviem kalpiem piln pa v b run t Tavu v rdu! ³⁰Izstiep savu roku dziedin šanai un z mju un br numu dar šanai sava sv t D la J zus v rd ! ³¹P c l gšanas nodreb ja vieta, kur vi i bija sapulc jušies; un vi i visi k uva sv t Gara pilni un drošsird gi run ja Dieva v rdu. ³²Un daudzie tic gie bija viena sirds un viena dv sele; un neviens no vi iem nek no t , kas vi iem bija, nesauca par savu, bet viss vi iem bija kop gs. ³³Un apustu i liel sp k deva liec bu par m su Kunga J zus Kristus augš mcelšanas; un liela ž last ba bija vi os visos. ³⁴Un neviena tr c ga nebija vi u starp , jo tie,

kam bija t rumi un nami, p rdeva tos un atnesa maksu par p rdoto, ³⁵Un nolika apustu iem pie k jam. Un katram tika dal ts, k tam bja vajadz gs. ³⁶Ar lev ts J zeps, dzimis kiprietis, ko apustu i sauca par Barnabu, kas noz m : iepriecin šanas d ls, ³⁷P rdeva t rumu, kas tam pieder ja, un naudu atnesa un nolika pie apustu u k j m.

Chapter 5

¹Bet k ds v rs, v rd Ananija, un vi a sieva Saf ra p rdeva t rumu ²Un ar sievas zi u nosl pa da u no t ruma maksas, bet k du da u atnesa un nolika pie apustu u k j m. ³Tad P teris sac ja: Ananij, k p c s tans iek rdin ja tavu sirdi, lai tu melotu Sv tajam Garam un nosl ptu da u no t ruma maksas? ⁴Vai tev piederošais nevar ja t palikt un vai p c p rdošanas nebija tav var ? K p c tu šo lietu ie mi sav sird ? Tu nesameloji cilv kam, bet Dievam. ⁵Tad Ananija, dzird dams šos v rdus, pakrita un nomira; un visus, kas to dzird ja, p r ma lielas bailes. ⁶Tad jaunek i piec lušies nog d ja vi u prom un, iznesuši ar , apbed ja. ⁷Bet notika, ka p c apm ram trij m stund m, nezin dama, kas bija noticis, atn ca ar vi a sieva. ⁸Tad P teris vi ai sac ja: Saki man, sieviet, vai j s par t du maksu p rdev t t rumu? Un vi a sac ja: J , par t du! ⁹Tad P teris teica vi ai: K p c j s esat vienojušies k rdin t Kunga garu? L k, to k jas ir pie durv m, kas apbed ja tavu v ru, un vi i aiznes s ar tevi. ¹⁰T li t nokrita pie vi a k j m un nomira. Un jaunek i ien kuši atrada to mirušu, un vi i aiznesa to un apraka pie vi as v ra. ¹¹Un lielas bailes p r ma visu draudzi un visus tos, kas to dzird ja. ¹²Bet caur apustu u rok m notika taut daudz z mju un br numu; un visi vienpr t gi bija kop Salomona priekštelp . ¹³Bet no p r jiem neviens neuzdrošin j s tiem piebiedroties, bet tauta tos oti godin ja. ¹⁴Tad arvien vair k auga to v riešu un sieviešu skaits, kas tic ja uz Kungu, ¹⁵T k tie iznesa slimos iel s un nolika gult s un nestav s, lai, P terim gar m ejot, kaut vi a na k du no tiem ap notu un tie atbr votos no sav m kait m. ¹⁶Tad sapulc j s Jeruzalem ar daudzi no kaimi u pils t m; tie atnesa neveselos un auno garu aps stos, un tie visi tika izdziedin ti. ¹⁷Tad c l s augstais priesteris un visi, kas kop ar vi u bija (tie pieder ja pie saduceju sektas), k uva dusmu pilni ¹⁸Un apcietin ja apustu us, un novietoja tos publisk cietum . ¹⁹Bet Kunga e elis nakt atv ra cietuma durvis, izveda vi us r un sac ja: ²⁰Ejiet un, dievnam nost jušies, run jiet aud m visus š s dz v bas v rdus! ²¹To dzird juši, vi i r ta agrum ieg ja sv tn c un m c ja. Tad ierad s augstais priesteris un tie, kas ar vi u kop bija, un sasauca augsto tiesu un visus Izra a b rnu vec kos un nos t ja uz cietumu atvest tos. ²²Bet kad kalpi atn ca un, cietumu atv ruši, tos neatrada, vi i atgriez s un pazi oja, ²³Sac dami: M s cietumu gan atrad m vis r p b aizsl gtu un sargus durvju priekš st vot, bet, atv ruši to, m s iekš nevienu neatrad m. ²⁴Bet sv tn cas priekšnieks un augstie priesteri, dzird dami šos v rdus, bija nezi par to, kas noticis. ²⁵Bet k ds atn cis pazi oja vi iem: L k, v ri, ko j s iemet t cietum , st v dievnam un m ca audis. ²⁶Tad sv tn cas priekšnieks ar kalpiem aizg ja un atveda vi us, nepielietojot varu, jo baid j s no aud m, ka tie nenom t tu vi us akme iem. ²⁷Un tie, vi us atveduši, novietoja augstaj ties . Tad augstais priesteris jaut ja vi iem, ²⁸Sac dams: M s jums stingri pav l j m nem c t šin v rd . Un j s, l k, piepild t

Chapter 7

¹Tad augstais priesteris sac ja: Vai tas t ir? ²Vi š teica: Br i un t vi, klausieties! God bas Dievs par d j s m su t vam brahamam, kad tas bija Mezopot mij , pirms vi š p rc l s dz vot H ran . ³Un sac ja vi am: Aizej no savas zemes un saviem radiem un ej uz zemi, ko es tev r d šu. ⁴Tad vi š aizg ja no kaldejiešu zemes un dz voja H ran . No turienes, kad t t vs nomira, Vi š to p rc la šin zem , kur j s tagad dz vojat; ⁵Un te Vi š tam nedeva mantojum ne p das platuma, bet apsol ja to dot pašum vi am un p c vi a - t p cn c jiem, kad vi am d la v l nebija. ⁶Tad Dievs vi am sac ja: Tavi p cn c ji b s piedz vot ji sveš zem , un tos verdzin s un slikti ar tiem apiesies etri simti gadu; ⁷Un Kungs sac ja: Tautu, kurai tie vergos, es ties šu; un p c tam tie izies un kalpos man šin viet . ⁸Un Vi š tam deva apgraiz šanas der bu; un vi š dzemdin ja z ku un to apgraiz ja astotaj dien ; un z ks - J kabu un J kabs - divpadsmit ciltst vus; ⁹Un ciltst vi skaud bas d p rdeva J zepu uz ipti, bet Dievs bija ar vi u. ¹⁰Un Vi š to izgl ba no vis m t b d m, un deva vi am ž last bu un gudr bu faraona, iptes ni a, priekš , un tas iec la vi u par iptes un visa sava nama valdnieku. ¹¹Tad n ca bads un lielas ciešanas p r visu ipti un Kanaanu, un m su t vi neatrada vairs p rtiku. ¹²Kad J kabs dzird ja, ka ipt ir lab ba, vi š s t ja m su t vus pirmo reizi. ¹³Bet otreiz br i pazina J zepu, un faraonam k uva vi a cilts zin ma. ¹⁴Tad J zeps s t ja un aicin ja pie sevis savu t vu J kabu un visus savus radus, septi desmit piecas dv seles. ¹⁵Un J kabs p rg ja uz ipti, un nomira vi š un m su t vi. ¹⁶Un tos p rveda Sihem un guld ja kap , ko brahams, maks jot sudrab , nopirka Sihema d la Emmora b rniem. ¹⁷Bet kad tuvoj s apsol juma laiks, ko Dievs brahamam bija sol jis, tauta auga un vairoj s ipt , ¹⁸Iekams ipt nec l s cits ni š, kas J zepu nepazina. ¹⁹Vi š piev la m su tautu un apspieda m su t vus, lai tie pamestu savus b rnus, lai tie nedz votu. ²⁰Tan laik piedzima Mozus. Vi š bija Dievam pat kams un tika tr s m nešus audzin ts sava t va nam . ²¹Bet kad tas bija izlikts, faraona meita pa ma to un audzin ja vi u sev par d lu. ²²Un Mozu m c ja vis s iptiešu gudr b s, un tas bija varens savos v rdos un darbos. ²³Kad vi š k uva etrdesmit gadus vecs, vi am ien ca pr t apmekl t savus br us, Izra a b rnus. ²⁴Un vi š, ieraudz jis k du netaisn gi ciešam, aizst v ja to; un vi š to, kas netaisn gi cieta, atrieba, nosizdams iptieti. ²⁵Vi š dom ja, ka br i saprat s, ka Dievs tos izgl bis ar vi a roku; bet tie to nesaprata. ²⁶N košaj dien , kad tie ildoj s, vi š ierad s pie tiem un uzaicin ja tos samierin ties, sac dams: V ri, j s esat br i, k p c j s kait jat viens otram? ²⁷Bet tas, kas savam tuv kajam dar ja p rest bu, atgr da vi u, sac dams: Kas tevi iec lis mums par priekšnieku un tiesnesi? ²⁸Vai tu gribi non v t t pat, k tu vakar non v ji iptieti? ²⁹Šo v rdu d Mozus aizb ga un k uva ien c js Madijana zem , kur no vi a dzima divi d li. ³⁰Kad etrdesmit gadu bija pag jis, Sinaja kalna tuksnes vi am par d j s e elis degoš rkš u kr ma liesm . ³¹To redz dams, Mozus br n j s par šo par d bu. Un kad vi š pieg ja to apskat t, Kunga balss atskan ja uz vi u, sac dama: ³²Es esmu tavu t vu Dievs, brahama Dievs, z ka Dievs un J kaba Dievs. Tad Mozus, bai u p r emts, neuzdrošin j s vairs to uzl kot. ³³Bet Kungs vi am sac ja: Noauj kurpes no sav m k j m, jo t vieta, kur tu st vi, ir sv ta zeme! ³⁴Es redz dams redz ju savas tautas apspiešanu ipt un dzird ju vi as vaimanas, un atn cu to atbr vot; bet tagad n c, es tevi s t šu uz ipti! ³⁵Šo Mozu, ko tie noliedza, sac dami: Kas

tevi iecis mums par priekšnieku un tiesnesi? Šo Dievs sūtīja par priekšnieku un atbrīvotāju arēlu arokā, kas viņam parādījis rīkšus un krājumus. ³⁶Vištos izveda, darīdams brīnumus un zemes īptes zemī, Sarkanajā jūrā un trīsdesmit gadus tuksnesī. ³⁷Šis ir tas Mozus, kas sacīja Izraēla bērniem: Dievs cēlajums pravietim, jo jūs brīdīdāt, tādēļ klausieties! ³⁸Višir tas, kas draudzes vidū tuksnesī bija kopā ar ēliešiem, kas runāja viņam Sinaja kalnā, un bija pie mūsu tautas, un samādzinājis vīrus, lai tos nodotu mums. ³⁹Mūsu tautas negribēja viņam paklausīties, bet tie atmeta viņu un savsirds atgriezās īptī, ⁴⁰Sacīdāmi rōnam: Darini mums dievus, kas mums vadīt, jo mēs nezīnām, kas noticis ar šo Mozu, kas izveda mūs no īptes zemes. ⁴¹Un tās dienas viņi darināja tevi, nesa elkām upuri un priecājās par savu roku darbu. ⁴²Bet Dievs novērsis un atdeva tos debess karaspēka kalpniekiem, kas rakstīja pravieša grāmatu: Vai tu, Izraēla bērni, šajos trīsdesmit gados tuksnesī man upurīdāt vniekus un upurīdāt vanas? (Am.5,25) ⁴³Jspie mē t Moloha teltī un sava dieva Remfana zvaigznī, tātad, ko darināt to pielīgšanai; un es jspēcīšu viņus Babilonā. (Am.5,25-27) ⁴⁴Derbas telts bija ar mūsu tautas tuksnesī, kēto pavīlāja Dievs, sacīdams Mozum, lai viņš to uztaisī pē parauga, kēdu tas redzēja. ⁴⁵Mūsu tautas, to pa mēši, ar Jzū ienesa pagēnu dā. Dievs tos izdzina mūsu tautas vaigā priekš lē dz patē Dēvida dienē. ⁴⁶Tas iemantoja žēlastību pie Dieva un lēdza, lai viņš atrastu mē jokli Jēkaba Dievam. ⁴⁷Tad Salomons uzcēla Viām namu. ⁴⁸Bet Visaugst kaisnē mē jō rok mē darin tos, kēto pravietis saka: ⁴⁹Debess ir mēs sē deklis, bet zeme manu kē jū paklēs. Kēdu namu jē mē uzcelsi, saka Kungs, vai kur ir mana atdusas vieta? ⁵⁰Vai nē mana roka visu to darījusi? (Is.66,1-2) ⁵¹Jē s, stēgalvī, ar nē apgrāiz tē mē sird mē un aus mē! Jē vienmē rē pretojaties Svētajam Garam: kē jē sūtē vī, tē ar jē s. ⁵²Kuro praviešiem jē sūtē vī nav vajē jēši? Vi i nē v jē tos, kas iepriekš pasludināja Taisngē atnē kēšanu. Vi a nēdev jē un slepkavas jē esat tagad kē uvuši; ⁵³Arē e e u rē kojumu jē esat bauslē bu sa mēši, bet nēpild jē t. ⁵⁴To dzirdot, tie saskait sē sav sē sird sē un grieza zobus uz vī u. ⁵⁵Bet vī š, Svē tē Gara pilns, uzlē kodams debesis, redzēja Dieva godē bu un Jzū stēvam pie Dieva lab sē rokas, ⁵⁶Un sacēja: Lē k, es redzu debesis atvērās un Cilvēka Dēlu stēvam pie Dieva lab sē rokas. ⁵⁷Bet tie, stiprē balsē kliegdamī, aizbē za savas ausis un vienprē tē gi uzbruka vī am. ⁵⁸Un vī i akme iem nom tēja Stefanu, kas sauca un sacēja: Kungs Jzū, pie em manu garu! ⁶⁰Un vī š, cē os nometies, skaē balsē sauca, sacēdams: Kungs, nēpieskaiti tiem šō grēku! To sacējis, vī šē aizmīga Kungē. Un Sauls piekrita vī a nē vē šanai.

Chapter 8

¹Bet tās dienē notika liela Jeruzalemes baznīcas vajēšana; un vīsi, izēmot apustu s, tika izklēdināti Jēdejas un Samarijas apvidos. ²Tad dievbijēgie vī rē apbēdēja Stefanu un ēti vī u apraudēja. ³Bet Sauls postēja Baznīcu, iedams namos, tērot vē rēišus un sievietes un nododot tos cietumē. ⁴Bet izklēdinātē staigēja apkērtē, sludinādami Dieva vērdē. ⁵Tad Filips nogēja Samarijas pilsētē un sludināja tiem Kristu. ⁶Bet ē audis uzmanē gi un vienprē tē gi klausēja, ko Filips runāja, un redzēja zēmes, ko vī šē darēja. ⁷Jō nē daudziem, kas bija ēauno garu apsēti, tie izgēja, stiprē balsē kliegdamī; bet daudzi

triekas skartie un tizlie tika izdziedin ti. ⁸Un liels prieks bija tan pils t. ⁹Bet k ds v rs, v rd S manis, kas agr k pils t bija burvis, kr pa Samarijas audis, sac dams, ka vi š esot kas liels. ¹⁰Vi u iev roja visi: no maza l dz lielam, sac dami: Šis ir t sauktais lielais Dieva sp ks. ¹¹Bet vi i t p c to iev roja, ka tas ilgu laiku ar sav m burv b m tos bija apmulsin jis. ¹²Bet kad tie notic ja Filipam, kas sludin ja Dieva valst bu, v rieši un sievietes tika krist ti J zus Kristus v rd. ¹³Tad ar pats S manis k uva tic gs un, pie mis krist bu, piebiedroj s Filipam, bet vi š, redz dams notiekam z mes un lielus br numus, apmulsis br n j s. ¹⁴Kad apustu i, kas bija Jeruzalem, izdzirda, ka Samarija pie musi Dieva v rdu, tie s t ja pie vi iem P teri un J ni. ¹⁵Tie atn kuši l dza Dievu par vi iem, lai tie sa emtu Sv to Garu. ¹⁶Jo Tas v l ne p r vienu no vi iem nebija n cis, bet vi i bija krist ti tikai Kunga J zus v rd. ¹⁷Tad vi i uzlika tiem rokas, un tie sa ma Sv to Garu. ¹⁸Bet S manis, redz dams, ka caur apustu u roku uzlikšanu tiek dots Sv tais Gars, pied v ja tiem naudu, ¹⁹Sac dams: Dodiet ar man šo varu, lai ikviens, kam es uzlikšu rokas, sa emtu Sv to Garu! Bet P teris sac ja vi am: ²⁰Tava nauda lai iet ar tevi pazušan, jo tu dom ji Dieva d vanu par naudu iemantot! ²¹Tev nav ne da as, nedz mantojuma no š s m c bas, jo tava sirds nav taisn ga Dieva priekš. ²²T p c atgriezies no š sava aunuma un l dz Dievu! Varb t š tavas sirds iedoma tiks tev piedota. ²³K es redzu, tu esi žults r gtuma pilns un netaisn bas sait s. ²⁴Bet S manis atbild ja, sac dams: L dziet j s Kungu par mani, lai nekas no t, ko j s sac j t, nen k p r mani! ²⁵Tad vi i, Dieva v rdu apliecin juši un pav st juši, griez s atpaka uz Jeruzalemi un v l daudziem Samarijas apgabaliem sludin ja eva liju. ²⁶Tad Kunga e elis sac ja Filipam: Celies un ej uz dienvidiem pa ce u, kas ved no Jeruzalemes uz Gazu, kas ir tuksnešains! ²⁷Vi š c l s un aizg ja. Un, l k, k ds v rs no Etiopijas, einuhs, Etiopijas ni ienes Kandakes pilnvarnieks, kas p rvald ja visas vi as mantn cas, bija ieradies Jeruzalem piel gt Dievu. ²⁸Un atce, s d dams savos ratos, vi š las ja pravieti Isaju. ²⁹Tad Gars sac ja Filipam: Ej un piebiedrojies šiem ratiem! ³⁰Filips piesteidzies un izdzirdis vi u las m pravieti Isaju, sac ja: Vai tu dom, ka saproti, ko tu lasi? ³¹Vi š sac ja: K lai es to varu, ja man neviens nepaskaidro? Un vi š l dza Filipu iek pt un aps sties pie vi a. ³²Bet Rakstu vieta, ko vi š las ja, bija š: It k avs, ko veda nokaušanai, un k j rs kluss cirp ja priekš, t Vi š neatv ra savu muti. ³³Vi a pazemošanai tiesa tika atcelta. Kas izst st s Vi a cilti, jo Vi a dz v ba tiek pa emta no š s zemes? (Is.53,7-8) ³⁴Tad einuhs jaut ja Filipam, sac dams: Es tevi l dzu, par ko pravietis to saka? Par sevi vai par k du citu? ³⁵Bet Filips, atdar jis savu muti, un ies kdams ar šiem Rakstiem, sludin ja vi am J zu. ³⁶Un vi i, ce u turpin dami, nok uva pie k da dens; un einuhs sac ja: L k, dens! Kas mani kav krist ties? ³⁷Filips sac ja: Ja tu no visas sirds tici, tad to var. Un vi š atbild ja, sac dams: Es ticu, ka J zus Kristus ir Dieva D ls. ³⁸Un vi š pav l ja aptur t ratus, un vi i abi, Filips un einuhs, iek pa den, un vi š to krist ja. ³⁹Kad vi i izk pa no dens, t Kunga Gars aizr va Filipu, un einuhs vi u vairs neredz ja, bet l ksms turpin ja ce u. ⁴⁰Bet Filips tika atrasts Azot un, eva liju sludin dams, p rstaig ja visas pils tas, kam r non ca C zarej.

Chapter 9

¹Bet Sauls, v l vienm r dvesdams draudus un n vi p r Kunga m cek iem, g ja pie augst priestera
²Un l dza no vi a v stules Damaskas sinagog m, lai š s m c bas v riešus un sievietes, kurus atrad s,
saist tus vestu uz Jeruzalemi. ³Un notika, vi am ce o jot, ka vi š tuvoj s Damaskai; un piepeši gaisma
no debes m apsp d ja vi u. ⁴Un vi š, zem nokritis, dzird ja balsi sak m vi am: Saul, Saul, k p c tu
mani vaj ? ⁵Vi š sac ja: Kas tu esi, Kungs? Un Vi š: Es esmu J zus, ko tu vaj . Gr ti tev pret dzenuli
spert. ⁶Un vi š tr c dams izbr n sac ja: Kungs, ko Tu gribi, lai es daru? Un Kungs sac ja vi am:
Celies un ej pils t ; un tur tev pateiks, kas tev j dara. ⁷Bet tie v ri, kas kop ar vi u ce o ja, st v ja k
m mi, jo balsi vi i gan dzird ja, bet nevienu neredz ja. ⁸Tad Sauls piec l s no zemes un, acis atv ris,
nek neredz ja. Aiz rok m vezdami, tie ievada vi u Damask . ⁹Un vi š tur bija tr s dienas nek
neredz dams, ne dis un nedz ris. ¹⁰Bet Damask bija k ds m ceklis, v rd Ananija; un Kungs par d b
vi u uzrun ja: Ananij! Un tas sac ja: Šeit es esmu, Kungs. ¹¹Un Kungs sac ja vi am: Celies un ej
uz t saukto Taisno ielu un uzmekl J das m j tarsieti, v rd Sauls, jo l k, vi š tur l dz Dievu. ¹²Un
vi š redz ja v rieti, v rd Ananiju, kas ien ca un uzlika vi am rokas, lai tas atdab tu redzi. ¹³Bet
Ananija atbild ja: Kungs, es no daudziem esmu dzird jis par šo v ru, cik daudz auna vi š Taviem
sv tajiem dar jis Jeruzalem ; ¹⁴Un te vi am ir augsto priesteru pilnvara saist t visus, kas piesauc
Tavu v rdu. ¹⁵Tad Kungs sac ja vi am: Ej, jo vi š man ir izredz ts trauks, lai nestu manu v rdu
pag niem, ni iem un Izra a b rniem. ¹⁶Jo es vi am r d šu, cik daudz tam b s j cieš mana v rda d .
¹⁷Un Ananija aizg ja un ieg ja nam , un, uzlicis rokas, sac ja: Br li, Saul, Kungs J zus, kas tev
par d j s ce , pa kuru tu n ci, s t ja mani, lai tu k tu redz gs un Sv t Gara pilns. ¹⁸Un t da no vi a
ac m nokrita it k zv as; un vi š k uva redz gs. Vi š piec l s un tika krist ts. ¹⁹Un vi š, pie mis bar bu,
atspirga. Tad vi š dažas dienas palika pie m cek iem, kas bija Damask . ²⁰Un t da vi š sinagog s
sludin ja par J zu, ka Vi š ir Dieva D ls. ²¹Bet visi, kas to dzird ja, br n j s un sac ja: Vai vi š nav
tas, kas Jeruzalem vaj ja tos, kas piesauca šo v rdu? Un vai t p c vi š nav n cis šurp, lai tos saist tus
vestu pie augstajiem priesteriem? ²²Bet Sauls atspirga arvien vair k un ienesa sajukumu j dos, kas
dz voja Damask , apstiprin dams, ka Šis ir Kristus. ²³Kad pag ja vair kas dienas, j di kop gi nol ma
non v t vi u. ²⁴Bet Sauls uzzin ja vi u vilt bu. Un tie sarg ja v rtus dienu un nakti, lai vi u non v tu.
²⁵Bet m cek i, pa muši vi u, nakt nolaida groz p ri m rim un izgl ba to. ²⁶Non cis Jeruzalem , vi š
m in ja pievienoties m cek iem, bet visi baid j s vi a, jo netic ja, ka vi š ir m ceklis. ²⁷Tad Barnaba,
pa mis vi u, aizveda pie apustu iem un izst st ja tiem, k vi š ce redz ja Kungu, ka Vi š tam run ja
un k vi š Damask uztic gi sludin jis J zus v rd . ²⁸Un vi š kop ar tiem Jeruzalem n ca un g ja,
va sird gi sludin dams Kunga v rd . ²⁹Un vi š run ja ar pag niem un p rrun ja ar grie iem, bet tie
mekl ja vi u non v t. ³⁰Br i, to uzzin juši, aizveda vi u uz C zareju un aizs t ja uz Tarsu. ³¹Tad
Bazn cai vis J dej , Galilej un Samarij bija miers, un t auga, dz vodama Kunga bij b un pilna
Sv t Gara iepiecin juma. ³²Tad notika, ka P teris, apmekl dams visus, non ca pie sv tajiem, kas
dz voja Lid . ³³Tur vi š atrada k du cilv ku, v rd Aineju, kas asto us gadus, triekas skarts, gul ja
gult . ³⁴Un P teris sac ja vi am: Ainej, Kungs J zus Kristus tevi dziedina; celies un aplk j savu gultu!

Un t da vi š piec l s. ³⁵Un vi u redz ja visi Lidas un Saronas iedz vot ji, kas atgriez s pie Kunga. ³⁶Bet Jop bija k da m cekle, v rd Tabita, kas tulkojum noz m stirna. Vi a bija bag ta labiem darbiem un d v ja nabagiem d vanas. ³⁷Tan s dien s notika, ka vi a saslīma un nomira; un vi i to nomazg ja un nolika augštelp . ³⁸Bet t k Lida bija tuvu Jopei, m cek i, izdzirduši, ka P teris atrodas tur, s t ja divus v rus pie vi a ar l gumu, lai tas nekav jas atn kt pie vi iem. ³⁹Tad P teris c l s un aizg ja tiem l dz. Un kad vi š bija atn cis, tie uzveda vi u augštelp ; un visas atraitnes nost j s ap vi u, raud damas un r d damas vi am sv rkus un virsdr bes, ko "Stirna" bija t m darin jusi. ⁴⁰Kad visi bija izraid ti r , P teris, nometies ce os, piel dza Dievu un, pagriezies pret mironi, sac ja: Tabita, celies augš m! Un vi a atv ra savas acis un, P teri ieraudz jusi, ats d s. ⁴¹Tad vi š, pasniedzis tai roku, to piec la. Un vi š, saaicin jis sv tos un atraitnes, r d ja tiem to dz vu. ⁴²Tas k uva zin ms vis Jop , un daudzi tic ja uz Kungu. ⁴³Un notika, ka vi š daudz dienas pavad ja Jop pie k da dmi a S ma a.

Chapter 10

¹Bet C zarej bija k ds v rs, v rd Korn lijs. Vi š bija simtnieks t sauktaj it liešu karasp ka da ; ²Vi š ar visu savu namu bija reli iozs un dievbij gs; tas deva daudz d vanu aud m un vienm r l dza Dievu. ³Ap dev to dienas stundu vi š par d b skaidri redz ja Dieva e eli, kas ien ca pie vi a un sac ja: Korn lij! ⁴Bet vi š, to uzl kojis un bai u p r emts, sac ja: Kas ir, Kungs? Bet tas vi am sac ja: Tavas l gšanas un tavas nabagu d vanas pac luš s Dieva priekš , lai tevi piemin tu. ⁵Un tagad s ti v rus uz Jopi un liec ataicin t zin mo S mani, kas tiek saukts P teris. ⁶Vi š viesojas pie viena dmi a S ma a, k m ja atrodas pie j ras. Vi š tev pateiks, kas tev j dara. ⁷Kad e elis, kas vi am to teica, aizg ja, vi š pasauca savus divus kalpus un vienu dievbij gu kareivi no tiem, kas bija pie vi a; ⁸Tiem vi š visu izst st ja un aizs t ja tos uz Jopi. ⁹Bet n košaj dien , kad tie v l bija ce un tuvoj s pils tai, P teris ap sesto stundu uzk pa m jas augš l gt Dievu. ¹⁰Un vi š izsalka un grib ja st. Kam r tie sagatavoja, vi š tika gar aizrauts. ¹¹Un vi š redz ja atv rtas debesis un k du trauku nolaižamies, it k lielu palagu aiz etriem st riem no debes m nolaistu zem ; ¹²Tan bija vis di etrk jai i un zemes r pu i, un debess putni. ¹³Un balss v st ja vi am: P teri, celies, nokauj un d! ¹⁴Bet P teris sac ja: N , Kungs, es nekad neesmu dis neko neš stu un net ru. ¹⁵Tad otreiz balss uz vi u: Ko Dievs š st jis, to nesauc par neš stu! ¹⁶Tas notika tr s reizes; un trauks t da tika uz emts debes s. ¹⁷Un kam r P teris sev nodom ja, ko noz m redz t par d ba, l k, Korn lija s t tie v ri, mekl dami S ma a namu, st v ja pie durv m. ¹⁸Un tie sauca, jaut dami: Vai te viesojas S manis, kas tiek saukts P teris? ¹⁹Bet kam r P teris dom ja par par d bu, Gars vi am sac ja: L k, tr s v ri tevi mekl . ²⁰T p c celies, nok p un nemaz nešaub damies, ej vi iem l dz, jo es tos s t ju! ²¹Bet P teris, nok pis pie v riem, sac ja: L k, es esmu tas, ko j s mekl jat. K da iemesla d j s atn c t? ²²Tie sac ja: Simtnieks Korn lijs, taisn gs un dievbij gs v rs, ko godina visa j du tauta, sa ma pam c bu no sv t e e a, lai aicin tu tevi sav nam un uzklaus tu tavus v rdus. ²³Tad vi š ievada tos iekš un uz ma m jviet ; bet n košaj

dien vi š c lies g ja tiem l dz; ar daži br i no Jopes pavad ja vi u. ²⁴Otr dien vi š non ca C zarej .
 Bet Korn lijs, saaicin jis savus radus un tuv kos draugus, gaid ja vi us. ²⁵Un notika, ka, P terim
 ien kot, Korn lijs n ca vi am pretim un, nometies pie t k j m, pagodin ja vi u. ²⁶Bet P teris pac la
 vi u, sac dams: Celies, ar es esmu cilv ks. ²⁷Un vi š, sarun damies ar to, ieg ja iekš un atrada daudz
 atn c ju. ²⁸Un vi š tiem sac ja: J s zin t, ka j du cilv kiem nav at auts biedroties un satikties ar
 svešinieku; bet man Dievs atkl ja, ka nevienu cilv ku nevajag uzskat t par neš stu vai net ru. ²⁹T p c
 uzaicin ts es atn cu bez šaub šan s. Es jaut ju, k d iemesla d j s mani aicin j t? ³⁰Tad Korn lijs
 sac ja: Pirms etr m dien m ap šo laiku, dev taj stund , es l dzu Dievu sav nam un, l k, nost j s
 man priekš v rs spož s dr b s un sac ja: ³¹Korn lij, tava l gšana uzklausa, un Dievs tavas labdar bas
 d vanas atmin jies sava vaiga priekš . ³²T p c s ti uz Jopi un liec ataicin t S mani, kas tiek saukts
 P teris; vi š viesojas dmi a S ma a nam pie j ras. ³³Tad es t da s t ju pie tevis, un labi tu dar ji
 atn kdams. Tagad m s visi st vam tav priekš , lai uzklausa tu visu, ko Kungs tev pav l jis. ³⁴Bet
 P teris, atv ris savu muti, sac ja: Patiesi, es atz stu ka Dievs neš iro personas (5.Moz.10,17; j.34,19;
 Gudr.6,8; Rom.2,11; Gal.2,6; Ef.6,9; Kol.3,25; 1.P t.1,17) ³⁵Bet ikvien taut tas, kas Vi a b stas
 un tain gi dz vo, ir Vi am pat kams. ³⁶Dievs s t ja v rdu Izra a b rniem, pasludin dams mieru caur
 J zu Kristu. (Vi š ir Kungs p r visiem.) ³⁷J s zin t, k di notikumi norisin j s vis J dej , s kot ar
 Galileju, p c krist bas, ko sludin ja J nis. ³⁸K Dievs ar Sv to Garu un sp ku svaid ja N carieti J zu,
 kas staig ja, labu dar dams un dziedin dams visus velna nom ktos, jo Dievs bija ar Vi u. ³⁹M s esam
 liecinieki visam tam, ko Vi š dar ja J du zem un Jeruzalem . Vi u tie non v ja, piesitot krust .
⁴⁰Dievs Vi u uzmodin ja trešaj dien un at va Vi am par d ties. ⁴¹Ne visai tautai, bet Dieva
 izredz tajiem lieciniekiem, mums, kas kop ar Vi u d m un dz r m p c augš mcelšān s no miro iem.
⁴²Vi š mums pav l ja sludin t tautai un apliecin t, ka Vi š ir Dieva ieceltais so is p r dz vajiem un
 mirušajiem. ⁴³Par Vi u liecina visi pravieši, ka visi, kas uz Vi u tic, Vi a v rd sa em gr ku piedošanu.
⁴⁴Kam r P teris šos v rdus run ja, n ca Sv tais Gars p r visiem, kas v rdos klaus j s. ⁴⁵Un apgraiz tie
 tic gie, kas atn ca kop ar P teri, bija p rsteigti, ka Sv t Gara ž last ba tika izlieta ar uz pag niem.
⁴⁶Jo tie dzird ja vi us valod s run jam un Dievu augsti teicam. ⁴⁷Tad P teris sac ja: Kas var liegt
 deni vi u krist šanai, kas, t pat k m s, sa muši Sv to Garu? ⁴⁸Un vi š pav l ja tos krist t Kunga
 J zus v rd . Tad tie l dza vi u dažas dienas palikt pie tiem.

Chapter 11

¹Bet apustu i un br i, kas bija J dej , dzird ja, ka ar pag ni pie muši Dieva v rdu. ²Kad P teris
 non ca Jeruzalem , apgraiz tie p rmeta vi am, ³Sac dami: K p c tu g ji pie neapgraiz tajiem un di
 kop ar vi iem? ⁴Tad P teris ies ka un att loja vi iem p c k rtas, sac dams: ⁵Jopes pils t b dams, es
 l dzu Dievu un, gar aizrauts, redz ju par d bu: k ds trauks non ca it k liels palags aiz etriem st riem
 no debes m, nolaid s, un tas non ca pie manis. ⁶Tan ieskat jies, es redz ju zemes etrk jai us un
 zv rus, un r pu us, un debess putnus. ⁷Bet es dzird ju ar balsi man sak m: Celies, P teri, nokauj un

d! ⁸Bet es sac ju: Nekad n , Kungs, jo nekas neš sts vai net rs nekad nav n cis man mut . ⁹Tad balss no debes m otrreiz man atbild ja: Ko Dievs š st jis, to nesauc par neš stu! ¹⁰Tas notika tr sk rt, un viss tika pa emts atpaka debes s. ¹¹Un, l k, tr s v ri no C zarezjas, kas bija s t ti pie manis, t da nost j s pie nama, kur es biju. ¹²Un Gars man sac ja, lai es, nemaz nešaub damies, eju tiem l dz. Bet ar šie br i n ca kop ar mani, un m s ieg j m t v ra nam . ¹³Bet tas mums st st ja, ka vi š sav nam redz jis st vam e eli un vi am sak m: S ti uz Jopi un liec ataicin t S mani, kas tiek saukts P teris, ¹⁴Vi š tev pateiks v rdus, ar kuriem tu un viss tavs nams tiks atpest ti. ¹⁵Bet kad es s ku run t, Sv tais Gars n ca p r vi iem t pat k s kum p r mums. ¹⁶Tad es atmin jos Kunga v rdu, ko Vi š sac jis: J nis krist ja ar deni, bet j s tiksiet krist ti Sv taj Gar . (Apd.1,5; Mt.3,11; Mk.1,8; Lk.3,16) ¹⁷Ja tad Dievs to pašu ž last bu devis vi iem, k ar jums, kas esam tic juši uz Kungu J zu Kristu, kas tad es esmu, ka sp tu pretoties Dievam? ¹⁸To dzird juši, tie aplkusa un godin ja Dievu, sac dami: T tad ar pag niem Dievs devis atgriešanos no gr kiem dz v b . ¹⁹Bet tie, kas tika izkl din ti vaj šan s, kuras notika Stefana d , aizg ja l dz Feni ijai un Kiprai, un Antiohijai, nesludin dami šo v rdu nevienam k tikai j diem. ²⁰Bet daži no tiem bija v ri no Kipras un Kir nes, kas, non kuši Antiohij , run ja grie iem, sludin dami Kungu J zu. ²¹Un Kunga roka bija ar vi iem; liels skaits tic ja un atgriez s pie Kunga. ²²Tad š v sts non ca Jeruzalemes bazn cas aus s, un vi i s t ja Barnabu uz Antiohiju. ²³Vi š, atn cis un Dieva ž last bu redz jis, priec j s un pamudin ja visus tur ties pie Kunga ar patiesu sirdi. ²⁴Jo vi š bija labs cilv ks un Sv t .Gara un tic bas pilns. Un daudz aužu pievienoj s Kungam. ²⁵Tad Barnaba aizg ja uz Tarsu uzmekl t Saulu. Un atradis to, atveda uz Antiohiju. ²⁶Un veselu gadu vi i tur darboj s bazn c un m c ja daudz aužu, un Antiohijas m cek i pirmo reizi s ka saukties par krist gajiem. ²⁷Tan s dien s no Jeruzalemes uz Antiohiju atn ca pravieši. ²⁸Un viens no tiem, v rd Agabs, c l s un Gar nor d ja, ka liels bads n ks p r visu zemeslodi. Tas notika Klaudija laik . ²⁹Bet visi m cek i ap m s, k kurš var dams, s t t pabalstu br iem, kas dz voja J dej . ³⁰To vi i ar izdar ja. Caur Barnabas un Saula rok m vi i s t ja vec kajiem.

Chapter 12

¹Tan pat laik ni š Herods pielika rokas, lai moc tu dažus no Bazn cas. ²Vi š ar zobenu non v ja J kabu, J a br li. ³Bet vi š, redz dams, ka tas patika j diem, lika apcietin t ar P teri. Bija neraudz t s maizes dienas. ⁴To sa mis un cietum ielicis, vi š nodeva to sarg šanai etrk rt jai sardzei, ik pa etri kareivji, grib dams vi u p c Liendien m vest tautas priekš . ⁵Un P teris tika tur ts cietum , bet Bazn ca l dza Dievu par vi u bez mit šan s. ⁶Bet tan pat nakt , kad Herods grib ja vi u aizvest, P teris div m važ m sasiets, gul ja starp diviem kareivjiem, un sargi pie durv m sarg ja cietumu. ⁷Un, l k, Kunga e elis piest j s, un gaisma atsp d ja telp . Vi š sita P terim s nos, uzmodin ja to un sac ja: Celies žigli! Un važas nokrita no vi a rok m. ⁸Tad e elis vi am sac ja: Apjozies un apaun savas kurpes! Un vi š t izdar ja. Un vi š tam sac ja: Iet rpies sav m tel un seko man! ⁹Un izg jis vi š tam sekoja un nezin ja, ka tas, ko e elis dar ja, ir sten ba, bet dom ja, ka vi š redz par d bu. ¹⁰Bet vi i, pag juši

gar m pirmajai un otrajai sardzei, non ca pie dzelzs v rtiem, kas veda pils t . Tie atv r s paši no sevis. Un izg juši vi i nog ja vienu ielu, un e elis t da aizg ja no vi a. ¹¹Un P teris atj dzies sac ja: Tagad es tieš m zinu, ka Kungs s t jis savu e eli un izgl bis mani no Heroda rok m un no visa, ko j du tauta gaid ja. ¹²Un apskat jies vi š aizg ja J a, t saukt Marka, m tes Marijas nam . Tur daudzi bija sapulc jušies un l dza Dievu. ¹³Kad P teris pieklauv ja pie s tas v rtiem, tad kalpone, v rd Rode, izn ca klaus ties; ¹⁴Un vi a, P tera balsi pazinusi, priek neatv ra durvis, bet ieskr ja iekš , lai pazi otu, ka P teris st v aiz durv m. ¹⁵Bet tie sac ja vi ai: Tu esi nepr t ga. Bet vi a apgalvoja, ka tas t ir. Tad vi i sac ja: Tas ir vi a e elis. ¹⁶P teris tom r turpin ja kladzin t. Kad atv ra, tie vi u redz ja un br n j s. ¹⁷Pam jis vi iem ar roku, lai tie klus tu, vi š past st ja, k Kungs izvedis vi u no cietuma, un sac ja: Pazi ojiet to J kabam un br iem! Un vi š izg jis dev s uz citu vietu. ¹⁸Dienai iest joties, kareivjos rad s liels uztraukums: kas gan noticis ar P teri. ¹⁹Tad Herods mekl ja vi u, bet neatrada; un vi š, nopratin jis sargus, pav l ja tos aizvest. Tad vi š parc l s no J dejas uz C zareju un uztur j s tur. ²⁰Bet vi š bija naid ar tiriešiem un sidoniešiem. Tie vienpr t gi n ca pie vi a un, p rliecin juši ni a kambarkungu Blastu, l dza mieru, jo to zemes p rtika no vi a. ²¹Tad noteikt dien Herods, t rpiēs ni a t rp , aps d s tron un uzrun ja vi us. ²²Bet tauta sauca: T ir Dieva balss, bet ne cilv ka! ²³Kunga e elis vi u t da sita, jo vi š nedeva Dievam godu; un vi š, t rpu sa sts, nomira. ²⁴Bet Kunga v rds auga un izplat j s. ²⁵Savu uzdevumu izpild juši, Barnaba un Sauls atgriez s no Jeruzalemes, emdami l dz J ni, kas tika saukts Marks.

Chapter 13

¹Antiohijas bazn c bija pravieši un m c t ji, starp kuriem Barnaba un S manis, saukts Melnais, un kir nietis L cijs, un Mana ns, kas bija uzaudzis kop ar tetrarhu Herodu un Sauls. ²Kad vi i kalpoja Kungam un gav ja, Sv tais Gars sac ja tiem: Noš iriet man Saulu un Barnabu darbam, k dam es tos esmu aicin jis! ³Tad vi i gav ja un l dza Dievu, un, tiem rokas uzlikuši, atlaida tos. ⁴Un tie, Sv t Gara s t ti, aizg ja uz Seleikiju, bet no turienes ku p rc l s uz Kipru. ⁵Un vi i, non kuši Salam n , sludin ja Dieva v rdu j du sinagog s, un J nis tiem bija pal gs. ⁶Un tie, p rstaig juši visu salu l dz Pafai, atrada k du j du v ru, v rd Barj zu, burvi, viltus pravieti. ⁷Tas bija kop ar prokonsulu Sergiju P vilu, oti sapr t gu v ru. Šis, ataicin jis Barnabu un Saulu, v l j s dzird t Dieva v rdu. ⁸Bet tiem pretoj s burvis Elims (t tulko vi a v rdu), cenzdamies prokonsulu nov rst no tic bas. ⁹Bet Sauls, kas ir ar P vils, Sv t Gara pilns, uzl kojis vi u, ¹⁰Sac ja: Ak, tu, s tana b rns, visas vilt bas un melu pilns, katras taisn bas ienaidnieks, vai tu nemit sies sagroz t Kunga taisnos ce us? ¹¹Un, l k, Kunga roka ir pret tevi; un tu b si akls un k du laiku neredzesi sauli. Un t da kr sla un tumsa n ca p r vi u, un vi š, apk rt staig dams, mekl ja, kas vi am sniegtu roku. ¹²Tad prokonsuls, redz dams notikušo, tic ja, br n damies par Kunga m c bu. ¹³Aizbraukušu no Pafas, P vils un tie, kas kop ar vi u bija, non ca Pamfilijas Perg , bet J nis š r s no vi iem un atgriez s Jeruzalem . ¹⁴No Pergas, t l k iedami, vi i non ca Pizidijas Antiohij , un, ieg juši sabata dien sinagog , aps d s. ¹⁵P c bausl bas un praviešu

nolas šanas sinagogas priekšnieki s t ja pie vi iem, sac dami: Br i, ja jums ir k di pam c bas v rdi
 aud m, tad sakiet! ¹⁶Tad P vils piec l s, ar roku nor d jis klus t, sac ja: Izra liešu v ri un j s, kas
 b staties Dievu, klausieties! ¹⁷Izra a tautas Dievs izredz ja m su t vus un paaugstin ja tautu, kad
 vi i bija piedz vot ji iptes zem un, paceltu roku, izveda vi us no t s, ¹⁸Un etrdesmit gadu laik
 Vi š pacieta to iztur šanos tuksnes . ¹⁹Vi š izn cin ja septi as tautas Kanaana zem un ar lozi pieš ra
 tiem vi u zemi ²⁰Apm ram p c etri simti piecdesmit gadiem; p c tam Vi š deva so us l dz pravietim
 Samu lam. ²¹P c tam vi i pras ja ni u, un Dievs deva tiem Saulu, K sa d lu, Benjamina cilts v ru,
 etrdesmit gadu ilgi. ²²To atmetis, Vi š iec la tiem ni u D vidu. Tam Vi š, liec bu dodams, sac ja:
 Es atradu D vidu, Jeses d lu, v ru p c savas sirds, kas dar s visu, ko v los. (1 n.13,14; Ps.88,21)
²³No vi a p cn c jiem Dievs saska ar sol jumus t ja Izra lim Pest t ju J zu. ²⁴Pirms Vi a atn kšanas
 J nis sludin ja visai Izra a tautai gr ku nož lošanas krist bu. ²⁵Bet, kad J nis bija pabeidzis savas
 gaitas, vi š sac ja: Es neesmu tas, par ko j s mani turat, bet, l k, p c manis n k Tas, kam neesmu
 cien gs atrais t k ju apavus. ²⁶Br i, brahama cilts b rni, un j s, kas b staties Dievu, jums šis pest šanas
 v rds ir s t ts! ²⁷Jo Jeruzalemes iedz vot ji un vi u priekšnieki, Vi u neatz dami un noties dami,
 izpild ja praviešu v rdus, kas katr sabbat tiek las ti. ²⁸Un tie, nek du n ves vainu pie Vi a neatraduši,
 pras ja Pil tam, lai Vi u non v tu. ²⁹Kad tie visu bija izpild juši, kas par Vi u rakst ts, no muši Vi u
 no krusta, tie ielika Vi u kap . ³⁰Bet trešaj dien Dievs uzmodin ja Vi u no miro iem, un Vi š daudz s
 dien s par d j s tiem, ³¹Kas kop ar Vi u no Galilejas atn ca Jeruzalem . Tie l dz šim ir Vi a liecinieki
 taut . ³²Un m s pasludin m jums to sol jumus, kas dots m su t viem; ³³Jo Dievs, uzmodin dams J zu,
 izpild ja to m su b rniem, k tas otr psalm rakst ts: Tu esi mans d ls, šodien es Tevi esmu dzemdin jis.
 (Ps.2,7) ³⁴Bet ka Vi š To no miro iem uzmodin jis, un Tas jau vairs izn c b neatgriez sies, to Vi š
 t pateicis: Es jums došu D vida uzticamos sv tumus. (Is.55,3) ³⁵T pat Vi š ar citur saka: Tu nedosi
 savam Sv tajam redz t satr d šanu. (Ps.15,10) ³⁶Bet D vids, nokalpojis sav paaudz Dieva pr tam,
 aizmiga, un vi š tika guld ts pie saviem t viem un redz ja satr d šanu. (3. n.2,10) ³⁷Bet Tas, ko
 Dievs uzmodin ja no miro iem, neredz ja satr d šanu. ³⁸T p c, br i, lai jums zin ms, ka caur Vi u
 tiek jums pasludin ta gr ku piedošana, un vis s tan s liet s, no k j s Mozus bausl b nevar j t
 attaisnoties, ³⁹Ikviens, kas tic, caur Vi u tiek attaisnots. ⁴⁰T p c, piel kojiet, ka p r jums nen k tas,
 ko pravieši sac juši: ⁴¹Skatieties, niev t ji, un br nieties, un izn kstiet, jo es daru darbu j su dien s,
 darbu, kam j s netic siet, ja k ds jums par to st st s. ⁴²Vi iem izejot, tie l dza, lai n košaj sabbat tiem
 run šos v rdus. ⁴³Kad sinagoga bija atlaista, daudzi j di un dievbij gie prozel ti sekoja P vilam un
 Barnabam; vi i tiem run ja un skubin ja past v t Dieva ž last b . ⁴⁴N košaj sabbat gandr z visa pils ta
 sapulc j s klaus ties Dieva v rdu. ⁴⁵Bet j di, redz dami daudz aužu, iedeg s naid un zaimodami
 run ja pretim tam, ko P vils sac ja. ⁴⁶Tad P vils un Barnaba va sird gi pateica: Dieva v rdu vajadz ja
 vispirms jums sludin t, bet t k j s to atmet t un sevi uzskat t par m ž g s dz ves necien giem, tad,
 l k, m s griežamies pie pag niem. ⁴⁷Jo t Kungs mums pav l jis: Es Tevi nolikšu pag niem par
 gaismu, lai Tu b tu pest šana l dz pasaules galam. (Is.49,6) ⁴⁸Pag ni, to dzird dami, priec j s un
 godin ja Kunga v rdu; un tie, kas m ž gai dz vei bija izredz ti, tic ja. ⁴⁹Un Kunga v rds izpaud s
 vis apgabal . ⁵⁰Bet j di, sak d juši dievbij gas un cien tas sievietes un pils tas iev rojam kos v rus,

sac la vaj šanu pret P vilu un Barnabu un izdzina vi us no sav m robež m. ⁵¹Un tie, nokrat juši uz vi iem putek us no sav m k j m, aizg ja uz Ikoniju. ⁵²Bet m cek i bija prieka un Sv t Gara pilni.

Chapter 14

¹Un notika, ka Ikonij vi i kop ieg ja j du sinagog un t run ja, ka liels daudzums j du un grie u k uva tic gi. ²Bet netic gie j du k d ja un pamudin ja pag nu sirdis uz naidu pret br iem. ³Vi i tur uztur j s diezgan ilgu laiku, uztic gi kalpodami Kungam, kas aplicin ja savu ž last bas v rdu, likdams z m m un br numiem notikt caur vi u rok m. ⁴Tad saš l s pils tas audis, jo citi bija ar j diem, bet citi ar apustu iem. ⁵Bet tad notika pag nu, j du un to priekšnieku uzm kšan s, lai nodar tu tiem p rest bu un nom t tu vi us akme iem. ⁶To nojauzdami, vi i aizb ga uz Likaonijas pils t m Listru un Derbi un visu t apgabala apk rtni. Tur vi i sludin ja eva liju. ⁷Un Listr s d ja k ds v rs slim m k j m, b dams tizls no savas m tes mies m, kas v l nekad nebija staig jis. ⁸Vi š dzird ja P vilu run jam, kas, to uzl kodams un redz dams, ka tam ir tic ba k t dziedin tam, ⁹Ska bals sac ja: Celies st vos uz sav m k j m! Un vi š uzl ca un staig ja. ¹⁰Bet audis, redz dami to, ko dar ja P vils, pac la savas balsis un likaoniski sac ja: Dievi k uvuši l dz gi cilv kiem un non kuši pie mums. ¹¹Un vi i nosauca Barnabu par Jupiteru, bet P vilu par Merkuriju, jo vi š bija galvenais run t js. ¹²Bet Jupitera priesteris, kas atrad s rpus pils tas, atvedis v ršus un vainagus pie v rtiem, grib ja kop ar aud m upur t. ¹³Kad apustu i Barnaba un P vils to dzird ja, tie sapl sa savas dr bes un, izsteigušies pie aud m, kliezda, ¹⁴Sac dami: V ri, ko j s dar t? Ar m s esam l dz gi jums mirst gi cilv ki, kas jums sludin m no š tukšuma atgriezties pie dz v Dieva, kas rad jis debesis un zemi, un j ru, un visu, kas tan s ir. ¹⁵Kas pag juš s paudz s vis m taut m at vis iet savus ce us. ¹⁶Vi š neatst ja sevi bez aplicin juma, dar dams labi no debes m, dodams lietu un augl gus laukus, pild dams m s ar bar bu, bet m su sirdis ar prieku. ¹⁷To run dami, vi i tikko nomierin ja audis, lai tie vi iem neupur tu. ¹⁸Tad atn ca daži j di no Antiohijas un Ikonijas un, pierun juši audis, apm t ja P vilu akme iem. Dom dami, ka vi š miris, tie izvilka vi u rpus pils tas. ¹⁹Kad m cek i sapulc j s ap vi u, tas uzc l s un ieg ja pils t , bet n košaj dien kop ar Barnabu aizg ja uz Derbi. ²⁰Pasludin juši eva liju šai pils tai un daudzus pam c juši, tie atgriez s Listr un Ikonij , un Antiohij , ²¹Stiprin dami m cek u dv seles un pamudin dami past v t tic b , jo caur daudz ciešan m pien kas mums ieiet Dieva valst b . ²²Un tie, iec luši atseviš m bazn c m prezbiterus, Dievu piel gdami un gav dami, nov l ja tos Kungam, uz ko vi i tic ja. ²³Un p rstaig juši Pizidiju, vi i non ca Pamf lij . ²⁴Tad vi i sludin ja Dieva v rdu Perg un aizg ja uz Ataliju. ²⁵No turienes vi i ku p rc l s uz Antiohiju, no kurienes tie bija nodoti Dieva ž last bas darbam, ko vi i izpild ja. ²⁶Tur non kuši un draudzi sapulcin juši, tie st st ja, cik daudz Dievs ar tiem dar jis un k Vi š pag niem atv ris tic bas durvis. ²⁷Pie m cek iem vi i uztur j s labu laiku.

Chapter 15

¹Un daži, atn kuši no J dejas, m c ja br us: Ja j s neapgraiza p c Mozus ieraduma, j s nevarat tikt pest ti. ²P vilam un Barnabam izc l s ar vi iem ne mazums str du; un vi i nol ma, lai P vils un Barnaba, un daži no p r jiem aizietu šin jaut jum uz Jeruzalemi pie apustu iem un prezbitieriem. ³Tad vi i, draudzes pavad ti, g ja caur Feni iju un Samariju, st st dami par pag nu atgriešanos, un sag d ja br iem lielu prieku. ⁴Kad vi i non ca Jeruzalem , tos uz ma draudze un apustu i, un vec kie, un vi i st st ja, ko lielu Dievs ar tiem dar jis. ⁵Tad daži no farizeju sektas, kas bija tic gi, c l s, sac dami: Vajag vi us apgraiz t un pav l t tiem pild t Mozus likumu. ⁶Apustu i un vec kie sapulc j s, lai apspriestu šo jaut jum. ⁷Bet kad izc l s liels str ds, P teris piec lies sac ja vi iem: Br i, j s zin t, ka Dievs kopš sendien m izv l jies starp mums, ka pag ni no manas mutes dzird tu eva lija v rdu un tic tu. ⁸Un Dievs, kas paz st sirdis, apliecin ja, dodams tiem Sv to Garu, t pat k mums; ⁹Tic b š st dams to sirdis, Vi š neš iroja m s un vi us. ¹⁰Bet ko j s tagad Dievu k rdin t, likdami m cek u kakl j gu, ko ne m su t vi, ne m s nesp jam nest? ¹¹Bet m s ticam, ka caur Kunga J zus Kristus ž last bu tiksīm pest ti t pat k vi i. ¹²Tad viss pulks klus ja un klaus j s, kad Barnaba un P vils st st ja, cik lielas z mes un br numus Dievs dar jis caur vi iem pag nu vid . ¹³Un kad vi i aplkusa, J kabs atbild ja, sac dams: V ri, br i, uzklausiet mani! ¹⁴S manis st st ja, k Dievs pirmo reizi apž lojies, lai no pag niem veidotu tautu savam v rdam. ¹⁵Un ar to saskan praviešu v rdi, k rakst ts: ¹⁶P c tam es atgriez šos un atkal uzcelšu D vida sagrauvušo telti, un to, kas tan sagrauts, es atjaunošu un uzcelšu. ¹⁷Lai Kungu mekl tu p r jie audis un visas tautas, p r kur m mans v rds piesaukts, saka Kungs, kas to dara. (Am.9,11-12) ¹⁸No m ž bas Kungam zin ms Vi a darbs. ¹⁹T p c es spriežu, ka nav apgr tin mi tie, kas no pag niem atgriežas pie Dieva. ²⁰Bet j raksta vi iem, lai tie sarg s no apg n šan s ar elkiem un no netikl bas, un no nož augtiem, un no asin m. ²¹Jo Mozum no senlaikiem vis s pils t s ir savi sludin t ji sinagog s, kur katru sabatu vi i lasa. ²²Tad apustu i un vec kie kop ar draudzi nol ma izv l t no sava vidus starp br iem cien jamus v rus: J du, kas sauc s Barsaba, un S lu, lai s t tu tos kop ar P vilu un Barnabu uz Antiohiju. ²³Vi u rok m rakst dami: Apustu i un vec kie br i s ta sveicienu tiem br iem no pag niem, kas Antiohij , S rij un Kilikij . ²⁴T k m s dzird j m, ka daži, kas n kuši no mums, kam m s neesam pav l juši, nog juši uztrauca j s v rdiem, samulsin dami j su dv seles, ²⁵Tad m s, kop sapulc jušies, nol m m izv l t v rus un s t t pie jums tos kop ar mums d rgajiem - Barnabu un P vilu. ²⁶Cilv kiem, kas savas dz v bas devuši par m su Kunga J zus Kristus v rdu. ²⁷M s nos t j m J du un Saulu, kas jums to pašu v rdiem pasac s. ²⁸Jo Sv tajam Garam un mums paticis neuzlikt jums nek du citu nastu, k vien šo nepieciešamo: ²⁹Lai j s sarg tos no elku upuriem un asin m, un nož augt , un netikl bas. No t sarg damies, j s labi dar siet. Paliectiet veseli! ³⁰Tad tie tika atlaisti, un vi i non ca Antiohij . Draudzi sapulcin juši, tie atdeva v stuli. ³¹Kad tie to izlas ja, vi i priec j s par šo mierin jumu. ³²Bet J da un S la, paši pravieši b dami, daudz v rdiem pam c ja un stiprin ja br us. ³³Kad vi i k du laiku tur bija palikuši, br i tos atlaida mier pie tiem, kas vi us bija s t juši. ³⁴Tom r S la nol ma palikt tur, bet J da aizg ja viens uz Jeruzalemi. ³⁵P vils un Barnaba uztur j s Antiohij un kop ar daudz citiem m c ja un sludin ja

Kunga v rdu. ³⁶P c daž m dien m P vils sac ja Barnabam: Atgriez simies un apmekl sim br us vis s pils t s, kur sludin j m Kunga v rdu, k vi iem kl j s. ³⁷ ³⁸Bet P vils l dza vi u, ka nevajag emt, jo tas Pamfilij noš r s no vi iem un neg ja l dzi darb . ³⁹Tad rad s nesaska as, t ka vi i š r s viens no otra: un Barnaba, pa mis l dz Marku, p rc l s uz Kipru. ⁴⁰Bet P vils, izv l jies sev S lu, dev s ce , un br i to nov l ja Dieva ž last bai. ⁴¹Vi š p rstaig ja S riju un Kilikiju, stiprin dams draudzes un pav l dams izpild t visas apustu u un vec ko pav les.

Chapter 16

¹Tad vi š non ca Derb un Listr . L k, un tur bija k ds m ceklis, v rd Timotejs, tic gas j du sievietes d ls, bet t vs bija pag ns. ²Br i, kas bija Listr un Ikonij , liecin ja par vi u labu. ³P vils v l j s, lai tas vi am ietu l dz, un, pa mis, apgraiz ja to j du d , jo visi zin ja, ka vi a t vs ir pag ns. ⁴P rstaig dami pils tas, vi i nodeva pild šanai noteikumus, ko apustu i un vec kie Jeruzalem bija l muši. ⁵Un t draudzes tika stiprin tas tic b un ik dienas pavairoj s skait . ⁶Bet kad vi i g ja caur Fr iju un Galatijas apvidu, Sv tais Gars aizliedza vi iem sludin t Dieva v rdu zij . ⁷Non kuši M zij , vi i m in ja iet uz Bit niju, bet J zus Gars vi iem to ne va. ⁸Tad vi i, pag juši gar m M zijai, non ca Troad . ⁹Un nakt P vils redz ja par d bu: k ds v rietis, ma edonietis, st v ja un l dza vi u, sac dams: N c uz Ma edoniju un pal dzi mums! ¹⁰Bet kad vi š par d bu bija redz jis, m s t da tais j mies iet uz Ma edoniju, b dami p rliecin ti, ka Dievs m s sauc sludin t vi iem eva liju. ¹¹No Troadas aizbraukuši, m s tieš ce non c m Samotr k un n košaj dien Neapol , ¹²Un to turienes Filipos, kas ir pirm vienas Ma edonijas da as pils ta un kolonija. Šin pils t m s pavad j m dažas dienas p rrun s. ¹³Tad sabata dien m s izg j m rpus v rtiem pie upes, kur, š iet, notika l gšana; un aps dušies m s run j m ar sieviet m, kas tur bija sapulc juš s. ¹⁴Klaus j s ar k da sieviete, v rd L dija, kas godin ja Dievu un bija purpura p rdev ja Tiatiras pils t . Kungs atv ra vi as sirdi, lai iev rotu to, ko run ja P vils. ¹⁵Kad vi a un vi as nams bija krist ti, t m s l dza, sac dama: Ja j s dom jat, ka es esmu Kungam uztic ga, n ciet man nam un palieciet! Un vi a m s oti l dza. ¹⁶Bet notika, ka, mums uz l gšanu ejot, sastapa m s k da meitenei, kurai bija gaišre es gars, un pare odama t deva saviem kungiem lielu pe u. ¹⁷Vi a sekoja P vilam un mums un sauca, sac dama: Šie cilv ki ir Visaugst Dieva kalpi, kas sludina jums pest šanas ce u. ¹⁸To vi a dar ja daudz s dien s. Tad P vils saskaities pagriez s apaka un sac ja garam: J zus Kristus v rd es tev pav lu iziet no vi as. Un tas izg ja tan pat stund . ¹⁹Bet t s kungi, redz dami, ka zudusi vi u pe as cer ba, satv ra P vilu un S lu un veda tos tirgus laukum pie priekšniekiem. ²⁰Un tie sac ja, nododami vi us pils tas p rvaldniekiem: Šie cilv ki, j di b dami, uztrauc m su pils tu. ²¹Un vi i sludina ieražas, ko mums, romiešiem, nepiekl jas ne pie emt, ne pild t. ²²Un ar tauta sac l s pret vi iem, un pils tas p rvaldnieki, tiem dr bes nopl suši, lika tos r kst m šaust t. ²³Un kad tie vi iem daudz sitienu bija devuši, tie iemeta vi us cietum un pav l ja sargiem, lai stingri tos apsarg . ²⁴T du pav li sa mis, vi š tos ieslodz ja iekš j cietum , bet k jas iesl dza siekst . ²⁵Bet pusnakt P vils un S ls l dza un godin ja Dievu; un apcietin tie klaus j s

vi os. ²⁶Piepeši notika liela zemestr ce, t ka cietuma pamati sakust j s; un t da visas durvis atv r s, un visu važas atrais j s. ²⁷Bet cietuma sargs, uzmodies un redz dams, ka cietuma durvis atv rtas, izvilka zobenu un grib ja sevi non v t, dom dams, ka ieslodz tie aizb guši. ²⁸Tad P vils sauca stipr bals , sac dams: Nedari sev nek auna, jo m s visi šeit esam. ²⁹Papras jis uguņu, vi š ieg ja iekš un tr c dams krita P vilam un S lam pie k j m. ³⁰Un vi š, izvedis tos r , sac ja: Kungi, kas man j dara, lai es k tu pest ts? ³¹Bet vi i atbild ja: Tici uz Kungu J zu, tad tu un tavš nams tiks pest ti. ³²Un tie run ja Kunga v rdu vi am un visiē, kas bija vi a nam . ³³Un tan pat nakts stund vi š ma tos un mazg ja vi u br ces; un t da vi š un viss t nams tika krist ti. ³⁴Un vi š atveda tos sav m j , s din ja pie galda un priec j s kop ar visu savu namu, tic dams Dievam. ³⁵Un kad uzausa diena, pils tas p rvaldnieki s t ja tiesas kalpot jus, lai atbr vo šos cilv kus. ³⁶Tad cietuma sargs pazi oja P vilam šos v rdus: Pils tas p rvaldnieki s t ja, lai j s atbr votu. Tad tagad izejiet un staig jiet mier ! ³⁷Bet P vils tiem sac ja: Tie m s, romiešus, nenoties tus, publiski šaust ja un ieslodz ja cietum , bet tagad slepeni m s izmet. T ne, bet lai n k ³⁸Un paši m s izved! Tad tiesas kalpot ji pazi oja šos v rdus pils tas p rvaldniekiem. Un tie nobij s, dzird dami, ka vi i romieši. ³⁹Un tie atn ca, atvainoj s vi u priekš un izveduši l dza aiziet no pils tas. ⁴⁰Tad vi i, izg juši no cietuma, aizg ja pie L dijas un, apmekl juši un iepriecin juši br us, dev s ce .

Chapter 17

¹Izg juši cauri Amfipolei un Apollonijai, vi i non ca Tesalon k , kur bija j du sinagoga. ²P c savas ieražas P vils ieg ja pie vi iem un tr s sabatus skaidroja tiem Rakstus, ³Atkl dams un izskaidrodams tiem, ka Kristum vajadz ja ciest un augš mcelties no miro iem; un ka tas ir J zus Kristus, ko es jums sludinū. ⁴Un daži no tiem tic ja un piebiedroj s P vilam un S lam un ar liels daudzums dievbij go un pag nu, k ar ne mazums dižcilt go sieviešu. ⁵Tad j di, b dami skaud gi, pa ma no p a dažus aunus v rus, sag ja bar , uztrauca pils tu un, apst juši Jazona namu, mekl ja vi us, lai vestu tautas priekš . ⁶Un tie, vi us neatraduši, vilka Jazonu un dažus br us pie pils tas priekšniekiem, kliegdam, ka tie, kas uztrauc pils tu, ar šurp atn kuši; ⁷Tos uz mis Jazons, un tie visi r kojas pret eizara pav l m, sac dami, ka ir cits ni š - J zus. ⁸T vi i k d ja tautu un pils tas priekšniekus, kas to dzird ja. ⁹Bet vi i, sa muši no Jazona un p r jiem galvojumu, tos atlaida. ¹⁰Bet br i t d nakt aizs t ja P vilu un S lu uz Beroju. Tur non kuši, vi i ieg ja j du sinagog . ¹¹Šie bija cilden ki nek tesalon ieši. Vi i visai labpr t gi uz ma v rdu, p t dami ik dienas Rakstus, vai tas t ir. ¹²Un daudzi no vi iem, k ar ne mazums cien tu pag nu, k uva tic gi. ¹³Kad Tesalon kes j di uzzin ja, ka P vils Beroj sludina Dieva v rdu, tie n ca ar uz turieni, uzbudin dami un uztraukdami audis. ¹⁴Tad br i t da s t ja P vilu, lai vi š iet l dz j rai, bet S la un Timotejs palika tur. ¹⁵Bet tie, kas pavad ja P vilu, aizveda vi u l dz At n m un aizg ja, sa muši no vi a pav li S lam un Timotejam, lai tie dr z n ktu pie vi a. ¹⁶Kam r P vils At n s tos gaid ja, t gars vi iedeg s, redz dams elkdiev bai atdotu pils tu. ¹⁷Un vi š sarun j s ar j diem un Dieva atzin jiem sinagog , bet ik dienas tirgus laukum

ar tiem, kas bija klāt. ¹⁸Tad daži epik riešu un stoi u filozofi str d j s ar vi u; bet daži sac ja: Ko šis p pa grib teikt? Bet citi: Š iet, vi š ir jaunu dievu sludin t js, jo vi š tiem sludin ja J zu un augš mcelšanos. ¹⁹Un tie, sa muši vi u, veda uz areopagu, sac dami: M s ta u varam dab t zin t, kas t par jaunu m c bu, ko tu sludini? ²⁰Jo tu sniedz m su aus m kaut ko jaunu. T p c m s gribam zin t, kas tas ir. ²¹Jo visiem at niešiem un atn c jiem, svešiniekiem, nekas cits ner p ja, k vien gi kaut ko jaunu run t vai klaus ties. ²²Tad P vils, st v dams areopaga vid , sac ja: At nieši, es redzu j s vis s liet s p r k reli iozus! ²³Jo es, apstaig dams un apl kodams j su dievek us, atradu ar alt ri, uz kura bija rakst ts: "Nepaz stamajam Dievam". Ko j s nepaz dami godin jat, to es jums sludinu. ²⁴Dievs, kas rad jis pasauli un visu, kas tan ir, b dams debess un zemes Kungs, nem jo rok m celtos temp os, ²⁵Un Vi u neapkalpo cilv ku rokas, it k Vi am k vajadz tu; Vi š pats dod visiem dz v bu un elpu, un visu. ²⁶Vi š padar ja to, ka no viena visu cilv ku cilts apdz votu visu zemes virsu, nosprauzdams noteiktus laikus un robežas to dz vošanai. ²⁷Lai tie mekl tu Dievu vai tie var tu Vi u nojaust un atrast, lai gan Vi š nav t lu no mums katra: ²⁸Jo Vi m s dz vojam un kustamies, un esam, k ar daži j su dzejnieki sac juši: M s ar esam Vi a cilts. ²⁹T p c mums, kas esam Dieva cilts, nevajag dom t, ka diev ba l dz ga zeltam vai akmenim, vai cilv ka m kslas skulpt rai un izdom jumam. ³⁰Bet Dievs, skat damies p r šiem nezin šanas laikiem, tagad pasludina cilv kiem, lai visi un visur gandara par gr kiem, ³¹Jo Vi š nolიცis dienu, kur taisn gi ties s pasauli caur V ru, ko Vi š izredz jis un visiem to ticamu padar jis, uzmodin dams Vi u no miro iem. ³²Dzird dami par mirušo augš mcelšanos, daži zoboj s, bet daži sac ja: Par to m s tevi klaus simies citu reizi. ³³T P vils aizg ja no vi u vidus. ³⁴Bet daži v rieši piebiedroj s vi am un k uva tic gi, starp tiem Dion zijs, areopaga loceklis, un sieviete, v rd Damara, un citi l dz ar vi iem.

Chapter 18

¹P c tam vi š, aizg jis no At n m, non ca Korint . ²Un vi š atrada k du j du, v rd Akvilu, kas c lies no Pontas. Tas ar savu sievu Priskillu nupat k bija atn cis no It lijas (jo Klaudijs bija pav l jis visiem j diem atst t Romu). Tiem vi š piebiedroj s. ³Un t k vi am bija tas pats amats, vi š palika pie tiem un str d ja. (Vi iem bija telšu tais t ju amats.) ⁴Un vi š katru sabatu m c ja sinagog un, run dams par Kunga J zus v rdu, p rliecin ja j dus un grie us. ⁵Bet kad S ls un Timotejs atn ca no Ma edonijas, P vils v l cent g k sludin ja j diem, ka J zus ir Kristus. ⁶Bet kad tie run ja pretim un zaimoja, vi š, izkrat jis savas dr bes, sac ja tiem: J su asinis lai n k p r j su galv m. No š br ža es iešu pie pag niem. ⁷Un vi š, no turienes aizg jis, non ca k da dievbij ga v ra nam , kam v rds bija Tits Justs. T nams bija savienots ar sinagogu. ⁸Bet Krisps, sinagogas priekšnieks, un viss vi a nams tic ja uz Kungu, un daudzi korintieši, dzird dami, k uva tic gi un krist j s. ⁹Tad nakt Kungs par d b sac ja P vilam: Neb sties, bet run un neklus , ¹⁰Jo es esmu ar tevi, un neviens tevi neaiztiks, lai dar tu tev aunu, jo man ir daudz aužu šin pils t . ¹¹Tad vi š tur palika gadu un sešus m nešus, tiem m c dams Dieva v rdu. ¹²Bet kad Gallions bija prokonsuls Ahaj , j di vienpr t gi sac l s pret

P vilu un veda vi u ties , ¹³Sac dami: Šis pierun audis kalpot Dievam pret likumu. ¹⁴Kad P vils s ka atvrt muti, Gallions sac ja j diem: J du v ri, ja tas b tu k ds netaisns vai auns noziegums, es j s, k pien kas, uzklautu, ¹⁵Bet ja str di ir par m c bu, v rdiem un j su bausl bu, tad l kojiet paši; es negribu tan s b t tiesnesis. ¹⁶Un vi š tos noraid ja no tribun la. ¹⁷Tad visi, notv ruši sinagogas priekšnieku Sostenu, sita to tribun la priekš , bet Gallions neraiz j s par vi iem. ¹⁸Bet P vils uztur j s tur v l daudz dienas un, atvad jies no br iem, p rc l s uz S riju, bet kop ar vi u Priskilla un Akvila, kas Kenhrej apcirpa savu galvu, jo t ds bija vi a sol jums. ¹⁹Vi š non ca Efez un atst ja tos tur, bet pats, ieg jis sinagog , sarun j s ar j diem. ²⁰Tie l dza vi u palikt ilg ku laiku, bet vi š.nepiekrita, ²¹Bet atvad damies vi š teica: Ja t ds b s Dieva pr ts, es atkal atgriez šos pie jums. Tad vi š aizg ja no Efezas. ²²Un vi š, non cis C zarej , aizg ja un apsveica draudzi, un dev s uz Antiohiju. ²³Un k du laiku tur palicis, vi š aizg ja; p rstaig dams p c k rtas Galatijas apgabalu un Fr iju, vi š stiprin ja visus m cek us. ²⁴Bet Efez non ca k ds j ds, v rd Apolls, dzimis aleksandrietis, labs Rakstu pazin js un dai run gs. ²⁵Vi š bija m c ts Kunga ce un dedz gs gar , run ja un c t gi m c ja to, kas attiecas uz J zu, pats paz dams tikai J a krist bu. ²⁶Vi š droši s ka sludin t sinagog . To dzird juši, Priskilla un Akvila pa ma vi u pie sevis un v l r p g k paskaidroja vi am Kunga ce u. ²⁷Kad vi š grib ja iet uz Ahaju, br i vi u pam c ja un rakst ja m cek iem, lai vi u uz em. Tur non cis, vi š k uva noder gs tiem, kas tic ja; ²⁸Jo vi š atkl ti un stipri atsp koja j dus, pier d dams ar Rakstiem, ka J zus ir Kristus.

Chapter 19

¹Bet notika, kam r Apolls bija Korint , ka P vils, p rstaig jis augstienes apgabalus, non ca Efez . Atradis dažus m cek us, ²Vi š tiem sac ja: Vai j s sa m t Sv to Garu, kad k uv t tic gi? Bet tie vi am sac ja: M s pat neesam dzird juši, ka Sv tais Gars ir. ³Tad vi š tiem sac ja: K tad j s esat krist ti? Tie sac ja: J a krist b . ⁴Bet P vils sac ja: J nis krist ja tautu gr ku nož lošanas krist b , sac dams, lai tie tic uz To, kas p c vi a n ks, t.i., uz J zu. ⁵To dzird juši, vi i tika krist ti Kunga J zus v rd . ⁶Un kad P vils uzlika tiem rokas, Sv tais Gars n ca uz vi iem, un tie run ja valod s un pravietoja. ⁷Bet vi u bija pavisam ap divpadsmi v ru. ⁸Tad vi š, ieg jis sinagog , droši sludin ja tr s m nešus, m c dams un p rliecin dams par Dieva valst bu. ⁹Bet kad daži palika cietsird gi un netic ja, aužu priekš zaimodami Kunga ce u, vi š no tiem aizg ja, noš ra m cek us un katru dienu tiem sludin ja Tiranna skol . ¹⁰Tas turpin j s divus gadus, t ka visi, kas zij dz voja, j di un pag ni dzird ja Kunga v rdu. ¹¹Dievs ar P vila rok m dar ja ne mazums br numu, ¹²T ka pat sviedrautus un priekšautus no vi a miesas uzlika neveselajiem, un slim bas tos atst ja, un aunie gari izg ja no tiem. ¹³Bet daži no j diem, kas bija garu izdzin ji un klejoja apk rt, m in ja piesaukt J zus v rdu p r tiem, kam bija aunie gari, sac dami: Es j s zv rinu pie J zus, ko P vils sludina. ¹⁴Bet tie, kas to dar ja, bija daž j di: augst priesteru Skevas septi i d li. ¹⁵Bet aunais gars tiem atbild ja, sac dams: J zu es paz stu un P vilu es zinu, bet kas j s esat? ¹⁶Un cilv ks, kur bija aunais gars, uzbruka tiem, ma p r abiem virsroku un pieveica tos, t ka tie kaili un ievainoti aizb ga no t s m jas. ¹⁷Tas k uva zin ms visiem

j diem un pag niem, kas dz voja Efez , un visus tos p r ma bailes, un vi i godin ja Kunga J zus v rdu. ¹⁸Un daudzi no tic gajiem n ca, atz dami un izst st dami savus darbus. ¹⁹Bet daudzi no tiem, kas nodarboj s ar m tic bu, sanesa gr matas un visu priekš sadedzin ja. Noteicot to v rt bu, atrada, ka t ir piecdesmit t kstošu den riju. ²⁰T Dieva v rds vareni auga un nostiprin j s. ²¹To pabeidzis, P vils gar ap m s, p rstaig jot Ma edoniju un Ahaju, iet uz Jeruzalemi, sac dams: Kad es b šu tur bijis, man b s j redz ar Roma. ²²Tad vi š, aizs t jis uz Ma edoniju divus savus pal gus, Timoteju un Erastu, pats k du laiku palika zij . ²³Bet tan laik notika liels nemiers Kunga ce a d . ²⁴Jo k ds sudrabkalis, v rd D metrijs, kas darin ja Di nas sudraba temp us un sag d ja amatniekiem ne mazums pe as, ²⁵Sasaucis tos un citus, kas str d ja to pašu amatu, sac ja: V ri, j s zin t, ka no š darba mums ir ieguvums; ²⁶Un j s redzat un dzirdat, ka šis P vils ne vien Efez , bet gandr z vis zij p rliecina un nov rš daudz tautas, sac dams, ka tie nav dievi, kas rok m darin ti. ²⁷Bet ne tikai šai m su nodarbei draud briesmas k t atmestai, bet ar liel s Di nas templis tiks niev ts un ar s ks izn kt vi as god ba, ko piel dz visa zij un pasaule. ²⁸To dzird dami un dusmu p r emti, tie kliekda, sac dami: Liela ir efeziešu Di na! ²⁹Un pils t c l s nemiers. Tie vienpr t gi trauc s uz te tri, raudami l dz ma edoniešus - Gaiju un Aristarhu, P vila ce a biedrus. ³⁰Kad P vils grib ja iet pie tautas, m cek i to nepie va. ³¹Bet ar daži no zijas dižcilt gajiem, kas bija vi a draugi, s t ja pie vi a un l dza, lai vi š neiet uz te tri. ³²Bet daži kliekda citu, jo san ksme bija izjukusi, un vairums nezin ja, k da iemesla d vi i san kuši. ³³Tad tie no p a izvilka Aleksandru, ko j di b d ja uz priekšu. Bet Aleksandrs, piepras jis ar roku klus šanu, grib ja aizst v ties tautas priekš . ³⁴Uzzin juši, ka vi š ir j ds, tie visi vien bals apm ram divas stundas kliekda: Liela ir efeziešu Di na! ³⁵Bet rakstvedis nomierin ja p li, sac dams: Efeziešu v ri, vai ir k ds cilv ks, kas nezin tu, ka efeziešu pils ta ir liel s Di nas, Jupitera meitas, godin t ja? ³⁶T k tam neviens nevar pretim run t, jums j nomierin s, lai neko neapdom gu nedar tu. ³⁷J s atved t šos cilv kus, kas nav ne temp a aplaup t ji, ne j su dieves zaimot ji. ³⁸Ja D metrijam un amatniekiem, kas kop ar vi u, ir k da pras ba pret citiem, tad notiek tiesu san ksmes un ir ar prokonsuli, lai s dz viens otru. ³⁹Bet ja jums b tu v l k da cita pras ba, to var izlemt likum g san ksm . ⁴⁰Mums ar j b stas, ka m s neaps dz par š s dienas sacelšanas, jo m s nevaram uzr d t, kas b tu pie dumpja vainojams. Un vi š to teicis, atlaida san ksmi.

Chapter 20

¹P c tam, kad nemiers bija norimis, P vils, saacin jis m cek us, pam c ja tos, atvad j s un dev s ce , lai ietu uz Ma edoniju. ²Bet p rstaig jis šos apgabalus un daudz v rdiem tos pam c jis, vi š non ca Grie ij . ³Tur vi š, palicis tr s m nešus, dom ja p rcelties uz S riju, bet, t k j di vi am uzgl n ja, vi š nol ma atgriezties caur Ma edoniju. ⁴Vi u pavad ja berojietis Zopatrs, Pirra d ls, tesalon ieši - Aristarhs un Sekunds, derbietis Gaijs, Timotejs un no zijas - Tihiks un Trofims. ⁵Tie izg ja iepriekš un gaid ja m s Troad . ⁶M s no Filipiem aizbrauc m p c neraudz t s maizes dienas un piec s dien s non c m pie vi em Troad , kur palik m septi as dienas. ⁷Bet pirmaj ned as dien , kad m s

san c m maizi lautz, P vils, grib dams n košaj dien doties t l k, run ja tiem; un vi a runa ieilga l dz pusnaktij. ⁸Bet augšistab , kur m s san c m, bija daudz lampadu. ⁹Kad P vils tik ilgi run ja, tad k ds jauneklis, v rd Eitihs, uz palodzes s d dams, iegrima dzi mieg un, miega p rvar ts, nokrita no treš st va lej un tika pacelts jau nedz vs. ¹⁰Tad P vils, nok pis zem pie vi a, nomet s p r vi u un, to apkampis, sac ja: Neuztraucieties, jo vi a dv sele v l vi . ¹¹Tad vi š, uz k pis augš , lauza maizi, baud ja to un, run jis pietiekoši l dz gaismai, aizce oja. ¹²Bet z nu tie aizveda dz vu un oti priec j s. ¹³Tad m s, iek puši ku , brauc m uz Asu, grib dami tur uz emt P vilu, jo t vi š, pats iedams pa zemes ce u, mums pav l ja. ¹⁴Kad vi š As ar mums satik s, m s vi u uz m m un p rc l mies uz Mitil ni. ¹⁵No turienes aizbraukuši, m s n košaj dien nok uv m iepretim Hijai, un otr dien m s piest j mies Samos , bet n košaj dien non c m Mil t ; ¹⁶Jo P vils nol ma braukt Efezai gar m, lai neuzkav tos zij . Vi š steidz s, lai, ja tas iesp jams, Vasarsv tkus svin tu Jeruzalem . ¹⁷No Mil tas vi š s t ja uz Efezu un ataicin ja bazn cas vec kos. ¹⁸Kad vi i atn ca un bija kop ar to, vi š tiem sac ja: J s zin t, ka no pirm s dienas, kopš esmu atn cis zij , es visu laiku biju pie jums, ¹⁹Kalpodams Kungam vis pazem b un asar s, un p rbaud jumos, ko man sag d ja j du vaj šanas; ²⁰Ar neko noder gu neesmu noklus jis, bet esmu jums sludin jis un j s m c jis atkl t b un m j s, ²¹Apliecin dams j diem un pag niem atgriešanos pie Dieva un tic bu uz m su Kungu J zu Kristu. ²²Un tagad, l k, gar saist ts, es eju uz Jeruzalemi, nezin dams, kas man tur notiks. ²³Tikai Sv tais Gars man katr pils t liecina, sac dams, ka važas un apspiešana mani gaida Jeruzalem . ²⁴Bet no t visa es neb stos, un es nev rt ju savu dz v bu d rg ku par sevi, lai tikai pabeigtu savas gaitas un kalpošanu v rdam, ko esmu sa mis no Kunga J zus, lai apliecin tu Dieva ž last bas eva liju. ²⁵Un, l k, tagad es zinu, ka j s visi, kuru vid esmu staig jis, sludin dams Dieva valst bu, manu vaigu vairs neredz siet. ²⁶T p c es šin dien apstiprinu jums, ka esmu t rs no visu asin m. ²⁷Jo es neesmu attur jies sludin t jums visu Dieva pr tu. ²⁸Uzmaniet paši sevi un visu gan mo pulku, kur Sv tais Gars j s iec lis par b skapiem, lai gan tu Dieva Bazn cu, ko Vi š ar sav m asin m ieguvis. ²⁹Es zinu, ka p c manas aiziešanas pie jums iebruks pl s gi vilki, kas nesaudz s gan mo pulku. ³⁰No jums pašiem celsies v ri, run dami aplam bas, lai aizrautu m cek us sev l dz. ³¹T p c esiet nomod , piemin dami, ka es tr s gadus dien m un nakt m nemit jos ar asar m ikvienu no jums pam c t! ³²Un tagad es j s nov lu Dievam un Vi a ž last bas v rdam, kas sp j celt un dot mantojumu ar visiem sv tjiem. ³³Sudrabu un zeltu vai dr bes ne no viena neesmu iek rojis. ³⁴J s paši zin t, ka š s manas rokas g d ja par to, kas bija vajadz gs man un tiem, kas pie manis ir. ³⁵Es jums visu esmu r d jis, ka, t str d jot, j uz em v jie, atmin damies Kunga J zus v rdu, ko Vi š sac jis: Sv t g k ir dot nek emt. ³⁶Un vi š, to sac jis, ce os nometies, kop ar vi iem visiem l dza Dievu. ³⁷Bet visi gauži raud ja, met s P vilam ap kaklu un sk pst ja vi u, ³⁸Visvair k noskumdami par v rdiem, ko vi š sac ja, ka tie vairs vi a vaigu neredz s. Un tie pavad ja vi u l dz ku im.

Chapter 21

¹Bet notika, ka m s no vi iem š r mies. Taisn ce braukdami, non c m Kos un n košaj dien Rod , un no turienes Patr ; ²Un m s, atraduši ku i, kas brauc uz Feni iju, iek p m un aizbrauc m. ³Bet kad ieraudz j m Kipru un atst j m to pa kreisi, brauc m uz S riju un non c m Tir , jo tur ku im bija j izkrauj krava. ⁴Atraduši m cek us, m s tur palik m septi as dienas. Tie, Gara pamudin ti, sac ja P vilam, lai vi š neiet uz Jeruzalemi. ⁵Kad š s dienas bija pag jušas, m s k j m dev mies ce . Visi kop ar siev m un b rniem m s pavad ja v l rpus pils tas; un m s j rmal , ce os nometušies, l dz m Dievu. ⁶Atvad jušies sav starp , m s iek p m ku , bet vi i aizg ja sav s m j s. ⁷No Tiras non kuši Ptolemaid , m s pabeidz m j ras braucienu un, apsveikuši br us, palik m pie vi iem vienu dienu. ⁸Bet n košaj dien m s dev mies ce un non c m C zarezj . Ieg juši eva lista Filipa, kas bija viens no septi iem, nam , m s palik m pie vi a. ⁹Vi am bija etras meitas, jaunavas, kuras pravietoja. ¹⁰Un kad m s tur dažas dienas uz kav j mies, no J dejas atn ca k ds pravietis, v rd Agabs. ¹¹Tas, ieradies pie mums, pa ma P vila jostu un, saist jis sev k jas un rokas, sac ja: To saka Sv tais Gars: t j di Jeruzalem saist s v ru, kam š josta pieder, un nodos pag nu rok s. ¹²To dzird dami, m s un tie, kas tan viet bija, l dz m, lai vi š neiet uz Jeruzalemi. ¹³Tad P vils atbild ja un sac ja: Ko j s dar t, k p c raudat un skumdin t manu sirdi? Kunga J zus v rda d es esmu sagatavojies, lai mani Jeruzalem ne tikai sasietu, bet ar mirt. ¹⁴Nesp dami vi u pierun t, m s nomierin j mies, sac dami: Lai notiek Kunga pr ts! ¹⁵P c š m dien m m s sagatavoj mies un g j m uz Jeruzalemi. ¹⁶Bet daži m cek i no C zarezjas n ca kop ar mums. Vi i atveda l dz k du kiprieti Mnasonu, seno m cekli, pie kura mums bija j em m jvieta. ¹⁷Kad non c m Jeruzalem , br i m s labpr t uz ma. ¹⁸N košaj dien P vils kop ar mums aizg ja pie J kaba, kur sapulc j s visi vec kie. ¹⁹Tos apsveicis, vi š p c k rtas izst st ja, ko Dievs ar vi a kalpošanu dar jis pag niem. ²⁰To dzird juši, tie godin ja Dievu un sac ja vi am: Br li, tu redzi, cik t kstoši j du ir, kas palikuši tic gi, un visi tie bausl bas piekrit ji. ²¹Bet vi i dzird ja par tevi, ka tu tos j dus, kas dz vo starp pag niem, m cot atkrist no Mozus, sac dams, ka tiem nevajagot apgraiz t savus b rnus un dz vot p c ieraž m. ²²Ko dar t? Katr zi tautai j sapulc jas, jo dzird s, ka tu atn cis. ²³T p c dari to, ko m s tev sak m. Mums ir etri v ri, kas devuši sol jumus. ²⁴em tos pie sevis, š sties kop ar vi iem un samaks par tiem, lai vi i apc rp galvas, tad visi zin s, ka tas, ko par tevi dzird juši, ir netaisn ba, bet ka ar tu pats dz vo p c bausl bas. ²⁵Bet par tiem, kas no pag niem k uvuši tic gi, m s nol m m un rakst j m, lai vi i sarg s no t , kas elkiem upur ts, un asin m, un nož augt , un netikl bas. ²⁶Tad P vils, pa mis v rus pie sevis, n košaj dien kop ar tiem š st j s, ieg ja sv tn c , pasludin dams š st šan s dienu izbeigšanas, tikl dz par ikvienu no tiem b šot upur ts upuris. ²⁷Bet kam r pag ja septi as dienas, tie j di, kas bija no zijas, redz dami vi u sv tn c , sak d ja visu tautu un, sagr buši vi u, kliezda: ²⁸Izra liešu v ri, pal dziet! Šis ir tas cilv ks, kas visur visus m ca pret tautu, bausl bu un šo vietu; turkl t ar pag nus vi š iavedis sv tn c un t apg n jis šo sv to vietu; ²⁹Jo tie redz ja efezieti Trofimu pils t kop ar vi u un dom ja, ka P vils to iavedis sv tn c . ³⁰Tad visa pils ta uztrauc s, audis saskr ja un, satv ruši P vilu, vilka to no sv tn cas r ; un t da durvis aizsl dza. ³¹Kad tie grib ja vi u non v t, tika pazi ots sardzes priekšniekam, ka vis Jeruzalem ir sacelšanās. ³²Pa mis kareivjus un virsniekus, vi š t da aizskr ja pie tiem. Tie, redz dami priekšnieku un kareivjus, mit j s sist P vilu. ³³Tad priekšnieks pieg ja, satv ra vi u, pav l ja sasiet

to div m važ m un vaic ja, kas vi š t ds un ko vi š dar jis? ³⁴Bet p l daži klie dza šo, citi to. Nevar dams troksn nek noteikta uzzin t, vi š pav l ja aizvest to uz kareivju m tni. ³⁵Kad vi š non ca l dz k pn m, notika, ka kareivji vi u nesa aužu uz m kšan s d ; ³⁶Jo daudz aužu sekoja, kliegdami: Nost ar vi u! ³⁷Pirms P vilu ievēda kareivju m tn , vi š sac ja priekšniekam: Vai man at auts tev ko teikt? Tas sac ja: Vai tu grie iski proti? ³⁸Vai tu neesi tas iptietis, kas pirms daž m dien m sac la dumpi un aizveda tuksnes etrus t kstošus sikariešu v ru? ³⁹Un P vils sac ja vi am: Es esmu j du cilv ks, tarsietis, iev rojam s Kilikijas pils tas pilsonis; es tevi l dzu, at auj man run t tautai. ⁴⁰Kad vi š to at ava, P vils, uz k pn m st v dams, m ja aud m ar roku un dzi am klusumam iest joties, run ja ebreju valod , sac dams:

Chapter 22

¹Br i un t vi, uzklusiet tagad aizst v šanos, k du es jums teikšu! ²Kad tie dzird ja, ka vi š tos uzrun ebreju valod , tie k uva v l klus ki, ³Un vi š sac ja: Es esmu j ds, dzimis Tars , Kilikij , bet uzauzdin ts šin pils t , izgl tojies pie Gamali la k j m saska ar t vu bausl bas paties b m, bausl bas c n t js, k di ar j s šodien visi esat; ⁴Un šo m c bu esmu vaj jis l dz n vei, saist dams un nododams cietum v riešus un sievietes, ⁵K to man apliecina augstais priesteris un visi vec kie, no kuriem, sa mis v stules, g ju pie br iem uz Damasku, lai no turienes tos sasaist tus vestu uz Jeruzalemi un sod tu. ⁶Bet notika, ka, man ejot un dienas vid tuvojoties Damaskai, piepeši mani apsp d ja spilgta gaisma no debes m. ⁷Un es nokritu zem un dzird ju balsi man sak m: Saul, Saul, k p c tu mani vaj ? ⁸Bet es atbild ju: Kungs, kas tu esi? Un Vi š sac ja man: Es esmu J zus N carietis, ko tu vaj . ⁹Un tie, kas bija kop ar mani, gaismu gan redz ja, bet Vi a balsi, kas ar mani run ja, nedzird ja. ¹⁰Es sac ju: Kungs, kas man j dara? Bet Kungs sac ja man: Celies, ej uz Damasku, un tur tev pateiks visu, kas tev j dara. ¹¹Un t k es no t s gaismas spilgtuma nevar ju vairs redz t, pavado i veda mani aiz rokas, un t es non cu Damask . ¹²Tur Ananija, bausl bas v rs, par ko liecina visi tur dz vojošie j di, ¹³Atn ca un, nost jies pie manis, sac ja man: Br li Saul, topi redz gs! Un es tan pat stund uzl koju vi u, ¹⁴Bet vi š sac ja: M su t vu Dievs tevi izredz jis, lai tu atz tu Vi a pr tu un redz tu Taisn go, un dzird tu balsi no Vi a mutēs; ¹⁵Jo tu visiem aud m liecin si par Vi u to, ko redz ji un dzird ji. ¹⁶Un ko tagad v l kav jies? Celies un pie em krist bu, un, Vi a v rdu piesaucis, nomazg savus gr kus! ¹⁷Bet notika, kad atgriezās Jeruzalem un sv tn c l dzu Dievu, ka es tiku gar aizrauts; ¹⁸Un es redz ju Vi u man sak m: Steidzies un žigli izej no Jeruzalemes, jo vi i tavu liec bu par mani nepie ems. ¹⁹Un es sac ju: Kungs, vi i zina, ka es tos, kas uz Tevi tic ja, metu cietum un šaust ju sinagog s. ²⁰Un kad Tava liecinieka Stefana asinis tika izlietas, es biju kl t un piekritu tam, un sarg ju dr bes tiem, kas vi u non v ja. ²¹Un Vi š man sac ja: Ej, jo es tevi s t šu t lum starp pag niem. ²²Uzklaus juši vi u l dz šiem v rdiem, tie pac la savas balsis, sac dami: Nost t du no š s zemes, jo t ds ndr kst dz vot! ²³Bet, kad tie klie dza un nometa savas dr bes, un svieda putek us gais ,

²⁴Priekšnieks lika vi u ievest m t n , šaust t r kst m un moc t vi u, lai uzzin tu, k da iemesla d tie t k liedza uz vi u. ²⁵Un kad tie sas ja vi u siksn m, P vils sac ja virsniekam, kas st v ja vi am kl t: Vai jums at auts šaust t nenoties tu Romas pilsoni? ²⁶To dzird jis, virsnieks aizg ja pie priekšnieka un pazi oja vi am, sac dams: Ko tu gribi dar t? Šis cilv ks ta u ir Romas pilsonis. ²⁷Tad priekšnieks, pieg jis, jaut ja vi am: Saki man, vai tu esi romietis? Un vi š sac ja: J ! ²⁸Tad priekšnieks atbild ja: Es šo pilson bu ieguvu par augstu maksu. Un P vils sac ja: Bet es t ds jau esmu dzimis. ²⁹Tad t da aizg ja no vi a tie, kas tais j s vi u moc t. Bet priekšnieks, uzzin jis, ka vi š ir Romas pilsonis, izbij s, jo bija vi u saist jis. ³⁰Bet n košaj dien , grib dams skaidr k zin t, k p c j di vi u aps dz, vi š to atbr voja un, pav l jis san kt priesteriem un visai augstajai tiesai, izveda P vilu un nost d ja vi u starp tiem.

Chapter 23

¹Bet P vils, uzl kodams augsto tiesu, sac ja: V ri, br i, es p c vislab k s sirdsapzi as esmu dz vojis Dieva priekš l dz pat šai dienai. ²Te augstais priesteris Ananija pav l ja tiem, kas ap to st v ja, sist vi am pa muti. ³Tad P vils sac ja vi am: Dievs tevi sit s, tu nobaltin t siena! Tu s di, lai mani ties tu p c likuma, bet pret likumu pav li mani sist. ⁴Un kl tesošie sac ja: Tu zaimo augsto Dieva priesteri? ⁵Bet P vils sac ja: Es nezin ju, ka vi š ir augstais priesteris, jo ir rakst ts: Savas tautas priekšnieku tev neb s zaimot. ⁶Bet P vils, zin dams, ka viena da a ir saduceji un otra - farizeji, sauca augstaj ties : V ri, br i! Es esmu farizejs un farizeju d ls; mani ties cer bas d un mirušo augš mcelšan s d . ⁷Kad vi š to pateica, izc l s nesaska as farizeju un saduceju starp , un p lis saš las. ⁸Jo saduceji saka, ka nav ne augš mcelšan s, ne e e u, ne gara, bet farizeji visu to atz st. ⁹Tad izc l s liela kliegšana. Daži no farizejiem c l s un str d j s, sac dami: M s nek auna pie š cilv ka neatrodam. Kas tad, ja gars vai e elis vi am run jis? ¹⁰Kad str ds k uva liel ks, priekšnieks, b damies, ka tie P vilu nesaplosa, pav l ja kareivjiem iet un izraut vi u no to vidus, un ievest kareivju m t n . ¹¹N košaj nakt Kungs vi am piest j s un sac ja: Esi past v gs! K tu par mani liecin ji Jeruzalem , t tev j liecina ar Rom . ¹²Kad diena bija uzaususi, daži no j diem sapulc j s un deva sol jumu, sac dami: M s ne d sim un nedzersim, kam r P vilu nenon v sim. ¹³Bet to, kas t sazv r jušies, bija vair k nek k etrdesmit v ru. ¹⁴Tie aizg ja pie augstajiem priesteriem un vec kajiem un sac ja: M s dev m sol jumu nek nebaud t, iekams P vilu nenon v sim. ¹⁵Tagad j s kop ar augsto tiesu zi ojiet priekšniekam, lai vi š to atved pie jums it k vi a r p g kai nopratin šanai, bet m s b sim gatavi vi u non v t, pirms vi š šeit tuvosies. ¹⁶P vila m sas d ls, dzird dams par šo vilt bu, n ca, ieg ja kareivju m t n un pazi oja P vilam. ¹⁷Tad P vils, pieaicin jis vienu no virsniekiem pie sevis, sac ja: Aizved šo jaunekli pie priekšnieka, jo vi am ir kaut kas tam zi ojams. ¹⁸Tad tas pa ma to l dz, un aizvedis pie priekšnieka, sac ja: Apcietin tais P vils l dza man atvest šo jaunekli pie tevis, jo vi am esot kaut kas tev sak ms. ¹⁹Priekšnieks, pa mis vi u pie rokas, aizg ja ar to savrup un jaut ja vi am: Kas tas ir, ko tu gribi man zi ot? ²⁰Tad vi š sac ja: J di norun juši l gt tevi, lai tu r tdien vestu P vilu uz augsto tiesu it k

vi ar p g kai nopratin šanai; ²¹Bet tu netici tiem, jo no tiem vair k nek etrdesmit v ru uzgl n vi am. Tie sol jušies ne st un nedzert, iekams vi u nenon v s, un tagad tie sagatavoti un gaida tavu piekrišanu. ²²Tad priekšnieks atlaida jaunekli, pav l dams nevienam nesac t, ka to vi am pazi ojis. ²³Un vi š, pasaucis divus virsniekus, sac ja tiem: Sagatavojiet trešajai nakts stundai divi simti kareivju, kas lietu uz C zareju, un septi desmit j tniekus, un divi simti š pnešus. ²⁴Un sak rtojiet j jamos lopus, lai P vilu uzs din tu un novestu vi u veselu pie zemes p rvaldnieka F liksa. ²⁵(Jo vi š baid j s, ka j di k dreiz nepa em to ar varu un nenon v , un v l k vi am pašam neb tu j cieš zaimi, it k vi š grib jis naudu pie emt.) ²⁶Vi š rakst ja š da satura v stuli: Klaudijs Lizijs sveicina viscienu g ko zemes p rvaldnieku F liksu. ²⁷Šo v ru j di bija sa muši un tais j s nogalin t, bet es, uzzin jis, ka vi š ir romietis, piesteidzos ar karasp ku un izgl bu to; ²⁸Bet grib dams zin t, k du vainu tie vi am p rmet, es to novedu vi u augstaj ties . ²⁹Es atradu, ka tie vi u aps dz bausl bas jaut jumos, bet ne noziegum , kas peln tu n vi vai važas. ³⁰Kad man tika zi ots par slazdiem, ko tie vi am sagatavojuši, es nos t ju vi u pie tevis, pazi odams ar s dz t jiem, lai tie izsak s tav priekš . Paliec vesels! ³¹Tad kareivji, izpildot pav li, ma P vilu un nakt aizveda uz Antipatr du. ³²N košaj dien , atlaidusi j tniekus iet ar vi u t l k, paši atgriez s karasp ka m tn . ³³Non kuši C zarej un atdevuši v stuli zemes p rvaldniekam, tie veda ar P vilu vi a priekš . ³⁴To izlas jis, tas vaic ja, no k da apgabala vi š, un, uzzin jis, ka no Kilikijas, ³⁵Vi š teica: Es tevi uzklau šu, kad atn ks tavi aps dz t ji; un vi š pav l ja to apsarg t Heroda tiesas pil .

Chapter 24

¹P c piec m dien m augstais priesteris Ananija kop ar dažiem vec kajiem un k du run t ju Tertullu atn ca pie zemes p rvaldnieka, lai v rstos pret P vilu. ²Kad P vils bija atsaukts, Tertullu s ka to aps dz t, sac dams: Pateicoties tev un tavai aizg d bai, m s dz vojam piln g mier un daudz kas ticis labots ³Visteicam kais F liks! Un m s vienm r un visur to vis pateic b atz stam. ⁴Bet lai p r k ilgi tevi neaizkav tu, es l dzu sav laipn b sum uzklau t m s. ⁵M s atrad m, ka šis cilv ks ir m ris un nemiera c l js starp visiem j diem vis pasaul un N carieša sektas vad t js, ⁶Kas m in ja apg n t ar sv tn cu. M s vi u notv r m un grib j m ties t p c m su likuma. ⁷Bet priekšnieks Lizijs atn ca ar lielu sp ku un, izr vis to no m su rok m, ⁸Pav l ja, lai aps dz t ji n k pie tevis. Tu pats, vi u nopratin jis, var si uzzin t visu to, par ko m s vi u aps dzam. ⁹Ar j di tam piekrita un sac ja, ka tas t ir. ¹⁰Tad P vils, kad zemes p rvaldnieks m ja vi am run t, atbild ja: Zin dams, ka tu daudz gadus esi š s tautas tiesnesis, es drošu pr tu aizst vu sevi. ¹¹Tu vari p rliecin ties, ka nav vair k k divpadsmit dienu, kopš es aizg ju uz Jeruzalemi piel gt Dievu; ¹²Un vi i nav atraduši mani sv tn c ar k du str damies, ne audis k d m uz sacelšanas ne sinagog s, ¹³Ne pils t ; tie nevar tev pier d t ar to, par ko tie mani aps dz. ¹⁴Bet atz stos tan , ka es p c t s m c bas, ko vi i sauc par maldu m c bu, kalpoju savam T vam un Dievam, tic dams visam, kas uzrakst ts bausl b un praviešos. ¹⁵Un man ir cer ba uz Dievu un uz taisn go un netaisn go augš mcelšanas, k du ar vi i paši gaida. ¹⁶T p c es ar cenšos vienm r

patur t t ru sirdsapzi u Dieva un cilv ku priekš . ¹⁷Bet p c vair kiem gadiem es atn cu, lai nodotu d vanas savai tautai un upur tu, un dotu sol jumus. ¹⁸Un vi i mani atrada sv tn c š st tu, ne p l un ne dr zm . ¹⁹T p c dažiem zijas j diem vajadz ja b t šeit tav priekš un aps dz t, ja tiem kas b tu pret mani. ²⁰Vai šie paši lai saka, k du netaisn bu tie man atkl juši, kad es st v ju augst s tiesas priekš , ²¹Vai vien gi saucienu d , ko es saucu, vi u vid st v dams: j s šodien mani ties jat mirušo augš mcelšan s d . ²²Tad F likss, labi šo m c bu paz dams, atlika šo lietu, sac dams: Es j s uzklaus šu, kad atn ks priekšnieks Lizijs. ²³Un vi š pav l ja virsniekam to apsarg t, dot vi am mieru un neliegt nevienam no sav jiem sniegt vi am pakalpojumu. ²⁴P c daž m dien m atn ca F likss kop ar Druzillu, savu sievu, kas bija j diete, un, ataicin jis P vilu, klaus j s vi u par tic bu uz J zu Kristu. ²⁵Kad vi š run ja par taisn bu un par š st bu, un n kamo tiesu, tad F likss p rbij s un atbild ja: Tagad ej! Attiec g br d es tevi atkal aicin šu.

Chapter 25

¹Non cis šin apgabal , F sts p c trim dien m dev s no C zarejas uz Jeruzalemi. ²Augstie priesteri un iev rojam kie j di aps dz ja vi am P vilu un griez s pie vi a, ³Izl gdamies labv l bu pret to, lai vi š pav l tu vest to uz Jeruzalemi, jo tiem bija slepens nodoms ce vi u non v t. ⁴Tad F sts atbild ja, ka P vils tiek apsarg ts C zarej , bet vi š pats dr zum došoties ce . ⁵Vi š sac ja: Kas no jums var, lai n k l dz un, ja šis v rs noziedzies, lai aps dz vi u! ⁶Palicis ar tiem ne vair k k asto as vai desmit dienas, vi š atgriez s C zarej un otr dien , notur dams tiesas s di, lika atvest P vilu. ⁷Kad vi š bija atvests, no Jeruzalemes atn kušie j di nost j s ap vi u, celdami daudz un smagas aps dz bas, kuras tie nevar ja pier d t. ⁸P vils aizst v j s: Es neesmu gr kojis ne pret j du likumu, ne pret sv tn cu, ne pret eizaru. ⁹Tad F sts, grib dams par d t j diem labv l bu, atbild ja P vilam, sac dams: Vai tu gribi iet uz Jeruzalemi, lai tur tevi ties tu man priekš par š m liet m? ¹⁰Bet P vils sac ja: Es st vu eizara tiesas priekš , tur pien kas mani ties t. J diem neesmu aunu dar jis, k tu to v l lab k zini. ¹¹Ja es esmu dar jis netaisn bu vai kaut ko t du, par ko b tu n vi peln jis, tad es neatsakos mirt. Bet ja nek t da nav, par ko vi i mani aps dz, neviens nevar mani tiem nodot. Es p rs dzu eizaram. ¹²Tad F sts, apspriedies ar augsto tiesu, atbild ja: Tu pars dz ji eizaram? Pie eizara tu iesi! ¹³Kad dažas dienas bija pag jušas, ni š Agripa un Beren ke ierad s C zarej apsveikt F stu. ¹⁴Kad tie vair kas dienas tur uztur j s, F sts izst st ja ni am par P vilu, sac dams: F likss atst jis cietum k du v ru. ¹⁵To augstie priesteri un j du vec kie aps dz ja man, kad biju Jeruzalem , l gdami, lai vi u noties . ¹⁶Es tiem atbild ju, ka romiešiem nav paraduma noties t k du cilv ku, pirms aps dz tajam nav st jušies pretim s dz t ji un tas nav dab jis iesp ju aizst v ties un pier d t savu nevain bu. ¹⁷Kad tie bija san kuši, es bez vilcin šan s n košaj dien , tiesas kr sl s d dams, pav l ju šo v ru atvest. ¹⁸Kad uzst j s aps dz t ji, tie neuzr d ja nevienu vainu, kur es var tu saskat t k du aunumu. ¹⁹Bet tie c la aps dz bu pret to par vi u pašu reli iju un par k du J zu, kas miris, bet P vils apgalvo, ka Vi š dz vo. ²⁰Š dus jaut jumus nep rzin dams, es sac ju, vai vi š negrib iet uz Jeruzalemi, lai tie vi u tur ties tu.

²¹Bet kad P vils p rs dz ja, lai vi u atst j eizara spriedumam, es pav l ju vi u apsarg t, kam r to s t šu pie eizara. ²²Tad Agripa sac ja F stam: Es pats ar v l tos dzird t šo cilv ku. Tas atbild ja: R t tu vi u dzird si. ²³N košaj dien , kad liel greznum ierad s Agripa un Beren ke un kop ar virsnikiem un pils tas dižcilt gajiem v riem ieg ja tiesas telp s, F sts pav l ja atvest P vilu. ²⁴Un F sts sac ja: ni Agripa un visi v ri, kas l dz ar mums šeit esat! J s redzat to, kura d Jeruzalem man uz m c s viss j du vairums, l gdami un kliegdami: Šis nedr kst ilg k dz vot. ²⁵Bet es p rliecin jos, ka vi š nav nek nodar jis, par ko b tu n vi peln jis. Kad vi š pats p rs dz ja eizaram, es nol mu vi u s t t turp. ²⁶Bet man nav nek noteikta, ko par vi u kungam rakst t. T p c es vi u atvedu pie jums un seviš i pie tevis, ni Agripa, lai p c nopratin šanas man b tu ko rakst t. ²⁷Jo, man š iet, b tu nepr t gi s t t cietumnieku, neminot vi a vainas.

Chapter 26

¹Agripa sac ja P vilam: Tev at auts run t par sevi. Tad P vils izstiepa roku un ies ka aizst v šanos. ²Es j tos laim gs, ni Agripa, ka es šodien varu aizst v ties tav priekš pret visu, par ko j di mani aps dz. ³Jo vair k t p c, ka tu zini visas j du paražas un str dus jaut jumus; t p c es tevi l dzu paciet gi mani uzkaus t. ⁴Manu dz vi no pat jaun bas, k da t bijusi no s kuma manas tautas vid Jeruzalem , zina visi j di. ⁵Vi i paz st mani no s kuma (ja tie grib tu liecin t), ka es esmu dz vojis p c m su reli ijas visstingr k novirziena, b dams farizejs. ⁶Un tagad es st vu tiesas priekš par cer bu uz apsol jumu, ko Dievs devis m su t viem; ⁷To m su divpadsmit ciltis, dien m un nakt m kalpodamas, cer sasniegt. Š s cer bas d , ni , j di mani aps dz. ⁸K p c jums š iet neticami, ka Dievs uzmodina mirušos? ⁹Ar es dom ju, ka man vajag N carieša J zus v rdam daudz pretoties. ¹⁰To es ar dar ju Jeruzalem . Sa mis pilnvaras no augstajiem priesteriem, es daudzus no sv tajiem iesl dzu cietumos un vi u non v šanai devu savu piekrišanu. ¹¹Vis s sinagog s, daudz k rt tos sod dams, es piespiedu zaimot un, p r k pret tiem trakodams, vaj ju tos pat sveš s pils t s. ¹²Ar augsto priesteru pilnvaru un at auju iedams šin nol k uz Damasku, ¹³Ce dienas vid , ni , es redz ju gaismu no debes m, kas bija spož ka par sauli, apsp dam mani un tos, kas bija kop ar mani. ¹⁴Kad m s visi nokrit m zem , es dzrd ju balsi ebreju valod man sak m: Saul, Saul, k p c tu mani vaj ? Gr ti tev spert dzenulim pretim. ¹⁵Tad es sac ju: Kungs, kas Tu esi? Kungs teica: Es esmu J zus, ko tu vaj . ¹⁶Bet celies un nost jies uz sav m k j m, jo es t p c tev par d jos, lai ieceltu tevi par kalpu un liecinieku tam, ko es tev atkl šu, ¹⁷Izraudz damies tevi no tautas un pag niem, pie kuriem es tevi tagad s tu ¹⁸Atv rt vi u acis, lai tie no tumsas atgrieztos gaism un no s tana varas pie Dieva, lai tie tic b uz mani sa emtu gr ku piedošanu un mantojumu sv to pulk . ¹⁹T p c, ni Agripa, es šai debesu par d bai nebiju nepaklaus gs, ²⁰Bet es sludin ju vispirms tiem, kas Damask un Jeruzalem , un vis j du zem , k ar pag niem, lai nož lo gr kus un atgriežas pie Dieva, un dara darbus, kas ir gr ku nož las cien gi. ²¹Š iemesla d , kad biju sv tn c , j di mani sagr ba un m in ja non v t. ²²Bet Dieva pal dz bas sarg ts, es st vu l dz šai dienai k liecinieks maziem un lieliem, neko citu nesac dams, k vien to, ko

pravieši un Mozus run juši par to, kas notiks. ²³Ka Kristum j cieš, ka Vi š pirmais no miro iem augš mcelsies, lai sludin tu gaismu savai tautai un pag niem. ²⁴Kad vi š t run ja un aizst v j s, F sts sac ja ska bals : Nepr t gais P vil, daudz s m c bas noved tevi l dz rpr tam! ²⁵Tad P vils sac ja: Viscien g kais F st, es neesmu rpr t gs, bet es run ju patiesus un p dom tus v rdus, ²⁶Jo to visu zina ar ni š, uz kuru es va sird gi run ju. Es dom ju, ka nekas no t vi am nav apsl pts, jo tas nav noticis k d neb t kakt. ²⁷ni Agripa, vai tu tici pravoešiem? Es zinu, ka tu tici. ²⁸Tad Agripa sac ja P vilam: Tu gandr z mani p rliecini k t par krist go. ²⁹Un P vils sac ja: Lai Dievs dod, ka ne tikai gandr z, bet piln gi nevien tu, bet ar visi, kas dzird, šodien k tu t di, k ds es esmu, tikai bez š m važ m. ³⁰Tad piec l s ni š un zemes p rvaldnieks, un Beren ke, un tie, kas kop ar vi iem s d ja. ³¹Aizg juši tie sarun j s sav starp , sac dami: Šis cilv ks neko t du nav dar jis, ar ko b tu peln jis n vi vai važas. ³²Bet Agripa sac ja F stam: Šo cilv ku var tu atbr vot, ja vi š neb tu p rs dz jis eizaram.

Chapter 27

¹Kad bija nolemts, ka P vilam j p rce as uz It liju, vi u kop ar citiem cietumniekiem nodeva eizara karasp ka vien bas simtniekam, v rd J lijam. ²Iek puši k d Andrumetijas ku , m s aizbrauc m, s kdami ce ojumu gar zijas piekrasti. Ma edonietis Aristarhs no Tesalon kes bija pie mums. ³N košaj dien m s non c m Sidon . J lijs apg j s ar P vilu cilv c gi un at va aiziet pie draugiem, lai tie vi u apg d tu. ⁴No turienes aizbraukuši, m s brauc m lejpus Kiprai, jo bija pretv jš. ⁵P rbraukuši j ru gar Kilikiju un Pamf liju, m s non c m Listr , kas atrodas Likij . ⁶Tur simtnieks, atradis k du ku i no Aleksandrijas, kas brauca uz It liju, p rvietoja m s tan . ⁷Daudzas dienas l ni braukdami, m s tikko non c m iepretim Knidai, t p c ka v jš mums trauc ja, un brauc m gar Kr tu net lu no Salmones. ⁸Ar gr t b m, gar m braukdami, m s non c m k d vieta, ko sauc par Labo ostu. T s tuvum atrad s Talasas pils ta. ⁹Bet bija pag jis ilgs laiks, un ku ošana vairs nebija droša, jo ar gav nis jau bija pag jis, un P vils br din j tos, ¹⁰Sac dams vi iem: V ri, es redzu, ka ku ošana s k izv rsties briesm s un liel post ne tikai kravai un ku im, bet ar m su dz v b m. ¹¹Bet virsnieks vair k tic ja st rmanim un ku a pašniekam nek tam, ko sac ja P vils. ¹²T k osta nebija piem rota p rziemošanai, daudzi n ca pie atzi as aizbraukt no turienes un, ja iesp jams, nok t Foin k , lai tur p rziemotu. T ir Kr tas osta, kas atv rta pret dienvidvakariem un zieme vakariem. ¹³Dienvidu v jam p šot, vi i dom ja sasniegt savu nodomu, un pac luši enkurus, brauca gar Kr tu. ¹⁴Bet neilgi p c tam sac l s pret to viesu v tra, ko sauc par zieme rteni. ¹⁵Ku is tika aizrauts, un tas nesp ja pretoties v jam. Nododot ku i v tras var , m s tik m aiznesti. ¹⁶M s brauc m gar k du salu, kas sauc s Kauda, un m s tikko sp j m vald t laivu. ¹⁷To izvilkuši, vi i pielietoja gl bšanas l dzek us un aps ja ku i. B damies nok t Sirt , vi i nolaida buras un v s nest. ¹⁸Kad m s v tra oti svaid ja, otr dien vi i nometa da u kravas. ¹⁹Bet trešaj dien vi i sav m rok m izmeta ku a r kus. ²⁰Kad vair kas dienas nebija redzama ne saule, ne zvaigznes un trakoja liela v tra, mums zuda katra cer ba izgl bties. ²¹T k vi i ilgi nebija duši, P vils nost j s vi u vid un sac ja: V ri, jums vajadz ja mani paklaus t un neatst t Kr tu. Tad j s

izsarg tos no š m gr t b m un zaud jumiem. ²²Tagad es jums atg dinu: nezaud jiet drosmi, jo neviens no jums boj neies, tikai ku is. ²³Jo šin nakt man piest j s Dieva e elis, kam es piederu un kam kalpoju, ²⁴Sac dams: Neb sties, P vil, tev j st jas eizara priekš un, l k, Dievs tev d v jis visus, kas kop ar tevi brauc. ²⁵T p c, v ri, nezaud jiet drosmi, jo es ticu Dievam, ka t notiks, k man tika sac ts. ²⁶Bet mums j nok st k d sal. ²⁷Bet p c tam iest j s etrpadsmit nakts, un m s ap pusnakti brauc m pa Adrijas j ru. Tad j rnieki nojauta, ka tuvojamies zemei. ²⁸Nolaiduši lodi, tie atrada divdesmit asis, bet nedaudz t l k tie izm r ja piecpadsmit. ²⁹Baid damies uzskriet klint m, tie ku a paka gal izmeta etrus enkurus un gaid ja dienu austam. ³⁰Bet j rnieki, nolaižot laivu j r, m in ja aizb gt no ku a, izlikdamies, it k vi i grib tu priekšgal nolaist enkurus. ³¹Tad P vils sac ja virsniekiem un kareivjiem: Ja šie ku nepaliek, j s nevarat tikt izgl bti. ³²Tad kareivji p rcirta laivas virves un va tai nokrist. ³³Gaismai austot, P vils l dza visus pie emt bar bu, sac dams: Šodien ir etrpadsmit diena, kam r j s, nek ne duši, gaid t un neko neesat baud juš. ³⁴T p c es j s l dzu pie emt bar bu j su vesel bas d, jo nevienam no jums ne mats no galvas nezud s. ³⁵To pateicis, vi š pa ma maizi, visu priekš pateic s Dievam un, to p rlauzis, s ka st. ³⁶Tad visi k uva droš ki un s ka st. ³⁷Pavisam ku m s bij m divsimt septi desmit sešas dv seles. ³⁸Pa duši l dz s tam, vi i izmeta kviešus j r, lai atvieglotu ku i. ³⁹Kad iest j s diena, vi i zemi nepazina, bet saskat ja k du l ci ar l zenu krastu. Tan vi i dom ja, ja tas iesp jams, izmest ku i. ⁴⁰Atbr vojuši enkurus, vi i v s j rai. Tad tie, atrais juši st res un pac luši priekš j s buras pa v jam, st r ja uz krastu. ⁴¹M s nok uv m josl starp j ras ietek m, un vi i tur uzvad ja ku i. T priekšgals palika nekust gs, bet paka galu j ras vi i sadauz ja. ⁴²Tad kareivjiem rad s nodoms apcietin tos non v t, lai k ds neaizpeld tu un neizb gtu. ⁴³Bet virsnieks, grib dams gl bt P vilu, ne va tam notikt. Vi š pav l ja tiem, kas prata peld t, pirmajiem mesties r un, zemi sasniedzot, gl bties. ⁴⁴P r jos vi i novietoja: citus uz d iem, citus uz ku a atliek m. Un t notika, ka visi audis nok uva uz sauzemes.

Chapter 28

¹Izgl bušies m s uzzin j m, ka salu sauc par Melitu. Svešinieki par d ja mums ne mazums laipn bas. ²Sak ruši uguni, vi i m s atspirdzin ja, jo bija iest jies lietus un aukstums. ³Kad P vils salas ja k du gubu žagaru un tos pielika ugunskuram; tad karstuma d izl da odze un apvij s ap vi a roku. ⁴Tad iedzimtie, redz dami r puli kar jamies pie vi a rokas, sarun j s sav starp: Tieš m, šis cilv ks ir slepkava; no j ras vi š izgl b s, bet atrieb ba ne auj vi am dz vot. ⁵Bet vi š r puli nokrat ja ugun, necietis nek auna. (Mk.16,18) ⁶Tie dom ja, ka vi š uzt ks, piepeši pakrit s un nomirs. Bet p c ilgas gaid šanas, redz dami, ka vi am nekas auns nenotiek, tie p rdom ja un sac ja: Vi š ir dievs. (Apd.14,10-11) ⁷Šin apvid salas priekšniekam, v rd Publijam, bija pašumi. Vi š m s uz ma un tr s dienas laipni deva pajumti. ⁸Bet notika, ka Publija t vs gul ja slim ar drudzi un asins s rgu. P vils ieg ja pie vi a, piel dza Dievu un, uzlicis tam rokas, izdziedin ja to. ⁹Kad tas bija noticis,

visi, kas sal slimoja, n ca un tika izdziedin ti. ¹⁰Vi i mums izr d ja lielu godu un, mums aizbraucot, deva l dz visu nepieciešamo. ¹¹P c trim m nešiem m s aizbrauc m Aleksandrijas ku , kas p rziemoja sal un kam bija Kastora z me. ¹²Non kuši Sirak z s, m s tur palik m tr s dienas. ¹³No turienes, gar piekrasti braucot, m s non c m R gij ; un kad p c vienas dienas sac l s dienvidu v jš, m s otr dien non c m Puteolos. ¹⁴Tur m s atrad m br us un vi i l dza m s palikt pie tiem septi as dienas. T m s non c m Rom . ¹⁵Turienes br i, to izdzirduši, steidz s mums pretim l dz pat Apija forumam un Tr s tavern m. P vils, tos ieraudz jis, pateic s Dievam, un vi am rad s drosme. ¹⁶Kad non c m Rom , P vilam tika at auts palikt savrup ar kareivi, kas vi u apsarg ja. ¹⁷Bet p c trim dien m, vi š saaicin ja iev rojam kos j dus. Kad tie san ca, vi š tiem sac ja: V ri, br i, es neko neesmu dar jis ne pret tautu, ne t vu ieraž m. Tom r Jeruzalem mani sast ja un nodeva romiešu rok s. ¹⁸Tie, mani nopratin juši, grib ja atbr vot, jo man nebija nevienas ar n vi sod mas vainas. ¹⁹T k j di pretoj s, es biju spiests p rs dz t eizaram, bet ne t p c, lai aps dz tu savu tautu. ²⁰Š iemesla d es j s iel dzu, lai j s redz tu un ar jums run tu, jo šin s važ s esmu iesl gts Izra a cer bas d , ²¹Bet tie vi am sac ja: M s neesam ne v stules no J dejas sa muši par tevi, ne ar k ds no br iem ieradies ko v st t vai ko aunu par tevi run t. ²²Tom r m s v lamies no tevis dzird t, ko tu dom , jo mums par šo sektu zin ms, ka tai visur pretojas. ²³Tad daudzi, noteikuši vi am dienu, ierad s vi a m jokl . Vi š tiem no agra r ta l dz vakaram izskaidroja, apliecin dams Dieva valst bu un p rliecin dams par J zu, s kot ar Mozus bausl bu un praviešiem. ²⁴Un citi tic ja tam, kas tika run ts, bet citi netic ja. ²⁵Vi u starp nebija vienpr t bas. Vi i aizg ja, kad P vils sac ja šo vienu v rdu: Sv tais Gars pareizi run jis m su t viem caur pravieti Isaju, ²⁶Sac dams: Ej pie š s tautas un saki vi iem: aus m j s dzird siet un nesaprat siet, skat damies j s skat sieties un neredz siet. ²⁷Jo š s tautas sirds ir nocietin ta, un ar aus m tiem gr ti dzird t, un savas acis tie aizv ruši, lai ar ac m tie neredz tu un ar aus m nedzird tu, un sird nesaprastu, un neatgrieztos, un es tos neizdziedin tu. (Is.6,9-10; Mt.13,14-15) ²⁸Tad lai jums tas zin ms, ka Dievs pag niem s t jis pest šanu un tie to dzird s. ²⁹Kad vi š to pateica, j di, sav starp stipri str d damies, aizg ja no vi a. ³⁰Bet vi š palika sav r taj dz vokl veselus divus gadus un pie ma visus, kas pie vi a n ca. ³¹Neviena netrauc ts, vi š sludin ja Dieva valst bu un vis pa v b m c ja par Kungu J zu Kristu.

Romans

Chapter 1

¹P vils, J zus Kristus kalps, aicin ts apustulis, izredz ts Dieva eva lijam, ²Ko Vi š jau iepriekš apsol ja sv tajos Rakstos caur praviešiem ³Par savu D lu, kas p c miesas Vi am c lies no D vida cilts, ⁴Kas sv tdar t j Gar ar savu augš mcelšanos no miro iem sp k par d j s Dieva D ls, m su Kungs J zus Kristus. ⁵Caur Vi u m s sa m m ž last bu un apustu a s t bu pak aut visas tautas tic bai

Vi a v r d a d . ⁶Tan ar j s esat J zus Kristus aicin ti. ⁷Visiem Dieva m ot jiem, aicin tajiem sv tajiem Rom : ž last ba jums un miers no Dieva, m su T va, un no Kunga J zus Kristus! ⁸Vispirms es pateicos Dievam caur J zu Kristu par jums visiem, jo j su tic ba tiek daudzina vis pasaul . ⁹Jo Dievs, kuram es sav gar Vi a D la eva lij kalpoju, ir mans liecinieks, ka es j s bez mit šan s pieminu. ¹⁰Sav s l gšan s, past v gi l gdams, lai man saska ar Dieva pr tu k dreiz kaut k paš irtos ce š aiziet pie jums. ¹¹Jo es ilgojos j s redz t, lai sniegtu jums k du gar gu ž last bas d vanu j su stiprin šanai, ¹²Tas ir, reiz ar jums g tu iepriecin jumu savstarp j tic b , j s j un man j . ¹³Bet es, br i, negribu atst t j s nezi par to, ka es vair kk rt biju ap mies j s apmekl t, lai ieg tu k du augli ar starp jums t pat k starp p r j m taut m, (bet l dz šim tiku aizkav ts). ¹⁴Grie iem un barbariem, m c tiem un nem c tiem es esmu gatavs sludin t eva liju ar jums, kas esat Rom . ¹⁶Es nekaunos eva lija, jo tas ir Dieva sp ks katra tic g pest šanai, vispirms j da, tad grie a. ¹⁷Jo tan atkl jas Dieva taisn ba no tic bas uz tic bu, k rakst ts: Taisn gais dz vo no tic bas. (Hab.2,4) ¹⁸Jo Dieva dusmas par d s no debes m p r katru to cilv ku bezdiev bu un netaisn bu, kas Dieva paties bu nom c netaisn b , ¹⁹Jo kas par Dievu zin ms, tas vi iem pasludin ts, jo Dievs vi iem to ir atkl jis. ²⁰Jo tas, kas Vi neredzams, un Vi a m ž gais sp ks, un diev ba no pasaules rad šanas ir ar pr tu saskat mi Vi a darbos; t p c vi i ir neattaisnojami. ²¹Jo tie, pazinuši Dievu, negodin ja Vi u k Dievu un nebija Vi am pateic gi, bet sav s dom s k uva tukši, un vi u nepr t g sirds tika aptumšota; ²²Apgalvodami, ka vi i ir gudri, tie k uva nelgas; ²³Un nemirst g Dieva god bu tie apmain ja pret izn c gajiem cilv kiem un putniem, un etrk jai iem, un r pu iem l dz giem t liem. ²⁴T p c Dievs vi us atst jis vi u siržu k r b m un neš st bai, lai tie paši apg n tu savas miesas. ²⁵Dieva paties bu tie apmain ja pret meliem un piel dza, un kalpoja dr z k rad bai nek Rad t jam, kas lai augsti teikts m ž gi m žos. Amen. ²⁶T p c Dievs tos atst jis kauna piln m k r b m, jo vi u sievietes dabisko kopdz vi apmain jušas pret pret dabisko. ²⁷T pat ar v rieši, atst dami dabisko kopdz vi ar sieviet m, iedeg s kaisl b s viens pret otru, piekopdami netikl bu v rietis ar v rieti un sa emdami nopeln to sodu par saviem maldiem paši pie sevis. ²⁸Un t p c, ka vi i neuzskat ja Dieva atz šanu par vajadz gu, Dievs tos atst ja izvirtuš m tieksm m, lai tie dar tu to, kas nekl jas. ²⁹Vi i ir vis d m netaisn b m, aunpr t b m, netikl b m, mantk r b m, aunumiem p rpild ti; vi i ir pilni skaud bas, slepkav bu, ildu, vilt bas, nedarbu, m lnes bas; ³⁰Vi i ir neslavas c l ji, Dieva n d ji, eng t ji, augstpr t gi, liel gi, aunumu izgudrot ji, nepaklaus gi vec kiem, ³¹Nepr t gi, nesatic gi, cietsird gi, neuztic gi, než l gi. ³²Lai gan vi i Dieva taisn bu pazina, tie nenojauta, ka tie, kas t dara, ir peln juši n vi; un ne tikai tie, kas t dara, bet ar tie, kas dar t jiem piekr t.

Chapter 2

¹T p c neviens cilv ks, kas ties , nepaliek bez vainas, jo, citu ties dams, tu noties pats sevi, jo tu dari to, ko tu nosodi. ²M s zin m, ka Dievs spriež taisn gu tiesu tiem, kas t dara. ³Bet vai tu, cilv k, kas ties tos, kas t dara, bet pats dari to pašu, dom , ka tu izb gsi Dieva tiesai? ⁴Vai tu nicini

Vi a labuma un paciet bas, un l npr t bas bag t bu, neapzin damies, ka Dieva labv l ba ved tevi pie atgriešanās? ⁵Bet tavas st rgalv bas un negandar t jas sirds d tu kr j dusmas Dieva dusmu un taisn g s tiesas par d šan s dienai. ⁶Vi š katram atl dzin s saska ar t darbiem: ⁷Tiem, kas, paciet b labus darbus dar dami, mekl sv tlaim bu un godu, un neizn c bu, - ar m ž go dz vi, ⁸Bet tiem, kas pretojas un nemekl paties bu, bet nododas netaisn bai, - ar dumm un bardz bu. ⁹B das un apspiešana ikvienai cilv ka dv selei, kas dara aunu, vispirms j dam un ar grie im. ¹⁰Bet sv tlaim ba un gods, un miers ikvienam, kas dara labu, vispirms j dam un ar grie im, ¹¹Jo Dievs neuzl ko cilv ka personu. ¹²Jo tie, kam nebija likuma un ir gr kojuši, bez likuma ies pazušan ; bet tie, kam bija likums un ir gr kojuši, p c likuma tiks ties ti. ¹³Jo ne likuma dzird t ji ir taisn gi Dieva priekš , bet gan likuma izpild t ji b s taisn gi. ¹⁴Jo ja pag ni, kam likuma nav, dabiski izpilda to, ko likums prasa, tad vi i paši ir sev likums, lai gan vi iem t da likuma nav. ¹⁵Vi i r da darbos, ka likums ierakst ts vi u sird s; vi u sirdsapzi a ir vi u lieciniece, un to domas viena otru vai nu aps dz s, vai ar aizst v s ¹⁶Tan dien , kad Dievs ties s cilv ku nosl pumus saska ar manu eva liju caur J zu Kristu. ¹⁷Bet ja tu saucies j ds un pa aujies uz likumu, un lepojies, ka tev ir Dievs, ¹⁸Un tu paz sti Vi a pr tu un, likuma pam c ts, tu atz sti lab ko, ¹⁹Tu apzinies, ka tu esi aklo vadonis, gaisma tiem, kas ir tums b , ²⁰Nesapr t go audzin t js, nepieaugušo skolot js, kam likum dota zin šanas un paties bas b t ba, ²¹K tad tu citu m ci, bet pats sevi nem ci? Tu sludini, ka neb s zagst, bet tu zodz; ²²Tu saki, ka neb s laul bu p rk pt, bet pats p rk p; tu nicini elkus, bet piekop sv tz dz bu; ²³Tu lepojies ar likumu, bet, p rk pdams to, tu pulgo Dievu? ²⁴(Jo, k rakst ts, j su d Dieva v rds starp pag niem tiek zaimots.) (Is.52,5) ²⁵Apgraiz šanai ir noz me, ja tu izpildi likumu, bet ja tu esi likuma p rk p js, tad tava apgraiz šana ir k uvusi neapgraiz šana. ²⁶Bet ja neapgraiz tais izpild tu likuma pras bas, vai tad vi a neapgraiz šana neskait sies apgraiz šana? ²⁷Un vai tas, kas mies gi neapgraiz ts, bet izpilda likumu, neties s tevi, kam ir Raksti un apgraiz šana, bet esi likuma p rk p js? ²⁸Jo ne tas ir j ds, kas r gi ir t ds, un ne t ir apgraiz šana, kas ir r gi pie miesas, ²⁹Bet j ds ir tas, kas t ds ir slepen b , un sirds apgraiz šana ir gar , bet ne burt ; t dam gods ir nevis no cilv kiem, bet no Dieva.

Chapter 3

¹K da tad j diem priekšroc ba vai k ds labums no apgraiz šanas? ²Katr zi daudz! Vispirms tas, ka vi iem uztic ti Dieva apsol jumi. ³Kas tad, ja daži no vi iem netic ja? Vai tad dažu netic ba var atcelt Dieva uztic bu? Nekad ne! ⁴Tom r Dievs ir patiess, bet katrs cilv ks melis, t k rakst ts: Tu esi taisn gs savos v rdos un uzvar si, kad ar Tevi ies ties . ⁵Bet ja m su netaisn ba izce Dieva taisn bu, ko tad lai sak m? Vai Dievs ir netaisn gs, ja Vi š uzliek sodu? ⁶(Es run ju cilv c gi.) Nek d zi ! Jo k cit di Dievs ties s šo pasauli? ⁷Bet ja manu melu d Dieva paties ba k uvusi liel ka Vi a paša godam, k p c tad es v l k gr cinieks tieku ties ts? ⁸Un vai nevajadz tu dar t aunu, ja tam ir labas sekas (k daži zaimodami saka, ka m s t m cot)? T du pazudin šana ir taisn ga. ⁹K tad ir?

Vai mums ir priekšroc bas? Nek d zi , jo m s jau pier d j m, ka visi, tiklab j di, k grie i, ir zem gr ka, ¹⁰K rakst ts: Nav neviena taisn ga, ¹¹Neviena, kas saprastu, neviena, kas mekl tu Dievu. ¹²Visi nov rsušies, visi kop k uvuši neder gi; nav neviena, kas dar tu labu, pat it neviena. ¹³Vi u r kle ir atv rts kaps, ar sav m m l m vi i run vilt bu, odžu inde ir aiz vi u l p m; ¹⁴Vi u mute ir l stu un r gtuma pilna; ¹⁵Vi u k jas steidz gas asins izliešanai; ¹⁶Izpost šana un b das ir vi u ce os; ¹⁷Un miera ce u vi i nepaz st; ¹⁸Dieva bij bas nav vi u acu priekš . ¹⁹Bet m s zin m, ka viss, ko saka likums, ir teikts tiem, kas ir zem likuma, lai apklustu ikviena mute un lai visa pasaule k tu Dievam padev ga, ²⁰Jo likuma darbi nevienu cilv ku neattaisno Vi a priekš ; likums rada gr ku paz šanu. ²¹Bet tagad Dieva taisn ba atkl jusies neatkar gi no likuma; to aplicina bausl ba un pravieši. ²²Bet Dieva taisn ba caur tic bu uz J zu Kristu ir visiem un p r visiem, kas tic uz Vi u, jo nav nek das izš ir bas. ²³Jo visi ir gr kojuši, un vi iem tr kst Dieva god bas. ²⁴Vi a ž last ba tos nepeln ti attaisnojusi caur atpest šanu, kas ir J z Krist . ²⁵Vi u Dievs nolicis tiem, kas tic, par gr ku izpirc ju Vi a asin s un, piedodams iepriekš jos gr kus, par da savu taisn bu ²⁶Dieviš paciet b , lai tagad j laik par d tos Vi a taisn ba; pats b dams taisn gs, attaisnotu to, kas tic uz J zu Kristu. ²⁷Kur paliek tava dižošan s? T ir izsl gta. Ar k du likumu? Darbiem? N , bet ar tic bas likumu. ²⁸Jo m s esam p rliecin ti, ka cilv ks tiek attaisnots tic b bez likuma darbiem. ²⁹Vai Dievs ir j diem vien? Vai nav ar pag niem? Ta u ar pag niem! ³⁰Jo ir tikai viens Dievs, kas attaisno caur tic bu apgraiz tos un neapgraiz tos tic b . ³¹T tad m s ar tic bu atce am bausl bu? Nek d zi , bet m s apstiprin m bausl bu.

Chapter 4

¹Ko lai sak m? Ko pan ca m su mies gais ciltst vs brahams? ²Jo, ja brahams k uvis taisn gs ar saviem darbiem, tad vi am ir gods, bet ne pie Dieva. ³Jo ko saka Raksti? brahams tic ja Dievam, un tas tika vi am pieskait ts attaisnošanai. ⁴Bet tam, kas dara darbus, alga tiek pieš irta ne no ž last bas, bet pien kuma d . ⁵Bet tam, kam darbu nav, bet tic uz To, kas bezdiev go dara taisn gu, vi a tic ba tiek pieskait ta attaisnošanai saska ar Dieva ž last bas l mumu. ⁶T ar D vids run par cilv ka sv tlaim bu, kuram Dievs no savas labpatikas pieš ir attaisnojumu neatkar gi no darbiem. ⁷Sv t gi tie, kam noziegumi piedoti un gr ki apl ti. ⁸Sv t gs gas v rs, kuram Kungs gr ku nepieskaita. ⁹Vai tad š sv tlaim ba ir tikai apgraiz tjiem, vai ar neapgraiz tjiem? Ja sak m, ka brahamam tic ba pieskait ta attaisnojumam, ¹⁰Tad k t pieskait ta? Vai apgraiz šan , vai tad, kad vi š nebija apgraiz ts? - Ne apgraiz šan , bet tad, kad vi š nebija apgraiz ts. ¹¹Bet apgraiz šanas z mi vi š sa ma par apstiprin jumu attaisnojumam tic b , kas vi am bija v l neapgraiz tam, lai vi š k tu visu neapgraiz to tic go t vs, lai ar tiem t tiktu pieskait ta attaisnojumam, ¹²Un lai vi š b tu t vs apgraiz tjiem, bet ne tikai apgraiz tjiem, bet ar tiem, kas seko tic bas p d s, t s tic bas, kura bija m su t vam brahamam pirms apgraiz šanas. ¹³Jo nevis pateicoties likumam brahamam un vi a p cn c jiem dots sol jums iemantot pasauli, bet pateicoties attaisnojumam tic b . ¹⁴Jo ja tie ir mantinieki, pateicoties likumam, tad tic ba b tu zaud jusi savu sp ku, un sol jums b tu atcelts. ¹⁵Jo

likums rada dusmas. Kur nav likuma, tur nav p r k puma. ¹⁶T p c tas n k no tic bas, lai, pateicoties ž last bai, apsol jums b tu nodrošin ts visiem p cn c jiem, nevien tam, kas pak auts tikai likumam, bet ar tam, kas seko tic bai, k da bija m su visu t vam brahamam ¹⁷(K rakst ts: Es iec lu tevi par t vu daudz m taut m) t Dieva priekš , uz kuru vi š tic ja, kas mirušos atdz vina un sauc v rd tos, kas v l nav, t pat k tos, kas ir. (1.Moz.17,5) ¹⁸Pret cer bai cer dams, vi š ir tic jis, ka vi š k s daudz tautu t vs, t k sac ts: T di b s tavi p cn c ji! (1 Moz 15,5) ¹⁹Un vi š nek uva v jš tic b , v rodams savu pamirušo miesu, jo bija jau gandr z simt gadu vecs, un S ras pamirušo m tes kl pi. ²⁰Vi š netic b nešaub j s par Dieva apsol jumu, bet, b dams stiprs tic b , deva Dievam godu, ²¹B dams piln gi p rliecin ts, ka to, ko sol jis, Vi š sp j ar izpild t. ²²T p c tas vi am pieskait ts attaisnošanai. ²³Bet nav jau rakst ts, ka vi a d vien tas pieskait ts vi am attaisnošanai. ²⁴Bet ar m su d , kam tas tiks pieskait ts m su tic bas d uz To, kas uzmodin ja no miro iem m su Kungu J zu Kristu, ²⁵Kas m su gr ku d bija nodots un m su attaisnošanas labad uzc l s no miro iem.

Chapter 5

¹T tad mums, tic b attaisnotajiem, ir miers ar Dievu caur m su Kungu J zu Kristu, ²Caur Vi u, pateicoties tic bai, mums ir pieeja ž last bai, kur m s st vam un dižojamies cer b uz Dieva b rnu sv tlaim bu. ³Bet nevien tas: m s gavil jam ciešan s, zin dami, ka ciešanas rada paciet bu, ⁴Paciet ba - past v bu, past v ba - cer bu, ⁵Bet cer ba nepamet kaun , jo Sv tais Gars, kas mums ir dots, ir iel jis Dieva m lest bu m su sird s; ⁶Jo k p c Kristus miris par mums, gr ciniekiem, staj laik , kad m s v l bij m slimi? ⁷Jo neviens ta u nemirst par taisn go, par labo varb t k ds uz emtos mirt. ⁸Bet Dievs aplicina savu m lest bu uz mums, jo staj laik , kam r m s v l bij m gr cinieki, ⁹Kristus m su d nomira. T p c jo vair k tagad, vi a asin s taisnoti, m s caur Vi u b sim gl bti no dsm m. ¹⁰Jo ja m s tad, kad bij m ienaidnieki, tik m izl dzin ti ar Dievu Vi a D la n v , tad jo vair k, b dami jau izl dzin ti, m s b sim gl bti Vi a dz v b . ¹¹Bet nevien tas: m s dižojamies Diev caur m su Kungu J zu Kristu, kur m s tagad esam ieguvuši izl dzin šanu. ¹²T p c, k caur vienu cilv ku pasaul n cis gr ks un ar gr ku - n ve, t n ve p rg ja uz visiem cilv kiem, jo visi vi gr kojuši. ¹³Jo l dz likumam pasaul bija gr ks, bet gr ks netika pieskait ts, jo nebija likuma. ¹⁴Bet no dama l dz Mozum n ve vald ja ar p r tiem, kas nebija apgr kojušies l dz gi damam, kas ir N kam att ls. ¹⁵Bet ar ž last bas d vanu nav t k ar p r k pumu; jo, ja viena noziedz bas d daudz miruši, tad jo vair k Dieva ž last ba un viena cilv ka, J zus Kristus, ž last bas d vana p rpiln b n kusi p r daudziem. ¹⁶Un nav ar ž last bas d vanu t pat k viena gr ka d , jo l mums pazudin šanai gan n cis viena gr ka d , bet ž last ba n kusi attaisnošanai no daudzim gr kiem. ¹⁷Jo ja viena vainas d n ve k uva valdniece caur vienu, tad jo vair k tie, kas p rpiln b sa muši ž last bas un taisn bas d vanas, b s valdnieki dz v b caur Vienu, J zu Kristu. ¹⁸T tad, k viena vainas d p r visiem cilv kiem n kusi pazudin šana, t Viena taisn bas d p r visiem cilv kiem n cis attaisnojums dz v bai. ¹⁹Jo k viena cilv ka nepaklaus bas d daudz k uvuši gr cinieki, t ar Viena paklaus bas d daudz k uvuši taisn gi. ²⁰Bet starp n cis likums, lai

gr ks ietu vairum ; bet kur p rpiln b gr ks, tur v l liel k p rpiln b ir ž last ba, ²¹Lai, t pat k gr ks vald jis n vei, t ar ž last ba caur taisn bu m ž gai dz vei caur m su Kungu J zu Kristu.

Chapter 6

¹Ko tad lai sak m? Vai paliksim gr k , lai vairojas ž last ba? ²Nek d zi ! Jo k lai m s, kas esam miruši gr kam, v l tan dz vojam? ³Vai j s nezin t, ka m s visi, kas esam krist ti J z Krist , esam krist ti Vi a n v ? ⁴Jo m s krist b l dz ar Vi u esam apbed ti n vei, lai, k Kristus caur T va god bu uzc l s no miro iem, t pat ar m s dz votu atjaunotaj dz v . ⁵Jo ja m s n ves l dz b ar Vi u esam saauguši, tad reiz l dz gi b sim ar augš mce oties. ⁶To m s zin m, ka m su vecais cilv ks ticis l dzi krust sist, lai gr c g miesa tiktu izn cin ta un m s vairs nekalpotu gr kam. ⁷Jo kas ir miris, tas ir no gr ka attaisnots. ⁸Bet ja m s esam miruši l dz ar Kristu, tad m s ticam, ka m s ar dz vosim kop ar Kristu, ⁹Zin dami, ka Kristus, no miro iem uzc lies, vairs nemirst, n ve p r Vi u vairs nevald s. ¹⁰Jo, mirdams gr kam, Vi š ir miris reiz par vis m reiz m, bet dz vodams Vi š dz vo Dievam. ¹¹T ar j s esiet p rliecin ti, ka j s, miruši gr kam, dz vojat Dievam m su Kung J z Krist . ¹²T p c lai gr ks vairs nevalda j su mirst gaj mies , un neklausiet t s k r b m! ¹³Un nedodiet ar savus locek us gr kam k netaisn bas iero us, bet atdodiet sevi, kas no mirušajiem k uvuši dz vi, Dievam un savus locek us par taisn bas iero iem Dievam! ¹⁴Tad gr ks p r jums vairs nevald s, jo j s neesat padoti likumam, bet ž last bai. ¹⁵K t ? Vai lai gr kojām, kad m s neesam padoti likumam, bet ž last bai? Nek d zi ! ¹⁶Vai j s nezin t, ka j s esat t kalpi, kam j s paklaus b ap ematies kalpot un ar kalpojat, vai tas b tu gr kam uz n vi, vai paklaus bai uz taisn bu? ¹⁷Bet paldies Dievam, ka j s, kas bij t gr ka vergi, no sirds esat k uvuši paklaus gi t s m c bas priekšrakstiem, kurai j s tik t padoti. ¹⁸No gr ka atbr voti, j s k uv t taisn bas kalpi. ¹⁹J su miesas v j bas d es run ju to, kas ir cilv c gi: k j s savus miesas locek us bij t nodevuši netikl bas un netaisn bas, un atkal netaisn bas kalp bai, t tagad atdodiet savus locek us taisn bas kalpošanai, lai k tu sv ti! ²⁰Jo kam r j s bij t gr ka vergi, jums tr ka taisn bas. ²¹Un k dus aug us j s toreiz ieguv t par to, no k tagad kaunaties? Jo vi u gals ir n ve. ²²Bet tagad, kad j s esat atbr voti no gr ka un k uvuši Dieva kalpi, j su ieguvums ir sv ttašana, un t s gala m r is ir m ž g dz ve. ²³Jo gr ka alga ir n ve, bet Dieva d vana ir m ž g dz ve m su Kung J z Krist .

Chapter 7

¹Vai j s, br i, nezin t (jo es run ju tiem, kas zina likumu), ka likums valda p r cilv ku tik ilgi, kam r vi š dz vo? ²T - prec ta sieva ir saist ta ar likumu, kam r v rs dz vs, bet ja vi as v rs miris, tad vi a ir br va no likuma, kas saist ja ar v ru. ³T p c, kam r v rs dz vs, t sauksies laul bas p rk p ja,

ja biedrosies ar citu v ru; bet p c vi as v ra n ves t ir br va no likuma saist b m ar v ru, un vi a neb s laul bas p rk p ja, ja t dz vos ar citu v ru. ⁴T tad, mani br i, Kristus miesa ar j s ir nom rd jusi likumam, lai j s pieder tu Citam, Tam, kas no miro iem uzc lies, lai m s nestu aug us Dievam. ⁵Jo kam r m s dz voj m mies , likuma atkl t s gr c g s kaisl bas darboj s m su locek os, lai m s nestu aug us n vei. ⁶Bet tagad m s esam atbr voti no n ves likuma, kur tik m tur ti, lai kalpotu jaun gar , bet ne novecojušam burtam. ⁷Ko tad lai sak m? Vai likums ir gr ks? Nek d zi ! Bet es gr ka nepaz tu, ja neb tu likuma, jo es nezin tu, kas ir iek re, ja likums nesac tu: Tev neb s iek rot! ⁸Bet gr ks, izmantojot izdev bu, caur likumu, modin ja man visas iek res; jo bez likuma gr ks b tu miris; ⁹Es gan k dreiz dz voju bez likuma, bet, kad n ca likums, gr ks atdz voj s; ¹⁰Turpret es nomiru. T izr d j s, ka likums, kas bija dom ts dz vei, man atnesa n vi. ¹¹Jo gr ks, izmantojot izdev bu, caur likumu mani piev la un t non v ja mani. ¹²Likums gan ir sv ts, un bausl ba ir sv ta un taisn ga, un laba. ¹³Vai tad tas, kas labs, man atnesis n vi? Nek d zi ! Bet gr ks, lai par d tos k gr ks, izmantodams labo, man atnesa n vi, lai gr ks, pateicoties likumam, k tu p r m ru gr c gs. ¹⁴Jo m s zin m, ka likums ir gar gs, bet es, gr kam p rdots, esmu mies gs. ¹⁵Es nesaprotu, ko daru: jo es nedaru labu, ko gribu, bet es daru aunu, ko ien stu. ¹⁶Bet ja es daru to, ko negribu, tad es piekr tu likumam, ka tas ir labs. ¹⁷Bet tagad jau ne es to daru, bet gr ks, kas man m jo. ¹⁸Jo es zinu, ka labais man , tas ir, man mies , nem jo. Man ir tieksme labu grib t, bet lab izpild šanu es sev neatrodu. ¹⁹Jo es nedaru labo, ko v los, bet daru auno, ko nev los. ²⁰Bet ja es daru to, ko nev los, tad jau ne es to daru, bet gr ks, kas man m jo. ²¹T tad es atrodu likumu, kas tad, kad gribu labu dar t, tuvojas man ar aunu: ²²Jo iekš jais cilv ks priec jas par Dieva likumu, ²³Bet citu likumu es redzu savos locek os. Tas karo pret mana pr ta likumu un pak auj mani gr ka likumam, kas ir manos locek os. ²⁴Es, nelaim gais cilv ks! Kas mani atbr vos no š s n vi nes jas miesas? ²⁵Dieva ž last ba caur m su Kungu J zu Kristu! T tad ar pr tu es kalpoju Dieva likumam, bet ar miesu - gr ka likumam.

Chapter 8

¹T p c tiem, kas nedz vo saska ar miesu, kas ir J z Krist , tagad vairs nav nek das pazudin šanas. ²Jo dz v bas gara likums Krist J z mani atbr vojis no gr ka un n ves likuma. ³Jo ko nesp ja likums, kas miesas d bija nevar gs, to padar ja Dievs, s t dams savu D lu gr c g s miesas veid un gr ka d , kas bija mies ; vi š gr ku pazudin ja, ⁴Lai likuma taisn ba izpild tos m sos, kas dz vojam saska ar garu, bet ne saska ar miesu. ⁵Jo tie, kas dz vo saska ar miesu, tiecas p c t , kas mies gs, bet kas saska ar garu, tie cenšas p c gar g . ⁶Jo miesas tieksme ir n ve; bet gara tieksme - dz v ba un miers. ⁷Jo miesas gudr ba ir naid ga Dievam; t nepak aujas Dieva likumam, nedz t to sp j. ⁸Un miesas cilv ki nevar Dievam patikt. ⁹Bet j s neesat mies , bet gar , ja tikai Dieva gars j sos m jo. Bet ja kam Kristus gara nav, tas nav Vi a. ¹⁰Bet ja Kristus ir j sos, tad miesa gr ka d gan mirusi, bet gars dz vo attaisnojuma d . ¹¹Bet ja Vi a gars, kas uzmodin ja J zu no miro iem, m jo j sos, tad Vi š, kas uzmodin ja J zu Kristu no miro iem, dz vas dar s ar j su mirst g s miesas t Gara d , kas j sos

m jo. ¹²T p c, br i, m s neesam par dneiki miesai, lai dz votu saska ar miesu. ¹³Jo ja j s saska ar miesu dz vosiet, tad mirsiet; bet ja j s miesas darbus gar m rd siet, tad dz vosiet. ¹⁴Jo visi, ko vada Dieva gars, ir Dieva b rni. ¹⁵Jo j s neesat sa muši verdz bas garu, lai j s atkal b tos, bet j s sa m t pie emt b rna garu, kur m s sucam: Abba (T vs). ¹⁶Un pats Gars aplicina m su garam, ka m s esam Dieva b rni. ¹⁷Bet ja esam b rni, tad ar mantinieki, pat Dieva mantinieki un Kristus l dzmantinieki; tik tieš m, ja m s l dzi ciešam, tad l dzi tiks im ar pagodin ti. ¹⁸Un es esmu p rliecin ts, ka tagad j laika ciešanas nav sal dzin šanas cien gas ar n kotnes god bu, kas par d sies m sos. ¹⁹Jo ar rad ba ilgodam s gaida Dieva b rnu par d šanos. ²⁰Jo rad ba pak auta izn c bai ne savas patikas d , bet t d , kas to pak va, dodams cer bu, ²¹Ka ar pati rad ba tiks atbr vota no izn c bas verdz bas, lai ieg tu Dieva b rnu god bas br v bu. ²²M s ta u zin m, ka visa rad ba nop šas un vaiman l dz pat šai dienai; ²³Un nevien t , bet ar m s paši, kam ir gara pirmties bas. Ar m s sev nop šamies, gaid dami Dieva b rnu ties bas m su miesas atpest šanai. ²⁴Jo cer b m s esam pest ti. Bet cer ba, kas redzama, nav cer ba, jo kas gan cer uz to, ko k ds redz? ²⁵Bet ja ceram uz ko neredz dami, tad to ar paciet bu gaid m. ²⁶T pat ar Gars n k pal g m su v j bai, jo ko no Dieva j l dz, k n kas, to m s nezin m; bet Gars pats aizl dz par mums neizsak m s nop t s. ²⁷Bet Vi š, kas p ta sirdis, zina, ko Gars v las, jo Vi š saska ar Dievu aizl dz par sv tajiem. ²⁸Un m s zin m, ka tiem, kas m l Dievu, viss n k par labu, tiem, kas saska ar l mumu ir aicin ti k t par sv tajiem. ²⁹Jo kurus Vi š iepriekš pazina, tos ar iepriekš noz m ja k t l dz giem sava D la att lam, lai Vi š b tu pirmdzimtais starp daudziem br iem. ³⁰Bet kurus Vi š iepriekš nol ma, tos ar aicin ja; un kurus aicin ja, tos ar attaisnoja; bet kurus attaisnoja, tos ar pagodin ja. ³¹Ko lai v l par to sak m? Ja Dievs par mums, kas ir pret mums? ³²Vi š pats savu D lu nav saudz jis, bet par mums visiem To atdevis, k tad Vi š l dz ar To neb tu mums visu d vin jis? ³³Kas aps dz s Dieva izredz tos? Dievs ir tas, kas attaisno. ³⁴Kas ir tas, kas pazudina? J zus Kristus, kas nomira, v l vair k, kas augš mc lies, kas atrodas pie Dieva lab s rokas, aizst v m s. ³⁵Kas tad m s sp j š irt no Kristus m lest bas? Vai b das vai apspiešanas, vai bads, vai kailums, vai briesmas, vai vaj šanas, vai zobens? ³⁶(Irt , k rakst ts: Tevis d m s ciešam n vi augu dienu; m s uzskata l dz gus kaujam m av m.) (Ps 43,24) ³⁷Bet visum m s uzvaram Vi a d , kas m s m l jis. ³⁸Es esmu drošs, ka ne n ve, ne dz v ba, ne e e i, ne vald bas, ne varas, ne tagad jais, ne n kamais, ne sp ki, ³⁹Ne augstums, ne dzi ums un neviena cita rad ba nesp s m s š irt no Dieva m lest bas, kas ir m su Kung J z Krist .

Chapter 9

¹Es run ju paties bu Krist , es nemeloju; mana sirdsapzi a dod liec bu Sv taj Gar , ²Ka man ir lielas skumjas un nep rtrauktas s pes man sird . ³Es v l tos, ka Kristus mani atmetu manu br u d , kas mies gi ir mani ciltsbr i, ⁴Kuri ir izra lieši, kam pieder pie emto b rnu ties bas un god ba, un der ba, un bausl ba, un dievkalpojumi, un apsol jumi, ⁵Un t vi, un no kuriem p c miesas c lies

Kristus, kas mēžgi ir augsti teicams Dievs. Amen. ⁶Bet nav t, it k Dieva soljumi b tu zaudjuši spku. Jo ne visi, kas no izra liešiem c lušies, ir izra lieši. ⁷Un ne visi brahama p c n c ji ir ar b rni, bet no z ka tev tiks aicin ti p c n c ji; ⁸Tas ir: ne mirst gie b rni ir Dieva b rni, bet apsol šanas b rni tiek ieskait ti p c n c jos. ⁹Jo šie ir apsol šanas v rdi: Ap šo laiku es n kšu, un S rai b s d ls. (1.Moz.18,10) ¹⁰Un ne tikai vi ai, bet ar Rebeka k uva gr ta no vienas kopdz ves ar m su t vu z ku. ¹¹Un iekams d li bija dzimuši vai ko labu vai aunu dar juši, (lai Dieva l mums attiec b uz izv li nemain tos) ¹²Ne darbu d , bet Aicin t ja gribas d vi ai bija sac ts, ka vec kais kalpos jaun kajam, ¹³K rakst ts: J kabu es m l ju, bet Ezavu es ien du. ¹⁴Ko tad lai sak m? Vai Dievs r kojas netaisn gi? Nek d zi ! ¹⁵Jo Mozum Vi š saka: Es apž lošu to, kuru gribu apž lot; un es par d šu ž lsird bu tam, kam v los b t ž lsird gs. ¹⁶T p c tas nav atkar gs no v l šan s nedz no skriešanas, bet no Dieva, kas apž lojas. ¹⁷Jo Raksti saka faraonam: T p c es tevi iec lu, lai pie tevis par d tu savu sp ku un lai mans v rds tiku pasludin ts visai pasaulei. ¹⁸T tad, kuru Vi š grib, to Vi š apž lo, un kuram grib, tam nocietina sirdi. ¹⁹Tu varb t sac si man: ko tad vi š v l p rmet? Jo kas sp j pretoties Vi a pr tam? ²⁰Ak cilv k, kas tu esi, ka gribi ar Dievu ties ties? Vai veidols saka t lniekam: K p c tu mani esi t veidojis? ²¹Un vai podniekam nav varas no t s pašas vielas darin t vienu trauku godam, bet citu negodam? ²²Bet kas tad, ja Dievs, grib dams par d t savas dusmas un zin mu dar t savu varu, liel paciet b bija ieciet gs pret dsm bas traukiem, kas bija padoti pazušanai, ²³Lai apž lošanas traukiem, kurus vi š sagatavojis god bai, atkl tu savu god bas bag t bu? ²⁴Par t diem Vi š m s aicin jis ne tikai no j diem, bet ar no pag niem, ²⁵K Vi š Oseja gr mat saka: Es saukšu par savu tautu to, kas nav mana tauta, un nem oto par m oto, un neapž loto par apž loto. ²⁶Un notiks, ka tan viet , kur bija pateikts: J s neesat mana tauta, ka tur vi i tiks saukti par dz v Dieva b rniem. (Os.1,10; 2,24) ²⁷Bet Isajs izsauca par Izra li: Ja Izra a b rnu skaits b tu k j ras smiltis, tad tikai atliekas tiks izgl btas. ²⁸Jo Vi š savu v rdu izpild s steidz gi un taisn gi, j , Kungs izpild s savu v rdu ar steigu virs zemes. (Is.10,22) ²⁹K jau Isajs iepriekš pateicis: Ja Kungs Sabaots neb tu atst jis mums s klu, m s b tu k uvuši k Sodoma un l dzin tos Gomorai. ³⁰Ko tad lai sak m? Pag ni, kas necent s p c attaisnošanas, iemantoja attaisnošanu, proti, attaisnošanu, kas iziet no tic bas. ³¹Turpret Izra lis, kas dzin s p c attaisnošanas likuma, attaisnošanu likum nesasniedza. ³²K p c? T p c, ka nemekl ja tic b , bet ar darbiem; vi i atsit s pret piedauz bas akmeni, ³³K rakst ts: L k, es nolieku Sion piedauz bas akmeni un apgr c bas klinti, un katrs, kas uz Vi u tic, kaun nepaliks. (Is 8,14; 23,16)

Chapter 10

¹Br i, manas sirds v l šan s un aizl gums pie Dieva ir par vi iem, lai vi i tiku pest ti. ²Jo es vi iem liecinu, ka vi iem ir cent ba uz Dievu, bet nav izpratnes. ³P rprazdami Dieva taisn bu un cenzdamies nostiprin t savu, vi i nepak v s Dieva taisn bai. ⁴Jo likuma gala m r is ir Kristus, kas katram tic gajam sag d attaisnojumu. ⁵Jo Mozus raksta: katrs cilv ks, kas izpild s likuma taisn bu,

dz vos tan . ⁶Bet tain ba, kas n k no tic bas, saka t : Nesaki sav sird : kas uz k ps debes s, tas ir, lai novestu Kristu, ⁷Vai ar : kas nok ps bezdiben , tas ir, lai atsauktu Kristu no miro iem! ⁸Bet ko saka Raksti? V rds ir tuv, tav mut un tav sird ; tas ir tic bas v rds, ko m s sludin m. ⁹Jo, ja tu ar savu muti atz si Kungu J zu un sav sird tic si, ka Dievs Vi u uzmodin jis no miro iem, tad b si pest ts. ¹⁰Jo sird ticam, lai pan ktu attaisnošanu, bet ar muti apliecin m, lai pan ktu pest šanu. ¹¹Jo Raksti saka: Katrs, kas uz Vi u tic, nepaliks kaun . (Is.28,16) ¹²Un nav izš ir bas starp j du un grie i, jo tas pats Kungs p r visiem, bag ts visiem, kas Vi u piesauc. ¹³Jo katrs, kas piesauks Kunga v rdu, tiks pest ts. (Jl.2,32; Apd.2,21) ¹⁴Bet k tie piesauks to, kam nav tic juši? Vai k lai tic uz to, par ko nav dzird juši? Bet k lai dzird bez sludin t ja? ¹⁵Bet k lai sludina bez s t bas? Ir rakst ts: Cik t kamas to k jas, kas sludina mieru, kas sludina labu! ¹⁶Bet ne visi ir paklaus gi eva lijam. Jo Isajs saka: Kungs, kas ir tic jis tam, ko no mums dzird jis? ¹⁷T tad tic ba n k no dzird šanas, bet dzird tais - caur Kristus v rdu. ¹⁸Bet es saku: Vai vi i nav dzird juši? Un ta u p r visu zemi ir atskan jusi vi u bals un l dz zemeslodes robež m vi u v rdi. (Ps 18) ¹⁹Bet es jaut ju: Vai Izra lis nesaprata? Mozus pirmais saka: Es j s noved šu l dz skaud bai pret vienu netautu, es j s ievē šu dūsm s pret nesapr t gu tautu. (5 Moz 32,21) ²⁰Bet Isajs uzdrošin s sac t: Tie, kas mani nemekl ja, atrada mani; es atkl ti par d jos tiem, kas p c manis nevaic ja. (Is 65,1) ²¹Bet Izra lim vi š saka: Augu dienu es stiepu savas rokas pretim netic gai un st rgalv gai tautai. (Is 65,2)

Chapter 11

¹T tad es jaut ju: Vai Dievs savu tautu ir atmetis? - Nek d zi ; jo ar es esmu izra lietis, brahama p cn c js, no Benjam na cilts. ²Dievs nav atmetis savu tautu, kuru Vi š iepriekš bija izredz jis. Vai j s nezina t, ko Raksti saka par Eliju, k vi š ž loj s Dievam par Izra li? ³Kungs, tie nogalin ja Tavus praviešus, vi i nopost ja Tavus alt rus, un es esmu viens atlicis, un vi i tiecas p c manas dz v bas. ⁴Bet ko saka vi am Dieva atbilde? - Es atst ju sev septi us t kstošus v ru, kas savus ce us nav loc juši Baala priekš . ⁵T ar šin laik izgl bts ir atlikums saska ar ž last bas izv li. ⁶Bet ja no ž last bas, tad jau ne darbu d , cit di ž last ba neb tu ž last ba. ⁷K tad ir? - P c k tiec s Izra lis, to vi š nav sasniedzis, tikai izredz tie to sasniedz, bet p r jē palika apstulbin ti, ⁸K rakst ts: Dievs deva vi iem truluma garu: acis, lai neredz tu, un ausis, lai nedzird tu l dz pat šai dienai. ⁹Un D vids saka: Vi u galds lai tiem k st par slazdu un cilpu, un apgr c bu, un atmaksu. ¹⁰Vi u acis lai tiek aptumšotas, ka tie neredz tu, un vi u muguras liec vienm r! ¹¹T tad es jaut ju: Vai vi i t klpuši, lai kristu? Nek d zi ; bet vi u gr ka d pest šana n kusi pag niem, lai vi i ar tiem sacenstos. ¹²Bet ja vi u gr ks ir pasaulei bag t ba, un vi u mazais skaits pag niem ieguvums, tad jo vair k vi u pilnskaits. ¹³Un jums, pag niem, es saku: Kam r es esmu pag nu apustulis, es savu kalpošanu pagodin šu, ¹⁴Kaut k d veid pamudin dams savus ciltsbr us uz sacens bu un dažus no vi iem izgl bdams. ¹⁵Ja jau vi u atmešana ir izl dzin šana pasaulei, kas tad b s pie emšana, ja ne atdz vin šana no mirušiem? ¹⁶Ja

pirmupuris ir svēts, tad ar visu mēklu, un ja sakne ir svēta, tad ar zari. ¹⁷Bet ja daži zari nolauzti un tu, meža olvkoka atvase, esi uzpot ta to viet un esi kuvusi olvkoka saknes un sulas l dzdal bniece, ¹⁸Tad nelielies zaru priekš ! Bet ja lielies, tad zini, ka ne tu nes sakni, bet sakne tevi! ¹⁹Tu varb t sac si: Zari tika nolauzti, lai mani uzpot tu. ²⁰Labi! Tie nolauzti netic bas d , bet tu st vi, pateicoties tic bai; neesi augstpr t gs, bet bij gs! ²¹Jo ja Dievs nav saudz jis dabiskos zarus, tad ta u ar tevi nesaudz s. ²²T p c v ro Dieva labumu un bardz bu: bardz bu pret tiem, kas krituši, bet pret sevi Dieva labumu, ja tu labaj past v si, cit di ar tevi nocirt s. ²³Bet ar tie tiks uzpot ti, ja vi i nepaliks sav netic b , jo Dievs ir sp j gs vi us atkal uzpot t. ²⁴Jo ja tu esi nocirsts no meža olvkoka, kam p c dabas piederi, un pret dabu uzpot ts labajam olvkokam, tad jo vair k tie, kas attiec gi savai dabai tiek uzpot ti savam olvkokam. ²⁵Bet es j s, br i, negribu atst t nezi par šo nosl pumu (lai j s nek tu iedom gi), ka viena Izra a da a skarta ar aklumu, l dz kam r tautu visums b s ieg jis. ²⁶Un t viss Izra lis tiktu gl bts, k rakst ts: No Siona n ks Gl b js un nov rs s bezdiev bu no J kaba. ²⁷Un š ir mana der ba ar vi iem, ka es piedošu vi u gr kus. (Is.59,20) ²⁸Attiec b uz eva liju vi i ir ienaidnieki j su d , bet kas attiecas uz izredz šanu, vi i ir vism ie sent vu d . ²⁹Jo ž last bas d vanas un aicin jumu Dievs nenož lo. ³⁰Jo k ar j s k dreiz netic j t Dievam, bet tagad esat ieguvuši ž lsird bu vi u netic bas d , ³¹T ar vi i netic ja j su apž lošanai, lai paši ieg tu apž lošanu. ³²Jo Dievs visu iesl dzis netic b , lai visus apž lotu. ³³Ak, k ds ir Dieva gudr bas un zin šanas bag t bu dzi ums! Cik neizprotami ir Vi a l mumi un neizdibin mi Vi a ce i! ³⁴Jo kas gan ir izpratis Dieva pr tu, vai kas bijis Vi a padomdev js? ³⁵Vai kas Vi am iepriekš ko devis, lai sa emtu atl dzin jumu? ³⁶Jo no Vi a un caur Vi u, un Vi ir viss. Vi am lai gods m ž gi! Amen.

Chapter 12

¹T p c, br i, Dieva ž lsird bas d es j s l dzu: nododiet savas miesas par dz vu, sv tu, Dievam pat kamu upuri, lai tas b tu j su gar gais dievkalpojums! ²Un nepiem rojieties šai pasaulei, bet p rv rtieties, atjaunodamies sav gar , lai j s saprastu, k ds ir Dieva pr ts, kas labs un pat kams, un piln gs! ³Jo, pateicoties ž last bai, kas man dota, es visiem starp jums saku: Nedom jiet par sevi augst k, nek pien kas dom t, bet dom jiet sapr t gi saska ar to tic bas m ru, k du katram Dievs pieš ris. ⁴Un k m su ermen ir daudz locek u, bet ne visiem locek iem tas pats uzdevums, ⁵T pat m s daudzi esam viens ermenis Krist , bet atseviš i m s esam viens otra locek i. ⁶Bet mums ir d vanas, kas mums dotas attiec gi ž last bai, un t s ir daž das: paraviešu d vanas, kuras izmantojamas saska ar tic bu, ⁷Kalpošanas pien kums, kas j pilda kalpojot, m c šanas - m cot; ⁸Kas sludin t js, lai sludina, kas dala d vanas, lai dara to vienties gi, kas ir priekšnieks, lai pilda r p gi, kas str d ž sird bas darbu, lai dara to ar prieku! ⁹M lest bai j b t nelieku otai. N zdami aunu, past viet labaj ! ¹⁰Br u m lest b m liet viens otru, godbij b p rsteidziet cits citu! ¹¹Neesiet k tri cent b , esiet dedz gi gar , kalpo jiet Kungam! ¹²Esiet pniec gi cer b , paciet gi b d s, past v gi l gšan ! ¹³emiet l dzdal bu sv to vajadz b s, centieties b t viesm l gi! ¹⁴Sv tiet tos, kas j s vaj , sv tiet, bet nel diet! ¹⁵Pniec jieties

ar priec gajiem, raudiet ar tiem, kas raud! ¹⁶Esiet savstarp ji vienpr t gi! Neesiet augstpr t gi, bet pazemojieties ar pazem gajiem! Neesiet p rgudri paši sev! ¹⁷Nevienam aunu ar aunu neatmaks dami, sekm jiet labu nevien Dievam, bet ar visu cilv ku priekš! ¹⁸Ja iesp jams, ieturiet mieru ar visiem cilv kiem, cik tas no jums atkar gs! ¹⁹Vism ie, neatriebieties j s paši, bet dodiet vietu dusm m, par kur m rakst ts: Man pieder atriebšana, es atmaks šu, saka Kungs. ²⁰Bet ja tavš ienaidnieks ir izsalcis, pa dini vi u, ja vi š cieš sl pes, dod vi am dzert! To dar dams, tu sakr si uz vi a galvas kv lojšas ogles. ²¹aunums nendr kst tevi uzvar t, bet tu uzvari aunumu ar labu!

Chapter 13

¹Katrs cilv ks lai ir padots priekšniec bas varai, jo nav varas, k tikai no Dieva; un t , kas ir, ir Dieva iecelta. ²T p c, kas pretojas priekšniec bai, pretojas Dieva r c bai; bet tie, kas pretojas, paši sev sag d pazudin šanu. ³Jo priekšnieki nav atbaid šanai no laba, bet no auna. Bet ja tu gribi, ka tev priekšniec bas nevajadz tu b ties, dari labu un tu sa emsi t s uzslavu, ⁴Jo t ir Dieva kalpone tav lab . Bet ja tu dari aunu, tad b sties, jo velti t zobenu nen s . Vi a ir Dieva kalpone, atrieb ja t sod šanai, kas dara aunu. ⁵T tad nepieciešami esiet paklaus gi ne tikai soda d , bet ar sirdsapzi as d . ⁶T p c j s ar maks jat nodok us, jo vi i, b dami Dieva kalpi, kalpo šim nol kam. ⁷T tad atdodiet katram, kas kam pien kas: nodokli, kam pien kas nodoklis; maitu, kam pien kas maita; bij bu, kam n kas bij ba; godu, kam n kas gods! ⁸Nepalieciet nevienam nek par d , k tikai savstarp jo m lest bu, jo, kas m l savu tuv ko, tas izpilda likumu. ⁹Jo: tev neb s laul bu p rk pt, tev neb s nokaut, tev neb s zagt, tev neb s nepatiesu liec bu dot, tev neb s iek rot, k ar visi citi bauš i ir ietverti šajos v rdos: Tev b s m l t savu tuv ko k sevi pašu! ¹⁰M lest ba nedara tuv kajam aunu. T tad bausl bas piepild jums ir m lest ba. ¹¹Un izprotiet šo laiku, jo mums jau pien kusi stunda celties no miega; un m su pest šana tagad ir tuv k nek tad, kad k uv m tic gi. ¹²Nakts ir pag jusi, diena iest jusies; t p c atmet sim tums bas darbus un iet rpsimies gaismas bru s! ¹³Dz vosim god gi k dien : ne pl t dami un dz rodami, ne izvirt b un netikl b , ne ild s un skaud b , ¹⁴Bet iet rpieties Kung J z Krist ! Ar miesu nelutiniet k r b m!

Chapter 14

¹Pie emiet v jos tic b , ne ildojieties par uzsaktu daž d bu! ²Jo dažs ir p rliecin ts, ka vi am br v visu st, turpret v jais lai d d rz jus. ³Tas, kas d, lai nenicina to, kas ne d, bet tas, kas ne d, lai neties d ju, jo Dievs vi u pie mis. ⁴Kas tu esi, ka tu ties cita kalpu? Vi š st v un kr t par savu Kungu; un vi š st v s, jo Dievs ir sp j gs vi u nostiprin t. ⁵Jo dažš š iro dienu no dienas, citam visas dienas ir vien das; katrs lai paliek sav p rliec b ! ⁶Kas š iro dienas, tas Kungam t s š iro; un kas d,

tas d Kunga d un pateicas Dievam. Ar tas, kas ne d, ne d Kunga d un ar pateicas Dievam. ⁷Jo neviens no mums nedz vo sev, un neviens nemirst sev. ⁸Ja tad m s dz vojām, dz vojām Kungam, ja mirstam, mirstam Kungam. T tad, vai m s dz vojām, vai mirstam, m s piederam Kungam. ⁹Jo t p c Kristus nomira un augš mc l s, lai vald tu p r mirušajiem un dz vajiem. ¹⁰Bet k p c tu ties savu br li? Vai k p c tu nicini savu br li? M s visi ta u st simies Kristus so a kr sla priekš . ¹¹Jo ir rakst ts: Tik tieš m, ka es dz voju, saka Kungs, visi ce i tiks loc ti man priekš , un ikvienu m le atz s Dievu. (Is.45,23-24) ¹²T tad katrs no mums dos Dievam nor inu par sevi. ¹³T p c neties sim vairs viens otru, bet lab k apsveriet to, lai nedotu savam br lim piedauz bu vai apgr c bu. ¹⁴Es zinu un es esmu p rliecin ts Kung J z , ka pats par sevi nekas nav neš sts; tikai tam ir neš sts, kas ko par neš stu uzskata. ¹⁵Jo ja tavs br lis diena d tiek apb din ts, tad tu vairs nedz vo m lest b . Nepazudini diena d to, kura d Kristus ir miris! ¹⁶T tad, lai netiek zaimots tas, kas mums ir labs! ¹⁷Jo nešana un dzeršana ir Dieva valst ba, bet taisn ba un miers, un prieks Sv taj Gar . ¹⁸Jo kas šin s liet s kalpo Kristum, tas ir pat kams Dievam un pie emams cilv kiem. ¹⁹T p c cent simies p c t , kas veicina mieru, un savstarp ji sarg sim to, kas m s ce ! ²⁰Neposti Dieva darbu diena d ! Viss gan ir š sts, bet cilv kam, kas d un apgr cin s, tas ir par aunu. ²¹Labi ir ne st ga u un nedzert v nu, un nedar t neko citu, kas dod piedauz bu tavam br lim, to apgr cina vai padara vi u v ju. ²²Ja tev ir p rliec ba, tad paturi to pie sevis Dieva priekš ! Sv t gs ir tas, kas sev nep rmet par to, ko atz st par labu. ²³Bet tas, kas šaub damies d, ir noties ts, t p c ka to nedara aiz p rliec bas; jo viss, kas nen k no p rliec bas ir gr ks.

Chapter 15

¹Mums, stiprajiem, j cieš v jo tr kumi, un m s nedr kstam sev izpatikt. ²Katrs no jums lai izpat k savam tuv kajam uz labu, lai vi u celtu! ³Ar Kristus neizpatika sev, bet k rakst ts: To zaimi, kas Tevi zaimo, krita uz mani. (Ps.69) ⁴Jo viss, kas ir uzrakst ts, ir rakst ts m su pam c šanai, lai m s paciet b un Rakstu iepriecin jum smeltos cer bu. ⁵Bet paciet bas un iepriecin juma Dievs lai dod jums vienpr t bu sav starp saska ar J zu Kristu, ⁶Lai vienpr t gi, vien mut godin tu Dievu un m su Kunga J zus Kristus T vu. ⁷T p c r p jieties viens par otru, k ar Kristus j s uz mis Dievam par godu. ⁸Jo es saku: Kristus J zus ir k uvis apgraiz to kalps Dieva paties bas d , lai apstiprin tu t viem dotos sol jumus; ⁹Bet pag ni godina Dievu ž lsird bas d , k rakst ts: T p c es slav šu Tevi, Kungs, starp taut m un dzied šu Tavam v rdam. ¹⁰Un atkal sac ts: Pric jieties, pag ni, kop ar Vi a tautu! ¹¹Un atkal: Teiciet Kungu visas tautas un slav jiet Vi u visi audis! ¹²Ar Isajs v l saka: N ks Jeses atvase, kas celsies, lai vald tu p r taut m, un tautas cer s uz Vi u. ¹³Bet Dievs, cer bas dev js, lai piepilda j s, kas ticat, ar visu prieku un mieru, lai j s b tu bag ti cer b un Sv t Gara sp k . ¹⁴Bet, mani br i, ar es pats esmu tan p rliec b par jums, ka ar j s paši esat m lest bas pilni, bag ti ar ikvienu atzi u, t ka j s sp jat viens otru pam c t. ¹⁵Bet, br i, pa da ai es jums rakst ju p rdoš k, atg din dams jums, ka, pateicoties ž last bai, ko Dievs man devis, ¹⁶Es esmu Kristus kalps starp

pag niem un pildu sv to pien kumu pie Dieva eva lija, lai pag nu uzpur šana k st pie emama un Sv t Gara sv t ta. ¹⁷Un t es varu lepoties Krist J z par to, kas attiecas uz Dievu. ¹⁸Jo es neiedrošinos kaut ko st t par to, ko Kristus caur mani neb tu dar jis gan v rdos, gan darbos, lai vestu pag nus pie paklaus bas ¹⁹Varen m z m m un br numiem, Sv t Gara sp k , t k es, s kot ar Jeruzalemi, vis apk rtn l dz Ill rijai pasludin ju Kristus eva liju. ²⁰Bet es nesludin ju eva liju tur, kur Kristus v rds tiek piesaukts, lai neceltu uz sveša pamata, bet k rakst ts: ²¹Redz s tie, kam nebija sludin ts par Vi u, un saprat s tie, kas nav dzird juši. ²²T p c es daudz k rt tiku aizkav ts aiziet pie jums un l dz šim v l esmu aizkav ts. ²³Tagad šin s apgabalos man darba lauka vairs nav, bet kopš vair kiem gadiem man ir v l šan s j s apmekl t. ²⁴Kad s kšu ce ojumu uz Sp niju, es ceru gar mejoj j s redz t, lai j s mani pavad tu uz turieni, kad iepriekš daudz maz b šu iepazinies ar jums. ²⁵Bet tagad es ce ošu uz Jeruzalemi, lai kalpotu sv tajiem, ²⁶Jo Ma edonija un Ahaja nol mušas sav kt dažas d vanas tr c gajiem, kas dz vo starp sv tajiem Jeruzalem . ²⁷T tas t m labpaticis; un t s ir vi u par dneices, jo, ja t s, b damas pag niskas, ir k uvušas l dzdal bnieces vi u gar gaj s liet s, tad t m ir vi iem j kalpo laic gaj s. ²⁸To pabeidzis un šos ziedojumus vi iem pasniedzis, es ce uz Sp niju iegriez šos pie jums. ²⁹Un es zinu, ka, n kdams pie jums, es n kšu Kristus eva lija sv t bas piln b . ³⁰Bet es j s, br i, l dzu m su Kunga J zu Kristu un Sv t Gara m lest bas v rd : pal dziet man sav s l gšan s pie Dieva par mani, ³¹Lai es izgl btos no netic gajiem, kas ir J dej , un lai mans kalpošanas upuris b tu pat kams sv tajiem Jeruzalem ; ³²Lai es, ja t ds b s Dieva pr ts, priec gs ierastos pie jums un atspirdzin tos kop ar jums. ³³Un miera Dievs lai ir ar jums visiem! Amen.

Chapter 16

¹Un es jums ieteicu F bu, m su m su, kas kalpo Kenhreas bazn c . ²Uz emiet vi u Kunga v rd , k tas sv tajiem pieder, un izpal dziet visur, kur vi ai j su pal dz ba b s vajadz ga, jo ar vi a pal dz daudziem un ar man! ³Krist J z sveiciniet manus pal gus, Prisku un Akvilu, ⁴(Kuri par manu dz v bu l likuši savas galvas. Vi iem nevien es esmu pateic gs, bet ar visas pag nu draudzes.) ⁵Un ar vi u m jas draudzi! Sveiciniet manu m o Epenetu, kas zij ir pirmdzimtais Krist ! ⁶Sveiciniet Mariju, kas daudz str d jusi j su lab ! ⁷Sveiciniet Andron ku un J niju, manus tuvniekus un cietuma biedrus, kas ir cie starp apustu iem un jau pirms manis pieder ja Kristum! ⁸Sveiciniet Ampliatu, kas man m š Kung ! ⁹Sveiciniet Urb nu, m su pal gu Krist J z , un manu m o Stahiju! ¹⁰Sveiciniet Krist p rbaud to Apellu! ¹¹Aristob la m jas iemitniekus! Sveiciniet manu radnieku Herodionu! Sveiciniet Narkisa m jas audis, kas pieder Kungam! ¹²Sveiciniet Trifenu un Trifozu, kas str d Kungam! Sveiciniet d rgo Persidi, kas daudz str d jusi Kung ! ¹³Sveiciniet Rufu, Kunga izredz to, un vi a un manu m ti! ¹⁴Sveiciniet Asinkritu, Flegontu, Hermeju, Patrobu, Hermu un br us, kas ar vi iem ir! ¹⁵Sveiciniet Filologu un J liju, N reju un vi a m su, un Olimpiju, un visus sv tos, kas ir kop ar vi iem! ¹⁶Sveiciniet viens otru ar sv tu sk pstu! J s sveicina visas Kristus draudzes. ¹⁷Bet, br i, es j s l dzu, emiet v r tos, kas rada š elšanas un apgr c bu pret to m c bu, ko j s esat m c jušies,

un izvairieties no vi iem! ¹⁸Jo t di nekalpo Kristum, m su Kungam, bet savam v deram. Ar saldaj m run m un uzslavas v rdiem vi i pievi vienties go sirdis. ¹⁹Bet j su paklaus ba ir izdaudzint ta vis s viet s. T p c es piec jos par jums. Es tikai v los, lai j s b tu saprat gi labaj , bet vienties gi attiec b pret aunu. ²⁰Bet miera Dievs lai satriec s tanu vis dr zum zem j su k j m! M su Kunga J zus Kristus ž last ba lai ir ar jums! ²¹J s sveicina mans l dzstr dneiks Timotejs un mani tuvinieki: Lucijs un J sons, un Sosipatrs. ²²Es, Tercijs, š s v stules rakst t js, sveicinu j s Kung . ²³J s sveicina Gajs, mans viesis, un visa draudze. J s sveicina Erasts, pils tas mantzinis, un br lis Kvarts. ²⁴M su Kunga J zus Kristus ž last ba lai ir ar jums visiem! Amen. ²⁵Bet Vi am, kas sp j gs j s stiprin t saka ar manu eva liju un J zus Kristus v st jumu, saska ar nosl pumu atkl šanu, kas no m ž bas bija nosl pts, ²⁶(Kas tagad uz m ž g Dieva pav li atkl ts ar praviešu rakstiem, lai paklaus tu tic bai), kas vis m taut m pasludin ts, ²⁷Vien gajam visugudrajam Dievam caur J zu Kristu lai ir gods un slava m ž gi m žos! Amen.

1 Corinthians

Chapter 1

¹P vils, saska ar Dieva pr tu J zus Kristus aicin tais apustulis, un br lis Sostens ²Dieva draudzei Korint , Krist J z sv t tajiem, aicin tajiem sv tajiem un visiem, kas piesauc m su Kunga J zus Kristus v rdu vis s viet s k pie vi iem, t ar pie mums. ³Ž last ba jums un miers no Dieva, m su T va, un no Kunga J zus Kristus! ⁴Es vienm r pateicos savam Dievam j su d par ž last bu, kas jums dota J z Krist , ⁵Jo Vi j s vis k uv t bag ti: katr m c b un ikvien atzi , ⁶T k Kristus liec ba ir j sos nostiprin ta. ⁷T lai jums, kas gaid t m su Kunga J zus par d šanos, netr ktu nek das ž last bas. ⁸Vi š j s stiprin s l dz galam nevainojamus m su Kunga J zus Kristus atn kšanas dienai. ⁹Dievs ir uztic gs; Vi š j s aicin jis sava D la m su Kunga J zus Kristus sadraudz b . ¹⁰Bet es j s, br i, l dzu m su Kunga J zus Kristus v rd , lai j s visi sac tu to pašu un lai starp jums neb tu š elšans, bet lai j s b tu piln gi, vienpr t gi un vien s dom s. ¹¹Jo Hloes pieder gie man zi ojuši par jums, mani br i, ka starp jums ir ildas. ¹²Es saku to, ko ikviens no jums run : Es esmu P vila, bet es esmu Apolla, un es esmu K fas, un es esmu Kristus. ¹³Vai Kristus ir dal ts? Vai P vils par jums krust sist? Vai P vila v rd esat krist ti? ¹⁴Es pateicos Dievam, ka es nevienu no jums nekrist ju, k tikai Krispu un Gaju, ¹⁵Lai k ds neteiktu, ka j s esat krist ti man v rd . ¹⁶V l es krist ju Stefanas namu, bet es nezinu, ka v l k du citu b tu krist jis. ¹⁷Jo Kristus mani nav s t jis krist t, bet sludin t eva liju, ne p rgudriem v rdiem, lai Kristus krusts nezaud tu savu ietekmi. ¹⁸Jo tiem, kas iet pazušan , m c ba par krustu ir nepr t ba, bet tiem, kas tiek pest ti, tas ir, mums t ir Dieva sp ks. ¹⁹Jo ir rakst ts: Es izn cin šu gudro gudr bu un atmet šu pr tnieku pr tošanu. (Is.29,14) ²⁰Kur ir gudrais? Kur rakstu m c t js? Kur š s pasaules p tnieks? Vai Dievs nav š s pasaules gudr bu p rv rtis nepr t b ? ²¹Jo ja pasaule sav gudr b

neatzina Dievu Vi a gudr b , tad Dievam labpatika ar nepr t gu sludin šanu pest t tos, kas tic. ²²Jo ar j di prasa z mes, un grie i mekl gudr bu, ²³Bet m s sludin m Kristu, krust sisto, kas j diem ir apgr c ba, bet grie iem nepr t ba, ²⁴Turpret aicin tajiem, j diem k ar grie iem, Kristus ir Dieva sp ks un Dieva gudr ba, ²⁵Jo "nepr t ba", kas n k no Dieva, ir gudr ka nek cilv ki, un "nesp ks", kas n k no Dieva, ir stipr ks nek cilv ki. ²⁶Skatiet, br i, savus aicin tos! Tur nav daudz mies gi gudro, nav daudz vareno, nav daudz dižcilt go; ²⁷Bet pasaules nepr t gos Dievs izredz ja, lai apkaunotu stipros, ²⁸Un Dievs izredz ja pasaules neiev rojamos un nicin tos, un tos, kas nekas nav, lai izn cin tu tos, kas kaut kas ir, ²⁹Lai neviens cilv ks neliel tos Vi a priekš . ³⁰Pateicoties Vi am, j s esat vien b ar Kristu J zu, kas mums k uvis Dieva gudr ba un taisn ba, un sv tpašana, un atpest šana, ³¹K rakst ts: Kas dižojas, lai dižojas Kung !

Chapter 2

¹Ar es, br i, pie jums n kdams, nen cu ar augstu valodu vai gudr bu, lai pasludin tu jums Kristus liec bu. ²Jo es nol mu starp jums nezin t neko citu, k vien gi J zu Kristu, un Vi u v l krust sistu. ³Un es biju pie jums nesp c gs un bail s, un liel s baž s; ⁴Un mana m c ba, un mana sludin šana nenotika p rliecin t jos cilv ka gudr bas v rdos, bet gara un sp ka izpausm , ⁵Lai j su tic ba b tu pamatota ne cilv ku gudr b , bet Dieva sp k . ⁶Piln gajiem ar m s sludin m gudr bu, bet ne š s pasaules un ne š s pasaules valdnieku gudr bu, kas izn kst; ⁷Bet m s sludin m nosl pumaino un apsl pto Dieva gudr bu, ko Dievs pirms m žiem paredz jis m su godam. ⁸To neviens no š s pasaules valdniekiem nav atzinis, jo, ja vi i b tu atzinuši, tad vi i nekad god bas Kungu neb tu krust situši. ⁹Bet t ir, k rakst ts: Ko acs nav redz jusi ne auss dzird jusi, ne cilv ka sird n cis, to Dievs sagatavojis tiem, kas Vi u m l. ¹⁰Un Dievs mums to atkl ja caur savu Garu, jo Gars izdibina visu, pat Dieva dzi umus. ¹¹Jo kurš no cilv kiem paz st cilv ku b t bu, ja ne cilv ka gars, kas vi ir? T pat ar Dieva b t bu neviens nepaz st k tikai Dieva Gars. ¹²Bet m s neesam sa muši š s pasaules garu, bet to Garu, kas ir no Dieva, lai m s zin tu, ko Dievs mums d v jis. ¹³To m s ar run jam ne iem c tos cilv ka gudr bas v rdos, bet m s, k Gars m c jis, gar go paskaidrojam gar gi. ¹⁴Mies gais cilv ks neaptver to, kas n k no Dieva Gara, jo tas vi am ir nepr t ba, un vi š nevar saprast, ka tas j apsver gar gi. ¹⁵Turpret gar gais izdibina visu, bet vi u pašu neviens neizdibina. ¹⁶Jo kas ir izpratis Kunga pr tu, lai Vi u pam c tu? Bet mums ir Kristus pr ts.

Chapter 3

¹Br i, ar es nevar ju ar jums run t k ar gar giem, bet k ar mies giem, k ar b rniem Krist . ²Es jums devu pienu dzeršanai, ne cietu bar bu, jo j s v l nevar j t, bet ar tagad v l nevarat, jo j s v l esat

mies gi, ³Kam r starp jums past v skaud ba un ildas, vai j s neesat mies gi un nedz vojat k mies gi cilv ki? ⁴Jo ja k ds saka: Es esmu P vila, bet cits: Es esmu Apolla, vai tad j s neesat cilv ki? Jo kas ir Apolls vai kas ir P vils? ⁵Tie ir T kalpi, uz kuru j s esat tic juši t , k Kungs katram to devis. ⁶Es d st ju, Apolls laist ja, bet Dievs deva augumu. ⁷T p c ne tas ir kas, kas d sta, un ne tas, kas laista, bet Dievs, kas audz . ⁸Bet d st t js un laist t js ir l dz gi. Katrs sa ems savu algu saska ar savu darbu; ⁹Jo m s esam Dieva pal gi, j s esat Dieva t rums, Dieva celtne. ¹⁰Saska ar Dieva ž last bu, kas man dota, es k gudrs namdaris ieliku pamatu, bet cits uz t ce . Bet lai katrs piel ko, k vi š uz t ce . ¹¹Jo citu pamatu neviens nevar likt, k to, kas jau likts, tas ir J zus Kristus. ¹²Vai k ds uz š pamata ce zeltu, sudrabu, d rgakme us, koku, sienu, salmus, ¹³To par d s katra darbs. Kunga diena to atkl s, jo t par d sies ar uguni, un k ds kura darbs ir, to p rbaud s uguns. ¹⁴Ja k da darbs, ko tas c lis, past v s, tas sa ems algu. ¹⁵Ja k da darbs sadegs, tas ciet s zaud jumu, bet pats tiks pest ts, bet gan k caur uguni. ¹⁶Vai nezin t, ka j s esat Dieva sv tn ca un ka Dieva Gars m jo j sos? ¹⁷Ja k ds Dieva sv tn cu apg na, to Dievs izn cin s. Jo Dieva sv tn ca ir sv ta, un t esat j s. ¹⁸Lai neviens sevi nepievi ! Ja k ds uzskata sevi gudru šin pasaul , tam j top nepr t gam, lai k tu sapr t gs. ¹⁹Jo š s pasaules gudr ba ir Dievam nepr t ba. Jo ir rakst ts: Es notveršu gudros vi u vilt b . ²⁰Un atkal: Kungs zina gudro domas, ka t s ir tukšas. ²¹T p c neviens lai neliel s ar cilv kiem! ²²Jo viss ir j su: vai tas b tu P vils, vai Apolls, vai K fa, vai pasaule, vai dz v ba, vai n ve, vai tagadne, vai n kotne, viss pieder jums; ²³Bet j s piederat Kristum un Kristus - Dievam.

Chapter 4

¹T tad lai katrs cilv ks m s atz st par Kristus kalpiem un Dieva nosl pumu p rvaldniekiem. ²No p rvaldniekiem jau prasa, lai katrs b tu uzticams. ³Bet tas man nav svar gi, ka j s vai k da cilv ku tiesa mani ties , bet ar pats sevi es neties ju. ⁴Jo es gan nek neapzinu, bet tas mani v l neattaisno. Kungs ir mans tiesnesis. ⁵T p c neties jiet pirms laika, kam r atn ks Kungs. Vi š apgaismos tums bu nosl pumus un atkl s siržu nodomus, un tad katram b s gods no Dieva. ⁶Bet, br i, to es attiecin ju uz sevi un Apollu j su labad, lai j s no mums m c tos ne vair k par to, kas rakst ts, vienam pret otru nek t uzp t gam cita d . ⁷Jo kas tev devis priekšroc bas? Bet kas tev ir, ko tu neb tu sa mis? Un ja tu esi sa mis, k p c lielies, it k tu neb tu sa mis? ⁸J s jau esat pa duši, jau bag ti k uvuši; j s vald t bez mums; un kaut j s vald tu, lai ar m s reiz ar jums vald tu! ⁹Jo man š iet, ka Dievs mums, apustu iem, it k n vei lemtiem ier d jis p d jo vietu, jo m s esam k uvuši par izbr nu pasaulei un e e iem, un cilv kiem. ¹⁰M s nepr t gi Kristus d , bet j s gudri Krist ; m s nesp c gi, bet j s stipri; j s cien ti, bet m s nicin ti. ¹¹L dz pat šai stundai ciešam ar izsalkumu un sl pes, esam ar kaili un tiekam d r m sisti, k ar esam bez pajumtes; ¹²Un m s p lamies, str d dami sav m rok m. M s l d, bet m s sv t m; m s vaj , bet m s paciešam; ¹³M s zaimo, bet m s aizl dzam; m s esam k uvuši it k š s pasaules atkritumi, k no visiem atmetami l dz pat šim laikam. ¹⁴To es rakstu nevis j su

apkaunošanai, bet pamc dams k savus vism kos b rnus. ¹⁵Ja jums ar Krist b tu desmit t kstoši skolot ju, tad tom r nedaudz t vu, jo es caur eva liju esmu j s dzemdin jis Krist J z . ¹⁶T tad es j s l dzu: sekojiet man, k ar es Kristum! ¹⁷T p c es s t ju pie jums Timoteju, kas ir mans vism ais un uztic gais d ls Kung ; vi š jums atg din s manu m c bu Krist J z , k es visur un katr draudz m cu. ¹⁸Daži ir uzp tušies, it k es vairs nen kšot pie jums. ¹⁹Ja Dievs grib s, es dr z n kšu pie jums; un es iepaz šos ne ar uzp t go v rdiem, bet ar vi a sp ku. ²⁰Jo Dieva valst ba past v ne v rdos, bet sp k . ²¹Ko j s gribat? Vai lai es n ku pie jums ar r ksti, vai m lest b un l npr t bas gar ?

Chapter 5

¹Visp r dzirdams par netikl bu starp jums, un t du netikl bu, k das nav starp pag niem. T k ds dz vojot ar sava t va sievu. ²Un j s esat uzp tušies, kur dr z k vajadz ja noskumt, lai t ds, kas t das lietas dara, tiktu izmests no j su vidus. ³Es gan, mies gi b dams prom, bet gar gi kl t esot, it k kl tb dams, nol mu par to, kas t dar jis, ⁴M su Kunga J zus Kristus v rd sapulc ties jums un manam garam m su Kunga J zus sp k , ⁵Lai nodotu vi u s tanam miesas izpost šanai, lai gars tiktu izgl bts m su Kunga J zus Kristus dien . ⁶J su lepošan s nav laba. Vai j s nezint, ka nedaudz rauga sarauz visu m klu? ⁷Izmetiet veco raugu, lai j s b tu jauna m kla, jo j s esat neraudz ti; jo m su Lieldienu J rs, Kristus, ir uzupur ts. ⁸T p c svin sim sv tkus ne ar veco raugu, ne ar aunuma un negoda raugu, bet ar skaidr bas un paties bas neraudz taj m maiz m! ⁹Es jums rakst ju v stul : Nesaejieties ar netik iem! ¹⁰Ne ar visiem š s pasaules netik iem vai mantraušiem, vai laup t jiem, vai elku kalpiem, jo tad jums b tu j aiziet no š s pasaules. ¹¹Bet tagad es jums rakstu nesaieties, jo, ja tas, kas saucas br lis, ir netiklis vai mantrausis, vai elku kalps, vai zaimot js, vai dz r js, vai laup t js, ar t du pat ne diet kop ! ¹²Jo k da man da a ties t tos, kas rpus ? Vai jums nav j ties tie, kas iekšpus ? ¹³Jo tos, kas rpus , ties s Dievs. J s nov rsiet aunumu no sevis pašiem!

Chapter 6

¹Vai k ds no jums, kam ir k da s dz ba pret otru, uzdrošin sies iet ties pie netaisn gajiem un ne pie sv tajiem? ²Vai j s nezint, ka sv tie ties s pasauli? Un ja j s ties siet pasauli, vai tad j s neb tu cien gi izties t vismaz k s lietas? ³Vai nezint, ka m s ties sim e e us, tad jo vair k pasaul gas lietas? ⁴Ja jums b s ties šan s pasaul g s liet s, tad ieceliet tiesnešus, kas draudz tiek pelti! ⁵To es saku j su apkaunošanai. Vai tad nav neviena sapr t ga starp jums, kas var tu tiesu spriest starp saviem br iem? ⁶Bet br lis ties jas ar br li, un tad v l pie netic gajiem! ⁷Jau visp r ir k da, ka j s ties jaties sav starp . K p c j s lab k nepaciešat netaisn bu? K p c nepaciešat zaud jumu? ⁸Bet j s dar t netaisn bu un p rest bu, un to v l br iem. ⁹Vai j s nezint, ka netaisn gie debesvalst bu neiemantos? Nepievilieties!

Ne netik i, ne elku kalpi, ne laul bas p rk p ji, ¹⁰Ne baudk r gie, ne v riešu apg n t ji, ne zag i, ne mantrauši, ne dz r ji, ne zaimot ji, ne laup t ji debesvalst bu neiemantos. ¹¹Ar no jums daži t di bijuši, bet j s esat nomazg ti un sv tdar ti, un attaisnoti m su Kunga J zus Kristus v rd un m su Dieva Gar . ¹²Viss man at auts, bet ne viss ir der gs. Viss man at auts, bet es nepak aušos nek dai varai. ¹³Bar ba v deram, un v ders bar bai; bet Dievs k vienu, t otru izn cin s. Miesa nav netikl bai, bet Kungam, un Kungs miesai. ¹⁴Bet Dievs uzmodin ja Kungu; Vi š sav sp k ar m s uzmodin s. ¹⁵Vai j s nezint, ka j su miesas ir Kristus locek i? Vai es, pa mis Kristus locek us, padar šu tos par netikles locek iem? Nekad ne! ¹⁶Vai j s nezint, ka tas, kas ar netikli saietas, ir viena miesa ar to? Jo ir sac ts: Tie abi b s viena miesa. ¹⁷Bet kas vienots ar Kungu, ir viens gars ar Vi u. ¹⁸B dziet no netikl bas! Katrs gr ks, ko cilv ks dara, ir rpus miesas, bet kas netikl bu piekopj, tas gr ko pret savu miesu. ¹⁹Vai j s nezint, ka j su locek i ir sv tn ca Sv tajam Garam, kas j sos m t un ko Dievs jums devis; ar j s paši neesat savi. ²⁰Jo j s esat atpirkti par d rgu maksu. Pagodiniet un nesiet Dievu sav mies !

Chapter 7

¹Bet attiec b uz to, ko j s man rakst j t: Ir labi cilv kam sievieti neaizskart. ²Bet netikl bas nov ršanai lai katram ir sava sieva un katrai savs v rs! ³V ram j izpilda pien kums pret sievu, t pat ar sievai pret v ru. ⁴Sievai nav varas p r savu miesu, bet v ram; t pat ar v ram nav varas p r savu miesu, bet sievai. ⁵Neizvairieties viens no otra, k vien uz k du laiku, pašiem vienojoties, lai nodotos l gšanai; bet tad atkal atgriezieties viens pie otra, lai s tans j s nek rdin tu j su nesavald bas d . ⁶Bet to es saku: at audams, ne pav l dams. ⁷Jo es v los, ka visi b tu t k es; bet katram ir sava d vana no Dieva: vienam t , otram cita. ⁸Bet es saku neprec tajiem un atrait iem: labi vi iem b tu, ja vi i paliktu t k es. ⁹Bet ja vi i nav attur gi, lai precas; jo lab k doties laul b , nek degt kaisl b . ¹⁰Bet laul tajiem pav lu ne es, bet Kungs: sieva lai neš iras no v ra! ¹¹Un ja t š rusies, tad tai j paliek neprec tai vai j izl gst ar savu v ru. Ar v rs lai sievu neatst j! ¹²P r jim ne Kungs, bet es saku: ja k dam br lim ir nekrist ta sieva un t piekr t ar vi u kop dz vot, tad lai vi š to neatst j! ¹³Un ja k dai tic gai sievai ir nekrist ts v rs, un tas piekr t ar vi u kop dz vot, tad lai neatst j v ru! ¹⁴Jo tic g sieva sv t netic go v ru, un tic gais v rs sv t netic go sievu; cit di j su b rni b tu neš sti, bet tagad tie ir sv ti. ¹⁵Bet ja nekrist tais š iras, tad lai iet, jo br lis vai m sa t d gad jum nav saist ti; Dievs m s ir aicin jis mieram. ¹⁶Jo no kurienes tu, sieva, zini, ka izgl bsi savu v ru? Vai no kurienes tu, v rs, zini, ka izgl bsi savu sievu? ¹⁷Lai katrs dz vo t , k katram Kungs pieš ris un k Dievs katru aicin jis, un k es vis s draudz s m cu. ¹⁸Ja k ds apgraiz tais ir aicin ts, tad lai vi š nemekl neapgraiz šanas; ja k ds neapgraiz tais ir aicin ts, tas lai paliek neapgraiz ts! ¹⁹Apgraiz šana nekas nav un neapgraiz šana nekas nav, bet Dieva bauš u pild šana. ²⁰Katrs lai paliek tan aicin jum , kur tas aicin ts! ²¹Ja esi aicin ts vergs, nez dies par to, bet, ja vari k t br vs, tad izmanto to! ²²Jo kas, vergs b dams, ir Kunga

aicin ts, tas ir Kunga br vlaistais; l dz gi tas, kas br vs b dams, aicin ts, ir Kristus kalps. ²³J s esat d rgi atpirkti, nek stiet cilv ku vergi! ²⁴Br i, katrs lai paliek Dieva priekš , k vi š ir aicin ts! ²⁵Attiec b uz jaunav bu man Kunga pav les nav, bet es dodu padomu k t ds, kas no Kunga ieguvis ž lsird bu, lai b tu uztic gs. ²⁶T p c pašreiz jo spaidu d es atz stu par lab ku, ka cilv kam lab k palikt t pat. ²⁷Ja esi saist ts ar sievu, nemekl š iršanos; ja esi neprec ts, nemekl sievu! ²⁸Bet ja esi devies laul b , tad neesi gr kojis; un ja jaunava apprecas, t negr ko, bet miesas gr t bas vi iem b s. Es tom r gribu j s saudz t. ²⁹Br i, t p c es to saku: laiks ir ss. Turpm k, lai tie, kam ir sievas, b tu t di, it k vi iem t s neb tu; ³⁰Un tie, kas raud, k t di, kas neraud; un kas pniec jas, k t di, kas nepniec jas; un kas p rk, k t di, kam nek nav; ³¹Un kas šo pasauli izmanto, b tu k t di, kas to neizmanto, jo š s pasaules veids izn kst. ³²Bet es v los, lai j s b tu bez r p m. Kam nav sievas, tas r p jas par to, kas ir Kunga, k patikt Dievam. ³³Bet prec tais r p jas par pasaules liet m, k patikt sievai, un vi š ir dal ts. ³⁴Ar neprec t sieviete un jaunava dom par to, kas ir Kunga, lai b tu sv ta mies un gar ; bet prec t dom par pasaules liet m, k patikt v ram. ³⁵Es to saku j su lab , ne cilpu jums apmezdam, bet t j nol k , lai dotu jums iesp ju god g dz v un bez trauc juma piel gt Kungu. ³⁶Bet ja k dam š iet, ka izr d sies necien gi, ja vi a jaunava b s p ri gadiem, un tam t j notiek, tad lai dara, k grib! Ja vi a dodas laul b , gr ka nav. ³⁷Bet kas, neb dams padots nek dai nepieciešam bai, noteikti nospriedis sav sird un, r kojoties saska ar savu br vo gribu, ir nol mis sav sird patur t savu meitu jaunav b , tas labi dara. ³⁸T tad, kas savu meitu atdod pie v ra, tas labi dara, bet kas nedod pie v ra, tas dara lab k. ³⁹Sieva ir padota likumam, kam r vi as v rs dz vs. Ja t s v rs ir miris, vi a ir br va un var doties laul b , ar ko v las, bet tikai Kung . ⁴⁰Bet sv t g ka vi a b s, ja saska ar manu padomu paliks t pat. Es esmu p rliecin ts, ka ar man ir Dieva Gars.

Chapter 8

¹Bet attiec b uz elkupuriem m s zin m, ka mums visiem ir atzi a. Zin šanas dara uzp t gus, bet m lest ba ce . ²Bet ja k ds iedom jas, ka vi š kaut ko zina, tad tas v l nav atzinis to, k vi am tas j zina. ³Bet ja k ds m l Dievu, to Dievs ir atzinis. ⁴Attiec b uz bar bu, kas tiek upur ta elkiem, m s zin m, ka elks pasaul nav nekas un ka nav cita, bet ir tikai viens Dievs. ⁵Ja ar tiek run ts par dieviem debes s vai virs zemes (k ar par to, ka ir daudz dievu un kungu), ⁶Tad mums ir tikai viens Dievs, - T vs, no kura viss un kura d m s esam; un viens Kungs J zus Kristus, caur kuru viss un caur Vi u ar m s. ⁷Bet ne visos ir atzi a. Daži pieraduši v l l dz šim pie elkiem, d it k elkupuri, un t vi u sirdsapzi a, v ja b dama, tiek apg n ta. ⁸diens m s netuvina Dievam. Jo, ja d sim, m s nek sim lab ki, un ja ne d sim, m s nek sim slikt ki. ⁹Tom r piel kojiet, ka š j su br v ba k dreiz nek st ie aunošana v jajiem! ¹⁰Jo ja k ds redz s to, kam ir saprašana, elku nam piedal mies mielast , vai tad t sirdsapzi a, b dama v ja, nepamudin s vi u st elkupurus? ¹¹T tavas saprašanas d ies pazušan v jais, par kuru Kristus ir miris. ¹²Bet t , pret br iem gr kodami un vi u v jo sirdsapzi u ievainodami,

j s gr kojat pret Kristu. ¹³T d , ja diens ie auno manu br li, es m žam ga u ne d šu, lai neapgr cin tu savu br li.

Chapter 9

¹Vai es neesmu br vs? Vai es neesmu apustulis? Vai es neesmu m su Kungu J zu Kristu redz jis? Vai j s neesat mans darbs Kung ? ²Ja es citiem neesmu apustulis, tad jums es esmu, jo j s esat manas apustu a s t bas z mogs Kung . ³Mana aizst v šan s pret tiem, kas mani aps dz, ir sekojoša: ⁴Vai mums nav ties bas st un dzert? ⁵Vai mums nav ties b s emt l dz sievieti - m su t pat k p r jiem apustu iem un Kunga br iem, un K fam? ⁶Vai man vienam un Barnabam nav ties bas t dar t? ⁷Kas tad karo saviem l dzek iem? Kas d sta v na d rzu un nebauda no t aug iem? Kas gana gan mpulku un ne d gan mpulka pienu? ⁸Vai es to run ju k cilv ks? Vai ar likums to nesaka? ⁹Jo Mozus likums saka: Neaizsien purnu k l jam v rsim. (5.Moz.25,4) Vai Dievam r p v rši? ¹⁰Vai to vi š nesaka m su d ? Jo m su d ir rakst ts: ar jam j ar cer b un kul jam j ku cer b sa emt ražu. ¹¹Ja m s esam jums s juši gar go, vai tad ir kas liels, ka m s p aujam j su laic go? ¹²Ja citi ir j su ties bu l dzdal bnieki, k p c jo vair k ne m s? Bet m s neesam š s ties bas izlietojuši, un m s visu panesam, lai Kristus eva lijam nerad tu š rs us. ¹³Vai j s nezin t, ka tie, kas sv tn c str d , no sv tn cas p rtiek, un kas alt rim kalpo, no alt ra sa em savu da u? ¹⁴T pat ar Kungs noteicis eva lija sludin t jiem p rtikt no eva lija. ¹⁵Bet es nek no t neesmu izlietojis. Tom r es nerakstu, lai to uz mani attiecin tu, jo man lab k mirt, nek k ds manu godu laup tu. ¹⁶Jo kad es sludinu eva liju, tas nav man par godu, bet tas man nepieciešami j dara. B das man, ja es eva liju nesludin tu! ¹⁷Jo ja es to labpr t daru, tad man ir alga, bet ja nelabpr t, tad tas man ir uztic ts amats. ¹⁸K da tad ir mana alga? T , ka es, eva liju sludin dams, pasludinu to bez atl dz bas un neizmantoju ties bas, k das man dod eva lija sludin šana. ¹⁹Un es, starp visiem br vs b dams, k uvu visu kalps, lai iemantotu daudzus. ²⁰Un j diem es k uvu it k j ds, lai iemantotu j dus; ²¹Tiem, kas padoti bausl bai, it k ar es b tu padots bausl bai, lai iemantotu tos, kas bija padoti bausl bai (lai gan es pats nebiju padots bausl bai); tiem, kas bija bez bausl bas, it k ar es b tu bez bausl bas, lai iemantotu tos, kas bija bez bausl bas (kaut es nebiju bez Dieva bausl bas, bet biju padots Kristus bausl bai). ²²V jajiem es k uvu v jš, lai iemantotu v jos. Visiem es k uvu viss, lai visus izgl btu. ²³Bet to visu es daru eva lija d , lai es b tu t l dzdal bnieks. ²⁴Vai nezin t, ka tie, kas stadion skrien, visi gan skrien, bet viens sa em godalgu? Skrieniet t , lai j s to sa emtu! ²⁵Katrs sac kšu dal bnieks atturas no visa, un to vi i dara, lai ieg tu izn c go kroni, bet m s - neizn c go. ²⁶T tad es neskrienu uz kaut ko nenoteiktu, t es nec nos, it k gaisu sizdams. ²⁷Bet es šaustu savu miesu un lieku tai sev kalpot, lai k dreiz, citiem sludinot, pats netiktu atmests.

Chapter 10

¹Brī, es negribu atstāt jīs nezi, ka mēsu tvi visi bija zem padebess un visi gja caur jru, ²Un padebes, un jr visi ir kristīti Moz, ³Un visi da to pašu gar go bar bu, ⁴Un visi dz ra to pašu gar go dz rienu (vi i dz ra no gar g s klints, kas tiem sekoja), bet klints bija Kristus; ⁵Tom r daudzi no vi iem Dievam nepatika; un vi i gja boj tuksnes. ⁶Bet tas viss notika mums par brīdinājumu, lai mēs nekrotu pēcauna, kvi i ir k rojuši; ⁷Un netopiet elku kalpi k daži no vi iem, k ir rakst ts: Š tauta aps d s, lai stū un dzertu, un piec l s, lai dejotu. (2.Moz.32,6) ⁸Un nenodosimies netīklībai, k daži no vi iem bija nodevušies, un vien dien krita divdesmit tr s t kstoši. ⁹Un nekrdin sim Kristu, k daži no tiem krdin juši, un vi i gja boj no sk m. ¹⁰Un nekurniet, k daži no tiem kurn juši un gja boj no post t ja. ¹¹Tas viss vi iem noticis mēcībai, bet mums, kas dzvojām p djos m žos, tas uzrakst ts brīdinājumam. ¹²T tad, kas sev iedom jās, ka vi š st v, lai piel ko, ka nekr t! ¹³Krdin jumi lai jums neuzbr k, iz emot cilv c gos! Bet Dievs ir uztic gs. Vi š ne aus j s krdin t p ri j su sp j m, bet reiz ar krdin jumu dos iztur bu, lai j s var tu past v t. ¹⁴T pec, mani m iē, b dziet no kalpošanas elkiem! ¹⁵Es run ju k sapr t giem. J s paši apsveriet, ko es saku! ¹⁶Sv t bas bi eris, ko sv t jam, vai tas nav savienošāns ar Kristus asin m? Un maize, ko laužām, vai t nav kop ba ar Kunga miesu? ¹⁷K viena maize, t m s daudzi esam viena miesa, visi, kas ir š s vienas maizes l dzdal bnieki. ¹⁸Skatiet Izra lī p c mīsas: vai tie, kas d upurd vanas, ne em l dzdal bu pie alt ra? ¹⁹Vai tad es saku, ka elkupuris kas ir, vai ka elki kas ir? ²⁰Bet ko pag ni upur , to vi i upur āunajiem gariem, bet ne Dievam. Bet es negribu, ka j s b tu āuno garu l dzdal bnieki. ²¹J s nevarat b t Kunga galda un āuno garu galda dal bnieki. ²²Vai m s lai izaicin m Kungu? Vai m s esam varen ki par Vi u? Viss man ir at auts, bet ne viss ir noder gs. ²³Viss man ir at auts, bet ne viss cē. ²⁴Neviens lai nemekl savu, bet cita labumu! ²⁵Visu, ko p rdod ga as tirg , diet, nek nejaut dami sirdsapzi as d ! ²⁶Kungam pieder zeme un t s p rpiln ba. (Ps 23,1) ²⁷Ja k ds no netic gajiem j s aicina un j s gribat iet, tad diet visu, ko cē jums priekš , nek netauj dami sirdsapzi as d ! ²⁸Bet ja k ds jums sac tu: Tas tika upur ts elkiem, tad ne diet t d , kas jums aizr d ja, un sirdsapzi as d . ²⁹Tom r es nedom ju tavu, bet t otra sirdsapzi u. Jo k p c lai sveša sirdsapzi a spriestu tiesu par manu br v bu? ³⁰Ja es pateikdamies piedalos, k p c tad tieku zaimots par to, par ko es pateicos? ³¹T tad, vai j s dat, vai dzerat, vai citu ko dar t, visu dariet Dieva godam! ³²Neesiet piedauz ba ne j diem, ne pag niem, ne Dieva Bazn cai, ³³T k ar es visiem visum esmu t kams, nemekl dams savu, bet daudz labumu, lai tie tiktu izgl bti.

Chapter 11

¹Esiet sekot jī man k es Kristum! ²Brī, par to es j s cildinu, ka j s visur mani pieminat un pild t manas pav les t , k es jums t s esmu devis. ³Bet es gribu, lai j s zin tu, ka katra v ra galva ir Kristus, bet sievas galva ir v rs, un Kristus galva ir Dievs. ⁴Katrs v rietis, kas, apsedzis galvu, l dz

Dievu vai pravieto, dara negodu savai galvai. ⁵Bet katra sieviete, kas l dz Dievu vai pravieto ar neapsegtu galvu, dara negodu savai gadvai, jo t ir t pat k apcirpta. ⁶Ja sieviete neaizsedzas, tad lai vi ai noc rp matus! T k sieviete ir kauns b t apcirptai vai nosk tai, tad lai apsedz galvu! ⁷V rietim nevajag galvu apsegt, jo vi š ir Dieva att ls un god ba, bet sieviete ir v ra gods. ⁸Jo v rietis nav no sievietes, bet sieviete no v rieša; (1.Moz.2,21-22) ⁹Ar v rietis nav rad ts sievietes d , bet sieviete - v rieša d . (1.Moz.2,18 u.c.) ¹⁰T p c sieviete galv j n s varas z me e e u d . ¹¹Tom r Kung nav v rietis bez sievietes, nedz sieviete bez v rieša; ¹²Jo k sieviete no v rieša, t ar v rietis no sievietes, bet viss no Dieva. ¹³Spriediet j s paši: vai piekl jas sieviete neaizsegtai Dievu l gt? ¹⁴Vai pati daba nem ca: ja k ds v rietis audz matus, tas vi am ir negods; ¹⁵Bet ja sieviete audz matus, tas vi ai ir gods, jo mati vi ai doti par aizsegu. ¹⁶Bet ja k ds grib tu ildoties, tad ne pie mums, ne Dieva Bazn c t da ieraduma nav. ¹⁷Bet šo es aizr du ne cildin dams, jo j su san ksmes nen k jums par labu, bet par aunu. ¹⁸Vispirms es dzirdu, ka j su draudzes san ksm s notiekot š elšan s, un da ji es tam ticu; ¹⁹Jo š elšan m gan j b t, lai k tu redzami tie, kas starp jums ir uzticami. ²⁰Kad j s san kat kop , tad tas vairs nav Kunga vakar diena baud šanai; ²¹Jo katrs steidzas pa emt šanai savu dienu, un t dažs paliek izsalcis, bet dažs piedzeras. ²²Vai jums nav m ju, kur st un dzert? Vai j s nicin t Dieva Bazn cu un apkaunojat tos, kam nek nav? Ko lai jums saku? Vai lai cildinu? Šai zi es j s necildinu. ²³Jo no Kunga es sa mu, ko ar jums atst ju, ka Kungs J zus tan nakt , kad Vi š tika nodots, pa ma maizi, ²⁴Un pateikdamies lauza un sac ja: emiet un diet, š ir mana Miesa, kas par jums tiks atdota; to dariet manai piemi ai! ²⁵T pat ar bi eri p c vakar diena, sac dams: Šis bi eris ir Jaun der ba man s Asin s; to dariet, cikl rt j s to dzerat, manai piemi ai! ²⁶Un cikl rt šo maizi d siet un bi eri dzersiet, j s pasludin siet Kunga n vi, iekams Vi š n ks. ²⁷T tad, kas necien gi šo maizi d s vai dzers Kunga bi eri, tas noziegsies pret Kunga Miesu un Asin m. ²⁸Bet lai cilv ks pats sevi p rbauda, un t lai d no š s maizes un dzer no š bi era! ²⁹Jo kas d un dzer necien gi, tas, neizš irdams Kunga miesu, d un dzer sev tiesu. ³⁰T d starp jums ir daudz neveselu un v ju, un daudzi aizmiguši. ³¹Ja m s paši sevi ties tu, tad m s netiktu ties ti. ³²Bet ties dams Kungs m s p rm ca, lai m s reiz ar šo pasauli netiekam pazudin ti. ³³T tad, mani br i, kad j s sapulc jaties mielastam, tad pagaidiet cits citu! ³⁴Ja k ds ir izsalcis, lai pa d m j s, ka j s nesapulc tos tiesai. Kad ierad šos, noteikšu p r jo.

Chapter 12

¹Bet, br i, es negribu, ka j s nezintu par gar gaj m d van m. ²J s zin t, ka j s, kam r bij t pag ni, g j t pie m majiem elkiem, it k vesti. ³T p c es jums paskaidroju, ka neviens, kas run Dieva Gar , nesaka: L sts J zum. Un neviens nevar pateikt: Kungs J zus, k tikai Sv taj Gar . ⁴Jo ž last bas ir daž das, bet tas pats Gars. ⁵Un ir daž das kalpošanas, bet tas pats Kungs. ⁶Un ir daž da darb ba, bet tas pats Dievs, kas visos visu dara. ⁷Bet ikvienam tiek dota Gara atkl sme, lai nestu sv t bu. ⁸Vienam caur Garu tiek doti gudr bas v rdi, citam tan pat Gar zin tnes v rdi, ⁹Citam tic ba tai paš

Gar , citam d vana dziedin t tan pat vien Gar , ¹⁰Citam dar t br numus, citam pravietot, citam paz t garus, citam daž das valodas, citam valodu tulkošana. ¹¹Bet to visu dara viens un tas pats gars, pieš irdams katram, k grib dams. ¹²Jo k viens ermenis un tam daudz locek u, bet visi erme a locek i, kaut gan to ir daudz, ir tikai viens ermenis, t ar Kristus. ¹³Jo vien Gar m s visi esam krist ti, vai tie b t j di vai pag ni, vai vergi, vai br vie; un visi m s ar vienu Garu esam dziedin ti. ¹⁴Jo ar ermenis nesast v no viena, bet no daudziem locek iem. ¹⁵Ja k ja sac tu: T k es neesmu roka, es nepiederu ermenim, vai t p c t nepieder tu ermenim? ¹⁶Un ja auss sac tu: T k es neesmu roka, es nepiederu ermenim, vai t p c t nepieder tu ermenim? ¹⁷Ja viss ermenis b tu acs, kur tad dzirde? Ja visa b tu dzirde, kur tad oža? ¹⁸Bet tagad Dievs nolcis katru locekli ermen t , k tas Vi am labpatika. ¹⁹Ja visi tie b tu viens locekli, kur tad ermenis? ²⁰Bet tagad gan ir daudz locek u, bet viens ermenis. ²¹Bet acs nevar pateikt rokai: Man nevajag tavu darbu; vai atkal galva k j m: J s neesat man nepieciešamas. ²²Bet jo vair k tie erme a locek i, kuri š ietami ir tie v j kie, ir nepieciešam ki; ²³Un tos erme a locek us, kurus m s uzskat m par maz k iev rojamiem, m s turam seviš god ; un m su nepiekl j gajiem tiek velt ta liel ka piekl j ba. ²⁴Bet tam, kas m sos piekl j gs, nevajag nek . Bet Dievs m su ermeni ir t iek rtojis, ka liel ku cie u pieš ris tam, kam t s tr ka, ²⁵Lai ermen neb tu š elšan s, bet lai locek i tan cits par citu r p tos. ²⁶Un kad viens locekli cieš, tad visi locek i cieš l dz; vai kad viens locekli tiek god ts, tad visi locek i priec jas l dz. ²⁷Bet j s esat Kristus ermenis un locekli pie locek a. ²⁸Un Dievs Bazn c dažus iec la: pirmk rt, par apustu iem, otrk rt, par praviešiem, trešk rt, par m c t jiem, tad deva sp ku dar t br numus, tad d vanas dziedin t, sniegt pal dz bu, vad t, run t daž d s valod s, iztulkot runas. ²⁹Vai tad visi ir apustu i, vai visi pravieši, vai visi m c t ji? ³⁰Vai visi ir br numdar t ji, vai visiem ir d vanas dziedin t, vai visi run m l s, vai visi t s iztulko? ³¹Bet j s centieties p c lab k m ž last b m; un pie t es jums r du v l c l ku ce u.

Chapter 13

¹Ja es run tu ar cilv ku un e e u m l m, bet man neb tu m lest bas, tad es b tu k d rdošs varš vai skanošs zv rgulis. ²Un ja man b tu pravieša d vanas, un es zin tu visus nosl pumus un visas zin tnes, un ja man b tu piln ga tic ba t , ka es kalnus p rceltu, bet man neb tu m lest bas, tad es neesmu nekas. ³Un ja es izdal tu visu savu mantu tr c go uzturam, un ja es nodotu savu ermeni, lai mani sadedzina, bet m lest bas man neb tu, tad tas man nek nel dz tu. ⁴M lest ba ir paciet ga, laipna; m lest ba nav skaud ga, t ner kojas nekautr gi, nav uzp t ga, ⁵T nav godk r ga, nedzenas p c sava, t nedusmojas, t nedom aunu. ⁶T nepriec jas par netaisn bu, bet priec jas par paties bu. ⁷T panes visu, t tic visu, visu cer , visu pacieš. ⁸M lest ba nekad nemit jas, ja ar pravietojumi izbeigtos vai valoda apklustu, vai zin šanas izgaistu. ⁹Jo nepiln ga ir m su atzi a un m su pravietojums nepiln gs; ¹⁰Bet kad iest sies piln ba, tad izbeigsies tas, kas bija nepiln gs. ¹¹Kad es biju b rns, es run ju k b rns, dom ju k b rns, spriedu k b rns; bet kad es k uvu v rs, tad atmetu to, kas b rniš gs. ¹²Tagad m s

redzam m klaini k atspulg , bet tad - vaigu vaig ; tagad es atz stu nepiln gi, bet tad es atz šu t , k ar es esmu atz ts. ¹³Bet tagad paliek tic ba, cer ba, m lest ba, š s tr s; bet liel k no t m ir m lest ba.

Chapter 14

¹Tiecieties p c m lest bas, p lieties p c gar gaj m d van m, bet seviš i, lai jums b tu praviešu d vanas! ²Jo kas run valod s, tas nerun cilv kiem, bet Dievam, jo neviens to nesaprot; bet gar vi š run nosl pumus. ³Bet kas pravieto, tas run cilv ku celšanai, paskubin šanai un iepriecin šanai. ⁴Kas run valod s, tas pace pats sevi, bet kas pravieto, tas ce Dieva Bazn cu. ⁵Bet es v los, ka j s visi run tu valod s, bet v l vair k, lai j s pravietotu; jo liel ks ir tas, kas pravieto, nek tas, kas run valod s, ja vi š to nepaskaidro, lai draudze tiktu stiprin ta. ⁶Bet, br i, ja es tagad n ktu pie jums un run tu valod s, ko tas jums l dz tu, ja es nesludin tu jums vai nu atkl smi, vai zin šanas, vai pravietojumus, vai m c bu? ⁷Tas t pat k ar nedz viem priekšmetiem, kas rada ska as, vai t b tu stabule, vai kokle; ja t s neskan tu daž di, k tad b tu izš irams, k skan stabule un k skan kokle? ⁸Un ja taure dos nenoteiktu ska u, kas tad gatavosies karam? ⁹T ar j s valodas zi . Ja j s nerun siet skaidru valodu, k lai saprot to, kas tiek run ts? J s run siet v jam. ¹⁰Šin pasaul ir tik daudz daž du valodu, un bez ska as nav nek . ¹¹Un ja es v rdu noz mi nesaprotu, tad es esmu svešinieks tam, kam run ju, un tas, kas run , ir man svešinieks. ¹²T ar j s, cenzdamies p c gara d vanam, r p jieties, lai j s b tu bag ti ar t m draudzes celšanai! ¹³T d , kas run valod s, lai l dz Dievu, ka var to izskaidrot. ¹⁴Ja es k d valod l dzu Dievu, tad mans gars gan piel dz Dievu, bet mans pr ts paliek bez aug iem. ¹⁵Kas tad izn k? Es gribu l gt Dievu gar , es gribu l gt Dievu ar ar pr tu; es gribu dzied t gar , es gribu dzied t ar ar pr tu. ¹⁶Bez tam, ja tu gar godin si Dievu, k tad vienk ršais cilv ks var s pateikt "amen" tavai Dieva godin šanai, ja vi š nesaprot to, ko tu saki? ¹⁷Jo tava pateic ba ir gan laba, bet cits netiek ar to pacelts. ¹⁸Es pateicos savam Dievam, ka es run ju vis s j su valod s. ¹⁹Bet draudz es lab k gribu pateikt piecus v rdus ar savu saprašānu, lai ar citus pam c tu, nek desmit t kstošu v rdu valod s. ²⁰Br i, netopiet b rni saprašān , bet aunuma zi esiet b rni! Saprašān esiet piln gi! ²¹Likum ir rakst ts: Sveš s valod s un sveš m l p m es run šu šai tautai, un ar tad vi a mani neklaus s, saka Kungs. (Is.28,11) ²²T p c valodas ir z me nevis tic gajiem, bet netic gajiem, bet pravietojumi nav netic gajiem, bet tic gajiem. ²³Ja visa Bazn ca san ktu kop , un visi run tu valod s, bet ien ktu ar neprat ji vai netic gie, vai tad tie nepateiks, ka j s esat rpr t gi? ²⁴Bet ja, visiem pravietojot, ien ktu netic gais vai neprat js, un visi vi u p rliecin tu, visi vi u p rbaud tu, ²⁵Vi a sirds nosl pumi tiktu atkl ti, tad vi š, uz sava vaiga nokritis, piel gs Dievu un pasludin s, ka j sos patiesi ir Dievs. ²⁶Ko tad dar t, br i? Kad j s sapulc jaties, tad katram no jums ir psalms vai m c ba, vai izskaidrojumi, tas viss lai notiek pacelšanai! ²⁷Ja k ds run valod s, divi vai, liel kais, tr s un p c k rtas, tad viens lai izskaidro; ²⁸Bet ja izskaidrot ja nav, tad lai vi š draudz klus un lai run tikai sev un Dievam! ²⁹Ar pravieši lai run divi vai tr s, bet citi lai apspriež! ³⁰Bet ja citam, kas tur s ž, rodas atkl sme, tad lai pirmais klus ! ³¹Jo j s visi p c k rtas varat pravietot, lai visiem b tu pam c ba un visiem -

pamudin jums. ³²Ar praviešu gari praviešiem pak auti, ³³Jo Dievs nav nevienpr t bas, bet miera Dievs, k ar es vis s sv to draudz s m cu. ³⁴Sievietes lai san ksm s klus , jo vi m nav at auts run t, bet t m j b t paklaus g m, k ar likums to nosaka. ³⁵Bet ja t s grib ko uzzin t, tad lai m j s jaut saviem v riem, jo sieviete nepiekl jas run t san ksm . ³⁶Vai tad Dieva v rds no jums c lies, vai tas pie jums vieniem n cis? ³⁷Ja k dam š iet, ka vi š ir pravietis vai gara cilv ks, tad vi am j zina, ka tas, ko jums rakstu, ir Kunga pav le. ³⁸Bet ja kads to neatz st, tad ar vi š netiks atz ts. ³⁹T tad, br i, centieties pravietot un neliedziet run t valod s! ⁴⁰Bet visam j notiek piekl j gi un k rt gi.

Chapter 15

¹Br i, es atg dinu jums eva liju, ko es jums pasludin ju, ko j s pie m t un kur j s ar st vat, ²Caur ko j s ar esat pest ti, ja j s to paturat t d veid , k es jums to pasludin ju; cit di j su tic ba ir velt ga. ³Jo vispirms es jums m c ju to, ko ar pats sa mu, ka saska ar Rakstiem Kristus ir miris par m su gr kiem, ⁴Un ka Vi š ticis apbed ts, un ka Vi š saska ar Rakstiem trešaj dien augš mc lies, ⁵Un ka Vi š par d jies K fam un p c tam tiem vienpadsmit. ⁶V l k Vi š par d j s vair k k pieci simti br iem kop esot, no kuriem daudzi v l dz vo l dz šim, bet daži jau aizmiguši. ⁷P c tam Vi š par d jies J kabam, tad visi apustu iem; ⁸Bet p d gi p c visiem Vi š par d j s ar man, it k k dam nelaik dzimušajam. ⁹Jo es esmu maz kais starp apustu iem un es neesmu cien gs, ka mani sauc par apustuli, t d ka es vaj ju Dieva Bazn cu. ¹⁰Bet, pateicoties Dieva ž last bai, es esmu tas, kas es esmu, un Vi a ž last ba man nebija nesekm ga, un es str d ju vair k par vi iem visiem, tom r ne es, bet Dieva ž last ba kop ar mani. ¹¹Vai tas es, vai vi i, t m s sludin m, un t j s k uv t tic gi. ¹²Ja tad par Kristu sludina, ka Vi š no miro iem augš mc lies, k tad daži no jums saka, ka augš mc lšan s no miro iem neesot? ¹³Bet ja augš mcelšan s no miro iem nav, tad ar Kristus nav augš mc lies. ¹⁴Un ja Kristus nav augš mc lies, tad velt ga ir m su sludin šana, velt ga ir ar j su tic ba. ¹⁵Ja nav mirušo augš mcelšan s, tad m s esam ar Dieva viltus liecinieki, jo m s b tu liecin juši pret Dievu, ka Vi š Kristu uzmodin jis, bet Vi š to neb tu uzmodin jis. ¹⁶Jo ja mirušie augš m nece as, tad ar Kristus nav augš mc lies. ¹⁷Un ja Kristus nav augš mc lies, tad velt ga ir j su tic ba, jo j s v l esat savos gr kos. ¹⁸Tad ar tie, kas aizmiguši Krist , ir pazuduši. ¹⁹Ja m s uz Kristu ceram tikai šin dz v , tad m s esam tie nož lojam kie starp visiem cilv kiem. ²⁰Bet tagad Kristus ir no miro iem augš mc lies k pirmais starp mirušajiem, ²¹Jo k caur cilv ku n ve, t ar caur cilv ku mirušo augš mc lšan s. ²²Un k dam visi mirst, t ar Krist tiks visi atdz vin ti, ²³Bet katrs p c savas k rtas: Kristus k pirmais, p c tam tie, kas Kristum pieder, kas tic juši uz Vi a atn kšanu. ²⁴Kad Vi š b s nodevis valst bu Dievam un T vam, kad b s izn cin jis katru vald bu un varu, un sp ku, p c tam b s gals. ²⁵Bet Vi am j valda, kam r Vi š noliks visus ienaidniekus zem Vi a k j m. ²⁶Un k p d jais ienaidnieks tiks izn cin ta n ve, jo Vi š visu ir pak vis zem T k j m. Bet ja Vi š saka, ²⁷Ka viss Vi am pak auts, tad, bez šaub m, iz emot To, kas Vi am visu pak vis. ²⁸Bet kad Vi am viss b s pak auts, tad ar D ls

pats pak ausies Vi am, kas Tam visu pak va, lai vis viss b tu Dievs. ²⁹Bez tam, ko dar s tie, kas liekas krist ties par mirušajiem? Ja visp r mirušie augš m necelsies, k p c tad krist ties par vi iem? ³⁰K p c ar m s ik br di past vam briesm s? ³¹Es mirstu ik dienas, tik tieš m, br i, k j s esat mans gods Krist J z , m su Kung ! ³²Ja es (k cilv ks) Efez c n jos ar pl s gajiem zv riem, k ds man no t labums, ja mirušie nece as augš m? d sim un dzersim, jo r t m s mirsim! ³³Nepievilieties! aunas valodas boj labus tikumus. ³⁴Esiet modri j s, taisn gie, un negr kojiet, ja daži Dievu nepaz st; to es saku jums par kaunu. ³⁵Bet ja k ds sac tu: K mirušie uzcelsies, k d mies tie atn ks? ³⁶Tu nepr t gais! Ko tu s ji, tas netop dz vs, ja pirm k nenomirst. ³⁷Un ko tu s ji, t nav miesa, kas v l taps, bet tu s ji kailu graudu, vai tas b tu kviešu, vai no k cita. ³⁸Bet Dievs tam dod miesu, k v l damies, un ikkatrai s klai dod savu patu miesu. ³⁹Ne ikkatra miesa ir t pati miesa, jo cit da t ir cilv kiem, cit da dz vniekiem, cit da putniem un cit da ziv m. ⁴⁰Ir ar debesu erme i un zemes erme i; bet cit ds ir debesu un cit ds zemes erme u kr š ums. ⁴¹Cit ds spožums ir saulei, cit ds spožums m nesim un cit ds spožums zvaigzn m; pat zvaigzne no zvaigznes atš iras spožum . ⁴²T ar augš mcelšan s no miro iem. S ts tiek izn c b , augš mcelties neizn c b . ⁴³S ts tiek negod , augš mcelties god b ; s ts top nesp k , augš mcelties sp k . ⁴⁴S ta top dab ga miesa, augš mcelties gar ga miesa. Ja ir dab ga miesa, tad ir ar gar ga, k tas rakst ts: ⁴⁵Pirmais cilv ks dams k uva dz va dv sele, p d jais dams - atdz vin t js Gars. ⁴⁶Bet pirms nek gar gais, ir dab gais, p c tam gar gais. ⁴⁷Pirmais cilv ks no zemes - laic gs; otrs Cilv ks no debes m - debesu. ⁴⁸K ds tas, kas no zemes, t di ar laic gie, un k ds Tas, kas no debes m, t di ar tie, kas no debes m. ⁴⁹T tad, k m s bij m t att ls, kas no zemes, t lai esam ar T att ls, kas no debes m. ⁵⁰Br i, bet to es saku: miesa un asinis nevar iemantot Dieva valst bu, nedz izn c ba iemantos neizn c bu. ⁵¹L k, es jums saku nosl pumu: M s visi celsimies augš m, bet ne visi tiksim p rveidoti, ⁵²Piepeši, acumirkl , p d jai baz nei atskanot; jo baz ne atskan s, un mirušie celsies augš m neizn c b , un m s tapsim p rveidoti. ⁵³Jo šim izn c gajam j t rpjas neizn c b , un šeit mirst gajam j t rpjas nemirst b . ⁵⁴Bet kad šeit mirst gais b s t rpiem nemirst b , tad piepild sies v rdi, kas rakst ti: N ve ir apr ta uzvar . ⁵⁵N ve, kur ir tava uzvara? N ve, kur ir tavs dzelonis? ⁵⁶Bet n ves dzelonis ir gr ks, un gr ka sp ks ir likums. ⁵⁷Bet pateic ba Dievam, kas mums devis uzvaru caur m su Kungu J zu Kristu! ⁵⁸T p c, mani m ie br i, esiet past v gi un nesatricin mi, vienm r cent gi Kunga darb , zin dami, ka j su darbs nav velt gs Kung !

Chapter 16

¹Bet ziedojumu v kšanu, kas notiek sv to lab , izdariat t pat, k es to noteicu Galatijas draudz m. ²Lai ikviens no jums pirmaj ned as dien atliek un uzglab , kas kuram labpatiks, lai nevajadz tu v kt ziedojumus tad, kad es atn kšu. ³Bet kad es b šu pie jums, tad es s t šu tos, kurus j s rakstiski atz siet par piem rotiem, uz Jeruzalemi, lai aiznes j su d vanas. ⁴Bet ja izr d sies, ka ir v lams, lai ar es ietu, tad vi i ies reiz ar mani. ⁵Tom r es n kšu pie jums tad, kad b šu p rstaig jis Ma edoniju,

jo caur Ma edoniju es iešu. ⁶Bet pie jums es varb t uz kav šos, vai pat p rziemošu, lai j s mani aizvad tu turp, kur iešu. ⁷Jo es negribu tikai gar m ejot j s redz t, bet ceru, ja Kungs at aus, k du laiku palikt pie jums. ⁸Efez es palikšu l dz Vasarsv tkiem; ⁹Jo durvis man atv ruš s lielas un plašas, bet ar pretinieku daudz. ¹⁰Bet kad atn ks Timotejs, l kojiet, ka vi š justos pie jums droš b , jo vi š str d Kunga darbu t pat k es. ¹¹Neviens lai vi u neniev , bet pavadiet vi u mier , lai vi š n k pie manis, jo es gaidu vi u kop ar br iem. ¹²Un par br li Apollu es jums zi oju, ka es vi u oti l dzu, lai vi š kop ar br iem aiziet pie jums, bet vi am nebija pr t tagad iet, bet vi š aizies, tikl dz vi am b s laiks. ¹³Esiet modri, past viet tic b , darbojieties v riš gi un esiet stipri! ¹⁴Visi j su darbi lai notiek m lest b ! ¹⁵Bet es j s, br i, l dzu: j s paz stat Stefanas namu; vi i ir Ahajas pirmkrist tie un nodevušies kalpošanai sv tajiem. ¹⁶Esiet ar j s padev gi vi iem un katram, kas darbojas l dz un str d . ¹⁷Bet es priec jos par Stefanas un Fortun ta, un Ahaika kl tb tni, jo vi i aizvieto to, kas tr ka no j su puses, ¹⁸Jo vi i atspirdzin ja manu un j su garu. T p c atz stiet vi us par t diem; ¹⁹zijas draudzes j s sveicina. Akvila un Priskilla kop ar savas m jas draudzi j s daudzreiz sveicina Kung . Pie vi iem es ar m joju. ²⁰Visi br i j s sveicina. Sveiciniet viens otru ar sv tu sk pstu! ²¹Sveiciens ar manu, P vila, roku. ²²Ja k ds nem l m su Kungu J zu Kristu, tas lai tiek pazudin ts! Maran, ata. ²³M su Kunga J zus Kristus ž last ba lai ir ar jums! ²⁴Mana m lest ba lai ir ar jums visiem Krist J z ! Amen.

2 Corinthians

Chapter 1

¹P vils, saska ar Dieva pr tu J zus Kristus apustulis, un br lis Timotejs Dieva draudzei, kas ir Korint , un visiem sv tajiem vis Ahaj : ²Ž last ba jums un miers no m su Dieva T va un Kunga J zus Kristus! ³Slav ts lai Dievs un m su Kunga J zus Kristus T vs, ž lsird bas T vs un katras iepriecin šanas Dievs, ⁴Kas m s iepriecina vis s m su b d s, lai ar m s paši var tu iepriecin t tos, kas cieš vis das apspiešanas, ar to m c bu, ar k du Dievs m s iepriecina. ⁵Jo k Kristus ciešanas p rpiln gi m s piemekl , t pat p rpiln b n k p r mums iepriecin jumi caur Kristu. ⁶Bet ja m s ciešam b das, tad tas j su pam c šanai un pest šanai; kad tiekam iepriecin ti, tad tas j su iepriecin šanai; ja m s tiekam pamudin ti, tad tas j su pamudin šanai un gl bšanai. Tas dara to, ka j s panesat t s pašas ciešanas, kuras m s ciešam, ⁷Lai m su cer ba par jums b tu stipra, zin dami, ka j s b siet l dzdal bnieki iepriecin jum , t pat k esat ciešan s. ⁸Jo m s negribam j s, br i, atst t nezi par m su b d m, kas m s piemekl ja zij . P rm r gi un p ri sp kiem m s bij m apspiesti, t ka pat dz vot apnika. ⁹M s sev bij m p rliecin ti, ka mums j mirst, t ka vairs nepa v mies uz sevi, bet uz Dievu, kas uzmodina mirušos. ¹⁰Vi š m s gl bis un gl bj no tik liel m briesm m: uz Vi u m s ceram, ka Vi š ar turpm k m s gl bs. ¹¹Ar j s pal dziet, aizl gdami par mums, lai par mums pieš irto ž last bu, ko daudzi

izl guši, no daudz m mut m tiktu izteikta pateic ba par mums. ¹²Bet m su gods ir m su sirdsapzi as liec ba, ka m s sirds vienk rš b un va sird b uz Dievu, ne mies g gudr b , bet Dieva ž last b staig jam šin pasaul , it seviš i starp jums. ¹³Jo m s nerakst m jums cita nek , k tikai to, ko j s las j t un atzin t. Bet es ceru, ka j s l dz galam to atz siet. ¹⁴Un k j s pa da ai saprat t, ka m s esam j su gods, t ar j s esat m su - m su Kunga J zus Kristus dien . ¹⁵Un šin p rliec b es agr k grib ju aiziet pie jums, lai par d tu divk ršu labv l bu, ¹⁶Un no jums aiziet un Ma edoniju, bet no Ma edonijas atkal n kt pie jums, lai j s mani pavad tu uz J deju. ¹⁷Bet kad es t l mu, vai es to dar ju vieglpr t gi? Vai mani nodomi ir tikai mies gi nodomi, t ka pie manis ir dr z 'j', dr z 'n'? ¹⁸Bet k Dievs ir uzticams, t m su runa jums nav reiz 'j' un 'n'. ¹⁹Jo Dieva D ls J zus Kristus, ko es un Silvans, un Timotejs jums sludin j m, nav rez 'j' un 'n', bet Vi bija 'j'. ²⁰Jo cik ir Dieva apsol šanu, t s ir Vi 'j': t p c ar caur Vi u 'amen' Dievam mums par godu. ²¹Bet tas, kas stiprina m s un j s Krist un kas m s svaid ja, ir Dievs. ²²Vi š m s apz mogoja un deva Gara lu m su sird s. ²³Pie savas dv seles piesaucu Dievu par liecinieku, ka es, j s saudz dams, neg ju vairs uz Korintu ne t p c, ka m s j su tic bu grib tu p rvald t, bet lai pal dz tu j su priek , jo j s past vat tic b .

Chapter 2

¹Bet es pats sev ap mos pie jums ar skumj m vairs nen kt. ²Jo ja es j s apb dinu, tad kas mani iepriecin s, ja ne tas, ko es apb din ju? ³T p c es jums to rakst ju, lai, atn kot, man neb tu b das uz b d m par tiem, par kuriem man vajadz ja priec ties; es uzticos jums visiem, jo mans ir ar j su visu prieks. ⁴Jo es jums rakst ju liel s b d s un sirds bail s, r gti raud dams, nevis lai j s skumtu, bet lai j s zin tu, cik oti es j s m lu. ⁵Ja k ds apb din ja, tad ne mani vien, bet, lai neapvainotu visus, pa da ai ar j s. ⁶T dam pietiek soda, ko vair kums vi am uzlicis. ⁷Pret ji tam lab k piedodiet un ieprieciniet vi u, lai to nenom c p r k lielas b das! ⁸T p c es j s uzaicinu, lai j s par d tu vi am m lest bu. ⁹Jo tamd es jums ar rakst ju, lai p rliecin tos par jums, vai j s vis esat paklaus gi. ¹⁰Bet kam j s ko piedev t, tam ar es piedevu; jo ja es k dam piedevu, tad piedevu j su d Kristus v rd , ¹¹Lai s tans m s nepieviltu, jo vi a nodomi mums ir zin mi. ¹²Bet kad es non cu Troad Kristus eva lija d un durvis Kung man bija atv rtas, ¹³Mans gars neatrada mieru, t p c ka nesastapu savu br li Titu. Atvad jies no vi iem, es aizg ju uz Ma edoniju. ¹⁴Bet lai pateic ba Dievam, kas mums liek uzvar t J z Krist un caur mums izplata Vi a atzi as smaržu vis s viet s, ¹⁵Jo Dievam m s esam Kristus lab smarža tiem, kas tiek izgl bti, un tiem, kas iet pazušan : ¹⁶Vieniem gan n ves smarža n vei, bet citiem dz v bas smarža dz v bai. Un kas tam ir piem rots? ¹⁷M s neviltojam Dieva v rdu k daudzi citi, bet m s run jam no skaidras sirds k no Dieva, - Dieva priekš , Kristus v rd .

Chapter 3

¹Vai m s atkal s kam sevi ieteikt? Vai mums vajadz gi ieteikšanas raksti pie jums vai no jums k dažiem citiem? ²J s esat m su v stule, kas ierakst ta m su sird s un ko paz st un lasa visi cilv ki. ³Ir redzams, ka j s esat Kristus v stule, ko m s esam sast d juši un uzrakst juši ne ar tinti, bet ar dz v Dieva Garu, ne uz akmens, bet uz mies g m sirds pl ksn m. ⁴Bet t da pa v ba mums ir uz Dievu caur Kristu; ⁵Ne t p c, ka m s b tu no sevis sp j gi dom t it k no sevis, bet m su sp jas ir no Dieva. ⁶Vi š ar mums devis sp jas kalpot Jaunajai der bai, ne burtam, bet garam, jo burts nokauj, bet gars atdz vina. ⁷Bet ja kalpošanai n vei, kas burtiem bija iekalta akmen , bija t da god ba, ka Izra a b rni nevar ja skat ties Mozus sej vi a vaiga spožuma d , kas bija p rejš, ⁸Vai tad gara kalpošanai neb s daudz liel ka god ba? ⁹Ja jau pazudin šanas kalpošanai ir sava god ba, tad daudz vair k š god ba p rpiln b ir taisn bas kalpošanai. ¹⁰Toreiz j god ba vairs nav god ba š s p rlieku liel s god bas d . ¹¹Ja jau izn c gajam ir sava god ba, tad jo vair k god ba ir tam, kas paliek. ¹²T k mums ir t da cer ba, m s r kojamiess liel pa v b ¹³Un ne k Mozus, kas apsedza savu vaigu, lai Izra a b rni neredz tu vi a sej to, kam j izz d. ¹⁴Bet vi u pr ts ir nocietin ts. Jo l dz pat šai dienai, lasot Veco Der bu, tas pats aizsegs paliek neatsegts (jo ar Kristu tas izz d). ¹⁵Bet l dz šai dienai, kad lasa Mozu, sega paliek p rkl ta p r vi u sird m. ¹⁶Bet tikko k ds atgriežas pie Kunga, sega tiek no emta. ¹⁷Kungs ir Gars; bet kur Kunga Gars, tur br v ba. ¹⁸Un m s visi, kad atkl t m sej m skat mies Kunga god b , it k no Kunga Gara tiekam p rveidoti tan pat att l no spožuma spožum .

Chapter 4

¹T d m s nepagurstam, atrazdamies šin kalpošan , jo ž lsird ba mums to uztic jusi. ²Bet m s, atteikušies no slepeniem, negod giem pa mieniem, nedz vojam vilt b un neviltajam Dieva v rdu. M s, atkl ti sludin dami paties bu, nov lam sevi katrai cilv ku sirdsapzi ai Dieva priekš . ³Ja m su eva lijs ir aizkl ts, tad tikai tiem tas aizkl ts, kas iet pazušan . ⁴Netic gajiem š s pasaules dievs ir apstulbin jis pr tu, lai tiem nesp d tu Dieva att la - Kristus god bas eva lija gaisma. ⁵Jo m s nesludin m paši sevi, bet m su Kungu J zu Kristu. M s esam j su kalpi J z . ⁶Jo Dievs, kas lika no tumsas sp d t gaismai, pats atsp d ja m su sird s, lai apgaismotu Dieva god bas atz šanu J zus Kristus vaig . ⁷Bet šo d rgumu m s glab jam m la traukos, lai sp ka p rpiln ba b tu ne no mums, bet no Dieva. ⁸No visurienes m s ciešam apspiešanu, bet neesam nom kti; esam tr kum , bet neesam izmisuši. ⁹M s ciešam vaj šanas, bet neesam atst ti; tiekam satriekti, bet neejam boj . ¹⁰M s vienm r nesam J zus n ves ciešanas sav s mies s, lai ar J zus dz v ba par d tos m su mirst gaj mies . ¹¹Jo vienm r m s, kas dz vojam, J zus d esam padoti n vei, lai J zus dz v ba par d tos m su mirst gaj mies . ¹²T tad n ve darbojas m sos, dz v ba - j sos. ¹³Bet mums ir tas pats tic bas gars, k rakst ts: Es tic ju, t p c es run ju; ar m s ticam un t p c run jam, ¹⁴Zin dami, ka Tas, kas uzmodin ja J zu, ar m s uzmodin s l dz ar J zu un nost d s kop ar jums. ¹⁵Jo tas viss j su d , lai ar daudzu pateic bu p rpiln b b tu ž last ba Dieva liel kam godam. ¹⁶T p c m s nepagurstam, un lai gan m su r gais

cilvēks iznāks, iekš jais tom r diendien atjaunojas. ¹⁷Jo tagad j s apspiešanas, kas ir slaic gas un vieglas, dod mums p r m r gu, m ž gu god bu, kas atsver visu, ¹⁸Ja m s ne emam v r to, kas redzams, bet to, kas nav redzams. Jo tas, ko redzam, ir laic gs, bet neredzamais ir m ž gs.

Chapter 5

¹Kad m su š s dz ves laic gais mitekļis b s nojaukts, m s zin m, ka mums no Dieva ir m ž gs m joklis debes s, kas nav rok m celts. ²Jo šin m s nop šamies, ilgodamies b t iet rpti tan m jokl , kas ir no debes m, ³Un, ja b sim iet rpti, neb sim kaili. ⁴Jo m s, šin telt b dami, apgr tin ti nop šamies, negrib dami, lai m s iz rbj, bet lai p r rbj, dz vei aprijot mirst go. ⁵Bet Dievs ir tas, kas m s tam sagatavojis un devis Garu l . ⁶T p c mums vienm r ir stipra p rliec ba un zin m, ka m s, kam r esam šin mies , no Kunga esam t lu, ⁷(Jo m s v l dz vojam tic b , bet ne redz šan .) ⁸Bet mums ir v l šan s un stipra griba lab k aiziet no š s miesas un b t Kunga kl tb tn . ⁹Un t p c mes cenšamies vai nu promb tn , vai kl tb tn Vi am b t pat kami. ¹⁰Jo mums visiem j st jas Kristus so a kr sla priekš , lai katrs sa emtu attiec gi tam, ko vi š , b dams sav mies , labu vai aunu dar jis. ¹¹T tad, paz dami bij bu pret Kungu, m s p rliecin m cilv kus. Bet Dievs m s paz st, un es ceru, ka ar j su sirdsapzi as m s paz st. ¹²M s jums sevi atkal neieteicam, bet jums dodam iemeslu ar mums lepoties, lai j s var tu atbild t tiem, kas liel s ar riš go, bet ne ar to, kas sird . ¹³Ja aizraujamies l dz nepr tam, tas Dievam; ja r kojamies apdom gi, tas j su lab . ¹⁴Jo Kristus m lest ba m s skubina, kad apdom jam to: ja viens miris par visiem, tad m s visi ir miruši. ¹⁵Bet par visiem mira Kristus, lai tie, kas dz vo, nedz vo vairs sev, bet Tam, kas par vi iem miris un augš mc lies. ¹⁶T p c no š br ža m s neviena nepaz stam mies gi; un ja m s Kristu esam pazinuši mies gi, tad tagad vairs t nepaz stam. ¹⁷T tad, ja kas ir Krist , tas ir jauns rad jums; vecais ir pag jis; l k, viss k uvis jauns. ¹⁸Bet viss no Dieva, kas m s samierin ja ar sevi caur Kristu un deva mums samierin šan s kalpošanu. ¹⁹Jo Dievs caur Kristu samierin ja pasauli ar sevi, nepieskait dams tiem vi u gr kus un ielikdams m sos samierin šan s v rdu. ²⁰Kristus viet m s izpild m s t bu, it k Dievs pam c tu caur mums. Kristus viet m s j s l dzam: samierinieties ar Dievu! ²¹To, kas gr ka nepazina, Vi š m su d padar ja par gr ku, lai m s caur Vi u k tu Dieva taisn ba.

Chapter 6

¹B dami j su l dzstr dnieki, m s atg din m, lai j s nesa emtu Dieva ž last bu velt gi. ²Jo Vi š saka: ž last bas laik es tevi paklaus ju un pest šanas dien es tev pal dz ju. L k, tagad ir ž last bas laiks, l k, tagad pest šanas diena. ³M s nevienam nek du apgr c bu nedodam, lai m su kalpošana netiktu nopelta; ⁴Bet ka vis esam Dieva kalpi, m s pier d m liel paciet b , b d s, tr kum un bail s, ⁵Šaust šan , cietumos, uztraukumos, darb , negul šan , gav n , ⁶Š st b , zin šan , l npr t b , laipn b ,

Sv taj Gar , neviltot m lest b , ⁷Paties bas v rd , Dieva sp k , ar taisn bas iero iem pa labi un pa kreisi, ⁸Ar godu un negodu, ar neslavu un labu slavu, it k viltnieki un tom r paties gi; k nepaz stami un tom r zin mi; ⁹K mir ji, un, l k, m s dz vojам; k šaust ti, bet nenon v ti; ¹⁰K noskumuši, bet vienm r priec g ; k tr kumciet ji, bet kas daudzus dara bag tus; k t di, kam nek nav un tom r ir viss. ¹¹Korintieši, m s jums atkl ti sak m, m su sirds ir plaši atv rt. ¹²M s pret jums neesam šaursird gi, bet j s pret mums esat šaursird gi. ¹³T k j s sa emat to pašu algu, es k b niem jums saku: k stiet ar j s atv rt ki! ¹⁴Nevelciet j gu kop ar netic gajiem, jo kas kop js ir taisn bai ar netaisn bu? Vai k da sadraudz ba gaismai ar tumsu? ¹⁵Bet k da saska a Kristum ar Beli lu? Vai k da da a ir tic gajam ar netic go? ¹⁶Bet k sader Dieva sv tn ca ar elkiem? Jo j s esat dz v Dieva sv tn ca, k Dievs to saka: es vi os m jošu un starp vi iem staig šu, un es b šu vi u Dievs, un vi i b s mana tauta. ¹⁷T p c aizejiet no vi u vidus un noš irieties, saka Kungs, un net ram nepieskarieties! ¹⁸Un es j s pie emšu, un es b šu jums T vs, un j s b siet mani d li un meitas, saka vissp c gais Kungs.

Chapter 7

¹Vism ie, t k mums ir t di apsol jumi, t r simies no katra miesas un gara traipa un Dieva bij b sekm sim savu sv ttapšanu! ²Pie emiet m s! M s nevienam neesam netaisn bu nodar juši, nevienu noties juši, nevienu apg juši. ³Ne j su noties šanai es to saku, jo es jau agr k teicu, ka j s esat m su sird s, lai kop mirtu un kop dz votu. ⁴Es piln gi pa aujos uz jums, es esmu oti lepns uz jums. Iepriecin juma pilns, es p rpiln b izj tu prieku vis s m su b d s. ⁵Jo, kad non c m Ma edonij , m su miesai nebija nek da miera, bet izciet m vis das b das: no rienes uzbrukumus, iekšien bailes. ⁶Bet Dievs, kas iepriecina pazem gos, Titam atn kot, iepriecin ja ar m s. ⁷Bet nevien vi a atn kšana, bet ar iepriecin jums ar k du j s vi u iepriecin j t, jo vi š mums st st ja par j su r p m par mani, t ka es v l vair k priec jos. ⁸Es nenož loju, ka es j s apb din ju ar savu v stuli. Ja man ar bija ž l, redzot, ka t v stule (kaut vai uz br di) j s apb din jusi, ⁹Tad tagad es priec jos ne t p c, ka j s bij t noskumuši, bet t p c, ka noskum t, lai gandar tu; jo j s noskum t p c Dieva pr ta, lai j s m su d nek d zi neciestu zaud jumu. ¹⁰Jo Dievam pat kamas skumjas rada noteiktu gandar jumu pest šanai, bet pasaul g s skumjas nes n vi. ¹¹Jo, l k, t s pašas Dievam pat kam s skumjas, ar k d m es j s apb din ju, k du r p bu t s j sos rad jušas, ar aizst v šanos, ar gnumu, ar bailes, ar ilgās, ar cent bu, ar nosod šanu! Katr zi j s pier d j t, ka j s šin liet neesat vainojami. ¹²T tad, ja es jums rakst ju, tad ne t d , kas padar ja netaisn bu, un ar ne ciet ja d , bet lai par d tu t s r pes, kas mums ir j su lab ¹³Dieva priekš . T p c m s esam apmierin ti. Bet m su apmierin jum m s v l vair k priec jamies par Tita prieku, jo j s visi atspirdzin j t vi a garu. ¹⁴Un ja es j s kaut k vi am esmu cildin jis, tad neesmu palicis kaun , bet k viss, ko jums run j m, ir paties ba, t ar m su cildin šana Titam ir bijusi paties ba; ¹⁵Un, atminoties visu j su paklaus bu, vi a sirds v l vair k ir jums piev rsusies, jo j s vi u uz m t bij b un bail s. ¹⁶Es priec jos, ka es vis varu uz jums pa auties.

Chapter 8

¹Bet m s jums, br i, zi ojam par Dieva ž last bu, kas dota Ma edonijas draudz m. ²Jo vi iem, lai gan daudz b du p rbaud tiem, prieks bija p rpiln b ; un vi i, paši dz vodami liel tr kum , bija oti bag ti sav sirsn b . ³Es apliecinu par vi iem, ka tie attiec gi sav m sp j m un pat p ri sp j m bijuši labv l gi. ⁴M s pierun dami, vi i oti l dza m su at auju piedal ties sv to pabalst šan . ⁵Un p ri m su cer b m vi i vispirms ziedoja sevi Kungam un tad mums saska ar Dieva pr tu. ⁶Tad m s l dz m Titu: k vi š ies cis, t lai ar pabeidz pie jums šo m lest bas darbu. ⁷Bet t k j s vis esat bag ti: gan tic b , gan v rdos, gan zin šan , gan vis dos centienos un kl t v l j su m lest b iepretim mums, tad esiet bag ti ar šin m lest bas darb ! ⁸To es nesaku pav l dams, bet, iev rojot citu cent bu, p rbaudu j su m lest bas sten bu. ⁹Jo j s zin t m su Kunga J zus Kristus ž last bu, ka Vi š , b dams bag ts, j su d k uvis nabags, lai Vi a nabadz b j s k tu bag ti. ¹⁰Šin gad jum es dodu š du padomu: tas jums der gi, ka j s pag juš gad ies k t nevien ar darbu, bet ar ar labu gribu. ¹¹Bet tagad izpildiet to ar darb , lai labpr t gai gribai seko ar izpild šana no t , kas jums ir! ¹²Ja laba griba ir, tad t labpat kama tan , kas ir, bet ne no t , k nav. ¹³Jo nedr kst b t, ka citu atvieglošana j s novestu tr kum ; te j b t vienl dz bai. ¹⁴Tagad j laik j su p rpiln ba lai pal dz vi u tr kumam, un vi u p rpiln ba lai aizpilda j su tr kumu, lai b tu vienl dz ba, k ir rakst ts: ¹⁵Kam bija daudz, tam nebija p rpiln bas; kam bija maz, tas necieta tr kumu. ¹⁶Bet lai pateic ba Dievam, kas Titam sird devis t du pat r p bu par jums. ¹⁷Jo vi š , pie mis manu uzaicin jumu un b dams cent bas pilns, labpr t gi aizce oja pie jums. ¹⁸Reiz ar vi u m s nos t j m br li, k gods eva lija sludin šan izpauies vis s draudz s. ¹⁹Un nevien tas, bet draudzes vi u iec lušas par m su ce ojuma pavadoni šin m lest bas darb , ko m s str d jam Kunga godam un m su lab s gribas pier d šanai. ²⁰T m s izvair mies, lai k ds m s nenopeltu bag t go d vanu d , ko esam sav kuši; ²¹Jo m s r p jamies nevien par to, kas labs Dievam, bet ar cilv kiem. ²²Vi iem l dz m s nos t j m m su br li, kura cent bu m s bieži daudzos gad jumos esam p rbaud juši; tagad, piln gi pa audamies uz jums, vi š k uvis v l cent g ks. ²³Kas attiecas uz Titu, tad vi š ir mans l dzgaitnieks un l dzstr dneiks j su lab ; kas attiecas uz m su br iem, tad vi i ir draudžu s t i un Kristus gods. ²⁴T tad par diet vi iem savu m lest bu un attaisnojiet m su labo atsauksmi par jums visu draudžu priekš !

Chapter 9

¹Bet man ir lieki rakst t jums par pal dz bas darbu sv tajiem. ²Jo es paz stu j su cent go garu, par ko es j s cildin ju ma edoniešiem. Ar Ahaja no pag juša gada bijusi sagatavota, bet j su cent ba pamudin jusi daudzus citus. ³Bet es nos t ju br us, lai j s (k jau sac ju) b tu sagatavoti un m su dižošan s par jums šin zi neb tu tukša; ⁴Lai tad, ja ma edonieši kop ar mani atn ktu un atrastu j s nesagatavotus, mums (neteiksim jums) neb tu j nosarkst š s lietas d . ⁵T p c man š ita, ka ir nepieciešami l gt br us, lai vi i jau iepriekš aiziet pie jums un lai sagatavo šo apsol to sv t bu t , ka

t b tu gatava k sv t ba, bet ne k skopums. ⁶Bet to es saku: kas skopi s j, tas skopi p aus; un kas sv t gi s j, tas sv t gi p aus. ⁷Katrs lai dara, k vi š sav sird ap mies, ne skumdams un ne spiests, jo augstsird gu dev ju Dievs m l. ⁸Bet Dievs ir sp j gs dot jums bag t gi vis das ž last bas, lai jums vienm r vis b tu vis da p rtic ba un j s b tu bag ti vis diem labiem darbiem. ⁹K rakst ts: Vi š ir izb ris, devis nabagiem, Vi a taisn ba paliek m ž gi m žos. (Ps 111,9) ¹⁰Bet kas dod s klu s j jam, dos ar maizi šanai un vairo s j su s ju un liks pieaugt j su taisn bas aug iem, ¹¹Lai jums, kas vis bag ti, p rpiln b b tu katra labsird ba, kas m sos rada pateic bu Dievam. ¹²Jo šis pal dz bas darbs ne tikai aizpild s to, kas tr kst sv tajiem, bet p rpiln b rad s ar daudz pateic bas Dievam. ¹³Š s sekm g s labdar bas d vi i godina Dievu par j su paklaus bas apliecin jumu Kristus eva lijam un labv l go pal dz bu vi iem un citiem, ¹⁴Un vi i, l gdami Dievu par jums, ilgojas p c jums p rlieku liel s Dieva ž last bas d , kas ir j sos. ¹⁵Dievam lai pateic ba par Vi a neizsak mo d vanu!

Chapter 10

¹Bet es, P vils, kas j su kl tb tn esot pazem gs, bet promb tn drošsird gs pret jums, l dzu j s Kristus l npr t bas un laipn bas d . ²Un es j s l dzu, lai man nevajadz tu, pie jums esot, uzst ties ar t du drošsird bu, ar k du esmu ap mies uzst ties pret dažiem, kas dom , ka m s dz vojam miesai. ³Jo m s gan mies dz vojam, bet nekarojam mies gi. ⁴M su c as iero i nav mies gi, bet ar Dievu tie ir sp j gi sagraut cietokš us; m s apg žam l mumus ⁵Un katru augstpr t bu, kas pace as pret Dieva atz šanu, un emam g st visus pr tus, lai tie kalpotu Kristum. ⁶Un esam gatavi nosod t katru nepaklaus bu, tikl dz j su paklaus ba b s piln ga. ⁷V rojiet to, kas acu priekš ! Ja k ds ir sev p rliecin ts, ka vi š pieder Kristum, tad lai tas pats sevi padom : k vi š pieder Kristum, t ar m s. ⁸Un ja es v l vair k lepotos ar varu, ko Kungs mums devis j su stiprin šanai, bet ne j su graušanai, ar tad es nepalikšu kaun . ⁹Bet nedom jiet, ka es ar v stul m grib tu j s iebaid t! ¹⁰Jo tie gan saka, ka vi a v stules ir svar gas un sp c gas, bet vi a person g uzst šan s ir v ja, un vi a runa nenoz m ga. ¹¹T di lai iegaum sekojošo: k di m s esam promb tn v rdos sav s v stul s, t di ar kl tesot darbos. ¹²Jo m s neuzdrošin mies sevi pieskait t vai piel dzin t t diem, kas sevi ieteic; bet m s m rojam sevi p c t , kas m s sev esam un sal dzin m sevi ar mums pašiem. ¹³Bet m s neleposimies p rm r gi, bet saska ar m ra paraugu, ko Dievs mums spraudis. P c š m ra m s sniedzamies l dz jums. ¹⁴M s nep rsp l jam, it k m s neb tu non kuši l dz jums; m s ta u atnes m jums Kristus eva liju. ¹⁵M s bez m ra neliel simies ar svešiem darbiem, bet m s ceram, ka, pieaugot j su tic bai, m s savas darb bas apjom ieg sim j su atzin bu p rpiln b , ¹⁶Lai var tu sludin t eva liju p ri j su robež m, nemaz nedižojoties ar to, kas jau padar ts sveš darba lauk . ¹⁷Bet kas liel s, lai liel s Kung ! ¹⁸Jo ne tas ir cien gs, kas sevi ieteic, bet ko Kungs ieteic.

Chapter 11

¹Kaut j s mazliet paciestu mani man nepr t b ! Bet j s jau ciešat mani. ²Jo es cenšos par jums ar Dieva cent bu; es saderin ju j s vienam V ram, lai k nevain gu jaunavu st d tu Kristum priekš .
³Bet es baidos, ka j s neatkristu no Kristus vienk rš bas un j su domas netiktu sagand tas, t pat k ska piev la Ievu ar savu vilt bu. ⁴Bet ja k ds n k un sludina citu Kristu nek to, ko esam sludin juši, vai sa emat citu garu nek to, ko esat sa muši, vai citu eva liju, nek to, ko pie muši, tad j s to labpr t ciešat. ⁵Man š iet, ka es ne maz k par tiem dižapustu iem esmu dar jis. ⁶Lai ar es esmu neveikls run šan , tad tom r ne atzi ; to m s jums visum pier d j m. ⁷Vai tad es esmu gr kojis, sevi pazemodams, lai j s paaugstin tu? Jo es sludin ju Dieva eva liju bez atl dz bas. ⁸Citas draudzes es esmu izmantojis, sa emdams no t m pabalstu, lai kalpotu jums. ⁹Un kad biju pie jums un cietu tr kumu, es nevienu neapgr tin ju, bet to, kas man tr ka, aizpild ja br i, kas man atn ca no Ma edonijas; jums es vis kalpoju un kalpošu bez apgr tin šanas. ¹⁰K Kristus paties ba man ir, t šo godu Ahajas apgabal neviens man nevar at emt. ¹¹K p c? Vai t p c, ka es j s nem lu? Dievs to zina! ¹²Bet ko es daru, to ar dar šu, lai nedotu iesp ju tiem, kas mekl izdev bu savai liel bai, l dzin ties ar mums. ¹³Jo t di viltus apustu i ir vilt gi str dneiki, kas izliekas par Kristus apustu iem. ¹⁴Nav ar br num, jo pats s tans izliekas par gaismas e eli! ¹⁵T p c nav nekas seviš s, ja vi a kalpi izliekas par taisn bas kalpiem; bet k di vi u darbi, t ds b s ar gals. ¹⁶Es atkal saku (lai neviens netur mani par nepr t gu; bet ja jau t , tad pie emiet mani k nepr t gu, lai ar es var tu mazliet paliel ties). ¹⁷Ko es saku šin dižošan s liet , to es nesaku p c Dieva pr ta, bet it k nepr t . ¹⁸Bet ja daudzi liel s tan , kas attiecas uz miesu, tad ar es liel šos. ¹⁹Jo j s, paši pr t gi b dami, labpr t ciešat nepr t gos. ²⁰J s panesat, ja k ds j s verdzina, ja k ds izmanto, ja k ds ko at em, ja k ds liel s, ja k ds j s sit sej .
²¹Sev par kaunu es saku, ka šin zi m s bij m v ji. Bet ja k ds uzdrošin s lepoties (to saku nepr t), tad uzdrošin os ar es. ²²Tie ir ebreji, ar es; tie ir izra lieši, ar es; tie ir brahama p cn c ji, ar es. ²³Tie ir Kristus kalpi (es run ju k nepr t gais), v l vair k es t ds esmu: daudzos darbos, vair kk rt cietumos, bezm ra šaust šan , bieži n ves briesm s. ²⁴No j diem piecas reizes sa mu pa etrdesmit sitienu, atskaitot vienu. ²⁵Tr s rezes tiku r kst m šaust ts, vienreiz akme iem m t ts, tr s reizes izcietu ku a boj eju, diennakti biju j ras dzelm ; ²⁶Bieži biju ce ojumos, upju briesm s, laup t ju apdraud ts, briesmas man draud ja no savas tautas, briesmas no pag niem, biju briesm s pils t s, briesm s tuksnes , briesm s uz j ras, briesmas draud ja no viltus br iem; ²⁷Darb un p l s, daudz negul t s nakt s, bad un sl p s, daudzos gav os, saltum un kailum . ²⁸Bez tam v l viss p r jais, ar ikdienas dr zma ap mani un r pes par vis m draudz m. ²⁹Ja k ds ir nesp c gs, vai es nek stu nesp c gs? Ja k ds tiek ie aunots, vai es neiedegos? ³⁰Ja jau j dižojas, tad dižošos ar savu v j bu. ³¹Dievs un m su Kunga J zus Kristus T vs zina, ka es nemeloju. Vi am gods m ž gi! ³²Damask ni a Aretas zemes p r valdnieks apsarg ja pils tu, lai mani notvertu; ³³Bet caur logu groz mani nolaida p ri m rim, un t es izgl bos no vi u rok m.

Chapter 12

¹Ja jau j liel s (lai gan tas nepiekl jas), tad es p riešu uz Kunga par d b m un atkl sm m. ²Krist es paz stu cilv ku, kas pirms etrpadsmiit gadiem, nezinu, vai mies , nezinu ar , vai rpus miesas, Dievs to zina, tika aizrauts trešaj s debes s. ³Un es zinu, ka šis cilv ks vai mies , vai rpus miesas, nezinu, Dievs to zina, ⁴Tika aizrauts parad z un dzird ja nosl pumainus v rdus, ko cilv ks nedr kst izrun t. ⁵Ar vi u es liel šos, bet ar sevi es neliel šos, k vien gi ar sav m v j b m. ⁶Ja ar es grib šu dižoties, es neb šu nepr t gs, jo es teikšu paties bu; bet es atturošs, lai k ds par mani nedom tu vair k par to, ko tas man saskata un ko no manis dzird. ⁷Bet lai atkl smju daudzums mani neizceltu, man mies ir dots dzelonis, s tana e elis, kas mani p auk . ⁸T p c es tr s reizes l dzu Kungu, lai tas no manis atk ptos. ⁹Un Vi š man sac ja: Tev pietiek manas ž last bas, jo sp ks nesp k k st piln gs. T p c es labpr t dižošos sav nesp k , lai Kristus sp ks m jotu man . ¹⁰Kristus d man pat k manas v j bas, niev šanas, posts, vaj šanas, apspiešana; jo, b dams nesp c gs, es esmu sp c gs. ¹¹Es esmu k uvis nepr t gs; j s mani pie t noved t. Jums gan vajadz ja mani ieteikt, jo es nemaz neesmu zem ks par tiem, kas ir dižapustu i, kaut gan nekas neesmu. ¹²Tom r manas apustulisk s s t bas paz mes jums ir pier d tas paciet b , z m s, br numos un sp k . ¹³Un kas b tu tas, ko j s b tu maz k par cit m draudz m sa muši, ja ne tas, ka es j s neapgr tin ju? Piedodiet man šo netaisn bu! ¹⁴L k, trešo reiz es esmu gatavs pie jums iet un neapgr tin šu j s; jo es nemekl ju to, kas jums ir, bet j s pašus. Jo nav vajadz gs, ka b rni kr tu mantu vec kiem, bet vec ki b rniem. ¹⁵Un par j su dv sel m es oti labpr t uzupur šu visu, ar pats sevi uzupur šu, lai gan, jo vair k es j s m lu, pats tieku maz k m l ts. ¹⁶Bet lai! Apgr tin jis es j s neesmu, bet es, b dams veikls, esot ieguvis j s ar viltu. ¹⁷Vai caur tiem, kurus pie jums s t ju, esmu j s piem n jis? ¹⁸Es l dzu Titu un s t ju vi am l dz br li. Vai Tits j s piem n ja? Vai m s nedarboj mies vien un tan pat gar , tan s pat p d s? ¹⁹J s, laikam, sen jau dom jat, ka m s attaisnojames j su priekš ? M s run jam Dieva priekš Kristus v rd . Vism ie, tas viss j su pam c šanai! ²⁰Es baidos, lai atn cis neatrastu j s t dus, k dus es nev los; un ka j s neatrastu mani t du, k du j s nev laties; lai neb tu starp jums ildu, skaud bas, dusmu, ienaida, goda laup šanas, m lnes bas, uzp t bas, nek rt bas. ²¹Un kad atkal atn kšu, lai Dievs mani nepazemo j su priekš un lai man neb tu par daudziem j skumst, kas agr k gr kojuši, bet nav gandar juši par neš st bu un bezkaun bu, un izlaid bu, ko tie dar juši.

Chapter 13

¹L k, trešo reiz es n ku pie jums. Ikviena lieta tiks izš irta, diviem vai trim lieciniekiem liecinot. ²Pie jums b dams, es sac ju un tagad promb tn saku tiem, kas agr k gr kojuši, un visiem p r jiem, ka nesaudz šu tos, kad atkal atn kšu. ³Vai j s mekl jat pier d jumu tam, ka man run Kristus? Vi š j sos nav bezsp c gs, bet Vi š j sos varens. ⁴Lai gan Vi š krust sist nesp k , bet dz vo Dieva sp k . Ar m s Vi esam nesp c gi, bet m s dz vosim starp jums l dz ar Vi u Dieva sp k . ⁵P rbaudiet paši

draudzes personi mani nepazīna. ²³Vi es tikai dzirdēja: Tas, kas mēs kļūdam, tagad sludināticību, ko citi rakar. ²⁴Un viņi iedziedāja Dievu mani d .

Chapter 2

¹Viņi kļuva par trīspadsmit gadiem, es reiz ar Barnabu atkal aizgāju uz Jeruzalemi un lūdzu par Titu. ²Bet es aizgāju, sekodams atklāsmi, un cilvēkiem, bet seviši tiem, kas bija ievērojami, to evaģēliju priekš, ko es sludināju pagāniem, vai kļūdam mana skriešana nav vai nebija bijusi veltīga. ³Bet pat Tīts, kas bija reiz ar mani, bēdams no pagāniem, netika spiests apgraizties. ⁴Tomēr daži ievēstie viltus brīvi bija iezagušies uzlikt mūsu brīvību, kas mums ir Kristus Jēzus, lai atgrieztu mūs verdzībā. ⁵Mēs nebrīvējam nepadevēties un nepieņemties, lai tikai evaģēlija patiesība paliktu pie jums. ⁶Bet tie, kas bija ievērojami (kādēvi iedziedāja bijuši, tas man vienlīdz, Dievs cilvēka rīcīnē), pat ievērojam, ka man nekā neuzlika. ⁷Gluži pretēji, viņi redzēja, ka man ir uzticēties evaģēlijs starp neapgraiztajiem, pat kā Pēteris starp apgraiztajiem. ⁸(Un Tas pats, kas lūdz darboties Pēteris apustuļu darbī pie apgraiztajiem, Tas lūdz darboties ar mani pie pagāniem.) ⁹Pēteris jaušies par to, ka lastība, kas man dota, Jēkabs un Kefa, un Jēnis, kurus uzskatīja par balstiem, sniedza man un Barnabam savas labas rokas sadarbību: mēs pie pagāniem, bet viņi pie apgraiztajiem. ¹⁰Tikai mums jāpājas par tērpiem, ko ar esmu centies darīt. ¹¹Bet kad Kefa nonāca Antiohijā, es atklāju, ka viņi atkāpās, jo viņi bija pēdēji, ¹²Tāpēc ka, iekams daži no Jēkaba nebija nekā, viņi dareiz ar pagāniem, bet kad tie atnāca, tad viņi atkāpās un nošāva, bēdams no apgraiztajiem. ¹³Ar pēteris jādi piekrita viņa divkos, ka šā izlikšanās ar Barnabu aizrautā dzīvē. ¹⁴Bet es, redzams, ka viņi dara nepareizi un nesaskanīgi ar evaģēliju, sacīju Kafam visu klātbūtnē: Ja tu, bēdams, dzīvotā pagānu un nepācīdu parāzēm, kā tad tu spiedi pagānus dzīvotā pācīdu dzīvotā veida? ¹⁵Mēs esam dzimuši jādi, bet ne pagāni grācinieki. ¹⁶Un mēs zinām, ka likuma darbi cilvēku neattaisno, ja viņi netic uz Jēzu Kristu, bet mēs ticam uz Kristu Jēzu, lai ticēsim uz Kristu mēs kļūdam tās, bet ne no likuma darbiem, jo likuma darbi dēvētiens cilvēks nekā tās. ¹⁷Bet ja mēs, kas cenšamies būt attaisnoti Kristus, paši esam grācinieki, vai tad Kristus ir grāka kalps? Nekādēzi! ¹⁸Un ja es atkal ceļoju to, ko nojaucu, tad es nostādu sevi par pācīdu. ¹⁹Jo caur likumu es likumam esmu miris, lai dzīvotu Dievam. Lūdzu ar Kristu es esmu piesists krus. ²⁰Es dzīvoju, bet jau ne es, bet man dzīvotā Kristus. Un cik es tagad dzīvoju mies, es dzīvoju ticēsim Dieva Dēlu, kas mani mēlīs un atdevis sevi par mani. ²¹Es neatmetu Dieva lastību. Bet ja likums mūs attaisno, tad Kristus ir veltīgi miris.

Chapter 3

¹Ākājiet, neprātie galatieši, kas jāpācījis nepācīlās patiesības, jo jāpācījis priekš ir attālots Jēzus Kristus, it kā Viņš starp jums būtu krus. ²Vienīgi to es gribu no jums dabūt: vai jā

Garu sa m t ar likuma darbiem vai ar tic bas atz šanu? ³Vai j s esat tik nepr t gi, ka ies kuši ar Garu, tagad mies gribat pabeigt? ⁴Vai tik daudz j s velt gi esat cietuši? Ta u ne velt gi! ⁵Vai tas, kas devis jums Garu un dara j sos br numus, dara to likuma darbu d , vai tic bas d , ko pie m t? ⁶Ir rakst ts: brahams tic ja Dievam, un vi am to pieskait ja attaisnošanai. ⁷T tad atz stiet, ka tie, kas tic b dz vo, ir brahama b rni. ⁸Bet Raksti, paredz dami, ka Dievs tic b attaisno tautas, brahamam ir iepriekš pasludin juši: Tev tiks sv t tas visas tautas. ⁹T tad tic gie tiks sv t ti l dz ar tic go brahamu. ¹⁰Jo visi, kas balst s uz likuma darbiem, ir zem l sta. Jo ir rakst ts: Lai nol d ts katrs, kas nepast v un nedara visu to, kas rakst ts likuma gr mat . ¹¹Bet ka likums nevienu Dieva priekš neattaisno, par to teikts: Taisn gais dz vo no tic bas. ¹²Bet likums nav no tic bas, bet kas ko dara, tas tan dz vo. (3 Moz 18,5) ¹³Kristus m s atpirka no likuma l sta, pats m su d palikdams par l stu, jo rakst ts: Lai nol d ts katrs, kas pak rts pie koka, ¹⁴Lai brahama sv t ba, n ktu p r taut m Krist J z , t ka tic b m s sa emam Gara apsol jumu. ¹⁵Br i, (run jot cilv c gi) ta u apstiprin tu cilv ka testamentu neviens neatce un nepapildina. ¹⁶brahamam un vi a p cn c jam ir doti sol jumi. Nav sac ts: Un p cn c jiem, it k daudziem, bet k vienam: Un tav p cn c j , kas ir Kristus. ¹⁷Bet to es saku, ka likums, kas izdots etri simti tr sdesmit gadus v l k, nevar atcelt Dieva apstiprin to gribas izpaušmi un izn cin t sol jumus. ¹⁸Ja mantojums n k ar likumu, tad jau ne ar sol jumu, bet brahamam Dievs to d vin ja ar apsol jumu. ¹⁹K da tad noz me likumam? To e eli pav l juši ar starpnieka roku, tas izdots p rk puma d , kam r n ks Atvase, uz kuru attiecas sol jumi. ²⁰Kur viens, tur starpnieka nav. Bet Dievs ir viens. ²¹Vai tad likums ir pret Dieva apsol jumiem? Nek d zi ! Jo ja b tu dots likums, kas sp j dar t dz vu, tad patiesi attaisnošana n ktu ar likumu. ²²Bet Raksti ir visu iesl guši gr k , lai apsol jums tiktu dots tic gajiem tic b uz J zu Kristu. ²³Bet pirms n ca tic ba, m s, iesl gti zem likuma, tik m uzglab ti tic bai, kura bija j pasludina. ²⁴T tad likums bija m su audzin t js Kristum, lai m s tic b tiktu attaisnoti. ²⁵Bet m s, atn kot tic bai, audzin t jam neesam vairs padoti. ²⁶J s visi esat Dieva b rni tic b uz J zu Kristu, ²⁷Jo visi, kas esat krist ti Kristus v rd , esat t rpušies Krist . ²⁸Nav ne j da, ne grie a, nav verga, ne br v , nav ne v rieša, ne sievietes, jo j s visi esat viens Krist J z . ²⁹Bet ja j s piederat Kristum, tad j s esat brahama p cn c ji, mantinieki saska ar apsol jumu.

Chapter 4

¹Es saku: tik ilgi, kam r mantinieks ir mazgad gs, nav nek das starp bas starp vi u un kalpu, kaut vi š ir visa kungs, ²Bet l dz t va noz m tajam laikam vi š padots aizbild iem un p rvaldniekiem. ³T ar m s, kam r nebij m pieauguši, bij m pasaules pamatvielu kalp b . ⁴Bet Dievs, laikam piepildoties, s t ja savu D lu, dzimušu no sievietes, padotu likumam, ⁵Lai atpirktu tos, kuri bija padoti likumam, un lai m s k tu pie emti b rni. ⁶Bet t k j s esat b rni, tad Dievs s t ja sava D la Garu j su sird s, kas sauc: Abba - T vs! ⁷T tad vairs nav kalps, bet ir d ls, un ja d ls, tad ar mantinieks

caur Dievu. ⁸Toreiz gan j s, nepaz dami Dievu, kalpoj t tiem, kas sav b t b nav dievi. ⁹Bet tagad j s esat Dievu atzinuši, vai lab k: Dievs j s ir pazinis. K tad j s atkal atgriezaties pie nesp c gaj m un nabadz gaj m pamatviel m, kur m no jauna gribat kalpot? ¹⁰J s iev rojat dienas un m nešus, un laikus, un gadus. ¹¹Es b stos, ka tik es neb tu velt gi pie jums str d jis. ¹²Br i, es j s l dzu, esiet t di k es, jo es esmu t ds k j s. J s man nek auna neesat dar juši. ¹³J s atminaties, ka es agr k sludin ju jums eva liju, b dams mies gi v jš, bet manu miesas st vokli, kas bija jums p rbaud jums, ¹⁴J s nenop l t un nenicin j t, bet j s pie m t mani it k Dieva e eli, it k J zu Kristu. ¹⁵Kur tad j su sv tlaim ba? Jo es jums apliecinu, ka j s, ja tas b tu bijis iesp jams, savas acis b tu izr vuši un man atdevuši. ¹⁶Vai es, run dams jums paties bu, esmu k uvis j su ienaidnieks? ¹⁷Tie r p jas par jums, bet ne lab nol k ; tie grib j s atš irt, lai j s r p tos par vi iem. ¹⁸Bet teicami ir, ja j s vienm r cenšaties uz labu un ne tikai tad, kad es esmu pie jums. ¹⁹Mani b rni i, es atkal s p s j s dzemd ju, l dz kam r Kristus izveidosies j sos. ²⁰Bet es tagad grib tu b t pie jums un main t savu balsi, jo esmu nesaprašan par jums. ²¹Sakiet man, j s, kas gribat padoties likumam, vai j s likumu neesat las juši? ²²Jo ir rakst ts, ka brahamam bijuši divi d li: viens no kalpones, otrs no br v s. ²³Tas, kas no kalpones, piedzima mies gi, bet tas, kas no br v s, saska ar absol jumu. ²⁴Tas ir pateikts l dz b . Š s ir divas der bas: viena Sinaja kaln , kas dzemd verdz bai, t ir Agare. ²⁵Bet Sinaja kalns ir Ar bij ; tam ir kop ba ar tagad jo Jeruzalemi, kas reiz ar saviem b rniem dz vo verdz b . ²⁶Turpret Jeruzaleme, kas augš , ir br va; t ir m su m te. ²⁷Jo ir rakst ts: Priec jies, neaugl g , kas nedzemd ; l ksmo un gavil , kas necieš dzemd bu s pes, jo daudz b rnu ir vientulei, vair k nek tai, kam ir v rs. ²⁸Bet m s, br i, k z ks esam absol juma b rni. ²⁹Bet k toreiz mies gi dzimušais vaj ja gar gi dzimušo, t ar tagad. ³⁰Bet ko saka Raksti? Padzen kalponi un vi as d lu, jo kalpones d ls neb s mantinieks l dz gi br v s d lam. ³¹T tad, br i, m s neesam kalpones, bet br v s b rni saska ar br v bu, k dai Kristus m s ir atbr vojis.

Chapter 5

¹Esiet past v gi un ne aujiet atkal ievest sevi verdz bas j g ! ²L k, es, P vils, saku jums: ja j s apgraiz sieties, Kristus jums nek nel dz s. ³Bet ikvienam cilv kam, kas liek sevi apgraiz t, es v lreiz apliecinu, ka tad vi am j izpilda viss likums. ⁴J s, kuri likum mekl jat attaisnošanu, no Kristus esat atš irti un ž last bai zuduši. ⁵Jo m s gar gaid m attaisnošanas cer bu tic b . ⁶Un Krist J z ne apgraiz šana, ne neapgraiz šana ko sp j, bet tic ba, kas darbojas m lest b . ⁷J su gaitas bija labas; kas j s trauc ja paklaus t paties bai? ⁸Š p rliecin šana nen k no T , kas j s ir aicin jis. ⁹Nedaudz rauga saraudz visu m klu. ¹⁰Es pa aujos uz jums Kung , ka j s cit d k nedom siet; bet tas, kas j s maldina, sa ems sodu, lai vi š b tu, kas b dams. ¹¹Bet, br i, ja es v l sludinu apgraiz šanu, k p c tad es v l tieku vaj ts? Tad jau krusta piedauz ba ir beigusies. ¹²Kaut ar tie, kas j s maldina, sagraiz tos. ¹³Bet j s, br i, esiet aicin ti br v bai; tikai ne t dai br v bai, lai j s dotu va u miesai, bet kalpotu cits

citam Gara m lest b ! ¹⁴Jo viss likums izpild s vien v rd : M li savu tuv ko k sevi pašu! ¹⁵Bet ja j s sav starp kožaties un daties, tad piel kojiet, ka j s viens otru neaprijat! ¹⁶Bet es saku: dz vojiet gar , tad j s miesas k r b m nesekosiet. ¹⁷Jo miesa tiecas pret garu, bet gars pretojas miesai; tie viens otru apkaro, lai nedar tu to, ko v laties. ¹⁸Un ja gars j s vada, tad neesat vairs padoti likumam. ¹⁹Bet miesas darbi ir zin mi; tie ir: netikl ba, neš st ba, bezkaun ba, baudk re, ²⁰Kalpošana elkiem, burvest ba, ienaids, str di, nenov d ba, dusmas, ildas, š elšan s, nesatic ba, ²¹Skaud ba, slepkav ba, piedzeršan s, pl t šana un tiem l dz gi. Par tiem es iepriekš saku, k jau agr k sac ju: kas t dus darbus dara, tie Dieva valst bu neiemantos. ²²Turpret gara aug i ir: m lest ba, prieks, miers, paciet ba, laipn ba, labpr t ba, augstsird ba, ²³L npr t ba, uztic ba, piekl j ba, attur ba, š st ba. T diem likums nepretojas. ²⁴Bet kas pieder Kristum, tie ir savu miesu krust piesituši l dz ar kaisl b m un k r b m. ²⁵Ja m s gar dz vojam, gar ar j darbojas. ²⁶Nek rosim tukšu godu, viens otru izaicin dami, cits citu apskauzdami.

Chapter 6

¹Br i, ja k ds cilv ks ir kritis gr k , tad j s, kas esat gar gi, l npr t bas gar pam ciet vi u, un l ko pats sevi, ka ar tu netieci k rdin ts! ²Cits cita nastas nesiet, un t j s izpild siet Kristus likumu. ³Un ja k ds, neb dams nekas, dom , ka vi š kas ir, tas pievi sevi. ⁴Ikviens lai p rbauda savu darbu, tad vi am b s gods tikai sev , bet ne pie cita. ⁵Jo katram j nes sava nasta. ⁶Bet tas, kas tiek pam c ts v rdos, lai dal s visos labumos ar to, kas vi u pam ca. ⁷Nepievilieties, Dievs ne auj sevi izsmiet. ⁸Jo ko cilv ks s s, to ar p aus. Kas s j sav mies , tas no miesas p aus izn c bu, bet kas s j gar , tas no gara p aus m ž go dz vi. ⁹Nepagursim, labu dar dami, jo sav laik m s nepagurdami ar p ausim. ¹⁰T tad, dar sim labu visiem, kam r mums ir laiks, bet seviš i tic bas br iem. ¹¹Redziet, k diem burtiem es jums pašroc gi rakstu! ¹²Tie, kas grib patikt miesai, uzspiež jums apgraiz šanu, lai tikai netiktu vaj ti Kristus krusta d . ¹³Bet ar apgraiz tie nepilda likumu; vi i grib, ka j s autu apgraiz ties, lai liel tos ar j su mies m. ¹⁴Bet es negribu ne ar ko lepoties, tik vien ar m su Kunga J zus Kristus krustu, ar ko man pasaule krust sista un es pasaulei. ¹⁵Jo Krist J z nav noz mes ne apgraiz šanai, ne neapgraiz šanai, bet gan jaunai rad bai. ¹⁶Un visiem tiem, kas sekos šiem pamatlikumiem, ar Dieva izra liešiem, lai miers un ž last ba! ¹⁷Turpm k lai mani neviens vairs neapgr tina, jo es nesu sav mies Kunga J zus r tas. ¹⁸Br i, m su Kunga J zus Kristus ž last ba lai ir ar j su garu! Amen.

Ephesians

Chapter 1

¹P vils, saska ar Dieva pr tu J zus Kristus apustulis, visiem sv tajiem, kas atrodas Efez , un tic gajiem J z Kristu. ²Ž last ba jums un miers no Dieva, m su T va, un Kunga J zus Kristus! ³Lai slav ts Dievs, m su Kunga J zus Kristus T vs, kas m s Krist sv t jis vis d gar g sv t b debes s. ⁴Vi Vi š m s izredz jis pirms pasaules rad šanas, lai m s m lest b b tu sv ti un nevain gi Vi a priekš . ⁵Iepriekš paredz jis, Vi š sav labpr t b nol ma m s pie emt sev par b rniem caur J zu Kristu, ⁶Par slavu savas ž last bas god bai, ar kuru Vi š m s apvelt jis sav m otaj D l . ⁷Vi mums pest šana caur Vi a asin m, gr ku piedošana saska ar Vi a ž last bas bag t bu, ⁸Kas p rpiln b pieš irta mums vis gudr b un saprašān , ⁹Lai zin mu dar tu mums savas gribas nosl pumu p c labpatikas; un t vi š sev bija nol mis, ¹⁰Laikiem piepildoties, visu, kas debes s un kas virs zemes, atjaunot Krist . ¹¹Vi , kas dara visu p c savas gribas l muma, ar m s esam aicin ti mantinieki saska ar Vi a nodomu, ¹²Lai m s, kas jau iepriekš cer j m uz Kristu, b tu Vi a god bas slava. ¹³Vi , kad dzird j t paties bas v rdu (savas pest šanas eva liju) un tic j t uz Vi u, j s tik t apz mogoti ar apsol šanas Sv to Garu. ¹⁴Vi š ir m su mantojuma la, lai atpest tu savu pašumu savas god bas slavai. ¹⁵T p c ar , dzird dams par j su tic bu uz Kungu J zu un m lest bu uz visiem sv tajiem, ¹⁶Es nemit jos pateikties par jums, piemin dams j s sav s l gšan s. ¹⁷Lai Dievs, m su Kunga J zus Kristus god bas T vs, dod jums gudr bas un atkl smes garu Vi a paz šanai, ¹⁸Apgaismotu j su sirds acis, lai j s zin tu, k da ir Vi a aicin juma cer ba un cik bag ta Vi a mantojuma god ba starp sv tajiem. ¹⁹Un cik p rm r gi liels ir Vi a sp ks m sos, kas ticam saska ar Vi a sp ka varen bas izpausmi. ²⁰To Vi š par d ja Krist , uzmodin dams Vi u no miro iem un novietodams pie savas lab s rokas debes s ²¹Augst k par katru vald bu un varu, un sp ku, un valdniekiem, un par ikvienu v rdu, kas tiek piesaukts ne tikai šin , bet ar n kamaj pasaul . ²²Un visu Vi š nolcis zem Vi a k j m un iec la Vi u par galvu visai Bazn cai. ²³Kas ir Vi a miesa un Vi a piln ba, kas visu visum piepilda.

Chapter 2

¹Ar j s bij t miruši savos noziegumos un gr kos, ²Kuros k dreiz dz voj t, pak vušies š s pasaules laikmetam, pak auti gaisa valsts valdniekam, garam, kas v l tagad darbojas nepaklaus bas b rnos. ³Ar m s visi kop ar vi iem reiz dz voj m sav s miesas k r b s, izpild dami miesas un iedomu iegribas. Sav dab m s bij m dusm bas b rni, t pat k p r jie. ⁴Bet Dievs, bag ts b dams sav ž last b , savas liel s m lest bas d , ar kuru Vi š m s m l jis. ⁵Krist atdz vin ja m s, kas bij m miruši savos gr kos. Vi š sav ž last b j s gl ba. ⁶Un Vi š m s J z Krist l dzuzmodin ja un l dznovietoja debes s. ⁷Lai labsird b n košajos laikos par d tu mums savas ž last bas p rpilno bag t bu Krist J z . ⁸Jo ž last b j s esat pest ti tic b , un tas nav no jums, t ir Dieva d vana; ⁹Ne darbu d , lai neviens neliel tos. ¹⁰Jo m s esam Vi a rad ba, Krist J z rad ti labajiem darbiem, ko Dievs sagatavojis, lai m s tan s dz votu. ¹¹T p c pieminiet, ka j s, kas agr k bij t p c miesas pag ni, t saucamie rok m mies gi apgraiz tie sauca par neapgraiz tajiem, ¹²Jo j s tan laik bij t bez Kristus, š irti no Izra a kop bas, sveši apsol jumu der bai, bez cer bas un bez Dieva šin pasaul . ¹³Bet Krist J z j s, kas citk rt bij t

t lu, tagad, pateicoties Kristus asin m, k uv t tuvi. ¹⁴Jo m su miers ir Vi š, kas abus savienoja vien , un ar savu miesu izn cin ja ienaidnieku, kas k starpsiena m s š ra. ¹⁵Vi š nodibin ja mieru, atceldams likumu ar saviem priekšrakstiem un nosac jumiem, p rveidodams sev divus vien jaun cilv k . ¹⁶Vi š caur krustu abus vien mies izl dzin ja ar Dievu, non v dams ienaidu pats sev . ¹⁷Un Vi š atn cis pasludin ja mieru jums, kas bij t t lu, un mieru tiem, kas tuvu. ¹⁸Jo caur Vi u mums abiem dota pieeja pie T va vien Gar . ¹⁹T tad j s vairs neesat svešinieki un ien c ji, bet esat sv to l dzpilso i un Dieva saimes locek i, ²⁰Kas uzcelti uz apustu u un praviešu pamata, bet galvenais st rakmens ir Kristus J zus. ²¹Katra uz Vi a celt celtne izaug par sv tu templi Kung . ²²Vi ar j s Gar tiek at uzcelti par Dieva m jokli.

Chapter 3

¹T p c es, P vils, priekš jums, pag niem, esmu J zus Kristus g steknis. ²J s ta u dzird j t par Dieva ž last bas pieš iršanu, kas man uztic ta j su labad. ³Jo, pateicoties atkl smei, man ticis zin ms nosl pums, k jau agr k sum rakst ju. ⁴To lasot, j s varat saprast manu Kristus nosl puma izpratni. ⁵T cit m cilv ku b rnu paaudz m netika sludin ts, k tas tagad ticis atkl ts Gar Vi a sv tajiem apustu iem un praviešiem, ⁶Ka pag ni Krist J z ir Vi a apsol juma l dzmantinieki un vienas miesas locek i un l dzdal bnieki, pateicoties eva lijam, ⁷Kura kalps es esmu k uvis, sa emdams Dieva ž last bu, ko Vi š man devis sava sp ka darb b . ⁸Man, no visiem sv tajiem vismaz kajam, ir dota š ž last ba pasludin t pag niem neizdibin mo Kristus bag t bu, ⁹Un apgaismot visus, k izpild s nosl pums, kas no m žiem bija apsl pts pie Dieva, kas visu rad jis, ¹⁰Lai Dieva daudzveid g gudr ba caur Bazn cu k tu zin ma var m un sp kiem debes s ¹¹Saska ar m ž go l mumu, ko Vi š piepild ja m su Kung J z Krist . ¹²Vi am m s uzticamies un, tic dami uz Vi u, pa v b tuvojamiem Vi am. ¹³T p c es l dzu: nezaud jiet drosmi, kad es ciešu j su d , jo tas ir j su gods. ¹⁴T p c es kr tu ce os m su Kunga J zus Kristus T va priekš , ¹⁵No kura katra t viš ba debes s un virs zemes dab savu v rdu, ¹⁶Lai Vi š savas god bas bag t b sav Gar dotu stiprin ties sp k iekš jam cilv kam, ¹⁷Lai j su sird s caur tic bu m jotu Kristus, lai j s b tu iesak ojušies un nostiprin ti m lest b , ¹⁸Lai j s l dz ar visiem sv tajiem sp tu aptvert, k ds ir platums un garums, un augstums, un dzi ums, ¹⁹Un paz tu Kristus m lest bu, kas p rsp j katru saprašanu, un tiku piepild ti katr Dieva piln b . ²⁰Bet Vi am, kas ar savu sp ku darbojas m sos, kas sp j dar t visu daudz vair k, nek m s l dzam un saprotam, ²¹Lai gods Bazn c un Krist J z paaudz u paaudz s m ž gi m žos. Amen.

Chapter 4

¹Un t es, Kunga g steknis, atg dinu jums, lai j s dz votu t aicin juma cien gi, kur j s esat aicin ti,
²Vis pazem b un l npr t b , un paciet b viens otru m lest b paciezdami, ³Cenzdamies uztur t gara vien bu miera sait m. ⁴Viena miesa un viens gars, k ar vienai cer bai j s sav aicin jum esat aicin ti.
⁵Viens Kungs, viena tic ba, viena krist ba, ⁶Viens Dievs un visu T vs, kas p r visiem un ar visiem un visos m sos. ⁷Bet katram no mums ir dota ž last ba t d m r , k du Kristus mums to d vin jis.
⁸T p c Vi š saka: Uziedams augš un g st pa emdams g stniec bu, Vi š cilv kiem izdal ja d vanas.
⁹Bet uzg ja, vai tas nenoz m to, ka Vi š pirm k non cis pasaules zemaj s viet s? ¹⁰Bet Vi š, kas non ca, ir tas pats, kas uzg ja p r vis m debes m, lai visu piepild tu. ¹¹Un Vi š iec la citus par apustu iem, citus par praviešiem, citus par eva listiem, bet citus par ganiem un m c t jiem, ¹²Lai sagatavotu sv tos kalpošanas darbam, Kristus miesas uzcelšanai, ¹³Kam r m s sasniegsim vien bu tic b un Dieva D la atz šan , v ra briedumu, Kristus m ža piln bas m ru, ¹⁴Lai tad vairs m s neb tu mazgad gi b rni, kas, pateicoties cilv ku vilt bai, vi u vilt g s r c bas piekr pti, svaids šurp un turp, padodamies katram m c bas v jam, ¹⁵Bet, m lest b sekodami paties bai, m s visum pieaugsim Vi , kas ir galva, Kristus, ¹⁶No kura visa miesa, kas apvienota un savienota vis d m pal gsait m, m lest b augš sevis izkopšanai saska ar katra locek a darb bas m ru. ¹⁷T p c es jums to saku un Kunga v rd apliecinu, lai j s vairs nedz votu t , k sava pr ta tukšum dz vo pag ni. ¹⁸Tums ba aptumšojusi vi u pr tu; nezin šana, kas vi os ir to cietsird bas d , atsvešin jusi tos no Dieva dz v bas. ¹⁹Izmisum tie nodevušies netikl bai, vis diem nekrietniem darbiem, mantk r bai. ²⁰Bet t j s nem c j ties Kristu paz t; ²¹Ja j s par Vi u dzird j t un Vi esat m c ti J zus paties b , ²²Tad jums j atmet agr k dz ve un vecais cilv ks, kas, savu k r bu pievilts, iet boj . ²³Bet atjaunojieties sav pr t un gar , ²⁴Un iet rpieties jaun cilv k , kas rad ts p c Dieva l dz bas tain b un paties bas sv tum ! ²⁵T p c atmetiet melus un katrs run jiet savam tuv kajam paties bu, jo m s savstarp ji esam locek i! ²⁶Dusmojieties, bet negr kojiet! Saule lai nenoriet p r j su dsm m! ²⁷Nedodiet vietu aunajam garam! ²⁸Kas zadzis, lai vairs nezog, bet lab k lai str d , dar dams sav m rok m kaut ko labu, lai b tu iesp ja pal dz t tr kumciet jiem. ²⁹No j su mutes lai nen k neviena auna runa, bet gan laba, kas stiprina tic b un nes sv t bu klaus t jiem! ³⁰Un neapb diniet Dieva Sv to Garu, kur j s esat apz mogoti atpest šanas dienai! ³¹Katrs sar gtin jums un dusmas, un bardz ba, un kliegšana, un zaimi, un katrs aunums lai ir t lu no jums! ³²Bet esiet viens pret otru laipni un ž lsird gi! Piedodiet cits citam, t pat k ar Dievs Krist jums ir piedevis.

Chapter 5

¹Seko jiet Dievam k m i b rni! ²Un dz vojiet m lest b , k ar Kristus m s m l jis un m su d sevi atdevis Dievam par d vanu un upuri jaukai smaržai. ³Bet netikl ba un vis da veida nekrietn ba vai mantk r ba lai pat netiek piemin tas starp jums, k tas piekl jas sv tajiem! ⁴Ar bezkaun ba, mu gas un tukšas runas, kas nepiedienas, bet vair k pateic bas. ⁵Jo tas jums j zina un j saprot, ka

pret aunjaiem gariem zem debess. ¹³T p c tveriet Dieva bru as, lai j s aunaj dien sp tu pretoties un past v t vis piln b ! ¹⁴T tad st viet, apjozuši savus gurnus paties b , t rpušies taisn bas bru s, ¹⁵Un k jas ap vuši miera eva lija sludin šanai! ¹⁶Pie visa t tveriet tic bas vairogu, ar kuru j s sp siet apdz st visas aun ugun g s bultas! ¹⁷emiet ar pest šanas bru u cepuri un gara zobenu (tas ir, Dieva v rdu) ¹⁸Un gar l dziet Dievu katr laik , vis di Vi u piel dzot un piesaucot! Bez tam esiet modri un vis neatlaid b aizl dziet par visiem sv tajiem, ¹⁹Ar par mani, lai man tiktu doti v rdi, kad atdar sies mana mute, un es drošsird gi sludin tu eva lija nosl pumu! ²⁰T labad es pildu savu s t bu važ s, lai tan rastu drosmi t run t, k man tas pien kas. ²¹Bet lai ar j s zin tu, k man kl jas un ko es daru, tad par to visu jums past st s Tihiks, m ais br lis un uzticamais kalps Kung . ²²Es t p c s t ju vi u pie jums, lai jums b tu zi as par m su st vokli un lai iepriecin tu j su sirdis. ²³Miers lai ir br iem un m lest ba l dz ar tic bu no Dieva T va un Kunga J zus Kristus! ²⁴Ž last ba ar visiem, kas m l m su Kungu J zu Vi a neizn c b . Amen.

Philippians

Chapter 1

¹P vils un Timotejs, J zus Kristus kalpi, visiem J zus Kristus sv tajiem, kas dz vo Filipos, ar b skapiem un diakoniem. ²Lai jums ž last ba un miers no Dieva, m su T va, un Kunga J zus Kristus! ³Es pateicos savam Dievam, kad vien j s pieminu, ⁴Vienm r vis s sav s l gšan s par jums visiem ar prieku aizl gdams, ⁵Par j su l dzdal bu Kristus eva lij no pirm s dienas l dz šim laikam. ⁶Es esmu stipri p rliecin ts par to, ka Tas, kas j sos labo darbu ies cis, to ar pabeigs l dz J zus Kristus dienai. ⁷Tas ir taisn gi, ka es par jums visiem dom ju, jo j s esat l dzdal bnieki man priek , man s važ s, eva lija aizst v šan un nostiprin šan . ⁸Jo Dievs ir mans liecinieks, ka es ilgojos p c jums visiem J zus Kristus m lest b . ⁹Un par to es l dzu Dievu, lai j su m lest ba vair k un vair k pieaugtu zin šan un vis d izpratn , ¹⁰Lai j s izš irtos par lab ko, ka j s Kristus dien b tu t ri un nevainojami, ¹¹Caur J zu Kristu pilni taisn bas aug u Dieva godam un slavai. ¹²Bet es gribu, br i, lai j s zin tu, ka mani tagad jie apst k i vair k sekm juši eva liju, ¹³Jo manas važas Krist ir k uvušas zin mas visai sardzei un visiem citiem; ¹⁴Un daudzi br i Kung , iedvesmoti no man m važ m, arvien sekm g k uzdrošin s bezbail gi sludin t Dieva v rdu. ¹⁵Daži gan sludina Kristu naida un str da d , bet citi no labas gribas; ¹⁶Daži aiz m lest bas, zin dami, ka esmu iecelts eva lija aizst v šanai; ¹⁷Bet kas sludina Kristu ildošan s un ne lab nol k , tiem pr t man m važ m pievienot v l b das. ¹⁸Bet kas par to? Vai ar izlikšanos, vai paties b , kad tik Kristus vis dos veidos tiek sludin ts! Par to es prier jos un ar turpm k prier šos. ¹⁹Jo es zinu, ka tas, pateicoties j su l gšanai un J zus Kristus gara atbalstam, noder s man pest šanai. ²⁰Es gaidu un ceru, ka es nekad kaun nepalikšu, bet vis pa v b k vienm r, ta ar tagad Kristus tiks pagodin ts man mies , vai nu man dz vojot, vai mirstot. ²¹Jo Kristus ir

mana dz ve, bet n ve ieguvums. ²²Bet ja dz vošana mies nes manam darbam aug us, tad es nezinu, ko lai izv los? ²³Es tieku b d ts no div m pus m; es k roju atrais ties un b t kop ar Kristu, tas b tu tas vislab kais, ²⁴Bet j su d nepieciešams palikt v l mies , ²⁵Un to es vis pa v b zinu, ka es palikšu pie jums visiem j su tic bas un prieka sekm šanai, ²⁶Lai j su l ksm ba J zus Kristus v rd b tu jo liel ka manis d , kad es atkal aiziešu pie jums. ²⁷Tikai dz vojiet Kristus eva lija cien gi, lai es, pie jums aizg jis, redz tu vai atkal promb tn dzird tu par jums, ka j s esat vien gar un vienpr t gi str d jat eva lija tic bas lab . (Ef 4,1; Kol 1,10; 1 Tes 2,12) ²⁸Un nekad neb stieties no pretiniekiem, jo tas vi iem ir pazudin šanas, bet jums pest šanas c lonis, un tas no Dieva. ²⁹Jo tas jums dots: nevien uz Kristu tic t, bet ar par Vi u ciest. ³⁰T pati c a, k du pie manis redz j t un tagad par mani dzirdat, ar jums j izc na.

Chapter 2

¹Ja ir k ds iepriecin jums Krist , ja k ds m lest bas mierin jums, ja k da gara sadraudz ba, ja ir k da sirsn ga l dzj t ba, ²Tad piepildiet manu prieku, b dami vienpr t gi, vienoti m lest b , vienoti dom s un nodomos! ³Nedariet neko ildas vai tukša goda d , bet pazem b viens otru uzskatiet augst ku par sevi! ⁴Ner p jieties tikai par to, kas ir savs, bet ar par to, kas ir cita! ⁵Esiet t d p rliec b k J zus Kristus, ⁶Kas, Dieva veid b dams, neuzskat ja par laup jumu l dzin ties Dievam. ⁷Bet Vi š atteic s no sevis, pie emdams kalpa veidu. K dams cilv kiem l dz gs, Vi š r gi izskat j s k cilv ks. ⁸Vi š pazemoj s, k dams paklaus gs l dz n vei, l dz pat krusta n vei. ⁹T p c ar Dievs Vi u paaugstin jis un devis Vi am v rdu p r visiem v rdiem, ¹⁰Lai J zus v rd ce os kristu visi, kas debes s, virs zemes un pazem , ¹¹Un lai katra m le apliecin tu, ka Kungs J zus Kristus ir Dieva T va god b . ¹²T p c, mani vism ie, (k j s vienm r bij t paklaus gi) str d jiet savas pest šanas lab bail s un dreb šan ne tikai man kl tb tn , bet v l vair k man promb tn ! ¹³Jo Dievs ir Tas, kas j sos rada gribu un izpild šanu p c savas labpatikas. ¹⁴Dariet visu bez kurn šanas un bez kav šan s. ¹⁵Lai j s b tu bez p rmetumiem un patiesi Dieva b rni, nevainojami aunas un samait tas tautas vid ; starp tiem mirdziet k sp dek i pasaul ! ¹⁶Turiet dz v bas v rdu manam godam Kristus dien , jo ne velti es skr ju, ne velti str d ju. ¹⁷Bet ja es tieku upur ts upurim un j su tic bas kalpošanai, tad es priec jos un priec šos kop ar jums visiem. ¹⁸T pat ar j s priec jieties, priec damies l dz ar mani! ¹⁹Bet Kung J z es ceru dr z s t t pie jums Timoteju, lai, uzzin jis, k jums kl jas, es b tu apmierin ts. ²⁰Jo man nav neviena tik vienpr t ga, kas r p tos sirsn g l dzdal b par jums. ²¹Jo visi mekl savu, bet ne J zus Kristus labumu. ²²Bet vi a uzticam bu paz stiet no t , ka vi š kop ar mani kalpojis eva lijam k d ls t vam. ²³T p c es ceru s t t vi u pie jums, tikl dz p rskat ms b s mans st voklis. ²⁴Bet es pa aujos uz Kungu, ka ar pats dr z pie jums aiziešu. ²⁵Tom r man š ita nepieciešami s t t pie jums Epafrod tu, manu br li un l dzstr dneku, un c as biedru, bet j su s tni un pal gu man tr kum , ²⁶T p c ka vi š oti ilgoj s p c jums visiem un bija nob d jies par to, ka j s dzird juši par vi a slim bu. ²⁷Vi š tieš m bija l dz n vei slim; bet Dievs apž loja vi u, un ne vien vi u, bet ar mani, lai man neb tu b das uz b d m. ²⁸T p c jo steidz g k es

vi u s t ju, lai j s, vi u redz dami, priec tos un man neb tu r pju. ²⁹T tad uz emiet vi u vis priek Kunga v rd un turiet vi u god , ³⁰Jo Kristus darba d vi š non ca tuvū n vei, likdams savu dz v bu l , lai aizpild tu to, kas iztr ka no j su puses kalpošan man lab .

Chapter 3

¹Bez tam, mani br i, priec jieties Kung ! To pašu jums rakst t man nav apgr tin jums, bet jums nepieciešams. ²Sargieties no su iem, sargieties no aunajiem str dnekiem, sargieties no sagraiz šanas! ³Jo apgraiz šana esam m s, kas gar kalpojam Dievam un dižojamies J z Krist , un nepa aujamies uz miesu, ⁴Lai gan es var tu uztic ties ar miesai, es to var tu v l vair k: ⁵Astotaj dien esmu apgraiz ts, esmu no Izra a tautas, no Benjam na cilts, ebrejs no ebrejiem, p c likuma farizejs, ⁶Sav tieksm Dieva Bazn cas vaj t js un t s taisn bas, kas balst s uz bausl bu, nevainojams pild t js. ⁷Bet kas man bija ieguvums, to es Kristus d uzskatu par zaud jumu. ⁸Tieš m, es uzskatu par zaud jumu visu sava Kunga J zus Kristus paz šanas d , kas visu p rsp j; t s d es visu esmu zaud jis un uzskatu par m sliem, lai Kristu ieg tu ⁹Un atrastos Vi ne savas taisn bas d , kas izriet no bausl bas, bet t s d , kas izriet no tic bas uz J zu Kristu. T , taisn ba, pamatota tic b , n k no Dieva. ¹⁰Lai atz tu Vi u un Vi a augš mcelšan s sp ku, un Vi a ciešanu sadraudz bu, es gribu b t l dz gs Vi am n v , ¹¹Lai sasniegtu augš mcelšanas no miro iem; ¹²Ne t p c, ka es jau to b tu sa mis vai b tu piln gs, bet es tiecos, lai to satvertu t , k ar mani satv ris J zus Kristus. ¹³Br i, es nedom ju, ka es to b tu satv ris, bet vienu gan: aizmirsdams to, kas aiz manis, es tiecos p c t , kas priekš , ¹⁴Es steidzos pretim m r im – Dieva augst aicin juma godalgai Krist J z . ¹⁵Visi, kas esam piln gi, dom sim t , bet ja j s b tu cit d s dom s, tad Dievs jums ar šo atkl s. ¹⁶T p c, ko esam sasnieguši, pie t virziena tur simies, lai m s b tu vienpr t gi. ¹⁷Br i, sekojiet manai priekšz mei un v rojiet tos, kas p c m su parauga dz vo! ¹⁸Jo daudzi, par kuriem es jums bieži sac ju (bet tagad saku raud dams), dz vo t k Kristus krusta ienaidnieki. ¹⁹Vi u gals ir pazušana, to dievs ir vi u v ders, un kauns ir vi u gods; tie tiecas p c pasaul g , ²⁰Bet m s dz vojām debes m, no kurienes ar gaid m Pest t ju, m su Kungu J zu Kristu. ²¹Vi š p rveidos m su pazem bas miesu, pieska odams to savai god bas miesai, ar sp ku, kur Vi š sp j pak rtot sev visu.

Chapter 4

¹T tad, mani vism ie br i, p c kuriem es oti ilgojos, mans prieks un mans vainagojums, esiet past v gi Kung , j s m ie! ²Es l dzu Evodiju un es l dzu Sintihu b t vienpr t g m Kunga v rd . ³Ar tevi, mans stais darba biedr, es l dzu, pal dzi vi m, kas kop ar mani, Klementu un citiem maniēm pal giem str d jušas eva lija lab . Vi u v rdi ir ierakst ti dz v bas gr mat . ⁴Priec jaties Kung ; es

atkrtoti saku: priecjieties! ⁵Jsu laipnba lai ir zinma visiem cilvkiem; Kungs ir tuvu, ⁶Neraizjieties ne par ko, bet jsu l gšanas un aizl gumi lai n k Dieva priekš; vis pateic b izsakiet savu v l šanos Vi am! ⁷Un Dieva miers, kas p rsp j visu saprašanu, lai pasarga j su sirdis un j su domas J z Krist ! ⁸Beidzot, br i, kas ir patiess, kas godjams, kas taisn gs, kas sv ts, kas pat kams, kam laba slava, kas tikum gs, kas cildin ms, to domjiet! ⁹Un ko j s m c j ties, un ko sa m t, un ko dzird j t, un ko pie manis redz j t, to dariet! Un Dieva miers b s ar jums. ¹⁰Bet es oti priecjos Kung , ka j s beig s atkal atplaukt g d b par mani, k ar agr k jau g d j t, bet apst k i j s trauc ja. ¹¹Ne tr kuma d es to saku, jo esmu m c jies apmierin ties ar to, kas man ir. ¹²Es protu pazemoties, protu ar p rpiln b dz vot (visur un pie visa k esmu pieradis): b t pa dis un b t izsalcis, dz vot p rpiln b un ciest tr kumu, ¹³Es visu sp ju Tan , kas mani stiprina. ¹⁴Tom r j s labi dar j t, dal damies ar mani man s b d s. ¹⁵Bet ar j s, filipieši, ziniet, ka no eva lija sludin šanas s kuma k aizg ju no Ma edonijas, neviena draudze nav vienojusies ar mani došan un emšan , k j s vieni. ¹⁶Jo ar uz Tesalon ki j s s t j t vienreiz un otreiz to, kas man bija vajadz gs. ¹⁷Ne it k es mekl tu d vanas, bet es mekl ju ieguvumu, kas vairotos jums par labu. ¹⁸Man viss ir un ir p rpiln b . Sa mis no Epafrod ta to, ko j s s t j t, šo saldo smaržu, Dievam pie emamo un pat kamo upuri, es esmu nodrošin ts. ¹⁹Bet mans Dievs sav bag t b lai piepilda visas j su v l šan s J zus Kristus god b ! ²⁰Dievam un m su T vam lai gods m ž gi m žos! Amen. ²¹Sveiciniet ikvienu sv to Krist J z ! ²²J s sveicina br i, kas pie manis. J s sveicina visi sv tie, bet seviš i tie, kas no eizara nama. ²³M su Kunga J zus Kristus ž last ba lai ir ar j su garu! Amen.

Colossians

Chapter 1

¹P vils, saska ar Dieva pr tu J zus Kristus apustulis, un br lis Timotejs ²Tiem sv tajiem, kas dz vo Kolos , un tic gajiem br iem Krist J z : ³Ž last ba jums un miers no Dieva, m su T va, un Kunga J zus Kristus! M s pateicamies Dievam un m su Kunga J zus Kristus T vam un vienm r l dzam par jums Dievu, ⁴Jo dzird j m, k da ir j su tic ba uz J zu Kristu un j su m lest ba uz visiem sv tajiem. ⁵T s cer bas d , kas jums paredz ta debes s, par ko j s dzird j t eva lija paties bas m c b , ⁶Kas aizg ja l dz jums un t pat vis pasaul nes aug us, un aug l dz gi k pie jums kopš t s dienas, kad j s dzird j t un pazin t Dieva ž last bu paties b , ⁷K to jums m c ja m su m ais l dzstr dneiks Epafra, šis uzticamais Kristus kalps j su lab , ⁸Kas st st ja ar mums par j su m lest bu gar . ⁹T p c ar m s kopš t s dienas, kad to dzird j m, nebeidzam, Dievu piesaukdami, par jums l gt, lai j s tiktu piepild ti ar Vi a pr ta atz šanu vis gar gaj gudr b un saprašān , ¹⁰Lai j su dz ve b tu Dieva cien ga un Vi am visum pat kama, jo j s nes siet aug us visos labos darbos un pieaugst Dieva apzi , ¹¹Lai j s, saska oti ar Vi a god bas varen bu, vis sp k stiprin ti, vis paciet b un l npr t b priec gi

¹²Pateiktos Dievam T vām, kas mēs darījām šīs cieņas burtiņiem par līdždalībniekiem svētīto mantojuma gaismī.
¹³Viš izglābām šīs no tumsas varas un pārcēla savām Dievalībām. ¹⁴Kur mums caur Viā asinīm
pestīšana un grāku piedošana. ¹⁵Viš ir neredzam Dieva attēls, visas radības pirmdzimtais, ¹⁶Jo
Vi radītais viss, kas ir debesīs un virs zemes: redzamais un neredzamais, gan troši, gan valdības, gan
priekšnieki, gan varas: viss caur Viņu un Viā darītais: ¹⁷Un Viš ir pirms visa, un viss pastāv Viņā.
¹⁸Un Viš ir miesas - Baznīcas galva. Viš ir sākums, pirmdzimtais no mirušajiem, lai Viš stāp
visiem būtu pirmais. ¹⁹Un Viā labpatika, ka visa pilnībā mēdza Viņā, ²⁰Lai caur Viņu visu izlēdinātu
ar sevi, nodibinot ar savu krusta asinīm mieru gan to stāp, kas ir virs zemes, gan debesīs. ²¹Ar
jās kdreiz bijt atsvešināties un ar ļauniem darbiem naidīgi noskaot. ²²Bet tagad Viš izlēdinājis
savu cilvēka miesu, izciezdams nāvi, lai jās Viā priekšbūtu svētīti un neaptraipīti, un nevainojami,
²³Ja tikai paliksiet ticības nesatricināti un pastāvīgi un nenovērsīties no cerības, ko sniedz evaņģēlijs,
ko jās dzirdjāt un kas pasludināts visai radībai zem debesīm; tam ar es, Pāvils, kalpoju. ²⁴Tagad es
priecājos savs ciešanās par jums, savas miesas papildināšanai, kas iztrūkst Kristus ciešanās, par Viā
miesu, kas ir Baznīca. ²⁵Tas kalps esmu kļuvis saskaņā ar Dieva rīkojumu, ko man devis Jēzus, lai
es piepildītu Dieva vārdu. ²⁶Noslūpums, kas no mēžiem un no paaudzēm paaudzēm bija apslēpts, tagad
ir atklāts Viā svētītajiem. ²⁷Dievs viņiem gribēja darīt zināmu, cik bagātā ir šī noslūpuma godība stāp
pāriem; un tas ir Kristus, godības cerības soks. ²⁸Viņam sludinājumam, pamudināšanai katru cilvēku
un mēcādam visgudrīb, lai katru cilvēku darītu pilnīgu Jēzus Kristus. ²⁹Tāpēc es ar strādāju, cēnādamies
saskaņā ar Viā darbību, kas man izpaužas spēkā.

Chapter 2

¹Jo es gribu, lai jās zinātu, cik lielas rīpes man bija par jums un par tiem, kas dzīvo Lodiķē, un
par visiem, kas manu miesu gūva un nav redzējuši, ²Lai viņu sirdīs tiktu iepriecinātas mēlētības
pamācība un bagātīgā ieguāta atziņa pilnībā Dieva Tēva un Jēzus Kristus noslūpuma pazīšanai. ³Vi
ir apslēpti visi gudrības un zinātniskie jumi. ⁴Bet es jums saku, lai neviens jās nepieviņārdā runājumā
runājumā; ⁵Jo lai gan miesīgā es neesmu klāvē, bet garā esmu ar jums un priecājos redzēt jūsu kārtojumā
jūsu stiprotību uz Kristu. ⁶Kā jās Kungu Jēzu Kristu esat pieņēmuši, tā ar dzīvojiet Viņā,
⁷Iesakodāmie un pamatodāmie Viņā, nostiprināties ticībā, kā jās to mēcājam, un ar pateicību pieaugdami
Viņā. ⁸Pielākojiet, lai kāds jās nepieviņārdā savu prātniecību un tukšiem maldiem, kas dibināti uz cilvēku
mēcājam un pasaules pamātspēkiem, bet ne uz Kristu, ⁹Jo Viņam jāmieš ietvert Dievības pilnību.
¹⁰Ar jās pilnīgā Viņā, kas ir galva visām varām un spēkiem. ¹¹Viņam jāesat apgraizīti apgraizīšanā, kas
nav ar roku izdarīta cilvēka miesas atdalīšanai, bet Kristus apgraizīšanā. ¹²Kristībā jās kopā ar Viņu
esat apbedīti un Viņam jāesat augšmācīti caur ticību Dieva spēkam, kas Viņu uzmodinājis no
miroņiem. ¹³Viš jās, kas grākodāmi un savas miesas neapgraizīšanas dā bijt miruši, kopā ar Viņu
darīja dzīvus, piedodams jums visus grākus; ¹⁴Viš izdzīvoja pret mums vārsto likuma par drakstu,
kas bija pret mums, un pieņēma to no mūsu vidus, pienāglodams krustu. ¹⁵Viš atbrūoja valdības un

varas, droši atstams tās kaun un pats sev svin dāms uzvaru p r t m. ¹⁶T p c lai neviens j s neties diena vai dzriena d , vai sakar ar sv tkiem, jauno m nesi vai sabatu. ¹⁷Š ir na tam, kam j notiek, bet miesa ir Kristus. ¹⁸Lai neviens, kam pat k pazemošans un kalpošana e e iem, j s nepievi ! T ds lepojas ar to, ko vi š nav redz jis, bez pamata b dāms iedom gs sav miesas pr t . ¹⁹T ds neturas pie galvas, no kuras ar loc tavu un dz slū pal dz bu visa miesa tiek savienota un kop satur ta, un aug Dieva augum . ²⁰Ja j s kop ar Kristu š s pasaules pamatsp kiem esat miruši, ko tad j s v l, it k dz vodami pasaul , uz ematies priekšrakstus; ²¹To neskar, to nebaudi, tam nepieskaries! ²²Tas viss lemts lietošanai un izn c bai, jo tie ir cilv ku likumi un m c bas. ²³T m gan ir š ietama gudr ba tur, kur ir pašizdom ti dievkalpojumi, pašpazemošans un miesas m rd šana, bet tie ir bez v rt bas, jo kalpo vien gi miesas apmierin jumam.

Chapter 3

¹T p c, ja j s kop ar Kristu esat augš mc lušies, tad mekl jiet p c t , kas augš , kur Kristus s ž pie Dieva lab s rokas! ²Dom jiet par to, kas augš , bet ne par to, kas virs zemes! ³Jo j s mir t, bet j su dz v ba l dz ar Kristu apsl pta Diev . ⁴Kad par d sies Kristus, j su dz v ba, tad ar j s par d sieties god b l dz ar Vi u. ⁵T p c non v jiet savos locek os zemisko: netikl bu, neš st bu, kaisl bu, aun s k r bas un mantk r bu, kas ir kalpošana elkiem! ⁶T visa d n k Dieva dusmas p r netikl bas b rniem. ⁷Ar j s k dreiz bij t t m pak vušies, kad tan s dz voj t. ⁸Bet tagad ar j s atmetiet to visu: dusmas, sar gtn jumu, aunpr t bu, zaimus un nekaun gus v rdus no j su mutes! ⁹Nemelojiet viens otram! Novelciet veco cilv ku kop ar vi a darbiem ¹⁰Un ap rbiat jauno, kas atjaunojas atzi saska ar vi a Rad t ja att lu, ¹¹Kur vairs nav ne pag na, ne j da, ne apgraiz t , ne neapgraiz ta, ne barbara, ne skita, ne verga, ne br v , bet viss un visos ir Kristus. ¹²T p c k Dieva izredz tie, sv tie un m l tie t rpieties sirsn g ž lsird b , laipn b , pazem b , l npr t b , paciet b , ¹³Viens otru paciezdami un cits citam piedodami, ja vienam pret otru ir k da s dz ba: k Kungs jums piedevis, t ar j s. ¹⁴Bet p ri visam tam lai jums ir m lest ba, kas ir piln bas saite! ¹⁵Un Kristus miers lai gaviļ j su sird s, kam j s esat aicin ti vien mies ! Esiet pateic gi! ¹⁶Kristus v rds lai bag t gi m jo j sos, pam ciet un pamudiniet viens otru vis gudr b ! Pateic b Dievam dziediet sav s sird s psalmus, slavas dziesmas un gar g s dziesmas! ¹⁷Un visu, ko j s dar t v rdos vai darbos, to visu dariet Kunga J zus Kristus v rd , pateikdamies Dievam un T vam caur Vi u! ¹⁸Sievas, esiet padotas saviem v rriem, jo t tam j b t Kunga v rd . ¹⁹V ri, m liet savas sievas un neesiet skarbi pret vi m! ²⁰B rni, paklausiet visur saviem vec kiem, jo t tas pat k Kungam. ²¹T vi, nekaitiniet savus b rnus, lai tie nek tu mazd š gi! ²²Kalpi, paklausiet vis saviem š s zemes kungiem, kalpodami nevien acu priekš , it k grib dami cilv kiem izpatikt, bet sirds vienk rš b un Dieva bij b ! ²³Visu, ko j s dar t, dariet no sirds it k Dievam, bet ne cilv kiem, ²⁴Zin dami, ka j s mantojuma algu sa emsiet no Kunga. Kalpojiet Kungam Kristum! ²⁵Jo kas netaisn bu dara, tas sa ems to, ko vi š netaisn gi padar jis; Dievs nev rt personu p c t s st vok a.

Chapter 4

¹Kungi, dariet saviem kalpiem taisn gi un pareizi, zinot, ka ar jums ir Kungs debes s! ²Esiet past v gi l gšan un pateic b modri! ³Reiz l dziet Dievu ar par mums, lai Dievs mums atver m c šanas durvis Kristus nosl pumu sludin šanai (kura d es esmu važ s), ⁴Lai es to pasludin tu, k man pien kas sludin t. (Ef.6,19; 2.Tes.3,1) ⁵Gudri izturieties pret tiem, kas ir rpus ! Izmantojiet laiku! ⁶J su runai vienm r j b t laipnai, s l s l tai, lai j s zin tu, k katram atbild t. ⁷Visu, kas attiecas uz mani, pazi os jums Tihiks, vism ais br lis un uzticamais kalps, un l dzstr dneiks Kung . ⁸Lai vi š uzzin tu, k jums kl jas, un lai iepriecin tu j su sirdis, es vi u s t ju šim nol kam ⁹Kop ar m l to un uzticamo br li On zimu, kas ir no jums. Tie jums dar s zin mu visu, kas šeit notiek. ¹⁰J s sveicina mans l dzg steknis Aristarhs un Barnabas br a d ls Marks – par vi u j s jau sa m t nor d jumus; kad vi š ierad sies pie jums, uz emiet to! ¹¹Un J zus, kas tiek saukts Justs, no apgraiz tajiem. Šie, kas mani iepriecin ja, ir vien gie mani pal gi Dieva valst bas darb . ¹²J s sveicina v l Kristus kalps Epafra, kas ir no jums. Vi š sav s l gšan s past v gi par jums r p jas, lai j s b tu piln gi un lai izpild tu visu, ko Dievs grib. ¹³Es dodu liec bu par vi u, ka vi š daudz r p jas par jums un par visiem, kas dz vo L odikej un Hierapol . ¹⁴J s sveicina vism ais rst s L kass un D ma. ¹⁵Sveiciniet br us, kas dz vo L odikej un Nimfu, un draudzi, kas ir vi a nam ! ¹⁶Kad šo v stuli izlas s pie jums, tad par p jieties, lai t tiku las ta ar l odikejiešu draudz , bet to, kas L odikej , lasiet j s! ¹⁷Bet Arhipam sakiet: Piel ko, ka tu izpild tu uzdevumu, ko sa mi Kunga v rd ! ¹⁸Sveiciens ar manu, P vila, roku. Pieminiet manas važas! Ž last ba ar jums! Amen.

1 Thessalonians

Chapter 1

¹P vils un Silv ns, un Timotejs tesalon kiešu draudzei Diev T v un Kung J z Krist : ²Ž last ba jums un miers! M s vienm r pateicamies Dievam par jums visiem, piemin dami j s bez mit šan s sav s l gšan s. ³M s atminamies j su tic bas darbu un p les, un m lest bu, un iztur bu cer b uz m su Kungu J zu Kristu Dieva un m su T va priekš . ⁴M s zin m, Dieva m l tie br i, ka j s esat izredz ti, ⁵Jo m su eva lijs bija pie jums ne tikvien v rdos, bet ar sp k un Sv taj Gar , un vis piln b , k jau j s zin t, k di m s bij m pie jums j su d . ⁶Sv t Gara priek pie emdami v rdu daudz s apspiešan s, j s k uv t m su un Kunga sekot ji. ⁷Un t j s esat priekšz me visiem tic gajiem Ma edonij un Ahaj . ⁸Jo no jums izpaud s Kunga m c ba ne tikai Ma edonij un ar Ahaj , bet j su tic ba uz Dievu izplat jusies visur, t ka mums nekas vairs nav j st sta. ⁹Jo vi i paši st sta par mums, k j s uz m t m s un k j s no elkiem atgriez ties pie Dieva, lai kalpotu dz vajam un patiesajam Dievam ¹⁰Un

gaid tu no debes m Vi a D lu J zu (ko Vi š uzmodin ja no miro iem), kas m s izgl ba no n kamaj m dusm m.

Chapter 2

¹J s paši zin t, br i, ka m su ierašan s pie jums nebija velt ga. ²Pa audamies uz m su Dievu, m s sludin m jums Dieva eva liju vis r p b , lai gan iepriekš Filipos, k j s to zin t, mums bija j cieš un j panes apvainojumi. ³Jo ne maldi, ne nekrietn ba, ne vilt ba ir m su sludin šanas c lonis, ⁴Bet Dievs m s atradis cien gus, lai uztic tu mums eva liju. T d m s sludin m, izpatikdami ne cilv kiem, bet Dievam, kas p rbauda m su sirdis. ⁵Jo Dievs ir liecinieks, ka m s nekad, k zin t, neuzst jamies ar glaimu run m vai mantk r gos nol kos. ⁶Un m s nemekl jam godin šanu no cilv kiem: ne no jums, ne no citiem. ⁷B dami Kristus apustu i, m s dr kst j m j s apgr tin t, bet starp jums m s bij m pilni pazem bas k m te, kas r p jas par saviem b rniem. ⁸T , j s m l dami, m s oti v l j mies ne vien Dieva eva liju jums dot, bet pat savas dz v bas, jo j s k uv t mums oti m i. ⁹Jo j s atminaties, br i, m su darbu un p les: str d dami nakt m un dien m, lai nevienu no jums neapgr tin tu, m s sludin j m Dieva eva liju. ¹⁰J s un Dievs esat liecinieki, cik sv ti un taisn gi, un nevainojami m s iztur j mies pret jums, tic gajiem, ¹¹Jums tas zin ms, ka m s katru no jums (k t vs savus b rnus) ¹²L dz m, pamudin j m un p rliecin j m dz vot t , lai j s b tu sava Dieva cien gi, kas j s aicin jis sav valst b un god b . ¹³T p c m s ar pateicamies Dievam bez mit šan s, ka j s Dieva v rdu, kuru no mums dzird j t, pie m t ne k cilv ku m c bu, bet (k tas paties b ir) k Dieva v rdu, jo Vi š j sos, kas esat tic gi, darbojas, ¹⁴Jo j s, br i, esat sekot ji t m Dieva draudz m, kas dz vo J zum Kristum J dej , jo j s t pat esat cietuši no saviem tautiešiem, k ar vi i no j diem, ¹⁵Kas non v ja Kungu J zu un praviešus, kas ar m s vaj ja; bet Dievam tie nepat k, un vi i ir naid ar visiem cilv kiem. ¹⁶Vi i liedz mums sludin t pag niem pest šanu; t vi i allaž piepilda savu gr ku m ru, jo Dieva dusmas n kušas p r vi iem l dz galam. ¹⁷Bet m s, br i, š irti no jums uz su laiku r gi, ne sird , sav s lielaj s ilg s jo vair k steidzamies redz t j su vaigu. ¹⁸Jo m s, seviš i es, P vils, grib j m vienreiz un otrreiz apmekl t j s, bet s tans m s aizkav ja. ¹⁹Jo kas ir m su cer ba un prieks, un god bas vainags? Vai ne j s, m su Kunga J zus Kristus priekš , Vi am atn kot? ²⁰Jo j s esat m su god ba un prieks.

Chapter 3

¹T p c, nevar dami ilg k paciest, nol m m palikt At n s vieni. ²Un m s s t j m m su br li Timoteju, Kristus eva lija Dieva kalpu, lai vi š j s stiprin tu un pamudin tu tic b , ³Lai neviens tagad jos spaidos nes ktu šaub ties, jo j s paši zin t, ka tam m s lemti. ⁴Jo ar tad, kad bij m pie jums, m s jums pasludin j m, ka mums b s j cieš apspiešanas, un, k j s zin t, tas t ar notika. ⁵T p c es, nevar dams ilg k paciest, s t ju uzzin t, k ir ar j su tic bu, vai k rdin t js nav iavedis j s k rdin šan

un vai m su darbs nav bijis velt gs. ⁶Bet tagad Timotejs no jums atn ca pie mums un pav st ja mums par j su tic bu un m lest bu, un ka j s vienm r paturat m s lab piemi , ilgodamies m s redz t, t pat k m s j s. ⁷T p c, br i, j su tic bas d m s tik m iepriecin ti visos m su tr kumos un apspiešan . ⁸Ja j s tagad past vat Kung , tad m s dz vojam. ⁹Jo ar k du pateic bu m s varam j su d pateikties Kungam par lielo prieku, ko izj tam m su Dieva priekš par jums? ¹⁰Dienu un nakti m s oti l dzam Dievu, lai redz tu j s vaig un papildin tu to, kas j su tic bai v l tr kst. ¹¹Bet m su Dievs un T vs un m su Kungs J zus Kristus lai virza m su ce u pie jums! ¹²Bet Kungs lai pavairo un bag tus j s dara m lest b sav starp un ar visiem, t pat k m s ar jums. ¹³Un lai stiprina j su sirdis, ka t s sv tum b tu nevainojamas m su Dieva un T va priekš , kad atn ks m su Kungs J zus Kristus kop ar visiem saviem sv tajiem. Amen.

Chapter 4

¹T l k, br i, m s j s l dzam un pamudin m Kunga J zus v rd , lai j s, dzird juši no mums, k j dz vo, t ar dz votu un arvien k tu nopelniem bag t ki, lai patiktu Dievam. ²J s jau zin t, k dus priekšrakstus es jums devu Kunga J zus v rd . ³Jo t da ir Dieva griba, lai j s k tu sv ti. Atturieties no netikl bas! ⁴Lai katrs zina, ka vi am sava miesa j glab sv tum un god , ⁵Bet ne kaisl g k r b k pag ni, kas Dievu nepaz st. ⁶Nevienam neb s savam br lim p ri dar t, nedz vi u k d dar jum piekr pt, jo Kungs par to visu atriebj, k jau agr k m s jums sac j m un apliecin j m. ⁷Jo Dievs nav m s aicin jis netikl bai, bet gan sv tpašanai. ⁸T p c, kas to nicina, tas nenicina cilv ku, bet Dievu, kas mums devis savu Sv to Garu. ⁹Par br lisko m lest bu mums nav vajadz bas jums rakst t, jo Dievs j s m c jis vienam otru m l t. ¹⁰To j s ar dar t ar visiem br iem vis Ma edonij . Bet, br i, m s j s l dzam, lai j s b tu v l cent g ki. ¹¹Centieties, klusu dz vojot, pild t savu pien kumu un str d t savu roku darbu, k jau m s to jums piekodin j m. ¹²Izturieties god gi ar pret tiem, kas rpus un neiek rojiet nek sveša! ¹³Br i, m s negribam atst t j s nezi ar par aizmigušajiem, lai j s neskumtu, k tie, kam nav cer bas. ¹⁴Jo, ja m s ticam, ka J zus nomira un ir augš mc lies, t pat kop ar Vi u Dievs atved s tos, kas J z aizmiguši. ¹⁵To m s jums sak m Kunga v rd , ka m s, kas dz vojam, kas paliekam p ri l dz Kunga atn kšanai, neaizsteigsimies priekš tiem, kas aizmiguši. ¹⁶Jo Kungs pats, atskanot pav lei, erce e a balsij un Dieva baz nei, n ks no debes m; tad pirmie celsies tie mirušie, kas ir Krist . ¹⁷Tad ar m s, kas dz vojam, kas esam palikuši, kop ar vi iem tiksīm aizrauti gais , padebešos, pret m Kristum; un t m s vienm r b sim pie Kunga. ¹⁸T p c ieprieciniet viens otru ar šiem v rdiem!

Chapter 5

¹Bet par laiku un stundu, brī, mums nevajag jums rakstīt, ²Jo jūs paši labi zināt, ka Kunga diena nāks pat kā zaglis naktī. ³Kad tie sacīs: Ir miers un drošība, tad pārķīpriem nāks bojā kāspesgrāniecei, un viņi neizbēgs. ⁴Bet jūs, brī, neesat tumsb, kāšdiena kāzaglis var tūj sprsteigt, ⁵Jo jūs visi esat gaismas bērni un dienas bērni; mēs nepiederam ne naktij, ne tumsai. ⁶Tāpc negulsim kāpri, bet bsim nomod un skaidrprīt! ⁷Jo kasgu, tiegu nakt, un kas piedzeras, tie piedzeras naktī. ⁸Bet mēs, kas piederam dienai, tērtīticbas un mēlestbas brūs un pestšanas cerbas bruūcepur, bsim skaidrprīt! ⁹Jo Dievs mēs nav nolēmis dusmām, bet gan pestšanas iegšanai caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, ¹⁰Kas mēsdēnomira, lai mēs, vai nu esam nomod, vai aizmiguši, dzīvotū vienbārviu. ¹¹Tāpc ieprieciniet viens otru un stipriniet cits citu, kāj sar to darīt! ¹²Bet mēs jsl dzam, brī, esiet atzinīgi pret tiem, kas jsl labstrd, kas Kunga vrdīrj su priekšnieki un kas jsl pamca. ¹³Viūdarbu dēmliet tos vissīrsngk un dzvojiet ar viņiem mier! ¹⁴Bet mēs jsl dzam, brī, brīdiniet nemierīgos, ieprieciniet mazdšīgos, paldziet slimajiem, esiet pacietīgi ar visiem! ¹⁵Pielkojiet, lai kāds neatmaks tu otram aunu ar aunu, bet vienmērcienties cits citam un visiem darīt labu! ¹⁶Vienmēresiet priecīgi! ¹⁷Ldziet Dievu bez mēšans! ¹⁸Par visu esiet pateicīgi, jo tdsīr Dieva prts Jēz Kristattīeb uz jums visiem. ¹⁹Neizdzīet garu! ²⁰Neniciniet pravietojumus! ²¹Prbaudiet visu! To, kas labs - paturiet! ²²Izvairieties pat no aunuma nas! ²³Bet pats miera Dievs lai jsl sv tēvispīlngk, lai jsl gars, dvēsele un miesa pīlngi bez vainas tīktu uzglab tī mūsu Kunga Jēzus Kristus atnēšanai! ²⁴Uztīcāms ir tas, kas jsl aīcīn jīs. Viš ar īzpīld s! ²⁵Brī, l dziet Dievu par mums! ²⁶Sveīciniet visus brūs ar sv tūskpstu! ²⁷Dieva vrdēsjums pīekodīnu, lai š v stule tīktu las tā visiem sv tājīem brīem. ²⁸Mūsu Kunga Jēzus Kristus žlast bā lai ir ar jums! Amen.

2 Thessalonians

Chapter 1

¹Pāvīls un Silvns, un Timotejs tesalonkiešu draudzei Diev, mūsu Tēv, un Kung Jēz Krist: ²Žlast bā un mīers jums no Dieva, mūsu Tēva, un Kunga Jēzus Kristus! ³Mums vienmērpateīcas Dievam par jums, brī, kātas pīenkās, jo jsl tīc bāstīpri pieaug un savstarp j mēlest bā ir liela katr no jums. ⁴Tā mēs pašīlepojāmies ar jums cīt s Dieva draudz s par jsl pacīet bū un tīc būvis s jsl sv vaj šāns un b d s, kā jsl panesat ⁵Dieva tīsn g s tīesas pīerd jūmām, jo jsl b sīet Dieva valst bas cīen gī, kuras d cīešat. ⁶Jo t da ir Dieva tīsn bā: atmaks tār apspīešanu tiem, kas jsl apspīež, ⁷Bet jums, apspīestājīem, dot mīeru kop ar mums tad, kād Kungs Jēzus no debes mēpard sīes ar savas varen bas e e iem ⁸Uguns līesm s, lai atmaks tu tiem, kas neatzīna Dievu un kas nepaklaus jām mūsu Kunga Jēzus Kristus eva lījam. ⁹Tīe sodām sāems mēžgo pazūšanu no Kunga vaīga un Vīa varen s god bas. ¹⁰Tān dīen Vīš n k s, lai tīktu pagodīn ts savos sv tajos un lai vīstīc gīe Vīu apbr notu, jo jsl tīc j t m sū līec bāi. ¹¹Tāpc mēs ar vienmēraīz l dzam par jums,

lai m su Dievs atz tu j s sava aicin juma cien gus un lai piepild tu katru cenšanos p c laba un tic bas darbu sp k , ¹²Lai m su Kunga J zus Kristus v rds tiktu pagodin ts j sos un j s Vi saska ar m su Dieva un Kunga J zus Kristus ž last bu.

Chapter 2

¹M s, j s, br i, l dzam caur Kunga J zus Kristus atn kšanu un m su savien bu ar Vi u, ²Lai j s tik dr z nek tu nepast v gi sav p rliec b un ne autu sevi iebaid t ne garam, ne k dai m c bai, ne it k m su s t tai v stulei, it k Kunga diena jau b tu kl t. ³Lai neviens j s nek d veid nepievi , jo vispirms j n k atkrišanai un atkl ti j par d s gr ka cilv kam, pazušanas d lam, ⁴Kas pretojas un sevi ce p r ku p r visu to, kas saucas Dievs un kas tiek piel gts. Vi š pat ie em vietu Dieva templ , d v dams sevi, it k vi š b tu Dievs. ⁵Vai j s neatminaties, ka es jums to sac ju, b dams v l pie jums? ⁶J s zin t ar to, kas vi u tagad kav , lai par d tos sav laik . ⁷Negant bas nosl pumi gan jau str d , bet tas, kas to tagad kav , kav s tik ilgi, kam r tas tiks nob d ts mal . ⁸Un tad negantnieks par d sies atkl ti, bet Kungs J zus to non v s ar savas mutes dvesmu un izn cin s savas atn kšanas spožum to, ⁹K atn kšana saskan ar s tana darb bu vis sp k un z m s, un viltus br numos. ¹⁰Tas ar vis d m netaisn b m pievi tos, kas iet pazušan , t p c ka vi i nepie ma paties bas m lest bu, lai k tu pest ti. ¹¹T p c Dievs aus, lai p r vi iem n k maldu vara, lai tie tic tu meliem, ¹²Lai ties ti tiktu visi tie, kas netic ja paties bai, bet piekrita netaisn bai. ¹³Bet mums vienm r j pateicas Dievam par jums, Dieva m l tie br i, ka Dievs j s pirmos, garu sv t dar dams, izv l jis pest šanai un paties bas tic bai. ¹⁴Šim m r im, mums eva liju sludinot, vi š aicin ja, lai j s ieg tu m su Kunga J zus Kristus god bu. ¹⁵T p c, br i, st viet droši un past viet m c b , kuru j s m c j ties vai nu no m su run m, vai rakstiem. ¹⁶Bet m su Kungs J zus Kristus un m su Dievs un T vs, kas m s m l jis un sav ž last b devis mums m ž gu iepriecin jumu un labu cer bu, ¹⁷Lai pamudina un stiprina j su sirdis ikvien lab darb un v rd !

Chapter 3

¹Beidzot, br i, l dziet Dievu par mums, lai Dieva v rds izplat tos un tiktu pagodin ts, t pat k pie jums, ²Un lai m s tiktu pasarg ti no nekrietnajiem un aunajiem cilv kiem, jo ne jau visi ir tic gi! ³Bet Dievs ir uzticams. Vi š m s stiprin s un sarg s no auna. ⁴Kung m s pa aujamies uz jums, ka j s dar t un dar siet to, ko m s pav lam. ⁵Bet Kungs lai vada j su sirdis uz Dieva m lest bu un Kristus paciet bu! ⁶M s jums, br i, aizr d m m su Kunga J zus Kristus v rd , lai j s norobežotos no katra br a, kas nek rt gi dz vo un neiev ro m c bu, ko tie no mums sa muši. ⁷Jo j s paši zin t, k jums j seko mums, jo m s, b dami pie jums, nebij m nek rt gi! ⁸Un neviena maizi par velti ne d m, bet dien m un nakt m p l j mies un str d j m savu darbu, lai nevienu no jums neapgr tin tu, ⁹Ne t p c, ka mums neb tu ties bas uz to, bet lai m s r d tu jums priekšz mi, kurai jums j seko. ¹⁰Jo ar tad,

kad bij m pie jums, m s jums aizr d j m, ka, ja k ds negrib str d t, tas lai ne d. ¹¹Jo m s dzird j m, ka daži starp jums dz vo nek rt gi, neko nestr d , bet nododas nedarbiem. ¹²Bet tiem, kas t di ir, m s Kunga J zus Kristus v rd pav lam un pamudin m tos, lai vi i, mier gi str d dami, stu savu maizi. ¹³Bet j s, br i, nepiek stiet, labu dar dami. ¹⁴Ja k ds m su rakst tam v rdam neklausā, to iev rojiet un nesaejieties ar vi u, lai tas tiktu apkaunots. ¹⁵Tom r neuzskatiet to par ienaidnieku, bet pam ciet k br li! ¹⁶Pats miera Kungs lai dod jums mieru vienm r un visur! Kungs lai ir ar jums visiem! ¹⁷Sveiciens ar manu, P vila, roku! T da z me ir katr v stul ; t es rakstu. ¹⁸M su Kunga J zus Kristus ž last ba lai ir ar jums visiem! Amen.

1 Timothy

Chapter 1

¹P vils, J zus Kristus apustulis, Dieva, m su Pest t ja, un J zus Kristus, m su cer bas, uzdevum ²Timotejam, m ajam d lam tic b : ž last ba, ž lsird ba un miers no Dieva T va un m su Kunga J zus Kristus! ³Aiziedams uz Ma edoniju es l dzu tevi palikt Efez , lai tu piekodin tu dažiem nem c t cit di ⁴Un nenodoties pasak m un bezgal gajiem cilts sarakstiem, kas vair k veicina str dus nek Dieva celtni tic b . ⁵Pam c šanas m r is ir t ras sirds m lest ba, laba sirdsapzi a un nelienu ota tic ba. ⁶No t daži nomald jušies un piev rsušies tukšv rd bai. ⁷Tie grib b t bausl bas m c t ji, bet nesaprot to, ko run , nedz to, ko apgalvo. ⁸Bet m s zin m, ka likums ir labs, ja to pareizi pielieto. ⁹J apzin s tas, ka bausl ba taisn gajiem nav dota, bet netaisn gajiem un nepadev gajiem, bezdiev gajiem un gr ciniekiem, izvirt gajiem un apg n t jiem, t va un m tes slepkav m, cilv ku slepkav m, ¹⁰Netik iem, v riešu apg n t jiem, cilv ku laup t jiem, me iem, zv resta lauz jiem un tiem, kas pretojas vesel gajai m c bai, ¹¹Kas ietverta sv t Dieva god bas eva lij , kas man uztic ts. ¹²Es pateicos m su Kungam J zum Kristum, kas mani stiprin jis, atzinis mani uzticamu un iec lis kalpošanai. ¹³Es iepriekš biju zaimot js un vaj t js, un varm ka; bet es iemantoju Dieva ž last bu, jo to dar ju netic b nesaprazdams. ¹⁴Bet p rbag ta bija m su Kunga ž last ba reiz ar tic bu un m lest bu, kas ir J z Krist . ¹⁵Patiesa un piln gi pie emama ir t m c ba, ka J zus Kristus atn cis šin pasaul , lai izgl btu gr ciniekus, starp kuriem es esmu pirmais. ¹⁶Bet es t p c atradu ž last bu, lai J zus Kristus mani pirmaj par d tu visu savu l npr t bu par priekšz mi tiem, kas, tic dami uz Vi u, ieg s m ž go dz vi. ¹⁷Bet m ž bas ni am, nemirst gajam, neredzamajam vien gajam Dievam gods un slava m ž gi m žos! Amen. ¹⁸Šo pam c bu, d ls Timotej, es tev ieteicu, lai tu, saska ar agr k tev pasludin tajiem pravietojumiem, izc n tu labo c u, ¹⁹Paliktu tic b un lab sirdsapzi , ko daži atmata un t pazaud ja tic bu. ²⁰Starp tiem ir Himenejs un Aleksandrs, kurus nodevu s tanam, lai tie m c tos Dievu vairs nezaimot.

Chapter 2

¹Vispirms es uzaicinu tevi lgt Dievu, pielgt Vi u, aizlgt un pateikties Vi am par visiem cilvkiem, ²Par niem un visiem varasnesjiem, lai m s var tu dzvot klusu un miergu dzvi dievbij b un šst b. ³Jo tas ir labi un patkami Dievam, m su Pesttjam, ⁴Kas grib, lai visi cilvki tiktu izpestti un atztu patiesbu. ⁵Jo viens ir Dievs un viens ir vidutjs starp Dievu un cilvkiem, - cilvks Jzus Kristus, ⁶Kas sevi nodeva, lai btu izpiršanas maksa par visiem un liec bašt laik. ⁷Tpc es esmu iecelts sludin tjs un apustulis (es saku patiesbu, es nemeloju), tautu mctjstic b un patiesb. ⁸Tpc es vlos, lai vrl dz Dievu visur bezdusm un naida, paceldami savas trs rokas. ⁹Tpat sievietes piekljgtrp, kaungi un tikumgi lai greznojas nevis matu pn m un zeltu, un prl m, un drgs drbs, (1 Pt 3,3) ¹⁰Bet, k tas dievbij gm sieviet m pienkas, ar labiem darbiem! ¹¹Sieviete lai mc sklusb un vispadevb! ¹²Bet es neataju sievieteim ct, nedz prvrvaldt; vi ajbt klusb. ¹³Jo dams tika radts pirmais, pctam Ieva. ¹⁴Ar dams netika pievilts, bet sieviete tika pievilta un krita prkpum. ¹⁵Via tom rpestšanu sasniegs, dzemd jbtbrnus, ja paliks ticb, mlestb, svtdzv un apdomb.

Chapter 3

¹Tas ir patiess v rds: ja kas alkst b skapa amata, tas tiecas pct laba darba. ²T tad b skapam jbt nevainojamam, vienas sievas vram, stgam, prtgam, cien gam, godjamam, viesmlgam, mc tam, ³Ne dz rjam, ne kauslim, bet lnprtgam, ne ildgam, ne mantkr gam, ⁴Bet labam sava nama prvaldniekam, kam b rni paklausa pilng tikumb. ⁵Bet ja kas nemk valdt pr savu namu, k tas gd s par Dieva Bazncu? ⁶Ne jaunam ticb, lai nek tu lepns un neiekristu velna tiesa. ⁷Vi am jbt lab slav pie tiem, kas ir rpus, lai neiekristu neslav un aun gara slazdos. ⁸Tpat diakoniem jbt godjamiem, ne divkos giem, ne prmr giem vna lietotjiem, ne negod gaspe askriem, ⁹T diem, kas tic bas nosl pumu glab tr sirdsapzi. ¹⁰Bet tie iepriekš jprbauda un, ja viem prkpumu nav, tad lai kalpo. ¹¹Tpat sieviet m jbt cienjam m, ne ml nes gm, st gm, visuztic gm. ¹²Diakoniem jbt vienas sievas vriem, kas labi valda savus brnus un savu namu; ¹³Jo tie, kas labi pilda savu pienkumu, iegst goda vietu un stipru cerbticb, kas ir Krist Jz. ¹⁴so es tev rakstu, cerdams drzum nkt pie tevis; ¹⁵Bet ja es aizkavjos, lai tu zin tu, k j izturas Dieva nam, kas ir dzv Dieva Baznca, paties bas balsts un pamats. ¹⁶Un patiesi liels ir dievbij bas nosl pums. Tas ir par d jies mies gi, apliecin ts gar, e ei to skat juši, taut m tas sludin ts, pasaul tic ts, godb uz emts.

Chapter 4

¹Bet gars saka skaidri, ka v l kos laikos daži atkrit s no tic bas un pievienosies maldu gariem un auno garu m c b m. (2.Tim.3,1; 2.P t.3,3) ²Tie run melus lieku odami, un vi u sirdsapzi a ar dedzekli iez m ta. ³Tie aizliedz doties laul b un lietot bar bu, ko Dievs rad jis, lai tic gie un paties bas atzin ji to pie emtu pateic b . ⁴Jo katra Dieva rad ba ir laba, un nekas nav atmetams, ko pateic b pie emam, ⁵Jo tas Dieva v rd un l gšan tiek sv t ts. ⁶T m c dams br us, tu b si labs J zus Kristus kalps, kas uzauzdzin ts tic bas v rdos un lab m c b , ko tu esi sasniedzis. ⁷Turpretim aplamas vecu sievu pasakas noraidi, bet pats vingrinies dievbij b ! ⁸Jo miesas vingrin šana maz ko der, bet dievbij ba der ga visam, jo t ietver tagad j s un n koš s dz ves apsolumus. ⁹Tas ir paties un atz šanas cien gs v rds. ¹⁰Jo t p c m s ar p lamies un tiekam pulgoti, ka ceram uz dz vo Dievu, kas ir visu cilv ku, bet seviš i tic go Pest t js. ¹¹To pav li un m ci! ¹²Neviens lai nenicina tavu jaun bu; bet tu esi paraugs tic gajiem v rdos, darbos, m lest b , tic b un š st b . ¹³Kam r es n ku, velt sevi las šanai, pamudin šanai un m c šanai! ¹⁴Neesi nolaid gs ž last b , kas tevi ir un kas tev dota saska ar pravietojumam, prezbiteriem rokas uzliekot! ¹⁵Par to p rdom , pie t paliec, lai tavas sekmes b tu visiem skaidras! ¹⁶Esi nomod par sevi un par m c bu, turies pie t s! Jo tu, t dar dams, izgl bsi pats sevi un tos, kas tevi klaus s.

Chapter 5

¹Vec ku v ru ner j, bet pam ci k t vu, jaunek us - k br us. ²Vec kas sievietes - k m tes, jaun kas - k m sas vis š st b ! ³God atraitnes, kuras ir stas atraitnes! ⁴Bet ja k dai atraitnei ir b rni vai b rnu b rni, tad lai t vispirms m c s vald t savu m ju un par d t pateic bu saviem vec kiem, jo t tas Dievam pat k. ⁵Bet kas ir sta atraitne un vientule, lai cer uz Dievu un paliek l gšan s un aizl gumos nakti un dienu! ⁶Jo, kas dz vo izpriec s, t , dz va b dama, ir mirusi. ⁷Ar to piekodini, lai t s b tu nevainojamas! ⁸Bet ja k ds ner p jas par sav jiem, seviš i par m jiniekiem, tas noliedz tic bu un ir aun ks par netic go. ⁹Atraitn s j uz em t da, kas ir vismaz sešdesmit gadus veca un ir bijusi viena v ra sieva, ¹⁰Kas paz stama ar labiem darbiem: ja vi a b rnus uzauzdzin jusi, bijusi viesm l ga, ja sv tajiem k jas mazg jusi, ja t pal dz jusi ciet jiem un bijusi cent ga ikkatr lab darb . ¹¹Bet jaun kas atraitnes noraidi, jo, ja t s, pretodam s Kristum, iestieg baudk r , tad vi as grib prec ties. ¹²T s pelna nosod šanu, jo pirmo uztic bu lauzušas. ¹³Turkl t vi as m c s d k staigt no m jas uz m ju, un ne tikai d k , bet ir ar p p gas un v zdegun gi run ko nevajag. ¹⁴T p c es v los, lai jaun k s prec tos, dzemd tu b rnus, p rvald tu m jas un nedotu pretiniekam nek du iemeslu niev šanai. ¹⁵Jo dažas jau nov ršas, lai sekotu s tanam. ¹⁶Ja k dam tic gajam j r p jas par atraitn m, tad lai apg d t s un lai netiek apgr tin ta draudze, kurai j pal dz staj m atraitn m. ¹⁷Prezbiteri, kas labi priekšnieki, ir cien gi, ka tos godin tu ar divk ršu godu, seviš i tos, kas darbojas sludin šan un m c b . ¹⁸Jo Raksti saka: K l jam v rsim purnu neaizsien (5.Moz.25,4) un: Str dnieks ir savas algas cien gs. (Mt.10,10; Lk.10,7) ¹⁹S dz bu pret prezbiteru nepie em bez diviem vai trijiem lieciniekiem! ²⁰Tos, kas gr ko,

nor j visu kl t b t n , lai ar citi b tos! ²¹Es tevi zv rinu Dieva un J zus Kristus, un izredz to e e u priekš , lai tu to pild tu bez aizsprieduma. Nedari neko, ietekm ts no vienas vai otras puses! ²²P rsteidz gi nevienam rokas neuzliec un nek sti svešu gr ku l dzdal bnieks! Sargi sevi š stu! ²³Nedzer vairs deni vien, bet lieto mazliet v na tava ku a un biežo slim bu d ! ²⁴Dažu cilv ku gr ki ir visiem zin mi un iet ties pirms tiem, bet citiem tie v l seko. ²⁵T p c ar labie darbi ir visiem zin mi; un kur tas t v l nav, tur nevar palikt apsl pti.

Chapter 6

¹Ikkatrs, kas atrodas verdz bas j g , lai uzskata savus kungus par katra goda cien giem, lai Dieva v rds un m c ba netiktu zaimoti. ²Bet kam kungi ir tic gi, lai nenicina tos t p c, ka tie ir br i, bet v l lab k lai tie kalpo, jo tie ir tic gi un m l jami, un labv l bas l dzdal bnieki. Tu m ci un pamudini! ³Ja kas m ca ko citu un neseko m su Kunga J zus Kristus vesel gajai m c bai, nedz tai m c bai, kas ved dievbij b , ⁴Tas ir uzp t gs, nek nezina, bet sirgst ar pr tošanas un ildošan s s rgu, no k ce as skaud ba, ildas, zaimi, aunas aizdomas. ⁵Tukšas ildas starp pr tu zaud jušiem cilv kiem, kam sveša paties ba un kas dom , ka dievbij ba kalpo pe ai. ⁶Tieš m, dievbij ba kop ar pietic bu ir liels ieguvums. ⁷Jo m s šin pasaul nek l dz neatnes m, bez šaub m, ar nek aiznest nevaram. ⁸Bet ja mums ir uzturs un ap rbs, b sim apmierin ti ar to! ⁹Jo tie, kas grib k t bag ti, kr t k rdin šan un s tana valg , un daudz s nevajadz g s un kait g s k r b s, kas cilv kus gr ž pazušān un samait šan . ¹⁰Jo visu aunumu sakne ir mantk r b . Daži, p c t s dz damies, ir nomald jušies no tic bas un sag d juši sev daudz ciešanu. ¹¹Bet tu, Dieva cilv ks, b dz no t ! Turpret m centies p c taisn bas, dievbij bas, tic bas, m lest bas, paciet bas, l npr t bas! ¹²Izc ni labo tic bas c u, tver m ž go dz vi, kurai tu esi aicin ts, pats apliecin dams labo apliec bu daudzu liecinieku priekš ! ¹³Dieva priekš , kas visu dz vu dara, un Kristus J zus priekš , kas liec bu deva Poncija Pil ta laik , es tev pav lu labu liecin t, ¹⁴Lai tu izpild tu šo uzdevumu nevainojami l dz m su Kunga J zus Kristus atn kšanai, ¹⁵Ko savlaic gi r d s sv tais un vien gais, un sp c gais ni u ni š un kungu Kungs. ¹⁶Vi am vien gajam ir nemirst ba, un Vi š dz vo nepieejam gaism , ko neviens cilv ks nav redz jis un ar nevar redz t; Vi am gods un m ž ga vald šana! Amen. ¹⁷Š s pasaules bag tajiem pav li neb t augstpr t giem un pa auties ne uz nedrošu bag t bu, bet uz dz vo Dievu (kas bag t gi pieš ir mums visu izlietošanai), ¹⁸Lai vi i dar tu labu, b tu bag ti labos darbos, b tu labdar gi, l dzciet gi, ¹⁹Uzkr tu sev v rt bas, labu pamatu n kotnei, lai sasniegtu patieso dz vi. ²⁰Timotej, sargi tev uztic to, izvairies no pasaul g m, tukš m sarun m un pretrun gaj m m c b m, kas nepareizi nosauktas par zin tni! ²¹Daži, t s atz dami, atkrita no tic bas. Ž last ba lai ir ar tevi! Amen.

2 Timothy

Chapter 1

¹P vils, ar Dieva gribu J zus Kristus apustulis saska ar dz v bas apsol jumu, kas ir Krist J z ,
²Savam vism ajam d lam Timotejam: ž last ba, ž lsird ba un miers no Dieva T va un m su Kunga
 Kristus J zus! ³Es pateicos Dievam, kam, t pat k mani vect vi, kalpoju skaidr sirdsapzi , ka es
 nemit gi tevi pieminu sav s l gšan s dienu un nakti. ⁴Atmin damies tavas asaras, es ilgojos tevi
 redz t, lai es k tu pilns prieka. ⁵Es atceros tavu nelieku oto tic bu, kas agr k piemita tavai vecm mu ai
 Loidai un tavai m tei Eunikai, un es esmu p rliecin ts, ka ar tev. ⁶Š iemesla d es tev atg dinu
 atdz vin t Dieva ž last bu, kas ar manu roku uzlikšanu ir tev . ⁷Jo Dievs mums nav devis bail guma,
 bet gan sp ka un m lest bas, un godpr t bas garu. ⁸T p c nekautr jies no m su Kunga liec bas, nedz
 no manis, Vi a g stek a, bet Dieva sp k l dzdarbojies eva lij ! ⁹Vi š m s izgl ba un ar sv tu aicin jumu
 aicin ja ne m su nopelnu d , bet saska ar savu nodomu un ž last bu, kas mums dota Krist J z
 pirms m ž giem laikiem, ¹⁰Bet tagad t k uvusi redzama, par doties m su Pest t jam J zum Kristum,
 kas uzvar ja n vi, bet eva lij apgaismoja dz v bu un neizn c bu. ¹¹T d esmu iecelts sludin t js,
 apustulis un tautu m c t js. ¹²Š iemesla d es ar t ciešu, bet es nekaunos, jo es zinu, uz ko esmu
 tic jis, un es esmu p rliecin ts, ka Vi am ir vara man uztic to uzglab t l dz tai dienai. ¹³Vesel g s
 m c bas paraugu, ko dzird ji no manis, turi tic b un m lest b Krist J z ! ¹⁴Sargi tev uztic to labo
 mantu Sv t Gara sp k , kas m sos m jo! ¹⁵Tu zini to, ka visi, kas dz vo zij , no manis ir nov ršies,
 starp tiem Figels un Hermogens. ¹⁶Kungs lai par da ž lsird bu Onezifora namam, jo vi š bieži mani
 atspirdzin ja un nekaun j s manu važu, ¹⁷Bet vi š, atn cis Rom , r p gi mani mekl ja un ar atrada.
¹⁸Lai Kungs dod vi am atrast ž last bu no Kunga vi a dien ! Un cik daudz vi š man Efez kalpoja,
 to tu lab k zini.

Chapter 2

¹Bet tu, mans d ls, stiprinies Kristus J zus ž last b ! ²Un ko tu daudz liecinieku kl tb tn no
 manis dzird ji, to nodod uzticamajiem cilv kiem, kas b tu sp j gi ar citus m c t! ³Str d k labs J zus
 Kristus kareivis! ⁴Neviens Dieva kareivis neiesaista sevi pasaul g s dar šan s, lai izpatiktu tam,
 kam saist jies ar pien kumu. ⁵Un ja ar sac kst s c n s, vi š laurus sa em tad, ja likum gi c n jies.
⁶Zemkopim, kas str d , pirmajam j sa em sava da a no aug iem. ⁷Saproti, ko es tev saku: Kungs
 dos tev saprašanu vis s liet s. ⁸Atminies, ka Kungs J zus Kristus, kas c lies no D vida cilts, ir uzc lies
 no miro iem saska ar manu eva lij u; ⁹T labad es str d ju l dz pat važ m it k aundaris; bet Dieva
 v rds nav saist ts. ¹⁰T p c es visu paciešu izredz to d , lai ar vi i sasniegtu pest šanu, kas ir Krist
 J z , kop ar debesu god bu. ¹¹Tie ir patiesi v rdi: Ja m s kop ar Vi u miruši, tad m s kop ar Vi u

dz vosim. ¹²Ja m s paciet sim, tad kop ar Vi u vald sim; ja noliegsim, tad ar Vi š m s noliegs. ¹³Ja m s neuztic gi, Vi š paliek uztic gs, jo Vi š nevar pats sevi noliegt. ¹⁴To atg dini, liecin dams Dieva priekš ! Neielaidies str dos, jo tas nekalpo labumam, bet gan saboj klaus t jus! ¹⁵R p gi centies par d ties Dievam, ka tu esi uzticams str dneiks, kam bailes ir svešas un kas pareizi m ca paties bas v rdus! ¹⁶Bet izvairies no neder g m un tukš m run m, jo t s daudz kalpo bezdiev bai, ¹⁷Un vi u runa izplat s k v zis. T di ir Himenejs un Fil ts, ¹⁸Kas atkrituši no paties bas, sac dami, ka augš mcelšan s jau esot notikusi, un t sagrozot dažos tic bu. ¹⁹Bet stiprais Dieva pamats past v, kam š ds z mogs: Kungs paz st sav jos; un: ikkatrs, kas piesauc Kunga v rdu, lai atturas no netaisn bas! ²⁰Bet lielaj nam ir ne tikai zelta un sudraba trauki, bet ar koka un m la: daži godam, daži negodam. ²¹Un t tad, kas b s t rs no vi iem, tas b s godam sv t ts un Kungam der gs trauks, sagatavots katram labam darbam. ²²B dz no jaunek u k r b m, bet centies p c taisn bas, tic bas, cer bas, m lest bas un miera ar tiem, kas Kungu piesauc skaidr sird ! ²³Izvairies no nepr t g m un aplam m pr tošan m, zin dams, ka t s izraisa str dus. ²⁴Bet Kunga kalpam nepiekl jas str d ties; vi am j b t l npr t gam pret visiem, m c t sp j gam, paciet gam, ²⁵T dam, kas laipni pam ca tos, kas pretojas paties bai; varb t Dievs dos tiem atgriezties, lai paz tu paties bu, ²⁶Lai atj gtos no velna valgiem, kas tos p c sava pr ta tur ja g st .

Chapter 3

¹Bet zini, ka p d j s dien s iest sies baigi laiki, ²Jo cilv ki b s patm l gi, mantk r gi, iedom gi, augstpr t gi, zaimot ji, nepaklaus gi vec kiem, nepateic gi, netikum gi, ³Než l gi, nesamierin mi, apmelot ji, nesavald gi, bargi, nesaudz gi. ⁴Nodev ji, nekaun gi, uzp t gi, kas vair k m l s baudas nek Dievu, ⁵r ji lieku odami dievbij bu, bet t s sp ku noliegdami. Ar no t diem izvairies! ⁶Jo tie ir t di, kas ielav s namos un valdzina v j s sievietes, kuras, gr kos iegrimušas, padodas daž d m k r b m. ⁷T s vienm r m c s, bet pie paties bas atzi as nekad nenon k. ⁸Bet k Janness un Jambress pretoj s Mozum, t šie cilv ki, samait ti sav pr t un nepast v gi tic b , pretojas paties bai. ⁹Bet vi i t lu netiks, jo to rpr ts k s visiem zin ms, k tas bija ar ar citiem. ¹⁰Bet tu esi sekojis manai m c bai, dz ves veidam, nodomiem, tic bai, augstsird bai, m lest bai, paciet bai, ¹¹Vaj šan s, ciešan s, kas man gad j s Antiohij , Ikonij un Listr . K das tik vaj šanas es neesmu cietis, bet Kungs no vis m mani izgl ba. ¹²Vaj ti tiks ar visi tie, kas grib dievbij gi Krist J z dz vot. ¹³Bet aunie cilv ki un kr pnieki grims dzi k sav aunum , paši mald damies un citus maldin dami. ¹⁴Tu tom r paliec pie t , ko esi m c jies un kas tev uztic ts, jo tu zini, no k m c jies. ¹⁵Bet tu ta u no b rn bas zini Sv tos Rakstus: tie sp j tevi pam c t pest šanai caur tic bu uz Kristu J zu. ¹⁶Katrs Dieva iedvesmots raksts noder gs m c šanai, atsp košanai, labošanai, audzin šanai taisn b , ¹⁷Lai Dieva cilv ks b tu piln gs un katram labam darbam sagatavots.

vesel gāj m c b un atsp kot tos, kas run pretim. ¹⁰Jo daudzi ir nepaklaus gi, p pas un maldin t ji, visvair k no apgraiz tajiem. ¹¹Vi i veselas imenes ievēd apjukum , negod gas pe as d m c dami, ko nevajag. Tie j atsp ko. ¹²Viens no vi iem, vi u pašu pravietis, sac ja: Kr tieši vienm r ir me i, auni zv ri, slinki v deri. ¹³Š liec ba ir pareiza. T p c tu vi us stingri p rm ci, lai vi i k tu veseli tic b , ¹⁴Lai neklaus s j du pasak s un to cilv ku pav l s, kas tos novirza no paties bas! ¹⁵T rajiem viss ir t rs, bet aptraip tajiem un netic gajiem nekas nav t rs, jo aptraip ts ir vi u pr ts un sirdsapzi a. (Rom 14,20) ¹⁶Tie apgalvo, ka paz stot Dievu, bet darbos to noliedz. Tie ir rieb gi un netic gi, neder nevienam labam darbam.

Chapter 2

¹Bet tu sludini to, kas saskan ar vesel go m c bu: ²Vec kiem v riešiem j b t attur giem, cien giem, pr t giem, vesel giem tic b , m lest b un paciet b ; ³T pat vec k m sieviet m j izturas, k sv t m piekl jas, lai nenodotos aun m valod m, p rm r gai v na dzeršanai un lai m ca labu: ⁴Lai pam ca jaun k s gudr b , m l t savus v rus un savus b rnus, ⁵B t sapr t g m, tikum g m, attur g m, lab m nama m t m, laipn m, paklaus g m saviem v riem, lai Dieva v rds netiktu zaimots. ⁶T pat jaun kos v riešus pamudini, lai tie b tu godpr t gi! ⁷Pats visiem esi paraugs labos darbos, m c b , nevainojam b , nopietn b ! ⁸Taviem v rdiem j b t patiesiem un nevainojamiem, lai pretinieks paliktu kaun , nevar dams neko aunu par mums pateikt. ⁹Kalpi lai paklausa saviem kungiem, vis di tiem labpatikdami, un lai nerun pretim. ¹⁰Lai nedara zaud jumus, bet vis pier da piln gu uztic bu, lai vi i Dieva, m su Pest t ja, m c bu vis di greznotu! ¹¹Jo Dieva, m su Pest t ja ž last ba par d jusies visiem aud m. ¹²Pam c dama m s, lai m s, atsac damies no bezdiev bas un pasaul gaj m k r b m, apdom gi un taisn gi, un dievbij gi dz votu šin pasaul , ¹³Gaid dami sv t go cer bu un liel Dieva un m su Pest t ja J zus Kristus god bas atn kšanu. ¹⁴Vi š pats sevi atdeva par mums, lai atpest tu m s no katras netaisn bas un š st tu m s sev par pie emamu tautu, cent gu labos darbos. ¹⁵To pam ci un pamudini, un nor j vis stingr b , lai neviens tevi nenicin tu!

Chapter 3

¹Atg dini vi iem, lai tie b tu padev gi valdniekiem un var m, lai izpilda pav les un b tu gatavi katram labam darbam. ²Lai nevienu nepulgotu, neb tu str d gi, bet gan piek p gi un visiem aud m par d tu laipn bu. ³Jo ar m s k dreiz bij m neapdom gi, netic gi, mald j mies, kalpoj m daž d m k r b m un priekiem, dz voj m aunpr t b un skaud b , paši n stami, cits citu n d m. ⁴Bet kad par d j s Dieva, m su Pest t ja, labsird ba un cilv km lest ba, ⁵Tad Vi š m s izgl ba ne m su taisn go darbu d , kurus padar j m, bet savas ž lsird bas d , caur atdzimšanu den un atjaunošanos Sv taj Gar ,

⁶Ko Vi š bag t gi izl ja p r mums caur m su Pest t ju J zu Kristu, ⁷Lai, attaisnoti Vi a ž last b , m s k tu cer t s m ž g s dz ves mantinieki. ⁸Šis ir patiess v rds; un es gribu, ka tu to apstiprin tu, lai tie, kas uz Dievu tic, censtos dar t labus darbus. Tas cilv kiem ir labi un der gi. ⁹Bet izvairies no nepr t gajiem str diem un cilts jaut jumiem, un ild m, un bausl bas kariem, jo tie ir neder gi un tukši. ¹⁰Vienreiz un otrreiz pam c jis, izvairies ar no cilv ka, kas piekr t maldu m c b m, ¹¹Jo tu zini, ka t ds ir atkrit js un gr ko. Tas pazudina pats sevi. ¹²Kad aizs t šu pie tevis Artemu vai Tihiku, tad steidzies atn kt pie manis Nikopol , jo tur nol mu p rziemot. ¹³Likuma prat ju Z nasu un Apollu izs ti iepriekš un r p jies, lai vi iem nek netr ktu! ¹⁴Lai nepaliktu bezaugl gi, ar m su aud m j m c s pal dz t ar labiem darbiem tur, kur tas nepieciešams. ¹⁵Tevi sveicina visi, kas pie manis. Sveicini tos, kas tic b m s m l! Dieva ž last ba lai ir ar jums visiem! Amen.

Philemon

Chapter 1

¹P vils, J zus Kristus g steknis, un br lis Timotejs m ajam Fil monam, m su pal gam, ²Un Apijai, m ajai m sai, un Arhipam, m su c as biedram, un draudzei, kas tav m j ; ³Lai jums m su Dieva T va un Kunga J zus Kristus ž last ba! ⁴Es pateicos savam Dievam un vienm r atminos tevi sav s l gšan s, ⁵Jo dzirdu par tavu m lest bu un tic bu, kas tev uz Kungu J zu un visiem sv tajiem. ⁶Lai tava tic bas sadraudz ba k st redzama katra laba darba atz šan , kas j sos ir J z Krist ! ⁷Man bija liels prieks un mierin jums par tavu m lest bu, jo tu, br li, apmierin ji sv to sirdis. ⁸Un lai gan es liel pa v b uz J zu Kristu varu pav l t tev to, kas pien kas, ⁹Tom r m lest bas d es tevi oti l dzu, jo tu esi t ds k sirmgalvis P vils, bet tagad ar J zus Kristus g steknis. ¹⁰Es tevi l dzu par savu d lu On zimu, kuru, važ s b dams, dzemdin ju. ¹¹Vi š k dreiz bija tev neder gs, bet tagad k man, t tev der gs. ¹²Es vi u aizs t ju tev atpaka , bet tu vi u uz em it k manu sirdi! ¹³Es grib ju patur t vi u pie sevis, lai vi š tav viet kalpotu man eva lija važ s, ¹⁴Bet bez tavas at aujas es neko negrib ju dar t, lai tava labdar ba par d tos ne piespiesti, bet br vpr t gi. ¹⁵Varb t vi š k du br di aizg ja no tevis, lai tu vi u atg tu m ž bai ¹⁶Ne vairs k vergu, bet verga viet m otu br li, paši man, bet v l vair k tev k mies gi, t Kung . ¹⁷Ja tevi saista draudz ba ar mani, tad pie em vi u t pat k mani, ¹⁸Bet ja vi š tev k kait jis vai palicis par d , tad pieskaiti to man! ¹⁹Es, P vils, uzrakst ju to ar savu roku, es atl dzin šu, lai neteiktu tev, ka tu pats sevi esi man par d . ²⁰T , br li, es gribu ieg t no tevis labumu Kung . Atspirdzini manu sirdi Kung ! ²¹Es tev rakst ju pa audamies, ka paklaus si. Es zinu, ka tu dar si vair k par to, ko es saku. ²²Bet reiz sagatavo man m jokli, jo es ceru, ka pateicoties j su l gšan m, es tikšu jums atd vin ts. ²³Tevi sveicina Epafra, mans l dzg steknis J z Krist , ²⁴Un Marks, Aristarhs, D ma un L kass, mani pal gi. ²⁵Lai m su Kunga J zus Kristus ž last ba ir ar j su garu!

Hebrews

Chapter 1

¹Daudzkrīt un daždos veidos Dievs caur praviešiem runājis mūsu tēviem. ²Pdēģišinās dienas Višmums runājis caur savu Dēlu, kuru Višieclis visam par mantinieku, caur ko Višarādjis pasauli. ³Viš, bēdams godbāstpūmums un Viabtas attīstītas savas varas vērdu nes visu un, izpildījis šīs šānu no grākiem, sēd pie Majestātes labās rokas augstbē. ⁴Parēēiem Višcīkstīk daudz, cik p r ku par tiem Višmantojis vērdu. ⁵Jo kuram no ēēiem Višk dreiz teicis: Tu esi mans Dēls; šodien es Tevi esmu dzemdījis? Vai atkal: Es bēšu Vi am T vs, un Višbēsmans Dēls? (Ps 2,7; 2 n 7,14) ⁶Un kad atkal ievēd Pirmdzimto pasauli, Višsaka: Un visi Dieva ēēi pielgs Vi u. (Ps 97) ⁷Un ēēiem Višsaka: Kas savus ēēus dara par v jiem un savus kalpus par uguns liesmu. (Ps 103,5) ⁸Bēd lam: Tavs tronis, Dievs, mēģim žos; un tain bas zizlis ir Tavas valsts zizlis. ⁹Tu m l j i tain bu un ien di netaisn bu; t p c Dievs, Tavs Dievs Tevi svaids ja ar prieka ē u vair k par Taviem l dzdal bniekiem. (Ps 44,6-7) ¹⁰Un: S kum Tu, Kungs, dibin j i zemi, un debesis ir Tavu roku darbs. ¹¹T s zud s, bet Tu paliksi, un t s visas sadils k dr bes. ¹²Un k dr nas Tu t s main si, un t s p rv rt sies, bet Tu esi tas pats, un tavi gadi nebeigsies. (Ps 101,26-28) ¹³Jo kuram no ēēiem Višk dreiz teicis: S dies pie manas labās rokas, kam r es Tavus ienaidniekus likšu par pameslu Tav m k j m? (Ps 109,1) ¹⁴Vai tie visi nav kalpot j i gari, kas s t ti kalpošanai to labad, kas iemantos pest šānas mantojumu?

Chapter 2

¹T p c mums jo vair k j iev ro tas, ko dzird j m, lai m s k dreiz nepazustu. ²Jo, ja caur ēēiem sac tais v rds ir bijis stiprs un katrs p rk pums un nepaklaus ba sa musi tain gu atmaksu. ³K tad m s izb gsim, ja neiev rosim tik lielu pest šānu, ko s kum pasludin j i Kungs? To nostiprin ja tie, kas dzird ja. ⁴Dievs to ir apliecin j i ar z m m un br numiem, un daž diem varenim darbiem, izdalot Sv t Gara d vanas p c sava p r ta. ⁵Jo ne ēēiem Dievs pak va n kamo pasauli, par ko run jam. ⁶Bēd k d viet k ds apliecin ja, sac dams: Kas ir cilv ks, ka Tu vi u piemini, vai cilv ka d ls, ka Tu vi u apmekl ? ⁷Tu padar j i vi u tik nedaudz zem ku par ēēiem; ar godu un slavu Tu to kron j i un nost d j i vi u p ri savam roku darbam. ⁸Visu Tu noliki zem t k j m. Jo, pak vis vi am visu, Viš nek nav atst j i tam nepak auta; bet tagad v l m s neredzam, ka viss vi am pak auts. ⁹M s gan redzam J zu, kas uz su br di bija zem k nost d ts par ēēiem, n ves ciešanu d kron tu ar godu un slavu, lai Dieva ž last b baud tu n vi par visiem. ¹⁰Jo piekl jas Tam, kura d un caur kuru viss ir, kas daudzus b r nus veda god b , pest šānas dev ju caur ciešan m padar t piln gu. ¹¹Jo visi ir no Viena: tas, kas sv tdara un tie, kas tiek sv tdar ti. T p c ar Višnekaun j s tos saukt par br iem,

sac dams: ¹²Es Tavu v rdu pasludin šu saviem br iem, draudzes priekš es Tevi cildin šu. ¹³Un atkal: Es Vi am uzticos. Un atkal: L k, es un mani b rni, kurus Dievs man devis. (Is 8,17-18) ¹⁴T k b rniem kop gi ir miesa un asinis, tad ar Vi š t pat to pie mis, lai caur n vi izn cin tu to, kam vara p r n vi, tas ir, velnu, ¹⁵Un atbr votu tos, kas n ves bai u d visu dz vi bija padoti verdz bai. ¹⁶Jo Vi š nekur ner p jas par e e iem, bet r p jas par brahama p cn c jiem. ¹⁷T p c Vi am vis s liet s bija j top br iem l dz gam, lai k tu ž lsird gs un uztic gs augstais priesteris Dievam tautas gr ku izl dzin šanai. ¹⁸Jo t p c, ka Vi š cietis un ticis k rdin ts, Vi š sp j gs pal dz t tiem, kas tiek k rdin ti.

Chapter 3

¹T p c, sv tie br i, debesu aicin juma dal bnieki, skatieties uz m su apliecin šanas s tni un augsto priesteri J zu, ²Kas ir uztic gs Tam, kas Vi u iec lis, t pat k Mozus bija vis Vi a nam . ³Vi š ir atz ts par liel ka goda cien gu nek Mozus par tik, par cik m jas c l jam piekr t liel ks gods nek m jai. ⁴Katram namam ir savs c l js, bet Dievs ir visu rad jis. ⁵Un Mozus gan bija uztic gs visa Vi a nam k kalps, lai apliecin tu to, kas j sludina. ⁶Bet Kristus ir k d ls sav nam . M s esam šis nams, ja l dz galam uzglab sim nesatricin tu uztic bu un cer bas god bu. ⁷T p c Sv tais Gars saka: Šodien, ja dzirdiet Vi a balsi, ⁸Neapcietiniet savas sirdis k sar gtn juma un k rdin šanas dien tuksnes . ⁹Kur j su t vi k rdin ja mani p rbaud dami, kaut gan redz ja manus darbus ¹⁰etrdesmit gadus. T p c es sašutu par šo cilti un sac ju: vienm r vi i sird mald s, bet manus ce us vi i neatzina. ¹¹T p c es zv r ju sav s dusm s: Man miera tie neieies. (Ps 94) ¹²Skatieties, br i, vai k d no jums nav netic bas aun sirds, lai atk ptos no dz v Dieva, ¹³Bet pamudiniet viens otru diendien , kam r v l saucas "šodien", ka gr ka vilt ba nenocietina k du no jums. ¹⁴Jo m s esam k uvuši Kristus l dzdal bnieki, ja tikai m s pa v bas s kumu uz Vi u patur sim stipru l dz galam. ¹⁵Kam r sac ts: Šodien, ja Vi a balsi dzird siet, neapcietiniet savas sirdis k tan sar gtn jum ! ¹⁶Daži, to dzird dami, sar gtn j s, bet ne visi, kas Mozus vad b izg ja no iptes. ¹⁷Bet uz ko Vi š dusmoj s etrdesmit gadus? Vai ne uz tiem, kas bija gr kojuši un kuru miesas tika izkais tas tuksnes ? ¹⁸Bet par kuriem Vi š zv r ja, ka tie neieies Vi a mier ; vai ne par tiem, kas bija netic gi? ¹⁹Un m s redzam, ka vi i nevar ja ieiet savas netic bas d .

Chapter 4

¹T k apsol jums ieiet Vi a mier v l past v, b simies, lai k ds no jums neizr d tos to nokav jis. ²Jo ar mums tika pasludin ts t pat k vi iem: bet dzird tais v rds tiem nek nel dz ja, t p c ka tie, kas dzird ja, nesavienoja to ar tic bu. ³Jo m s, kas esam tic juši, ieiesim mier , k Vi š to teicis: T es zv r ju sav s dusm s: tiem man mier neieiet, lai gan darbi pabeigti no pasaules rad šanas. ⁴Jo Vi š

ar sept to dienu k d viet teicis: Un Dievs sept taj dien atdus j s no visiem saviem darbiem. ⁵Bet šeit atkal: Tiem neb s ieiēt man mier ! ⁶T k dažiem atliek tan v l ieiēt, bet tie, kuriem pirmajiem tas tika pasludin ts, netic bas d neieg ja. ⁷Vi š atkal noz m vienu dienu, šodien, p c tik ilga laika caur D vidu run dams, k jau iepriekš sac ts: Šodien, ja j s Vi a balsi dzird siet, nenocietiniēt savas sirdis! ⁸Jo ja J zus b tu ievēdis tos mier , tad Vi š nekad vairs neb tu run jis par k du v l ku dienu. ⁹T tad Dieva tautai atliek v l viena sabata atp ta. ¹⁰Jo kas Vi a mier ieg jis, tas ar pats atdus sies no saviem darbiem k Dievs no sav jiem. ¹¹Cent simies t p c ieiēt šin mier , lai k ds neiekristu netic b p c t paša parauga! ¹²Jo Dieva v rds ir dz vs un darb gs, un as ks par katru divasme u zobenu. Tas spiežas cauri, kam r p rš ir dv seli un garu, t pat locek us un smadzenes. Tas ir domu un sirdsapzi as tiesnesis. ¹³Un Vi a vaiga priekš nav apsl pts neviens rad jums, bet Vi a ac m viss ir kails un atkl ts; mums j dod Vi am nor ins. ¹⁴Bet mums ir augstais priesteris J zus, Dieva D ls, kas debesis caurstaig jis, tad tur simies pie apliecin šanas. ¹⁵Jo mums nav augst priestera, kas nesp tu l dzjust m su v j b m, bet kas t pat k rdin ts vis s liet s, tikai bez gr ka. ¹⁶T p c iesim ar uztic bu pie žēlast bas tro a, lai sa emtu ž lsird bu un atrastu ž last bu pal dz bai st laik !

Chapter 5

¹Jo katrs augstais priesteris, no aud m emts, aužu d tiek iecelts tan s liet s, kas attiecas uz Dievu, lai Vi š upur tu d vanas un upurus par gr kiem; ²Lai Vi š var tu l dzjust tiem, kas nezina un mald s, jo ar Vi š pats ap emts v j b m. ³T d Vi am j upur k par tautas, t ar par saviem gr kiem. ⁴Un neviens šo godu ne em pats sev, bet tas, ko Dievs aicina t pat k ronu. ⁵T pat ar Kristus nav sevi pagodin jis, lai k tu augstais priesteris, bet Tas, kas sac ja Vi am: Tu esi mans D ls, šodien es Tevi esmu dzemdīn jis. ⁶K ar Vi š cit viet saka: Tu esi priesteris m ž gi saska ar Melhizedeka iek rtu. (Ps 109,4) ⁷Sav s mies gaj s dien s Vi š, ska i saukdams, ar asar m raid ja l gšanas un p rl gumus Tam, kas Vi u sp ja izgl bt no n ves. Savas godbij bas d Vi š tika uzklauts; ⁸Un Vi š, b dams Dieva D ls, tom r m c j s paklaus bu no t , ko izcieta. ⁹Un Vi š, sasniedza piln bu, k uva visiem, kas Vi am paklausa, m ž g s pest šanas c lonis, ¹⁰Dieva nosauktais augstais priesteris saska ar Melhizedeka iek rtu. ¹¹Par to mums b tu daudz kas sak ms, bet gr ti izskaidrot, jo j s esat k uvuši k tri klaus ties. ¹²Jo lai gan laika zi jums vajadz tu b t skolot jiem, v l jums vajaga k du, kas j s m c tu Dieva v rdu pirmss kumus. Un j s esat k uvuši par t diem, kam vajag piena, bet ne cietas bar bas. ¹³Jo katrs, kas v l ar pienu barojams, taisn bas v rdu nesaprot, jo tas ir b rns. ¹⁴Bet piln gajiem pien kas cieta bar ba; tiem piedz vojamos pr ti vingrin ti atš irt labu no auna.

Chapter 6

¹T p c, atst juši Kristus m c bas s kumu, p riesim uz piln g ku; un neliksim atkal pamatu atgriešanai no mirušajiem darbiem un tic bai uz Dievu, ²M c bai par krist bu un roku uzlikšanu, un mirušo augš mcelšanos, un m ž go tiesu. ³Ar to m s dar sim, ja tikai Dievs at aus. ⁴Jo neiesp jami tos, kas reiz apgaismoti, baud juši ar debess d vanas un k uvuši Sv t Gara dal bnieki, ⁵Bez tam baud juši labo Dieva v rdu un n kam m ža sp ku, ⁶Bet atkrituši, vest atkal pie atgriešanās; tie Dieva D lu, no jauna izzobodami, sit sev krust . ⁷Jo zeme, kas uzs c sev bieži l stošo lietu un audz st dus, noder gus tiem, kas to apstr d , sa em Dieva sv t bu; ⁸Bet ja audz rkš us un dadžus, tad t neder ga un l stam tuvu, t s gals ir izdegšana. ⁹Bet lai gan t jums run jam, vism ie, mums ir lab ka un pest šanai tuv ka p rliec ba. ¹⁰Jo Dievs nav netaisn gs. Vi š neaizmirs s j su darbus un m lest bu, ko j s par d j t Vi a v rd , kalpojuši un kalpodami sv tajiem. ¹¹Bet m s v lamies, lai katrs no jums par d tu to pašu cent bu cer bas piepild šan l dz galam. ¹²Lai j s nek tu k tri, bet b tu sekot ji tiem, kas tic b un paciet b iemantos apsol jumus. ¹³Jo Dievs, dodams brahamam sol jumus, zv r ja pats sev, kad Vi am nebija neviena liel ka, kam zv r t, ¹⁴Sac dams: Tieš m, sv t dams es tevi sv t šu un vairodams tevi vairošu. (1 Moz 22,16-17) ¹⁵Un t , paciet gi gaid dams, vi š sa ma apsol to. ¹⁶Jo cilv ki zv r liel kam par sevi, un apstiprin jums ar zv restu ir gals katrai vi u pretrunai. ¹⁷Un t k Dievs grib ja v l vair k par d t apsol juma mantiniekiem sava l muma negroz m bu, Vi š lietoja zv restu, ¹⁸Lai šin s div s negroz maj s liet s, kur s Dievs maldin t nevar, b tu stiprs iepriecin jums mums, kas steidzamies sa emt pied v to cer bu. ¹⁹T dv selei ir drošs un stiprs enkurs, kas sniedz as aiz priekškara iekšpus , ²⁰Kur J zus k priekšg j j ieg jis par mums, m žam b dams augstais priesteris saska ar Melhizedeka iek rtu.

Chapter 7

¹Šis Melhizedeks, Salemas ni š, visaugst k Dieva priesteris izg ja pretim brahamam, kad tas, satriecis ni us, atgriez s atpaka , un sv t ja vi u: ²Vi am ar brahams pieš ra desmito da u no visa; tulkojum vi š vispirms ir taisn bas ni š, bet tad Salemas ni š, tas ir, miera ni š, ³Bez t va, bez m tes, bez cilts gr matas; vi am nav ne dienu s kuma, ne dz ves gala. T vi š piel dzin ms Dieva D lam un paliek priesteris uz m žiem. ⁴T p c skatieties, cik liels ir tas, kam pat patriarhs brahams deva desmito da u no lab k ! ⁵Ar tiem Levi p cn c jiem, kas sa em priester bu, ir pav le saska ar bausl bu emt desmito da u no tautas, tas ir, no saviem br iem, lai gan tie ar c lušies no brahama gurniem. ⁶T tas, kas neskait s pie vi u cilts, ir mis desmito da u no brahama un sv t ja to, kam bija apsol jumi. ⁷Bez k das pretrunas p r kais sv t maz ko. ⁸Jo šeit desmito da u sa em mirst gi cilv ki, bet tur tas, par kuru liecina, ka vi š dz vs. ⁹Un (t sakot) ar Levi, kas sa em desmito da u, caur brahamu bija aplikts ar desmito da u, ¹⁰Jo vi š v l atrad s t va gurnos, kad Melhizedeks to satika. ¹¹Ja jau Levi priester ba (jo tauta t s laik sa ma likumu) b tu nesusi piln bu, k da v l bija vajadz ba celties citam priesterim saska ar Melhizedeka iek rtu un nesaukties p c rona iek rtas? ¹²Priester bai mainoties, nepieciešami j main s ar likumam. ¹³Jo Tas, par ko šis tiek run ts, ir no

citas cilts, no kuras neviens v l nav kalpojis pie alt ra. ¹⁴Jo zin ms, ka m su Kungs c lies no J das cilts, kurai Mozus nek nav nor d jis par priester bu. ¹⁵Un tas k st v l skaidr k ar to, ka celsies cits priesteris, Melhizedekam l dz gs, ¹⁶Kas t ds k uvis ne mies g likuma un pav les d , bet neizn c g s dz ves sp k . ¹⁷Jo apliecin ts: Tu esi m žam priesteris saska ar Melhizedeka iek rtu. ¹⁸T iekš jais likums tik atcelts t nesp ka un neder bas d . ¹⁹Jo likums neko nav vedis pie piln bas, turpret tiek ievesta liel ka cer ba, ar kuru m s tuvojamies Dievam. ²⁰Un tas nenotiek bez zv resta (jo citi k uvuši priesteri bez zv resta, ²¹Bet šis ar zv restu caur To, kas Vi am teicis: Kungs zv r jis un nenož los, Tu esi priesteris m žam). ²²T p c J zus k uvis par daudz augst kas der bas galvinieku. ²³Un vi i gan daudzi k uvuši priesteri, jo tiem n ve neat va past v gi palikt, ²⁴Bet Vi am priester ba neizn c ga, t p c ka paliek m ž gi. ²⁵T p c ar Vi š visos laikos sp j izgl bt tos, kas caur Vi u tuvojas Dievam, vienm r dz vs b dams, lai m s aizst v tu. ²⁶Jo vajadz ja, lai mums b tu t ds augstais priesteris: sv ts, nevain gs, neaptraip ts, atš irts no gr ciniekiem un augst ks par debes m; ²⁷Kam nevajag k tiem priesteriem ik dienas upur t d vanas vispirms par saviem, p c tam par tautas gr kiem; jo to Vi š dar ja vienreiz, pats sevi upur dams. ²⁸Jo bausl ba iece par priesteriem cilv kus, kam savas v j bas, bet zv resta v rds, kas n ca p c bausl bas, - m žam piln go D lu.

Chapter 8

¹Bet galvenais tan , kas p rrun jams, ir tas, ka mums t ds augstais priesteris, kas debes s nos dies Majest tes tro a labaj pus , ²B dams sv tn cas un st s telts kalpot js. To uzc lis Kungs, bet ne cilv ks. ³Jo katrs augstais priesteris tiek iecelts d vanu un upuru nešanai, k p c nepieciešami, ka Vi am b tu kaut kas, ko upur t. ⁴Ja Vi š b tu virs zemes, Vi š neb tu priesteris, t p c ka šeit ir t di, kas upur d vanas saska ar bausl bu, ⁵Kas kalpo t att lam un nai, kas debes s. Ar Mozum bija nor d ts, kad vi š tais ja telti: L k, (t bija teikts) padari visu p c parauga, kas tev kaln par d ts! ⁶Bet tagad Vi am pieš irt kalpošana lab ka tik, par cik lab ka der ba, kuras starpnieks Vi š ir, jo t dibin ta ar lab kiem sol jumiem. ⁷Jo ja pirm b tu bijusi bez vainas, tad nemekl tu vietu otrai. ⁸Un tos peldams, Vi š saka: L k, n k dienas, saka Kungs, un es nodibin šu jaunu der bu ar Izra a namu un ar J das namu. ⁹Ne t du der bu, k du nodibin ju ar vi u t viem tan dien , kad satv ru vi u roku, lai izvestu tos no iptes zemes, jo vi i paši nav palikuši man der b , un es vi us atmetu, saka Kungs. ¹⁰Bet š ir der ba, ko es nodibin šu ar Izra a namu p c š m dien m, saka Kungs: Es likšu savus likumus vi u pr t un ierakst šu tos vi u sird s, un es b šu vi iem Dievs, un vi i b s mana tauta. ¹¹Un neviens nem c s savu tuv ko un neviens savu br li sac dams: Paz sti Kungu, jo visi vi i no maz k l dz liel kajam paz s mani, ¹²Jo es b šu ž l gs vi u netaisn b m un vi u gr kus vairs nepiemin šu. ¹³Ja Vi š run par jauno, tad novecojusi agr k : bet kas novecojis un k st nesp c gs, tas tuvu izn c bai.

Chapter 9

¹Bija ar pirmaj (der b) dievkalpojumu noteikumi un virszemes sv tn ca. ²Jo uzcelt s telts priekšda, kura saucas sv t, atrad s sve turi un galds, un upuru maize: ³Bet aiz otr priekškara telt, kas saucas vissv t k, ⁴Bija zelta kv pin mais trauks un visapk rt ar zeltu apkl ts der bas š irsts, kur atrodas zelta trauks ar mannu un rona zizlis, kas za oja, un der bas galdi i. ⁵Un p ri tam god bas herub ni, kas ap noja ž last bas troni. Par tiem tagad atseviš i nav j run. ⁶Past vot š dai iek rtai, priekš j telt priesteri vienm r ieg ja tad, kad tie izpild ja upura pien kumus, ⁷Bet otr vien gi augstais priesteris vienreiz gad, ne bez asin m, ko vi š upur par savu un tautas neapzin bu. ⁸Ar to Sv tais Gars nor da ka, past vot pirmajai teltij, ce š uz vissv t ko v l nav atkl ts. ⁹Tas ir tagad j laika att lojums: saska ar to tiek upur tas d vanas un upuri, kas nesp j padar t sirdsapzi piln gu to, kas kalpo, bet tie tikai dieniem un dz rieniem. ¹⁰Un daž d m mazg šan m miesas d uzlikti likumi l dz atjaunošanas laikam. ¹¹Bet Kristus, n kamo labumu augstais priesteris, atn ca caur augst ko un piln g ko telti, ne rok m darin to, tas ir, ne no š s pasaules. ¹²Un ne ar žu un te u, bet caur sav m asin m reiz ieg ja vissv t kaj, pan kdams m ž go pest šanu. ¹³Ja jau žu un v ršu asinis un govs pelni, apslacinot sag n tos, sv t miesu t r bai, ¹⁴Cik daudz vair k Kristus asinis, kas Sv taj Gar pats sevi bezvain gu upur ja Dievam, t r s m su sirdsapzi u no mirušajiem darbiem, lai kalpotu dz vajam Dievam. ¹⁵Un t p c Vi š ir jaun s der bas vidut js: lai aicin tie sa emtu apsol to m ž go mantojumu, Vi š nomira, lai atpest tu no p rk pumiem, kas pirm s der bas laik bija padar ti. ¹⁶Jo kur ir testaments, tur nepieciešami j pier da mantojuma atst j ja n ve, ¹⁷Jo ar vi a n vi testaments st jas sp k, bet tam nav sp ka, kam r nov l t js dz vo. ¹⁸T p c ar pirm (der ba) netika iesv t ta bez asin m. ¹⁹Jo Mozus, nolas jis visai tautai visu bausl bas likumu, pa ma te u un žu asinis kop ar deni, un purpurs rtu vilnu, un izapu un apslac ja pašu gr matu un visu tautu, ²⁰Sac dams: Š s ir der bas asinis, ko Dievs jums pav l jis. ²¹Ar telti un visus dievkalpojuma traukus vi š t pat apslac ja asin m. ²²Un saska ar likumu gandr z viss tiek š st ts asin s un bez asins izliešanas nav piedošanas. ²³T š st ja debeslietu att lus, bet paš m debesliet m nepieciešami lab ki upuri nek tie. ²⁴Jo J zus ieg ja ne rok m celt sv tn c, paties s att l, bet paš s debes s, lai tagad par d tos par mums Dieva vaiga priekš, ²⁵Nevis lai sevi bieži upur tu, k augstais priesteris ik gadus ieiet sv tn c ar sveš m asin m. ²⁶Cit di Vi am b tu pien cis bieži ciest no pasaules ies kuma, bet tagad, laikam izpildoties, Vi š par d j s vienu reizi, lai, sevi uzupur dams, izdeld tu gr ku. ²⁷Un k cilv kiem nolemts vienreiz mirt un p c tam tiesa, ²⁸T ar Kristus vienreiz uzupur ts daudz gr ku deld šanai. Otrreiz Vi š par d sies bez gr ka to pest šanai, kas Vi u gaida.

Chapter 10

¹Jo bausl ba aptver tikai n kamo labumu nu, ne pašas sten bas t lu. T p c, t nekad nesp j ik gadus ar tiem pašiem upuriem, ko nep rtraukti upur, padar t piln gus tos, kas tuvojas. ²Cit di b tu

jau mit jušies upur t, jo upur t ji, reiz š st ti, neapzin tos vairs nek dus gr kus. ³Bet ar tiem gads gad notiek gr ku piemin šana, ⁴Jo v ršu un žu asinis gr kus piedot nesp j. ⁵T p c, pasaul ien kdams, Vi š saka: Upurus un d vanas Tu negrib ji, bet miesu Tu man sagatavoji; ⁶Dedzin mie upuri par gr kiem Tev nepatika. ⁷Tad es sac ju: L k, es n ku. Gr matas s kum par mani rakst ts, lai es izpild tu, Dievs, Tavu pr tu. (Ps 39) ⁸Agr k Vi š sac ja: Upurus un d vanas, un dedzin mos upurus par gr kiem, un upurus, kas saska ar bausl bu tiek upur ti, Tu negrib ji, un tie Tev nepatika. ⁹Tad es sac ju: L k, es n ku, lai piepild tu, Dievs, Tavu pr tu. T Vi š atce pirmo, lai nodibin tu n košo. ¹⁰Šin grib m s esam sv t ti ar vienreiz jo J zus Kristus miesas uzupur šanu. ¹¹Un katrs priesteris gan ik dienas st v kalpodams un bieži tos pašus upurus upur dams, kas nekad nesp j izdeld t gr kus. ¹²Bet Vi š, vienu upuri par gr kiem upur jis, m ž gi s ž pie Dieva lab s rokas, ¹³Joproj m gaid dams, kam r Vi a ienaidnieki tiks likti par pameslu Vi a k j m, ¹⁴Jo ar vienu upuri Vi š uz m žiem padar ja piln gus sv tdar mos. ¹⁵Bet ar Sv tais Gars mums liecina, jo Vi š p c tam sac jis: ¹⁶Š ir t der ba, ko es p c t m dien m ar vi iem nodibin šu, saka Kungs: Es savus likumus došu vi u sird s un ierakst šu tos vi u pr t, ¹⁷Un vi u gr kus un netaisn bas es vairs jau nepiemin šu. ¹⁸Bet kur tie piedoti, tur vairs nav upura par gr ku. ¹⁹T tad, br i, J zus asins d mums ir cer ba ieiet vissv t kaj. ²⁰Uz turieni Vi š mums sagatavojis jaunu un dz vu ce u caur priekškaru, tas ir, savu miesu; ²¹Un t k mums ir augstais priesteris p r Dieva namu, ²²Tad tuvosiemies patiesu sirdi, tic bas piln b, aplacin ti sird s un br vi no aunas sirdsapzi as, un miesu nomazg juši t r den. ²³Tur sim nesatricin mi savu cer bas apliecin jumu (jo uzticams ir Tas, kas apsol jis)! ²⁴Un v rosim cits citu, lai pamudin tos m lest b un labajos darbos! ²⁵Neatst sim savas san ksmes, k daži paraduši, nepamudin dami viens otru jo vair k redzot, ka t diena tuvojas. ²⁶Un ja m s, paties bas atzi u sa muši, apzin ti gr kojām, tad vairs neatliek upuris par gr kiem, ²⁷Bet gan šausm gas tiesas gaid šana un uguns niknums, kas apr s pretiniekus. ²⁸Kas atmeta Mozus likumu, tam, diviem vai trim lieciniekiem liecinot, bez ž last bas bija j mirst. ²⁹K jums š iet, cik gan smag ku sodu pelna tas, kas Dieva D lu k j m m tu un der bas asinis, kur s tas sv t ts, tur tu par nesv t m, un ž last bas Garu niev tu? ³⁰Jo m s paz stam To, kas teicis: Atriebšana pieder man, es atmaks šu; un atkal: Kungs ties s savu tautu. ³¹Šausm gi ir krist dz v Dieva rok s! ³²Bet atminieties agr k s dienas, kad j s apgaismoti iztur j t lielu ciešanu c u. ³³Ar j s atkl t b bij t nodoti zaimiem un mok m, ar bij t l dzdal bnieki tiem, kam t pat notika. ³⁴Jo j s esat cietumniekiem l dzcietuši, un j su mantas nolaup šanu uz m t ar prieku, apzin damies, ka jums ir lab ka un paliekama manta. ³⁵T p c nezaud jiet savu pa v bu, jo tai ir liela alga. ³⁶Jo paciet ba jums nepieciešama, lai, Dieva pr tu izpild juši, iemantotu apsol jumu. ³⁷Un v l neilgi, tad n ks un nekav sies Tas, kam j n k. ³⁸Bet mans taisn gais dz vo no tic bas, un tas nepatiks manai dv selei, ja vi š atk ptos. ³⁹Tom r m s neesam izmisuma b rni, kas iet pazušan, bet mums ir tic ba dv seles pest šanai.

Chapter 11

¹Tic ba ir pa v ba tam, uz ko cer, un p rliec ba par to, ko neredz. ²Tan sen i k uvuši slaveni. ³Tic b m s noprotam, ka ar Dieva v rdu pasaule rad ta, ka no neredzam c lies redzamais. ⁴Tic bas d bels nesa Dievam lab ku upuri nek Kains; t s d vi š sa ma liec bu, ka vi š taisn gs, jo Dievs liecin jis par vi a d van m: un tan vi š, lai gan jau miris, v l joproj m run . ⁵Tic bas d Henohs tika pa emts, lai vi š n ves neredz tu, un vi u vairs neatrada, jo Dievs vi u pa ma. Pirms pa emšanas par vi u liecin ts, ka vi š Dievam bijis pat kams. ⁶Bet bez tic bas nav iesp jams Dievam patikt. Jo tam, kas Dievam tuvojas, j tic, ka Vi š ir, un ka Vi š atalgos tos, kas Vi u mekl . ⁷Sa mis aizr d jumu par to, kas v l nebija redzams, Noass tic b r p gi tais ja š irstu sava nama gl bšanai. T s d vi š nosod ja pasauli un k uva taisn bas mantinieks, kas n k no tic bas. ⁸Tic b paklaus ja tas, ka saucas brahams, un g ja uz to vietu, ko vi am n c s sa emt mantojum . Vi š g ja, nezina dams, kur aizies. ⁹Tic bas d vi š apmet s apsol taj zem k svešinieks un dz voja telt s kop ar z ku un J kabu, t paša apsol juma l dzmantiniekiem; ¹⁰Jo vi š gaid ja pils tu ar stipriem pamatiem, kuras c l js un nodibin t js ir Dievs. ¹¹Tic b ar neaugl g S ra neraugoties uz vecumu, sa ma sp ku k t m te, jo tic ja, ka Tas, kas sol ja, ir uzticams. ¹²T p c ar no viena (turkl t neaugl ga) dzimuši tik daudzi k debesu zvaigznes un k neskait mas smiltis j rmal . ¹³Tie visi nomira tic b , apsol to nesa muši; bet no t lienes tie Vi u redz ja un sveica, apliecin dami, ka vi i virs zemes ir ce ot ji un viesi. ¹⁴T run jot, tie aizr d ja, ka vi i mekl t viju. ¹⁵Bet ja vi i b tu dom juši par to, no kurienes bija izg juši, tad vi iem v l bija laiks atgriezties. ¹⁶Bet tagad tie tiecas p c lab kas, tas ir, debesu. T p c ar Dievs nekautr jas saukties par vi u Dievu, jo Vi š tiem sagatavoja pils tu. ¹⁷Tic b brahams, kad tika p rbaud ts, nesa upur vien go d lu z ku. Vi š ar sa ma apsol jumus, ¹⁸Jo vi am tika sac ts: No z ka tev b s p cn c ji. (1.Moz.21,12) ¹⁹Tad vi š dom ja, ka Dievs sp j uzmodin t ar mirušos; t p c vi š to sa ma atpaka k piem ru. ²⁰Tic b z ks sv t ja n kotnei J kabu un Ezavu. ²¹Tic b J kabs mirdams sv t ja ikkatru J zepa d lu un piel dza Dievu, noliekdamies p r sava ziž a galu. ²²Tic b J zeps mirdams atg din ja par Izra a b rnu aizce ošanu un deva nor d jumus par saviem kauliem. ²³Tic b vec ki sl pa Mozu p c dzimšanas tr s m nešus, jo redz ja, ka b rns ir skaists, un vi i nebij s ni a pav les. ²⁴Tic bas d Mozus, uzauzdis liels, noliedza, ka vi š b tu faraona meitas d ls, ²⁵Lab k izv l damies ar Dieva tautu ciest apspiešanu, nek no gr ka smelt slaic gu baudu. ²⁶Kristus pazemošanu vi š tur ja par liel ku bag t bu nek iptes mantas, jo vi š skat j s uz atmaksu. ²⁷Tic bas d vi š atst ja ipti, neb damies no ni a dsm m, jo, it k neredzamo redz dams, vi š iztur ja. ²⁸Tic bas d vi š svin ja pashu un apslac šanu asin m, lai pirmdzimušo post t js tos neaiztiktu. ²⁹Tic b tie p rg ja Sarkano j ru k sauszemi. iptieši to m in ja, bet nosl ka. (2 Moz 14,22) ³⁰Tic b , septi as dienas apk rt ejot, sabruka J rikas m ri. ³¹Tic bas d netikle Rahaba, mierm l gi uz emdama izl kus, neg ja boj l dz ar netic gajiem. ³²Un ko v l lai saku? Man pietr kst laika st st t par Gideonu, Baraku, Samsonu, Jefti, D vidu, Samu lu un praviešiem, ³³Kas, pateicoties tic bai, uzvar ja valstis, dar ja taisn gus darbus, sa ma apsol jumus, aizdar ja lauvu mutes. ³⁴Nodz sa uguns sp ku, izb ga zobens asmenim, p rvar ja slim bas, bija stipri kar , uzvar ja svešu karasp ku; ³⁵Sievietes atguva savus mirušos, uzmodin tus

no miro iem; bet citi, nodoti mok m, nepie ma atbr vošanu, lai iemantotu lab ku augš mcelšanos.
³⁶V l citi izcieta izsmieklu šaust šanu, pat ar važas un cietumu. ³⁷Tie tika akme iem nom t ti, saz ti, k rdin ti, mira zobena non v ti, staig ja apk rt aitu d s, kazu d s, ciezdami tr kumu, apspiesti, moc ti;
³⁸Tie, kam pasaule nebija cien ga, mald j s tuksnešos, kalnos un al s, un zemes aiz s. ³⁹Un tie visi, p rbaud ti tic bas apliecin jum , nesa ma apsol to, t p c ka ⁴⁰Dievs mums paredz jis kaut ko lab ku, un t p c vi i bez mums izpild jumu nesasniedza.

Chapter 12

¹Ap mums ir tik liels liecinieku m konis, t p c dosimies ar paciet bu mums priekš st vošaj sac kst , nolikdami katru smagumu un gr ku, kas mums pie ries. ²Skat simies uz J zu, tic bas nodibin t ju, kas paredz t prieka d , niev šanu neiev rodams, p rcieta krustu, bet tagad s ž Dieva tro a labaj pus . ³V rojiet To, kas panesa t das vaj šanas, ko gr cinieki v rsa pret Vi u, lai j s nepagurtu un nek tu v ji sav gar ! ⁴Jo j s, c n damies pret gr ku, v l neesat l dz asin m pretojušies. ⁵Un j s esat aizmirsuši pamudin jumu, kas uz jums k b rniem run , sac dams: Mans d ls, nenicini Kunga pam c bu un nepagursti, kad vi š tevi nor j. ⁶Jo, ko Kungs m l, to p rm ca un šausta katru b rnu, ko Vi š pie em. ⁷Esiet paciet gi p rm c b ! Dievs izturas pret jums k pret b rniem; jo kur b tu t ds b rns, ko t vs nep rm c tu? ⁸Ja j s esat bez p rm c bas, kuru visi sa muši, tad j s neesat sti b rni, bet nelikum gi. ⁹T l k, ja m su mies gie t vi m s p rm ca un m s tiem par d m godbij bu, tad jo vair k paklaus sim gara T vam un m s dz vosim. ¹⁰Tie p c sava pr ta m s p rm c ja dažu dienu laikam, bet Vi š p rm ca m su lab , Vi a sv tlaim bas ieg šanai. ¹¹Lai gan liekas, ka katra p rm c ba tan br d sag d ne prieku, bet skumjas, tom r v l k tiem, kas tan vingrin ti, dod taisn bas miera augli. ¹²T p c paceliet gurden s rokas un nesp c gos ce us. ¹³Un sav m k j m staig jiet taisnus so us, lai k ds klibodams nenomald tos, bet gan tikt dziedin ts! ¹⁴Tiecieties p c miera ar visiem un p c sv tuma, bez t neviens Dievu neredz s. ¹⁵Uzmaniet, ka neviens Dieva ž last bai neizpaliktu, ka k da r g tuma sakne, augstu izaugusi, jums nekait tu un daudzi ar to netiktu aptraip ti, ¹⁶Neviens lai neb tu netikls vai zemisks k Ezavs, kas par vienu malt ti p rdeva savu pirmdzimt bu. (1 Moz 25,33) ¹⁷J s gan zin t, ka vi š v l k grib ja mantot sv t bu, bet tika atraid ts, jo neatrada iesp ju atgriezties, lai gan ar asar m to mekl ja. ¹⁸Jo j s neesat pieg juši pie taust ma kalna, ne pie degošas uguns, ne negaisa m ko a, ne tumsas, ne v tras, ¹⁹Ne baz nes ska as, ne v rdu balss, ko dzird dami, tie l dza, lai mit jas vi iem run t; ²⁰Jo vi i nevar ja paciest to, kas tika sac ts: Un ja kustonis pieskartos kalnam, tas j nom t akme iem. (2 Moz 19,12-13) ²¹J , par d ba bija tik baism ga, ka Mozus izsauc s: Es esmu bai u p r emts un drebu! (5.Moz.9,19) ²²Bet j s esat tuvojušies Siona kalnam un dz v Dieva pils tai, debesu Jeruzalemei, un daudzu t kstošu e e u sapulcei, ²³Un debes s pierakst to pirmdzimušo draudzei, un Dievam, visu ties t jam, un taisn gaj m, piln bu sasniegušaj m dv sel m, ²⁴Un Jaun s der bas vidut jam J zum, un apslac šanai asin m, kas sp c g k run nek bela. ²⁵Piel kojiet, ka j s nenoraid tu To, kas run ! Ja tie neizb ga, kas atmeta To, kas run ja virs zemes, jo vair k m s, ja

novrs simies no T, kas runā no debes m. ²⁶Toreiz Vi a balss satricināja zemi, bet tagad Vi š pasludina, sacāms: V l vienreiz es sakustināšu ne tikai zemi, bet arī debesis. ²⁷Bet tas "v l vienreiz" norāda, ka tas, kas radījis un satricināšanai padots, tiks pārmainīts, lai paliktu tas, kas nesatricināms. ²⁸Tāpēc, saemdami nesatricināmu valstību, bsim pateicīgi! Ar to mēs, Dievam patīkdami kalposim bails un godbijību. ²⁹Jomē Dievs ir iznīcinājis uguns.

Chapter 13

¹Brūmālest bā lai paliek jāsos! ²Neaizmirstiet viesmību, jo daži caur to, pašiem nezinot, uzmuši savpajumtē ees. ³Atminieties cietumniekus, it kā jskopārviem bā tu cietumnieki, un cietjus, jo arī jsv l mies dzvojat. ⁴Laul bā lai ir visgodun laulbas gulta neaptraipāta, jo netiklos un laulbas pārķp jus tiesā Dievs. ⁵Jsdzveijbtbrvai no mantkrbas. Apmierinieties ar to, kas jums ir, jo Višsacjis: Es tevi nedz atstāšu, nedz pametāšu; (5 Moz 31,6; Joz 1,5) ⁶Tkā varam droši sacīt: Kungs ir mans palīgs, es nebēstos; ko spj man padarīt cilvēks? (Ps 117,6) ⁷Atminieties savus priekšniekus, kas jums sludinājuši Dieva vārdū! Vārodami viudzves iznākumu, sekojiet to ticībā! ⁸Jzus Kristus vakar un šodien, un mēžģitaspats. ⁹Neaujiet sevi maldināt dažādm svesm m c b m, jo labāk, ka sirdi stiprina žlast bā, ne dieni; tie neko nepalīdz ja tiem, kas tān piedalās. ¹⁰Mums ir altāris; nōtst nav tiesības tiem, kas kalpo teltij. ¹¹Jokuru dzvnieku asinis augstais priesteris ienes vissv t kāj viet, to miesas tiek sadedzinātas rpus nometnes. ¹²Tāpēc arī Jzus, lai arī savm asin m svtdar tu tautu, cieta rpus vrtiem. ¹³Iziesim tad arī m spē Vi a rpus nometnes, nesdami Vi a pazemošanu! ¹⁴Jomums šeit nav paliekamas vietas, bet mēsmekljam n kamo. (Mih.2,10) ¹⁵Upur sim tad caur Vi u Dievam vienm rslavas upuri, tas ir, mēslpu augus, kas godina Vi a vārdū. ¹⁶Neaizmirstiet darīt labu un dot dāvanas! Tdi upuri Dievam labpatk. ¹⁷Paklausiet saviem priekšniekiem un esiet viem padevģi, jo vi i ir nomod un viem b s j dod norīns par j sūdv sel m; lai vi i to dara priecāmies, ne nōp zdamies, jo tas jums labumu nenes. ¹⁸Ldziet Dievu par mums! Mēsapzin mies, ka mēsu sirdsapziā ir t rā, jo visu gribam labi darīt. ¹⁹Un jō vair k es j s l dzu t dārt, lai dr z k mani atdotu jums. ²⁰Bet miera Dievs, kas lielo avju Ganu, mēsu Kungu J zu Kristu, caur mēžģ s derbas asin m ūzēlis no miroiem, ²¹Lai stiprina j s katr lab darb, kā j s izpild tu Vi a gribu; lai Vi š j sōs padara to, kas Vi am pat k caur J zu Kristu, kam lai gods mēžģi m žos! Amen. ²²Bet es j s, br i l dzu: piemiet šos pamēc bas v r dūs, jō es jums uzrakst ju tikai sum. ²³Ziniet, ka mēsu br līs Timotejs atbr vots; kopārvi u (jāvi š dr z n ks) es j s redzāšu. ²⁴Sveiciniet visus savus priekšniekus un visus sv tos! J s sveicina br i l i j. ²⁵Žlast bā arī jums visiem! Amen.

James

Chapter 1

¹J kabs, Dieva un m su Kunga J zus Kristus kalps, sveicina divpadsmit ciltis, kas dz vo izkl din tas. ²Mani br i, uzskatiet to k lielu prieku, ka j s piemekl daž di k rdin jumi, ³Zin dami, ka j su tic bas p rbaud šana rada paciet bu! ⁴Bet paciet ba par d s piln g darb , lai j s b tu piln gi, nepe ami un bez k diem tr kumiem. ⁵Ja k dam no jums tr kst gudr bas, lai izl dzas to no Dieva, kas visiem dod bag t gi un bez p rmetumiem, un t vi am tiks dota. ⁶Bet lai l dz tic b , nemaz nešaub damies, jo, kas šaub s, tas l dz gs j ras vilnim, ko v jš dzen un m t . ⁷Lai t ds cilv ks nedom kaut ko no Kunga sa emt. ⁸V rs, kam dal ta dv sele, ir nepast v gs visos savos ce os. ⁹Bet lai pazem gais br lis lepojas sav paaugstin šan , ¹⁰Bet bag tais sav pazem b , jo k z les zieds vi š izzud s. ¹¹Jo saule uzl ca sav karstum un izkalt ja z li, un t s zieds nokrita, un t s vaiga skaistums g ja boj . T pat bag tais non ks sav s gait s. ¹²Sv t gs tas v rs, kas panes p rbaud jumus, jo p rbaud ts tas sa ems dz v bas kroni, ko Dievs apsol ja tiem, kas Vi u m l. ¹³Neviens k rdin šan lai nesaka, ka Dievs to k rdina, jo Dievu nevar k rdin t uz aunu, un Vi š nevienu nek rdina. ¹⁴Bet katru k rdina vi a paša k r ba, kas to vilina un valdzina. ¹⁵P c tam k r ba, kad t ie musies, dzemd gr ku, bet padar tais gr ks dzemd n vi. ¹⁶T d nemaldieties, mani m ie br i! ¹⁷Katrs labs devums un katra piln ga d vana n k no augšienes. T n k no gaismas T va, kur nav p rmai as, nedz p rgroz bas nas. ¹⁸Labpr t gi Vi š m s dzemdin jis ar paties bas v rdu, lai m s b tu Vi a rad jumu pirmdzimtie. ¹⁹Ziniet, mani m ie br i: katrs cilv ks, lai akls klaus ties, bet l ns run t un l ns dusmoties. ²⁰Jo cilv ka dusmas nesag d Dieva taisn bu. ²¹T p c, atmezdami katru net r bu un aunuma p rpiln bu, l npr t b sa emiet ies to v rdu, kas var izgl bt j su dv seles! ²²Esiet v rda izpild t ji, bet ne tikai klaus t ji, paši sevi apm n dami, ²³Jo, ja k ds ir v rda klaus t js, bet ne izpild t js, tas l dz gs v ram, kas skata savus sejas vaibstus spogul . ²⁴Sevi apl kojis, tas aiziet un t li aizmirst, k ds vi š bija. ²⁵Bet kas uzman gi ieskat s piln g s br v bas likum un paliek tan , tas nav palicis aizm rš gs klaus t js, bet darba dar t js, tas b s sv t gs sav darb b . ²⁶Ja k ds dom , ka tas ir dievbij gs, un nesavalda savu m li, bet maldina savu siridi, tad vi a dievbij ba ir tukša. ²⁷T ra un neaptraip ta dievbij ba Dieva T va priekš ir tad, ja apmekl b d s b re us un atraitnes un sevi pasarg neaptraip tu no š s pasaules.

Chapter 2

¹Mani br i, m su god bas Kunga J zus Kristus tic bu nev rt jiet p c personas st vok a! ²Jo ja j su san ksm ien ktu t r s dr b s v rs, kam zelta gredzens, bet ien ktu ar nabadz gs net r t rp , ³Un j s uzl kotu to, kam greznas dr bes, un tam sac tu: Tu nos dies šeit rti, bet tr c gajam sac tu: Tu nost jies tur vai nos dies pie manu k ju soli a! ⁴Vai tad j s sevi nenov rt tu un nek tu aundom gi tiesneši?

⁵Klausieties, mani mani brī, vai Dievs tos, kas šin pasaul tr c gi, nav izv l jies par bag tiem tic b un mantiniekiem tai valstij, ko Dievs apsollis tiem, kas Vi u m l? ⁶Bet j s nicin t tr c go. Vai bag tie ar varu j s neapspiež, un vai tie nevelk j s ties s? ⁷Vai vi i nav tie, kas zaimo labo v rdu, k d j s saucaties? ⁸Bet ja j s pild t Rakstu niš o likumu: M li savu tuv ko k sevi pašu, tad j s labi dar t. ⁹Bet ja j s uzl kojat personas, tad j s gr kojat, un likums j s atz st par p rk p jiem. ¹⁰Ja kas izpild tu visu likumu, bet noziegtos pret vienu, tas vainojams pret visu. ¹¹Jo kas sac jis: Nep rk p laul bu, tas ar teicis: Nenokauj! Ja nu tu nep rk p laul bu, bet nokauj, tu esi likuma p rk p js. ¹²T run jiet un t dariet, k tie, ko ties s br v bas likums, ¹³Jo tiesa než l ga tiem, kas nepar da ž lsird bu. Bet ž lsird ba p rsniedz tiesu. ¹⁴K ds labums, mani br ī, ja k ds teiks, ka tam tic ba, bet nav darbu? Vai tic ba var s vi u izgl bt? ¹⁵Ja br lis un m sa ir kaili un tiem tr kst ikdieniš uztura, ¹⁶Un ja k ds no jums vi iem teiks: Ejiet mier , sildieties un pa diet, bet nedos vi iem to, kas miesai nepieciešams, ko tas pal dz s? ¹⁷T pat ar tic ba pati sev ir mirusi, ja tai nav darbu. ¹⁸Bet ja k ds teiks: Tev ir tic ba, bet man darbi. Par di man savu tic bu bez darbiem, un es tev par d šu savu tic bu darbos. ¹⁹Tu tici, ka ir viens Dievs, tu labi dari; ar aunie gari tic un dreb. ²⁰Bet vai gribi zin t, tukšais cilv k, ka tic ba bez darbiem ir mirusi? ²¹Vai darbi neattaisnoja brahamu, m su t vu, kad upur ja savu d lu z ku uz alt ra? ²²Tu redzi, ka tic ba l dzdarbojusies vi a darbiem, un darbos tic ba sasniedza piln bu. ²³brahams tic ja uz Dievu, un tas vi am tika pieskait ts taisn bai, un vi š tika nosaukts Dieva draugs. (1 Moz 15,6) ²⁴Vai redzat, ka darbos cilv ks tiek taisnots, bet ne tic b vien? ²⁵L dz gi ar Rahaba, netikle, vai ne darbos tika taisnota, uz emdama s t us un pa citu ce u izlaizdama? ²⁶Jo k miesa bez gara mirusi, t ar tic ba bez darbiem mirusi.un ir savald jusi cilv ka daba.

Chapter 3

¹Mani br ī, daudzi netopiet m c t ji, zin dami, ka j s nok siet barg k ties , ²Jo m s visi daudz gr kojām. Kas v rd neapgr kojas, tas ir piln gs v rs, jo vi š ir sp j gs savald t ar visu miesu. ³Ja m s zirgiem liekam lauž us mut , lai tie mums paklaus tu, tad m s vald m ar visu vi u ermeni. ⁴L k, ar ku us, lai gan tie ir lieli, un br zmaini v ji tos m t , s ka st re vada, kurp vien v las vad t js. ⁵T pat ar m le ir maza loceklis, bet veic lielas lietas. L k, cik maza uguns aizdedzina lielu mežu! ⁶Ar m le ir uguns, netaisn bas pasaule. M le t d st vokl atrodas starp m su locek iem, ka apg na visu ermeni un aizdedzina dz ves g jumu, pati b dama elles iedezin t ja. ⁷Jo visu sugu zv rus un putnus, r pu us un p r jos dz vniekus savalda un ir savald jusi cilv ka daba. ⁸Bet m li neviens cilv ks savald t nevar: t ir nemit gs aunums, pilna n v gas indes. ⁹Ar to m s godin m Kungu un T vu, un ar to l dam cilv kus, kas rad ti p c Dieva l dz bas. ¹⁰No t s pašas mutes n k sv t ba un l sts. Tas t , mani br ī, ndr kst notikt! ¹¹Vai avots ar izverd no viena un t paša atvara saldu un r gtu deni? ¹²Vai, mani br ī, v es koks dod v nogas un v nkoks v es? T pat ar s lsavots nevar dot saldenu deni. ¹³Kas no jums gudrs un sapr t gs, tas lai, pareizi dz vodams, r da savus darbus, dar tus gudr l npr t b ! ¹⁴Bet ja sav sird nesat r gtu skaud bu un ildas, tad nelielieties un nemelojiet pret paties bu! ¹⁵T da

gudr ba nen k no augšienes, bet t ir pasaul ga, dz vnieciska, velniš ga. ¹⁶Jo kur skaud ba un ildas, tur nek rt ba un viss aunums. ¹⁷T gudr ba, kas n k no augšienes, ir vispirms š sta, p c tam mierm l ga, piekl j ga, padev ga, labv l ga labam, pilna ž lsird bas un labu aug u, neties t ja, nelieku ota. ¹⁸Bet taisn bas auglis mier tiek s ts miera veicin t jos.

Chapter 4

¹No kurienes kari un str di j su starp ? Vai ne no turienes, no j su k r b m, kas karo j su locek os? ²J s iek rojat, bet jums nav; j s slepkavojat un ien stat, bet nevarat ieg t; j s str daties un karojat, bet jums nav, jo j s nel dzat Dievu. ³J s l dzat, bet nesa emat, jo j s auni l dzat, lai to izlietotu sav m k r b m. ⁴J s, laul bas p rk p ji! Vai j s nezin t, ka š s pasaules draudz ba ir ienaid ar Dievu? Un kas grib tu b t š s pasaules draugs, tas paliek Dievam ienaidnieks. ⁵Vai j s dom jat, ka Raksti velt gi saka: L dz greizsird bai iek ro gars, kas m jo j sos? ⁶Bet Vi š dod liel ku ž last bu; t d sac ts: Dievs pretojas lepnjiem, bet pazem giem dod ž last bu (Sak 3,34) ⁷T d esiet padev gi Dievam, un pretojieties velnam, un tas b gs no jums. ⁸Tuvojieties Dievam, un Vi š tuvosi jums. Š st jiet rokas, gr cinieki, un t riet savas sirdis, j s, dal tie dv sel ! ⁹Saj tiet savu niec bu, s rojiet un raudiet; j su smiekli lai p rv ršas s r s, bet j su prieks - skumj s! ¹⁰Pazemojieties Kunga priekš , tad Vi š j s paaugstin s. ¹¹Neaprun jiet, br i, cits citu! Kas savu br li aprun vai savu br li ties , tas aprun likumu un ties likumu. Bet ja tu likumu ties , tad tu neesi likuma pild t js, bet ties t js. ¹²Viens ir Likumdev js un Ties t js, kas var pazudin t un gl bt. ¹³Bet kas tu esi, kas ties tuv ko? L k, j s, kas sak t: Šodien vai r t m s dosimies uz to pils tu un pavad sim tur k du gadu, tirgosimies un g sim pe u. ¹⁴J s nezini t, kas b s r t. ¹⁵Jo kas ir j su dz ve? Garai i, kas su br di redzami un tad izz d. Tai viet jums b tu j saka: Ja Kungam labpatiksies un dz vi b sim, tad dar sim to vai citu. ¹⁶Bet tagad j s sav augstpr t b lielaties. Katra t da liel ba ir auna. ¹⁷Kas zina labu dar t, bet to nedara, tam ir gr ks.

Chapter 5

¹Klausieties, bag tie, raudiet un vaiman jiet par t m nelaim m, kas jums tuvojas! ²J su bag t ba ir sapuvusi un j su dr bes ir sa dušas kodes. ³J su zelts un sudrabs ir sar s jis, un to r sa b s liec ba pret jums un sa d s j su miesas k uguns. J s esat sev sakr juši dusmas p d j s dien s. ⁴L k, alga, atrauta str dnekiem, kas nop va j su laukus, sauc; un vi u saucieni sasniesuši Kunga Sabaota ausis. ⁵Virs zemes j s dz roj t un savas sirdis baroj t izprie m kaujamai dienai. ⁶J s noties j t un non v j t Taisn go, un Vi š jums nepretoj s. ⁷Esiet paciet gi, br i, l dz Kunga atn kšanai! L k, zemkopis gaida d rgo zemes augli, paciet gi ilgodamies, kam r tas sa ems agro un v lo lietu. ⁸T p c ar j s esiet paciet gi un stipriniet savas sirdis, jo Kunga atn kšana ir tuvu! ⁹Negaudieties, br i, viens par otru,

lai netiktu ties ti! L k, tiesnesis st v durvju priekš ! ¹⁰Br i, neveiksm s, ciešan s un paciet bai emiet priekšz mi no praviešiem, kas run ja Kunga v rd . ¹¹L k, m s teicam sv t gus tos, kas izcietuši. J s dzird j t, par jaba paciet bu un redz j t, k ds bija Kunga gala m r is, jo Kungs ir ž lsird gs un apž lot js. ¹²Vispirms, mani br i, nezv riet ne pie debes m, ne pie zemes, ne citu k du zv restu. J su runai j b t: j -j , n -n , lai j s netiktu ties ti. ¹³Ja k ds no jums skumst, lai l dz Dievu! Ja k dam labs pr ts, tas lai dzied psalmus! ¹⁴Ja k ds no jums slimo, lai tas aicina Bazn cas priesterus, lai tie par vi u l dz Dievu, svaid dami ar e u Kunga v rd ! ¹⁵Un tic g l gšana izgl bs slimnieku, un Kungs vi u pacels; un, ja vi š b tu gr kojis vi am tiks piedots. ¹⁶Izs dziet cits citam savus gr kus un l dziet Dievu cits par citu, lai tiktu pest ti, jo daudz sp j neatlaid ga, taisn ga l gšana! ¹⁷Elijs bija mums l dz gs cilv ks, padots ciešan m. Tas sirsn gi l dza Dievu, lai lietus nel tu, un nelija virs zemes tr s gadus un sešus m nešus. ¹⁸Un atkal vi š l dza Dievu, un debess deva lietu, un zeme nesa savus aug us. (3 n 17,1; 18,45) ¹⁹Mani br i, ja k ds no jums nomald sies no paties bas, un k ds vi u atgriež, ²⁰Lai tas, kas atgriezis gr cinieku no vi a maldu ce a, zina, ka izgl bs t dv seli no n ves un segs daudz gr ku.

1 Peter

Chapter 1

¹P teris, J zus Kristus apustulis, izredz tajiem svešiniekiem, kas izkais ti Pont , Galatij , Kapadokij , zij un Bitinij . ²Dieva T va iepriekš paredz tiem Gara sv t šanai, paklaus bai un aplacin šanai ar J zus Kristus asin m: ž last ba jums un miers p rpiln b ! ³Slav ts lai ir Dievs, m su Kunga J zus Kristus T vs, kas sav lielaj ž last b m s atdzemdin jis dz vai cer bai caur J zus Kristus augš mcelšanos no miro iem, ⁴Neizn c gam, neaptraip tam un nev stošam mantojumam, kas ir uzglab ts debes s jums, ⁵Kas Dieva sp k tiek atpest šanai, kas ir saist ta atkl šanai p d j laik . ⁶Par to j s priec sieties, ja ar tagad, ja tas vajadz gs, nedaudz skumstat daž dos p rbaud jumos, ⁷Lai j su p rbaud t tic ba, kas daudz v rt g ka par ugun p rbaud tu zeltu, izr d tos teicama, slav jama un god jama, kad par d sies J zus Kristus. ⁸Vi u j s m lat, lai gan neesat redz juši, Vi am j s tagad ticat, To neredz dami, un tic dami priec sieties neizsak m un apskaidrot priek . ⁹Kad j s sasniegsiet savas tic bas gala m r i – dv se u pest šanu. ¹⁰Par šo pest šanu ir r p gi tauj juši un p t juši pravieši, kas sludin ja jums nolemto ž last bu. ¹¹Tie cenšas uzzin t, uz kuru vai k du laiku vi os nor da Kristus Gars, kas iepriekš liecin ja par Kristus ciešan m un t m sekojošo god bu. ¹²Vi iem tika atkl ts, ka ne vi iem pašiem, bet jums kalpoja tas, ko jums p c Sv t Gara ats t šanas no debes m sniedza tie, kas jums sludin ja eva liju, kur pat e e i v las ieskat ties. ¹³T p c apjoziet sava pr ta gurnus, modr b un piln b ceriet uz to ž last bu, kas jums tiks dota, kad par d sies J zus Kristus. ¹⁴K paklaus gi b rni nedz vojiet k r b s, kam j s agr k kalpoj t sav nezin šan , ¹⁵Bet t pat k Sv tais, kas j s aicin jis, topiet ar paši sv ti vis dz v , ¹⁶Jo rakst ts: Esiet sv ti, jo es esmu sv ts.

(3.Moz.11,14) ¹⁷Un ja j s k T vu piesaucat To, kas, cilv ka st vokli neiev rodams, spriež tiesu p c katra darbiem, tad pavadiet bij b savu ce osuma laiku! ¹⁸J s zin t, ka esat atpirkti ne ar izn c gu zeltu un sudrabu no savas aplam s dz ves, kas no t viem mantota, ¹⁹Bet ar Kristus, neaptraip t un nevainojam J ra, d rgaj m asin m, ²⁰Kas iepriekš paredz ts pirms pasaules rad šanas, bet par d jies p d j laik j su d . ²¹J s caur Vi u ticat Dievam, kas Vi u uzmodin ja no miro iem un deva Vi am godu, lai jums b tu tic ba un cer ba uz Dievu. ²²Savas dv seles š st dami m lest bas paklaus b , br u m lest b , m liet cits citu sirds vienk rš b un sirsn b ! ²³J s esat atdzimuši ne no izn c bas s klas, bet no neizn c g s, dz v un m žam palic ja Dieva v rda. ²⁴Jo katra miesa ir k z le, bet katra t s god ba k z les zieds. Nokalta z le, un t s zieds nokrita. ²⁵Bet Kunga v rds paliek m ž gi. Un šis v rds jums sludin ts eva lij . (Is 40,6-7)

Chapter 2

¹Un atmetuši visu aunpr t bu un vilt bu, un liekul bu, un skaud bu, un visas m lnes bas, ²Bez vilt bas, k jaunpiedzimuši b rni alkstiet p c gar g piena, lai j s no t augtu atpest šanai, ³Jo j s jau baud j t, cik labv l gs ir Kungs. ⁴Ejiet pie Vi a k pie dz v akmens, ko gan cilv ki atmeta, bet Dievs izredz ja un god ja! ⁵Uzceliet uz Vi a no sevis pašiem k no dz viem akme iem gar gu celtni, topiet par sv tajiem priesteriem, lai caur J zu Kristu nestu Dievam pat kamus gar gus upurus! ⁶T p c Rakstos teikts: L k, es lieku Sion izredz tu, d rgu st rakmeni, un kas uz Vi u tic, nepaliks kaun , (Is 28,16) ⁷Un jums, kas ticat, ir gods, bet netic gajiem šis akmens, ko c l ji atmeta, ir k uvis st rakmens (Ps 117,22) ⁸Un piedauz bas akmens, un apgr c bas klints tiem, kuriem v rds ir piedauz ba, un tie netic. Tas vi iem ar lemts. ⁹Bet j s esat izredz t cilts, niš g priester ba, sv t tauta, ieg tie audis, lai paustu T varenos darbus, kas j s aicin jis no tumsas sav br niš gaj gaism . ¹⁰J s citk rt nebij t tauta, bet tagad esat Dieva tauta; nebij t apž loti, tagad esat apž loti. (Os 2,24; Rom 9,25) ¹¹Vism ie, es pam cu j s k atn c jus un ce iniekus attur ties no miesas k r b m, kas karo pret dv seli. ¹²Dz vojiet god gi pag nu vid , lai tie, kas j s aprun k aundarus, redz tu j su labos darbus un godin tu Dievu piemekl šanas dien . ¹³Esiet paklaus gi katrai cilv ku k rt bai Dieva d : ni am k augst kajam, ¹⁴P rvaldniekiem k vi a s t tajiem aundaru sod šanai, bet to atalgošanai, kas labu dara. ¹⁵Jo t da ir Dieva griba, lai j s, labu darot, apklusin tu nepr t gu cilv ku nezin šanu; ¹⁶K br vie, bet ne k t di, kam br v ba aunuma sl pšanai, bet k Dieva kalpi. ¹⁷Visus god jiet, m liet br us, b stieties Dieva, god jiet ni u! ¹⁸Kalpi, paklausiet saviem kungiem vis bij b , ne tikai labiem un l niem, bet ar iedom giem! ¹⁹Jo t ir ž last ba, ja k ds, apzin damies Dievu, panes b das, netaisn gi ciezdams. ²⁰Jo k ds gods b tu, ja j s panesat, kad j s sit p rk puma d ? Bet ja j s, labu dar dami, paciet gi panesat, tas ir Dievam pat kams. ²¹Jo tam j s esat aicin ti. Jo ar Kristus cieta m su d , atst dams jums priekšz mi, lai j s sekotu Vi a p d s. ²²Vi š nek du gr ku nedar ja, un Vi a mut nebija atrodama vilt ba. (Is.53,9) ²³Kad Vi u zaimoja, Vi š nezaimoja, ciezdams nedraud ja, bet padev s tam, kas

Vi u netaisni ties ja. ²⁴Vi š m su gr kus aiznesa sav mies pie krusta, lai m s, miruši gr kiem, dz votu taisn bai; Vi a br ces j s izdziedin ja. ²⁵Jo j s mald j ties k avis, bet tagad esat atgriezti pie sava dv se u gana un b skapa. (Is 53,4-5)

Chapter 3

¹T pat ar , sievas, paklausiet saviem v riam, lai ar tie, kas netic v rdam, pateicoties sievas dz vei, tiktu ieg ti bez sludin šanas, ²Kad redz s j su dievbij gi skaidro dz vi. (Ef 5,22; Kol 3,18) ³J su greznams lai nav r jais matu pinums, zelta rotas vai grezni ap rbi, ⁴Bet apsl ptais sirds cilv ks, neizn c gs sav klusaj un maigaj gar , kas Dievam d rgs! ⁵Jo t k dreiz greznoj s sv t s sievietes, kas cer ja uz Dievu, b damas paklaus gas saviem v riam, ⁶K S ra bija paklaus ga brahamam, saukdama to par kungu. J s esat vi as meitas, kad dar t labu un neb stieties nek du draudu. ⁷T pat j s v ri, sadz vojiet pr t gi ar siev m k ar traukl ku trauku! Par diet vi m godu k ž last bas dz ves l dzmantinieci m, lai j su l gšanas netiktu trauc tas! ⁸Bet beidzot esiet visi vienpr t gi, l dzciet gi, br l gi, ž lsird gi, paciet gi, pazem gi! ⁹Neatmaks jiet aunu ar aunu, nedz l stus ar l stiem, turpretim sv tiet, jo tam j s esat aicin ti, lai iemantotu sv t bu. ¹⁰Jo, kas m l dz vi un grib redz t labas dienas, tas lai savalda savu m li no auna, un t l pas lai nerun viltu! ¹¹Izvairies no auna un dari labu, mekl mieru un centies, un seko tam! ¹²Jo Kunga acis iev ro taisn gos, un Vi a ausis dzird to l gšanas, bet Kunga vaigs ir pret tiem, kas dara aunu. ¹³Un kas jums var s kait t, ja j s dedz gi cent sieties p c laba? ¹⁴Bet ja ar j s ciestu taisn bas d , tad j s esat sv t gi. Bet neb stieties no vi iem un neuztraucieties! ¹⁵Bet sv tiet Kungu J zu Kristu sav s sird s! Esiet vienm r gatavi atl dzin t katram, kas prasa no jums nor inu par to cer bu, kas ir j sos! ¹⁶Tom r l npr t b un bij b , lai jums b tu laba sirdsapzi a, lai kaunas tie, kas jums ce neslavu, nope ot j su labo dz vi Krist . ¹⁷Jo lab k, labu darot, ciest, jo t ds ir Dieva pr ts, nek dar t aunu. ¹⁸Jo ar Kristus vienreiz m su gr ku d miris. Taisn gais par netaisn gajiem, non v ts gan mies , bet atdz vin ts gar , lai m s upur tu Dievam. ¹⁹Gar Vi š nog ja un sludin ja tiem gariem, kas bija cietum . ²⁰Kuri k dreiz netic ja, kad tie Noasa dien s pa v s uz Dieva paciet bu, kam r tais ja š irstu, kur no dens izgl b s nedaudzi, proti, asto as dv seles; ²¹Tas att lo krist bu, kura tagad ar j s izgl bj. T nav miesas net r bu nomazg šana, bet Dievam velt ta l gšana lab sirdsapzi caur J zus Kristus augš mcelšanas. ²²Lai m s k tu m ž g s dz ves mantinieki, Vi š, n vi uzvar jīs, uzg ja debes s un s ž pie Dieva lab s rokas, kur Vi am pak auti e i, varas un sp ki.

Chapter 4

¹Ja Kristus cieta mies gi, tad apbru ojeties ar j s t d m paš m dom m, jo tas, kas mies cietis, ir beidzis gr kot, ²Lai atlikušo laiku mies gi vairs nedz votu cilv ku k r b m, bet Dieva gribai. ³Jo pietiek, ka j s pag juš laik izpild j t pag nu gribu, nododamies net r b m, k r b m, ž pošanai, rij bai, dz r m un noziedz gai kalpošanai elkiem. ⁴T p c vi i zaimodami br n s, ka j s nepiedal ties tan s paš s nekrietnaj s izlaid b s. ⁵Vi i dos atbildi Tam, kas sagatavojies ties t dz vos un mirušos. ⁶Jo t d ar mirušajiem eva lijs sludin ts, lai tie k cilv ki tiktu ties ti mies , bet gar dz votu p c Dieva pr ta. ⁷Tom r visam tuvojas gals. T p c esiet sapr t gi un modri l gšan s! ⁸Bet vair k par visu past v gi m liet viens otru, jo m lest ba aplk j gr ku daudzumu! ⁹Savstarp ji esiet viesm l gi bez kurn šanas! ¹⁰K katrs d vanu sa mis, t lai pieš ir citam k labi daždaž das Dieva ž last bas dal t ji! ¹¹Ja k ds run , tad k Dieva v rdus, ja k ds kalpo, tad tan sp k , ko Dievs pieš ir, lai vis s liet s Dievs tiktu pagodin ts caur J zu Kristu, kam gods un vara m žu m žos. Amen. ¹²Vism ie, lai uguns p rbaud jums, kas j su p rbaudei dots, j s neatsvešina, it k jums notiktu kaut kas neparasts, ¹³Bet priec jieties, piedaloties Kristus ciešan s, lai j s, ar Vi a god bai atkl joties, var tu l ksmoties un priec ties. ¹⁴Ja j s niev Kristus v rda d , tad j s esat sv t gi, jo Dieva gods, god ba un sp ks, un Vi a Gars m t p r jums. ¹⁵Neviens no jums lai necieš k slepkava vai zaglis, vai zaimot js, vai kas tiecas p c sveša! ¹⁶Bet kas cieš k krist gais, lai nekaun s, bet lai pagodina Dievu šin v rd ! ¹⁷Jo laiks tiesai ies kties no Dieva nama. Bet ja vispirms no mums, tad k ds gals tiem, kas netic Dieva eva lijam? ¹⁸Un ja taisn gais tikko b s izgl bts, kur tad paliks bezdievis un gr cinieks? ¹⁹T p c ar tie, kas cieš saska ar Dieva gribu, labos darbos lai nodod savas dv seles uztic gajam Rad t jam!

Chapter 5

¹Es, vec kais un Kristus ciešanu liecinieks, l dzdal bnieks god b , kas n kotn atkl sies, pamudinu vec kos, kas pie jums ir: ²Ganiet Dieva gan mpulku, kas pie jums, r p damies par to nepiespiesti, bet labpr t gi saska ar Dievu, ne negod gas pe as d , bet paš aizliedz gi, ³Un ne k izredz to valdnieki, bet no sirds esiet priekšz me gan mpulkam! ⁴Un kad ierad sies Virsgans, j s sa emsiet nev stošo god bas kroni. ⁵T pat ar , jaun kie, esiet padev gi vec kajiem! Bet visi savstarp ji ietekm jieties pazem b , jo Dievs aunajiem pretojas, bet pazem gajiem dod ž last bu. ⁶T d pazemojieties zem varen s Dieva rokas, lai Vi š j s paaugstin tu apmekl juma laik ; ⁷Visas savas r pes metiet uz Vi u, jo Vi š par jums r p jas. ⁸Esiet skaidr pr ta un nomod , jo j su pretinieks velns staig apk rt k r cošs lauva, mekl dams, ko apr t. ⁹Stipri tic b pretojieties tam, zin dami, ka t das pat ciešanas notiek j su br iem pasaul . ¹⁰Bet visas ž last bas Dievs, kas m s J z Krist aicin jis sav m ž gaj god b , pats m s p c slaic g m ciešan m dar s piln gus, stiprin s un sp cin s. ¹¹Vi am gods un vara m žu m žos! Amen. ¹²K man š iet, es sum uzrakst ju jums caur uztic go br li Silvanu, pam c dams un apliecin dams, ka š ir paties Dieva ž last ba, kur j s atrodaties. ¹³J s sveicina l dzizv l t bazn ca Babilon un mans d ls Marks. ¹⁴Sveiciniet cits citu ar sv tu sk pstu! Ž last ba jums visiem, kas esat J z Krist ! Amen.

2 Peter

Chapter 1

¹S manis P teris, J zus Kristus kalps un apustulis, tiem, kas m su Dieva un Pest t ja J zus Kristus taisn b ieguvuši to pašu d rgo tic bu k m s. ²Ž last ba un miers lai j sos pavairojas Dieva un m su Kunga J zus Kristus atz šan . ³Mums Vi a dieviš vara d vin jusi visu vajadz go dz vei un dievbij bai caur Vi a atz šanu, kas m s aicin jis ar savu godu un sp ku, ⁴D vin dams mums oti lielus un d rgus apsol jumus, lai j s caur tiem k tu dieviš s dabas l dzdal bnieki, b gdami no k r bas posta, kas valda pasaul . ⁵T p c pielieciet visas p les un par diet sav tic b tikumu, bet tikum atz šanu, ⁶Atz šan attur bu, attur b paciet bu, paciet b dievbij bu, ⁷Dievbij b br u m lest bu, m lest b tuv km lest bu! ⁸Ja jums tas ir un bag t gi ir, tad j s nepaliksiet tukši un neaugl gi m su Kunga J zus Kristus atz šan . ⁹Kam t nav, tas akls un taust s ar roku, aizmirstot, ka vi š š st ts no visiem vecajiem gr kiem. ¹⁰T d , br i, centieties ar labiem darbiem nodrošin t savu aicin jumu un izv l šanu, jo, to darot, j s nekad negr kosiet. ¹¹Tas bag t gi veicin s j su ieiešanu m su Kunga un Pest t ja J zus Kristus m ž gaj valst b . ¹²T d es nekad nerimšos jums to atg din t, kaut gan j s to zin t un esat nostiprin jušies šin paties b . ¹³Jo kam r esmu šin m jokl , es turu par savu pien kumu uztur t j s modrus ar atg din jumiem, ¹⁴Jo zinu, ka dr z man šis m joklis b s j atst j, k jau to ar m su Kungs J zus Kristus man atkl jis. ¹⁵Bet es r p šos, lai j s ar p c manas n ves var tu bieži to piemin t. ¹⁶M s pasludin j m jums m su Kunga J zus Kristus sp ku un atn kšanu, nesekodami izgudrotaj m pasak m, bet b dami aculiecinieki Vi a varen bai. ¹⁷Jo Vi š sa ma no Dieva T va godu un cildin jumu, kad Vi am atskan ja no augsti c l s god bas š da balss: Šis ir mans m ais D ls, pie k man labpatikšana, Vi u klausiet! ¹⁸Un šo balsi, kas atskan ja no debes m, m s dzird j m, kad bij m kop ar Vi u sv taj kaln . ¹⁹Un pravieša v rds ir mums jo stipr ks, un j s labi dar t, iev rodami to k sveci, kas sp d tumš viet , kam r uzaus s diena un r ta zvaigzne uzl ks j su sird s. ²⁰Vispirms to saprotiet, ka neviena pravieša m c ba Rakstos nav iztulkojama patva gi, ²¹Jo pravietojumi nekad nav c lušies no cilv ku gribas, bet sv tie Dieva cilv ki run juši, Sv t Gara iedvesmoti.

Chapter 2

¹Bija ar taut viltus pravieši, k ar jums b s m c t ji me i, kuri ienes s kait gas maldu m c bas, noliedzdami Kungu, kas vi us atpirka, t sagatavodami sev dr zu pazušanu. ²Un daudzi sekos vi u baudu dz vei, un vi i zaimos paties bas ce u. ³Un mantk r b vi i izmantos j s ar izdom tiem v rdiem: jau sen nekav jas vi u noties šana, un vi u boj eja nesnauž. ⁴Jo ar e e us, kas apgr koj s, Dievs nesaudz ja, bet, elles tums bas sait m saist tus, nogr da bezdiben ciešan s, lai glab tu vi us tiesai. ⁵Un Vi š nesaudz ja seno pasauli, s t dams pl dus bezdiev gajai pasaulei, bet saudz ja taisn bas

sludin t ju Noasu k astoto. ⁶Un t pat nosod ja sodomiešu un gomoriešu pils tas, p rv rsdams t s pelnos un izn cin dams, r dot biedin jumu visiem, kas bezdiev gi dz vos. ⁷Vi š izgl ba taisn go Latu, ko nom ca bezdievju varm c ba un vi u netikl dz ve, ⁸Jo, visu to redz dams un dzird dams, vi š palika taisn gs, lai gan vi š dz voja pie tiem, kuri diendien moc ja auniem darbiem vi a taisn go dv seli. ⁹Kungs prot izgl bt dievbij gos no k rdin juma, bet netaisnos patur t mok m tiesas dienai, ¹⁰Bet it seviš i tos, kas seko neš staj m miesas k r b m un nicina augst ko varu, p rdroši un patm l gi nebaid damies rad t š elšanos un zaimot, ¹¹Kaut gan e e i, kas stiprum un sp k liel ki, neties viens otru zaimiem, ¹²Jo tie zaimo to, ko nepaz st un sav samait šan iet boj k nepr t gi dz vnieki, kas p c dabas paredz ti sag st šanai un non v šanai. ¹³Tie sa em netaisn bas algu; dienas uzdz vi vi i uzskata par prieku; tie ir net rumu un kauna traipi, kas sav s dz r s dz ro kop ar jums. ¹⁴Vi u acis pild tas laul bas p rk pšan m, nepiepild miem gr kiem. Vi i vilina sv rst gas dv seles. Vi u sirdis vingrin tas mantk r b ; tie ir l sta b rni. ¹⁵Vi i mald j s, atst dami taisno ce u, un sekoja Balaama, Bosora d la, ce am, kas m l ja netaisn bas algu, ¹⁶Bet sa ma pam c bu par savu rpr tu: m ms nastu nes js lops, run dams cilv ka valod , aizkav ja pravieša nepr t bu. ¹⁷Tie ir bez dens avoti, v tras dzen ti m ko i, kam nolemta visdr m k tums ba. ¹⁸Jo, run dami lepnus, tukšus v rdus, tie vilina miesas k r b s un netikl s baud s tos, kas tikko izb guši no maldu ce u g j jiem, ¹⁹Apsol dami tiem br v bu, b dami paši samait šanas vergi, jo kura k ds uzvar ts, t vergs vi š ir. ²⁰Jo ja tie, kas m su Kunga un Pest t ja J zus Kristus atz šan izb guši no pasaules g nek iem, bet tan s atkal iep ti, tiek uzvar ti, tad p d jo gals ir aun ks nek s kums. ²¹Tiem b tu lab k, ja tie neb tu pazinuši paties bas ce u, nek , to paz stot, nov rsties no vi iem dot sv t bauš a. ²²Bet vi iem noticis, k saka paties sak mv rds: Suns atgriežas pie sava v meka, un mazg ta c ka atkal v rt s dub os.

Chapter 3

¹L k, vism ie, š jau ir otr v stule, ko es jums rakstu, lai ar atg din jumiem uztur tu j su skaidro pr tu modru, ²Lai j s atcer tos sv to praviešu v rdus, kurus iepriekš min ju, un savu apustu u pasludin tos Kunga Pest t ja likumus. ³Vispirms ziniet, ka p d j s dien s maldin šanai n ks izsm j ji, kuri dz vos paši sav s k r b s, ⁴Sac dami: Kur ir Vi a sol jums un atn kšana? Jo no t laika, kad t vi nomira, viss paliek t , k bija no rad šanas s kuma. ⁵Jo vi i ar nol ku sev sl pj to, ka debesis un zeme jau sen ir c luš s Dieva v rda sp k no dens un ar deni, ⁶Kur ar toreiz j pasaule g ja boj dens pl dos. ⁷Bet tagad j s debesis un zemi glab un uztur tas pats v rds ugunij, tiesas dienai un bezdiev go cilv ku pazušanai. ⁸Bet tom r viens, vism ie, lai neb tu jums nosl pts, ka viena diena Kungam ir k t kstoš gadi un t kstoš gadi k viena diena. ⁹Kungs nevilcin sies sav sol jum , k tas dažiem š iet, bet j su d ir paciet gs, negrib dams, ka k ds pazustu, bet lai visi atgrieztos un gandar tu. ¹⁰Bet Kunga diena atn ks k zaglis; tad debesis ar lielu troksni zud s, pamatvielas karstum izirs, bet zeme un viss, kas uz t s ražots, sadegs. ¹¹Kad viss tas t izn ks, k diem tad jums j b t sv t dz v un dievbij b , ¹²Gaidot un steidzoties pretim Kunga dienas atn kšanai? Vi a d debesis degdamas izirs, un

pamatvielas uguns karstum izkus s. ¹³Tom r m s saska ar Vi a apsol jumiem gaid m jaunas debesis un jaunu zemi, kur s m jos taisn ba. ¹⁴T d , vism ie, to gaid dami, centieties, ka Vi š j s atrastu mier , nevain gus un neaptraip tus! ¹⁵Un uzskatiet m su Kunga paciet bu k gl bšanu, k ar m su m ais br lis P vils jums rakst jis saska ar vi am doto gudr bu, ¹⁶K vi š run par to sav s v stul s, no kur m dažas gr ti saprotamas, kuras, k ar citus Rakstus nem c tie un nenostiprin tie sagroza sev par pazušanu. ¹⁷Tagad, br i, to jau zin dami, sargieties, ka nezaud jiet, nepr t go maldu l dzaizrauti, savu stiprumu! ¹⁸Bet audziet m su Kunga un Pest t ja J zus Kristus ž last b un atz šan ! Vi am lai ir gods tagad un l dz m ž bas dienai! Amen!

1 John

Chapter 1

¹Kas bija no s kuma, ko dzird j m, ko sav m ac m redz j m, ko skat j m un sav m rok m taust j m, dz v bas V rdu, ²- Un dz v ba par d j s, un m s redz j m, un apliecin m, un pasludin m jums m ž go dz v bu, kas bija pie T va un mums par d j s, - ³Ko redz j m un dzird j m, to pasludin m jums, lai ar jums b tu sadraudz ba ar mums, un m su sadraudz ba ar T vu un ar Vi a D lu J zu Kristu. ⁴To m s rakst m jums, lai j s priec tos un j su prieks b tu piln gs. ⁵Šis ir v st jums, kuru no Vi a dzird j m un pasludin m jums, jo Dievs ir gaisma, un Vi nav nek das tums bas. ⁶Ja m s sak m, ka mums sadraudz ba ar Vi u, bet staig jam tums b , tad melojam un nedar m paties bu. ⁷Bet ja m s staig jam gaism , t k Vi š ir gaism , tad mums ir sadraudz ba sav starp , un Vi a D la J zus Kristus asinis š st m s no katra gr ka. ⁸Ja m s sak m, ka mums nav gr ka, tad m s sevi piekr pjam, un m sos nav paties bas. ⁹Ja atz stamies savos gr kos, tad Vi š, b dams uztic gs un taisn gs, mums piedod m su gr kus un š st m s no katras netaisn bas. ¹⁰Ja m s sak m, ka neesam gr kojuši, tad dar m Vi u par meli, un Vi a nav m sos.

Chapter 2

¹Mani b rni i, šo es jums rakstu, lai j s negr kotu. Bet ja nu k ds gr kojis, tad mums taisn gais J zus Kristus ir aizst vis pie T va. ²Vi š ir m su gr ku izl dzin šana: ne tikai m su vien, bet ar visas pasaules. ³No t m s zinam, ka Vi u esam pazinuši, ja izpildam Vi a bauš us. ⁴Ja kas saka, ka Vi u paz st, bet nepilda Vi a bauš us, tas ir melis, un vi nav paties bas. ⁵Bet kas Vi a v rdu iev ro, tan patiesi Dieva m lest ba ir piln ga; un no t m s zin m, ka esam Vi . ⁶Kas saka, ka Vi paliek, tam pien kas t r koties, k Vi š dar jis. ⁷M ie, ne jaunu bausli es jums rakstu, bet veco bausli, kas bija jums no s kuma. Šis vecais bauslis ir tas v rds, ko dzird j t. ⁸Un es rakstu jums atkal jaunu bausli,

kas paties Vi un j sos, jo tums ba pag jusi un paties gaisma jau sp d. ⁹Kas saka, ka vi š ir gaism , un ien st savu br li, tas v l aizvien ir tums b . ¹⁰Kas savu br li m l, paliek gaism , un vi nav piedauz bas. ¹¹Bet kas savu br li ien st, tas atrodas tums b un staig tums b , un nezina, kurp tas iet, jo tumsa dar jusi aklas vi a acis. ¹²Es rakstu jums, b rni i, jo gr ki jums vi a v rda d tiek piedoti. ¹³Es rakstu jums, t vi, jo j s pazin t Vi u, kas ir no s kuma. Es rakstu jums, jaunek i, jo j s uzvar j t auno. ¹⁴Es rakstu jums, b rni, jo j s pazin t T vu. Es rakstu jums, jaunieši, jo j s esat stipri, un Dieva v rds paliek j sos, un j s auno uzvar j t. ¹⁵Nem liet pasauli, nedz ar to, kas ir pasaul ! Ja k ds m l pasauli, tad vi nav T va m lest bas. ¹⁶Jo viss, kas pasaul , ir miesas k r ba un acu k r ba, un dz ves lepn ba, kas nav no T va, bet no pasaules. ¹⁷Un pasaule un vi as k r ba p riet, bet kas izpilda Dieva gribu, paliek m ž gi. ¹⁸B rni i, ir p d j stunda! Un n k, k j s dzird j t, antikrists; un tagad jau daudzi antikristi radušies; no t m s zin m, ka ir p d j stunda. ¹⁹No mums vi i izg juši, bet vi i nebija m s jie, jo, ja tie b tu m s jie, tie paliktu ar mums. Vi i j atkl j, ka tie visi nav m s jie. ²⁰Bet jums ir Sv t svaids šana, un j s zinat visu. ²¹Es nerakst ju jums k paties bas nezin tjiem, bet k t s pazin jiem, jo nek di meli nav no paties bas. ²²Kas gan ir melis, ja ne tas, kas noliedz, ka J zus ir Kristus? Tas ir antikrists, kas noliedz T vu un D lu. ²³Katram, kas noliedz D lu, nav T va. Kas aplicina D lu, tam ir ar T vs. ²⁴Ko j s dzird j t no s kuma, lai paliek j sos. Ja j sos paliks tas, ko dzird j t no s kuma, tad ar j s paliksiet D l un T v . ²⁵Šis ir tas apsol jums, ko Vi š mums sol jis, – m ž g dz ve. ²⁶To es jums uzrakst ju par tiem, kas j s maldina. ²⁷Un jums lai paliek tas svaids jums, ko no Vi a sa m t. Un jums nevajag, lai j s k ds m c tu; bet ka Vi a svaids jums m ca jums visu, tas ir patiesi un nav meli. Un k Vi š j s m c jis, t palieciet Vi ! ²⁸Un tagad, b rni i, palieciet Vi , lai, kad Vi š par d sies, mums b tu pa v ba un, Vi am atn kot, m s netiktu no Vi a apkaunoti. ²⁹Ja j s ziniet, ka Vi š ir taisn gs, tad zinat ar , ka ikviens, kas dara taisn bu, no Vi a ir dzimis.

Chapter 3

¹Redziet, k du m lest bu T vs mums d v jis, lai m s sauktos un b tu Dieva b rni! T p c pasaule m s nepaz st, jo t nav Vi u pazinusi. ²M ie, tagad m s esam Dieva b rni. Un v l nav atkl jies, kas m s b sim. M s tikai zin m, ka tad, kad Vi š par d sies, m s b sim Vi am l dz gi, jo m s redz sim Vi u t du, k ds Vi š ir. ³Un katrs, kam ir š cer ba uz Vi u, sv tdara sevi, k ar Vi š ir sv ts. ⁴Katrs, kas gr ko, dara ar netaisn bu; ar gr ks ir netaisn ba. ⁵Un j s zin t, ka Vi š par d jies, lai gandar tu par m su gr kiem, un Vi gr ka nav. ⁶Katrs, kas paliek Vi , negr ko; un katrs, kas gr ko, nav Vi u redz jis, nav ar Vi u pazinis. ⁷B rni i, lai neviens j s nemaldina! Kas dara taisn bu, tas ir taisn gs, t pat k Vi š ir taisn gs. ⁸Kas gr ko, tas ir no velna, jo velns gr ko no s kuma. Tamd Dieva D ls atn ca, lai Vi š sagrautu velna darbus. ⁹Katrs, kas no Dieva dzimis, nedara gr ku, jo Vi a s kla paliek tan ; un tas nevar gr kot, jo no Dieva dzimis. ¹⁰Dieva b rnus un s tana b rnus var paz t t : ikkatrs, kas nav taisn gs, nav no Dieva, t pat ar tas, kas nem l savu br li. ¹¹Jo šis ir tas v st jums, ko dzird j t

no s kuma, lai j s viens otru m l tu. ¹²Ne t k Kains, kas bija no aun un non v ja savu br li. Un k d vi š to non v ja? T d , ka vi a darbi bija auni, bet vi a br a – taisn gi. ¹³Nebr nieties, br i, ja pasaule j s ien st! ¹⁴M s zin m, ka esam p rnesti no n ves dz v b , jo m s m lam br us. Kas nem l, paliek n v . ¹⁵Katrs, kas savu br li ien st, ir slepkava; un j s zin t, ka nevien slepkav nav m ž g s dz v bas, kas paliktu vi . ¹⁶No t m s pazin m Dieva m lest bu, ka Vi š par mums atdeva savu dz v bu; t ar mums pien kas savu dz v bu atdot par br iem. ¹⁷Kam b tu š s pasaules manta un vi š redz tu savu br li tr kum , bet nosl gtu tam savu sirdi, k gan Dieva m lest ba paliktu vi ? ¹⁸Mani b rni i, nem l sim v rdos, ne ar m li, bet darbos un paties b ! ¹⁹No t m s zin m, ka esam no paties bas, un Vi a priekš varam mierin t savas sirdis. ²⁰Ja m su sirds p rmet mums, Dievs ir liel ks nek m su sirds, un zina visu. ²¹M ie, ja m su sirds nep rmet, tad mums ir pa v ba uz Dievu. ²²Un visu, ko m s l gsim, to sa emsim no Vi a, jo m s izpild m Vi a bauš us un dar m to, kas Vi am pat kams. ²³Un šis ir Vi a bauslis, lai m s tic tu Vi a D la J zus Kristus v rdam un m l tu viens otru, k Vi š mums pav l jis. ²⁴Un kas Vi a bauš us izpilda, tas paliek Vi , un Vi š tan ; un ka Vi š m sos paliek, to zin m no t Gara, ko Vi š mums devis.

Chapter 4

¹M ie, neticiet katram garam, bet p rbaudiet garus, vai tie ir no Dieva, jo daudzi viltus pravieši izg juši pasaul . ²Dieva garu paz stiet no t : katrs gars, kas apliecina, ka J zus Kristus ir atn cis mies , ir no Dieva. ³Katrs gars, kas noliedz J zu, nav no Dieva; tas ir antikrists, par kuru dzird j t, ka vi š n k un tagad jau ir pasaul . ⁴B rni i, j s to uzvar j t, j s esat no Dieva, jo Tas, kas j sos, ir liel ks nek tas, kas pasaul . ⁵Tie ir no pasaules, t p c vi i run par pasauli, un pasaule klaus s vi os. ⁶M s esam no Dieva. Kas paz st Dievu, tas m s uzklausa; kas nav no Dieva, tas m s neklausa. No t paz stam paties bas Garu un maldu garu. ⁷M ie, m l sim viens otru, jo m lest ba ir no Dieva! Katrs, kas m l, dzimis no Dieva un paz st Dievu. ⁸Kas nem l, tas nav Dievu pazinis, jo Dievs ir m lest ba. ⁹Tan atkl jas Dieva m lest ba m sos, ka Dievs ats t ja savu vienpiedzimušo D lu pasaul , lai m s dz votu caur Vi u. ¹⁰Tan past v m lest ba, ka nevis m s esam m l juši Dievu, bet gan Vi š m s pirm k m l ja un s t ja savu D lu gandar šanai par m su gr kiem. ¹¹M ie, ja Dievs m s t m l jis, tad ar mums vajag vienam otru m l t! ¹²Dievu neviens nekad nav redz jis. Ja m s m lam viens otru, tad Dievs paliek m sos un Vi a m lest ba m sos ir piln ga. ¹³No t m s paz stam, ka m s paliekam Vi un Vi š m sos, ka Vi š mums devis no sava Gara. ¹⁴Ar m s redz j m un apliecin m, ka T vs ir s t jis savu D lu, pasaules Pest t ju. ¹⁵Kas apliecina, ka J zus ir Dieva D ls, tan paliek Dievs un vi š Diev . ¹⁶Un m s pazin m un tic j m tai m lest bai, kas Dievam ir uz mums. Dievs ir m lest ba, un, kas paliek m lest b , tas paliek Diev un Dievs vi . ¹⁷Ar to Dieva m lest ba k uvusi pie mums piln ga, ka mums ir pa v ba tiesas dien , jo t pat k Vi š ir, ar m s esam šin pasaul . ¹⁸M lest b nav bai u, bet piln ga m lest ba aizden bailes, jo bailes rada mokas; kas b stas, tas nav piln gs m lest b .

¹⁹T tad m l sim Dievu, jo Dievs pirm k m s m l jis. ²⁰Ja k ds saka: Es m lu Dievu un ien stu savu br li, tas ir melis. Jo k tas, kas nem l savu br li, ko vi š redz, var m l t Dievu, ko neredz? ²¹Un mums no Dieva šis bauslis: kas m l Dievu, tas lai m l ar savu br li!

Chapter 5

¹Katrs, kas tic, ka J zus ir Kristus, ir no Dieva dzimis. Un katrs, kas m l To, kas Vi u dzemdin jis, m l ar To, kas no Vi a dzimis. ²No t m s zin m, ka m s Dieva b rnus m lam, ja m lam Dievu un izpild m Vi a bauš us. ³Jo š ir Dieva m lest ba, ka izpild m Vi a bauš us, un Vi a bauš i nav gr ti. ⁴Jo viss, kas dzimis no Dieva, uzvar pasauli; un m su tic ba ir t uzvara, kas uzvar pasauli. ⁵Kas ir tas, kas pasauli uzvar, ja ne tas, kas tic, ka J zus ir Dieva D ls? ⁶Vi š ir tas, kas n cis caur deni un asin m. J zus Kristus: ne den vien, bet den un asin s. Un Gars ir tas, kas liecina, ka Kristus ir paties ba. ⁷Jo tr s ir, kas dod liec bu debes s: T vs, V rds un Sv tais Gars; un šie tr s ir viens. ⁸Un tr s ir, kas dod liec bu virs zemes: Gars, dens un asinis; un šie tr s ir viens. ⁹Ja m s pie emam cilv ku liec bu, Dieva liec ba ir liel ka: jo š ir Dieva liec ba, kas liel ka, ka Vi š liecin jis par savu D lu. ¹⁰Kas tic uz Dieva D lu, tam ir Dieva liec ba sev . Kas netic D lam, tas dara Vi u par meli, t p c ka tas netic liec bai, ko Dievs liecin jis par savu D lu. ¹¹Un š ir t liec ba, ka Dievs mums devis m ž go dz vi, un š dz ve ir Vi a D l . ¹²Kam D ls ir, tam ir dz v ba; kam D la nav, tam dz v bas nav. ¹³To es rakstu jums, kas ticat Dieva D la v rdam, lai j s zin tu, ka jums ir m ž g dz ve. ¹⁴Un š pa v ba mums ir uz Vi u, ka Vi š klausam s, ja m s ko l dzam saska ar Vi a gribu. ¹⁵Un m s zin m, ka Vi š uzklausam, ko vien m s l dzam; ar zin m, ka visu, ko no Vi a l dzam, sa emam. ¹⁶Ja k ds zina savu br li gr kojām, kas neb tu n ves gr ks, tas lai aizl dz, un tam, kas negr ko n v gi, tiks dota dz v ba. Bet ir n ves gr ks, par to es nesaku, lai k ds aizl dz. ¹⁷Katra netaisn ba ir gr ks, un ir n v gs gr ks. ¹⁸M s zin m, ka katrs, kas no Dieva dzimis, negr ko, jo dzimšana no Dieva pasarg vi u, un aunais vi u neskar. ¹⁹M s zin m, ka esam no Dieva, bet visa pasaule atrodas aunum . ²⁰Un m s zin m, ka Dieva D ls ir atn cis un mums t du saprašānu devis, ka m s paz stam sto Dievu un esam Vi a patiesaj D l . Šis ir patiesais Dievs un m ž g dz v ba. ²¹B rni i, sargieties no elkiem! Amen.

2 John

Chapter 1

¹Vec kais izredz tajai kundzei un vi as b rniem, kurus es patiesi m lu, un ne tikai es, bet ar visi, kas atzinuši paties bu ²Paties bas d , kas paliek m sos un b s ar mums m ž gi. ³Lai ir ar jums ž last ba, ž lsird ba, miers no Dieva T va, un no J zus Kristus, T va D la, paties b un m lest b ! ⁴Es

oti pniec jos, ka esmu atradis starp taviem b rniem t dus, kas staig paties b saska ar pav li, ko sa m m no T va. ⁵Un tagad es tevi l dzu, kundze, ne t k jaunu bausli tev rakst dams, bet to, kas mums bija no s kuma, lai m s viens otru m l tu. ⁶Un š ir m lest ba, lai m s dz votu saska ar Vi a bauš iem. Jo šis ir bauslis, lai j s tan dz votu, k j s no s kuma dzird j t. ⁷Jo daudzi maldin ti izg juši pasaul , kas neatz st, ka J zus Kristus atn cis mies ; t ds ir maldin t js un antikrists. ⁸Piel kojiet paši sevi, lai j s nepazaud tu to, par ko p l j ties, bet lai sa emtu pilnu algu! ⁹Katram, kas aiziet un nepaliek Kristus m c b , nav Dieva; kas paliek šin m c b , tam ir T vs un D ls. ¹⁰Ja kas n k pie jums un nesludina šo m c bu, t du neuz emiet sav s m j s un nesveiciniet vi u. ¹¹Jo tas, kas vi u sveicina, piedal s t aunajos darbos. ¹²Man b tu jums daudz kas rakst ms, bet es negribu uz pap ra un ar tinti, jo es ceru b t pie jums un parun t no mutes mut , lai j su prieks b tu piln gs. ¹³Tevi sveicina tavas izredz t s m sas b rni.

3 John

Chapter 1

¹Vec kais vism ajam Gajam, ko es m lu paties b . ²Vism ais, es l dzu Dievu, lai tev vis s liet s labi kl tos un tu b tu vesels t , k tavai dv selei jau labi kl jas. ³Es oti pniec jos, kad atn ca br i un apliecin ja tavu paties bu, ka tu jau staig paties b . ⁴Man nav liel ka prieka, ja dzirdu, ka mani b rni dz vo paties b . ⁵Vism ais, visu, ko tu dari br iem, tu dari uztic gi, t pat ar svešiniekim; ⁶Tie devuši liec bu par tavu m lest bu draudzes priekš . Vi us tu, labi dar dams, novad si, k tas cien gi Dieva priekš . ⁷Jo Vi a v rda d tie izg juši, ne emdami neko no pag niem. ⁸T tad mums pien kas t dus uz emt, lai m s k tu paties bas l dzstr dneiki. ⁹Es varb t b tu draudzei rakst jis, bet Diotrefs, kas m l b t pirmais starp vi iem, m s neuz em. ¹⁰T p c, ja es n kšu, atg din šu vi a darbus, k dus vi š dara, aunpr t gi m s aprun dams; un ar to vi am v l nepietiek: vi š pats neuz em br us un aizliedz to dar t tiem, kas tos grib uz emt, un izstumj tos no draudzes. ¹¹Vism ais, neseko aunajam, bet labajam! Kas dara labu, tas no Dieva; kas dara aunu, Dieva neredz. ¹²D m trijam par labu liecin juši visi, ar pati paties ba, bet ar m s dom jam liec bu, un tu zini, ka m su liec ba ir patiesa. ¹³Man b tu daudz kas tev rakst ms, bet es negribu tev rakst t ar tinti un spalvu. ¹⁴Bet es ceru dr zum tevi redz t; un tad m s run sim no mutes mut . Miers ar tevi! Draugi tevi sveicina. Sveicini draugus katru atseviš i!

Jude

Chapter 1

¹J da, J zus Kristus kalps un J kaba br līs, Dieva T va m l tajiem, J z Krist pasarg tajiem un aicin tajiem: ²Ž lsird ba un miers, un m lest ba lai jums bag t gi! ³Vism ie, t k man oti r p ja jums rakst t par j su kop jo pest šanu, es atzinu k nepieciešam bu jums rakst t, pamudin dams c n ties par tic bu, kas sv tiem reiz uztic ta. ⁴Jo iezagušies zin mi audis (par kuriem jau iepriekš ir rakst ts š ds l mums), bezdievji, kas m su Dieva ž last bu izmanto palaidn bai un noliedz vien go Valdnieku un Kungu J zu Kristu. ⁵Bet es jums, kas visu gan zin t, gribu atg din t, ka Kungs gan izgl ba tautu no iptes zemes, bet p c tam izn cin ja tos, kas netic ja. ⁶Un e e us, kas savu augsto st vokli nepasarg ja, bet atst ja savu m jokli, Vi š patur m ž g s sait s saist tus, iesl gtus tums liel s dienas tiesai. ⁷K Sodomā, Gomorā un apk rt j s pils tas, kas l dz gi š m nodev s netikl bai un padev s pret dab g m miesas k r b m, ir k uvušas par piem ru, izciezdamas m ž g s uguns sodu, ⁸T pat ar šie apg na miesu, nicina augst ko Valdnieku, zaimo majest ti. ⁹Kad erce elis Mi elis Mozus miesas d str d j s un c n j s ar velnu, tas neuzdrošin j s par vi u teikt l stu spriedumu, bet sac ja: Kungs lai tev pav l! ¹⁰Bet šie zaimo visu, ko nesaprot, turpretim visu, ko tie izprot dab gi, l dz gi nepr t gajiem dz vniekiem, tas k st vi iem par samait šanu. ¹¹B das vi iem, jo tie aizg juši Kaina ce u, pe as d padevušies Balaama maldiem un g ja boj , pretodamies k Kore. ¹²Tie ir k kauna traipi savos mielasos, kas paši, sevi barodami, bez kauna dz ro. Tie ir k v ja dzen ti bez dens m ko i, koki, kas ruden bez aug iem, divk rt miruši, izrauti ar sakn m, ¹³Trakojošas j ras bangas, kas izg ž put s savu kaunu, nomald juš s zvaigznes, kam m ž gi paredz ta tums bas v tra. ¹⁴Par šiem pravietojis ar Henohs, sept tais p c dama, sac dams: L k, Kungs n ks kop ar t kstošiem savu sv to ¹⁵Ties t visus un sod t visus bezdievjus visu vi u bezdiev go darbu d , ko tie bezdiev gi dar juši, un visu zaimu d , ko bezdiev gie gr cinieki run juši pret Dievu. ¹⁶Tie ir kurn t ji, kas s dzas par savu likteni un dz vo sav s k r b s. To mute run augstpr t bu, glaimojot cilv kiem sava labuma d . ¹⁷Bet j s, vism ie, atcerieties v rdus, ko jums m su Kunga J zus Kristus apustu i iepriekš sac juši! ¹⁸Vi i jums sac ja, ka p d j laik n ks sm j ji, kas dz vos paši sav s bezdiev gaj s k r b s. ¹⁹Tie rada š elšanos, tie ir dz vnieciski; gara vi iem nav. ²⁰Bet j s, vism ie, stiprinieties sav vissv taj tic b un l dziet Dievu Sv taj Gar ! ²¹Pasargiet sevi Dieva m lest b , gaid dami m su Kunga J zus Kristus ž lsird bu m ž gajai dz vei! ²²Un vienus pam ciet k jau noties tus. ²³Citus gl biet, izraudami no uguns, citus apž lodami bail s, lai jums riebjas pat dr bes, ko miesa apg n jusi! ²⁴Tam, kas sp j j s pasarg t bez gr kiem un st d t nevain gus un l ksmus savas god bas priekš , atn kot m su Kungam J zum Kristum, ²⁵Vien gajam Dievam, m su Pest t jam, caur J zu Kristu, m su Kungu, lai gods, varen ba, sp ks un vara no m ž bas, tagad un visos m žu m žos! Amen.

Revelation

Chapter 1

¹J zus Kristus atkl sme, ko Vi am devis Dievs, lai r d tu saviem kalpiem, kam j notiek dr zum un ko Vi š, s t dams savu e eli, dar jis zin mu savam kalpam J nim, ²Kas apliecin jis Dieva v rdu un J zus Kristus liec bu, un ko vien vi š redz jis. ³Sv t gs tas, kas lasa un klaus s š pravietoju ma v rdos, un glab to, kas tan rakst ts, jo laiks ir tuv u. ⁴J nis septi m draudz m, kas atrodas zij : Ž last ba jums un miers no t , kas ir, kas bija un kas n ks, un no tiem septi iem gariem, kas atrodas Vi a tro a priekš , ⁵Un no J zus Kristus, kas ir uz tic gs liecinieks, mirušo pirm dzimtais un valdnieks p r zemes ni iem, kas m s m l jis un sav m asin m nomazg jis m su gr kus, ⁶Un kas m s dar jis par ni iem un priesteriem Dievam, savam T vam; Vi am lai ir gods un vald šana m ž gi m žos! Amen. ⁷L k, Vi š n k padebešos, un Vi u redz s katra acs un tie, kas Vi u caurd ruši. Par Vi u vaiman s visas zemes ciltis. Tieš m! Amen. ⁸Es esmu alfa un omega, s kums un beigas, saka Kungs Dievs, kas ir, kas bija un kas n ks, Visvarenais. ⁹Es, J nis, j su br lis un l dzdal bnieks b d s, valst b un iztur b J z Krist ; es biju sal , ko sauc par Patmosu, Dieva v rda un J zus liec bas d . ¹⁰Kunga dien es tapu aizrauts gar un dzird ju aiz sevis stipru balsi k baz ni ¹¹Sak m: To, ko tu redzi, raksti gr mat un s ti septi m zijas bazn c m: Efez , Smirn , Pergam , Tiatir , Sard , Filadelfij un L odikej . ¹²Es atgriez os, lai v rotu balsi, kas run ja ar mani; un atgriezies es redz ju septi us zelta sve turus, ¹³Un septi u zelta sve turu vid k du Cilv ka D lam l dz gu, ap rbtu garos sv rkos un apjoztu ar zelta jostu ap kr t m. ¹⁴Bet Vi a galva un mati bija balti k balta vilna un k sniegs, un Vi a acis k uguns liesma, ¹⁵Un vi a k jas l dz gas zelta r dai, it k kr sn kaus tai, un Vi a balss k lielu de u kr kšana. ¹⁶Vi am bija labaj rok septi as zvaigznes; no Vi a mutes izg ja abpus ji ass zobens un Vi a vaigs k saule, kas staro sav sp k . ¹⁷Un kad es redz ju Vi u, es nokritu pie Vi a k j m k miris, bet Vi š man uzlika savu labo roku, sac dams: Neb sties! Es esmu pirmais un p d jais, ¹⁸Un dz vais; un es biju miris, un, l k, esmu dz vs m ž gi m žam, un man ir n ves un elles atsl gas. ¹⁹T tad raksti, ko tu redz ji un kas ir, un kam j notiek p c tam. ²⁰Nosl pums par septi m zvaigzn m, ko tu redz ji man labaj rok , un par septi iem zelta sve tur iem: septi as zvaigznes ir septi u bazn cu e e i, un septi i sve turi ir septi as bazn cas.

Chapter 2

¹Efezas bazn cas e elim raksti: T saka Tas, kas tur labaj rok septi as zvaigznes un kas staig starp septi iem zelta sve tur iem: ²Es zinu tavus darbus un p les, un tavu paciet bu, un ka tu nevari paciest aunos un p rbaud ji tos, kas saucas par apustu iem, bet t di nav, un esi atradis tos par me iem. ³Tev ir paciet ba, un tu esi mana v rda d daudz cietis un neesi paguris. ⁴Bet man ir pret tevi tas, ka tu esi pazaud jis savu pirmo m lest bu. ⁵T p c atminies, no kurienes tu nokriti, gandari un dari agr kos darbus! Bet ja ne, tad es n kšu pie tevis un nostumšu tavu sve turi no t vietas, ja tu negandar si. ⁶Bet tas tev ir, ka tu ien sti nikolajiešu darbus, kurus ar es ien stu. ⁷Kam ausis, tas

dzird, ko Gars saka baznīcā: uzvar tījam es došu, st no dzīvības koka, kas ir mana Dieva paradīz.

⁸Un Smīrnas baznīcā eļim raksti: Tī saka pirmais un pēdējais, kas bija miris un atkal dzīvo: ⁹Es zinu tavas apspiešanas un tavu nabadzību, bet tomēr tu esi bagāts, un ka tevi zaimo tie, kas saucas par jēdiem un nav tīdi, bet ir sī tana sinagoga. ¹⁰Nebsties no tī, kas tev vīl bī sī cieš! Līk, velns met sīk dūš no jums cietumī, lai jī sī tīktu pīrbaudīti un jums bī sī bīdas desmit dienas. Esi uztīcīgs lī dzīnīvei, un es tev došu dzīvības kronī. ¹¹Kam ausis, tas lai dzird, ko Gars saka baznīcā: Kas uzvar sī, tas otrī nīvī necietī sī. ¹²Un Pergamas baznīcā eļim saki: Tī saka Tas, kam zobens abpusī jī ass: ¹³Es zinu, kur tu dzīvo, tur, kur sī tana tronī; un tu turi manu vīrdū un nenolīdz manu tīcībū arī tanī sī dienī sī, kad manu uztīcīgo līecīnieku Antīpū nonīvī ja pie jums, kur mī jī sī tans. ¹⁴Bet man ir tas pretī tevi, ka tev tur ir Balaama mīcības atzīnī jī, kas mīcīja Balaku dotī Izraīlī bī rīnīem apgrīcībū: sītī un pīekoptī netīklībū. ¹⁵Tī patī tev tur ir nīkolajīešu mīcības atzīnī jī. ¹⁶Tī tad arī tu gandari! Bet ja nīe, tad es drīz nīkšu pie tevis un cīnī šos pretīvīiem arī savū mutes zobenu. ¹⁷Kam ausis, tas lai dzird, ko Gars saka baznīcā: Uzvar tījam es došu apslīptū manu un došu vī am baltū akmenī, un akmenī bī sī rakstīts jauns vīrds, ko nevīens nezīna, kī tīkai tas, kas saīem. ¹⁸Un Tīatīras baznīcā eļim raksti: Tī saka Dieva Dīls, kam acīs kī uguns līesma un kī jas kī zelta rīda: ¹⁹Es zinu tavus darbus un tavu tīcībū, un tavu mīlestībū, un kalpošanu, un tavu pacīetībū, un tavus pīdījos darbus, kas pīrīki par pīrmajīem. ²⁰Bet man ir pretī tevi tas, ka tu atīaujī sīevīetei Jezabelei, kas saucas pravīete, mīcītī un pīevīltī manus kalpus, pīekoptī netīklībū un sītī elkupurus. ²¹Es devū vī ai laiku gandarīšanai, bet vī a negrīb atgrīeztīes no savas netīklības. ²²Un es līkšu vī u slīmības gultī, bet netīklības pīekopījīem arī vī u bī sī vislīelīkī sī bīdas, ja vī i negandarī sī par savīem darbīem. ²³Un vī as bīrnus nonīvī šū, un vīsas baznīcāzīnī sī, ka es tas esmū, kas pīrbauda nīeres un sīrdīs; un es došu jums katram saskaī arī jī su darbīem. Bet es saku jums ²⁴Un cītiem, kas atrodas Tīatīrī: nevīenam, kam navī šī sī mīcības, un kas, kī vī i saka, sī tana dīzī umus nav pazīnušī, es neuzvelīšu nekīdas cītas nastas. ²⁵Tomēr to, kas jums ir, turīet, kam rīes atīnkšu! ²⁶Un tam, kas uzvar sī, un manus darbus pīdīslīdz galam, es došu varū pīrīpāgīnīem. ²⁷Un vī šī pīrītiem valdīsarī dzelzs zīzli un tos salauzī sīkī mīla traukus. ²⁸Un es došu vī am rīta zvaīgzīnī, tī patī kīes saīmu no sava Tīva. ²⁹Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka baznīcā!

Chapter 3

¹Un Sardas baznīcā eļim raksti: Tī saka Tas, kam septī i Dieva gārī un septī as zvaīgzīnes: Es zinu tavus darbus, jī tevi gan sauc par dzīvū, bet tu esi miris. ²Esi nomodī un stiprīnī tos, kas taisī sī mīrtī, jī es neatrodu tavus darbus pīlīnīrtī gūš sava Dieva pīrīekšī! ³Paturī atīmī, ko saīmī un dzirdī jī, un glābī, un gandari! Ja tu nebī sī modrs, es nīkšu kī zaglīs pie tevis; un tu nezīnī sī, kur stundī es nīkšu pie tevis. ⁴Tev ir maz Sardītdū, kas neaptraīpī ja savas drībes; tie stāīgī sī kopī arī mani baltī sī drīnī sī, jī vī i irī tīcīenī gī. ⁵Kas uzvar sī, tas tīks tīrīptī baltī sī drīnī sī; un es vī a vīrdū neīdzī sī šū dzīvības grīmatī, bet gan aplīecīnī šū vī a vīrdū sava Tīva un Vī a eī eī u pīrīekšī. ⁶Kam

ausis, lai dzird, ko Gars saka baznīcā! ⁷Un Filadelfijas baznīcā es elim raksti: To saka Svētāi un Patiesie, kam ir Dāvāts atslēga, kas atver un neviens neizslēdz, kas aizslēdz un neviens neatver. ⁸Es zinu tavus darbus. Lūk, es tav priekšā liku atvērto durvis, kuras neviens nevar atvērt; lai gan tev nedaudz spēka, tomēr tu uzglābji manu mērcību un nenoliedzi manu vārdu. ⁹Lūk, es došu tev nosaukuma sinagogas, kas saucas par jēdiem un nav tēdi, bet melo. Lūk, es daršu, ka viņi nēsā un met sies pie tav mērcību, un atzīs, ka es tevi mīļuju. ¹⁰Tāpēc, ka tu turji manu pacietības vārdu; ar es tevi sargāšu no pārbaudījuma stundas, kas nāks pār visu pasauli pārbaudīt tos, kas dzīvo virs zemes. ¹¹Lūk, es nāku drīz. Tūri, kas tev ir, lai neviens neatņemtu tavu kroni! ¹²Kas uzvarēs, to es daršu par balstu sava Dieva svētnīcā, un viņš nēsā savs neizies; un es rakstīšu tān sava Dieva vārdu un savas Dieva pilsētas, jaunās Jeruzālemes, vārdu, kas nonāks no debesīm, no mana Dieva, un savu jauno vārdu. ¹³Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka baznīcā! ¹⁴Un Lodiķejas baznīcā es elim raksti: To saka Amen, uzticīgie un patiesie liecinieki, kas ir Dieva radījumu sākums. ¹⁵Es zinu tavus darbus, jo tu neesi ne auksts, ne karsts; kaut jēl tu būtu auksts vai karsts! ¹⁶Bet tāk tu neesi ne auksts, ne karsts, bet remdens, es tevi sākšu izmest no savas mutes. ¹⁷Jo tu saki: es esmu bagāts, pārpilnīgi bagāts un man nekā netrūkst; bet tu nezini, ka tu esi nelaimīgs un nožēlojams, un nabags, un akls, un kails. ¹⁸Es ieteicu tev pirkt no manis ūģun pārbaud tu zeltu, lai tu kā tu bagāts un tērtos baltās drēnās, un lai tava kailuma kauns neatklātos, un svaidi savas acis zīlām, lai tu redz tu! ¹⁹Tos, ko mīlu, es pārbaudu un pārmēcu. Tad nūkstī dedzīgs un gandarī! ²⁰Lūk, es stāvu pie durvīm un klausīju. Ja kāds manu balsi dzirds un durvis man atvērs, es ieiešu pie viņa un mīlošos kopā ar viņu un viņš kopā ar mani. ²¹Kas uzvarēs, tam es aušu kopā ar mani sēdēt man tronī, tāpat kā es uzvarēju un sēžu kopā ar savu Tēvu Viņā tronī. ²²Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka baznīcā!

Chapter 4

¹Pāc tam es redzēju: un, lūk, atvērtas durvis debesīm, un pirmā balss, kuru es dzirdēju kā baznīcā ar mani runājam, sacīja: Uzskatī šeit, un es tev rādīšu, kam pāc šī notiek! ²Un tāli es biju garā; un, lūk, tronīs bija celts debesīm, un tronī kāds sēdēja. ³Un Tas, kas sēdēja, izskatījās kā baltā dzīgs dzīgakmeiņš, jaspādam un sardijam, un ap troni bija varavīksne, lādzgā smaragda mirdzumam. ⁴Un ap troni divdesmitētri sēdēja, un sēdētās sēdēja divdesmitētri sēdētāi, ietērti baltās drēnās un viņu galvas zelta kroņi. ⁵Un no troa švāzībēi un balsis, un pārkoni; troa priekšā dega septi aslāpas, kas ir septi Dieva gari. ⁶Un troa priekšā it kā kristālam lādzgā stiklā jēra. Troa vidū un tronim apkārtētri dzīvnieki, pilnāc mēno priekšpusēs un mugurpusēs. ⁷Un pirmās dzīvnieks bija lādzgā lauvs, otrs lādzgā vrsim, trešajam dzīvniekam it kā bija cīlveka seja, un ceturtais dzīvnieks bija lādzgā lidojošā rglim. ⁸Un ētri dzīvnieki, kam bija katram seši spārnī un visapkārt un iekšpusē pilnāc mē, nemitģi dienu un nakti sauca: Svētā, svētā, svētā visvarenāi Kungs Dievs, kas bija, kas ir un kas nāks! ⁹Un kād šie dzīvnieki deva slavus un godus, un pāteicību Sēdētājam tronī un Tam, kas dzīvo mēžģim žos, ¹⁰Tad divdesmitētri sēdētāi mēt sē zem Tē priekšā, kas sēž tronī, un pielāza To, kas

dz vo m ž gi m žos, un nolika tro a priekš savus kro us, sac dami: ¹¹Kungs, m su Dievs, Tu esi cien gs sa emt slavu un godu, un varu, jo Tu visu rad ji un ar Tavu gribu viss bija un tika rad ts.

Chapter 5

¹Un tad es redz ju labaj rok Tam, kas s d ja tron , iekšpus un rpus aprakst tu gr matu, aizz mogotu septi iem z mogiem. ²Un es redz ju varenu e eli stipr bals saucam: Kas cien gs atv rt gr matu un no emt t s z mogus? ³Bet neviens ne debes s, ne zemes virs , ne apakš zemes nesp ja gr matu atv rt, ne tan ieskat ties. ⁴Un es oti raud ju, ka neatrad s neviens, kas cien gs šo gr matu atv rt un tan ieskat ties. ⁵Un viens no sent viem man sac ja: Neraudi! L k, lauva no J das cilts, D vida atvase, uzvar ja, lai šo gr matu atv rtu un t s septi us z mogus no emtu. ⁶Un es redz ju: l k, tro a vid starp etriem dz vniekiem un sent viem vid st v ja J rs, it k nokauts, kam bija septi i ragi un septi as acis, kas ir septi i Dieva gari, izs t ti vis pasaul . ⁷Un Vi š n ca un sa ma gr matu no T lab s rokas, kas s ž tron . ⁸Un kad Vi š atv ra gr matu, tad met s zem J ra priekš etri dz vnieki un divdesmit etri sent vi, tur dami kokles un zelta traukus, pilnus kv pin m m z l m, kas ir sv to l gšanas. ⁹Un vi i dzied ja jaunu dziesmu, sac dami: Kungs, Tu esi cien gs sa emt gr matu un no emt t s z mogus, jo Tu tiki non v ts un m s no vis m cilt m, valod m, taut m un taut b m atpirki Dievam ar sav m asin m. ¹⁰Un Tu m s padar ji par valdniekiem un priesteriem Dieva priekš , un m s vald sim virs zemes. ¹¹Un es redz ju un dzird ju daudz e e u apk rt tronim un dz vniekiem, un sent viem, un vi u skaits bija t kstošu t kstoši, ¹²Kas sauca ska bals : J rs, ko non v ja, ir cien gs sa emt varu un diev bu, un gudr bu, un sp ku, un godu, un slavu, un sv t bu. ¹³Un visu rad bu, kas debes s un virs zemes, un apakšzem , un kas j r , un kas tan , es dzird ju visus sak m: Tam, kas s d tron , un J ram lai ir sv t ba un gods, un slava, un vara m ž gi m žos! ¹⁴Un etri dz vnieki sac ja: Amen! Bet divdesmit etri sent vi met s zem uz sava vaiga un piel dza To, kas dz vo m ž gi m žos.

Chapter 6

¹Es redz ju, ka J rs atdar ja vienu no septi iem z mogiem, un dzird ju vienu no etriem dz vniekiem t k p rkona bals sak m: N c un redzi! ²Un es redz ju: l k, balts zirgs un tan j tnieks, kam bija šaujamaš loks un bija dots kronis; un vi š izg ja uzvar dams, lai uzvar tu. ³Kad Vi š atdar ja otru z mogu, es dzird ju otru dz vnieku sak m: N c un redzi! ⁴Un izg ja cits ugunss rts zirgs: un tam, kas s d ja tan , bija auts at emt zemei mieru, lai cilv ki non v tu viens otru. Vi am tika dots liels zobens. ⁵Kad Vi š atdar ja trešo z mogu, es dzird ju trešo dz vnieku sak m: N c un redzi! Un, l k, melns zirgs, bet vi j tnieks, kam rok s bija sviri. ⁶Es dzird ju starp etriem dz vniekiem t k balsi sak m: M rs kviešu par den riju un tr s m ri miežu par den riju. E ai un v nam tu nekait ! ⁷Kad Vi š atdar ja ceturto z mogu, tad es dzird ju ceturt dz vnieka balsi sak m: N c un redzi! ⁸Un, l k, palss

zirgs un tam, kas tan s d ja bija v rds n ve, un tai sekoja miro u valsts; un tai bija dota vara p r etr m zemes da m, non v jot ar zobenu, bad , m r un ar zemes zv riem. ⁹Kad vi š atdar ja piekto z mogu, es redz ju zem alt ra to dv seles, kas bija non v ti Dieva v rda un liec bas d , ko vi i bija pild juši. ¹⁰Un vi i sauca stipr bals , sac dami: Cik ilgi, Kungs, (sv tais un patiesais) Tu neties un neatrieb m su asinis pie tiem, kas dz vo virs zemes? ¹¹Un katram no vi iem tika dotas baltas dr nas un sac ts, lai apmierin s v l neilgu laiku, kam r pilns b s vi u l dzstr dnienu un br u skaits, kas non v jami t pat k vi i. ¹²Kad Vi š atdar ja sesto z mogu, es redz ju: un, l k, notika zemestr ce, un saule k uva melna k s ru dr na, un viss m ness k uva k asinis. ¹³Un zvaigznes no debes m krita zem , k v es koks nomet negatavus aug us, kad liels v jš tos nokrata. ¹⁴Un debess atk p s k sat ta gr mata, un katrs kalns un salas tika izvirz ti no sav m viet m. ¹⁵Un zemes ni i un valdnieki, un pav lnieki, un bag tie, un stiprie, un katrs vergs, un br vais pasl p s al s un kalnu klint s, ¹⁶Sac dami kalniem un klint m: Kr tiet p r mums, pasl piet m s no tron S d t ja vaiga un J ra dusm m, ¹⁷Jo pien kusi Vi u liel dusmu diena, un kas gan sp s past v t?

Chapter 7

¹P c tam es redz ju etrus e e us st vam etros zemes st ros, turot etrus zemes v jus, lai tie nep stu p ri zemei, p ri j rai un nevienam kokam. ²Un es redz ju citu e eli ar dz v Dieva z mogu no saules l kta uz pjam; vi š sauca ska bals etriem e e iem, kam bija auts kait t zemei un j rai, ³Sakot: Nekait jiet zemei un j rai, ar kokiem ne, kam r m s apz mogosim m su Dieva kalpus vi u pier s. ⁴Un es dzird ju apz mogoto skaitu: simts etrdesmit etri t kstoši apz mogoto no vis m Izra a b rnu cilt m: ⁵No J das cilts divpadsmit t kstoši apz mogoti, no R bena cilts divpadsmit t kstoši apz mogoti, no Gada cilts divpadsmit t kstoši apz mogoti, ⁶No Asera cilts divpadsmit t kstoši apz mogoti, no Neftalija cilts divpadsmit t kstoši apz mogoti, no Manasa cilts divpadsmit t kstoši apz mogoti, ⁷No Simeona cilts divpadsmit t kstoši apz mogoti, no Levi cilts divpadsmit t kstoši apz mogoti, ⁸No Zabulona cilts divpadsmit t kstoši apz mogoti, no J zepa cilts divpadsmit t kstoši apz mogoti, no Benjamina cilts divpadsmit t kstoši apz mogoti. ⁹P c tam es redz ju lielu pulku, ko neviens nevar ja saskait t, no vis m taut m, cilt m, taut b m un valod m st vam tro a un J ra priekš , ap rbtus balt s dr n s un palm m rok s, ¹⁰Kas sauca ska bals , sac dami: Slava m su Dievam, kas s d tron , un J ram! ¹¹Un visi e e i st v ja apk rt tronim un sent viem, un etriem dz vniekiem, un met s uz sava vaiga tro a priekš un piel dza Dievu, ¹²Sac dami: Amen! Gods un slava, un gudr ba, un pateic ba, un godin šana, un vara, un sp ks lai ir m su Dievam m ž gi m žos! ¹³Un viens no sent viem jaut dams sac ja man: Kas ir tie, kas t rpti balt s dr n s, un no kurienes vi i n kuši? ¹⁴Es vi am atbild ju: Mans kungs, tu to zini. Un vi š man sac ja: Šie ir tie, kas n kuši no lielaj m ciešan m un savas dr nas mazg juši un t s balin juši J ra asin s. ¹⁵T p c tie ir Dieva tro a priekš un kalpo Vi am dienu un nakti Vi a sv tn c ; un Tas, kas s ž tron , m jos p r viem. ¹⁶Tie vairs neizsalks un neizsl ps; ne

saule, ne cits k ds karstums tos nenom ks, ¹⁷Jo J rs, kas ir tro a vid , sarg s un vad s tos pie dz v bas dens avotiem; un Dievs noslauc s katru asaru no vi u ac m.

Chapter 8

¹Kad atdar ja sept to z mogu, k du pusstundu debes s iest j s klusums. ²Un es redz ju septi us e e us, kas st v ja Dieva priekš , un vi iem deva septi as baz nes. ³Tad n ca k ds cits e elis un nost j s alt ra priekš , tur dams zelta kv pin mo trauku; vi am deva nedaudz kv pin m , lai noliktu ar visu sv to l gšan m uz zelta alt ra, kas ir Dieva tro a priekš . ⁴Un no e e a rokas pac l s kv pin m d mi no sv to l gšan m Dieva priekš . ⁵Tad e elis ma kv pin mo trauku, pild ja to ar alt ra uguni un meta to uz zemi. Un c l s p rkons un balsis, zibe i, un liela zemestr ce. ⁶Un septi i e e i, kam bija septi as baz nes, gatavoj s baz n t. ⁷Kad baz n ja pirmais e elis, tad krusu un uguni, sajauktu ar asin m, meta uz zemi. Un sadega treš zemes da a, un izdega visa za z le. ⁸Un otrs e elis baz n ja: un t k liels kalns, degot ugun , tika mests j r , un treš j ras da a p rv rt s asin s, ⁹Un treš da a to rad jumu, kas dz voja j r , nomira, un treš ku u da a g ja boj . ¹⁰Un trešais e elis baz n ja: un no debes m krita liela zvaigzne, degdama k l pa; t nokrita uz treš s upju un dens avotu da as. ¹¹Un t zvaigzne sauc s v rmele: un treš da a dens p rv rt s v rmel s; un daudz aužu nomira no dens, jo tas bija r gts. ¹²Un ceturtais e elis baz n ja: un treš saules da a, un treš m ness da a, un treš zvaigž u da a tika satriekta, t ka to treš da a palika tumša, un treš dienas da a nebija gaiša un nakts t pat. ¹³Tad es redz ju un dzird ju viena debess vid lidojoša rg a balsi, kas ska bals sauca: B das, b das zemes apdz vot jiem triju citu e e u ska u d , kas v l baz n s.

Chapter 9

¹Tad baz n ja piektais e elis; un es redz ju zvaigzni, kas krita no debes m uz zemi, un tai tika dota atsl ga no bezdibe a akas. ²Un t atv ra bezdibe a aku, un akas d mi pac l s k liela cep a d mi, un saule un gaiss aptumšoj s no akas d miem. ³Un no akas d miem izg ja sise i uz zemi; un tiem tika dota vara, kas l dz ga zemes skorpiju varai. ⁴Un tiem pav l ja nekait t ne zemes z lei, nevienam za umam, un nevienam kokam, bet vien gi cilv kiem, kam nav Dieva z moga vi u pier s. ⁵Un tiem nebija at auts vi us nogalin t, bet moc t piecus m nešus. Un vi u mokas l dz gas t m mok m, kad skorpijs iedze cilv kam. ⁶Un tan s dien s cilv ki mekl s n vi, bet neatrad s to; vi i grib s mirt, bet n ve b gs no vi iem. ⁷Un sise i bija l dz gi zirgiem, kas sagatavoti kaujai; uz to galv m it k kro i, kas l dz gi zeltam, un to sejas k cilv ku sejas. ⁸Un tiem bija mati k sieviešu mati, bet zobi k lauvas zobi. ⁹Un tiem bija bru as, l dz gas dzelzs bru m, bet to sp rnu šv ksto a k kara ratu d rdo a, kad daudz zirgu tos velk c . ¹⁰Un astes tiem bija l dz gas skorpiju ast m, un ast s bija dzelo i, un to vara bija cilv kus moc t piecus m nešus. ¹¹Un p r tiem bija ni š, bezdibe a e elis, kam v rds ebreju

valod Abaddons, grie u valod Apollions, kas lat u valod saucas post t js. ¹²Pirm s b das pag ja, un l k, p c tam n k v l divas b das. ¹³Un sestais e elis baz n ja; un es dzird ju vienu balsi no etriem zelta alt ra st riem, kas atrodas Dieva acu priekš . ¹⁴T sac ja sestajam e elim, kam bija baz ne: Atraisi etrus e e us, kas saist ti pie liel s Eifratas upes! ¹⁵Tad atrais ja etrus e e us, kas bija gatavi noteikt stund un dien , un m nes , un gad nogalin t trešo da u cilv ku. ¹⁶Un j tnieku pulka skaits bija divdesmit t kstoši reiz desmit t kstoši. Un es dzird ju vi u skaitu. ¹⁷Un t es redz ju par d b zirgus un vi os j tniekus, kam bija ugun gas, tumši zilās un s rdzeltenas bru as, bet zirgu galvas k lauvu galvas, un no to mut m n ca uguns un d mi, un s rs. ¹⁸Un no š m trim moc b m: uguns un d miem, un s ra, kas izg ja no vi u mut m, tika nogalin ta treš da a cilv ku. ¹⁹Jo zirgu sp ks ir to mut s un to ast s, un to ast m, l dz gi sk m, ir galvas, ar kur m tie nes postu. ²⁰Un visi citi cilv ki, kas nenomira no š m moc b m, tad negandar ja par saviem roku darbiem, bet piel dza aunos garus un zelta, un sudraba, un vara, un akmens, un koka elkus, kas nevar redz t, ne dzird t, ne staig t. ²¹Un vi i negandar ja ne par sav m slepkav m, ne par sav m burv b m, ne par sav m netikl b m, ne par sav m z dz b m.

Chapter 10

¹Es redz ju citu varenu e eli, kas bija ietinies m kon , nok pjam no debes m. Un varav ksne bija virs vi a galvas; un vi a vaigs bija k saule, bet vi a k jas k uguns stabi. ²Un vi am rok bija atv rta gr mati a. Un vi š lika savu labo k ju virs j ras un kreiso virs zemes ³Un sauca stipr bals , it k lauva r ktu. Un kad vi š bija saucis, tad septi u p rkonu balsis s ka run t. ⁴Un kad septi i p rkoni sav s bals s bija run juši, es to grib ju uzrakst t. Tad dzird ju balsi no debes m man sak m: Apz mogo, ko run ja septi i p rkoni, bet neuzraksti to! ⁵Un e elis, ko es redz ju st vam virs j ras un virs zemes, pac la savu roku pret debes m ⁶Un zv r ja pie T , kas dz vo m ž gi m žos un kas rad ja debesis un visu, kas tan s, un zemi, un visu, kas tan , un j ru, un visu, kas tan , jo laika vairs neb s. ⁷Bet sept t e e a v st juma dien s, kad tas s ks baz n t, piepild sies Dieva nosl pums, k Vi š to pasludin ja caur saviem kalpiem praviešiem. ⁸Un atkal es dzird ju balsi no debes m man run jam un sak m: Ej un em atv rto gr matu no e e a rokas, kas st v virs j ras un virs zemes! ⁹Un es aizg ju pie e e a un sac ju vi am, lai vi š man dod gr matu. Vi š man teica: em gr matu un ap d to, un t dar s r gtas tavas iekšas, bet salda k medus t b s tav mut . ¹⁰Un es mu gr matu no e e a rokas un ap du to; un t bija man mut salda k medus. Bet kad to biju ap dis, man s iekš s rad s r gtums. ¹¹Un vi š man sac ja: Tev b s atkal pravietot par taut m un cilt m, un valod m, un daudziem ni iem.

Chapter 11

¹Man deva niedri, l dz gu spie im, un sac ja: Celies un m ri dievnamu un alt ri, un dievl dz jus, kas tan , ²Bet r jo pagalmu, kas ir rpus dievnama, atst j un nem r to, jo tas dots pag niem; un vi i m d s sv to pils tu etrdesmit divus m nešus. ³Un es likšu saviem diviem lieciniekiem, ka vi i, maisos t rpti, pravietos t kstoš divi simti sešdesmit dienas. ⁴Vi i ir tie divi e as koki un tie divi sve turi, kas st v zemes kunga priekš . ⁵Un ja k ds grib tu vi iem kait t, tad uguns izies no to mutes un apr s vi u ienaidniekus; ja k ds tos grib tu aizskart, tam j iet boj . ⁶Vi iem vara aizsl gt debesis, lai nel tu vi u pravietošanas laik ; tiem vara de us p rv rst asin s un sist zemi vis d m moc b m, kad vien vi i grib s. ⁷Un kad vi i beigs savu liec bu, tad zv rs, kas izk pj no bezdibe a, karos pret tiem, tos uzvar s un tos non v s. ⁸Un vi u l i gul s iel s, lielaj pils t , ko gar gi sauc par Sodomu un ipti, kur ar vi u Kungs krust sistis. ⁹Un cilšu, un tautu, un valodu, un taut bu audis redz s vi u l us tr s ar pus dienas un ne aus vi u l us likt kap . ¹⁰Tad zemes iedz vot ji par to priec sies un l ksmosies, un s t s d vanas cits citam, jo šie divi pravieši moc ja tos, kas dz voja virs zemes. ¹¹Un p c tr s ar pus dien m dz v bas gars no Dieva ieg ja vi os. Un vi i c l s sav s k j s; un lielas bailes uzn ca tiem, kas vi us redz ja. ¹²Un vi i dzird ja stipru balsi no debes m tiem sak m: N ciet šurp augš ! Un vi i m kon uzg ja debes s; un to ienaidnieki redz ja vi us. ¹³Un tan stund notika liela zemestr ce un desmit pils tas da a sagruva. Šin zemestr c g ja boj septi i t kstoši cilv ku v rdu, bet p r jos p r ma bailes; un vi i deva godu debesu Dievam. ¹⁴Otras b das pag ja. Un, l k, treš s b das dr z n ks. ¹⁵Sept tais e elis baz n ja, un stipras balsis atskan ja debes s, v st damas: Š s pasaules vald šana pieder m su Kungam un Vi a Svaid tajam, un Vi š vald s m ž gi m žos! Amen. ¹⁶Un tie divdesmit etri sent vi, kas s ž Dieva priekš savos tro os, krita uz saviem vaigiem un piel dza Dievu, sac dami: ¹⁷M s Tev pateicamies, Kungs, visvarenais Dievs, kas esi, un kas biji, un kas n ksi, ka Tu sa mi savu lielo varu un vald ji. ¹⁸Un tautas iedeg s dums: un n ca Tava bardz ba un laiks ties t mirušos un dot algu Taviem kalpiem, praviešiem un sv tajiem, un tiem, kas Tavu v rdu b stas, mazajiem un lielajiem, un izn cin t tos, kas zemi veda post . ¹⁹Tad atv r s Dieva sv tn ca debes s, un Vi a sv tn c bija redzams Vi a der bas š irsts, un par d j s zibe i, un liela krusa.

Chapter 12

¹Tad pie debes m par d jas liela z me: saul t rpta sieviete un m ness zem vi as k j m, bet tai galv divpadsmit zvaigž u kronis. ²T bija gr ta un kliezda sav s s p s un dzemd bu mok s. ³Un v l cita z me par d jas pie debes m: un, l k, liels ugun gs p is, kam bija septi as galvas un desmit ragi, un vi a galv s septi i kro i. ⁴Un vi a aste nor va trešo da u zvaigž u no debes m un nometa t s zem . Tad p is st v ja sievietes priekš , kurai bija j dzemd , lai, kad t b s dzemd jusi, apr tu vi as b rni u. ⁵Un vi a dzemd ja v riešu k rtas b rni u, kam b s j valda visas tautas ar dzelzs zizli. Un vi as b rns tika aizrauts pie Dieva un Vi a tro a. ⁶Tad sieviete b ga tuksnes , kur tai bija Dieva sagatavota vieta, lai vi u tur uztur tu t kstoš divi simti sešdesmit dienas. ⁷Un debes s izc l s liela c a: Mi elis un vi a e e i c n j s ar p i, un p is un t e e i c n j s pret , ⁸Bet tie neuzvar ja, un vi u vieta vairs nebija

atrodama debes s. ⁹Un nog za to lielo p i, veco sku, kas saucas velns un s tans, kas pievi visu pasauli, un nog za to zem , bet vi a e e us aizs t ja kop ar vi u. ¹⁰Tad es dzird ju stipru balsi debes s saucam: Tagad notikusi pest šana, un m su Dieva sp ks, un valst ba, un Vi a Svaids t vara, jo nog zts m su br u aps dz t js, kas dien m un nakt m tos aps dz ja m su dieva vaiga priekš . ¹¹Un vi i to uzvar ja J ra asins d , kas tan s dz vo! B das zemei un j rai, jo velns nok pis pie jums liel s dums, zin dams, ka tam maz laika. ¹²Kad p is redz ja, ka tas nomests zem , tad s ka vaj t sievieti, kas bija dzemd jusi puis nu. ¹³Bet sievietei bija doti divi lieli rg a sp rni, lai t lidotu tuksnes sav viet , kur vi a, b dama proj m no skas ac m, tiktu uztur ta laiku un laikus un puslaiku. ¹⁴Un ska izlaida no savas mutes deni it k upi sievietei paka , lai upe to aizrauj. ¹⁵Bet zeme pal dz ja sievietei, un zeme atv ra savu muti un aprija no p a mutes izlaisto upi. ¹⁶Tad p is sadusmojs uz sievieti un izg ja c n ties ar p rjiem vi as p cn cjiem, kas pilda Dieva bauš us un kam ir J zus Kristus liec ba. ¹⁸Un vi š nost j s j ras krast .

Chapter 13

¹Es redz ju izk pjamo j ras zvr u, kam bija septi as galvas un desmit ragu, un uz vi a rāgiem bija desmit kro u, bet uz vi a galv m zaimu v rdi. ²Šis zvr s, ko es redz ju, bija l dz gs panterai. Vi a k jas bija k l a k jas, bet vi a mute k lauvas mute. Un p is deva tam savu sp ku un lielu varu. ³Un es redz ju vienu no vi a galv m it k n v gi ievainotu; bet vi a n v g br ce sadzija, un visa zeme br n dam s sekoja zvr am. ⁴Un vi i piel dza p i, kas deva zvr am varu, un ar piel dza zvr u, sac dami: Kas l dz gs šim zvr am? Un kas var ar to c n ties? ⁵Tam tika dota mute, lai run tu lielas lietas un zaimus, un vara to dar t etrdesmit divus m nešus. ⁶Un tas atv ra savu muti, lai zaimotu Dievu, lai zaimotu Vi a v rdu un Vi a m jokli, un tos, kas dz vo debes s. ⁷Un tam deva iesp ju karot ar sv tājjiem un tos uzvar t. Un tam deva varu p r vis m cilt m un taut m, un valod m, un taut b m. ⁸Un to piel dza visi, kas dz vo virs zemes, kuru v rdi nav rakst ti nokaut J ra dz v bas gr mat no pasaules s kuma. ⁹Jo kam ausis, tas lai dzird! ¹⁰Kas ved g st , tas ies g st ; kas nokauj ar zobenu, tas kr t no zobena. Šeit ir sv to iztur ba un tic ba. ¹¹Tad es redz ju citu zvr u izk pjamo zemes; un tam bija divi rāgi, l dz gi j ram, un tas run ja k p is. ¹²Un tas r koj s vi a priekš ar visu pirm zvr a varu un piespieda zemi un t s iedz vot jus piel gt pirmo zvr u, kura n v g br ce tika izdziedin ta. ¹³Un tas dar ja lielus br numus, t ka pat ugunij lika non kt no debes m zem cilv ku priekš . ¹⁴Un tas piev la zemes iedz vot jus br numu d , kurus vi am bija dots dar t zvr a priekš , aicin dams zemes iedz vot jus celt t lu zvr am, kam zobena br ce un kas atdz vojas. ¹⁵Un tam bija dots, lai vi š dotu dz v bu zvr a t lam un lai zvr a t ls run tu un dar tu t , ka tiktu nogalin ti visi, kas nepiel dz zvr a t lu. ¹⁶Un tas pan ks to, ka visiem mazājiem un lielājiem, un bag tājiem, un nabadz gājiem, un dz vājiem, un vergiem b s z me uz vi u lab s rokas vai vi u pier s. ¹⁷Lai neviens, kam nav š s z mes vai zvr a v rda, vai vi a v rda skait a, nevar tu ne pirkt, ne p rdot. ¹⁸Šeit ir gudr ba. Kam sapr ts, tas lai izdibina zvr a skaitli, jo tas ir cilv ka skaitlis, un vi a skaitlis ir seši simti sešdesmit seši.

Chapter 14

¹Tad es redz ju: un, l k, J rs st v ja Siona kaln un kop ar Vi u simts etrdesmit etri t kstoši to, kam Vi a v rds un Vi a T va v rds rakst ts vi u pier s. ²Un es dzird ju balsi no debes m, kas bija it k lielu de u kr kšana un k stipra p rkona r kšana; š balss, ko es dzird ju, bija it k kokl t ju kokl šana ar sav m kokl m. ³Un tie dzied ja it k jaunu dziesmu tro a priekš un etru dz vnieku, un sent vu priekš ; un neviens nevar ja to dziesmu dzied t, k vien tie simts etrdesmit t kstoši, kas no zemes atpirkti. ⁴Šie ir tie, kas ar sieviet m nav apgr kojušies, jo tie ir jaunav gi. Šie ir tie, kas seko J ram, lai tas ietu, kurp iedams. Tie ir atpirkti k pirmie no cilv kiem Dievam un J ram. ⁵Un vi u mut nav atrasti meli, jo tie ir bezvain gi Dieva tro a priekš . ⁶Un es redz ju otru e eli, laižoties debesu vid . Tam bija m ž gais Eva lijs, lai sludin tu tiem, kas dz vo virs zemes, un vis m taut m, un cilt m, un valod m, un taut b m. ⁷Vi š sauca stipr bals : B stieties Dieva un dodiet Vi am godu, jo atn kusi Vi a tiesas stunda! Piel dziet To, kas rad jis debesis un zemi, j ru un dens avotus! ⁸Tam sekoja cits e elis un sauca: Kritusi, kritusi t liel Babilona, kas apdzird ja visas tautas ar savas netikl bas dusmu v nu. ⁹Un trešais e elis sekoja tiem, stipr bals saukdams: Ja kas piel dz zv ru un vi a att lu, un pie em z mi sav pier vai sav rok , ¹⁰Tam b s j dzer Dieva dusmu v ns, kas neatš aid ts ieliets Vi a dusm bas bi er , un to moc s ugun un s r , sv to e e u un J ra priekš . ¹¹Un vi u moc bu d mi k ps augšup m ž gi m žos. Nav miera ne dienu, ne nakti tiem, kas piel dza zv ru un vi a att lu un kas pie mis vi a v rda z mi. ¹²Te par d s sv to paciet ba, kas pilda Dieva bauš us un tic bu uz J zu. ¹³Un dzird ju balsi no debes m man sak m: Raksti! Sv t gi mirušie, kas mirst Kung . No š br ža, saka Gars, tiem j atdusas no sav m p l m, jo vi u darbi tiem seko. ¹⁴Tad es redz ju: un, l k, gaišs m konis, bet uz m ko a s d ja k ds l dz gs Cilv ka D lam. Tam bija zelta kronis galv un vi a rok ass sirpis. ¹⁵Un cits e elis izg ja no dievnama un sauca stipr bals tam, kas s d ja uz m ko a: Nolaid savu sirpi un p auj, t p c ka p aujas stunda pien kusi, jo zemes p auja nobriedusi. ¹⁶Un tas, kas s d ja uz m ko a, nolaida savu sirpi zem un nop va zemes ražu. ¹⁷Un k ds cits e elis, kam ar bija ass sirpis, izg ja no sv tn cas, kas debes s. ¹⁸Un v l k ds cits e elis, kam bija vara p r uguni, izg ja no alt ra un sauca stipr bals tam, kam bija asais sirpis, sac dams: Laid savu aso sirpi darb un nov c ekarus no zemes v na koka, jo t ogas jau ien kuš s. ¹⁹Un e elis nolaida savu aso sirpi zem un nogrieza ražu no zemes v na koka un iemeta to Dieva lielaj dusmu spied . ²⁰Šo spiedi mina rpus pils tas, un no t s iztec ja asinis l dz zirgu iemauktiem t kstoš seši simti stadiju t lu.

Chapter 15

¹Es redz ju citu lielu un br niš gu z mi debes s: septi us e e us, kam bija septi as p d j s moc bas, kur s izbeidz s Dieva dusmas. ²Es redz ju t du k krist la j ru, sajauktu ar uguni; un tie, kas bija uzvar juši zv ru un vi a att lu, un vi a v rda skaitli, st v ja pie krist la j ras ar Dieva kokl m rok s. ³Un tie dzied Dieva kalpa Mozus dziesmu un J ra dziesmu, sac dami: Lieli un br niš gi ir Tavi

darbi, Kungs Dievs, visvarenais! Taisni un patiesi ir Tavi ceļi, mēžbasni! ⁴Kas Tevi nebīsies, Kungs, un neslavos Tavu vārdu? Jo Tu viens esi svētīti! Visas tautas nāks Tavā priekšā un Tevi pielūgs, jo Tavi lūmumi atklājusies. ⁵Un pēc tam es redzēju: Iekā, atvērās svētnīca, derbas telts debesīs. ⁶Un no svētnīcas izgāja septi ielei, kam bija septi asmeņi, tērpi tērši un spoži sūnu drēbes un apjosti zelta jostmākslītā. ⁷Un viens no eņģeļiem dzīvēdēdē septi ielei septi us zelta kausus, piepildītu Dieva, kas dzīvo mēžģimžos, dūsmā. ⁸Un svētnīca piepildījās dūsmā no Dieva majestātes un vīspēka, un neviens nevarēja iērt svētnīcā, kamēr nebeidzās septi uelei septi asmeņi.

Chapter 16

¹Un es dzirdēju stipru balsi no svētnīcas sakām septi ielei: Eji un izlej septi us Dieva dūsmā kausus pāri zemei! ²Un pirmās aizgāja un izlāja savu kausu pāri zemei, un piemetās riebi un visāunķieaugoīcīlviķiem, kam bija zvaigzme, un pārtiem, kas pielūdzātlu. ³Un otrās elis izlāja savu kausu jūrā; un tīkūvātīk mīroāsīnīs; un vīsrādājā nobeidzās. ⁴Un trešās elis izlāja savu kausu pārupm un pārdens avotiem, un tie pārvārtās asīs. ⁵Un es dzirdēju dūsmā elis sakām: Taisngs Tu esi, Kungs, kas Tu esi un kas bijīsvēts, un kas tīstīji. ⁶Jo tie izlājušīsvēto un praviešu asīs, tādūtiem devīasīs dzert; vīitīcīngi! ⁷Un es dzirdēju citu no altārsakām: Tīsm, Kungs Dievs visvarenais, patiesi un taisngīir Tavi lūmumi. ⁸Un ceturtais elis izlāja savu kausu uz sauli, un tāi bija dots spēks dēzīntīlviķus karstum un ūguni. ⁹Un cīlviķīdegāliel karstum; un tie zaimojā Dieva vārdu, kam vārāpāšm meģm, bet negandarjā, lai dotū Vīam godu. ¹⁰Un piektās elis izlāja savu kausu pārvātroni. Vīavāstbākūvātūmša, un tie spēssakodā savas mīles. ¹¹Un zaimojā debess Dievu savus pū un augoūd, bet negandarjā pārsavīem darbiem. ¹²Un sestās elis izlāja savu kausu lielaj Eifratas ūpā, un tās dēzīnskā, lai bū sagatavots cēšāustrumūnīam. ¹³Un es redzēju iznāmo pāmutes un nozvārmutes, un no vīltus praviešāmutes trīsneštus garus kārdes. ¹⁴Un tie ir aunieģāri, kas dābrnumus; un tie iziet pīvisas zemesnīiem, lai tos sapulcīntūcāi visvaren Dieva lielaj dien. ¹⁵Lūk, es nāku zāglīs. Svētgs, kas nomod un kas savas drēbes glāb, lai tam nebūstāig kailam un neredz tūvīkāunu. ¹⁶Un vīštos sapulcīnskādvīet, ko ebrejīskī sauc Armagedona. ¹⁷Un septītās elis izlāja savu kausu gāis; un no svētnīcas tūāncā stiprā balss, kas sacjā: Ir noticī! ¹⁸Un rādīs zībī un balsīs, un pārkoni, un notīkālielā zemestrīcē, kādā nekad nav bijūsi, kam rācīlviķīdzvovīrs zemes. Tādā zemestrīcē, tīklielā! ¹⁹Un lielpīlštāsdaljstīrīsdās, un pāgnūpīlštāsāgruva, un liel Babilonā tīkāpīemīntā Dieva priekšā, lai tāi pasnīegtū Vīādūsmāsvānīknumākausu. ²⁰Tādvisas salas nozudā, un kālnīvāirs nebījā atrodāmī. ²¹Un krūsā, lielā kālenti, kīrītā no debesīm uz cīlviķiem, bet cīlviķīzaimojā Dievu krūsas meģmā d, jōt bījā otīlielā.

Chapter 17

¹Un viens no tiem septi iem e e iem, kam bija septi i kausi, n ca un run ja man, sac dams: N c, es tev r d šu liel s netikles noties šanu, kas s ž pie lielajiem de iem. ²Ar ko netikl bu piekopusi zemes ni i, un zemes iedz vot ji apreibin j s ar t s netikl bas v nu. ³Un vi š gar aiznesa mani tuksnes . Tur es redz ju sieviete, s žot sarkan zv r , pilnu zaimu v rdiem, kam bija septi as galvas un desmit ragu. ⁴Un sieviete bij t rpta purpur un sarkan s dr b s, greznojusies zelt , d rgiem akme iem un p rl m, un tai rok bija zelta kauss, pilns negant bu un vi as netikl bas net rumu. ⁵Tai uz pieres bija rakst ts v rds: Nosl pums, liel Babilona, visas zemes netikl bas un net r bas m te. ⁶Es redz ju, ka š sieviete piedz rusies no sv to asin m un no J zus mocek u asin m. To redz jis, es br n jos liel izbr n . ⁷Un e elis man sac ja: K p c tu br nies? Es tev teikšu sievietes un zv ra, kas vi u nes un kam ir septi as galvas un desmit ragu, nosl pumu: ⁸Zv rs, ko tu redz ji, bija un vairs nav; bet tas izk ps no bezdibe a un ies pazušan . Tad zemes iedz vot ji (kuru v rdi nav ierakst ti dz v bas gr mat) br n sies, redz dami zv ru, kas bijis, bet kura nav. ⁹Kam ir gudr ba, tas to saprot. Septi as galvas ir septi i kalni, kuros s ž sieviete, un ni i ir septi i. ¹⁰Pieci krituši, viens ir, bet otrs v l nav atn cis. Bet kad tas atn ks, tam b s j paliek su laiku. ¹¹Un zv rs, kas bija un vairs nav, ies pazušan . Vi š ir astotais no septi iem. ¹²Un desmit ragu, ko tu redz ji, ir desmit ni u, kas vald šanu v l nav sa muši, bet sa ems varu k ni i vienai stundai kop ar zv ru. ¹³Vi iem ir vienas domas, un tie nodos savu sp ku un varu zv ram. ¹⁴Tie karos ar J ru, bet J rs tos uzvar s, jo Vi š ir kungu Kungs un ni u ni š; un tie, kas ar Vi u, ir aicin tie, izredz tie un uztic gie. ¹⁵Un vi š man sac ja: de i, kurus tu redz ji, kur s d netikle, ir tautas, ciltis un valodas. ¹⁶Un desmit ragi, kurus tu redz ji zv ram, ien d s netikli, to atst s vienu un kailu un t s miesas ap d s un sadedzin s ugun , ¹⁷Jo Dievs pamudin jis vi u sirdis, lai tie izpild tu to, kas Vi am labpat k, nododot savu vald bu zv ram, kam r piepild sies Dieva v rdi. ¹⁸Un sieviete, ko tu redz ji, ir liel pils ta, kam pieder vald ba p r zemes ni iem.

Chapter 18

¹Un p c tam es redz ju citu e eli nok pjam no debes m, kam bija liela vara, un zeme k uva gaiša no vi a god bas. ²Un vi š sp c gi sauca, sac dams: Kritusi, kritusi liel Babilona! T k uvusi auno garu m joklis, visu neš sto garu un visu net ro un rieb go putnu mitekklis, ³Jo visas tautas dz rušas no t s netikl bas dusmu v na, un zemes ni i piekopusi netikl bu ar to, un zemes tirgot ji k uvuši bag ti no t s k r bu p rm r bas. ⁴Tad es dzird ju v l citu balsi no debes m sak m: Mana tauta, izej no t s, lai tu neb tu dal bniece t s noziegumos un lai tu nesa emtu t s moc bas! ⁵Jo t s gr ki sniedzas l dz debes m, un Dievs atcer j s t s noziegumus. ⁶Atmaks jiet tai, k t atmaks jusi jums, dubultojiet dubult gi p c t s darbiem! Dubult gi pildiet tai kausu, ko t pild jusi! ⁷Cik t sevi godin ja un greznoj s, tikpat dodiet tai moku un b du! Jo t saka sav sird : Es s žu k ni iene un neesmu atraitne, un b du neredz šu! ⁸T d vien dien n ks mokas p r to, un n ve, un raud šana, un bads; un to sadedzin s

ugun, jo spēcīgā Dievs, kas to tiesā. ⁹Un rauds un vaimans par to zemesnī, kas ar to piekopiši netiklību un dzvojuši krās, kad tie redzēt s degšanas dūmus. ¹⁰Attīstīdami aizbaidīti mēģināsim, tie sauks: Bdas, bdas, tliel pils t Babilona, t stipr pils t! Vienstunda tava tiesa! ¹¹Un zemes tirgotāji rauds un sros par to, jo neviens vairs nepirks viņu preces: ¹²Zelta un sudraba preces, un dīgakmeņus, un pīrles, un līnu audeklus, un purpuru, un zudu, un sarkano audumu, un dažādus tās kokus, un traukus no zilo kaula, un visdus traukus no dīgakmeņiem un vara, un dzelzs, un marmora, ¹³Arkanli, un smaržvielas, un svaidsmešas, un vīraku, un vīnu, un eļļu, un smalkus miltus, un kviešus, un lopus, un avis, un zirgus, un ratus, un cilvēku miesas, un cilvēku dvēseles. ¹⁴Un augi, pēc kuriem tava dvēsele karoja, attīnīs no tevis, un visi labumi un dīgumi tev ir zuduši, un tos nekad vairs neatrast. ¹⁵Šo preču tirgotāji, kas kļuvi bagāti, stāv jā attīstīti mēģināsim, rauddami un vaimdami, ¹⁶Un sacdami: Bdas, bdas, liel pils t, kas bija tīrta dīg audekl un purpur, un sarkan audum, un rotatāzelt un dīgros akmeņos, un pīrls! ¹⁷Jo vienstunda gājā bojātā bagātības! Un visi stīrmaī, un laivīnieki, un jīrnieki, un visi, kas darbojas uz jīras, attīstīdami ¹⁸Un redzāmi tīsguns vietu, sauca, sacdami: Kura šāi lielajai pils taidz gā? ¹⁹Tiekāis jāpelnus uz savām galvām un kļiedza rauddami, un vaimāja, sacdami: Bdas, bdas, tliel pils t, kur ar tīsmantmāku kļuvi bagāti visi tie, kam bija kuījīr, jo vienstunda tītika izpostāta. ²⁰Priecījieties par to, debesīs un svītie apustuī, un pravīeši, jo Dievs jīsu tīesu spriedis par to. ²¹Un viens stīprs eļis pacīlā akmeņi, it kā lielu dzīrnakmeņi, un metāto jīr, sacdams: Ar tīdu sparumēstīlielo pils t Babilonu, un tī vairs nebīs atrodama. ²²Un tev vairs nedzīrdīs koklītīju un spīlītīju, un stabulnīeku, un baznītīju skašas; un nevīnīms kīsl nebīs vairs atrodams neviens mīkslīnieks, un nedzīrdīs vairs tev dzīrnakmens dīkošas. ²³Un tev nēspīdīs vairs spīdekā gāisma un nedzīrdīs vairs līgavai un līgavas balsī, jo tavi tirgotāji bija zemes valdīnieki un tavīs burvīs maldīn jāvisas tautas. ²⁴Un tān atrastās pravīešu un svīto, un visu to asīnīs, kas noslepīkavoti vīrs zemes.

Chapter 19

¹Pēc tam es dzirdēju it kā liela aužu pulka balsis debesīs saucām: Alleluja! Pestīšana un gods, un vara ir mūsu Dievam, ²Jo patiesas un taisnās ir Viatīesas, kas notīes jālielo netīkli, kura samaitājā zemi savī netīklīb. Un Vīšātrīeba savū kalpu asīnīs, kas bija pīetīs rokām. ³Un tie atkal sauca: Alleluja! Un tīsdīmī pacešām žīgī mīžos. ⁴Tad dīvdesmī tīetri sentīvi un tīetri dzīvīnieki pīeldzā Dīevu, kas sīžītron, sacdami: Amen! Alleluja! ⁵Un no tīro atskān jābalss, sacdama: Godīniet mīsu Dīevu vīsi Vīā kalpī, mazīe un līelīe, un kas Vīā bīstās! ⁶Un dzīrdīju it kā liela aužu pulka balsī, it kā lielu dīe u tīroksnī, it kā spēcīgu pīrkonu rīkšānu sakām: Alleluja, jo valdā Kungī, mīsu vīsvarenāis Dīevs. ⁷Priecīsimīes un līksmosīm, un dosīm Vīām godu, jo pīenīkušās Jīrā kās un Vīā līgavā sagatavojusīes! ⁸Un tāi bija autīstīrptīes spēž un tīr audekl, jo audeklī ir svīto taisnīgie darbī. ⁹Un vīšīman sacjā: Rakstī: Svītgītie, kas aīcīn tī Jīrā kās zīmielast. Vīšīman sacjā: Šīe ir patīesīe Dīeva vīrdī. ¹⁰Tad es kīrītu pīevīā kījīm, lāi tīpīelgtū. Vīšīman sacjā:

Nedari to! Es esmu t ds pats kalps k tu un tavi br i, kam J zus liec ba. Piel dz Dievu, jo J zus liec ba ir pravietojuma gars! ¹¹Un es redz ju atv rtas debesis un, l k, balts zirgs, un s d t js tan sauc s Uztic gais un Patiesais, kas taisn gi ties un karo. ¹²Vi a acis it k uguns liesma, un galv Vi am daudzi kro i. Un bija uzrakst ts Vi a v rds, ko neviens nepazina k vien gi Vi š pats. ¹³Vi š bija t rpiet dr b s, kas slac tas asin m, un Vi a v rds sauc s Dieva V rds. ¹⁴Un debesu kara pulki sekoja Vi am baltos zirgos, t rpti balt un t r audekl . ¹⁵Un no vi a mutes iziet abpus ji ass zobens, ar ko satriekt tautas. Vi š t s vald s ar dzelzs zizli un min visvaren Dieva dusmu bardz bas v na spiedi. ¹⁶Un uz t rpa, proti, Vi a s nos rakst ts: ni u ni š un kungu Kungs. ¹⁷Tad es redz ju vienu e eli, kas st v ja saul un sauca stipr bals visiem putniem, kas lidoja debess telp , sac dams: N ciet un pulc jieties Dieva lielaj mielast , ¹⁸Lai stu ni u miesas un virsnieku miesas, un vareno miesas, un zirgu un vi u j tnieku miesas, un visu br vo, un vergu, un mazo, un lielo miesas! ¹⁹Un es redz ju zv ru un visas zemes ni us, un vi a karapulcus, kas bija sapulcin ti, lai karotu ar To, kas s d ja zirg , un ar Vi a karasp ku. ²⁰Un zv ru sag st ja, bet l dz ar vi u ar viltus pravieti, kas vi a priekš bija dar jis br numus, ar kuriem tas piev lis tos, kas bija pie muši zv ra z mi un piel guši vi a att lu. Tos abus iemeta dz vus degoša s ra uguns purv . ²¹Tad p r jos non v ja ar zobenu, kas izg ja no zirga s d t ja mutes, un visi putni bija pa duši no vi u mies m.

Chapter 20

¹Un es redz ju no debes m nok pjam e eli, kam bija rok bezdibe a atsl ga un lielas važas. ²Tad vi š satv ra p i, veco sku, kas ir velns un s tans, un sas ja to uz t kstoš gadiem, ³Un iemeta to bezdiben , un aizsl dza to, un aizz mogoja, lai tas vairs nepieviltu tautas, iekams b s pag juši t kstoš gadi. P c tam vi am slaic gi j top atrais tam. ⁴Tad es redz ju s dek us, kuros s d ja tie, kam bija j ties to dv seles, kas J zus liec bas un Dieva v rda d noslepkavoti, kuri nav piel guši zv ru, ne t att lu, ne pie muši vi a z mi uz sav m pier m vai rok m. Visi tie atdz voj s un vald ja ar Kristu kop t kstoš gadus. ⁵P r jie mirušie neatdz voj s, pirms nebija pag juši t kstoš gadi. Š ir pirm augš mcelšan s. ⁶Sv t gs un sv ts ir tas, kas em l dzdal bu pie pirm s augš mcelšan s. P r šiem otrai n vei nav varas, bet tie b s Dieva un Kristus priesteri un vald s kop ar Vi u t kstoš gadus. ⁷Un kad t kstoš gadi paies, s tans tiks atbr vots no sava cietuma: un tas izies un pievils tautas, kas dz vo etr s zemes mal s, Gogu un Magogu, un tos sapulcin s karam. To skaits ir k j ras smiltis. ⁸Tad tie uz k pa zemes augstien un ielenca sv to no metni un m l to pils tu. ⁹Tad nokrita uguns no debes m, no Dieva, un aprija tos. Un velns, kas vi us piev la, tika iemests uguns un s ra purv , kur ar zv rs ¹⁰Un viltus pravietis dien m un nakt m tiks moc ti m ž gi m žos. ¹¹Tad es redz ju lielu, spožu troni un To, kas tan s d ja, no kura vaiga b ga zeme un debess, un tiem nebija atrodama vieta. ¹²Tad es redz ju mirušos, lielus un mazus, st vam tro a priekš ; un gr matas tika atv rtas. Tika atv rta v l cita, kas ir dz v bas gr mata. Tad mirušie tika ties ti p c t , kas rakst ts gr mat s attiec gi vi u darbiem. ¹³Un j ra atdeva mirušos, kas bija tan ; ar n ve un elle atdeva savus mirušos, kas tan s bija. Katrs

tika ties ts attiec gi saviem darbiem. ¹⁴Un elli un n vi iemeta uguns purv . Š ir otr n ve. ¹⁵Ja kas nebija ierakst ts dz v bas gr mat , to iemeta uguns purv .

Chapter 21

¹Tad es redz ju jaun s debesis un jauno zemi, jo pirm s debess un pirm s zemes vairs nebija, un j ras ar vairs nav. ²Un es, J nis, redz ju sv to pils tu, jauno Jeruzalemi, non kot no debes m, no Dieva, sagatavotu it k greznotu l gavu savam v ram. ³Un es dzird ju stipru balsi no tro a sak m: L k, Dieva m joklis kop ar cilv kiem, un Vi š dz vos starp tiem, un tie b s Vi a tauta, un pats Dievs pie vi iem b s vi u Dievs. ⁴Un Dievs noslauc s katru asaru no vi u ac m, un neb s vairs n ves, ne b du, ne vaidu, ne s pju, jo bijušais pag jis. ⁵Un tas, kas s d ja tron , sac ja: L k, es visu daru jaunu. Un Vi š man sac ja: Raksti, jo šie v rdi ir vispaties kie un pareizi. ⁶Un Vi š man sac ja: Ir noticis! Es esmu alfa un omega, s kums un gals. Es došu izsl pušajiem bez maksas no dz v bas dens avota. ⁷Kas uzvar s, tas to iemantos; un es b šu vi am Dievs, un vi š b s man d ls. ⁸Bet bail gajiem un netic gajiem, un apg n t jiem, un slepkav m, un netik iem, un burvjiem, un elkkaipot jiem, un visiem me iem b s sava da a degoša s ra uguns purv . T ir otr n ve. ⁹Tad atn ca viens no septi iem e e iem, kuriem bija septi i kausi, pild ti septi m p d j m moc b m, un run ja man, sac dams: N c, es tev r d šu l gavu, J ra sievu! ¹⁰Un vi š mani aiznesa gar liel , augst kaln un r d ja man sv to pils tu Jeruzalemi, nok pjam no debes m, no Dieva. ¹¹Tai bija Dieva spožums, un t s gaisma bija l dz ga d rgakmenim, it k jaspida akmenis, t k krist lam. ¹²Un tai bija liels un augsts m ris ar divpadsmit v rtiem, un v rtos divpadsmit e e u un uzrakst ti v rdi, kas ir divpadsmit Izra a b rnu cilšu v rdi. ¹³Tr s v rti austrumu, tr s zieme u, tr s dienvidu un tr s rietumu pus . ¹⁴Un pils tas m rim bija divpadsmit pamati un tan s divpadsmit J ra apustu u v rdi. ¹⁵Un tam, kas man run ja, bija pils tas un v rtu, un m ra m r šanas m rs, zelta niedre. ¹⁶Un pils ta celta etrst r , un t s garums t ds pat k platums. Un vi š m r ja pils tu ar zelta niedri, un tur bija divpadsmit t kstoši stadiju. Un garums, un platums, un augstums bija vienl dz gi. ¹⁷Tad vi š m r ja t s m ri: simts erdesmit etras olektis k cilv ka, t e e a m r . ¹⁸Un t s m ris bija celts no jaspida akmens, bet pati pils ta no t ra zelta, l dz ga skaidram stiklam. ¹⁹Un pils tas m ra pamati bija rot ti vis diem d rgakme iem: pirmaj pamatakmen jaspids, otr safirs, treš halkedons, ceturtaj smaragds, ²⁰Piektaj sardoniks, sestaj sardijs, sept taj hrizolits, astotaj berills, dev taj topazs, desmitaj hr zopass, vienpadsmitaj hiacints, divpadsmitaj ametists. ²¹Bet divpadsmit v rti bija divpadsmit atseviš as p rles, un katri v rti bija no atseviš m p rl m, un pils tas iela bija t rais zelts k caursp d gs stikls. ²²Un sv tn cu es tan neredz ju, jo Kungs, visvarenais Dievs, un J rs ir t sv tn ca. ²³Un pils tai saules un m ness gaismas nevajag, lai t sp d tu tan , jo Dieva spožums to apgaismo un J rs ir t s sp deklis. ²⁴Un tautas staig s t s gaism , un zemes ni i nes s tai savu godu un cie u. ²⁵Un t s v rtus dien nekad neizsl gs, bet nakts tur neb s. ²⁶Un tan vi i sanes s tautu god bu un cie u. ²⁷Un nekas aptraip ts tan neieies: ne negant bas dar t js, ne melis, bet tikai tie, kas ierakst ti J ra dz v bas gr mat .

Chapter 22

¹Tad vi š man r d ja dz v bas dens upi, skaidru k krist ls, kas iztec ja no Dieva un J ra tro a.
²Vi as ielas vid un upei ab s pus s bija dz v bas koks, kas nesa aug us divpadsmit reizes, dodot katru m nesi savu augli, un koka lapas bija tautu dziedin šanai. ³Un nekas neb s vairs nol d ts. Tan st v s Dieva un J ra tronis, un Vi a kalpi Tam kalpos. ⁴Un tie skat s Vi a vaigu, un Vi a v rds b s tiem pier s. ⁵Un neb s vairs nakts, un neb s vajadz gs vairs ne sveces, ne saules gaismas, jo Kungs Dievs vi us apgaismos, un vi i vald s m ž gi m žos. ⁶Un vi š man sac ja: Šie v rdi ir visticam kie un patiesi. Kungs, pravieša gara Dievs, ir s t jis savu e eli par d t saviem kalpiem, kam dr zum j notiek. ⁷Un, l k, es n ku dr z! Sv t gs tas, kas iev ro š s pravietojumu gr matas v rdus. ⁸Un es, J nis, to visu dzird ju un redz ju. Un kad es to biju dzird jis un redz jis, kritu pie k j m e elim, kas man to r d ja, lai vi u piel gtu. ⁹Bet vi š man sac ja: Nedari to! Jo es esmu t ds pat kalps k tu, k tavi br i pravieši un visi tie, kas iev ro š s gr matas pravietojumu v rdus. Piel dz Dievu! ¹⁰Un vi š man saka: Neaizz mogo š s pravietojumu gr matas v rdus, jo laiks ir tuvu! ¹¹aundaris lai dara v l aunu, un net rais lai grimst v l net r b , bet taisn gais lai k st v l taisn g ks, un sv tais lai k st sv t ks!
¹²L k, es n ku dr z, un mana alga l dz ar mani, lai atl dzin tu katram attiec gi t darbiem. ¹³Es esmu alfa un omega, pirmais un p d jais, s kums un beigas. ¹⁴Sv t gi tie, kas savas dr bes mazg J ra asin s, lai tiem b tu da a no dz v bas koka un var tu pa v rtiem ieiet pils t . ¹⁵r paliek su i un burvji, un netik i, un slepkavas, un elku piel dz ji, un visi, kas m l un run melus. ¹⁶Es, J zus, esmu s t jis savu e eli, lai jums to apliecin tu draudz s. Es esmu D vida sakne un dzimums, spož r ta zvaigzne. ¹⁷Un gars un l gava saka: N c! Un kas to dzird, lai saka: N c! Kam sl pst, lai n k, un kas grib, lai em dz v bas deni bez maksas! ¹⁸Es apliecinu katram, kas dzird š s gr matas pravietojumu v rdus: Ja kas tiem ko pieliktu, tam Dievs uzliks t s moc bas, par kur m rakst ts šin gr mat . ¹⁹Un ja kas ko at emtu no š s gr matas pravietojumu v rdiem, tam Dievs at ems vi a da u no dz v bas koka un no sv t s pils tas, un no t , kas rakst ts šin gr mat . ²⁰Tas, kas visu šo apliecina, saka: Tieš m, es n ku dr z! Amen! ²¹N c, Kungs J zu! M su Kunga J zus Kristus ž last ba lai ir ar jums visiem! Amen.

Indexes

Index of Scripture References

Psalms

1 1 2 4 5 6 6 7 9 18 22 22 23 24 26 39 43 44 68 68 94 97 101 103
109 109 111 117 117 117

Isaiah

1 2 3 4 6 6 8 8 9 14 16 17 28 40 40 53 65 65

Luke

19 44

Romans

7 9 13 14 20 25